

ויקרא אל משה על עננו אלף זעירא: אנפן הו' בזוהר פ' בשלח לאחר עשׂיית העגל
נסתלקו המאורות ממשה ולא נשארו אצלו רק אלף זיוין ע"ד רמז משה א' (דברים א)
יוסף עליכם פכם אלף פעמים זו היא משלי וע"ז והי' פי' הפסוק ויקרא אל משה ומה הוא
היקרא אלף ר"ל אלף זיוין שנתמעטו מכל האורות ולא נשארו רק אלף זיוין שהוא אלף
זעירא: האנפן הז' ידוע מ"ש בספר יצירה שג' אימות הם אמ"ש שהם א"ש מ"ים א"ויר
ולשלישון זכה משה בתחילת הבריאה (שמות ב) מן המי"ם משייתהו ואחר כף בסנה
בלבת אש היא שין של אמש ועלה באנהל מועד שזכה לאלף של אמש שהוא סוד רוח
שנתבטל הנבואה באותו יום מן א"ה יהיה פירוש הפסוק ויקרא אל משה ומה הוא היקרא
רמז באות אלף שזכה לנבואה שסוד הרוח נברא באלף וחוזר ומפרש מה עננו אות אלף
ונידבר ה' אליו שהדיבור של נבואה היה אליו ביחוד ביום שהוקם המשפן ונתמעט מן
האנמות וכן נרמז באלף זעירא כשתסלק אות א' נשתיירו ויקרא ליתן ב' טעמים למה לא
נתבטל הנבואה מבלעם הטעם הא' שבשביל יקר של משה הטעם הב' מאנהל מועד אבל
בלעם היתה נבואתו מתחלה קודם הקמת המשפן: האנפן הח' בסנהדרין (ד' ל"ח) אמר
ר' יהודה א"ר מאיר מאי דכתיב (תהלים קלט) ולי מה יקרו רעיה אל מלמד שהראה
הקב"ה למש"ר דורות של רע שדורשו במדרש על פסוק הן (איוב כח) כל יקר ראתה
עינו של ר"ע יותר ממה שראה משרע"ה והטעם שגרמז במילת יקר סוד תפילין (מגילה
טז) שנקראים יקר ור"ע זכה לכל יקר דהיינו שם של שדי בכלל אבל משה לא זכה רק
לאלף זעירא שהוא סוד אות אחרונים יהיה פי' הפסוק שזכה משה לראות נשמתו של
ר"ע וכן אלף זעירא בגימ' ר"ע שהראה לו הקב"ה לסוף י"ח שורות וסלש דעתו עד
ששמע כף הלכה למשה מסיני אז נחה דעתו וטעם י"ח שורות חוזר הפסוק ופי' ונידבר
ה' אליו ביחוד כף הלכה מסיני לסוף י"ח שורות מאנהל מועד דבר זה זכה מי"ח פעמים
כאשר צנה ה' את משה בפ' פקודי במלאכת המשפן מן אותו י"ח פעמים זכה לי"ח שורות
שנחה דעתו וזכה ליקר בימי ר"ע: האנפן הט' כששכח משה הנוים לא זכרן עד שבא
אליו נשמתו של ר"ע וטעם הדבר לפי שר"ע מסוד תורה שבע"פ שהם ו' סדרים ר"ע
הוא דברש ווין לכן (נדרים נ) מן שית מילין איעתר ר"ע ז"ס (קהלת ז) אדם אחד מאלף
מצאתי ר"ל אדם אחד זה ר"ע שיצא נשמתו באחד מאלף מצאתי כשמצא את האלף הם
נוים לעמודים הוצרך לבא אליו ר"ע שיצא נשמתו בא' ולפ"ז יהיה פי' הפסוק אלף זעירא
רומז על אות האלף שחשדו ישראל למשה עד שבא אליו נשמתו של ר"ע ז"ש ויקרא אל
משה ר"ע (תהלים קלט) ולי מה יקרו רעיה אל שבא באותו פרק אל משה ובזה זכה
לאלף שעשה נויים לעמודים וטעם הדבר שהוצרך לבא אליו אז ר"ע לז"א ונידבר ה' אליו
מאנהל מועד מסוד תורה שבע"פ לאמר שמשם נצטוו ישראל להוראה כולו אליבא
דר"ע דתלמידיהו הוי: האנפן הי' חשדוהו ישראל למשה ב' דברים א' על חשבון הנוים
הב' (שמות לג) והביטו אחרי משה מלמד שחשדוהו באשת איש ועל שניהם הביטו אחר
משה ועז"א (קהלת ז) אדם א' מאלף מצאתי האדם א' זה משה מאלף מצאתי שעשה
מהם נויים לעמודים מה שחשדוהו באשת איש (שם) ואשה בכל אלה לא מצאתי כמ"ש
ויקרא אל משה מה הוא היקרא אלף זעירא דהיינו שמצא את האלף ועל השנית מלמד
שחשדוהו באשת איש לזה אמר ונידבר ה' מאנהל מועד וכתוב (דברים כג) ולא יראה כף
ערות דבר ושב מאחריה ואתה זכה אדרכה ליקח את האנהל ז"ש עד באו האנהלה שאז

נתבטלו שניהם: האופן הי"א (בסנהדרין דף ט) א"הר בלשון ארמי סופר שנאמר (תהלים קלט) לי מ"ה י"קרו ר"עיד א"ל ר"ת למפרע ארמ"י ל"שון תרגום פדאיתא בפ"ק (דמגילה דף ט) א"ר נחמן בר יצחק תרגום שכתבו מקרא (אסתר א) וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן יקר זה תרגום הענין ארמי הוא קליפת נגה שגם בכתאו שנכנסו רובו בטומא' וקודם חטא העגל נטהרו ובהקמת המשכן נתקנו קליפת נגה ונכנסו בקדושה ולכן אלה זעירא פשתסלק אות א' נשתייר ויקר אל משה לקנים קרא מה יקרו רעיה וסיפר בלשון ארמי מה יקרו רעיה אל ר"ת ארמי וכן (בראשית מט) מ"שם ר"ועה א"בן י"שראל ר"ת ארמ"י וכן קליפת נגה היא קליפה א' זעירא נהורא דקיק שממנו היתה ניקת בלעם בזוהר יתרו דאתמר גביה (במדבר כג) ויקר אלהים אל בלעם נמצא במלת ויקרא נרמזין בי' תרין סטרין נבואת משה לשון שמלאכי השרת משתמשין ביה גם נבואות בלעם ויקר עם נהורא דקיק שהיא א' זעירא: האופן הי"ב בפשעת קבלת התורה (משלי כא) עיר גבורים עלה חכם שהיה ברזא דדכורא ובעגל פגמו בדרגא דמשה תש כוחו פניקה אח"כ בהקמת המשכן חזר משה לרזא דא' שהיא חדא דכורא והוא סוד (שמות לה) ויבואו האנשים על הנשים סיטרא דרחמי גבר על סיטרא דדינא ופי' הפסוק ויקר אל משה מה היא היקר אות א' שהיא דרגא דיוסף בזוהר מקץ (בראשית מב) שנים עשר אחים אנוחנו בא' זה נרמז ונדבר ה' אליו מאנהל מועד לאמר א"הל מ'ועד בגימ' יוס"ף וז"ש אדם פי יקריב מקם יוסף נקרא אדם ברבה פ' בשלח: האופן הי"ג בסודי רזא אות א' היא סוד סוף תוף ראש פנה אות א' היא מן הגרון אחה"ע ל' היא מן מוצא דטלנת באמצע הפה פ' הוא מן בימ"ף שהוא בשפתים תחלת הפה ובאותו היום שהוקם המשכן תיקן משה (תהלים צא) יושב בסתר עליון ס'ת'ר דייקא שהיא ס'וף ת'וד ר"אש ונה פ' הפסוק ויקר אל משה ומה היא היקר אות אלה שזכה משה באותו היום לג' קטרין סוף תוף ראש הנרמזים במלת אלה ז"ש ונדבר ה' אליו שכן ג"כ שם של ה' התחלתו בסוף המספר שהיא י' ונרמז ג"כ בו סוף תוף ראש פדאיתא בסודי רזא בארנפה ששם של הנה נרמז בו סוף תוף ראש: האופן הי"ד ע"פ הזוהר (קהלת יב) ביום שיזועו שומרי הבית והתענותו אנשי חיל שביום החורבן נתנה י' מרגליתין שהם י' הרוגי מלכות ז"ש ויקר אל משה מה הוא היקר א' זעירא שהיא בגי' ר"ע שיצא נשמתו בא' והטעם שהראה באותו יום נשמתו של ר"ע מאנהל מועד על עסקי אנהל מועד דזמין להתמשכן ובאותו יום נמסרו ר"ע ונחביריו וכן צורת א' הוא י' קרי בי' ויקר י' שהראה הקדוש ברוך הוא היקר של י' מרגליתין ז"ש אוה"ל מוע"ד בגי' יוס"ף כדברי ר"ש בבראשית שי' הרוגים לא היו בני יעקב רק י' בנים של יוסף שיצאו מן י' אצבעותיו ז"ס (בראשית מט) ויפוזו זרועי ידיו מידי אבי"ר יעק"ב בהיפוף אתנון ר"ע משם רועה אכן ישראל וכן אתמר (שמות כא) וגונב איש ומכרו ונמצא בידו דייקא ויפוזו זרועי ידיו ז"ס (יומא יא) טובן צפרנו של ראשונים מפרסן של אחרונים ר"ל אותן ניצוצות שיצא מצפורני של יוסף הם יותר טובים מן אחרונים שיצא בדרף כל הארץ מבטן אמו: האופן הט"ו איתא בסודי רזי י' פנוין יש להקב"ה (ישעיה נט) וכובע ישועה בראשו הרי ראש עין ה' אף ה' פני ה' יד ה' לב ה' מעי המו ותחת רגליו אנון ה' פי ה' ובסודי רזא קחשיב שפה ולא קחשיב אף מוצא שפתיו לא אשכח ואני אומר היינו פה והוי ליה לחשוב ג"כ אצבע אלהים ונמצא שיש י"ב פנוין כמו שיש י"ב פנוין לשמים וארץ לדעתי (קהלת ז) זה לעומת זה

עֲשֵׂה אֱלֹקִים אֶתֶּה הוּא אֱלֹקֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ שִׁישׁ לְאֱלֹקֵינוּ כְּנוּיִם שְׁבָהֶם מִתְּלַבֵּשׁ
הַקַּב"ה כְּמוֹ שִׁישׁ לְשָׁמַיִם וְאָרֶץ וְשִׁיעוֹר קוֹמָה נִחְלָקוּ לִי"ב ז"ה שְׁמִי ז"ה דַּיִקָּא וּלְפִי סוּדֵי
רְזָא דְקַחְשִׁיב י' כְּנוּיִם הֵם י' לְבוּשִׁין שְׁלֵבֵשׁ הַקַּב"ה וּלְפִי"ז יְהִי פִי הַפְּסוּק וַיִּקְרָא אֶל מִשְׁה
תְּרַגּוּם שֶׁל כְּבוֹד הוּא יִקְרָא (שְׁבַת קִיג) ר' יוֹחָנָן קָרָא לְמֵאנָא מְכַבְּדוּתָא וּז"ס כְּבוֹד ה' מְלֵא
אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּשֶׁתְּמַלֵּא אוֹתִיּוֹת שֵׁם בֶּן ד' הֵם י' וּז"נ בְּמִילַת א על אוֹתִיּוֹת הוּי"ה שְׁהֵם כְּבוֹד
ה' דְּמִתְרַגְּמִינן יִקְרָא דֵּה' לְבוּשָׁא דִּיקְרָא וְכֵן רִוְחָב הַמִּשְׁכָּן הִיָּה י' וְאוֹתוֹ הִיקְרָא שְׁהֵם לְבוּשִׁין
וּכְנוּיִן דְקַב"ה הִרְאָה לְמִשְׁה כָּלל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָאָה אוֹתָהּ אוֹתָהּ דַּיִקָּא שְׁמִשְׁה הִיָּה י' אֲמִין
אֶת תְּבִנִית הַמִּשְׁכָּן שְׁהִיָּה ג"כ י' אֲמוֹת וּז"נ בְּאֶלְף זַעִירָא שְׁהִיא צוּרוֹת יוֹד אוֹתוֹ הִיקְרָא הִיָּה
ג"כ אֶל מִשְׁה וְכֵן וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו הַדִּיבּוֹר הִיָּה לְמַעְלָה מִי אֲרוֹן ט' וְכַפֹּרֶת י' שְׁמַעוּלָם לֹא
יִרְדֶּה שְׁכִינָה לְמַטָּה מִי וְכֵן מֵאוֹהֶל מוֹעֵד שְׁהִיָּה גַם כֵּן י' ז"ש מֵאוֹהֶל מוֹעֵד לְאֹמֵר: הָאֲנֹפֶן
הַט"ז אֵיתָא בְּמִדְרָשׁ (מְשָׁלִי כ) יֵשׁ זָהָב וְרַב פְּנִינִים שְׁהַנְּשִׂיאִים הַתְּנַדְּבוּ לְמִשְׁכָּן וְהִיָּה
נִפְשׁוֹ שֶׁל מִשְׁה עֲגוּמָה שְׁלֵא הַתְּנַדְּב וְהַשִּׁיב לוֹ הַקַּב"ה לְגְדוּלָה מְזֹאת אֶתֶּה מְתוֹקֵן שְׁהִיָּה
אֶצְלָהּ הַדִּיבּוֹר וּז"ש (שָׁם) וְכָלִי יִקְרָא שְׁפָתַי דַּעַת הַמַּד' הִיָּה נִדְרָשׁ גַּם כֵּן טַעַם עַל אֶלְף
זַעִירָא נִסְתַּלַּק אוֹת אֶלְף כְּאֵלוֹ אֵינוֹ וְהִיָּה פִי הַפְּסוּק וַיִּקְרָא אֶל מִשְׁה שְׁנַתָּן הַקַּב"ה לְמִשְׁה
כְּלִי יִקְרָא יוֹתֵר מִצ"ג כְּלִים שְׁעָשׂוּ הַנְּשִׂיאִים וּמֵהוּ הִיקְרָא וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו שְׁהִיָּה הַדִּיבּוֹר אֶצְלוֹ
וְזֶה חֲבִיב יוֹתֵר מֵמָה שְׁהַתְּנַדְּבוּ הַנְּשִׂיאִים וּמִזֶּה הַטַּעַם מֵאוֹהֶל מוֹעֵד לְאֹמֵר הָאֲמִירָה הִיָּה
יוֹתֵר טוֹב מֵמָה שְׁהַתְּנַדְּבוּ מֵאוֹהֶל מוֹעֵד בְּעַצְמוֹ וְטַעַם אֶלְף זַעִירָא הוּא סוּד הַדַּעַת שֶׁל זַעִיר
שְׁנַקְרָא זַעִיר וְזֶה הִיָּה כְּלִי יִקְרָא שְׁפָתַי דַּעַת: הָאֲנֹפֶן הִי"ז כָּלל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָאָה אוֹת"ךְ
דַּיִקָּא שְׁמִשְׁה בְּעַצְמוֹ הִיָּה לְבוּשׁ תְּבִנִית הַמִּשְׁכָּן שְׁזָכָה לְסוּד הַדַּעַת וְלָכֵן זָכָה לְלַחַת הַעַד"ת
חֶסֶר ו' שְׁהוּא בְּהִיפּוּף אֲתוֹנוֹן דַּעַת וְכֵן ג"כ תְּבִנִית הַמִּשְׁכָּן בְּזֶה אֲנֹפֶן מ"ח קְרָשִׁים הִיָּה
בְּמִשְׁכָּן וְכָל קְרָשׁ הִיָּה י' אֲמוֹת הָרִי י"פ מ"ח הָרִי ת"פ וּמִשְׁה שְׁזָכָה לְסוּד הַדַּעַת שְׁהִיא
חֲשִׁבּוֹן ת"פ חֶסֶר א' יְהִיָּה פִי הַפְּסוּק וַיִּקְרָא אֶל מִשְׁה לְבוּשָׁא דִּיקְרָא נָתַן הַקַּב"ה לְמִשְׁה
שְׁהוּא סוּד הַדַּעַת א' זַעִירָא שְׁמוּרָה שְׁהוּא חֶסֶר א' וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו שְׁהוּא סוּד הַדַּעַת
אֲסַפְקִלְרָא הַמֵּאִירָה וּז"ש מֵאוֹהֶל מוֹעֵד הִיָּה ג"כ זֶה הַחֲשִׁבּוֹן רַק שְׁמִשְׁה הִיָּה חֶסֶר א' וְזֶהוּ
אֶלְף זַעִירָא אֶלְף זַעִירָא הִיָּה לְבוּשָׁא יִקְרָא שֶׁל מִשְׁה מְשִׁיעוֹר קוֹמָה שֶׁל מִשְׁה.

וְטַעַם מְסַפֵּר ת"פ שְׁהִיָּה בְּמִשְׁכָּן לְפִי שְׁבִשְׁעַת עֲשִׂיַת עֶגְלָה (מְשָׁלִי ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מְנוֹת
ת"פ מִחֲנוֹת שֶׁל לִילִית הַנְּצָרְכוּ לְתַקֵּן בַּת"פ אֲמוֹת שֶׁל מִשְׁכָּן וְלָכֵן נִצְטוּוּ לְבָנוֹת הַמִּקְדָּשׁ
ת"פ שְׁנָה (מְלָכִים א ד) מִיְצִיאַת מִצְרַיִם וַיְבִיאוּ הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשְׁה וַיְדַרְשׁוּ (מְשָׁלִי לָא) רַבּוֹת
בְּנוֹת עַל מ"ח קְרָשִׁים שְׁהִיָּה בְּמִשְׁכָּן כְּמִנְיֵן חִי"ל (שָׁם) וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה זֶה מִשְׁה וְסוּד
הַדַּעַת עֲלִית, דַּיִקָּא דְהִכִּי סְלִיק בְּחֻן שְׁבָנָא רַק שְׁהוּא חֶסֶר א' וְזֶה אֶל"ף זַעִירָא: הָאֲנֹפֶן י"ט
כְּתִבְתִּי לְעִיל כ' פְּקוּדֵי שְׁמִמְשָׁכֵן עַד מְקַדָּשׁ הָיוּ שְׁנַיִם כְּמִנְיֵן ת"פ חֶסֶר א' וְכֵן ג"כ מִמְקַדָּשׁ
רֵאשׁוֹן עַד מְקַדָּשׁ שְׁנֵי ג"כ ת"פ שְׁנָה וְכֵן ג"כ מִשְׁכָּן הַעֲדַת בְּהִיפּוּף אֲתוֹנוֹן הַדַּעַת ז"ש
(שְׁמוֹת לַח) אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן הַעֲדַת ת"פ אֲשֶׁר פְּנוּקֵד עַל פִּי מִשְׁה וְכֵן ג"כ תִּיבַת
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית עַד אָרֶץ וְשָׁמַיִם הֵם ת"פ כְּמִנְיֵן שְׁנַיִם מִיְצִיאַת מִצְרַיִם וְעַד בְּנֵי הַמִּקְדָּשׁ
שְׁאָז אֲתָמֵר (מְלָכִים א ז) וַיִּתְּשָׁלֵם כָּל הַמְּלָאכָה לֹא אָמַר וְתַכֵּל כִּי בִשְׁעַת הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁלְמוּ
מְלָאכַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לְלִמְדָה שְׁשִׁקוּלָה מְלָאכַת הַמִּשְׁכָּן כְּשָׁמַיִם וְאָרֶץ לְכֵן אֲמַרְאֵל פְּקוּדֵי
אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וַיִּקְרָא א"ל מִש"ה ס"ת אל"ה שְׁקוּלָה מְלָאכַת הַמִּשְׁכָּן כְּשָׁמַיִם
וְאָרֶץ אֲבָל א' זַעִירָא ר"ל חֶסֶר א' שְׁבִמְעֵשָׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ ת"פ תִּיבּוֹת בְּכָאן תַּע"ט חֶסֶר

א' לכן א' זעירא: האופן הכ' הַרְאָה הקב"ה לַמְשֵׁה עוֹלָם הַבְּרִיאָה דְתַמֵּן א"ל שד"י שְׁהוּא בגי' מש"ה בְּאִיְדָרָא נְשָׂא תַמֵּן אֶלְף עֶלְמִין ז"ס (קִהְלֵת ז) אָדָם אָחָד מְאֶלְף מְצֵאֵתִי מְשֵׁה הִיָּה אָחָד שְׁזָכָה לְבִינָה דְתַמֵּן אֶלְף עֶלְמִין אִימָא עֵלְאָה מְקַנְנָא בְּכּוֹרְסִיא (שִׁיר ג) בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה לּוֹ אָמוּ ו"יְקָרָא א"ל מ"שֵׁה ר"ת אַמ"ו לְכֹן וַיְקָרָא אֶל מְשֵׁה וַיְמָה הַיְקָרָא א' שְׁהוּא (שָׁם ד) אֶלְף הַמְּגֹן וְעִנֵּן אֶלְף עֶלְמִין אֵלּוּ הֵם מְלוּי אֶל"ף לְמ"ד שִׁי"ן דְל"ת יו"ד בְּגִימ' אֶל"ף חֶסֶר א' לְכֹן א' זְעִירָא רוּמְזָת שְׁאֶלְף עֶלְמִין דְבְרִיאָה הֵם סוּד א"ל שד"י שְׁהוּא בְּגִימ' מִש"ה אֶבֶל בְּשֵׁם זֶה בְּמְלוּי אֶלְף חֶסֶר א' לְכֹן א' זְעִירָא וְהִנֵּה בְּזֵה הַיּוֹם תִּיְקֵן מְשֵׁה (תְּהֵלִים צא) יו"ש"ב בִּסְת"ר עֲלִיו"ן בִּסְת"ר בגי' אַכְתָּרִיא"ל שְׁהוּא שֶׁר הַבְּרִיאָה כְּנֻגָד זֶה וַיְקָרָא אֶל מְשֵׁה דְרָגָא חֲדָא וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו כְּנֻגָד יְצִירָה מְאֻהֵל מוֹעֵד כְּנֻגָד עֲשִׂיָּה דְתַמֵּן מְטְרוֹנִיתָא אֶבֶל ה' הוּא זְעִיר דְמִקְנֵן בִּיצִירָה: הָאֻפֹּן כ"א (מְשָׁלִי כט) גְּאוּת אָדָם תִּשְׁפִּילְנָה קָאֵי עַל אֶלְף (ד"ה א א) אָדָם שֶׁת אָנוּשׁ שְׁהוּא גְדוּלָה בְּאֵתוּוֹן רַבְרַבִּין וְזֵה גְרָם לּוֹ הַגְּאָנָה שְׁאָדָם (תְּהֵלִים מט) בְּיָקָר בַּל יֵלִין וְלֹא לֵן כְּבוֹדוֹ עִמּוֹ וְתִשְׁפִּילְנּוּ אֶבֶל (מְשָׁלִי כט) שְׁפַל רוּחַ זֶה מְשֵׁה שְׁהִיָּה (בְּמִדְבָּר יב) עֲנִיו מְאוּד מְכַל אָדָם לְכֹן א' זְעִירָא שְׁהַקְטִין אֶת עֲצָמוֹ (מְשָׁלִי כט) יְתַמְנֹךְ כְּבוֹד (שְׁמוֹת מ) וְכְבוֹד ה' מְלֵא אֶת הַמְּשָׁפָן וְנִשְׁאַר מְשֵׁה בְּאוּתוֹ יָקָר וְלֵן כְּבוֹדוֹ עִמּוֹ וְתִיְקֵן בְּאוּתוֹ פְּרָק (תְּהֵלִים צא) בְּצַל שְׂדֵי, יְתַלּוֹן וְזָכָה לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה דְתַמֵּן כְּסֵא הַכְּבוֹד ז"ש יְתַמְנֹךְ כְּבוֹד שְׁזָכָה לְכֵסֵא הַכְּבוֹד גַּם בְּרִמּוֹ בְּמַלְת שְׁפַל רוּחַ עַל אוֹת א' זְעִירָא כִּי אַבָּא בִּס' יְצִירָה בֵּא' שֶׁל אַמ"ש בּוֹ נִבְרָא הָרוּחַ שְׁהוּא רוּמְזָת לְאוּרִי וְז"ש וְשְׁפַל רוּחַ ר"ל א' זְעִירָא שְׁבּוֹ נִבְרָא הָרוּחַ זֶה גְרָם לּוֹ הַכְּבוֹד וְגַבִּי אַד"הֵר כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ג) וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹל ה' אֱלֹקִים מִתְּהִלָּה בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם רו"ח דְּיִיקָא שְׁרִמְזָת לְאוּת א' שְׁבּוֹ נִבְרָא הָרוּחַ דְהִנֵּה מְסַתְּפַל בְּזִינְהָרָא דְחֻקְמָתָא עֵלְאָה שְׁהִיא רְזָא דֵא' בְּסוּד (אִיּוֹב לג) וְאַאֶלְפָּה חֻקְמָה וְאַח"כּ (מְשָׁלִי יו) אִישׁ תִּהְפֹּכּוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן וְזֵה גְרָם לּוֹ (שָׁם) נִרְגַּן מְפָרִיד א' וַיִּגְרַשׁ מְכְבוֹדוֹ אֶבֶל בְּמְשֵׁה יְתַמְנֹךְ כְּבוֹד וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו דְּיִיקָא מְאֻהֵל מוֹעֵד הַכְּנִיסוֹ לְפָנַי וְלְפָנַי וְלֹא כְמוֹ אַד"הֵר שְׁמִשְׁנָה (אִיּוֹב יד) פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ מְחוּץ לַג"ע ז"ש אָדָם כִּי יִקְרִיב: הָאֻפֹּן כ"ב בָּא לְרִמּוֹז בְּכָאן (שָׁם ג) יְקָרָה הִיא מְפָנִינִים שְׁהַתּוֹרָה הִיא יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מְכָה"ג שְׁנֻכְנָס לְפָנַי וְלְפָנַי ז"ש (שָׁם כ) יֵשׁ זֶהָב וְרַב.

פְּנִינִים וְכִלֵּי יָקָר שְׁפִתֵי דְעַת ר"ל הַנְּשִׂאִים הַבִּיאוּ זֶהָב אֶבֶל הַתּוֹרָה הִיא רַב מְכָה"ג שְׁנֻכְנָס לְפָנַי וְלְפָנַי (תְּהֵלִים מה) מְמַשְׁבְּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה נְמָצָא שְׁגָם יֵשׁ זֶהָב קָאֵי עַל כֵּה"ג אֶבֶל הַתּוֹרָה הִיא כְּלֵי יָקָר יוֹתֵר תְּשׁוּבָה שְׁהִיא שְׁפִתֵי דְעַת לְזֵהָ א' זְעִירָא רוּמְזָת עַל הַתּוֹרָה מְלִשׁוֹן אַאֶלְפָּה חֻקְמָה וְפִי וַיְקָרָא אֶל מְשֵׁה שְׁנַתֵּן הַקַּב"ה לְמְשֵׁה מַה הִיא הַיְקָרָה הִיא אֶל"ף הַלְיָמוּד שְׁהוּא לוּמֵד כְּתֵר תּוֹרָה ז"ש וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו וְאַח"כּ מְפָרֵשׁ מְאֻהֵל מוֹעֵד לְאֵמֵר הָאֲמִירָה יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מְאֻהֵל מוֹעֵד מְכַהֵן גְדוּל הַכְּנָס לְפָנַי וְלְפָנַי מְאֻהֵל מוֹעֵד כִּי יְקָרָה הִיא מְפָנִינִים: הָאֻפֹּן כ"ג ע"פ הַגְּמָרָא סוּפָה (ד"ה) מְעוֹלָם לֹא עָלָה מְשֵׁה לְמַעְלָה מְעַשְׂרָה וְלֹא יִרְדָּה שְׁכִינָה לְמַטָּה מִי לְכֹן א' זְעִירָא שְׁהוּא צוּרַת י' וְשִׁיעוּר הַפְּסוּק וַיְקָרָא אֶל מְשֵׁה הַנְּבוּאָה עָלָה אֶל אֱלֹהִים בֵּא' זְעִירָא צוּרַת י' שְׁלֹא עָלָה לְמַעְלָה מִי וְכֵן וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מְאֻהֵל מוֹעֵד שְׁלֹא יִרְדָּה שְׁכִינָה לְמַטָּה מִי וְצוּרַת י' קָאֵי עַל שְׁנִים עַל מְשֵׁה לְמַעְלָה וְעַל שְׁכִינָה לְמַטָּה: הָאֻפֹּן כ"ד אִיתָא בְּמִדְרָשׁ עֲשִׂרָה דְבָרִים יְקָרִים בְּרָא הַקַּב"ה בְּעוֹלָמוֹ עֵינֵן בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה לְכֹן א' זְעִירָא שְׁהוּא צוּרַת י' מוֹרָה ע"ז הַמְּדַרְשׁ וַיְקָרָא י' שִׁי דְבָרִים יְקָרִים הֵם בְּעוֹלָם וְטַעַם זֶה הַמְּסַפֵּר וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מְאֻהֵל מוֹעֵד שְׁכֹן אוֹהֵל הִיָּה ג"כ חֲשׁוּבּוֹן י'

עֲשֶׂה אֲמוֹת אֲנֹרֶךְ הַקָּרֵשׁ שֶׁהֵם סוּד י' סְפִירוֹת שֶׁהֵם בְּעוֹלָם שֶׁהֵם בְּסוּד עֲצָמִיּוֹת סוּד פְּלִים
וּמְלֵת יָקָר הוּא בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי הַתְּרַגּוּם שֶׁל כְּבוֹד שֶׁהוּא לְבוּשׁ נִמְצָא י' יְקָרִים הֵם י' לְבוּשֵׁי
וְלָכֵן אָמַר אַח"כ אָדָם כִּי יִקְרִיב שָׁפָן ג"כ שֶׁיַּעֲוֹר קוֹמַת אָדָם שֶׁמְכַנֶּה בְּפִסּוּק י' פְּנוּיִים
לְהַקְב"ה שֶׁהֵם י' לְבוּשֵׁים: הָאֲנֹפֶן כ"ה אֵימָא בְּסוּדֵי רְזָא שֶׁסוּד חֲשַׁמ"ל הִיא בְּגִי אַבְנֵי
יְקָר"ה וְכֵן מַלְבוּ"ש וְהִנֵּה לָזֶה אָמַר א' זַעֲרָא רְמִזׁ שְׁזָכָה מְשִׁיחָא בְּכָאן לְסוּד חֲשַׁמ"ל וַיִּקָּר
אֶל מְשִׁיחָא שֶׁהוּא חֲשַׁמ"ל וְכֵן א"ל מִש"ה עִם א' שֶׁל וַיִּקְרָא בְּנֵי חֲשַׁמ"ל חֲסֵר א' לְכֵן א'
זַעֲרָא שְׁרוּמְזַת בְּכָאן גְּרִמְז חֲשַׁמ"ל שֶׁהוּא יָקָר שֶׁיֵּשׁ לוֹ שַׁע"ח נְהוּרִין רַק א' זַעֲרָא א'
חֲסֵר: הָאֲנֹפֶן כ"ו גְּרִמְז בְּכָאן סוּד (שִׁיר ה) בְּאֲתֵי לְגַנְי אַחוּתֵי פְלָה פְּדֵאֵימָא בְּזוּהָר פְּנֹחַס
עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים קַלֵּב) כְּהִנֵּי יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק וְנִחְסִידָה יִרְנְנוּ וְלִי הַיְהוָה מִיְבַעֵי לִי אֲלֵא שְׁשִׁינָה
הַקְב"ה לְפִי שֶׁהֲחַתֵּן בָּא אֶל הַפְּלָה וּז"ש וַיִּקָּר אֶל מְשִׁיחָא שֶׁעָשָׂה הַקְב"ה כְּבוֹד לְמִשְׁחָה א'
זַעֲרָא הוּא סוּד פְּלָה וַיִּקָּר הוּא (שָׁם לוֹ) מֵה יָקָר חֲסִידָה הֵא זַעֲרָא תְּצַרְרָא א"ל מ"ש
בְּגִי (שִׁיר ה) אַכְל"ו רַעִי"ם שֶׁפְּתַב בְּזוּהָר בְּזֶה הַפ' ע"פ בְּאֲתֵי לְגַנְי אַחוּתֵי וְגו' וְהֵם תְּרִין
רַעִים דְּלֵא מִתְּפָרְשִׁין שֶׁהֵם סוּד י"ה שְׁזָכָה מְאֹהֶל מוֹעֵד שֶׁהִיָּה בּוֹ ט"ו דְּבָרִים וּבְזֶה זָכָה
לְב' אַחֲנוּן אֱלֹ: הָאֲנֹפֶן כ"ז הִרְאָה הַקְב"ה לְמִשְׁחָה שְׁכָר שֶׁל צְדִיקִים לְעו"הב וְהוּא (מְשָׁלִי
ח) לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ לְכֵן אָמַר עַל עו"הז (שָׁם כ) יֵשׁ זֶהָב וְרַב פְּנִינִים אֲבָל עַל עו"הב
(תְּהִלִּים יט) נְחֻמְדִּים מְזַהָב וּמְפֹז רַב פְּלֵי יָקָר שֶׁהוּא הַשְּׁכָר שֶׁל צְדִיקִים יק"ר בְּגִי"ש
שֶׁפֶל צְדִיק נוֹחַל ש"י עוֹלָמוֹת וּמָה הוּא הַשְּׁכָר (שָׁם קטז) יָקָר בְּעֵינֵי ה' הַמְּוֹתָה לְחִסְדֵי
אוֹתָן הַש"י עוֹלָמוֹת הֵן הֵן מִן שְׁפָתֵי דַעַת שֶׁלְמַד בְּזֶה הָעוֹלָם ז"ש (מְשָׁלִי ח) וְאֲצִרְוּתֵיהֶם
אֲמֵלָא אוֹצְרוֹתֵיהֶם דִּיִּיקָא עֲטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהֶם ר"ל מִן אוֹתָן הַחִידוּשִׁים נַעֲשִׂים מֵהֶם
עֲטְרוֹת פְּעֻטְרוֹת (שִׁיר ג) שֶׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חַתּוּנָתוֹ הִיא הַלּוּלָא רַבָּא דְצְדִיקֵיָא בְּיוֹם
הַמִּיתָה וְזֶה פִי הַפְּסוּק וַיִּקָּר אֶל מְשִׁיחָה שֶׁהִרְאָה הַקְב"ה לְמִשְׁחָה הַשְּׁכָר שֶׁל צְדִיקִים וּמָה הוּא
הַיָּקָר א' זַעֲרָא מִן אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם רל"א שְׁעָרִים רל"א אֵל"פִי בִי"ת וּז"ס יִשְׂרָאֵל
שֶׁהוּא הַשְּׁכָר כֹּל י"ש רֵא"ל י"ש לָהֶם מִן רל"א שְׁעָרִים וַיַּעֲקֹב אָמַר (בְּרֵאשִׁית כח) אֲכֹן
י"ש רְמִזׁ עַל ש"י עוֹלָמוֹת י"י בְּמִקוּ"ם הַזֶּה בְּגִי רל"א שְׁמֵן רל"א שְׁעָרִים נַעֲשָׂה לְבוּשׁ
שֶׁל צְדִיקִים: הָאֲנֹפֶן כ"ח יְדוּעַ שְׁמִשְׁחָה הוּא כְּלוּל מִן אֶלְף דוּר (קַהֲלַת ז) אָדָם אֶחָד זֶה מְשִׁיחָה
מְאֵלְף מְצַאֲתֵי הוּא כְּלוּל מְאֵלְף דוּר לְכֵן (תְּהִלִּים קוה) דְּבָר צוּהָ לְאֶלְף דָּר חֲסֵר ו' כְּתִיב
לְאֶלְף דָּר בְּגִי מִש"ה וְעו"ה א' וַיִּקָּר אֶל מְשִׁיחָה מָה הוּא הַיָּקָר א' זַעֲרָא רוּמְזַת עַל שֶׁהוּא
כְּלוּל מְאֵלְף לְכֵן אָמַר מְשִׁיחָה (דְּבָרִים א) יוֹסֵף עֲלִיכֶם כֶּכֶם אֶלְף זוֹ מְשָׁלִי: הָאֲנֹפֶן כ"ט רְמִזׁ
עַל בַּת קוֹל שֶׁיִּצְאָה וְאֶמְרָה (שְׁמוֹת לח) וְאֵת הָאֶלְף וְשִׁבְעַת מְאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה
וְיִים הִנֵּה עָשָׂה הַקְב"ה לְמִשְׁחָה שֶׁיִּצְאָ בַת קוֹל בְּאוֹתוֹ פָּרַק וְאֶמְרָה (בְּמִדְבָר יב) בְּכֹל בֵּיתִי
נֶאֱמַן הוּא ר"ל שְׁרוּמְזַת שְׁזֶה הַמְּסָפָר שֶׁהוּא אֶלְף תַּשַּׁע"ה הוּא חֲשֵׁבּוֹן כ"ב אוֹתִיּוֹת עִם ה'
כְּפוּלוֹת וְלָכֵן אָמַר בְּכָאן א' זַעֲרָא שְׁרִמְז שְׁאוֹתוֹ יָקָר בָּא לוֹ מִן חֲשֵׁבּוֹן א"ב שֶׁל הַתּוֹרָה
לְפִי שֶׁהִקְטִין מְשִׁיחָה אֵת עֲצָמוֹ בְּחֻקְתּוֹ לְכֵן זָכָה עִם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁיִּצְאָ בַת קוֹל וַיְדַבֵּר
ה' אֵלָיו מְאֹהֶל מוֹעֵד שֶׁיִּצְאָ הַקוֹל וְאָמַר בְּכֹל בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא בְּכֹל בִּי"תֵי דִיִּיקָא שְׁרִמְז עַל
א"ב (מְשָׁלִי כד) בְּחֻקְמָה יְבִנֶה בֵּיתִי: הָאֲנֹפֶן ל' (שָׁם כה) אֵל תִּתְּהַדָּר לְפָנַי מְלֹךְ שְׁדַרְשׁוּ
רז"ל עַל זֶה פְּסוּק (שָׁם) וּבְמִקוּם גְּדוּלִים אֵל תַּעֲמֹד מְלֹךְ הוּא מְטַטְרוֹן שֶׁלְקַחוּ הַקְב"ה
וְהִמְלִיכוֹ עַל צָבָא מַעֲלָה וּבְמִקוּם גְּדוּלִים הֵם אָדָם וְנַח וְאַבְרָהָם בְּמִדְרָשׁ וַיִּקְרָא אֶל מְשִׁיחָה
וְאֵל אָדָם לֹא קָרָא אֵין גְּנָאֵי לְמִלְכָה לְדַבֵּר עִם אֲרִיסוֹ וַיְדַבֵּר אֵלָיו וְאֵל נַח לֹא דִיבַר אֵין גְּנָאֵי

למלך לדבר עם קדורו ויקרא אל אברהם אין גנאי לדבר עם פונדקו ג' אלו מרומזים בא' זעירא (קהלת ז) אדם א' מאלף מצאתי א' רומזת על אד"ה שהיא א' לנבראים וצורת א' היא י' על נח שהיה בדור י' וגם על אברהם שהיה בדור י' שהוא יו"ד מלא ונחלק לג' אותיות כמו שפתי לעיל י' עד נח ו' עד פלג ד' עד אברהם ולכן א' זעירא פי ג' אלו לא היה כ"כ גנאי אבל גבי משה ויקרא אל משה שפבוד גדול נתכבד משה בקריאה ובדבור זה לכן זעירא שהוצרף הקדוש ברוך הוא להקטין את עצמו (שמות יט) וירד ה' כדברי ההוא ינוקא: האופן ל"א איתא בפרקי היכלות א"ר ישמעאל סח לי מטטרון שר הפנים משעה שלקחני הקב"ה והמליכני על כל צבא מעלה עשה לי מעיל הכבוד ולבוש גאון וכתר מלכות על ראשי וקבע בו מ"ט אבני יקר וזוהר פאור גלגל החמה וכו' והנה לדעתי ג' אלו מרומזים במלת מ'ל'ך נטריוקון מ'עיל הכבוד לבוש גאון כ"ת מלכות פי בשעה שהמליך אותו הקדוש ברוך הוא מלך הכבוד חלק לו כבוד בג' אלו שטרמזין במלת מל"ך ולפי שמשעה הוא סוד מטטרון שר הפנים לכן לא זכה רק למ"ט שערי בינה לפי שבכתר מלכות של מטטרון שקבע הקב"ה על ראשו לא קבע הקב"ה רק מ"ט אבני היקר וזה נרמז בזה הפסוק ויקרא אל משה שקבע הקב"ה אבני יקר ולכן א' זעירא שהיו חסרים מן נ' שערי בינה אחד רק מ"ט: האופן ל"ב ע"ז הדרף צורת הא' היא י"ו למעלה י"ו למטה שהם סוד ל"ב נתיבות חכמה שזכה משה לל"ב נתיבות חכמה שבמלכות שהיא א' זעירא אבל קודם חטא העגל (שמות ג) לבת א"ש א' רבתי דהוי קאים בזיהרא דחכמתא עלאה וכן קודם מותו (דברים לג) אשריף ישראל א' רבתי (תהלים קד) תוסף רוחם יגועון אבל בכאן ל"ב נתיבות זעירא ז"ש וידבר ה' אליו מאנהל מועד דייקא שהיא מלכות שהיא חכמה של שלמה ולכן הוצרף לומר דזמין לאתמשפנא בחובביהו דישראל והשכינה תהיה עמנו בגלות וגם א' זעירא שנהלקה לל"ב רומזת לסוד נער שהוא כלול י' פעמים ל"ב בגי' נע"ר בגי' היצירה לפי שהוא שר היצירה ז"ש וידבר ה' מאנהל מועד שמשם נצטוו ישראל להוראה שהם ו' סדרים שפן ו' סדרים גם פן בגי' נע"ר דאיתוקם בהאי שעתא משפנא דהאי נער: האופן ל"ג במדרש רבה בזו הפרשה שאר נביאים ראו מ"ט אספקלריאות אבל משה ראה באספקלריא אחת ולכן בזה הפסוק ט' תיבין לקבל ט' מראות של יחזקאל לכן א' זעירא שמורה ויקרא שהיא הנבואה (שמואל א ג) ודבר ה' היה יקר בימים ההם אל משה בא' זעירא רק במראה אחת א' זעירא שהיא אנהל מועד ומסיים בקרא היא השכינה (שמות כה) ככל אשר אני מראה אותך דייקא (במדבר יב) במראה אליו אתודע: האופן ל"ד איתא בסודי רזא שהתפלה עולה דרף ג' עננים מתחילה דרף חשמ"ל ואח"כ בא מט"ט ומכנים אותו דרף הפרגוד וסימנו מפ"ח מט"ט פ"ר גוד ח"ש מל ושלשון נקראו תלת דרגין ויקרא זה חשמ"ל שהוא בגי' אבנ"י יקר"ה אל משה א זעירא הוא סוד מט"ט ואח"כ וידבר י"י אליו מאנהל מועד הוא סוד הפרגוד: האופן ל"ה נרמז בזה הפסוק מה שאמרו בגמרא ופסחים ו) משה עומד בפסח ראשון ומזהיר על פסח שני פסח ראשון הוא לקבל אברהם פסח שני לקבל יוסף פי אלו השנים צריכים להיות יחד לפי שאברהם בגימטריא רמ"ח מ"ע ויוס"ף הצדי"ק בגימטריא שס"ה מצות לא תעשה שניהם יחד פי זה כל אדם רמ"ח איברים שס"ה גידין וביום הוקם המשכן שהוא בהיפך אתנון קומה שהוא שיעור קומה אמר ויקרא אל משה: לשבת הגדול האופן ל"ו הנה גאולת מצרים היה על ידי נוקבא שירה חדשה אבל לע"ל

תהיה הגאולה ע"י דכורא גאולה שלימה ע"ז אמר (שמות יב) ליל שמורים הוא לה' ר"ל עתה היתה ע"י ליל שהוא גוקבא אבל לעתיד לבא תהיה הגאולה ע"י דכורא הוא לה' ולפי שהגאולה היתה מן גוקבא לא היה יכולת לבטל השר של מעלה רק ירד שר של מצרים ונעשה שר של גיהנם והוא דומה אבל לע"ל יהיה הגאולה ע"י שם של הוי"ה אז יבטל שר של גיהנם לגמרי שהוא מלאך המות כמ"ש (ישעיה כה) בלע המות לנצח והטעם שפשיהיה הגאולה לעתיד אז יבולע המות לגמרי לפי שמחה ה' אלהים שהוא שם מלא וכן הוא אומר (שמות יז) מחה אמה זכר עמלק ר"ל מחה למעלה אמה לפי שמלחמה לה' בעמלק ר"ל שם ה' שהוא מלא ולכן לא אמר (מיכה ז) פימי צאתה ממצרים אלא מארץ מצרים עיין באופן מ"א ולפי שגאולת מצרים היתה מתחילה גאולה בפסח שהוא פנגד מלכות ואח"כ בשבועות קבלו תורה הרי תחלה גוקבא ואח"כ דכורא מתחילה ה' ואח"כ ו' לכן שלטה עין הרע בלוחות ראשונות לכן לא קשרו הפסח רק בכרעי המטה עיין אופן מ"ג ע"ד יהיה פי' הפסוק ויקרא אל משה באלף זעירא לפי שהיתה הקריאה מסויטרא דגוקבא לכן וידבר ה' אליו מעסקי הל מועד דזמין לאתמשפנא בחובביהו דישראל וא היה מסויטרא דדכורא לא אתחרב: האופן ל"ז בפ"ק דברכות (ד' ה) שלשה דברים ביקש משה מהקב"ה ונתן לו ביקש שתשרה שכינה על ישראל ונתן לו ביקש שלא תשרה שכינה על א"הע ונתן לו ביקש להודיע דרכיו ונתן לו ושלשתן בזה הפסוק ויקרא אל משה אלף זעירא קרי ביה ויקר ומה הוא היקר כמ"ש (תהלים קלט) ולי מה יקרו רעיף אל שהראה הקב"ה כל הצדיקים ודורו של ר"ע שהיה נתעצב במיתתו צדיק ורע לו שעליו אמר (שמות לג) הודיעני את דרכיך ואח"כ שתשרה שכינה על ישראל וידבר ה' אליו דייקא ולא לא"הע מאנהל מועד על עסקי אנהל מועד דזמין לאתמשפנא וכ"מ שגלו שכינה עמהם הרי שג' דברים אלו רמוזים בזה הפסוק האופן ל"ח ברעיא מהימנא משפטים בג' דברים נתקשה משה ונרמזים בשם מש"ה מ"נורה ש"קלים ה"חודש והם סוד ג' יחודין שסימנם ית"ד שהפל תלוי בו י"סוד ת"פארת ד"עת מנורה הוא יחוד הדעת שקלים תפארת החודש הוא יחוד יסוד עם מלכות פנגד הדעת אמר ויקר אל משה (משלי כ) כלי יקר שפתי דעה פנגד תפארת וידבר ה' אליו פנגד יסוד אמר מאנהל מועד שהוא דרגיה דיוסף אוה"ל מוע"ד בגי' יוס"ף במלת ויקר נרמז שנתקשה בהם תרגום של קנשי הוא יקר אל משה ג' אלו שנומזים בשם משה לכן אלף זעירא שבג' אלו לא היה לו הבנה בלימודם: האופן ל"ט בהאי קרא אשלים אתריה דמשה במרפכה כמ"ש בזה ויחי ע"פ (בראשית מט) ויקרא יעקב אל בניו דאשלים דנכתיה באותו קריאה וכתב האר"י ז"ל משפן סוד לאה מקדש רחל (במדבר ז) ל"הקים א"ת ה"משפן ר"ת לא"ה (שמות לח) אל"ה פקודי בהיפך אתנון לא"ה (שמות לג) משה יקח את האה"ל (תהלים צ) תפלה ל"משה א"יש האלהים ר"ת לא"ה וזה סוד שלקח יעקב את לאה קודם לרחל שפן המשפן קודם למקדש ובשעה שאמר לכן (בראשית כט) לא יעשה כן במקומינו מיכאל בא באותו פרק לטובותינו פי יעקב רצה ליפנס מיד אל א"י זה שאמר הבה את אשתי זו רחל כדי שכינה ב"ה מיד בביאת הארץ אשת"י בגי' אר"ץ הקדוש"ה ואבואה אליה קל שבקלים לא אמר כן אבל קרי אל י"ה שפן נקראת ארץ המורה שמורה על השם י"ה (תהלים קכב) ששם עלו שבטי י"ה עיין לעיל פ' ניצא ל"א כ"ן בגי' מיכאל ל"מיכאל גרם לומר כן יעשה"ה בגי' שכינה"ה שהיא רחל שמיכאל גרם

שְׁיִהְיֶה הַשְּׂכִינָה בְּמִקְוֵינוּ שֶׁהוּא א"י בֵּית רֵאשׁוֹן ת"י שְׁנֵי ת"ךְ שְׁנֵיהֶם יַחַד מְזַנְּנִים לַת"ת אָבֶל בְּמִדְבָּר תְּהִיָּה הַבְּכִירָה שֶׁהִיא לֵאֱלֹהִים לְפָנֵי הַצְּעִירָה שֶׁהִיא רַחֵל בְּמִקְדָּשׁ נִמְצָא שֶׁרַמְזוּ כָּאֵן וַיִּקְרָא א"ל מִשׁ"ה ס"ת לֹא"ה דְּאֲשָׁלִים דְּנִכְתְּבִיהָ שֶׁהִמְשִׁיכָן בְּסוּד לֵאֱלֹהִים אֶלְף זַעֲרָא קָרִי בִּיהַ וַיִּקְרָא שְׁנֵיהֶם הָעֵנִין שְׁנֵיהֶם הִמְשִׁיכָן בְּסוּד לֵאֱלֹהִים בָּא לְנוּ מִבְּלַעַם שֶׁהוּא גִלְגּוּל לְכוּן דְּאִתְמַר בִּי (בְּמִדְבָּר כג) וַיִּקְרָא אֶל בְּלַעַם שְׁנֵיתָן לֵאֱלֹהִים לִיעֲקֹב קִוְדָם לְרַחֵל וְעוֹ"א בְּלַעַם (שָׁם כד) מֵה טוֹבוֹ אֲוִהֲלֵהָ יַעֲקֹב אֲנִי הוּא הַגּוֹרֵם (שָׁם כג) מִן אֲרָם יִנְחַנִּי בְּלֹק שֶׁהוּא לְכוּן הָאֲרָמִי שֶׁהוּא גָרָם אֲוִהֲלֵהָ יַעֲקֹב מִתְחַזְּקָה הִיָּה אֲוִהֲלֵהָ בְּמִדְבָּר וְאִתְ"פ מִשְׁפְּנוּתִיהָ ב' בְּתֵי מִקְדָּשִׁים שְׁבֵא"י הוּא גָרָם הַטּוֹבָה ז"ש וַיִּדְבַּר ה' אֵלָיו מֵאֲוִהֲלֵהָ מוֹעֵד עַל עֶסְקֵי אֲוִהֲלֵהָ מוֹעֵד שְׁגָרָם בְּלַעַם בְּמִדְבָּר כְּנִרְמָזוּ בְּמַלְת וַיִּקְרָא כְּמִ"ש נִמְצָא שֶׁהוּא הַשְּׁלִים אֲתֵרִיהָ בְּסוּד (אֲסִתָּר ו) וַיִּאֲמַר הַמְּלִיךָ לְהִמָּן מֵהָר קַח אֶת הַלְּבוּשׁ וְכוּן הַמְּלִיךָ הַמְּנַת מִלְּבִישׁ אֶת הַצְּדִיק לִיתָן לוֹ שֶׁכֵּר לְעוֹלָם הַבָּא בְּמַלְת מִסְעִיָּה"ם נִרְמָזוּ ג"כ תְּרִין סְטָרִין א"ה וַיִּקְרָא וְנִבְוֵאת מִשֶּׁה וַיִּקְרָא הֵם נוֹטְרִיקוֹן מ"כֵּאל סְמֵא"ל עֵשׂוֹ י"עֲקֹב ה"מֵן מ"רַדְכִי (קִהֲלָת ז) זֶה לְעוֹמֵת זֶה מִסִּיטְרָא דְוַיִּקְרָא אֲשָׁלִים דְּנִכְתְּבִיהוּ דְוַיִּקְרָא: הָאֲנֹפֶן מ' יֵשׁ לְאֶלְף ה' צוּרוֹת כְּנִגְדָה זֶה ה' פְּעֻמִּים אֹר בְּיוֹם א' שֶׁל בְּרֵאשִׁית פֶּל אַחַת שְׁיֵשׁ לָהּ אֹר יֵשׁ לָהּ צוּרָה בְּפָנֵי עֲצָמָה וּבְאוֹתָן ה' אֹרוֹת נִבְרָאוּ פֶל הַצְּוִרִים ז"ס (בְּרֵאשִׁית ב) אֱלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְאֲרָץ בֵּה' בְּרָאָם אֱלֹהִים דְּיִיָּקָא (יִשְׁעִיָּה מ) שְׁאוֹ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים ה"פ או"ר הוּא סוּד אֱלֹהִים בְּגִימְטְרִיָּא אֶלְ"ף לְמ"ד ה"א וַיִּדְוַע שְׁאֱלֹהִים מוֹל אֱלֹהִים שְׁגָם בְּקִלְיָה ה' תִּהְיוּ וְבִהְיוּ חֲשֵׁף רוּחַ תִּהְיוּ וְהֵם עֲשׂוּ תוֹלְדָה דְתִהְיוּ אָמַר (שְׁמוֹת לב) אֱלֹהִים אֱלֹהֵיהֶם יִשְׂרָאֵל ת"לְדוֹת ה"שְׁמַיִם וְ"אֲרָץ ר"ת תִּהְיוּ בֵה' בְּרָאָם ה' אוֹמְיוֹסִי נג"ע ר"ע בְּשַׁעַת הַקְּמַת הַמְּשִׁיכָן הַנְּצָרְכוּ לְתַמְנוּ אֱלֹהִים שֶׁל עֵגֶל לֹא אָמַר הַמְּשִׁיכָן בֵּה' כִּי (אֵיכָה ה) עַל אֱלֹהִים בְּעֵגֶל חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ וְהִבִּיאוּ ה' מִיָּנִי חוֹשֶׁף בְּאִיּוֹב כְּנִגְדָן ה' פְּעֻמִּים נִגַּה בִּיחֻזְקָאֵל וּבְכָאֵן וַיִּקְרָא א"ל מִשׁ"ה ס"ת אֱלֹהִים אֶלְף זַעֲרָא פְּדִי לְדָרוּשׁ עַל תְּרִין סְטָרִין עַל סְטָרָא דְקִדּוּשָׁא וַיִּקְרָא (תְּהִלִּים נ) יִקְרָא אֶל הַשְּׁמַיִם מְעַל (יִשְׁעִיָּה מ) שְׁאוֹ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים וּבְכִסְיָטְרָא אֲחֵרָא בּוֹ סִלַּק אֶלְף הוּא וַיִּקְרָא בְּלַעַם שְׁגָרָם הַעֲגֵל (יִרְמְיָה י) אֱלֹהִים דִּי שְׁמִיָּא וְאֲרָקָא לֹא עֲבָדוּ יֵאֲבָדוּ מֵאֲרָעָא וּמִתְחַזְּקוֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהִים (אֵיכָה א) עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵי סְטָרָא דְקִדּוּשָׁה וַיִּדְבַּר ה' אֵלָיו סְטָרָא אֲחֵרָא מֵאֲוִהֲלֵהָ מוֹעֵד דְּזַמִּין לְאַתְמִשְׁפָּא: הָאֲנֹפֶן מ"א בְּאוֹתוֹ יוֹם חֲזָרוּ כ"ד תְּכַשִּׁיטִי פֶלָה שְׁכִנְגֵדָה הַבִּיָּאָה הַנְּחַשׁ כ"ד זְנִי דְמִסְאָבוּתָא ז"ש וַיִּקְרָא אֶל מִשֶּׁה מֵה הוּא הַיִּקְרָא אֶלְף שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה סוּד אֲדָנִי שְׁיֵשׁ לוֹ כ"ד צִירוּפִים לְקַבֵּל כ"ד תְּכַשִּׁיטִין וְכִלֵּי יִקְרָא שְׁפָתֵי דַעַת ר"ל מֵה הִיָּה הַפְּלִי יִקְרָא שְׁנֵיתָן הַקַּב"ה לְמִשֶּׁה חוֹזֵר וְאוֹמֵר כ"ד צִירוּפִי אֲדָנִי שְׁהֵם בְּגִי ב"פ שְׁפָתֵי בְּסוּד (תְּהִלִּים נא) אֲדָנִי שְׁפָתֵי תִפְתַּח שְׁיֵשׁ בְּאוֹתוֹ פְּסוּק כ"ד אוֹתִיּוֹת שְׁהֵם שְׁפָתֵי ב"פ שְׁפָתֵי ז"ש (מִשְׁלִי כ) שְׁפָתֵי דַעַת וְחוֹזֵר וּמְפָרֵשׁ מֵה הִיא אֶלְף זַעֲרָא וְהַיִּקְרָא שֶׁהִיָּה לְמִשֶּׁה שֶׁהִלְבִּישׁוּ בְּתַכְשִׁיטִי פֶלָה ז"ש וַיִּדְבַּר ה' אֵלָיו מֵאֲוִהֲלֵהָ מוֹעֵד עַל עֶסְקֵי אֲוִהֲלֵהָ מוֹעֵד שֶׁהוּא סוּד אֲדָנִי: הָאֲנֹפֶן מ"ב בְּשַׁעַת הַחֲזָרָה בְּסִתְלָק אֶלְף שֶׁלֹּא הִיָּה לְאֶלְף מִיחֻזְקָאֵל (יחֻזְקָאֵל א) הִיָּה הִיָּה דְבַר ה' לְקַבֵּל אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִיָּה שֶׁהִרְאָה הַקַּב"ה לְמִשֶּׁה בְּתַחֲלַת שְׁלִיחוֹתוֹ ז"ש וַיִּקְרָא אֶל מִשֶּׁה אוֹתוֹ הַיִּקְרָא שֶׁהִרְאָה לְמִשֶּׁה מִתְחַזְּקָה שֶׁהוּא אֵהִיָּה אֶלְף זַעֲרָא הִרְאָה לוֹ מֵאֲוִהֲלֵהָ מוֹעֵד שֶׁיִּחְרַב לְעֵתִיד וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ פָּרַק (שִׁיר ח) הָאֶלְף לָהּ שְׁלֵמָה שְׁנִסְתְּלָקוּ לְעִילָא (שָׁם א) שְׁלֵמָה אֵהִיָּה פְּעוּטִיָּה דְיִיָּקָא עַל רְזָא דָא קָאֲמַר וּכְשֶׁתְּחַזְּרוּ הָאֶלְף לְמִקְוֵמוֹ אִזִּי (תְּהִלִּים קמד) אֱלוֹפִינוּ מִסּוּבְלִים אֵין פֶּר וְגו' וְתַחֲזוּר הַעֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה: הָאֲנֹפֶן

מ"ג זכה משה בז' ימים להשגת ז' רקיעים ורקיע שעל ראשי החיות נקרא הררי אל זה חלק של משה אז פרגוטטין של משה באז ז"ש ויקר אל משה מה הוא היקר אלף ועירא שהוא סוד ועיר חלוק של תפארת בז' ימים לקבל ז' של אז ועתה ביום ח' אלף של אז שהיא רקיע ח' שעל ראשי החיות כעין קרח הנורא שהיא סוד ועיר לכן אלף ועירא: האופן מ"ד במדרש על פסוק (ישעיה מג) מאשר יקרת בעיני נכבדת אמר הקב"ה לייעקב כמה אתה יקר בעיני שקבעתי זיו איקונין שלך בכסא כבודי מזה הטעם ט' פעמים עבדי יעקב בקרא פי ט' מראות הכבוד מזה טעם ט' פעמים נראה הקב"ה לאבות ולכן ט' תיבות בפתוח של ויקרא קרי ביה ויקר אל משה שאותו יקר שנתן הקדוש ברוך הוא לייעקב שמושף הקדוש ברוך הוא את דיוקנו הפתוח בכסא ונתן למשה והוא סוד (שמות לג) ומשה יקח את האנהל יק"ח בגימ' כס"א הכבו"ד ששיעור קומתו של פסא הכבוד הוא כמנין פסא הכבוד שהוא קי"ח אלפים רבבות פרסאות לכן א' ועירא שסוד פסא הכבוד הוא (דניאל ז) אלף אלפים ישמשוניה והו"א סו"ד (קהלת ז) אדם אחד זה משה מאלף מצאתי שזכה ליקח (תהלים סח) מתנות באדם באד"ם דייקא על דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה נמצא מעלתו של משה הוא יותר גבוה מייעקב פי דיוקנא של יעקב חקוקה בכסא הכבוד אבל משה על הפסא (איוב כו) מאחז פני פסא פרש שדי זיו עננו עליו עליו דייקא (יחזקאל א) כמראה אדם עליו מלמעלה ז"ש ונדבר ה' אליו מאנהל מועד על עסקי אנהל מועד דאתמ' תמן ומשה יקח את האנהל ז"ש אדם פי יקריב שלקח אז מתנות באדם שזכה לדמות פסא שהוא כמראה אדם האופן מ"ה משה כלול מס' רבוא שהם כנגד ס' רבוא אותיות שבתורה וע"ז יהי' פי' הפסוק ויקר אל משה (תהלים מט) ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם שפתחלה אדם ביקר בל ילין אד"הר שהי' כלול מכל ס' רבוא נפשות ואח"כ העמידו על ק' אמה והי' תליין בו כל הנשמות והנה עתה זכה משה לאותן העטרות והנה כלול מכל ס' רבוא נשמות ז"ש ויקר אל משה ובא' ועירא מורה שהיקר בא לו מן אתנון שבתורה שהם ס' רבוא אלף היא ראש לכל האותיות ובאהל רמוז שהיקר בא לו מן אתנון שבתורה לכן אמר אדם פי יקריב מכ"ם שבוזה זכה לס' רבוא פרצופין שבאדם מתנות באדם אותן השתנות שהיו לו לאד"הר ובצורת א' יש בו צורת יו"ד ובוזה באה לרמזו שהפונה של היקר שהנה לו הוא שהנה כלול מס' רבוא שכן משה עלה לחשבון ס' רבוא ובוזה האופן מ"פ ש' הוא י"ב אלפים ה"פ י"ב אלפים הרי ס' אלף ומשה כמה הני י' אמין מטעם שמעולם לא ירדה שכינה פחות מי' ומעולם לא זזה ידה מתוף ידו כשתצרף י' שהיתה עם משה עם ס' אלף הרי ס' רבוא לזה ינה פי' הפסוק ויקר"א ועירא שהוא צורת יו"ד שהיתה תמיד עם משה ובוזה זכה לאותו יקר שהוא ס' רבוא כשתצרף י' שהיתה עם משה עם ס' אלף הרי ס' רבוא ז"ש ונדבר ה' אליו מאנהל מועד שכן אנהל מועד הנה ג"כ י' אמות אורך המשפן: האופן מ"ו איתא בספר סודי רזא נקרא הקב"ה מל"ך שהוא בגי' צ' שאין השכינה שורה פחות מצ' אלפים רבבות מלאכים תני ר' חייא פסא שעשה שלמה הנה בו צ' אלף קתדראות והיו יושבין בו ע' סנהדרין פסא א' מימין לגד החוזה משמאל לנתן הנביא ומלפניו פסא אחר שישבה עליו בת שבע אמו והנה נרמז ענין זה (זכריה יד) והנה י"י למלך על כל הארץ שאין הקב"ה נקרא מלך בפחות מהמה שרמז במלת אר"ץ שהיא צ' אלפים רבבות (תהלים ח) ה' אדונינו נוה אדיר שמה בכל הארץ דייקא (חבקוק ג) פסא שמים ובכמה משיירין מכסה הודו לזה

אמר (שם) תהלתו מלאה ארץ דהיינו מנין ארץ נוטריקון צ' אלפים רבבות וכן אומרים בנשמת המלה היושב על פסא רם ונשא חוזר ומפרש בכמה שפונתו על הפסא שוכן עד מרום וקדוש שמו קאי על מלה שאמר מתחילה דהיינו מנין שם מל"ך שהוא צ' פוהוא שוכן עד לא פחות מצ' אלף רבבות ונתן טעם למה דוקא שכינתו בצ' חוזר ואמר (תהלים לג) רננו צדיקים בי"י לפי שהקב"ה צדיק וישר מזה הטעם (שם קיט) צדיק אתה ה' ר"ל השם של ה' הוא שוכן למעלה לא פחות מצ' אלפים רבבות אבל למטה אין אונקלוסו פחותה מס' רבוא ז"ש (שם) וישר משפטיה במלת ישר נרמז חשבון ס' רבוא בזה האופן י"פ ש' ג' אלפים ר"פ ג' אלפים הרי ס' רבוא זה סוד שנקראת התורה (שמואל ב א) ספר הישר לפי שאותיות התורה הם ס' רבוא והם רמוזים בב' תיבות ספר הישר ספ"ר נוטריקון ס' ר"בוא פ' רצופים (בראשית ה) זה ספ"ר תולדות אדם שהיה אדם כלול מתחילה מס' רבוא פרצופין ודוד שהיה גלגול אדם אמר (תהלים מ) במגילת ספר פתוב עלי מזה מתפשטין בספר ס' רבוא פשטים נוטריקון ספ"ר יש"ר הוא חשבון ס"ר כי האלהים ברא את האדם מתחילה שהיה כלול מס"ר נשמות נרמז במלת יש"ר ז"ש (דברים לב) צדיק וישר הוא צדיק על חשבון צבא של מעלה שסביב הפסא ויש"ר על אונקלוסו שהוא אינו פחותה למטה מס"ר וכן אמר רננו צדיקים בי"י לקבל החשבון צ' אלפים רבבות של מעלה בד' דייקא לישרים על חשבון ישר שלמטה והנה צריף ליתן טעם הלא על פסא שלמטה לא היו יושבין רק ע' סנהדרין והוא אומר (ד"ה א כט) וישב שלמה על פסא ה' שהוא ממש לכסא שלמעלה והלא רחוקה מהם פרחוק מזרח מן המערב אבל רזא עלאה הוא (שמות טו) מכון לשבתה פעלתה ה' שאמר משה (מלכים א ח) מכון לשבתה עולמים שאמר שלמה מכון ענין זה בפסוק (קהלת ז) אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי והענין כי ע' סנהדרין היו לקבל ע' אלפים כי כל אחד הוא כלול מאלף ואח"כ היו ב' פסאות לגד ונתן והם היו גביאים והנבואה היא בסוד י' נמצא כל אחד מהם היה כלול מי אלפים נמצא שגד החוזה לקבלו היו י' אלפים קתדראות ונתן הנביא גם פן לקבלו היו י' אלפים קתדראות שכל אחד מהם מאחר שהיתה לו הנבואה שהוא בסוד יו"ד י' לשונות של נבואה לכן כל אחד מהם כלול מי' אלפים וע' סנהדרין היו לקבליהון ע' אלפים קתדראות להודיע שכל אחד מהם כלול מאלף (דברים לב) איכה ירדף אחד אלף ונמצא שהיו הקתדראות מכוננים צ' אלפים לקבליהן והם לקבל צ' אלפים רבבות שסביב הפסא למעלה שאין הקב"ה שוכן פחות מהם אבל למעלה הם רבבות אבל למטה (שמות לד) נוצר חסד לאלפים לא היו רק אלפים וזה פי' הפסוק בדניאל (דניאל ז) אלף אלפים ישמשוה ורבוא רבון קדמוהי יקומו וקשה ליערבינהו וליתנינהו אלף אלפין ורבוא רבון.

אבל האלפים הם למטה שעשו דוגמתן לשמש אצלנו פדמות המשמשין במרום אבל הרבבות הם למעלה ומשה התפלל (במדבר י) שובה ה' שיהיו רבבות אלפי ישראל שגם אלפי ישראל יהיו רבבות וכן (בראשית פד) את ה' לאלפי רבבה שיהיה (חזקאל טז) רבבה כצמח השדה וא"כ לזאת יהי פי' הפסוק אדם א' מאלף מצאתי שאמר קהלת על המרובה של מעלה שהיא דיוקנא של יעקב בכסא הכבוד ראה שזה אמר קהלת כשראה דמות פסא הכבוד של מעלה שישב שלמה למטה מכון על פסא ה' של מעלה אדם אחד מאלף מצאתי שאדם אחד מסנהדרין פיול מאלף נמצא שהיו מכוננים הקתדראות של

מטה שהם האלפים לקבל כסאות שלמעלה שיהיה רבבות שגד החוזה ונתן הנביא כ"א
היה כלול לקבל רבבות של מעלה אבל הפסא שעשה שלמה לבת שבע אמו לא מצא
פגדו פסא מכונן למעלה ז"ש אשה בכל אלה לא מצאתי אלה דייקא (ישעיה מ) שאו
מרום עיניכם וראו מי ברא אלה אלה ראשי אבות ולפי זה יהיה פי' הפסוק ויקר אל משה
שהראה הקב"ה למשה פסא הכבוד שלמעלה דתמן אלף אלפין ישמשוניה וריבוא ריבון
אבל למטה אלף זעירא רומזת שאין למטה רק אלף אבל למעלה רבבות גם נרמז בו
שהנבואה הרמוזה במילת יקר הנבואה היא כלול י' אלפים שפן אלף הוא צורת יוד שמזה
הטעם היה פל אחד מב' נבואות גד החוזה כלול מי' אלפים וזה נרמז באלף זעירא קרי
ביה ויקר ר"ל מי שהוא נביא שדבר ה' יקר בו הוא כלול מי' אלף פי' כלול וישינה למטה
סי' ז"ש (דברים א) יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים: האופן מ"ז בכ"י שג' שמות הם
בג' עולמות בי"ע שהם ג' שמות אל שדי אל הניה אל אדני וכולם כלולים בבריאה לכן
מן אלף אלפין הריסין תרגום של תריס מג"ן שהוא ג"פ א"ל שבג' עולמות בי"ע וחקן שבן
אלף אלפין הוא יוצא מאל שדי כזה אלף למד שין יוד דלת הרי אלף וריבוע שדי כזה
שין שין דלית שין דלית יוד היא בגימטריא ד' אלפים חסר א' ומזה הטעם העו"הז ב'
אלפים תורה ב' אלפים תהו לפי שנוצר חסד לאלפים וכן המן שהוא מצד החסד יורד
פל יום ויום מזון ב' אלפים שנה שנאמר (שמות טז) דבר יום ביומו ומזון של ב' אלפים
הוא ב' ימים של הקב"ה ז"ש למען אנסנו הילך בתורתך כי העו"הז נברא בשם של שדי
ושם שדי נתפשט עד ב' אלפים וכן בשעת הקמת המשכן (תהלים צא) בצל שדי יתלונן
וכן בצלאל שעשה המשכן היה תבונה משל שדי הנה ג' דרגין בהאי קרא לקבל ג' עולמות
'בי"ע נרמזין בר"ת (שם) י"ושב ב"סתר ע"ליון י"צירה ב"ריאה ע"שייה ויקר אל משה
שאותו היקר אל משה שהיא א"ל שדי בגימטריא מס"ה ולכן א' זעירא פי' מספר אלף
הוא יוצא מ"אל ש"די במילואו שהיא עולה אלף בא' זעירא שא' חסר מאלף ומספר
אלפים יוצא משם שדי בריבוע שהוא עולה ב אלפים חסר א' לכן א' זעירא מורה גם כן
על שאחד חסר מן ב' אלפים ולפי שישאל בשעת עשיית עגל גרמו פגימת שם אל שדי
ואמרו (שמות לב) פי זה משה האיש שהוא כולל חשבון ג' אלפים לכן נהרגו (שם)
כשילשת אלפי איש בעגל כשילשת דייקא שחסר מן ג' אלפים שנים ועתה שאחר שהוקם
המשכן זכה משה ליקר והראה לו פסא כבודו כמ"ש (שם מ) וכבוד ה' מלא את המשכן
א"ת דייקא על מלוי אותיות שם של שדי שהיא סוד משכן שהמשכן הוא נעשה משם
של שדי כמ"ש: האופן מ"ח עיין בכ"י סי' ס' בחלק ראשון שכתב שם ג' שמות שאמרנו
שבג' עולמות בי"ע הם הם יוצאים משם של אהי"ה במלוי אלפין שהוא ביצירה דזעיר
תמן עיין שם בארנפה ולפי"ז אמר ויקר אל משה שמשה שמקנן בזעיר שגילה לו הקב"ה
כשאמר לו מה שמו גילה לו שם של אהי"ה וביצירה תמן מלוי א' בבריאה מלוי יו"ד
בעשייה מלוי ההין ולפי שהמשכן נתפונן בצל אל בשם אהי"ה לפי שפגמו ישראל
בשעת עג בזה שם לכן מעשה עגל בפ' כי תשא והיא פרשה כ"א בתורה שהוא סוד שם
אהיה ז"ש ויקר אל משה שחזר אותו היקר שהיה אצל משה שם של אהי"ה שגילה לו
הקב"ה מתחלה אותו היקר חזר אליו מאנהל מועד על עסקי אנהל מועד שנבנה בשם
של אהי"ה ואמר ג' דרגין בהאי קרא ויקרא אל משה בריאה וידבר ה' אליו יצירה מאנהל
מועד עשייה שג' שמות בי"ע יוצאות משם של אהי"ה במלוי אלפין תמן מקנן זעיר

בִּיצִירָה לְכֹן א' זַעִירָא אוֹתוֹ יִקָּר הוּא בְּשֵׁם אֱהִי"ה שְׁבַמְלוּי א' שֶׁהוּא בִּיצִירָה דְתַמָּן זַעִיר דְרַגְיָה דְמִשָּׁה ז"ש נִיִּקָּר אֶל מִשָּׁה: הָאֲוֹפֵן מ"ט בְּהַקְמַת הַמְשָׁפֵן נִתְקַן קוּמָה שְׁל אד"הר שְׁהַעֲמִידוֹ עַל ק' אִמָּה לְכֹן ק' אֲדָנִים שְׁפָנְגְדֹן מֵאָה בְּרָכוֹת הוּק"ם הַמְשָׁפֵן בְּהִיפּוּף אֲתוּוֹן קוּמ"ה שְׁבָאוֹתוֹ פֻּעַם נִתְקַנָּה מֵאָה בְּרָכוֹת (תְּהֵלִים צ) מ"שֶׁה א"יש ה"אֱלֹהִים ר"ת מֵא"ה שְׁאוֹתוֹ הַתְּפִלָּה לְמִשָּׁה אָמַר בְּשַׁעַת הַקְּמַת הַמְשָׁפֵן (שָׁם פד) מָה יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיהָ אֵל תִּקְרִי מָה אֱלֹא מֵא"ה (בְּמִדְבָּר כד) מ"ה טוֹבוֹ אֲוִהֶלֶיךָ יַעֲקֹב (אִיּוֹב לח) עַל מ"ה אֲדָנִיָּה הַטְּבַעוֹ עַל מֵאָה אֲדָנִים וְהִנֵּה כְּתִיב מָה וְקָרִינִן מֵאָה וְתַרְנוּנֵיהוּ אֵיתְנִיָּהוּ כִּי כָּל בְּרָכָה הִיא י' ז"ש בְּכָאֵן וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה שְׁנָתָן הַקַּב"ה יִקָּר אֶל מִשָּׁה מָה הוּא הִיִּקָּר אֵיתָא בְּזוּהַר (מְשָׁלִי ל) וּמָה שָׁם בְּנוֹ לְכֹן א' זַעִירָא דְקָרִינִן אֶלְף מֵאֲוִהֶל מוֹעֵד עַל עֶסְקִי אֲוִהֶל מוֹעֵד שְׁהוּקַם עַל מֵאָה אֲדָנִים וְהוּא כְּלוּל מֵאֶלְף גַּם מְלוּי שָׁם שְׁל מ"ה הוּא בִּיצִירָה דְהָמָן מְקַנָּן זַעִיר דְרַגְיָה דְמִשָּׁה לְכֹן א' זַעִירָא: הָאֲוֹפֵן נ' בְּשַׁעַת הַחֲנוּכָּה פְּרָחָה א' שְׁל אֱהִי"ה לְמַעְלָה כְּדֵאִיתָא בְּזוּהַר חֲדָשׁ עַל פְּסוּקֵי יְחֻזְקָאֵל א) הִיָּה הִיָּה דְבַר ה' שְׁהָם ב' אֶלְפִין שְׁל אֱהִי"ה אֲשֶׁר אֶהְיָה וְכֹן א' שְׁל אֲדָנִי נִשְׂאָר דִּין (תְּהֵלִים עו) מְשָׁמִים הַשְּׁמַעַת דִּי"ן ר"ל כְּשֶׁתְּסַלֵּק אוֹת א' שְׁהִיא סוּד שְׁמִים בְּסוּד (שִׁיר ח) הָאֶלְף לָהּ שְׁלֵמָה אָדָם אֶחָד שְׁהוּא תְּפָאֲרַת מֵאֶלְף מְצַאֲתִי קָרִי בִּי אֶלְף מְצַאֲתִי שְׁהוּא רְזָא דְדְכּוּרָא וְאִזְ נִשְׂאָר דִּין וְזֵה יְהִיָּה פִּי הַפְּסוּקֵי וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה א' זַעִירָא שְׁנִסְתַּלְקָה לְעִילָא מֵאֲוִהֶל מוֹעֵד דְזַמִּין לְאַתְמִשְׁפֵּן בְּחֻבְבֵיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל וְזֵה יְהִיָּה פִּי הַפְּסוּקֵי הָא' לְעִילָא מִן אֱהִי"ה וּמִן אֲדָנִי: הָאֲוֹפֵן נ"א דוּד קוּדָם שְׁחָטָא הִיָּה מְמִית בְּכָל יוֹם אֶלְף בְּפַעַם אַחַת וְאַח"כּ עַל שְׁמִנָּה מֵאוֹת חָלָל לְכֹן בְּשִׁמּוּאֵל אָמַר (שְׁמוּאֵל ב כב) תְּשַׁמְרֵנִי לְרֵאשִׁי גוֹיִם וּבִתְהֵלִים אָמַר (תְּהֵלִים יח) תְּשִׁימֵנִי לְרֵאשִׁי גוֹיִם כִּי קוּדָם שְׁחָטָא הִיָּה מְמִית אֶלְף כְּמַנְיִן תְּשַׁמְרֵנִי לְרֵאשִׁי גוֹיִם אֲבָל לְאַחַר שְׁחָטָא לֹא הֵרַב רַק כְּמַנְיִן תְּשַׁמְרֵנִי וְנַחֲסָרָה רִי"ש וְנִרְמָז וְשָׁלֵם אֲתוֹ בְּרֵאשׁוֹ כְּשִׁיתְקַן הָאֲשָׁם אִזִּי וְחַמִּישִׁיתוֹ יוֹסִיף עֲצִיו וְכֹן (שִׁיר ח) הָאֶלְף לָהּ שְׁלֵמָה מְתִי יָכָה אֶלְף בְּשַׁלְיָמוֹת דְהִיָּנוּ שְׁמֵאֲתִים בְּכָלֵל הָאֶלְף (שָׁם) לְנוֹטְרִים אֵת פְּרִיּוֹ אֲבָל כְּשִׁאֲיִנוּ נוֹטַר אֵת פְּרִיּוֹ נֶחְסַר מֵאֲתִים.

וּמִזֵּה הַטַּעַם אֲבַרְהָם נִקְרָא עַל שָׁם (בְּרֵאשִׁית יז) אָב הַמּוֹן וּמָה עֲנִין ר' בְּשִׁמוֹ אֱלֹא רוּמָז עַל אוֹתָן הַמֵּאֲתִים כְּמוֹ שְׁעֵשָׂה מִשׁוֹתְלַח הַצְּדִיק שְׁמֵתוֹ בְּשַׁלַּח שְׁהוּא הַחֲרֵב נִקְרָא (אִיּוֹב לו) שְׁלַח כָּל הָאֶלְף בְּשַׁלְיָמוֹת כֹּן ג"כ אֲבַרְהָם וְזֵהוּ סוּד אֶלְף כְּסָף שְׁנָתָן פְּרַעָה לְשָׂרָה אֲשֶׁת אֲבַרְהָם לְקַבֵּל (תְּהֵלִים צא) יְפוּל מְצַדָּה אֶלְף וְכֹן ג"כ מִשָּׁה אָדָם אֶחָד זֵה מִשָּׁה מֵאֶלְף מְצַאֲתִי שְׁבִיטֵל אֶלְף קְלִיפּוֹת וְכֹן גְּבִי דוּד (שִׁיר ד) כְּמַגְדֵּל דוּד צִוּוּאֲרָה (שָׁם) אֶלְף הַמְּגֹן תְּלוּי עֲלִיו וּלְפִי זֵה פִּי הַפְּסוּקֵי וַיִּקָּר אֶל מִשָּׁה וּמָהוּ הִיִּקָּר שְׁהִיָּה אֶל מִשָּׁה אֶלְף זַעִירָא רוּמָז עַל אֶלְף יְאוּרִים כּוֹחוֹת הַטּוֹמָאָה וְעֲלִיו נִשְׂאָר בְּאִיּוֹב (אִיּוֹב כח) בְּצוּרוֹת יְאוּרִים בְּקַע וְכָל יִקָּר רְאֵתָה עֵינֹו לְכֹן אָמַר אִיכָה א) אִיכ"ה אֲשָׁא לְבַדִּי נוֹטְרִיקוֹן א"לְף י"אוּרִים כ"וּחוֹת ה"טוֹמָאָה וּמִזֵּה הַטַּעַם נִשְׂאָ שְׁלֵמָה אֶלְף נְשִׁים: הָאֲוֹפֵן נ"ב בְּמִדְרַשׁ אָמַר שְׁכָרָן שְׁל צְדִיקִים נִקְרָא יִקָּר שְׁנִשְׂאָר (תְּהֵלִים קטז) יִקָּר בְּעֵינֵי י"י הַמְּוֹתָה לְחֻסִּידִיו וְיָדוּעַ שְׁכָרָן שְׁל צְדִיקִים נוֹחַל ש"י עוֹלָמוֹת וְנִרְמָז כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹה"ב י"ש דִּיִּיקָא וְזֵהוּ שְׁכָרָן שְׁל צְדִיקִים שְׁנִקְרָא יק"ר בְּגִי' ש"י וּלְפִי שְׁאָדָם (שָׁם מט) בְּיִקָּר בֵּל יְלִין לֹא לָן יִשְׁעֵי' מ) שְׁכָרוֹ אֲתוֹ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו בְּיִקָּר פְּדִיוֹן נְפִשָׁם הָרִי שְׁפָדִיוֹן הַנְּפִשׁ הוּא יִקָּר וְהִנֵּה בְּכָאֵן רְמוּז שְׁהֵרָאָה הַקַּב"ה לְמִשָּׁה שְׁכָרָן שְׁל צְדִיקִים שְׁלַעֲתִיד לְכֹן אָמַר וַיִּקָּר אֶל מִשָּׁה שְׁהֵרָאָה הַקַּב"ה לְמִשָּׁה שְׁכָרָן שְׁל צְדִיקִים שְׁאֲפִילוֹ קָטָן שְׁבִישְׂרָאֵל זוֹכָה אֶל הַש"י עוֹלָמוֹת שְׁהוּא

יק"ר (משלי יב) והון אדם יק"ר חרוץ וידוע שמפל דבר שמחדש אדם בתורה בורא עולם חדש וזהו שגאמר (חבקוק ג) הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הליכות על פל קוץ וקוץ תלי תלים של הליכות בורא עולם חדש וזה טעם שמצינו בספר סודי רזא שברא הקב"ה קצ"ו עולמות שגאמר (ישעיה נו) כי ביה י"י צור ע"ולמים פמנין עולמ"ם ברא עולמות וטעם זה המספר לפי שהתורה נדרשת מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא בנגלה וכן בנסתר ג"כ ז"ש (שם נח) והשביע בצ"חצ"חות נפשיה ב"פ צ"ח שהם קצ"ו וזה נרמז במלת קו"ץ ומפרש בכאן מהיכן בא לו היקר שהוא השכר לעו"הב ועו"א ונדבר ה' אליו מאנהל מועל לאמר ר"ל שהשכר בא אל הצדיקים מן עולמותהחדשות מאנהל מועד ממה שמחדשים הליכות שנתנה באנהל מועד שמשם נצטוו ישראל על ההוראה (שיר ג) אל חדר הורתי זה אנהל מועד מאה"ל מוע"ד בגימ' קצ"ו שהוא קוץ וקוץ תלי תלים של הליכות וזהו אדם כי יקריב שזכה להון אדם יקר חרוץ: האופן נ"ג איתא בסודי רזא שיש בחללו של עולם תש"ך אלפים מלאכים וטעם הדבר לדעתי (תהלים פט) אמרתי עולם חסד יבנה והפל כלול מי' יוד פעמים חס"ד הרי תש"ך וכן מהלך עולם כולו הוא קמ"ד אלפים ימים וסי' (איכה ה) חדש ימינו כקד"ם ד' רוחות יש בעולם הרי ד' פעמים קמ"ד ומן הארץ עד לרקיע ג"כ מהלך ת"ק שנה שהוא ג"כ קמ"ד אלפים ימים נמצא ה"פ קמ"ד הוא תש"ך וכשהיו ישראל במצרים אומר (שמות ז) והוצאתי את צבאותי שהם תש"ך צרופין של צבאות"י פדין תיבה של ששה אותיות לכן חלל המשכן ג"כ תש"ך אלפים אמות שהוא מכונן כנגד עולם בכללו וזה טעם שבועה מי מילואים שפסה הענן את משה אח"כ אמר ויקר אל משה שזכה משה ליקר כמה דאומר (תהלים לו) מה יקר חסדך ואמר א' זעירא שהיא צורת יוד י' למעלה ד' למטה ו' באמצע לרמז שזכה משה למדת החסד שנקראת יקר בכללות עשר שכן משה כמה הנה עשר ומטה שבידו הנה עשר ובזה זכה לתש"ך שהוא סוד ארבע אמות של הלכה ארב"ע אמו"ת בגימ' תש"ך ונדבר ה' אליו מאנהל מועד שחלל אנהל מועד הנה ג"כ הש"ף מזה הטעם כל ששהא שלשים יום באדם אינו נפל הטעם כי בשלשים יום יש תש"ך שעות ובזה היקר האדם את מידת החסד בכללות יו"ד לכן אינו נפל וזה אומר אדם כי יקריב מכם שגם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים (במדבר יח) ופדויו מכן חונדש תפדה אבל פחות מכן חונדש אין לו יקר פדיון נפשו: האופן נ"ד גילה הקב"ה למשה שענין הקרבנות הן על ניצוצות הנשמות טהורות שהם עולים בגלגול מדומם לצומח מצומח לחי שנתגלגל בבהמה מבהמה למדבר שהוא (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה' וכן בקהלת (קהלת ג) אמרתי וגו' על דברת בני אדם לברם האלהים שהקב"ה רוצה לברר הנשמות ובמה מצרפן בהמה המה להם ר"ל שנתגלגל בבהמה ובזה מצורף הנשמה שבתוך בהמה ולפעמים שמתפנין השוחט בברכת השחיטה פשהנשמה מכונן בעניינת אמן על הברכה בזה נתעלית הנשמה שבהמה כעובדא דהוי בימי אר"י ו"ל שבא לחלום אותו אדם שזרק אבן ראשון על זכריהו וזה סופר מברך ובור יוצא ומזה הטעם נקראת שחיטה מלשון (מלכים אי) זכה שחוט שהוא פירוש משוף וקי"ל (בחולין) התיז את ראם בבת אחת נבילה כל שנפסלה בשחיטה איקרי נבילה לפי שהנשמה בתוך הבהמה עדיין הוא תחת מלאך המנות ושחיטתו נבילה נעדיין נכל הוא ונבילה עמו אבל צריך להיות השחיטה בהולכה ובהובאה למשון במשיכת הנפש בתוכה (משלי יב) יודע

צדיק נפש בהמתו ע"ד יהיה פ"י הפסוק אלה זעירא לקרות ויקרא אל משה להוציא (ירמיה טו) יקר מזולל מאנהל מועד על עסקי אנהל מועד שהוצרכו להקריב כל מ' שנה שהיו במדבר זבחי שלמים ונאסרו בשר תאנה מזה הטעם שחייטה חוץ (ויקרא יז) ונכרתה הנפש ההיא שכל הקרבנות שהקריבו היו להוציא יקר מזולל ונתן טעם למה יהיו במדבר הקרבנות דוקא בפתח אנהל מועד לז"א אדם כי יקריב מכם עיקר קרבן הנות מכם על הנשמה התקוע בהמה ואי אפשר לאדם שיהיה קרבן לה' לעלות למעלה עד שמתחלה מן הבהמה ומן הבקר תקריבו אזי באותו הפרק הנשמה שהיתה בתוך הבהמה מיכאל כה"ג מקריב אותו למעלה: האופן נ"ה ידוע שמשוה (שמות יט) עלה אל האלהים שהוא כלול מיוד פעמים (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלהים ז"ש (בחולין) משה מן התורה מנין שהוא בא להמתיק י"פ אלהים (בראשית ו) ב"שגם ה"וא ב"שר בגי' תתנ"ט חסר א' מי"פ אלהים וז"ס תכ"לית כי משה הוא תכלית הבריאה והוא ראשית ותכלית לכן אמר גבי לידתו (שמות ב) ותשם בסוף ס"ף ב' רבתי י"פ אלהים שהיא תכלית לכן אמר פאן ויקרא אל משה מה הוא היקר שפא להמתיק מדת אלהים שתהיה חסד (תהלים לו) מה יקר חסדיך אלהים משה שנקרא (משלי ל) ומה שם בנו לא ידענו מה היה לו להוציא יקר מזולל להמתיק מדת חסד על שם של אלהים אבל אלהי זעירא ותחסרהו תעט מאלהים שחסר לו אחד מן תת"ס ולא עלו רק התנ"ט מנין בשג"ם הו"א בש"ר: האופן נ"ו בזהר חדש איתא בזמן שהיה ביה המקדש קיים היה (שיר ו) דודי ירד לגנו וגו' וללקוט שושנים נ"ט אבל אחר החורבן מלקטין שושנים בכל יום וע"ז יהיה פ"י הפסוק (תהלים קיו) יקר בעיני ה' המנותה לחסידיו לרמז על אינון זעירין שושנים שמתים אלה בכל יום ומתי יהיה זה מאנהל מועד דזמין לאתחבר ז"ש אדם כי יקריב מכם קאי על למעלה פשנחבר הבית אמר הקב"ה למיכאל לא הקריב לי שור שיה ע רק נשמות הצדיקים כי נשבע שלא לכנס בירושלים של מעלה ושיעור הכתוב פשיחבר הבית אזי אדם כי יקריב אבל קודם החורבן מן הבקר ומן הבהמה: האופן נ"ז איתא בסודי רזא שהנבואה היתה בעולם אל"ף שמ"ה שנים משולד יעקב עד חגי זכריה מלאכי אח"כ נסתלקה הנבואה וזה נרמז בפסוק ויקרא אל משה.

הנבואה נקראת יקר כמה שנים תהיה הנבואה אלה זעירא נרמז אלה אל משה הרי אלה שמ"ה וזהו וידבר ה' אליו אותן השנים היו משתמשין בנבואה בזהר באדרת נשא לא ידעתי דבר לאכרזא מלה דנבואה אבל אח"כ מאנהל מועד לאמר אמירה בלחישא שנסתלק הדיבור שהיא הנבואה ולא נשתמש רק באמירה שהיא בלחישא וברמז וטעם הדבר שהנבואה מתחלת מן יעקב שיעקב הוא פסא הכבוד (ישעיה מג) מאשר יקרת בעיני נכבדת כמה יקר אתה בעיני שיעקבתי זיו איקונין שלך בכסא פבודי והנבואה נקראת יקר: האופן נ"ח ע"ד מ"ש רז"ל בגמרא במס' שבת (שבת סד) אריב"ל בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע היה לכל אחד ב' פתרים וכשחטאו באו ק"ך רבוא ופרקו ומשה זכה לכולם נמצא שזכה משה לק"ך רבוא פתרים וליכא מילי דלא אתרמיזו באורייתא וידעתי בזה הפסוק מבואר זה הענין ולכן א' זעירא ויקרא אל משה תצרף אותיות ויקרא בזה האופן ו"פ יוד הרי ס' ס"פ ק' הרי ו' אלפים ר"פ ו' אלפים הרי ק"ך רבוא ואותו יקר היה למשה שזכה לק"ך רבוא ומהיכן זכה משה לאורו יקר וידבר ה' אליו מאנהל מועד ומשה יקח את האנהל שהיה ק"ך ימים בהר סיני כמנין מועד לכן

יקר מאנהל מוע"ד מן מועד דהיגנו מן אותו ק"ך יום שהיה על הר סיני כמגן מוע"ד זכה לאנהל ואמר יקר ע"ז (תהלים לו) מה יקר חסדיך אלהים שישב שם אלהים ק"ך צירופים ובק"ך יום זכה (שם סז) לרפב אלהים רבנותם שהם ק"ך רבוא פתרים: האופן נ"ט איתא בסודי רזא שהנבואה הבאה לנביא הולכת דרך ז' מלאכים ולכן ז' קולות במזמור (שם כט) הבו לה' בני אלים וכן ביחזקאל (יחזקאל א) ואשמע את קול פנפי הפרושים קחשיב ז' דרגין ולפ"ז קאי על למעלה שפסה הענן את משה שבעה ימי המלוואים הם לקבל ז' דרגין אלו ואחר פך אומר ויקרא בא' זעירא לרמזו שהנבואה באה לו אחר ז' מלאכים קרי ביה ויקרא אל משה שהיא הנבואה לזה רמזו ז' ימי המילואים (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה הם ז' ימי המילואים מטעם (שם) שלחה נערותיה תקרא שהן הן (אסתר ב) שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך: האופן ס' איתא תמן מה שאמר (שמות לג) לא יראני האדם וחי הוא על הקול שיצא מעל הכפירת אבל הקול שיצא מאנהל מועד ע"ז (במדבר יב) ותמונת ה' יביט והנה דרך ג' מחיצות שמע משה את הקול כמ"ש רז"ל ג' מחיצות היו שם חשך ענן וערפל ולכן קחשיב בהאי קרא ג' דרגין ויקרא אל משה דרגא חדא לקבל חשך (תהלים יח) ישת חשך סתרו וידבר ה' אליו לקבל ענן (שמות יט) הנה אנכי בא אליך בעב הענן מאנהל מועד לקבל ערפל כמ"ש בשלמה (מלכים א ח) ה' אומר לשכון בערפל הערפל"ל בגי' שכינ"ה שהוא אנהל מועד ולכו אומר א' זעירא שעל הקריאה ראשונה פשיצא הקול מעל הפנרת הנצרה להקטין ולהזעיר את עצמו אבל הדיבור שמע משה וידבר ה' אליו מאנהל מועד מאותו קול לאמר ובמלת מש"ה נוטריקון מ"בין ש"ני ה"פרושים אותו קול היה מתלבש שכן מלת ויקרא הוא לבוש יקר ובצורת א' יש צורת יו"ד שרומזת על ארון תשעה וכפנרת טפח שממש יצא הקול מעל הפנרת וגם צורת א' שהוא י' ו' י' רומזת ג"כ ב' יודין על שני פרושים י' למעלה (שמות כה) פרוב א' מקצה מזה וי' למטה פרוב אחד מקצה מזה ו' באמצע הוא הארון שבו היו הלווחות שארפן ו': האופן ס"א זכה משה לז' מרגלאין בזוהר בר"מ פ' יתרו והענין ט"ו דברים היו במשפן לקבל שם של י"ה שהוא סוד נשואין פי בהר סיני היו אירוסין (דברים לג) מורשה אל תקרי מורשה אלא מאורשה ובשעת משפן היו נשואין לכן שם של י"ה משפן העדות (תהלים קכב) שבטי יה עדות לישראל והנה בשם של י"ה נרמזין ז' שמות דמרגלאין י"ה בא"ת ב"ש מ"ץ תצר זה על זה י"פ מ' הרי ת' ה"פ צ' הרי ת"ן הרי סוד תכ"ל שמבוארין בכ"י והנה ז' שמות דמרגלאין הם עולים תכלת חסר א' ע"ז אומר ויקרא אל משה שהם ז' ענני הכבוד וז' ימי המילואים שהם סוד ז' שמות דמרגלאין שבאים משם של י"ה לכן אומר א' זעירא שז' שמות הם אבני מילואים שהם באים משם של י"ה שצירופו תכלת חסר א' שהוא סוד לבוש יקר רק שהוא חסר א' ז"ש מאנהל מועד שהיו בו ט"ו דברים שהוא סוד שם של י"ה לכן אדם פי יקריב פך איתא בזוהר דכר בלא גוקבא פלג גופא יתקרי ואנהל מועד נקרא משפן עדות שהוא שם של י"ה עדות לישראל: האופן ס"ב בהר סיני קבלו ישראל ס' רבוא פתרים באנהל מועד אומר (שיר ג) בעטרה שעטרה לו אמו ויש הפרש בין פתר לעטרה פתר דכורא עטרה גוקבא והנה בשעת מתן תורה קבל משה תר"ך אותיות של דברות שאז זכה לעלמא דדכורא (משלי כא) עיר גבורים עלה חכם דרגא דדכורא ובשעת אנהל מועד ויקרא בא' זעירא שהיא עטרה שעטרה לו אמו עלמא דגוקבא ז"ש וידבר ה' אליו מאנהל מועד שאז

הדיבור הנה אליו מאנהל מועד לכן אל מ"שה ו"נדבר ר"ת אמ"ו ב"עטרה ש"עטרה ל"ו אמו ר"ת לב"ש ב"יום ש"מחת ל"בו ר"ת לב"ש ונה הנה היקר לבש יקר בהר סיני קבלו תורה שבכתב (תהלים צג) ה' עוז התאז"ר בגי' תרנ"ג באנהל מועד (משלי ט) א"ף ערפה שלחנה (תהלים צג) אף תיכון תבל שאז קבלו תורה שבע"פ והנה העולם מלא שקול כמעשה שמים וארץ שנעשה רגל השלישי בעולם נמצא טרסקל ז"ש (שם) בל תמוט שכן ס"א מסכתות יש בתורה שבע"פ עליהם אמר (שם עה) כי אקח מועד ביום שהוקם אנהל מועד אני משרים אשפוט אני דייקא שפן אני בא"ת ב"ש תמ"ט וכן מסכתא בא"ת ב"ש בגי' תמ"ט וכן מלוי של משה כזה מ"ם שי"ן ה"ה שהוא חשבון לחו"ת רק שהיא חסר א' כי משה עלה לחשבון (משלי ט) תן לחכם ויחכם עוד ושם חסר אלה ז"ש ויקר אל משה מן אותו היקר שהיה למשה שהוא סוד לוחות ובכאן בתורה שבע"פ הוא תמ"ט לכן חסר אלה ונה אלה זעירא מן אותו היקר שהיה למשה בכאן אלה זעירא לפי שהדיבור הוא מאנהל מועד שהוא סוד מסכתא ולפי שמשה במילואו הוא עולה י"פ אד"ם זה הוא היקר אל משה מה הוא היקר אלה זעירא שהוא צורת יוד ומהיכן בא לו אות יוד מאנהל מועד שהוא יוסף (שמות ג) ונה לה האות נמצא שהוא כלול מיוד פעמי' אדם לכן אמר אדם כי יקריב: האופן ס"ג בכנפי יונה חלק א' סי' ס"ב יוד פעמים אלהים ונחלקין לב' חלוקות בגדלות יש ד' אלהים ב' מאבא ב' מאמא פי עדיין אין להם דעת אבל בקטנות הם ו' פעמים אלהים ג' מאבא ג' מאמא ובשעת הקמת המשפן (משלי כ) וכלי יקר שפתי דעת וזכה משה להמתיק י' פעמים אלהים וז"ש ויקר אל משה (תהלים לו) מה יקר חסדך אלהים שהמתיק בחסד שם של אלהים ומה הוא, היקר אלה זעירא צורת יוד שבזו הצורה תמצא ב' חלוקות אלו של י' פ' אלהים פיצד ו' בקטנות ד' בגדלות הרי סוד במילואו: האופן ס"ד קודם שחטאו ישראל קבלו ישראל כת"ר שלם הם תר"ך אותיות של דברות לכן התחלת הדברות באלף שהוא סוד פתר אבל לאחר החטא אע"פ שאמר סלחתי כדבריך מ"מ לא זכו רק לחצי פתר לכן אמר ויקר אל משה אלה זעירא רומזת שאותו אלה שזכו בהר סיני נתמעט ולא נשאר רק יק"ר שהוא עולה לחשבון חצי פת מזה הטעם נתנו מחצית השקל (שמות ל) כל העובר על הפקודים לפי שהפסידו החצי מן תר"ך נשאר להם יק"ר (משלי כ) יש זהב ורב פנינים ר"ל פשנכנס לפני ולפנים לא היו להם רק י"ש מן פתר ונה הוא (שם) וכלי יקר שפתי דעת שלא נשאר להם רק יק"ר: האופן ס"ה זכה משה לש"ע נהורין פי משה בהר סיני עש"ן פלו נטרקיון ש"ין ע"ין נ"הורין פן ג"כ באנהל מועד פלי יקר שפתי דעת כל"י יק"ר בגי' שי"ן ע"ין לכן אמר ויקר אל משה שרמז על פלי יקר שהוא סוד שין עין שהם חשבון של י"ח ברכות בז' מי השבוע פיצד ג"פ י"ט בכל יום הרי נ"ז ו' פעמים נ"ז הרי מנין שמ"ב ועם כ"ח ברכות כד' תפלות של שפת הרי ש"ע אבל פשוט שבין מנין ח"י ברכות יש בשבוע ברכות מנין קרבן שהוא א"רד אפ"ים וזכה משה לאותו יקר לפי שזכר י"ח פעמים כאשר צוה ה' באנהל מועד לכן זכה לח"י ברכות ז"ש מאנהל מועד מן אנהל מועד זכה לאותו יקר ובזה זכה לשיעור קומה (שמות מ) הוק"ם המשפן בהיפך אתנון ק"ומה כי קומת אדם הוא תלוי בח"י חוליות שבשדרה ובח"י טרפות שבריאה ומזה הטעם נקרא אדם ח"י ז"ש אדם כי יקריב מכם אדם דייקא שזכה מן אנהל מועד שדבר את השם ח"י פעמים ומשם זכה לח"י ברכות (משלי כח) איש אמונות זה משה ממשפן שיצאה בת קול אמרה

(במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא משם זכה להיות רבן של ישראל בי"ח ברכות שהם בז' ימים מנין קרב"ן וברכת המינים שתקנו ביבנה מצאו לה סמך שים לאדם חוליא קטנה חוץ מי"ח חוליות גדולות לכן אלה קטנה רומזת על שיעור קומת אדם שהוא ח"י חוליות שמשם זכה משה לאותו יקר שהתפלה במקום קרבן ולכן ברכות הם מנין קרבן בז' ימי המילואים אבל פשט שב ברכות המינים שנתקנה פגד חוליא קטנה נמצא שיש ש"ע ברכות בז' ימי המילואים משם זכה כל יקר שהוא סוד ש"ע: האופן ס"ו אלה זעירא רומזת שבמלת ויקרא נרמזה סוד ד' חיות המרפכה שהן אריה שור נשר אדם בגי' אלה ש"יז והוא סוד (בראשית טו) דמ"שק אליעז"ר ד'מ ש"ק נוטריקון ד' מ"חנות ש"כ"ינה ק"דושה הוא מנין אליעז"ר אלה הוא אלה נשתייר אח"כ ש"יז מנין א"ב"רהם א"בינו ע"ולם ה"עליון לכן בכאן ויקרא הנצרה להורות לנו ד' חיות המרפכה שהם חשבון אלה ש"יז מנין ויקר"א שהוא ש"יז ולמדנש פעם אחרת א' שהיא רומזת על אלה שיהנה החשבון מנין אלה ש"יז מנין היקר של מעלה שהם חיות המרפכה: האופן ס"ז איתא בזוהר קטן בזו הפרשה שהראה הקב"ה למשה ק"ך צירופים של ויקרא ולפי זה יש ליישב מה שכתב סודי רזא בשם פרקי היכלות פשהתענה משה קכ"א העניות אחר עשיית העגל יצאו מאחורי הפרגוד י"ח מאות מלאכים מליצי יושר על ישראל ומטטרון עמהם ומסרו התפלה לאכתריאל צריף למדרש היכא רמיזי בקרא והנה טעם קכ"א העניות כי יום ראשון שעלה משה לא היה מן המנין נמצא שביום הכיפורים נשלמו קכ"א תעניות ובאותו יום קיבל לוחות אחרונות שהם סוד ו"ה מן השם וה"לוחות וה"מכתב ורזא דא ו"ה פעמים ו"ה כגי' קכ"א לכן בהשלים קכ"א תעניות שהוא חשבון ו"ה מן השם קיבל הלוחות וכשתמלא קכ"א פזה קו"ף פ"ף אל"ף הרי תמצא בסוף ג' ה' שכל אותיות התורה לא תמצא אות ה' באותיות יותר מאלו והנה אות ה' מורה על מד"הד הקשה כמ"ש אמ"ז מהר"ן ז"ל בברכת המזון שלו שמה הטעם בכל ברכת המזון ובכל תפלת י"ח אין שום ה' לפי שאין א"ף אנ"ף זע"ף יש"ף נג"ף קצ"ף בתפלתם של ישראל והנה אחר שנשמע תפלתו של משה הקטיגור נעשה סניגור ומאחר שיש בקכ"א ג"ף וכל א' היא ח' מאות באי"ק הרי כ"ד מאות לקבל כ"ד מיני דמסאבותא שהי' לישראל בשעת עשיית העגל לכן (סנהדרין קד) לסוף כ"ד דורות נגבה חוב זה (שמות לב) ביום פקדי פקדתי מן כ' עשה הקב"ה פ' כפולה (שם לח) אלה פקודי המשפן וגו' הרי ג' פקודות והנה במלת ויקרא נרמז ענין זה שיצאו י"ח מאות מלאכים באותו פרק לכן א' זעירא שיש לאלה ה' צורות אחת י' למעלה י' למטה ו' באמצע ב' י' למעלה ד' למטה ו' באמצע ג' י"ו למטה י"ו למעלה דלת רי"ז ה' צירף.

לחלק ה"ו באמצע לב' נויין יוד למעלה א למטהבא' תסתכל באות א' בעצמו ותמצא החשבון פיצד א' של אל"ף במילואו הוא אלה א של אלה היא ח' מאות באי"ק הרי ח"י מאות מלאכים מלמד שבא משה הוא סוד מטטרון (משלי יח) מגדל ענוז מגדל הפורח באויר בשם ה' פי צורת ל' היא כ"ו (שם) בו ירוץ צדיק ב"ו ירו"ץ בגי' מטטרון בו דייקא פי אות ל' נרמז עליו נמצא שבתבת אל"ף מבוואר שיצאו אלה ח' מאות מפרש בפסוק וידבר ה' אליו מאנהל מועד ברכות שדיבר כאשר צוה ה' באנהל מועד אותו יקר בא אל משה שנתהפך אף הגדול ר"ל אלה של אף היא אלה ה' של אף היא ח' מאות באי"ק שאמר משה (שמות לב) שוב מחרון אפה ונעשה סניגוריא ז"ש וידבר ה' אליו

שְׁכַן יִקָּר שֶׁל מֹשֶׁה הוּא שֵׁם שֶׁל מ"ה (תְּהִלִּים לו) מ"ה יִקָּר חֲסִידָה אֵל לְכֹן נִקְרָא מֹשֶׁה אָדָם (כַּם סַח) לְקַחַת מִתְּנוּת בְּאָדָם וְנִעְלַם שֵׁם שֶׁל מ"ה הוּא ח"י דְּהֵיִינוּ כְּשֶׁהוּא הֵיא חֲסִיד א' בְּדֵאִיתָא בְּסוּדֵי רְזָא לְכֹן אֶלְף זַעֲיָרָא שְׁזָכָה מֹשֶׁה לִּיקָר אֶל הַנְּעִלָם שֶׁל שֵׁם שֶׁל הַיְהוּה (שְׁמוֹת ג) זֶה כְּמִי לְעֵלָם חֲסִיד ו' לְפִי שֶׁהוּא חֲסִידָה א' וְזֶה זָכָה מְאֹהֶל מוֹעֵד שְׁזָכַר שְׁמוֹ ח"י פְּעָמִים ז"ש אָדָם כִּי יִקְרִיב יִקָּר תִּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הֵיא (יִשְׁעֵיהָ מֵד) תִּפְאָרַת אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית (שְׁמוֹת לֵג) וּמֹשֶׁה יִקָּח אֶת הָאֹהֶל בְּמִילַת יִקָּח יְבוֹאֵר חֲשִׁבּוֹן שֶׁל אֶלְף ת"ת מְלִיצִים שְׁשֻׁמְעוּ תִּפְלְתוֹ (תְּהִלִּים ו) ה' תִּפְלְתִי יִקָּח בְּזֶה הָאֶנְפֹן י"פ ק' הָרִי אֶלְף ח"פ ק' הָרִי ת"ת וְגַם בְּצִירוֹף א' שֶׁל וִיקָרָא תִּמְצָא כָּל הָעֲנִיָן מְבוֹאֵר י"א שֶׁל וִיקָרָא מוֹרָה עַל הַתְּעִנּוּת שֶׁהִתְעַנָּה מֹשֶׁה שֶׁהֵם סוּד ו"ה מִן הַשֵּׁם שְׁאִמְרָנוּ שֶׁהִתְעַנָּה ו"ה פְּעָמִים ו"ה שֶׁהוּא י"א פְּעָמִים י"א וְרַמְזוּ בּוֹ סוּד י"א י"א שֶׁהוּא שֵׁם קְדוּשׁ וְנוֹרָא י"י אֶלְקִינוּ י"י אֶחָד לְפִי שְׁפָגְמוּ יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָה בְּזֶה עֲבָרוּ עַל כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁנַחֲלַקְתָּ י"א שְׁנוֹרְשִׁיּוֹת י"א שְׁמוֹשִׁית נִשְׁתַּיְרוּ אֶתְנוֹן וק"ר תִּחְשׁוּב ו' פְּעָמִים ק"ר הָרִי י"ת מְאוֹת הֵם הֵיא ת"ת מְלִיצִי יוֹשֵׁר שֶׁל מֹשֶׁה נִמְצָא שְׁבִמְלַת וִיקָרָא תִּמְנָן תִּשְׁכַּח כָּל הַתְּעִנּוּת שֶׁהִתְעַנָּה וְהַמְלִיצִי יוֹשֵׁר שְׁבָאוּ לְקַבֵּל תִּפְלְתוֹ וְהֵנָּה יֵשׁ עוֹד לִיתֵן טַעַם עַל אוֹתָן י"ח מְאוֹת לְפִי שְׁפָגְמוּ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם שֶׁל שְׁד"י וְשֵׁם שֶׁל שְׁדִי יֵשׁ לוֹ ו' צִירוֹפִין כְּדִין תִּיבָה בַת ג' אוֹתִיּוֹת הִחְשׁוּב ו' פְּעָמִים צִירוֹפִי שְׁד"י הָרִי אֶלְף ח' מְאוֹת נִשְׁתַּיְרוּ פ"ד הוּא חֲשִׁבּוֹן חֲנוּךְ הָרִי מְרַמֵּז אֶלְף וְת"ת מְלִאכִים בְּאוֹ וְחֲנוּךְ עִמָּהֶם שֶׁהוּא מְטַטְרוֹן שְׁחֲשִׁבוֹנוּ שְׁד"י לְכֹן בְּהֵיִא יוֹמָא דְאִתְּאֹקְמָא מִשְׁכַּנָּא אִתְּוֹקְמָא דְחֲנוּךְ עִמּוּהוּ וז"ש (תְּהִלִּים צא) בְּצַל שְׁדִי יִתְלוּנָן בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁהוּקַם הַמְשָׁכָן בְּצַל שְׁדִי דִיִּיקָא שֶׁהֵם תִּהְפּוּכּוֹת שֵׁם שֶׁל שְׁדִי לְכֹן אֶלְף זַעֲיָרָא וִיקָרָא אֵל מֹשֶׁה שְׁרַמְזוּ עַל שֵׁם שְׁדִי ג' אוֹתִיּוֹת מוֹרָה עַל ג' אֲבוֹת כְּמְבוֹאֵר בְּסִפְרֵין קְדָמָיִן אִית דְּאִמְרֵי ש' מוֹרָה עַל יִצְחָק ש' שׁוֹרְקַת ד' עַל אֲבְרָהָם שְׁמִדְתוֹ מְדָה הַד' מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה חֲסִיד י' הוּא (בְּרֵאשִׁית כה) יַעֲקֹב אִישׁ תָּם שְׁנוֹלֵד מֵהוּל בְּאוֹת בְּרִית (שָׁם) יָדוּ אוֹחֲזוֹת בְּעַקֵּב עֲשׂוֹ יד"ו דִּיִּיקָא שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת יו"ד וְאִית דְּאִמְרֵי אִיפְכָ' ש' הֵיא מוֹרָה עַל יַעֲקֹב שֶׁהוּא מְשׁוֹלֵשׁ בְּאֲבוֹת ג' קוּוּן א שֶׁל ש' הוּא (קִהְלַת ד) הַחוּט הַמְשׁוֹלֵשׁ ד' הוּא צוּרַת ש' שְׁבִתְפִילִין שֶׁהוּא מְמוּל עֲרְפוֹ הוּא כְּנֶגֶד יִצְחָק שְׁפִשֵׁט צְנוּאָרוֹ עַל הַמְזַבֵּחַ (שִׁיר ז) וְדַלַת רֵאשִׁיף כְּאַרְגָּמָן י' לְקַבֵּל אֲבְרָהָם שְׁנַתְּנִסָּה בִּי נְסִיוֹנוֹת בְּזֶה הוּא סֶדֶר הַפְּסוּק (וִיקָרָא כו) וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב שֶׁהוּא ש' שֶׁל שְׁד"י (דְּבָרִים כח) כִּי שֵׁם י"י נִקְרָא עֲצִיף אֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק שֶׁהֵיא ד' שֶׁל שְׁד"י וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אֲבְרָהָם שֶׁהוּא י' שֶׁל שְׁדִי וְבְזֶה וְהָאֶרֶץ אֲזַכּוֹר שִׁבְג' אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ נִבְרָאת הָאֶרֶץ לְכֹן אָמַר מֹשֶׁה (שְׁמוֹת לב) זָכוֹר לְאֲבְרָהָם וּלְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל שְׁרַצָּה הַקַּב"ה לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם בְּאוֹתוֹ שְׁעָה הַנִּבְרָא בְּשֵׁם שֶׁל שְׁד"י וְלְכֹן בְּמִשְׁכָּן אָמַר בְּצַל שְׁד"י יִתְלוּנָן וּבְמִלַת בַּצ"ל נְרַמְזוּ שְׁמֵלֶאכֶת הַמְשָׁכָן הֵנָּה לְמַחְרַת יוֹם הַכְּפוּרִים שֶׁהוּא תְּשֻׁלוּם קכ"א תְּעִנּוּת וְלְמַחְרַת הֵנָּה קכ"ב מְנִין בַּצ"ל וְאֵז הַכְּנִיעַ מֹשֶׁה (בְּרֵאשִׁית ו) ק"ץ כ"ל ב"שֵׁר: הָאֶנְפֹן ס"ח בְּשַׁעַת הָעַגְלָה הִתְעוֹרְרוּ יִשְׂרָאֵל ד' בְּתֵי דִינִים וְזֶה סוּד הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֶם לוּלִי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ שְׁכַן ד"פ אֱלֹהִים הוּא עוֹלָה שְׁמ"ד שֶׁהֵם סוּד (שָׁם פט) אֲשֶׁר חֲרָפוּ עַקְבוֹת מְשִׁיחָה ב"פ עק"ב וְהֵנָּה מֹשֶׁה עוֹלָה לְקַבֵּל ד' בְּתֵי דִינִים אֵלּוּ כֵן אֶהְרֹן עוֹלָה ד"פ דִּין וְנִמְצָא שְׁאוֹת א' שְׁבָשֵׁם מֹשֶׁה הֵיא מְכַנִּיעַ אַרְבַּע בְּתֵי דִינִים לְזֶה נְרַמְזוּ וִיקָרָא אֵל מֹשֶׁה וּבְמָה הוֹצִיא יִקָּר מְזוּלָל בֵּא' שְׁבָשֵׁם מֹשֶׁה שֶׁהֵיא עוֹלָה יוֹתֵר מִד"פ אֱלֹהִים ז"ש וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֶם לוּלִי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ מִש"ה דִּיִּיקָא

שְׂבָאוֹתוֹ א' גָּרַם לְבַטֵּל הַבְּתֵי דִינִים שְׂאֲמָרְנוּ: הָאֲנֹפֶן ס"ט מְשִׁיחָה הִיָּה תִּיקוֹנוֹ שֶׁל אָדָם שְׁחִי תתק"ל שְׁנָיִם שֶׁהוּא סוּד ג"פ יק"ר דְּאֲתָמַר בְּמִזְמוֹר מ"ט וּמְשִׁיחָה זָכָה בְּהַר סִינִי לִב' שְׁלִישִׁים שֶׁהֵם תר"ך אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם ב"פ יָקָר וְעֵתָה בְּאִנְהֵל מוֹעֵד נִשְׁלַם לוֹ יָקָר לְכֵן א' זְעִירָא שְׂרוּמְזוּ עַל הַשְּׁלִישׁ הַג' שֶׁלֹּא זָכָה בּוֹ בְּהַר סִינִי וְעֵתָה נִשְׁלַם לוֹ (מְשִׁלִּי כ) וְכִלִּי יָקָר שְׁפָתַי דְּעַת וּמִלַּת כִּל"י נִרְמַז עַל ג' קְטָרִין כ"הוּן ל"וי י"שֶׁרְאֵל בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא פ' צו פֶּהוּ מִסְטָרָא דְחֻקְמָה לוי מִסְטָרָא דְתַבּוּנָה יִשְׂרָאֵל מִסְטָרָא דְדַעַת בּג' אֵלֶּה גְבוּהַ הַמְשֻׁכָּן ז"ש וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו מֵאִנְהֵל מוֹעֵד שֶׁהוּא דִּרְגָא דְיוֹסֵף (שָׁם י) צ"דִּיק י"סוּד ע"וֹלַם בְּגִימְטָרִיא כְּלִי שְׁלִים וְהִנֵּה כָּל שְׁנוֹתָיו שֶׁל אָדָם הָיוּ כְּמִנְיֵן תַּעֲנִי"ת (תְּהִלִּים קמ"א) ת"כּוֹן ת"פִּלְתִּי ק"טוֹרֶת ל"פְּנִיָּה ר"ת תתק"ל (שָׁם קִיט) שְׁ"לֹוֹם ר"ב ל"אֹהֲבֵי ת"וֹרֶתִיךְ ר"ת בְּגִי תת"ק לְוֹלְכֵן בְּזִכּוֹת תַּעֲנִיַת זָכָה מְשִׁיחָה לְהוֹצִיא (יִרְמְיָה טו) יָקָר מְזוּלָל עִם קְרַבְנוֹת שְׂבָאוֹתָהּ מוֹעֵד שְׁכֵן סוֹפֵר מְבַרֵּךְ וּבוֹר יוֹצֵא שֶׁהוּא עַל סוּד הַנְּשֻׁמָּה שְׁ"תִקְוֵעַ בְּבַהמ"ה הוּא בְּגִי תתק"ל חֶסֶר א' לְכֵן א' זְעִירָא: הָאֲנֹפֶן ע' יְדוּעַ שְׂבָנוּהִי דְבִלְעָם גְּרָמוּ עֲשִׂיַת הַעֲגָל כְּדֹאִיתָא בְּזוֹהַר דְּאֲתָמַר גְּבִיָּה בְּמִדְבָר כג) וַיָּקָר אֱלֹהִים אֵל בִּלְעָם בְּאוֹתִיּוֹת קָר הֵם מִסִּיטָרָא דְקִלְפָּה וּמֵאֲחַר שֶׁהִקְלִיפָּה הִיא כְּלוּלָה מִי' לְכֵן נִהְרְגוּ בְּעֲגָל (שְׁמוֹת לב) כְּשֶׁלְּשַׁת אֲלִפֵּי אִישׁ לְפִי שֶׁהוּא סִיטָרָא דְוִיָּקָר ר"ל י"פ ק"ר הָרִי שְׁלִשַׁת אֲלִפֵּי אִישׁ וְלְכֵן בָּא בְּכֹאֵן לְרִמּוֹן בֵּא' זְעִירָא כְּדִילְקָרוֹת גַּם כֵּן סִטָרָא דְוִיָּקָר שֶׁל בִּלְעָם תִּמְן יָקָר בַּחִיר"ק שֶׁהוּא נִקְוֵדָה שֶׁל מִדַּת הַדִּין (אִיכָּה ב) שְׂרָקוּ וַיִּחְרְקוּ שֵׁן (תְּהִלִּים קיב) רְשַׁע יִרְאָה וְכַעַס שִׁינָיו יִחְרַק וַיִּנְקֹוֹדַת חִיר"ק הוּא יוֹד אֲבָל עֵתָה נִשְׁתַּנָּה הַנִּקְוֵדָה מַחִיר"ק לְקַמְצ' שְׁנִקְוֵדַת קַמְצ' הִיא ו' י' וְקַמְצ' הַפֶּהוּן שֶׁהוּא סִיטָרָא דְחֶסֶד לְכֵן אָמַר וַיָּקָר אֵל מְשִׁיחָה (שָׁם לו) מַה יָּקָר חֶסֶדָּה שְׁזָכוּ לְקַרְבְּנוֹת עַל יְדֵי פִּהֵימִים ז"ש מֵאִנְהֵל מוֹעֵד לְאִמֵּר אוֹתוֹ יָקָר בָּא לוֹ מֵאִנְהֵל מוֹעֵד שֶׁהוּא עֲנִין הַקְרַבְנוֹת בְּכֹתֵר כְּהוֹנָה שְׁזָכָה בְּאוֹתוֹ יוֹם: הָאֲנֹפֶן ע"א אִית' בְּמִדְרַשׁ נִשְׂאָ עַל פְּסוּק (בְּמִדְבָר ז) וַיְהִי בְיוֹם כַּלּוֹת מְשִׁיחָה לְטָרְסֻקָל שֶׁל שְׁתֵּי רִגְלִים לֹא יָכוּל לַעֲמוֹד עַד שְׂבָא רָגַל שְׁלִישִׁי כֵּן הָעוֹלָם הָיָה עוֹמֵד קוֹדֵם הַמְשֻׁכָּן עַל ב' רִגְלִים (שְׁמוֹת טו) נְחִית בְּחֶסֶדָּה הֵם כ"ו דוֹרוֹת עַד שְׁעַת מַתָּן תוֹרָה שֶׁהִנֵּה דֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעוֹלָם בְּחֶסֶד (שָׁם) גְּהִלַּת בְּעֵזָה עֲמוּד הַתוֹרָה אֵל נִנְה קְדוּשִׁיָּה הוּא הַמְשֻׁכָּן עֲמוּד הַעֲבוּדָה הוּא הַמְשֻׁכָּן ג' הַעֲמוּדִים הָאֵלוּ מְבֹאָרִין בְּג' דִּרְגִין שְׂבָקָרָא מִתְחַלְּהַ דִּרְגָא דְחֶסֶד וַיָּקָר אֵל מְשִׁיחָה מַה יָּקָר חֶסֶדָּה שֶׁהוּא עֲמוּד גְּמִילוּת חֶסֶדִים אַח"כ וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו עֲמוּד הַתוֹרָה וַיִּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים מֵאִנְהֵל מוֹעֵד הוּא עֲמוּד הַעֲבוּדָה לז"א אָדָם כִּי יִקְרִיב שָׁהוּן הֵן ג' קְטָרִין שֶׁל אָדָם שֶׁהֵם נִפְשׁ רּוּחַ נְשֻׁמָּה נִפְשׁ הוּא עֲמוּד ג"ח דְּאֲתָמַר גְּבִי אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית יב) וְאֶת הַנִּפְשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן (מְשִׁלִּי יא) גְּנוּמֵל נִפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד רּוּחַ וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו לְקַבֵּל יִצְחָק שְׁמִסִּיטָר' נִתְּנָה הַתוֹרָה מִפִּי הַגְּבוּרָה לְקַבֵּל רּוּחַ כִּי בְשַׁעַת מַתָּן תוֹרָה (שִׁיר ה) נִפְשֵׁי יִצְאָה בְּדַבְרוֹ וְנִכְנַס לְהֵם הָרוּחַ מֵאִנְהֵל מוֹעֵד (בְּמִדְבָר כד) מַה טּוֹבוֹ אֵהְלִיָּה יַעֲקֹב שֶׁהוּא תִיקוֹן לְנִשְׁמָה לְכֵן בְּאוֹתוֹ יוֹם אֲשַׁתְּלִים דְּיוֹקְנָא דְאָדָם לְכֵן אָמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב וּלְכָה אֶל"ף זַעִיר"א בְּגִימְטָרִיא טֵרַסֻק"ל שְׁעַד אוֹתוֹ יוֹם הָיוּ עוֹלִין בְּטָרְסֻקָל וְכֵן מֵלֶאכֶי רַחמִי"ם וְכֵן חֲנוּ"ךְ מִטְטֵרוּ"ן עִם הַכּוֹלָל לְכֵן א' זְעִירָא לְפִי שֶׁהוּא חֶסֶר א'.

הָאֲנֹפֶן ע"ב הִרְאָה הַקַּב"ה לְמְשִׁיחָה סוּד שָׁם שֶׁל ע"ב שֶׁהוּא נִחְלָק לְג' קְטָרִין ג' וַיִּין שֶׁל ו"יִסַּע ו"יבֵּא ו"יט לְכֵן ג' דִּרְגִין בְּהֵאֵי קָרָא וְלְכֵן א' זְעִירָא קָרִי בִּיָּה וַיָּקָר (תְּהִלִּים לו) מַה יָּקָר חֶסֶדָּה שֶׁהִרְאָה הַקַּב"ה מִדַּת הַחֶסֶד לְמְשִׁיחָה שֶׁהֵם ע"ב קִיטָרִין שֶׁל מַעֲלָה וְצוּרָתוֹ א'

הוא רי"ו שיש בג' פסוקים אלו רי"ו אותיות בהם נחה המשכן שעליהם אמרו רז"ל יודע בצלאל לצרף אותיות שבהם נברא שמים וארץ (שם פט) אמרתי עולם חס"ד יבנה ע"ב שעות של ו' ימי השבוע לכן נקרא בצלאל חסד אל כל היום ולפי שבהם מושלמת יצורת האדם כמ"ש בזוהר בראשי על פסוק (מלכים ב ד) ויזורר הנער עד ז' פעמים שהוא סוד חבקות"ק בגי' רי"ו ובזה השם הקה"ה אלישע אותו שהם רי"ו אותיות לכן ז' ימי המילואים אח"כ ויקרא אל משה שאז זכה ליקר חסד"ה: האופן ע"ג באותו יום זכה משה לחכמה שהוא סוד י' מן השם (משלי כד) בחכמה יבנה בית (שם ט) חכמות בנתה ביתה לכן חצבה א עמודיה שבעה לז' ימי המילואים אח"כ ויקרא אל משה חכמה נקראת יקר שגאמר (קהלת י) יקר מחכמה לכן ע"ה ימים ממחרת יו"הכ עד שנשלם מלאכת המשכן שהיא כ"ה בכסליו כמנ"ה בחכמ"ה יבנה בית אז זכו לכהן ולכן במזמור ע"ה אמר (תהלים עה) הודינו לה אלהים פי אקח מועד שאותו מזמור נאמר על עגן אנהל מועד: האופן ע"ד ע"פ הזוהר שרמז פאן על עסקי אהל מועד דזמין לאתמשפנא אמר ויקרא בא' זעירא שהיא צורת י' על י' מסעות (ר"ה לא) שנסעה שכינה וי' גליות גלתו סנהדרין וי' דברים אירעו לישראל (תענית כח) ה' בי"ז בתמוז ה' בתשעה באב גם בצורת יוד נרמז פסוק (איכה ג) יהפוך ידו כל היום שגברה הקליפה שהוא י' קטרין תתאין בימי יחזקאל באו ו' אנשים מדרך הצפון ובימי ירמיה באו ארבע מלאכים והציתו אש בד' זויות המקדש בזה נרמז שצורת י' כמו שאמרנו שנתלקה הי' לתרין לו' ולד': האופן ע"ה מאחר שהראה הקב"ה למשה מאנהל מועד דזמין לאתמשפנא הוצרך להודיע הטעם שלא יהיה משה כהן באותו שעה וזה נרמז בא' זעירא שהוא צורת י' כי (בנזיר יד) עשרה דברים נאמרו בכוס ובזמן שישאל בארץ כוס מלא ברפת ה' והיא פלוה מ' אבל אנו שאנחנו בגלות אין לנו אלא ארבע הרי שנתלקו הי' דברים לו' ולד' ששאותו טעם לא נכנס משה לארץ ישראל כדי שתהא הי' זעירא שאלו בא משה לא"י היה הי' דברים מלאים כוס מלא ברפת ה' נמצא שלא היה המקדש חרב ולא היה הקב"ה מכלה חמתו בעצים ובאבנים: האופן ע"ו איתא בסודי רזי שהגיהנם הוא אנהל מהלך רי"ו אלפים שנה עיין לעיל בפסוק (שמות ג) בלבת אש של גיהנם עונש של רשעים שהוא אור תל"ב עולמות כל אחד מהלך ת"ק ונרמז בלב"ת אש וזה נרמז במלת ויקרא א' זעירא ויקרא אל משה (תהלים קלט) ולי מה יקרו רעיו שהראה הקב"ה שכתן של צדיקים שכל אחד מן הצדיקים נוטל חלק רשעים לכן א' זעירא שהוא צורת רי"ו וא' בעצמו מורה על אלה שהוא רי"ו אלה פי כפי אנהל הגיהנם שהוא רי"ו אלה נוטל הצדיק שכל רשעים בג"ע כמ"ש (משלי ח) להנחיל אוהבי יש ולא די שנטלו אותן י"ש רק ואוצרותיהם של רשעים שיש להם ג"כ חלקם בג"ע אמלא לצדיקים: האופן ע"ז יש בצורת א' זעירא י"ו למעלה י"ו למטה הנה נרמז בכאן (שם יב) והון אדם יקר חרוץ נחלק אדם לאחר אכילת עץ הדעת טוב ורע לתרין בגין קין והבל קין מסיתרא דרע הבל מסיתרא דטוב ומהם נתערבו כל הנשמות שבעולם ונתערב טוב ברע ורע בטוב ומזה נחלק' א' לסור בוצינ' דקרונונית' שיורדים ש"ף דינים לזעיר שפן נרמז גם כן בשם קין והבל כי קין הוא התצי ע"ץ שהוא חשבון ק"ס לכן תרגום של ע"ץ הוא ק"ס חושבנא דדיו כדיו רק מחטא של אדם הראשון סיפר בלשון הארמי וכן ג"כ הבל עולה כמנ"ה קין בזה האופן ה"פ ל"ב הרי ק"ם שניהם יחד עולה ש"ף והנה בכאן רמז דאתמר גבי משה (שמות ב) והנה נער בוכה

שהוא סוד ש"ף שחשבה בתיה שש"ף גבורות ירדו לעולם אבל אתמר גבי משה (שם) ותרוא אותו כי טוב הוא וז"ש ויקר אל משה שפל הנשמות שהם סוד אור יקר שהם הנשמות בפלל נתגלה אל משה בסוד א' זעירא שסוד א' היא נחלקת י"ו למטה י"ו למעלה שהם סוד זעיר שיורדין בו הנשמות בתרין חילוקין אלו דהיגנו י"ו למעלה הם הנשמות מסטררא דטוב הם מצד הכל שפן י"פ ו"י עולה ק"ס פמגן הכל שהוא ה"פ ב"ל ואח"כ ו"י למטה תפה זה על זה ו"פ י"ו הרי קנן נמצא שרמוזים בכאן כל הנשמות שיוצאים מתרין סטרין: האופן ע"ח רמז הקב"ה בכאן בצורת א' שהיא צורת י' סוד המקנה שהיא סוד שיעור קומ"ה בהיפך אתנון הוק"ם המשפן אז נשלמה המקנה של מעלה שיש ר"ם קבין במקנה לכן היו ישראל ד' פעמים ס' רבוא שהם ר"ם רבוא לכן נקרא משה בן ע"מ ר"ם וכן אבינו הראשון נקרא א"ב ר"ם שהוא ה"ה אב שזכו בניו להיות בסוד פסא שהיא מלך יושב על פסא רם שפן במזבח של מעלה יש בכל זוויות ס' רבוא חגורי אפוד ומיכאל פהו גדול עומד עליהם וזה סור ויקר אל משה (תהלים לו) מה יקר חסדך ובצורת א' שהוא י' נרמז חשבון זה בזה האופן י"פ ו' הרי ס' ד"פ ס' הרי ר"ם והם פמגן י' ימים אחרונים שזכה בהם משה ביום הכיפורים בגמר י' מי חשיבה שיש בהם ר"ם שעות ז"ש ויקר י' אותו יקר זכה ביום הכיפורים שהוא סוד י' וכן י' נחלק על ו"ד שהם ו' ימים האמצעים שמתענין בהם אבל ארבע ימים אין מתענין והם ב' ימים של ר"ה ושבת תשובה וערב יום כיפור ויקר זה רמז על הענין התשובה שחלקו לג' זמנים אלו: האופן ע"ט בצורת א' זעירא נרמז סוד (שמות מ) וכבוד ה' מלא אה המשפן בסוד בריה יקרא די"י מאתר בית שכינתיה ר"ל מלוי השכינה כזה ש"ן כ"ף יו"ד נו"ן ה"י בגי' את"ר זה סוד מאתר מהו אתר זהו בית שכינתיה ר"ל המילוי והבית של אותיות שכינה הם עולים לחשבון את"ר נמצא שהשכינה רוכבת על ת"ר מחנות (שיר ב) וקול הת"ר נשמע בארצינו בארצינו דייקא שהיא השכינה (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר ר"ל יש בשם אלהים ק"ך צירופים בכל צירוף יש בו ה' אותיות הרי ת"ר ה"פ ק"ך וזה אלקים צבא אות כל אות יש לו צבא בפני עצמו ה"ס ת"ר דבר ה"ס היא אדני רוכבת על ת"ר מחנות שהם ת"ר אותיות של אלהים.

זה נרמז בא' זעירא שהוא צורת יו"י בזה האופן י"פ ו' הרי ס' י"פ ס' הרי ת"ר וזה א' זעירא כי מלוי השכינה היא עולה את"ר אלהי שהיא אלופו של עולם רוכבת על ת"ר אבל בכאן א' זעירא ר"ל חסר א' וחוזר ומפרש אינה הצורה היא חסירה א' מן יקר שהיא השכינה בריה יקרא די"י וחוזר ומפרש ונדבר ה' אליו ר"ל אותו הצורה שהוא צורת שם של הוי"ה וחוזר ומפרש מהיכן באו הת"ר מחנות מאנהל מועד (שמות לג) ומשה יקח את האנהל (שם יט) ומשה עלה אל האלהים שיש לו ק"ך צירופים פמגן מוע"ד ובכל צירוף יש ה' אותיות ה"פ ק"ך הרי ת"ר לכן באותו יום אמרו ה' הוא אלהים ר"ל אותו צורת א' שהיא שם של ה' שגילה הקב"ה באותו יום א' זעירא למשה באותו הצורה יש בו גם כן צירופי אותיות אלהים שהוא ת"ר: האופן פ' כתיב (משלי ח) ה' קנני ראשית דרכו ר"ל מאחר ששם של ה' קנני שפל התורה כולה נארגת על שם של הוי"ה ולפי ששם של הוי"ה עולה כ"ו לכן ניתנה התורה בדור כ"ו ולזה יהיה פ"ה הפסוק מאחר שה' קנני לכן התורה שמתחלת במלת ראשית וגם משה נקרא ראשית (דברים לג) וירא ראשית לו שניהם היו בדור כ"ו ולפ"ז יהיה פ"ה הפסוק ויק'ר' נוטריון ה' קנני ראשית

אח"כ א' זעירא צורת י' ו' י' שְׁהֵם הַדּוֹרוֹת מְאָדָּם עַד נַח הָרִי י' קְדָמָא מִנַּח עַד אַבְרָהָם
י' בְּתַרְאָה מְאֻבְרָהָם וְעַד מֹשֶׁה ו' אִמ"צְעִית בְּגִי תוֹר"ה וְחֹזֵר וּמְפָרֵשׁ מֵה עֲנִין ג' חֲלוּקוֹת
אֵלוּ לְזֶה אוֹמֵר וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו ר"ל צוּרָה זוֹ נֶאֱרָגַת עַל שֵׁם שֶׁל הוּי"ה שֶׁהַתּוֹרָה פְּנִיָּה
בְּנוּיָה עַל זֶה הַשֵּׁם בְּסוּד (יְשַׁעְיָה מֵד) אֲנִי רֵאשׁוֹן י' עֲלֵאָה (שָׁם) וְאֲנִי אַחֲרוֹן י' תַּתְּאָה
(שָׁם) וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים ו' אֲמַצְעִית לְכֹן נִתְּנָה הַתּוֹרָה בּו' בְּסִינַי וְכוֹתְבִים הַסּוֹפְרִים
וְנִי הַעֲמוּדִים: הָאֲנֹפֶן פ"א אֵיתָא בְּרַעְיָא מְהִימְנָא פ' פִּנְחָס שְׁכַנְפִּי ד' הַחִיּוֹת הֵם רנ"ו (יְרֻמְיָה
לֵא) רנ"ו לִיעֲקֹב שְׁמַחָה מְזָה הַטַּעַם נִבְחַר אַהֲרֹן לְהִיּוֹת כַּה"ג לְפִי שֶׁהוּא פּוֹלֵל כָּל כַּנְּפִי
אַרְבַּע הַחִיּוֹת שְׁפֵן אַהֲרֹן עוֹלָה לְחַשְׁבוֹן רנ"ו וְאֵיתָא בְּסוּדֵי רְזִי שְׁבִשְׁעָה שְׁיַרְדָּה הַשְּׁכִינָה
לְמַטָּה בְּשַׁעַת הַקַּמַּת הַמִּשְׁכָּן אָמְרוּ מִלְּאֲכִי הַשְּׂרָה לְפָנֵי הַקַּב"ה מִפְּנֵי מָה אַתָּה מֵנִיחַ אֶת
הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם מְקַלְסִין אוֹתָהּ בִּרְנ"ו כַּנְּפִים וְרוֹצָה לְשָׂרוֹת שְׁכִינָתָהּ בַּתַּחְתּוֹנִים הַשִּׁיב
הַקַּב"ה יֵשׁ לִי אָדָם אֶחָד הוּא כָּלוּל ו' יוֹתֵר מִכָּל כַּנְּפִי הַחִיּוֹת שְׁפֵן אַהֲרֹן מְלֵא בּו' שֶׁהוּא
כּוֹלֵל ו' יוֹתֵר מִן רנ"ו זֶה סוּד (שְׁמוֹת לֵב) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָּאוּ שֵׁשׁ וַיִּקְהָלוּ עַל אַהֲרֹן ר"ל
שְׁמַתְחִילָה הִיָּה מֹשֶׁה דְרָגָא דו' וּבְזָה בְּחַר הַקַּב"ה בְּמֹשֶׁה שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל כַּנְּפִי הַחִיּוֹת
כִּדְאֵיתָא בְּרַעְיָא מְהִימְנָא בְּפָרְשָׁה וַיֵּצֵא ש' שֶׁל מֹשֶׁה הִיא כּוֹלֵלָת ג' חֲנוּן אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר
נֶשֶׁתִּיירוּ אַתְּנוֹן מ"ה הוּא פְּנֵי אֲד"ם הָרִי מֹשֶׁה מְצַד שֶׁהוּא כּוֹלֵל בְּשִׁמּוֹ כָּל אַרְבַּע חִיּוֹת
וְהוּא דְרָגָא דו' לְכֹן בְּחַר הַקַּב"ה לְשָׂרוֹת שְׁכִינָתוֹ לְמַטָּה ז"ש (שְׁמוֹת יֵט) וּמֹשֶׁה עֲלָה אֶל
הָאֱלֹהִים ר"ל ו' יִתְיַרְה דְּכָלוּל מֹשֶׁה דְרָגָא דו' זֶה גְרַם שְׁעָלָה אֶל הָאֱלֹהִים שֶׁהוּא רָכַב
אֱלֹהִים לְמַטָּה שְׁכּוֹלֵל אַרְבַּע כַּנְּפִי הַחִיּוֹת שֶׁהֵם רנ"ו וַיֵּשׁ לוֹ סוּד ו' בָּאוּ שֵׁשׁ וְעַתָּה (שָׁם
לֵב) כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ שֶׁלֹּא יַדְעֵנוּ מָה הִיָּה לוֹ לְכֹן וַיִּקְהָלוּ עַל אַהֲרֹן שֶׁהָרִי גַם הוּא כָּלוּל
ו' יוֹתֵר מִכָּל כַּנְּפִי הַחִיּוֹת וּז"ש (שָׁם) עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים עֲשֵׂה דֵיִיקָא כִּי אַתָּה הוּא הַכּוֹלֵל ו'
יוֹתֵר מִן כָּל כַּנְּפִי הַחִיּוֹת הַנֶּהֱבֵה בְּפִסּוּק הַזֶּה רְמוּזִין כָּל ד' חִיּוֹת וַיִּקָּר אֶל מֹשֶׁה (תְּהִלִּים לוֹ)
מֵה יִקָּר חֲסִדָּה פְּנֵי אַרְיָה שֶׁהוּא יָמִין מְצַד הַחֲסִד וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו פְּנֵי נֶשֶׁר כִּי (שְׁמוֹת כ)
אַתָּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם שָׁמַיִם דֵיִיקָא (מְשָׁלִי ל) דְרָהּ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם
מֵאֲנָהל מוֹעֵד הוּא פְּנֵי שׁוֹר שֶׁהִי הַמְזַבֵּחַ דְּמוֹת שׁוֹר אַח"כ אָדָם כִּי יִקְרִיב הָרִי אָדָם לְכַד
א' זַעֲרָא כִּי צוּרָת א' שֶׁהִיא י"ו לְמַעְלָה י"ו לְמַטָּה תַּכָּה זֶה.

עַל זֶה י"ו פְּעָמִים י"ו הָרִי רנ"ו מְזָה הַטַּעַם נִקְרָא אַרְוֹן א' הוּא צוּרָת י"ו עַל י"ו נֶשֶׁתִּיירוּ
אַתְּנוֹן רנ"ו הָרִי שְׁאֲרוֹן הוּא לְקַבֵּל כְּסָא הַכְּבוֹד דְּתַמָּן רנ"ו כַּנְּפִי הַחִיּוֹת: הָאֲנֹפֶן פ"ג אֵיתָא
בְּזוֹהַר פ' פְּקוּדֵי שְׁמֵן אוֹת א' שֶׁל אֲנָכִי בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה הִיָּתָה מִתְּפִשְׁטוֹת לֵד' רוּחִין דְּעֵלְמָא
לְכָל רוּחַ תִּשְׁעָה נִיצוּצִין לְדַעְתֵּי זֶה סוּד (אִיּוֹב לוֹ) יִרְעֵם אֶל בְּקוּלוֹ נִפְלְאוֹת שְׁנַתְּפָרְשׁוּ
נִיצוּצוֹת לֵד' רוּחֹת וּבְכָל רוּחַ תִּשְׁעָה נִיצוּצִין ד"פ תִּשְׁעָה הָרִי ל"א מְאוֹת וְהוּא סוּד
(יְשַׁעְיָה ו) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ בְּמִלַּת מִל"א נְרַמְזוּ בְּנוֹטְרִיקוֹן ל"א מְאוֹת וְזֶה סוּד (שְׁמוֹת
מ) וּכְבוֹד ה' מִל"א אֶת הַמִּשְׁכָּן שְׁנַעֲשֵׂה עַל יְדֵי בְּצִלְאֵל שֶׁהֵם הַכּוֹחֹת שֶׁל אֶל זֶהוּ סוּד (שָׁם
לח) וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעַת מְאוֹת וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִים שְׁרוּמָזוֹת עַל נִיצוּצוֹת שֶׁל א' שְׁנַתְּלִקָה לֵד'
רוּחֹת בְּכָל רוּחַ שְׁבַע מְאוֹת וְחַמְשָׁה וְשִׁבְעִים ד"פ תִּשְׁעָה (קִהְלֵת ז) אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף
מְצָאֵתִי בְּשַׁעַת הַר סִינַי זָכָה לְאוֹתוֹן נִיצוּצִין אֲבָל עַתָּה א' זַעֲרָא שֶׁלֹּא הִיָּה לוֹ בְּזִימְנָא
תַּנְיִינָא אוֹת הַיִּקָּר שֶׁהִיָּה לוֹ מִתְחִלָּה: הָאוֹפֶן פ"ד הָרָאָה הַקַּב"ה לְמֹשֶׁה אֶלֶף יוֹמִין דְּחוּל
וְגַם תְּרִין מְשִׁיחִין הֵם עוֹלִים לְחַשְׁבוֹן אֶלֶף כִּי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף הוּא תִי'נ'ו'ק יו'נ'ק' מ'ש'ד'י
א'מ'ו' בְּגִימְטְרִיא תִק"סוּ וּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד לְעֵתִיד לְבֵא יִהְיֶה מְלֵא בִי שְׁפֵן בְּדַבְרֵי הַיָּמִים דָּוִד

מלא שְׁיִהְיֶה מְשִׁיחַ כּוֹלֵל כ"ד תְּכַשִּׁיטִי כְּלֵה שְׁהֵם צוֹרֵת ב' הֵה"יִן מִן הַשֵּׁם ד"ו"ד"י שְׁהֵם
סוּד דוּדִי כְּדַאִיתָא בְּכַנְפֵי יוֹנָה נִמְצָא שְׁלַעֲתִיד יְהִיָּה בְּן דְּוֹד מְלָא בִּי תִצְרַף מְשִׁיחַ בְּן דְּוֹד
שְׁהוּא עוֹלָה תִל"ד עִם מְשִׁיחַ בְּן יוֹסֵף שְׁהוּא עוֹלָה תִק"סו הֲרִי אֶלְפָּה זֶה סוּד (שִׁיר ח) הָאֶלְפָּה
לָהּ שְׁלֵמָה שְׁרוּמָז עַל ב' מְשִׁיחִים וְאוֹתָם הֲרָאָה הַקַּב"ה לְמִשְׁחָה וּמֵאוּהָל מוֹעֵד דְּזַמִּין
לְאַתְמִשְׁפְּנָא לְסוּף יְהִיָּה יְקָר לְיִשְׂרָאֵל וּז"ש (תְּהֵלִים קמ"ד) אֱלוֹפִינוּ מְסוּבְלִים שְׁהֵם עַל ב'
מְשִׁיחִים שְׁסוּדָם אֶלְפָּה שְׁהֵם סוּבְלִים עֲבוּר יִשְׂרָאֵל כַּמ"ש (יִשְׁעֵיָה נג) אֲכֹן חֲלִינּוּ הוּא
נִשְׂא כְּשִׁיזְנוּגוּ יַחַד אֲזִי אִין פְּרִץ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלְפָּה כְּסָף: הָאֲפֹן פ"ה גְּרַמְזוּ בֵּא' זְעִירָא כִּי
צוֹרֵת א' הוּא יו"ד י' פְּעֻמִּים ו' הֲרִי ס' שֶׁל אֲפִרְסוּמוֹן י"פ ד' הֲרִי מ' אֲפִרְסוּמוֹן וְהוּא סוּד מ'
וּסְמָ"ךְ שְׁבִלּוּחוֹת מִס"וֹה שֶׁל מִשְׁחָה מ"ם ס"מך גְּרַמְזִים בּו"ה שֶׁל (שְׁמוֹת ל"ב) וְה"לּוּחוֹת
מ'עֲשֶׂה א'"לֵהִים ה"מֵה ר"ת מ"אֵה שְׁהֵם כְּמִנִּין מ' וּס"מך שְׁעוֹלִין מֵא"ה שְׁהוּא סוּד שְׁיַעוּר
קוּמָה שֶׁל אָדָם הֲרֵאשׁוֹן: הָאֲפֹן פ"ו יֵשׁ בְּצִירּוּף אֱלֹהִים מְלָא בְּרִיבּוּעוֹ כְּזֶה אֶל"ף אֶל"ף
לְמ"ד אֶלְפָּה לְמ"ד ה"ה אֶל"ף ל"מ"ד ה"ה יו"ד אֶל"ף לְמ"ד ה"ה יו"ד מ"ם הוּא עוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֶלְפָּה וְאֶחָד וְהוּא סוּד (תְּהֵלִים סח) רָכַב אֱלֹהִים רִבְנוֹתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן שְׁמֶרְכָּבָה
שֶׁל אֱלֹהִים הוּא בְּסוּד אֶלְפֵי שְׁהֵם אֶלְפָּה וְא' וְהִיא מְרַכָּבָה שֶׁל מִשְׁחָה וּמִשְׁחָה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים
שְׁבִשְׁעַת מַעֲמַד הַר סִינַי זָכָה לְרַכֵּב אֱלֹהִים (שָׁם) ה' בָּם סִינַי בְּקוּדָם שְׁהוּא אֶלְפֵי אָדָם
אֶחָד מֵאֶלְפֵי מְצֵאֵתִי הוּא מִשְׁחָה שְׁזָכָה לְאֶלְפָּה וְאֶחָד וְהוּא חֻשְׁבוֹן (יְרֵמְיָה ב) קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל
לֵה' וְכֹן יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים וְהָא' זְעִירָא רוּמְזַת שְׁהִיקָר שֶׁל מִשְׁחָה הִיָּה שְׁזָכָה לְאֶלְפָּה כּוֹחוֹת
שֶׁל אֱלֹהִים שְׁצִירָיָה לְצִרְפָּה לְאוֹתוֹ חֻשְׁבוֹן גַּם כֹּן חֻשְׁבוֹן זְעִיר שְׁהוּא א' זְעִירָא וְהוּא סוּד
(שְׁמוֹת ל"ב) כְּשֶׁלֶשֶׁת אֶלְפֵי אִישׁ שְׁמַתוֹ שְׁבִשְׁעַת הֶעֱגַל נִיעֲרוּ ג' גּוֹלְיִירִין בִּישִׁין דְּמִתְגָּרִין
בְּמִלְחָמָה דִּינִיקְתָּן מִג' כּוֹחוֹת אֱלֹהִים שְׁכָל אַחַת מִן רָכַב אֱלֹהִים הִיא כְּלוּלָה מִן אֶלְפָּה וְאֶחָד
לְכֹן אָמַר כְּשֶׁלֶשֶׁת אֶלְפֵי אִישׁ שְׁרַמְזוּ עַל חֻשְׁבוֹן זְעִיר שְׁכָל א' מִן רָכַב אֱלֹהִים צִרְפָּה
לְהוֹסִיף א' עַל חוּשְׁבוֹן רַב שְׁהוּא אֶלְפָּה וְלְכֹן הוֹצִירָה מִשְׁחָה לְזַכּוֹר זְכוּת ג' אֲבוֹת שְׁכָל אֶחָד
יְבַטֵּל כּוֹחוֹת אֱלֹהִים שְׁנִיעֲרוּ: הָאֲפֹן פ"ז אִיתָא בְּסוּדֵי רְזָא שִׁי שְׁמוֹת הֵם שְׁאִינָם נִמְחַקִּים
וְנִחְלָקִים לוֹ וְלֵד' דְּהִינּוּ הוּ' הֵם נִכְלָלִים בַּד' וּמִזֶּה הִטְעַם י' דְּבִרּוֹת נִחְלָקִים לוֹ וְלֵד' וְכֹן
לְעֵתִיד י' נִסִּין יְהִיו לְיִשְׂרָאֵל נִחְלָקִים גַּם כֹּן לוֹ וְלֵד' וְנִתְּנָה הַתּוֹרָה בּוֹ בְּסִינּוֹן בְּדִרְפָּה אֲרַבַּע
עוֹלָמוֹת שְׁהֵם ד' לְבוּשִׁים שְׁלָה וְכֹן שִׁית סִטְרִין אֲתָמַר הָאוּרִיָּתָא כְּדַאִיתָא בְּתִיקוּנִים
דְּכִלְיָא שִׁית סִטְרִין בְּרֵאשִׁית וְכֹן ב"רָא ש"יִית וְנִתְּפִשְׁטוּ לֵד' רוּחוֹת וְזֶה גְּרַמְזוּ בְּצוֹרֵת א'
זְעִירָא שְׁהִיא נִחְלָקַת: הָאֲפֹן פ"ח אִיתָא בְּרַעְיָא מְהִימְנָא פ' כִּי תִצָּא שְׁבַצְנוֹרֵת א' גְּרַמְזִים
הַגּוֹאֲלִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָאֲפֹן (בְּרֵאשִׁית מט) לֹא יְסוּר שְׁבִט מִיְהוּדָה זֶה מְשִׁיחַ בְּן דְּוֹד
שְׁהוּא י' עֲלָאָה שְׁבַצְנוֹרֵת א' מְסִיטְרָא דִּימִינָא (שָׁם) וּמְחוּקָק מִבֵּין רְגְלֵיו זֶה מְשִׁיחַ בְּן יוֹסֵף
שְׁהִיא צוֹרֵת י' תְּתָאָה שְׁבֵא' מְסִיטְרָא דְשְׁמָאֲלָא שְׁכֹן מְחוּקָק מִבֵּין רְגְלֵיו ס"ת קנ"ו
שְׁהוּא בְּגִי יוֹס"ף (שָׁם) עַד כִּי יָבֵא שִׁיל"ה זֶה מִשְׁחָה שְׁהוּא בְּאֲמַצְעָה ו' שֶׁל א' נִמְצָא
שְׁבַצְנוֹרֵת א' גְּרַמְזִים ג' גּוֹאֲלִים וְכֹן הוּא סוּד יוֹנָה תְּרִין גְּדִפִין שֶׁל יוֹנָה תְּרִין מְשִׁיחִין גּוּפָא
שֶׁל יוֹנָה מִשְׁחָה וְזֶה גְּרַמְזוּ (תְּהֵלִים קמ"ד) אֱלוֹפִינוּ מְסוּבְלִים שְׁהַגּוֹאֲלִים גְּרַמְזִין בְּצוֹרֵת א'
לְפִי שְׁיֵשׁ בְּצוֹרֵת א' יו"י: הָאֲפֹן פ"ט אִיתָא בְּסִפְרָא יוֹנָת אֶלָּם פֶּרַק שְׁשִׁי בְּסוּד הָאֶלְפָּה
בְּסוּד ג' אוֹרוֹת שְׁנִקְרָאִים פְּנִימִי וְחִיצוֹן וּמְקִיף וְסִימְנָה (תְּהֵלִים קכ"ד) נִפְשִׁינוּ כְּצִפּוֹר
נִמְלֻטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים מִפ"ח נוֹטְרִיקוֹן מ"ק"יָה פ"נִימ"י ח"י צוֹן שְׁכֹן הַנְּפֵשׁ ג"כ כְּלוּלָה
בְּסוּד פְּנִימִי וּמְקִיף יֵישׁ בָּהּ נוֹבְלָת בְּסוּד אוֹר חִיצוֹן וְזֶה סוּד אֲצֵל מִשְׁחָה שְׁעָלָה בְּעֵנָן וְנִתְּפִסָּה

בְּעֵינַי אֱלֹהִים חֵיצוֹן וּמִקִּיף וְנִתְקַדֵּשׁ בְּעֵינַי זֶהוּ אֹרֶךְ פְּנִימֵי וְזֶה סוּד ג"פ (שְׁמוֹת לַד) מִסְּנֵה
וּג"פ קָרָן וּג"פ מִשָּׁה בַּפ"א אֲנִסוּד ג' עֲלִיּוֹת שְׁעָלָה מִשָּׁה לְהָר בְּכָל פְּעַם זָכָה לְאוֹר אֶחָד מִג'
אוֹרוֹת וְזֶה סוּד (דְּבָרִים ו) בְּכָל לְבָבָהּ וּבְכָל נַפְשָׁהּ וּבְכָל מְאֻדָּהּ וּכְוֹלָם נוֹסְדוֹ יַחַד בְּצוּרַת
הָאֱלֹהִים שֶׁהִיא רֵאשׁוֹנָה לְאוֹתִיּוֹת שֶׁהִיא צוּרַת יו"י וּבְסוּד (אִיּוֹב כז) י"כִּין וְ"צָדִיק י"ל לְבַשׁ
וְעוֹ"א הַפְּסוּק וַיִּקְרָא אֶל מִשָּׁה וַמֶּהוּ הַיִּקְרָא אֶלָּהּ שֶׁהוּא צוּרַת יו"י חֲשָׁבוֹן הַהוֹי"ה שְׁנֶאֱמַר
וַיִּדְבֵּר ה' אֵלָיו וַרְמֵז ג' אוֹרוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת שֶׁזָּכָה מִשָּׁה וְכָלָם נִכְלָלִים בְּאֱלֹהִים יוֹד לְמַעְלָה
שֶׁהִיא סוּד מִקִּיף וְהוּא"ו שְׁבָאֱלֹהִים רְמֵז לְסוּד אֹרֶךְ פְּנִימֵי וַיּוֹ"ד תַּחְתּוֹנָה רְמֵז לְאוֹר הַחֵיצוֹן
וּלְפִי שֶׁבִשְׁעַת הַעֲגָל פָּגְמוּ יִשְׂרָאֵל בִּג' אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ וְנִסְתַּלְקוּ מֵהֶם לְכֵן נִהְרָגוּ (שְׁמוֹת לַב)
כְּשֶׁלָּשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ שָׂרוּמְזִים לִג' אֲלָפִין לִג' אוֹרוֹת שֶׁנִּסְתַּלְקוּ מֵהֶם וְעָלִיהֶם אָמַר מִשָּׁה
(שָׁם) מִחֲנֵי נ"א מִסְפָּר"ךְ אֲשֶׁר כִּתְב"ת ס"ת בְּגִי' ג' פְּעָמִים או"ר שֶׁמִּשָּׁה יִקַּח אֶת הָאֲוֶהֶל
שֶׁזָּכָה לְכוֹלֵן וּבִשְׁעַת הַתִּיקוֹן אָמַר (שָׁם ל) כ"י ת"ש א"ת ר"א ש ר"ת תִּרְכ"א אֲתָמַר
תִּמְן ג' תְּרוּמוֹת שֶׁהֵם רוּמְזִין לִג' אוֹרוֹת אֵלּוּ: הָאֲוֶהֶל צ' אֲרִז"ל בְּמִדְרָשׁ פ' לָהּ לָהּ נִוּבְלַת
חֻמָּה שֶׁל מַעְלָה תוֹרָה נִוּבְלַת בֵּינָה שְׁכִינָה מִזֶּה הַטַּעַם הִיָּתָה יְרִידַת יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם
לְהַעֲלוֹת אֵילָן תֵּרִין נוּבְלוֹת וְזֶה טַעַם יְרִידַת נִשְׁמַת מִשָּׁה בְּסוּד (שָׁם יח) נִבֵּל תִּבּוֹל גַּם
אֲתָה גַם הָעַם אֲשֶׁר עִמָּךְ מֵלַת נִבּוֹל נִדְרָשׁ לְשִׁבַח כִּי מִשָּׁה וּס' רַבּוֹא דִּילִיָּהּ שֶׁיִּרְדּוּ לְמִצְרַיִם
לְהַעֲלוֹת ס' רַבּוֹא נִיּוּצוֹת בְּמֵלַת נב"ל נְרַמְזִים נ' שְׁעָרֵי בֵּינָה ל"ב נְתִיבוֹת חֻמָּה שֶׁנִּוּבְלַת
בֵּינָה הִיא הַשְּׁכִינָה שֶׁנִּקְרָאת נ' לְכֵן אֵין נ' בְּאֲשֶׁרֵי בְּזוּהָר פ' בְּהַעֲלוֹתָהּ נ' הַפּוּכָה שֶׁל
(בְּמִדְרָשׁ י) וַיְהִי בְּנִסְוֵעַ הָאָרוֹן וְנִוּבְלַת חֻמָּה הִיא הַהוֹרָה מִתְחַלַּת בְּב' מִזֶּה הַטַּעַם כְּשֶׁיִּצְאוּ
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּתַחֲלָה קִבְּלוּ הַתוֹרָה שֶׁהִיא נִוּבְלַת חֻמָּה אַח"כ פְּלִלְיָהּ וּפְרֻטְיָהּ נִתְּנוּ
בְּאֲוֶהֶל מוֹעֵד שָׁם יְרָדָה הַשְּׁכִינָה כִּי נִוּבְלַת בֵּינָה הִיא הַשְּׁכִינָה וְלְכֵן אָמַר מִשָּׁה בִּשְׁעַת
הַקַּמַּת הַמִּשְׁכָּן (תְּהִלִּים צ) וַיְהִי נִוּעַם ה' אֲלֵהֵינוּ שֶׁהוּא סוּד בֵּינָה יְהִי רְצוֹן שֶׁתִּשְׁרָה שְׁכִינָהּ
בְּמַעֲשֵׂי יְדֵינוּ שֶׁנִּוּבְלַת בֵּינָה הִיא שְׁכִינָה וְכִמוֹ שֶׁמִּשָּׁה שֶׁהוּא מְסוּד חֻמָּה לֹא עָלָה לְמַעְלָה
רַק בְּרִקִיעַ לְהוֹרִיד נִוּבְלַת חֻמָּה שֶׁהִיא תוֹרָה כֵּן ג"כ לֹא יְרָדָה נְעָמִי אֶל אֶרֶץ מוֹאָב רַק
לְהַעֲלוֹת נִוּבְלַת שְׁכִינָה שֶׁהִיא רוּת וְנְעָמִי הִיא סוּד בֵּינָה וְכֵן (שָׁם כז) אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת
ה' וְגו' לְחַזוֹת בְּנוּעַם ה' שֶׁהוּא סוּד בֵּינָה הַטַּעַם שְׂרוּצָה לְחַזוֹת סוּד בֵּינָה כְּדִי לְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ
לְהוֹרִיד נִוּבְלַת שְׁכִינָה שֶׁהִיא הֵיכָל וְלְכֵן בְּכָאן א' זַעֲרָא שֶׁהִיא סוּד הַשְּׁכִינָה שֶׁבִשְׁעַת
הַקַּמַּת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא בְּסוּד לֹאָה שֶׁהִיא בֵּינָה הִנֵּה תְּכִלִּית הַכּוֹנֵנָה לְהוֹרִיד נִוּבְלַת שְׁכִינָהּ
שֶׁהִיא א' זַעֲרָא וְאוֹתוֹ הַיִּקְרָא הִנֵּה אֶל מִשָּׁה שֶׁהוּא מִסוּד חֻמָּה וְכֵן תוֹרָה שֶׁבְּכֻתָב הִיא
נִוּבְלַת חֻמָּה קִבְּלוּ בְּסִינֵי וְתוֹרָה שֶׁבַע"פ שֶׁהִיא נִוּבְלַת בֵּינָה קִבְּלוּ בְּאֲוֶהֶל מוֹעֵד ז"ש
מֵאֲוֶהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר שָׁם נִצְטוּוּ לְהוֹרָאָה: בְּסִפָּר מְגַלָּה עֲמֻנוֹת אֲוֶהֶל ר"נ כְּתַב שָׁם בּוֹז"ה ל
צָרִיף אֲנִי לְהַקְדִּים הַקְדָּמָה אַחַת שֶׁכְּתַבְתִּי בְּסִפְרֵי הַגְּדוֹל מִן אֶלְף אוֹפְנִים שֶׁכְּתַבְתִּי עַל אֶלְף
זַעֲרָא שֶׁל נִיקְרָא.

וְהִנֵּה בְּסִפָּר הִנֵּה לֹא מְצָאתִי רַק צ' אוֹפְנִים, וְאִף מֵהֶם נִחְסַר שְׁנֵי הָרֵאשׁוֹנִים. וְהִגָּאוֹן בַּעַל
סִפָּר הַדּוֹרוֹת כְּתַב רְאִיתִי אֶת הָאֶלְף אוֹפְנִים עַל אֶלְף זַעֲרָא שֶׁל נִיקְרָא מֵהַגָּאוֹן מִהַר"ן
שִׁפְרָא.

לְכֵן בְּכִדֵי שִׁיְהִיָּה תוֹרַת נַת"ן שְׁלִימָה בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁיִּשְׁנֹו שָׁם אֶת הָאֶלְף יִשְׁלַחֵם לִידֵי וְאֲנִי
אֲבִיא אוֹתָם לְבֵית הַדְּפוּס: פְּרָשַׁת שְׁמִינֵי קָרַב אֶל הַמְּזֻבָּח. מְלַמֵּד שֶׁהִנֵּה אֲהָרֹן בּוֹשׂ א"ל

מִשֶׁה לָּמַד אֶתְּהָ בּוֹשׁ לְכֹף גִּבְחָרְתָּ לֹא אָמַר לָמַד אֶתְּהָ בּוֹשׁ כִּי גִבְחָרְתָּ אֲלֵא לְכֹף גִּבְחָרְתָּ
ע"פ המדרש בזו הפרשה.

(תהלים יח) עם חסיד תתחסד (שם) עם עקש תתפתל כשהלך משה בעקמומית אף
הקב"ה הלך עמו בעקמומית אימתי הלך בעקמומית בשעה שאמר לו (שמות ג) לכה
ואשליחך אל פרעה א"ל משה להקב"ה (שם ד) לא איש דברים ופרע לו הקב"ה וצָרַר
בכנפיו אימתי פרע לו פל זו ימי המלואים הנה משה משמש בכהונה חשב שהוא יהיה
הפהן השיב לו הקב"ה ביום השמיני קרא לאהרן אחיד וא"כ עבור שהיה משה בוש (שם
ג) ויסתר את פניו ומיאן זו פעמים נלקחה ממנו הנהונה וניתנה לאהרן ז"ש משה לאהרן
קרב המזבח למה אתה בוש הלא עבור זה שאני היתי מתבייש נלקחה ממני הנהונה ז"ש
לכף גבחרת ר"ל עבור זה שאין אתה בוש לכף גבחרת אתה ולא אני כי עבור הבושה
נלקחה ממני הנהונה לכן אמר לכף גבחרת.

או יאמר עפ"י המדרש ויקח מלמד שעשה בזריזות ועבור הזריזות זכה למדרגה עשירית
לרוח הקודש כמ"ש ר"פ ב"י זהירות מביאה לידי זריזות וכו' עד רוח הקודש ז"ש למה
אתה בוש כי מן הזריזות אתה זוכה לרוח הקודש ז"ש לכף גבחרת ר"ל עבור זריזות
אתה מגיע למדרגת ר"הק (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב אזי ישפון חצרכך או יאמר
לכף גבחרת עפ"י הקדמת האר"י ז"ל לתקן תרין יחודין כ"ך עלה במחשבה כי לכ"ך
נוצרת כף כפופה כף פשוטה תרין יחודין (מלכים א ח) י"י הוא אלהים י"י הוא אלהים
ב"פ ויהי ביום השמיני לפי שקרא משה לאהרן כי אלו שישמש משה בכהונה לא היה פח
בשום קליפה לשלוט על ישראל ולעולם לא היה שליטה לס"א עליוהו דישאל: קרב
אל המזבח.

אמר לשון קרב לרמז על (ויקרא יט) מאזנ"י צד"ק שהוא סוד טיקלא קליפת נגה: היום
ה' נ'ראה א"ל לכם אהרן לתתא במדרגת מיכאל לעילא וכמו שמיכאל מקרב רחוקים
בסוד (ירמיה טו) אם תוציא יקר מזולל מקליפת נגה אשר יש בארקה מזול"ל בגימטריא
'ע'ג'ל'י היא הקליפה הנזכרת המכוננת לאימא דאית בהס"ג ויו"ד אתנון הרי (תהלים
קמד) ג"ע בהרים ויעשונו (ישעיה כז) 'ח'י'מ'ה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה
מכוננת נגד אמא נקראת מי כשם שיש מי בקדושה בן אמר פרעה (שמות ה) מי ה' אשר
אשמע בקולו ואמרינו במדרש (שמואל א כו) את מי אעלה לך אם מישאל (שמות טו)
מי פמוך באלים אם מן אותן שאומרים מי ה' אשר וגו' והוא פקוף בפני ה' ראשונה
וכתיב אם תוציא יקר מזולל כפ"י תהנה מלוי פ"י פ"א יו"ד בגימטריא י"ה אלהים
(בראשית א) וי"ה כ"ן במספר שנה עם מיכאל"ל השר הגדול המקרב רחוקים למרום
וכן אהרן עומד במקומו לכן היה המזבח בדמות שור שהוא קדמאה לנזיקין והנה אהרן
בוש א"ל משה מזה אתה מתירא הלא לכף גבחרת להקריב רחוקים ותוציא יקר מזולל:
רבא רמי פתיב (משלי ט) על גפי וכתוב (ישע' ו) על פסא מתחלה ע"ג ולבסוף על פסא.

הפנונה שיש ג' קליפות סביב הקדושה והרביעית היינו נגה פעמים היא קודש פעמים
היא חול לקליפה ונעשו ד' קליפות פדכתיב (יחזקאל א ונגה לו סביב הקדושה והגרים
הם מזאת הקליפה שלפעמים היא נוטה לקדושה ולפעמים מתהפכת לטומאה ואונקלוס
הגר שהיה מבחינת נגה רצה לתקן אותה ועשה התרגום ועליו שחקה קליפת נגה בשעה

שְׁאֵמֵר לָכֵן (בְּרֵאשִׁית לֵא) יִגַּר סְהֵדוּתָא כַּמ"ש בְּכַנְפֵי יוֹנָה חֶלֶק שְׁנֵי סִי נ"ה גַּם עַל יִתְרוֹ שְׁהִיָּה גַר נֹאֲמֵר עָלָיו (שׁוֹפְטִים ד) וְחִבְרֵי הַקְּנִי נִפְרַד מֵרַע שֶׁל קִינָא דְמִסְאֲבוּתָא וְהַכְּנִיס בְּפָנִים הַקְּלִיפָה דְקָה הַמְקַבְּלֵת מִיְתוּק וְנִתְקַדְּשָׁה עַל יְדוֹ וְנִרְמָז בְּמִלַת קַנְיִי ק"לִיפָה נ"גה י"וֹן לָכֵן הִתִּירוּ לְכַתּוּב ס"ת בְּלִשׁוֹן יְוֹנִית בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית ט) יָפֵת אֱלֹהִים לִיפֵת שְׁהוּא יוֹן קְרִיבֵת לְמַהִימְנוּתָא (שָׁם) וַיִּשְׁכּוּן בְּאֶהְלֵי שָׁם.

וְרָזָא (תְּהֵלִים קלב) אוֹיְבוֹ אֶלְבִּישׁ בְּוִשֵׁת עַל ג' קְלִיפּוֹת וְ"עָלָיו י"צִיץ נ"זֵרו ר"ת יו"ן וּבְיוֹם ו' כְּשִׁקְרוּרִין 'ש'מ'ו'ת מְמַתִּיקִין הַתְּרַגּוּם רוֹצִים גַּם הֵם לְעֵלוֹת וְנִכְנַס שְׁבֵת וּשְׁלֵקְבוּתָא מִפִּיל אוֹתָהּ לְנִזְקָבָא דְתַהוּמָא רַבָּא בְּסוּד (שָׁם צב) בְּפָרוּחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֹשֵׁב שְׁהוּא נִגְהָ (שָׁם) וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּנֵעֵלֵי אֲנֹן וְנִתְפָּוּ לָהֶם לְרַעְתָּם לְהַשְׁמַדְם עַדִּי עַד ז"ש (שָׁם) יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּנֵעֵלֵי אֲנֹן שְׁהֵם מִתְחַלְקִין נִגְהָ נִכְנַס לְקַדְוִשָׁה וְהֵם לְטוֹמְאָה מְזָה גְלוֹת הַשְׁכִּינָה בְּעֵלוֹת מְמָנָה בְּקַדְוִשָׁה וְהַשְׁכִּינָה מִתְלַבֶּשֶׁת בְּתוֹכָהּ אֲזַ ע"י נִגְהָ כְּכִיכּוֹל אֲחֻזָּה לְקַלִּיפָה בְּשְׁכִינָה אֲבָל לְמַעְלָה אֵין נִגְעָ וּבְבַחֲיִנַת אֱלוֹהֵי ג' קְלִיפּוֹת יֵשׁ ב' דְּמִים קוֹדֵם שְׁבֵת וּג' יָמִים אַחַר שְׁבֵת וּשְׁבֵת בְּאֶמְצַע כְּמִלְךָ בְּגָדוֹד וְכֵן חֲמָה בְּאֶמְצַע ז' פְּכִיבֵי לְכַת שְׁהֵם מְחַזְרִין אַחַר הַקְּדוּשָׁה (שָׁם יב) סְבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן וְהִנֵּה ז"ס (מְשָׁלֵי ט) חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעָה עַל יְמֵי בְּרֵאשִׁית לְקַבֵּל ג' קְלִיפּוֹת ס"ת ט מ"א (שָׁם) טְבַחָה טַבַּח"ה תְּרִין א' לְפָנָיו וּא' לְאַחֲרָיו (שָׁם) מ"סְכָה יִינָה א"ף עֶרְכָה שְׁלַחְנָה שְׁלַחָה נְעֻרוֹתֶיהָ הוּא סוּד עוֹלָם הַבְּרִיאָה שְׁבַשְׁבֵּת עוֹלָה לְמַעְלָה (שָׁם) תְּקַרָּא ע"ג מְרוּמֵי קֶרֶת מִתְחַלָּה נִגְהָ חוֹפְפֵת מִבְּחוּץ סְמוּךְ לְקַדְוִשָׁה וּלְבִסּוּף עַל כְּפֵסֵא נִכְלָלֵת בְּקַדְוִשָׁה: עַל עֲנִין הַתּוֹרָה (שָׁם) חֲכָמוֹת בְּנִתָּה בֵּיתָה שְׁהַתּוֹרָה כְּלוּלָה מִכָּל ז' חֲכָמוֹת הַפּוּךְ בָּהּ דְּכֻלָּא בָּהּ חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעָה דְּהִיָּינוּ כָּל חֲכָמָה מִז' חֲכָמוֹת כְּלוּלָה מִז' הָרִי ז"פ ז' (תְּהֵלִים יג) אֲמָרוֹת ה' אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזוּקָק שְׁבַעְתִּים הֵם מ"ט פְּנִים טְהוֹר וְכֵן מ"ט פְּנִים טְמֵא ז"ש ט"בַּחַה טְבַחָה מ"סְכָה יִינָה א"ף עֶרְכָה שְׁלַחְנָה ר"ת טמ"א גַּם מ"ט פְּנִים טְמֵא הֵם בְּתוֹרָה.

טְבַחָה טְבַחָה הוּא נִגְדַּד פ' שֶׁל תּוֹרָה מִסְכָּה יִינָה הֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה מְמוֹנָג שְׁיִכּוֹלִין לְשַׁתּוֹת וּלְהַבִּין הָעֲנִינִים כְּהוּא גְּלִילָא דְדַרְיָשׁ בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּיהִיב לָן אוֹרִיָּין תְּלִיתַאי שְׁהֵן הֵן ג' דְּרָגִין שֶׁל תּוֹרָה פֶּשֶׁט רְמָז דְרֵשׁ שְׁהֵן הֵן ג' עוֹלָמוֹת 'ב'י'ע נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה כְּנִגְדַּד ג' דְּרָגִין אֱלוֹהֵי אֲמֵר ג' לְשׁוֹנוֹת נִגְדַּד עוֹלָם הָעֲשֻׁיָּה תְּמָן (שִׁיר ה) פֶּשֶׁטִּי אֵת כְּתוּבָתִי (בְּרֵאשִׁית ג) כְּתוּבוֹת עוֹר בַּע' עַל ע' פְּנִים בְּתוֹרָה אֲמֵר טְבַחָה טְבַחָה נִגְדַּד יְצִירָה אִמ' מִסְכָּה יִינָה נִגְדַּד בְּרִיאָה אִף עֶרְכָה שְׁלַחְנָה דְּמַתְמָן נִשְׁמַתִּין בַּת מְלָךְ עֲלָה אֲתָמֵר (אִיּוֹב כח) לֹא יָדַע אֲנוּשׁ עֶרְכָה (שָׁם) לֹא יַעֲרַכְנָה זָהָב וְאַח"כ נִגְדַּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֲמֵר שְׁלַחְנָה נְעֻרוֹתֶיהָ תְּקַרָּא עַל גְּפֵי מְרוּמֵי קֶרֶת שְׁהוּא לְמַעְלָה מְעוֹלָם הַכְּפֵסֵא שְׁהוּא אֲצִילוֹת ז"ש אַח"כ עַל כְּפֵסֵא שְׁהוּא לְמַעְלָה מְעוֹלָם הַכְּפֵסֵא.

אִם עַל עֲנִין אֹהֵל מוֹעֵד חֲכָמוֹת בְּנִתָּה בֵּיתָה אִף שְׁנִבְנָה הַמְשָׁכָן ע"י בְּצֻלָּל שְׁמִילָא אוֹתוֹ חֲכָמָה וְכֵן (שְׁמוֹת לֵא) וּבָלָב כָּל חֲכָם לֵב נִתְּתִי חֲכָמָה מ"מ לֹא יְכוֹלִין כָּל חֲכָמֵי לֵב לְהַקִּימוֹ עַד שְׁבָא מְשָׁה שְׁהוּא עֲמוּד הַשְּׁבִיעִי לְזוֹנוֹת מִן אֲבָרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב לֹוי קָהַת עֲמָרָם מְשָׁה וְכֵן הוּא הַשְּׁבִיעִי לְמִטָּה שְׁהִיָּה מִתְחַלָּה שְׁשָׁה צְדִיקִים וְהוּא הוּז' עָלֶיהָ אֲתָמֵר אֲמָרוֹת ה' אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת מְזוּקָק שְׁבַעְתִּים כִּי לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה רַק לְעֲמוּד הַשְּׁבִיעִי וְכֵן כְּשִׁנְבְּרָא אֲדָם הִיָּה לוֹ לְהַקְב"ה דִּירָה בְּתַתְּוֹנִים עַד שְׁבָאוּ ז' דוֹרוֹת וְהָעֵלוּ לז' רְקִיעִים אַח"כ בָּאוּ ז'

דורות ויָרְדוּ לַמַּטֵּה עַד שְׁמֹשֶׁה הַיּוֹרֵד לְאַרְצָא (תהלים לז) וְעַנּוּיִם יָרְשׁוּ אֶרֶץ: או יאמר על עַנּוּי הַפְּרָשָׁה בְּכָל־ל (משלי ט) תְּצַבֶּה עִמּוֹדֶיהָ שְׁבַעֲהָ שֶׁהַקְּרִיבֹו בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם ז' קְרַבְנוֹת שָׁנִים לְאַהֲרֹן וְעַגְלָא לְחַטָּאת לְפִי שְׁחָטָא בּוֹ בְּיָדִים לְבַד כַּמ"ש (שמות לב) וַיִּקַּח מִיָּדָם דְּבִיקָא אֲבָל מִחֻשְׁבָּתוֹ לְטוֹבָה הֵיטָה וְאֵיל לְעוֹלָה וְאֵל תִּקְשָׁה מֵאַחַר שְׁאַהֲרֹן חֲסִידָא לֹא חָטָא בְּהַרְהוּר לְמָה הַקְּרִיב עוֹלָה יֵשׁ לְתַרְצֵי ע"ד הַזֹּהָר תְּמִימִים תְּמִים מִבַּע"ל אֲבָל שְׂאֵז בְּאוֹתוֹ יוֹם הַנּוֹצֵרְכּוֹ לְתַמְנֵן אֵיל שֶׁל יִצְחָק כִּי אוֹתוֹ הָאֵיל הוּא סוּד נְשָׁמוֹת נָדָב וְאֲבִיהוּא בְּסוּד קַח נ"א הַמְּבַרְאָר לְהַאָר"י ו"ל נְשָׁמוֹת נָדָב וְאֲבִיהוּא שְׁנֵי קַרְנֵי הָאֵי"ל הֵן שְׁנֵתְלַבְּשׁוּ אַח"כ אֵלִי"ה בְּהִיפּוּף אַתְּנוֹן וְאוֹתוֹ הָאֵיל נִבְרָא בַּע"ש בֵּין הַשְּׁמֹשׁוֹת בְּתִיקוֹן בְּרֵאשִׁי"ת בַּר"א תִּי"ש וְאוֹתוֹ יוֹם שְׁקוּל כִּיּוֹם שְׁנִבְרָאוּ בּוֹ שְׁמִים וְאַרְצֵי לְכֹן הַקְּרִיבֵאֲהֲרֹן אֵיל לְעוֹלָה וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבַּר קַחוּ שְׁעִיר עִזִּים לְחַטָּאת עַל חָטָא יוֹסֵף שְׁהִיָּה בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְאוֹתוֹ יוֹם רֵאשׁוֹן לְקְרַבְנוֹת לְכֹן אֶתְמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב כִּי אוֹתוֹ יוֹם נִדְמָה אֲהֲרֹן לַאֲד"הֵר וְכֹן אֲהֲרֹן ר"ת א"דֵם ה"רֵאשׁוֹן ר"אש נ"בֵּרֵאִים לְכֹן הַנּוֹצֵרְכּוֹ עֵתָה לְתַמְנֵן כֹּל הָעַנּוּיִנִים אֲבָל עַגְלָא לְעוֹלָה כִּי כָּבֵד קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם ג' דִּינִים בְּעַדִּים וּבְהַתְרָאָה בְּהַרְגַּ קְדִין עִיר הַנְּדַחַת בַּע"ז עַדִּים בְּלֹא הַתְרָאָה בְּחֻק (שָׁם) וַיִּגְוֶה ה' אֶת הָעַם.

בְּלֹא עַדִּים וּבְלֹא הַתְרָאָה בְּדַק אוֹתָן פְּסוּטוֹת וְהִיא שְׁרִיפָה שְׂאֵנוּ לּוֹמְדִים מִבְּנֵי אֲהֲרֹן שְׁרִיפַת נְשָׁמָה וְגוֹף קַיִים ז"ש וְתַצֵּא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וְתֹאכַל אוֹתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמוּתוּ לִפְנֵי ה' ר"ל שְׁלֹא נִשְׁרְפוּ רַק הַנְּשָׁמוֹת שֶׁהֶם לִפְנֵי ה' מִמֶּשׁ (אֵיכָה ג) חֲלָקִי ה' אֲמָרָה נִפְשִׁי וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים אֲבָל אֲהֲרֹן לֹא הַנּוֹצֵרְכּוֹ לְהַקְּרִיב שְׁלָמִים כִּי הוּא אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם הִנֵּה הֵם ז' קְרַבְנוֹת ז"ש ח"צֶבֶה ע"מּוֹדִיָּה שְׁבַעֲהָ עַל ז' קְרַבְנוֹת וּבַר"ח נְרַמַּז ח"טֹאת ע"וֹלָה שְׁלָמִים ח"צֶבֶה ע"מּוֹדִיָּה שְׁבַעֲהָ כִּי מִיּוֹם שְׁהִיּוּ עַל הַר סִינֵי קִבְּלוּ שַׁע"ח נְהוֹרִין מִלְבוּ"ש שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהוּא חֲשֵׁמ"ל שְׁיֵשׁ בּוֹ שַׁע"ח נְהוֹרִין לְכֹן קִבְּלוּ תּוֹרָה בַּמִּדְבָר ר"סִינֵי בְּגִי"ח בְּגִי"ח אורפניא"ל וְאֶלְמָלָא הָיּוּ לוֹ לְטוֹנוּס י"א גּוֹנוֹנִים תְּתִירִים עַל שֵׁם הַצְּבָעִים לֹא הִי תְּקוּמָה לְהֶם כְּשֶׁעָשׂוּ הָעַגְלָא חָטָאוּ נִסְתַּלְקוּ שַׁע"ח נְהוֹרִין ר"ת ש"וֹר ע"גֵל ח"מּוֹר עֵתָה תִּיקָן ג' אֵלוּ בְּג' טְבַחָה טְבַחָה עַל ב' טְבַחָת שְׁנֵהֲרָגוּ נָדָב וְאֲבִיהוּא אַחַר כֶּף פְּרִשֶׁת יַיִן וְשִׁכַר אֵל תִּשְׁתֵּי שְׁנֵתְיִיחַד אֵלָיו הַדִּיבּוֹר ז"ש מִסְכָּה יִינָה אַח"כ פְּרִשֶׁת חִיּוֹת וּבְהֵמוֹת זֶה תֹאכְלוּ וְזֶה לֹא תֹאכְלוּ ז"ש אֵף עֲרָפָה שְׁלַחְנָה וְטַעַם סְמִיכוֹת פְּרִשֶׁת מֵאֲכָלוֹת טְהוֹרִים לְכָאן כְּמוֹ שְׁבַבְרִיאַת הָעוֹלָם הָיּוּ מְקַטְרְגִים הַמְּלֹאכִים (תהלים ח) מָה אָנוּשׁ וְהַשִּׁיב הַקַּב"ה א"כ (שָׁם) צְפוֹר שְׁמִים וְדָגִי הֵיִם לְמָה אֶתְבְּרִיאֻוּ כֹן בְּשַׁעַת שְׁיָרְדָה שְׁכִינָה לְמַטָּה קְטָרְגוּ ג"כ הַמְּלֹאכִים מָה אָנוּשׁ וְהַשִּׁיב הַקַּב"ה ג"כ חִיּוֹת וְצְפוֹר שְׁמִים מָה תִּהְיֶה עֲלֵיהֶם לְכֹן בָּאוּ כֹל חִיּוֹת וְהַבְּהֵמוֹת וְסִבְבוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן לְהוֹדִיעַ שְׁבַשְׁבִּילָם נִבְרָא הָאָדָם וְהִנֵּה בְּג' מְקוֹמוֹת קְטָרְגוּ הַמְּלֹאכִים סִימֵן (שָׁם פה) א'מ'ת מֵאַרְצֵי תְּצַמַח וְצָדֵק מִשְׁמִים נִשְׁקָף ר"ל א"דֵם מ"שְׁכֹן ת"וֹרָה בְּג' מְקוֹמוֹת אֵלוּ כְּשֶׁהִיָּה לוֹ לְצַמּוֹחַ אֶמֶת מֵאַרְצֵי אֵז צָדֵק הוּא מַד"הַד מִשְׁמִים נִשְׁקָף הַשְּׁקָפָה לְרַעָה שְׁלֹא רָצוּ הַמְּלֹאכִים לְהַסְפִּים גַּם ה' יִתֵּן הַטּוֹב וְהַפֶּר גְּזִיזִין ז"ש טְבַחָה טְבַחָה ב' טְבִיחוֹת עַל ב' כִּיתוֹת שְׁנֵהֲרָגוּ וְלֹא נִשְׁתַּיֵּיר מֵהֶם רַק מִיכָאֵל וּגְבַרִיאֵל כֹּן הִנֵּה בְּשַׁעַת הַבְּרִיאָה שֶׁהוֹשִׁיט הַקַּב"ה אֶצְבָּע קִטְנָה וְשָׂרְפֵן כֹּן בְּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְמַלּוֹאִים שְׁנֵתְמַלֵּא הָעוֹלָם וְנִתְבַּסֵּם כִּיּוֹם שְׁנִבְרָאוּ בּוֹ שְׁמִים וְאַרְצֵי נִשְׂרְפוּ ג"כ ב' נְשָׁמוֹת טְהוֹרוֹת נָדָב וְאֲבִיהוּא נִגְדַת מִיכָאֵל וּגְבַרִיאֵל וְאַהֲרֹן הוּא בְּמִקּוֹם גּוֹאֵל כִּי בּוֹ שָׁם חֲסֵד שֶׁהוּא אֵל: וַיִּדּוּם אֲהֲרֹן קִיבֵל שְׁכָר עַל הַשְּׁתִיקָה וְנִכְהָ לְהִיּוֹת בְּמִדְרַגַּת גּוֹאֵל שְׁנֵתְשַׁתְּנָה שְׁמוֹ לְמַעֲלִיּוֹתָא

נתנו לו מפתחות רפואה נגד צרעת ונהביאו אל הפהו (במדבר יב) אל נא רפא נ"א לה
רזא דמלה נוטריון נ"דב א"בניהוא באותו יום שנשרפו נדב ואביהוא זכה אהרן למדרגת
אל לכן פשנצטרע מרים ביקש משה שימתן רפואה לה כי כבר ניתן לאהרן וזכה שתהיה
הרפואה בידו לכן רפא נא לה לכן התחלת הפרשה ויה"י בגי' א"ל ביום השמיני כי אז
(ישעיה טז) הוכן בחדס פסא (תהלים צג) נכון פסאף מאז שהוא יום שמיני א' רוכב על
הז' וכמו שבמ"ב הקב"ה שינתף רחמים לדין ה' אלמים פן ביום הזה מסכה יינה שמזוג
מד"הר ז"ס ויהי ביום השמיני שהלביש אהרן ד' בגדי לכן הם ד' אותיות הוי"ה ד' בגדי
זקב ד' אותיות אדני והיה שם מלא על עולם מלא (ישע' נח) אז תקרא וה' יענה שיהם
ח' אתנון אהי"ה הוי"ה וד' הוא אדנ"י הוי"ה ז"ס זה הדבר אשר צוה ה' תעשו ויגרא
אלים פבוד ה' ז"ש (משלי ט) אף ערפה שלחנה ר"ל מתחלה הודיע משה שינה' בזה
היום דין בעולם ואף ירד במה שאמר כי היום ה' נראה בקמץ שהיא נקיבה אז הודיע
משה כי מדה זו יהיה בעולם ז"ש אף ערפה שלחנה ר"ל שערפה ביום הזה שלחן שינה'
אף ואם תקשה מאי ותצא אש מלפני ה' הלא חנון ורחום ה' ה"ל מלפני אלהים.

ע"ד הפשט ראויים היו כל ד' בנים להשמידם ותפלת משה הועילה מחצה ז"ש אלעזר
ואתמר בניו הנותרים כי גם הם היו להשמידם ז"ש בסנהדרין פמין ב' חוטין של אש
יצאה מבית קדשי הקדשים ונחלקו לארבע שרמזו שהיו שני בנים ומן הדין היו ראויים
ד' למות ז"ש ותצא אש מלפני ה' שהוא של רחמים ותאכל אותם לבד שני בני אהרן ומן
הדין היו ראויים להיות ד'.

ע"ד הדרש שם פן ד' נחלק לב' רתיכין י"ה הוא פנים ו"ה הוא, אחור ומשה עליה אתמר
(שמות ג) ותראהו את היגד בוכה ו"ה מן השם פי אתמר ביה (שם לג) וראית את אחורי
על ב' אתנון אלו אכל ופני לא יראו פי (משלי טז) באור פני מלה חיים י"ה בשמים
השמים שמים לה' שהן (דברים כט) הנספרות לה' אלהינו במוחא ובלבא וה"נגלות הם
לנו ולבנינו הם תורה ומצות ז"ש לעשות הם המצות דברי תורה היא התורה והנה בני
אהרן לא נסיבו ולא היה בהון שם של י"ה השורה בין איש לאשתו כשלא זכין אש שרפן
והפתוב אמר אדם כי יקריב מכם צריף להיות אדם שלם וכה"א זאת תורת העולה הוא
העולה וקרין היא שצריף להיות דבר ונוקבא פי דבר בלא נוקבא פלג גופא יתקרי
וקב"ה (בראשית יד) מלכי צדק מלה שלם איקרי (דברים לב) תמים פעלו (תהלים עו)
ויהי בשלם סכו ז"ש ותצא אש מלפני ה' שהוא חלק א' של השם שנקרא פנים והוא שם
של י"ה ותאכל אותם.

שלחה בערותיה תקרא על גערות בני ישראל נדב ואביהו ולא תאמר שגנאי היא להם
אדרבא הם יותר גדולים ז"ש על גפי מרומי קרת ומבואר חטא שלהם טבחה טבחה
שכבר קימחא טחינא טחנית שהיו טבוחים כבר כי היו ראויים לשליחת יד לכן אמר כפל
טבחה טבחה שכבר הוכן רק שעמה חזרו ושתיי יין נכנסו ז"ש מסכה יינה אף ערכה
שלחנה על הקרבה מתו ז"ש (שמות כד) ויאכלו וישתו שעשו ג' עבירות (איוב לג)
פעמים שלש עם גבר והנה כשמסכו יין וערכו שלחן הרי ג' עונות ביגד לכן שלחה
בערותיה ותקרא אותם.

וכמו שבשעת הבריאה גילה מיד ענין ד' מלכיות כמ"ש בראשית א) והארץ היתה תהו זה בכל ביהו זה מדי חשך ינון על פני תהום אדום פן בכאן מיד טבחה טבחה זה בכל (תהלים מד) נחשבנו אז כצאן לטבחה מסכה יינה זה מדי משתיית ינון נסיכם אף ערפה שלחנה נגד ינון שושאריו ישראל בב"ה כמ"ש במדרש מגילה על פסוק (שם יח) ישמע מהיכלו קולי שאז היה היכל על מכונו וכן (שיר ה) אחותי רעיתי יונתי תמתי שהם ד' מלכיות נקרא מלך ינון יונתי שהקריבו שם יונים ותורים על המזבח ז"ש אף ערפה שלחנה נגד אדום א' שלחה נערוטיה תקרא שישאל מגולין בכל אומות על גפי מרומי קרת ד' דרגין נגד ד' גליות לכן אמר על פסא פי אחר אלו הד' יהיה על פסא למעלה ראש לכן גם בכאן אף ערפה שלחנה וסמיה מיד ד' מלכיות בד' חיות טמאות קחשיב לקמן זאת החיה אשר תאכלו לפי שושמת ישראל מן חיה קדושה דאתמר בה (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה הוא חיה אשר תחת אלהי ישראל כלילא מז' היכלות חצבה עמודיה שבעה הם שבעה, היכלות הקדושים וכןגד אלו ז' היכלות יש ז' היכלות הטומאה בגיהנם ז"ש טבחה טבחה ז' דינים שדנין האדם בזה העולם כמבואר בזוהר פ' נשא שבע עידין יחלפו עליה וכן ז' מדורין שבהם דנין האדם ז"ש מסכה יינה שפשם של עונש פן אף ערפה שלחנה בג"ע ז' פיתות שם צדיקים והגדולים שבהם הם ישראלים כמ"ש (תהלים קמא) ישבו ישראלים את פניה (שם יא) ישר יחזו פנימו (פן בשעת הקמת המשפן האירו ז' קני המנורה ז"ש (שם עה) כי אקח מועד על אנהל מועד (שם) אני משרים אשפוט ר"ל מדרגה הגדולה מן הז' היא משרים שזכה בה דוד באומרו (שם כו) רגלי עמדה במישור דייקא כי (שם לג) לישראלים נאנה תהלה ודוד מתפאר (שם קמה) תהלת ה' ידבר פי כי מתחלה היו (שם עה) נמוגים ארץ וכל יושביה אנכי תכנתי באנהל מועד כל ז' עמודים של שבע הנערות הראוים לאסתר מבית המלך נגד ז' ימי השבוע והנה באותו היום נתבסמו ג' רגלים שהעולם עומד עליהם מתחלה היה העולם כטרסקל שאין לו רק שני רגלים כמ"ש במדרש על פסוק (שמות טו) נחית בתסדה: ג' מיני קרבנות כתב הרמב"ן ג' מיני עבודות זרות סימן נישו (צפניה ג) לעבדו ש"כ"ם אחד ש"דים כ"ן וכבים מ"לאכים לקבליהון חטאת שלמים עולה נגד מלאכים עולה שפאה על הרהור הלב מלאכים הם שפולם שלמים שהם עושים (איוב כה) שלום במרומיו בהרפבת: סודות שדים מה חטאים בנפשותם הוא סטן הוא יצ"הר.

ז"ש טבחה טבחה אלו הקרבנות עמוד עבודה מסכה יינה עמוד התורה הביאני אל בית הינון אף ערפה שלחנה עמוד ג"ח מי שהוא שלם בג' שלימות אלו שלחה נערוטיה תקרא (ישע' מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בה אתפאר על גפי מרומי קרת וזוכה לעילא לכן נאמר על פסא כי נשמתן של ישראל מכפא הכבוד הן חצובין ואל יאמר האומר הלא טוב לנשמה אז מעתה כי היא קרובה להפסד ורחוק לשכר ז"ש (משלי ט) חכמות בנתה ביתה על זה העולם (שם) חצבה עמודיה שבעה הם ז' פיתות של נשמות כשנשמה זוכה לג' עמודים אלו אזי תקרא על גפי מתחלה היתה הנשמה תחת פסא הכבוד וכשהיא זוכה על פסא כמ"ש (שמואל א כה) צרויה בצרור החיים את ד' דייקא שתהנה על פסא: ואם קאי על העתיד חכמות בנתה ביתה פי שני בתי ישראל נבנו ע"י אדם אכל לע"ל (זכרי' ב) אני ה' אהיה לה לחומת אש סביב (תהלים קכז) אם ד' לא יבנה בית

שְׁנוֹן עֲמְלוֹ בּוֹנְיוֹ בּוֹ חֲצֻבָה עֲמוּדָיָה שְׁבָעָה עַל ו' אֶלְפֵי הָיוּ עֲלָמָא דְמִיּוֹן מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
שְׁבִיבּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת פֶּן בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי לַע"ל יוֹם שְׁפָנְלוֹ שְׁבַת וּמְנוּחָה לְחֵי עוֹלָמִים.

אוֹ חֲצֻבָה עֲמוּדָיָה שְׁבָעָה עַל שְׁבָעָה רוּעִים טְבַחָה טְבַחָה עַל לוֹיָתָן מְסַכָּה יִינָה עַל יִין
הַמְשׁוֹמֵר בְּעֵנְבָיו אַף עֲרָפָה שְׁלֻחָנָה סְעוּדָה שְׁעֵתִיד לְצַדִּיקִים בַּג"ע שְׁלֻחָה נְעוּרֹתֶיהָ תִקְרָא
הֵן סוּד תְּרִין פְּרוּבִים תְּרִין מְשִׁיחִין עֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (בְּרֵאשִׁית מַח) יִבְרָךְ אֶת הַנְּעוּרִים תִּקְרָא
עַל גְּפֵי מִתְחַלָּה עַל גְּפֵי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַיְצִירָה בְּמִקּוֹם חֲנוּפָה מִט"ט שֶׁר
הָעוֹלָם עַל גְּפֵי בְּגִימָ' קצ"ג בְּסוּד (שְׁמוֹת כַּג) הַנ"ה אֲנִכ"י שׁוֹל"ח מִלֵּא"ךְ לִפְנֵי"ךְ
לְשִׁמְר"ךְ בְּדִר"ךְ וְלֵהֲבִיא"ךְ א"ל הַמְקוֹ"ם בְּס"ת בְּגִימָ' שֶׁר מִחֲשָׁבָה שֶׁהוּא טוֹב לְהִרְהֵר
בּוֹ לְשִׁמִּירַת הַדָּרָךְ וְנִקְרָא שֶׁר עַל שֵׁם ב' פְּרוּבִים ב' פְּעָמִים טַף אַח"כ י"ה שְׁיִנְיָקְתוּ מֵעֲלָמָא
דְּכּוֹרְסָא דְבָהּ מְקַנְנָא אִימָא עֲלָאָה וַיִּנְצָא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קִיט) טַפְל"ו עֲלֵי שְׁקָר וְזִידִים
(שָׁם) ט'פ'ש פְּחֻלָּב לְבָם (שָׁם) יֵה"י לְבֵי תָמִים בְּחֻקֵּיהּ וְהַסוּד מְבִנְיָר לִיְוֹדְעִים אֲבָל בְּעו"ה
בְּנֵי עֲלִיָּה הֵמָּה מוֹעֲטִים וְאַח"כ אָמַר עַל פְּסָא נֶגֶד מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא פְּגוּוֹנָא דְדוּד עֲלָאָה
(יְרֻמָּיָה כַב) הַיִּזְשָׁב עַל פְּסָא דוּד (תְּהִלִּים כַּכַּב) פִּי שְׁמָה יִשְׁבּוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפַּט תְּרִין פְּגוּוֹנָא
דִּלְתַתָּא (שָׁם) כְּסָאוֹת לְבֵית דָּוִד לְכֹן אֲתָמֵר עַל פְּסָא פְּגוּוֹנָא דְאֲתָמֵר גְּבִי יוֹסֵף (בְּרֵאשִׁית
מֵא) רַק הַפְּסָא אֲגִדֵּל מִמֶּךָ אֲזו (יְשַׁעְיָה טז) הוֹכֵן בְּחֻסָּד פְּסָא אֲמֵן וְכֵן יֵה"ר: חֲכָמוֹת בְּנֵתָה
בֵּיתָה עַל הַמְשָׁכָן שְׁנִבְנָה בְּדָמוֹת הָעוֹלָם בְּכָלְלוֹ ז"ש חֲצֻבָה עֲמוּדָיָה שְׁבָעָה כְּמוֹ שְׁבָעָה יְמֵי
בְּרֵאשִׁית בְּכָלְלָ שְׁנִבְרָא בְּשֵׁם שֶׁל מ"ב שָׁהֵם ז' שְׁמֵהֶן ז' תִּיבְיָן שֶׁל בְּרֵאשִׁית וְהָעוֹלָם נִחְלַק
לְג' חֻלְקִים כַּמ"ש בְּזוֹהַר שְׁהַתוּרָה מְשַׁמְרַת הָאָדָם בַּג' חֻלְקֵי הַבְּרִיאָה בַּתְּקוּנִים הַבִּיא
(מְשָׁלִי ו) בְּהַתְּהַלְכָהּ תִּנְחָה אוֹתָהּ בְּמִדְבָר בְּשִׁכְבָּהּ תִּשְׁמָר בְּיִשׁוּב וְהַקִּיצוֹת בְּמֵיא.

לְדַעֲתֵי הַטַּעַם בְּיוֹנָה (יוֹנָה א) מַה לָּהּ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֵיהּ ז"ש בְּמִדְרָשׁ עַל בְּרִיאַת
עוֹלָם טְבַחָה טְבַחָה (בְּרֵאשִׁית א) תוֹצֵא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְקַבֵּל מִדְבָר מְקוּם גְּדוּדֵי חַיִּים
מְסַכָּה יִינָה עַל שֵׁם יְקוּוֹ הַמִּים שֶׁהוּא שְׁלִישׁ יָם אַף עֲרָפָה שְׁלֻחָנָה (שָׁם) תְּדוּשָׂא הָאֲרִיץ
דְּשָׂא נֶגֶד יִשׁוּב שְׁפָל ג' חֻלְקֵי עוֹלָם הֵם מְשׁוֹמְרִים בַּתוּרָה וְיָמֵי שְׁדוּרָשׁ עַל הַתוּרָה טְבַחָה
עוֹנָשִׁין שְׁבַתוּרָה נֶפֶשׁ עוֹלָם עֲשִׂיָּה תַמָּן מְדוּרִין בִּישִׁין מִתְעַנְשִׁין לְאָדָם (תְּהִלִּים לו) מְשַׁפְּטֵיהּ
תְּהוּם רַבָּה מְסַכָּה יִינָה קַל וְחוֹמֵר עוֹלָם הַיְצִירָה קַל מְצַד וְחוֹמֵר מְצַד טוֹב וְרַע
אַף עֲרָפָה שְׁלֻחָנָה עֲרֻכִין מְבַרִיאָה דְמַתְמָן נִקְרָאת (אִיּוֹב כַח) לֹא יַעֲרַכְנָה זָהָב (שְׁמוּאֵל ב
כַּג) עֲרוּכָה בְּכָל וְשְׁמוּרָה (אִיּוֹב כַח) לֹא יִדַע אֲנוּשׁ עֲרָפָה.

אוֹ עַל ג' סְעוּדוֹת בְּשְׁבַת חֲצֻבָה עֲמוּדָיָה שְׁבָעָה הוּא יוֹם הַז' עֲנִיג ע"דוֹן נ"ה ר ג"ן בְּלִילָה
טְבַחָה לְקַבֵּל יִצְחָק מְסַכָּה יִינָה קִידוּשׁ רַבָּא לְקַבֵּל אֶהְבָּה רַבָּה שֶׁהוּא אֲבָרְהָם אַף עֲרָפָה
שְׁלֻחָנָה לְקַבֵּל יַעֲקֹב שֶׁהוּא נִחְלָה בְּלֵי מְצָרִים וּבְזָכוֹת ג' אֵלוֹ נִיצוּל מַג' חֲכָמוֹת י' עֵילָאָה י'
תְּתָאָה שֶׁל אֱלֹף בְּנֵתָה בֵּיתָה פִּי בֵּית רֵאשׁוֹן בַּה' עֵילָאָה וְשְׁנֵי בַה' תְּתָאָה וּב' יוֹדִין הֵם ב'
מְשִׁיחִין ו' רְקִיעַ בְּאֲמָצַע הוּא מְשִׁיחַ מְחַבְרָן ז"ש חֲצֻבָה עֲמוּדָיָה שְׁבָעָה הוּא מְשִׁיחַ ז' לְאֲבוֹת
עַל מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן שְׁיִהְרַג אָמַר טְבַחָה טְבַחָה דְאֲתָמֵר גְּבִי יוֹסֵף (בְּרֵאשִׁית מַג) וְטְבוּחַ טְבַחַ
וְהַפֵּן וְעַל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד יִשְׁקָה וַיִּתֵּן כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה לְבָרָךְ וַיֹּאמֶר דָּוִד לִי נָאָה לְבָרָךְ פִּי הוּא
(מְשָׁלִי כַב) טו"ב עִי"ן דְּכִתִּיב גְּבִי (שְׁמוּאֵל א טז) יְפָה עֵינַיִם וְטוֹב רוּאֵי לְכֹן אָמַר דָּוִד
קַמ"ז מְזִמּוּרִים בְּסִפְרָ תְּהִלִּים לְפִי שֶׁהוּא טו"ב עִי"ן בְּגִי קַמ"ז לְזַמֵּר בְּזִמְרַת הַזּוֹלְזִלִּים
(הַזּוֹלְזִלִּים) שֶׁהוּא כ"ח סט"ן בְּגִימְטְרִיאָ שְׁלוֹ לְכֹן חֵי יַעֲקֹב קַמ"ז שְׁנַיִם לְפִי שְׁנֵתְאָבְק עִם

סָטָן בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיֹּאבֵ"ק אִישׁ עֲמוּ בְגִי' סָטָן וְהֵעֲלָה אָבֶק בְּרִגְלָיו עַד כ"ס
הַכְּבוֹד נִגְדַת פֶּת שְׁלוֹ חַי יַעֲקֹב קמ"ז וְנִחְתָּמָה בַּהּ הַתּוֹרָה כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֲתוּמָה (שִׁיר ח)
כְּחוּמָם עַל לִבָּהּ כ"ח ת"ם לְכֹן רֹאשׁ וְסוֹף שֶׁל ה' חֲנוּמְשֵׁי תוֹרָה בְּגִימְטְרִיא קמ"ז וְדוּד הוּא
אוֹרֶחַ טוֹב עֲלֶיהָ אֲתָמֵר (יְרֵמְיָה ט) מִי יִתְנַגֵּי בְּמִדְבָּר מְלוֹן אֲנִרְחִים וּפְיָרֵשׁ בְּתַקּוּנִים הֵם ב'
מְשִׁיחִין וּלְפִי שְׁדוּד הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹרֶחַ שְׁנָתָן לוֹ אד"הר מְשִׁנוּתֵיו ע' שְׁנָה וְאוֹרֶחַ מְבָרֵךְ
לְכֹן אָמַר לִי נֹאֵה לְבָרֵךְ כִּי הוּא טוֹב עִי"ן רְמָזוּ עַל עִי"ן שְׁנָה שְׁנָתָן (מְשָׁלִי כ"ב) מִלְחָמוֹ לְדַל
שְׁהִיָּה נֶפֶל טוֹב מִמְּנוֹ הַנֶּפֶל (שָׁם ט) חֲכָמוֹת בְּנֵתָה בֵּיתָה הַמְשַׁכ"ן נִחְלַק לַד' א"ב"י"ע
מ"טָה שְׁ"לֶחֶן כ"ס א נ"ר מְטָה הִיא מְזַבַּח אֲפָרָיוֹן חֲכָמוֹת סוּר ג' אַרוּנוֹת שְׁעֵשֶׂה בְּצִלְאֵל
הֵם נִגְדַת ג' עוֹלָמוֹת בִּי"ע וְהִלּוּחוֹת עוֹלָם אֲצִילוֹת נִמְצָא אַרְבַּע עוֹלָמוֹת כְּלוּלִין בְּאָרוֹן.

(שָׁם) חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעַה סוּד נֵר ז' נֵרוֹת (שָׁם) טְבַחָה טְבַחָה נִגְדַת מְזַבַּח שְׁמִקְרִיבִין שָׁם
קְרִבְנוֹת (שָׁם) מְסַכָּה יִינָה עַל הַנְּסֻכִים אַף עֲרֻפָּה שְׁלֻחָנָה עַל הַשְּׁלֻחָן שְׁלֻחָה נְעֻרוֹתֶיהָ
תִּקְרָא כִּי הַשְּׁכִינָה חוֹפֶפֶת בֵּין פְּתִיפּוֹ שְׁנֵי בְדֵי אָרוֹן עַל גְּפִי וּכְתִיב כֶּסֶף כִּי לַח"ת בֵּית
ב"ש כֶּסֶף חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעַה עַל ז' שְׁמוֹת ז' תִּכְבוֹת שֶׁל בְּרֵאשִׁית שְׁהֵם ז' שְׁמֵהֶן מ"ב
א"ב"ג י"ת"ץ שְׁיֵשׁ בָּהֶם כ"ח אוֹתִיּוֹת וּבְהוֹן יָצָא הַפֶּל מִן הַכ"ח אֶל הַפּוֹעֵל כְּמִבְּנֵי
בְּתַקּוּנִים וְעֲלֶיהָ אֲתָמֵר (תְּהִלִּים קִיא) כ"ח מְעַשְׂיוּ הַגִּיד לְעַמּוֹ וְהֵם יִשְׂרָאֵל שְׁנִבְרָאוּ
בַּחֲכָמָה כ"ח מ"ה (שָׁם) לְתַת לָהֶם נִחְלַת גּוֹיִם מְעַשְׂוּ יָדֵיו שְׁהֵם כ"ח פְּרָקִים שֶׁל ב' יָדִים
כִּי בְּכָל יָד יֵשׁ י"ד פְּרָקִים וְהֵם כ"ח עֵתִים י"ד לַחֹב וִי"ד לְרַעְיָה זֶה שְׁאָמַר חֲכָמוֹת בְּאֵלוֹ
הַכ"ח נִקְוִדִין בְּנֵתָה בֵּיתָה וּכְלוּלִין בּוֹ שְׁמֵהֶן טְבַחָה טְבַחָה כִּי אֵלוֹ ז' שְׁמוֹת מְמִיתִין
הַרְשָׁעִים וּבָהֶם קִלְקֵלִים אֲלִישָׁע מ"ב נְעָרִים שְׁבַקְעוּ הַדְּוָבִים: אִם קָאִי עַל פֶּסַח שְׁבַעַה
שְׁיָצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעַה שְׁנָתָנָה רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל לַהֲזַהֵר מִן הַחֲמִץ
וּלְהַרְחִיק מִן רִזָּא דְחֲמִץ וּלְהַאֲכִיל רִזָּא דְמַהֲמֻנוּתָא ז' יוֹמִין לֹא לַאֲתַחְזָא מִפְּלֹא אַחֲרָא
בְּבֵיתָא.

טְבַחָה טְבַחָה קְרִבֵּן פֶּסַח שְׁשַׁחְטוּ אֱלֹהִים שֶׁל מִצְרַיִם מְסַכָּה יִינָה אַרְבַּע פּוֹסוֹת לְקַבֵּל ד'
קְלִיפּוֹת ד' בְּרִכּוֹת שֶׁל הַבְּדֻלָּה סִימָן (תְּהִלִּים פֶּט) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֲסֵד י'ב'נ'ה י"ן בְּ"שְׁמִים
נ"ר ה"בְּדֻלָּה וְעַל ד' אֲצַבְעֵין רוֹאִין נִגְדַת הַנֵּר כִּי יֵשׁ בְּכָל צַפְרָן ר"ן קְלִיפּוֹת וְעַל ד' אֲצַבְעֵין
הֵם רִזָּא דְאֵלֶף יוֹמִין דְּחוּל אַף עֲרֻפָּה שְׁלֻחָנָה עֲנִין הַסִּיפָּה בְּפֶסַח שְׁלֻחָה נְעֻרוֹתֶיהָ תִּקְרָא
כִּי בְּהֵאִי לִילָא הַתְּכַפְּשׁוּ מִלְּאֲכִים כְּמִבְּנֵי בְּזוּהַר פ' בָּא ע"ש ז"ש עַל גְּפִי וּלְבַסּוֹף עַל
כֶּסֶף.

אוֹ חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעַה עַל ז' מְקִרְאֵי קוּדֶשׁ בְּשָׁנָה מִן הַתּוֹרָה הֵן הֵן ז' קוּלוֹת שֶׁל מְזֻמּוֹר
(שָׁם כֶּט) הָבּוּ לִי"י בְּנֵי אֱלִים. טְבַחָה טְבַחָה אִין שְׁמַחָה אֵלָא בְּבִשּׁוֹר מְסַכָּה יִינָה אִין שְׁמַחָה
אֵלָא בֵּינָן אַף עֲרֻפָּה שְׁלֻחָנָה כִּי (ר"ה יז) בַּד' פְּרָקִים הָעוֹלָם נִידוּן בְּפֶסַח עַל הַתְּבוּאָה
בְּעֲצָרַת עַל פִּירוֹת הָאֵילָן בִּינָה נִקְרָאת עֲמֵר לְגִלְגֵּלַת גִּלְגֵּלַת דְּרִישָׁא תָּמָן י"ש עֲלָמִין לְכָל
צְדִיק וְצְדִיק מְנַן עֲמ"ר וְשְׁכִינְתָּא תַּתָּא נִקְרָא סְפִירַת עֲמֵר דְּבָהּ מְנַן ז' שְׁבוּעוֹת ז' שְׁבַתוֹת
נְשִׁתִּירוּ מ"ב יָמִים לְקַבֵּל מ"ב שְׁמֵהֶן בְּהוֹן אִיתְּבְּרִיאוּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא עֲלֶיהָ אֲתָמֵר (יִשְׁעָיָה
ו) שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לֹא הֵן הֵן ו' אֲתָנוּן בְּכָל שָׁם וְשָׁם.

(שָׁם) בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה פְּנֵיו לְמַגִּין עַל יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה רִגְלָיו לְחַפָּאָה עֲוֹן עֲגָל
וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֵר עַל פְּרָקָא דְעֵתִיד חֲצָבָה עֲמוּדָיָה שְׁבַעַה ז' עֲמוּדֵי"ם בְּגִי' ג"ן עַד"ן שְׁהוּא

עומד על ז' עמודים נקרא עמוד פי בכל עמוד ועמוד אומרים לו לאדם עמוד ויעידו בך ז"ס וילדעתי ז' מעמדות שעושים בזמן הגמרא למת נגד ז' הכלים שאמר קהלת נגד שבועה ימי בראשית ובכל עמוד דנין האדם על מעשיו ז"ש טבחה טבחה מסכה יינה הם ע' סנהדרין שלה שלחה נערתיה תקרא וגו' בכל עולם דנין שם אף ערפה שלחנה בתנחומא פרשת פקודי בכסליו נשלמה עבודת המשפן וציוה הקב"ה שלא להקימו רק עד אקד בניסן שאז נולד יצחק וטעם הדבר כי יצחק הוא מד"הר ובאותו יום נתבסם בי' עטרות שהיו באותו יום ז"ש (תהלים צב) כי שמחתני י"י בפעלה על עבדות אנהל מועד שהוקם ממילא (שם) במעשה ידי ארנן זה בנין ב"ה הטעם שנברא בב' ידים גם אמר לשון עתיד (שם) מה גדלו מעשיהו שרצה הקב"ה שלא להקימו עד א' בניסן מאוד עמקו מחשבותיה כי לצני הדור לא ידעו איש בער לא ידע (ענין בספר מגלה עמוקות אופן ר"ן בסופו שמביא שם את החיבור הזה ונקרא בשם מגלה עמוקות ומביא שם התנחומ' הנ"ל) בפרק ערבי פסחים (בראשית כא) ביום הגמל את יצחק עתיד הקב"ה לעשות סעודה לזרעו של יצחק וקשה למה אמר ונקא לזרע של יצחק הענין כי אתה אבינו יצחק הוא מנהיג השמיטה הזו והוא בעל הבית שיהיה בוצע ונדוד אורח מברך ז"ש אף ערפה שלחנה על שהסעודה המתוקנת לע"ל יהיה לזרעו של יצחק שהוא מד"הר שנקרא אף בזה ערפה שלחנה לע"ל שלחה נערתיה תקרא הם הם שיהיו לראש הקרואים לע"ל: פרשת תזריע אשה כי תזריע וילדה זכר.

אשה מזרעת תחלה יולדת זכר ז"ש (תהלים פה) אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף אמת שהוא זכר הוא צומח מן הארץ ר"ל כשארץ מזרעת תחלה ומקדמת וצדק שהיא נקיבה כשהזרע נזרע מן שמים שהוא זכר וכן (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ תלה הנקיבה באב כי חכמה נקראת אב כמ"ש אב בחכמה ובינה נקראת כמ"ש (שם ב) כי אם לבינה תקרא ז"ש כונן שמים בתבונה וכן אמרו רז"ל אוניא דא"י מחכים ר"ל השכינה שהיא בת של אברהם מצד חכמה: במדרש רבה והוא ברש"י אמר ר' שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר בהמה חיה ועוף כך תורתו אחר בהמה חיה ועוף.

הזה אמ"ז ז"ל הקשה בספרו אמרי שפר אם בא להורות לנו סדר הבריאה הנה לו להקדים מתחלה פרשת אדם כי הנה בעור בשרו ואח"כ לומר פרשת אשה כי תזריע כי איש נוצר קודם לאשה.

ויש לישוב ע"ד המדרש (שם יט) נכוננו לליצים שפטים משל למטרונה בתוך פלטין של מלך פינו דחמת מגלכו דחלת וכו' וקשה הלא ענינו הרואות שישאל דונוים וסחופים ומדוחפין ויסורין באים עליהם.

אבל הענין שנסמכו שני פרשיות זה לזה למעלה פרשת יין ושכר מצד היין מרה ובנה גוברת. למעלה פרשת מאכלות אסורות שממנו באים נגעים ממרה שחורה.

גם אח"כ פרשת נדה כימי נדת דותה תטמא ממרה אדומה. אח"כ מן ערלה ונגעים באים ממרה ירוקה.

לכן כתב ביום השמיני ימול בשר ערלתו לכן מתחלה כותב ענין הנגעים ממה הם באים ואם ע"פ הדין נכוננו לליצים שפטים שהמגלבין ראוי לבני שפחות שהם אוכלין גבילות

ושקצים גם אינם נזקרים בנדה אבל ישראל נקראים (יחזקאל לד) אדם אתם קרוים אדם כי יהיה בעור בשרו הוא מצד עין שאת מן גאנה.

וספחת על חמדת המון בהרת. על לש"הר לא באים עליהם הנגעים רק עבור עון הגורם.

ולא ע"פ הטבע כמו שהם באים מחמת אכילה אצל א"ה אכל לך לאכול ולשמון כי לא באים הנגעים עליהם עבור אכילה כמו לא"ה וז"ש והצרוע אשר בו הנגע ר"ל לא כמו א"ה שפא הנגע עבור אביו פי (ירמיה לא) אבות יאכלו בוסר ששכבו בנדה (שם) ושיגי בנים תקהינה רק הנגע עבור עון עצמו.

כל ימי הנגע בו עבור גסות הרוח ראשו יהיה פרוע. עבור חמדת מון בגדיו יהיו פרומים.

עבור לשון הרע על שפם יעטה. ז"ש נכוננו לליצים שפטים ר"ל ע"פ הטבע אין ראוי שיהיה לא"ה נגעים כמ"ש במדרש פירשת וישלח ע"פ (תהלים ט) מפל פשעי הצילני ישראלים כל בעלי חטאים להיות מישראל ולא מא"ה והטעם שענין צרעת מוצא רע וישראל מסטרא דטוב אף טוב לישראל אבל א"ה מסטרא הרע ומאחר שנשמה של ישראל טהורה מבצבצת הטומאה וחוזרת ונוערת כל רע שבפנים (נחמיה א) מדוע פניו רעים וגו' אין זה כי אם רע לב וא"כ ע"פ זה לא הי' ראוי שיהיו א"ה בעלי חטאים רק שהם יתלוצצו עלינו לכה התפלל דוד המלך עליהם שגם עליהם יעבור פוס נגעים ז"ש נכוננו לליצים שפטים ר"ל מצד מה שא"ה לצים ומתפארים על ישראל לכן נכוננו עליהם שפטים אלו של היסורין אף שהוא נגד הטבע.

או בפסוק זה נרמזו ארבע גלגולים לכן והצרו"ע יש בו תרין גירושין אשר בו הנגע מונח רביעי רומז על (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים ושלש (עמוס ב) על ג' פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנה.

בגדיו יהיו פרומים בגלגולא קדמאה וראשו יהיה פרוע תנינא ועל שפם יעטה גלגולא תליתאי וטמא טמא יקרא רביעאה על ארבעה לא אשיבנה ז"ש ר' שמלאי פשם שיצירתו של אדם בגלגול אחר בהמה חיה ועוף כי מתחלה הי' בהמה אח"כ באדם כמ"ש (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה' ר"ל שפא אדם בגלגול בהמה בזה תושיע ה' פו שפא ללמד פשם שיצירתו של אדם הוא בתלת קטרין מתלת עלמין נפש מן עולם עשיה שהוא נקרא בהמה כמ"ש (משלי יב) יודע צדיק נפש בהמתו גם בעולם עשיה תמן שם ב"ן פי אבי"ע הוא סוד ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ובעולם עשי' ב"ן חושבן של בהמ"ה תמן נפש בהמה וביצירה עושה מלאכיו רוחות תמן רוח שנקרא חיה כמ"ש תוצא הארץ נפש חיה זה רוחו של אדם הראשון כמ"ש ויהי האדם לנפש חיה ומתרגמינן לרוח ממללא רוח החיות באופנים ועוף סוד נשמה (קהלת י) כי עוף השמי"ם בגי' נשמ"ה (ההלים נ) יקרא אל השמים מעל זה נשמה נמצא שיצירתו של אדם ג' קטרין אלו פן תורתו נתפרשה אחר תלת אילנין.

בריה רחמנא דיהיב לן אוריין תלתאי ג' דרכי התורה נגד ג' עולמות אלו אל עם תליתאי שיש להם גם פן ג' קטרין אלו גם נרמזו בפרשה שלפניו ארבע יסודות קדמאין יסוד עפר בהמה חיה יסוד רוח.

ועופות יסוד מים. דגים יסוד אם סלמנדרים צב עינין בבחיי ד' אלו נרמזין סוף קהלת
שבקשו רז"ל לגנוז עד שמצאו תחלתו וסופו: ראת שמים כי סוד גלגול הוא בקהלת
ופסוק אחרון (קהלת יב) אם טוב א'ם' ר'ע' הוא ד' יסודות אלו א"ש מ"ים ר"וח ע"פ
כשם שיצירתו של אדם ע"ש ד' יסודות אלו שהם בהמה חיה וכו' פה תורתו וכו'.

או בר"מ פרשה צו מפרש שג' מיני הגעלת פלים הן וסימן (תהלים מ) בשירתי צ"דק
ב"קהל ר"ב שהם סוד צב"ר כלול מן צ"דיקים ב"ינונים ר"שעים הנדונים בלבון נגד
רשעים. ובהגעלת רותחין נגד בינונים.

ובצונן נגד צדיקים גמורים שאין להם דין גיהנם רק טבילה בצונן כי לפי מעשיהם כדרך
תשמישן כן הכשרן הרשע שנתחמם ביצר הרע שהוא אש (במדבר לא) כל דבר אשר
יבא באש תעבירו באש לא נופח בגיהנם וכן הנדון ברותחין.

הנה עמי הארצים נקראו בהמה כמ"ש (בקהלת יד פו) על בנותיהם הוא אומר (דברים
כז) ארור שוכב עם כל בהמה. רשעים נקראים ח' שטורפין ודורסין ואוכלים והצדיקי'
נקראים עופות ז"ש כשם שיצירתו של אדם אלו שגמזין ג' קטרין כן תורתו נתפרשה
אחר זה.

חמ"ץ נוטריקון ח"יונית מ"שפלת צ"ומחת הן הן ג' נפשות שבאדם נפש נשמה רוח.
במדרש אדם כי יהי בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת.

ז"ש הפתוב (איוב כח) לעשות לרוח משקל ומים תפן במדה מפני שהפתות הצאבות
כפרו בהשגחת הקב"ה מפני שני דברים פת האחת כפרו ואמרו (תהלים צג) ה' מלך
גאות לבש לרוב גובהו ורוממותו אינו משגיח בשפלים ז"ש (שמואל א ב) אל תדברו
גבוה גבוה ר"ל מאחר שהקב"ה הוא גבוה לכן הוא עומד בגבהותו ואינו משגיח ז"ש
שקר הם אומרים (שם) יצא עתק מפיכם כי אל דעות ה' שיש לו הידיעה והשגחה (שם)
ולו נתפנו עלילות וכה"א (תהלים קלח) רם ה' ואפ"ה ושלף יראה ושוב פת אחרת אומרת
לרוב שפלות של בני אדם אין משגיח כי אין המלך רואה במבצר שלו מה שעושה עני
ומחבא בביתו לכן בא ר' יוחנן (מגילה לא) גילה לנו שפתורה ובנביאים ובכתובים באה
התורה לסתור זו הטענה כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא
ענותותו וכו' אע"פ שהוא בתכלית הרוממות ועני ושלף רוח בשפל המדרגה מ"מ הוא
המשגיח עליו ז"ש (תהלים קיג) מי כה' אלקינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים
ובארץ כי נגד גבהותו של הקב"ה שם הוי (שמות טו) אשירה לה' כי גאה גאה (תהלים
צג) ה' מלך גאות לבש ונגד השפלים שם של אלקים כי (שם קטו) השמים שמים לה'
וכמ"ש (ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ ר"ל ארץ נברא באף וימיני טפחה שמים שמים
נבראו בשם ה' ז"ש מי כה' אלקינו המגביהי לשבת שהוא יושב בגבהי מרומים ואפ"ה
הוא המשגיח על השפלים שהם בתכלית השפלות ז"ש המשפילי לראות ר"ל שבתכלית
השפלות הוא משגיח עליהם.

הן הן מראות נגעים שנים אבות שגורמים להפסיד דעות בני אדם ובהם טעה אדם שהי'
מתחבא בגן פסבור שאין הקב"ה משגיח עליו עד שקראו הקב"ה ואמר לו (בראשית ג)
איכה לכן פתח אדם שירושא לו מן אדם קדמא: בפרקא דיומא רבי אומר איזהו דרף

ישׁרה שיבנר לו האדם כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה: וקשה מה ענין הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה למה שאמר מתחלה.

ע"פ הסוד רבי שהוא רבינו הקדוש ר' יהודה הנשיא נקרא נ'שי'א נ'טריקון נ"צוצו ש"ל י"עקב א"בינו כמו שקרא רבי על עצמו (שם מז) ניחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה (ירושלמי) ניחי ר' יהודה בצפוני שבע עשרה שנה ולכן חלה רבי בעיניו ובשניו לתמן עין שין מן עשו ולפי שיעקב תיקן אתה קדוש לתמן ג"ע מן ג' עבירות של אדם קדמא לכן נקרא רבינו הקדוש ולא הכניס ידו תחת טיבורו מעולם ז"ש יעקב ליוסף (בראשית מז) שים נא ידך תחת ירכי דייקא תחת ירכי ומעולם לא עשה כן ולפי שבא לתמן עצ (שם ל) מתי אעשה גם אנכי לביתי ועסק בצרכי הגופנית זקף עשר אצבעותיו למעלה שמעולם לא נהנה אפילו באצבע קטנה מזה העולם וכל עסקיו היו לתכלית עו"הב שהוא עיקר ביתו של אדם ועליו קאמר מתי אעשה גם אנכי גם לרבות שגם אנכי עתה בזה הסיבוב כל מה שאני עושה הפל לביתי לעולם הבא ולפי שהגואל חנורא דבי ר' שמאי לכן ג"ם א"נכי ל"ביתי ר"ת גא"ל.

לכן אמר רבי שידע נשמתו שהי' מן שופרני' דאד"הר כמ"ש שופרני' דיעקב מעין שופרני' דאדם אמר איזהו דרף ישׁרה שיבנר לו האדם לתמן מעשיו שהוא עושה גם צריף לתמן מעשיו הראשונים בגלגולו הראשון ז"ש כל שהיא תפארת לעושיה לתמן ולפאר מעשיו שעשה ולא די בזה רק צריף לתמן גם כן גלגול ראשון ז"ש ותפארת לו מן האדם ר"ל מה שהיה כבר לעולמים בגלגול הראשון והוקשה לתנא אח"כ וכי אדם יודע באיזה גלגול הי' מתחלה שיתמן גלגול הראשון לכן אמר והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה אולי פשע מתחלה בקלה או בחמורה כמ"ש ר' אליעזר לתלמידיו שוב יום א' לפני מיתתך ושאלו לו וכי אדם יודע מתי ימות והשיב לכן כל ימיו יהיה בתשובה וכן אמר (משלי ד) מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים מאחר שהאדם בא בגלגול לפעמים עבור מצוה א' שחטא מתחלה לכן מכל מצוה ומצוה נצור לבך כי אינה יודע שמה מצוה קלה או חמורה (שם) תוצאות חיים יצאו חיים שלו ונתגלגל ובא פעם שני' לזה העולם כדי שיתמן זו המצוה וכן אמרו אלו לא באתי לזה העולם רק לשמוע זה די הרי שבשבייל פשע א' האדם בא לזה העולם ז"ש כל שהיא תפארת לעושיה מדת יעקב ת"ת זו מתן תורה כמ"ש בפרק הרואה ומאחר שרבי תיקן תורה שבעל פה הוצרך ללבוש חלוק של תפארת כמו משה רבינו ע"ה פליל תפארת בראשו נמת.

או יאמר ע"פ דרף כל הדורות נתלו באד"הר זה בראשו וזה ברגליו וכו' כמ"ש ע"פ (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך וגו' ז"ש רבי איזהו דרף ישׁרה שיבנר לו האדם לתמן עתה מעשיו גם צריף לתמן חטא של אד"הר ז"ש ותפארת לו הוא בא מן אד"הר פי בו היו תלויים כל הדורות ומן אד"הר אתה למד הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה שהרי בשבייל אכילת הפירות עץ הדעת שהיא מצוה קלה אבד אד"הר כל הדורות לכן התחיל בזו הפרשה אד"ם פי יהיה בעור בשרו שאת והדעות הנפסדות הם מצד הגובה אמר שאת ומצד שפלותו של אדם כופר בהשגחה ז"ש בהרת שהוא מראה שפל מן העור ומן שני דיעות אלו באין עוד דיעות אחרות לכן אמר ספחת באמצע שאין לו הכרע נספח מן גאוה שהוא שאת ומן שפלות שהוא בהרת.

וכן בפסוק על צד הגאונה אמר (איוב כח) לעשות לרוח משקל כי גבה רוח צריף להיות לו משקל בשממא מאן דלית בי ומאן דאית בי ות"ח צריף שיהיה לו א' משמונה שבשמינית שהוא מנגן אד"ם חו"ה גי' ס"ד אבל מי שיש לו יותר נקרא גם רוח פי א' משמונה שבשמינית הוא ס"ד ומי שהוא מתגאה יותר ויש לו א' מן ג"ס שהוא יותר מס"ד נקרא גם רוח וכן מצד השפלות אמר (שם) ומים תפן במדה פי המים הולכים למקום נמוך צריף גם פן להיות במדה שלא להשפיל יותר מדאי: פתח אד"ם על גלגול אדם דוד מ'שית פי יהיה בעור בשרו שאת (ישעיה נג) אכן חליינו הוא נשא.

גם דוד במעשה של פת שבע נצטרע ו' חדשים לכן אמר (תהלים כב) ואנכי תולעת ולא איש שהתולעת ברי' שאין לה עצם אינה חיה רק נשמה חדשים לבד וכל חיי תולעת אנכי ולא איש שהי' חשוב כמת והי' מצורע.

ז"ש זאת תהיה לע"ל המצורע הידוע שהוא משיח ביום טהרתו שני ציפורין הם סוד שני משיחין חיות ממש פי תוצא הארץ נפש חי זה רוח של משיח שבא מאד"הר. אד"ם כ"י יהי"ה בעו"ר ס"ת רימ"ה מאד מאד הוי שפל רוח בפני כל אדם שתקות אנוש רימה פי צרעת בא עבור גאונה שאת לכן רמז של א' תגאה שהרי אחריתו רימה לכן בס"ת רימה שייספול בסוף אדם למות.

נגע צרעת הוא סמאל לילית איהי נגע (שם צא) לא תאונה אליה רעה דא נוקבא ונגע לא יקרב דכורא עלליהו אתמר גבי עשו (בראשית לב) ויקח מן הבא בידו חד אמר נין הדורס כל העופות והוא טמא ועלליהו אמר דוד (תהלים כג) תערוך לפני שלחן נ"גד צ"וררי הן הן (במדבר כה) צוררים לכם בנבליהם עיין לקמן פרשת בחוקותי: ואם בהרת לבנה היא.

בתקוני דף קכ"ג ע"ב לילית היא בהרת לבנה אופמא סומקא ירוקה הה"ד אם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראה מן העור. בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה תרין גוונין תנינו אינון ירקרק או אדמדם לית בר נש דלא אשתמודעין בי' ד' גוונין אלא האי גוון דשליט על כולה אחרנין בי' אתקרי ובה אשתמודע לאתקרי חנוור או אופם או סומק או ירוק ואילין ד' גוונין בישין אינון ארבע קליפין דאגוזא תהו בהו חשף תהום אילין אינון נחש שרף עקרב צמאון נחש גוון חנוור בהרת לבנה שרף אדמדם עקרב ירקרק צמאון בהרת שחורה אילין אינון ג' גוונין דאשא דגיהנם דמסתלקי בעינין באנפין בשערא (וסימן לדבר (תהלים יט) ונקיתי מפשע רב בפנים שערות עינים) ומאן אתר אסתלקו ממרה אופמא דטחול וממרה סומקא דכבד וממרה ירוקה ממרה וממרה חנוורא דריאה אילין אינון ד' גוונין חשוכין למלאכי חבלה וכולהו פלולין בלילית שבתאי אופם מאדים אדום לבנה כמשמעה ירוק חמה חבלת צדק תרין פרוכין דעינא נצח הוד לקבלליהו נגה פכב וכן בסטרא אחרא ז' פוכבי לכת אינון לשבע פפולות ובהון והחיות רצוא נשוב רצוא בדגש דין ושוב ברפא רחמים ורזא (ישעיה ו) ושב ורפא לו.

הראשונים אמרו שג' פכבים הם רעים לישראל סימן (בראשית לג) ויבא יעקב של"ם ש"בתאי ל"בנה מ"אדים דאינון ג' גוונין שאברהם איש חסד נטע אשל לקבל אדום שחור לכן לתמן ג' פוכבים רעים אלו.

מדלות תבצעני שלא תבא הנשמה לכב"ד לטחול ולמר"ה הן הן נולדוירין בישין מא"ח (תהלים קטז) א"פפוני ח"בלי מ"ות א"ף ח"מה מ"שחית: ואיש כי ימרט ראשו. בהאי קרא אית בי' רזא עלאה.

עגנו נגעי בתים בגדים גוף פי צריף האדם ג' תקונין ת"ר חביבין הם ישראל שסבון הקב"ה במצנת וכו' תפילין תקון גוף ציצית תקון בגד מזוזה תקון הבית ובשעת חורבן (איכה ב) השליף משמים ארץ תפארת ישראל תפילין (יחזקאל כד) פארף חבוש עליף (איכה ב) ולא זכר הדום רגליו (שמות פד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר תכלת דומה לכסא הכבוד שהוא ספיר (איכה ב) בלע ה' וגו' את כל גאות יעקב מזוזה שיש שם של שדי בחוץ שהוא נוי שלהם כמ"ש רש"י וניהם לבר על תפילין פי' רש"י שם של שדי עינין פרק הבונה: דרוש על פסח דרוש זה דרשתי פסח שפ"ג שחל בשבת בב"ה כשינה פה ק"ק קראקא: תנינו בפרקא דיומא אפילו עני שבין ישראל לא יפחות ד' כוסות פירש"י נגד ד' לשונות של גאולה וקשה אעיקרא דדינא פרקא למה נאמרו ד' לשונות של גאולה מונגין כוס שני כאן הבן שואל מה נשתנה וקשה למה הבן שואל רק על הלילה הזה הלא (משלי ט) תצבה עמודי' שבועה (שמות יג) שבעת ימים תאכל מצות ולא יראה חמץ ושואל רק על הלילה הזה אף שבלילה זו קבעוה חובה מ"מ רואה שמכינים עצמם על ז' ימים לאכול מצה גם למה לא שואל הבן על הד' כוסות הלא (משלי ט) טבחה טבחה קרבן פסת (שם) מסכה יינה אף ערכה שולחנה על שני תבשילין א' לפסח ואחד לחגיגה לכן אמר ב"פ טבחה טבחה שלחה נערוטי' תקרא ע"פ הוהרשבהיא ליליא מתפנשין כל פמליא דלעילא כד בר נש משתעי במפקם ממצראי ע"ש פ' בא.

וידעתי מתורצת הקושיא ששואלין ואפילו פלנו חכמים פלנו גבונים פלנו יודעים התורה מצוה לספר ביציאת מצרים והקשה אח"כ לתנא וכי מה יצטרכו לספר מאחר שהפל יודעין וחכמים וגבונים והלא מי שעושה דבר שאינו צריף נקרא הדיוט לזה השיב תירוצ' הזוהר אע"ג דחשיב בר נש בלבני' לא עביד מידי עד דאפיק ב'פנמי' דהוא קלא בקע רקיעין ומחבר טינרין ומלאכים מקבלין דין מן דין ואומרים דא מלה דפלוגי וקב"ה משתבח בי' בהוא בר נש ואמר לי' (ישעיה מט) עבדי אתה ישראל אשר בה אתפאר ז"ש שכל המספר ביציאת מצרים בפיו בקע רקיעין והרי זה משנבח מפמליא דלעילא ז"ש (משלי ט) שלחה נערוטי' הן הן (אסתר ב) שבועה נערוות הראויות לה לאסתר המלכה שלבשה מלכות הן ז' היכלות שהם על גפי גם על פסא בסוד עולם הבריאה ז"ש שכל המספר ביציאת מצרים הרי ז"ה משנבח נוטריקון ז' היכלות בסוד (בראשית כח) ויצא יעקב מבאר שבע ויפגע ואין פגיעה אלא תפלה ואמר (שם) אין ז"ה כי אם בית אלהים שהולכת התפלה דרוף ז' היכלות וז"ה שער השמים כי דרוף ז' שערין הן הן ז' קולות של (תהלים כט) הבו לה' בני אלים הן הן ז' שמהן א'ב'ג' ד'ה'ו'ו'ז' שם הולכת התפלה וכן אין אוכלין מצה רק אחר ז' ברכאן מזה הטעם (ירושלמי) האוכל מצה בע"פ פאלו בא על ארוסתו בבית חמיו כי גם שם צריכה הפלה ז' ברכאן לפי שהפלה עומדת לקבל שכינה שנקראת בת שבע פלולה מז' ברכאן ולכן סוד נשים ז' מסכתות פלולה מז' קני מנורה.

וא"כ קנשיא למה אין הבן שואל רק על ד' קנשיות אלו והלא הקנשע בעצמו שואל מה העבדה הזאת לכם. ואיתא בטא"ח העב"דה חסר ו' אמרתי הטעם לרמזו ששואל לכל השנויים שרואה הגעלת פלים ע"ש"יית מצה ב"ע"ז"ר חמץ ד' כוסות ה"סבה ואיתא באבודקרהם י"ב קנשיות יש ואמר (שמות יג) בעבור ז"ה עשה ה' לי י"ב שאלות יש בזו הלילה ולמה אינו שואל הבן רק ד'.

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנתן תורה לעמו ישראל וענגן התורה נחלקת לארבע חלקים הן הן ד' לבושי התורה ארבע נכנסו לפרדס פשט ראי' דרוש סוד הן הן ארבעה בנים שפנגדו דברה תורה ונחלקת לד' רביעי' והוא סוד נהר היצא מן עדן גן שהן ג"ן פרשיות שבתורה ונחלק לד' ראשים שהן ד' דרכים אלו אחד חכם הלומד סודות של תורה ואחר רשע הלומד ראיות ומופתים שהוא ע"ד השכל וא' תם שהוא רוצה לדרוש התורה וז"ש (תהלים יט) תורת ה' תמימה מ"שיבת נ"פש ע"דות ה' נאמנה ר"ת תמנ"ע והוא ע"ד מ"ש בסנהדרין ע"פ (במדבר טו) והנפש אשר תעשה ביד רמה שהיא מנשה יושב ודורש באגדות של דנפי לא הי' לו למשה לכתוב (בראשית לו) נאחות לוטן תמנע ז"ש תורת ה' תמימה ר"ל מי שיודע בתמימות (תהלים קיט) תמימי דרך ההולכים בתורת ה' אשרי נוצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו שדורשין התורה משיבת נפש על נפש אשר תעשה ביד רמה ודורש באגדות של דנפי זכינו לדין שהתם הוא הלומד דרושים של תורה ושאינו יודע לשאול הוא בן שלומד שטחני ופשט של תורה ז"ש את פתח לו שפותח בדברים פשוטים ללמוד עמו כנגד ד' בנים אלו דברה תורה שניתנה (שמות לב) ח"רת על הלווחות ר"ל לוח שטחני ופשטיי של תורה עוד יש לה ג' לבושים שגורמזין במלת חר"ת ח"כ ר"ש ע"ת"ם פי תוכיחיה ע"ד ג' גונונין להשיב לחכם רזי תורה ולרשע ע"ד השכל ומופת חותם ולתם דרוש של תורה.

גם אני באתי לדרוש על ב' אופנים אלו הד' בנים. ע"פ הפשט אלו הג' דברים שאמר ר"ג שלא יצא ידי חובתו בפסח פסח מצה מרור ואחר כך אמר בכל דור דור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים הם תירוץ על ד' שאלות הבן פסח על שאלת הלילה הזה כולו צלי מצה מרור כמשמעו ועל שאלת הסבה שהלילה הזה כולנו מסובים השיב בכל דור דור חייב לראות כאלו הוא יצא ממצרים וכן חכם שואל על שאלת פסח בזמן הזה ז"ש (דברים ו) מה העדות נגד פסח והחוקים נגד מצה בלי טעם פן מצה ארז"ל (גיטין כב) ג' עורות הן מצה חיפה דיפתרא דלא קמים דלא מליח נקרא מצה והמשפטים נגד מרור (ירמיה יב) אף משפטים וגו' ז"ש אתכם הלא בגלות אין לנו פסח ולמה לנו להזכיר פסח ועדות והשיב אף אתה אמור לו פהלכות הפסח אף שאין לנו בזמן הזה פסח מ"מ פהלכות הפסח ר"ל מצות תאכל במקום קדוש ר"ל שבזמן הזה יש למצה ג"כ דינים כמו בקרבן פסח ז"ש פשם שאין מפטירין אחר פסח אפיקומן פן אין מפטירין אחר מצה אפיקומן הרי שיש גם בזמן הזה זכר לפסח.

רשע שואל על מצה ז"ש (שמות יב) מה העבונה הזאת לכם שאתם אוכלים לחם עוני עבדים אוכלים אותה שיהיו שביעים זמן רב וקשה לעיכול. תם שואל על המרור לפי שאינו מרגיש על חילוק שבין לחם לחם רק כשאוכל מרור והוא צועק למרירתו (שם יג) מה זאת והתשובה (שם) כי בחונק יד שבקנשי הי' להם שיצאנו ממצרים.

ע"פ הדרש ד' פתות שיהיו על הים הן הן ד"פ ס' רבוא שיהיו ישראל פדררשנא עליהו (במדרש) בנערינו ובזקנינו נלך. ד' פוסות נגד ד' לשונות והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי גם פי ד' לשונות אלו נאמר על גאולת ישראל מצינו ד' גאולות היו שם ב' לפמליא של מעלה ב' לפמליא של מטה.

אחד גאולת השכינה שהיתה עמהם בגלות פנודע מהזוהר (שמות א) איש וביתו באו והשנית למלאכים כמ"ש (שם יב) יצאו כל צבאות ה' זהו לפמליא של מעלה. ג' גאולת ישראל החיים שיצאו ס' רבוא (שם) רגלי הגברים וטרף ונשים.

ד' המתים שיצאו משם שלקח משה עצמות יוסף עמו וכן כל השבטים לקחו עצמות אביהם השבטים עמהם וע"ז שינה ד' לשונות והוצאתי על יציאת המלאכים כמ"ש יצאו כל צבאות ה' שלא הי' גבייהו רק יציאה לחוד.

והצלתי על גאולת ישראל שינה הצלה שאילולי גאלם היו אבודין שם ח"ו וגאלתי גאולת שכינה, כמ"ש (שמואל ב ג) אשר פדית לך ממצרים גוי ואלהיו ולקחתי שינה על עצמות המתים דאמר גבייהו לשון לקיחה (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכן השבטים וכל זה מרומז בפסוק ואלה שמות וכן חשב שם יעקב והשבטים גופייהו שמתו שם וזהו השלים שנות הגלות ואח"כ גאולה היתה להם בלקיחה ממצרים: ע"ד השכל הן הן ד' בנים כנגד ד' שהיו באותו עצה חכם זה יתרו רשע זה בלעם תם זה איוב שאינו יודע לשאול הוא פרעה תנין הגדול שאמר (שם ה) לא ידעתי את ה' עיני בפרשת שמות הלוייה בעו"הו כל העולם משתמשין בחצי השם ולע"ל בכל השם גם צדיקים בעו"הו משתמשין בכל השם כמ"ש (תהלים לג) רננו צדיקים בה' ז"ש הלוייה על (שם קנ) כל הנשמה תהלל יה אכל (שם קיג) הללו עבדי ה' שהם הצדיקים.

הללו שם ה' בכל השם ולע"ל (שם) יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם שאז (שם) ממזרח שמש עד מבואו מהנולל שם ה' שפולם ידעו את ה' מקטנים עד גדולים או קודם שיצאו ממצרים (שמות טו) עזי וזמרת יה אכל אח"כ הללו עבדי ה' ולא עבדי פרעה אז הללו שם ה' שיהיה שם מלא על עולם מלא ולא יהיה חסרון במקום יתברך רק יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ואין זה רק מצד המקבל כמ"ש (חולין דף נז) דאמר קיסר בעינא למחזי אלהיכו שאתם אומרים שהוא תמיד לא משתנה הלא רואים אנחנו שינויים בעולם מדין לרחמים אוקמוה ביומא דתקופת תמוז הראה לו שבענין השמש פן ענין הנהגת הקב"ה כמ"ש (דברים ד) וידעת היום שהוא השמש וידעת (שם) פי ה' הוא האלהים שהשמש מאירה תמיד רק שאין אנו רואין אותה פי ביום היא אצלנו ובלילה תחת אנפק הארץ ז"ש (תהלים קיג) ממזרח שמש עד מבואו שפבוד השמש במקומו עומד רק שאין אנו רואין מצד התנועה הגלגלות פן (שם) מהנולל שם ה' שהקב"ה ברחמי תמיד רק לפעמים מסתיר פניו ומשנהו וכלשהו רחוק ממנו אזי מסתיר פניו ממנו ומי ישורנו.

והנה (שם) רם על כל גוים ה שאין השגחתו בהם כלל ואף שראינו בפשע מ"ת שחזר הקב"ה על כל אומה הלא תירץ בזוהר פ' בלק שמעולם לא נגלה הקב"ה על שום אומה ולא על שום נביא מא"הע רק לישראל אלא למלאכים של כל אומה ואומה ברקיע נגלה כמ"ש (דברים לג) וזרח משעיר למו על סמאל משמאל ועל רהב מימין ולהם נגלה

למעלה ברקיע ז"ש על השמים כבודו כי (תבוקו ג) אלוה מתמן יבא הופיע מהר פארן ושאל אח"כ הא מעולם לא דבר הקב"ה עם שום אנומה ותיירץ (שם) כפה שמים הודו ר"ל שעם מלאכים ברקיע דבר אבל ביישראל (שם) תהלתו מלאה הארץ שמסוף העולם ראו כל אפסי ארץ שדבר הקב"ה עמנו (איוב לו) וירעם אל בקולו נפלאות ז"ש (תהלים קיג) מי כה' אלקינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ או שבא לומר כי הפליסופים מרוב רוממותו של הקב"ה כופרים בהשגחה ז"ש (שם) רם על כל גוים ה' ומפח זה אומרים עוב ה' את הארץ וזה שקר שאם בשביל זה כופרים בהשגחה לפי שרם ה' ושפל לא יראה הלא לפי זה גם השמים בעצמם שפילים נגדו ולפי"ז מיושב למה אמר (שם קיג) המגביהי לשבת ביום יתירה גם משפילי ביום יתירה אלא הענין שהקב"ה כל כך גבוה בתכלית הגבהות עד ששפילים נגדו שמים וארץ יחדיו ז"ש מי כה' אלקינו שגדולתו כ"כ שמשפילי לראות בש"ווא אבל ענין שמקום מעפר דל וגו' לפי שיש עוד פת אחרת שמאמיני השגחה כללית אבל לא פרטית וע"ז אמר (תהלים צד) אל נקמות ה' נגד פת עוב ה' את הארץ אל נקמות על המאמיני עסק השגחה פרטית נגד הראשון (שם) עד מתי רשעים ה' וגו' עמך ידכאו כי עוב ה' לגמרי את הארץ נגד פת שניה עד מתי רשעים (שם) אלמנה וגר יתרוגו ויתומים ירצחו כי אינם מאמיני פרטית.

ז"ש (שם קיג) מקמי מעפר דל מאשפות ירים אביון שגם בהשגחה פרטית צריך להאמין: בד' דברים נמשלו ישראל בקציר בבציר בפשמים וביולדה נגד ד' גליות. מצרים זמן קציר שזו היא תחלת גאולתם בכל שעשו (עזרא ג) חג סוכות סוד בציר.

מדי לבשמים ו' חדשים בשמן המור גלות אחרון לילודה. וכן ג' תפלות ג' אבות תקנו נגד גליות אברהם תיקן בקר להגיד אמת ויצבי יצחק בכל יעקב גאולה אחרונה (תהלים קיד) בצאת ישראל ממצרים לא אמר אל מוציאם ממצרים ואם על ישראל סבא קאמר כמ"ש (שמות א) שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב דלתתא או על דרך בד' דברים נגאלו שלא שינו שמם בצאת ישראל ממצרים ישראל ירדו ישראל עלו גדורים בערונה בית יעקב לא שינו לשונם מעם לוועז.

וכמו שבגאולה ראשונה ע"י יהודה ויוסף נגאלו פן לע"ל (תהלים קיד) ישראל ממשלותיו כשיגיע שולטן היתה יהודה לקדשו שע"י יהודה נגאלו גם ע"י יוסף (שם) הים ראה (במדרש) ארונו של יוסף וינס הטעם שהוצרך הים לנוס עבור יוסף הלא התנה בו ימי בראשית (שמות יד) וישב הים לפנות בקר לאיתנו לתנאו ואמר לאיתנו ע"ד דאתמר ביה (בראשית מט) ותשב באיתן קשתו עבור יוסף וישב הים כי לכאורה עדיין לא הגיע זמן כמו שטען שר של מצרים עוז"א לפני הקב"ה ת' שנה צריכים להשתעבד ולא היו רק רד"ו עד שהשיב הקב"ה בעצמו כדאיתא במדרש וינשע וכמו שבני אפרים טעו בקץ שלשים שנה לפני יציאתם פן חשב ג"כ הים שהוא שר של ים רח"ב שמו עד שמתחזקה ה' אותו וחשב שעדיין לא הגיע זמן אבל כשראה שר של ים ארונו של יוסף אז ראה שכבר הגיע גאולתו כי זה מן הדברים שמעפבין גאולתו של ישראל: על הים היה הקב"ה פגבור וכבחור ועל הר סיני כזקן יושב בישיבה זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב וכדי שלא יטעו לכן לבש הקב"ה חלוק של תפארה על הים כמ"ש (ברכות ח) והת"ת זה מתן תורה כליל תפארת בראשו נמת בעמדו לפניך על הר סיני ז"ש (תהלים צג) ה'

מִלֶּדֶת גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ שְׂבָאוֹתוֹ הַפְּעַם עַל הַיָּם (שְׁמוֹת טו) כִּי גָּאָה גָּאָה עַז הַתְּאוֹזָר בְּגִי
תְּרִיג לְבוּשׁ שֶׁל תּוֹרָה ז"ש (שָׁם) ה' אִישׁ מִלְחָמָה ה' שְׁמוֹ (תְּהִלִּים קי"ד) מֵה לֶדֶת הַיָּם כִּי
תְּנוּס שְׁעַל הַיָּם הִי מוֹרָא עֲבוּר מִלְחָמוֹת וְעַל הַר סִינַי לֹא הִי מוֹרָא וְעַלֵּיהֶם רַק (שָׁם)
הַהָרִים תְּרַקְדוּ כְּאֵלִים בְּשִׁמְחָה.

וְע"ז הַשִּׁיב עַל הַיָּם הִי כְּגַבּוֹר מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה תִּמְן דִּינָא אֲבָל עַל
הַר סִינַי מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב שֶׁהוּא מְדַת תְּפָאֶרֶת. הַהוֹפְכֵי מִן דְּרַךְ נְחֻשׁ עֲלֵי צוּר מְהַפְּכִין
וְעוֹשִׂים אֲגַם מִיָּם: פְּסַח מִצֵּה מְרוֹר לְקַבֵּל ב' אֲבוֹת כ"א הַתְּחַלְתּוֹ בְּיּוֹד אֲבָרְהָם הוּא סוּד
יּוֹד שְׁנַתְּנִסָּה בְּיּוֹד נְסִיוֹנוֹת יִצְחָק הַתְּחַלְתּוֹ יּוֹד יַעֲקֹב יּוֹד הָרִי ג' יוֹדִין לְקַבֵּל ג' עֲשָׂרוֹנִים ג'
מִצּוֹת כ"א כְּלוּלָה מִעֲשָׂרוֹן עֲלֵיהָ אֲתָמֵר בְּאֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית יח) מְהָרִי ג' סָאִים קמ"ח בְּגִי
פס"ח אֱלוֹ הַג' סָאִים נְחָלְקִים עַל ד' דְּגָלִים שֶׁהֵם ד"פ דג"ל בְּגִימְטְרִיא פס"ח כִּי אֱלוֹ הַג'
מִצּוֹת פֶּהֵן לְוֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמִסְמִינִין עֲלֵיהֶם ג"כ לְקַבֵּל ג' אֲבוֹת אֲבָרְהָם סְטָרָא דְחֻסְדָּא פֶּהֵן
יִצְחָק דִּין יַעֲקֹב רַחֲמִים (שָׁם) וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם לְתַקֵּן ה' שֶׁל שָׁם דְּאִיהִי מִצֵּה שְׁלִימָה מְסִיטְרָא
דֵּה' מִצֵּה פְּרוּסָה כַּד אֲסַתְּלַק יִרְדֵּה דִּילָה שֶׁהִיא ו' לְכַן אוֹמְרִים בְּפִסְחָא הַלֵּל גְּמוּר לְקַבֵּל מִצֵּה
שְׁלִימָה וְשִׁאִינוֹ גְּמוּר לְקַבֵּל פְּרוּסָה מְרוֹר ע"ש ו' דְּאֲתַפְּרֵשׁ מִן ה' וְלֹא גְרִים לָן וַיִּמְרְרוּ אֶת
חַיֵּיהֶם אִיהִי מְרוֹר אִיהִי מְרָה (רוֹת א) קְרָאָן לִי מְרָה כִּי הֵמֶר שְׂדֵי לִי יּוֹד מִן שְׂדֵי רְשִׁימוֹ
דְּבִרִית דִּיִּהִיב מִשֵּׁה בְּעָרֵב רַב בַּג"ד נְחִית מִשֵּׁה מִן דְּרַגָּא עֵינִין תִּיקוֹן י"ג דָּף כ"ז: ז"ש ר"ג
כֹּל מִי שֶׁלֹּא אָמַר ג' דְּבָרִים הַלְלוּ בְּפִסְחָא דִּיִּיקָא לֹא יִצָּא י"ח עַל חוֹבָה דְּאֲדָם קְדָמָא קְאָמַר
ג' טִיפִין אֱלוֹ שְׁקַלְקַל אד"הר (אִיּוֹב לג) הֵן כֹּל אֱלֹהֵי יַפְעַל אֵל פְּעֻמִּים וְשִׁלֵּשׁ עִם גְּבַר לְתַקֵּן
קִינֵי וְתִאֲוִמְתּוֹ ב' הָרִי פְּעֻמִּים וּב' הָאֲנָמוֹת שֶׁל הֶבֶל הָרִי שִׁלֵּשׁ וְאֲדָם הִרְאִישׁוֹן ב' טִיפִין דִּילָה
לֹא אֲצַלְחוּ קִינֵי וְהֶבֶל רַק אַחַר כֵּף הוֹלִיד שֶׁת בְּדָמוֹתוֹ וּבְצַלְמוֹ טָפָה תְּלִיתַי אֲצַלַח כֵּן
בְּגִלְגוּל שְׁלוֹ ב"פ לֹא אֲצַלַח אֲבָרְהָם טִיפָה (בְּרֵאשִׁית יז) אֲב הֵמוֹן נְפִיק מִינֵי פְּסוּלָת
יִשְׁמַעְאֵל יִצַח"ק בְּגִי ב"פ טִיפָה נְפִיק מִינֵיהָ עֲשׂוֹ אֲבָל יַעֲקֹב עִם סל"ם בְּגִי ג"פ טִיפָה
אֲצַלַח שְׁהִיָּה אִישׁ תָּם בְּלִי פְּסוּלָת.

פְּסַח לְקַבֵּל אֲבָרְהָם שְׁהִיָּה מְקַחוֹ מִבְּעֲשׂוֹר שְׁנַתְּנִסָּה בְּיּוֹד נְסִיוֹנִין וְלְכַן בְּקִרָא שְׁבַת הַגְּדוֹל
ע"ש (יְהוֹשֻׁעַ יד) אֲדָם גְּדוֹל בְּעֵנְקִים. מִצֵּה לְקַבֵּל יִצְחָק שְׁנַתְּנִסָּה בְּבִשְׂרִית לִידְתּוֹ וְעֲשִׂי
עֲגוֹת מְרוֹר ע"ש יַעֲקֹב שְׁהִיָּה לוֹ כְּמָה צְרוֹת וְנִתְקַיִים אֲצַלוֹ וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם: ד' בְּנִים
לְקַבֵּל ד' גְּלוֹת חֲכָם לְקַבֵּל גְּלוֹת בְּבָל (יְחֻזְקָאֵל כח) הַחֲכָם אֲתָה מְדַנִּיאֵל.

רְשַׁע לְקַבֵּל הַפָּן. תָּם עַל גְּלוֹת יוֹן שְׁפִתְּבוֹ עַל קְרֹן שׁוֹר תָּם אִין לְכֶם חֶלֶק בְּאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל גְּלוֹת הָאֲחֵרוֹן שְׁרָאָה יַעֲקֹב עֲלִיתּוֹ וְלֹא רָאָה רִידְתּוֹ הִיָּה מְתִירָא וְתִלְמִידֵי ר"מ רֵאשׁ
יְשִׁיבָה מְנוּעַנְגְּרוּוּא כְּשִׁנְסַע לְאוֹסְטְרִלוֹיִן דְּרֵשׁ ג' בְּנִים עַל ג' שְׁאֵלוֹת בְּגִמְרָא מְחַלְקִים
קְלִיּוֹת וְאֲגוּזִים לְקִטְנִים כְּדִי שִׁשְׁאֵלוֹ שְׁאֵלַת חֲכָם.

שְׁשִׁאֵלַת רְשַׁע עַל הַקְּעָרָה בְּלֹא זְמַנָּה שְׁאֵלַת תָּם עַל ב' טִיבּוּלִין. אוֹ חֲכָם שׁוֹאֵל שֶׁהַתּוֹרָה
אִינָּה מְגִינָה עֲלֵינוּ בְּגְלוֹת עַל אֲרִיכוֹת וְהַתִּירוּץ אֲפִיקוֹ מֵאֵן שֶׁלֹּא יְהִיָּה עוֹד גְּלוֹת אַחַר זֶה.

רְשַׁע שׁוֹאֵל עַל מִצּוֹת שְׁאִינָה מְגִינָה עֲלֵינוּ ז"ש (שְׁמוֹת יב) מָה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לְכֶם. תָּם
שׁוֹאֵל עַל קִץ הַזְּהָרָה (שָׁם יג) מָה ז"אֵת וְשִׁאִינוֹ יוֹדַע לְשִׁאֵל עַל גְּלוֹת אַחֲרוֹן אֲתָ פִתַח לוֹ
(שִׁיר ה) פִתְחֵי לִי אַחֲוִתֵי וְגו': (פְּסַחִים סז) פְּסַח נְשַׁחֵט בַּג' כְּתוּבָת כִּי א"הר פָּגַם בַּג' מ"ה
לְכַן אָמַר ג"פ מ"ה הוּא אוֹמֵר מ"ה הָעֲדוֹת רְשַׁע מ"ה הוּא אוֹמֵר מ"ה הָעֲבוּדָה הַזֹּאת תָּם

מ"ה הוא אומר מ"ה זאת וכן לשון רז"ל פסח שאנו אוכלין על שום מ"ה זאת וכן לשון רז"ל פסח שאנו אוכלין על שום מ"ה מצה זו שאנו אוכלין על שום מ"ה מרור זה על שום מ"ה הרי ג"פ מ"ה לפי שפגם בנר"נ בְּכָל א' בְּשֵׁם שֶׁל מ"ה פְּנֵלֶם בַּחֲכַמ"ה עֲשִׂיתָ כ"ח מ"ה ובְּכָל פֶּחַ יֵשׁ יוֹד אוֹתוֹת פִּי ג"פ מ"ה עוֹלָה קה"ל הַרְיָג' עוֹלָמוֹת כ"א פְּלוֹל מִיּוֹד לְקַבֵּל ג' יוֹדִין ג' מַצּוֹת ג' אַבוֹת פְּדֻלְעִיל וְכֵן מַצ"ה ג"פ מ"ה ג"פ אד"ם דְּבַרְיָאָה דִּיצִירָה דַעֲשִׂיָה בִשְׁלֵשֶׁתוֹן חֵב אָדָם וְלָכֵן מַצ"ה מ"ם צְד"י ה"א אוֹתוֹת שְׁנִיּוֹת לְמַפְרַע אד"ם דְּחֵב בְּיָה אָדָם (אִיּוֹב יד) מְשַׁנָּה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ וּמַצָּה פְּרוֹסָה בְּפִגְמֵתוֹ הַנְּצַרְף לַעֲשׂוֹתָהּ שְׁמִירָה וּשְׁלִימָה ז"ש בַּתְּחִלַּת הַהַגְדָּה הָא לְחָמָא עֲנִיָא דִּי אָכְלוּ אַבְהֵתָנָא בְּמַצְרַיִם הֵיטָה מַצָּה פְּרוֹסָה הָא עֲנִיָא וְדָלָה שְׁנִשְׁבַּר רַגְלָהּ הֵהוּא שְׁהוּא יִרְף יַעֲקֹב שְׁנִשְׁמַט וְאֲחִי"פ אָמַר מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁפָגְמוֹ בְּשֵׁם שֶׁל מ"ה אד"ם שְׁהִיָה תִיקוֹנוֹ בְּאַבְרָהָם אָמַר (בְּרֵאשִׁית טו) מ"ה תִּתֵּן לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי גַם יִצְחָק אָמַר עַל יַעֲקֹב (שָׁם כז) בָּא אַחִיָה בַמ"ר מ"ה וַיִּקַּח בְּרַבְרָתִיָּהּ כִּי הִחְלִיף עוֹלָם הָעוֹמֵד שְׁהוּא עוֹלָם הַבָּא (תְּהִלִּים לא) מַה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צָפַנְתָּ וְלִחְלָקוֹ נָפַל עו"הב וְאֵתָה רוֹצָה לִיקַח עו"הז שְׁהוּא חֲלָקוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ הַבְּרָכוֹת גְּשָׁמִיּוֹת בַּעו"הז וְכֵן יַעֲקֹב אָמַר (בְּרֵאשִׁית כח) מ"ה נוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה לְתַמְנָן שְׁמָא דָא וְדוֹד תִּיקוֹנוֹ שֶׁל אָדָם אָמַר (תְּהִלִּים ט) מ"ה קוֹיִתִּי ה' תְּחַלְתִּי לָהּ הִיא (שָׁם) וּמַדַּת יָמֵי מַה הִיא וְעַל מְשִׁיחַ גְּלוּלָא תְּלִיתַי אֲתָמַר עֲלִי (שָׁם כא) ה' בְּעִזָּה יִשְׁמַח מְלָךְ וּבִישׁוּעָתָהּ מ"ה יִגַּל מְאֹד וְכַה"א (תְּהִלִּים סו) מ"ה נוֹרָא מַעֲשִׂיָהּ עַל.

אֵילָן מ"ה יוֹמִין שְׁהִיָּה גוֹאֵל הָאֲחֵרוֹן לְגוֹאֵל רַאשׁוֹן כְּדַאִיתָא בְּמַדְרַשׁ רַבָּה בְּמַדְבְּרָה: פס"ח נִחְלַק לַד' פְּעָמִים דג"ל וּבְכָל דְּגָל יֵשׁ בּוֹ ג' כַּתוּת הַרִי סוּד רַתִּיכָא עֲלָא הָעוֹמֵד' (מְלָכִים אָז) עַל שְׁנַיִם עֲשָׂר בְּקָר וְהֵי עֲלִיהֶם אֵל אוֹתוֹ הַבְּקָר רַץ אַבְרָהָם לְתַמְנָן וְרָאָה ג' אֲנָשִׁים נֹצְבִים בְּכָל פֶּתַח וּפֶתַח כִּי בֵּית שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוֹ מְפֹנְלָשׁ הִי מַד' רוּחוֹת וּבְכָל רוּחַ ג' אֲנָשִׁים וְהוּא רָזָא עֲלָאָה יִשְׂרָאֵל יִצְאֹו מִמַּצְרַיִם לְתַמְנָן אוֹת בְּרִית (שְׁמוֹת יב) וְהִי הַדָּם לְכֶם לְאוֹת ז"ש (דְּבָרִים ו) וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם עַל אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ כִּי בָּאוּ לְמַצְרַיִם לְתַמְנָן עֲרוֹת הָאֲרֵץ וְלָאוּ לְמַגְנָא אָמַר יוֹסֵף מְרַגְלִים אֲתֶם נִיבָא וַיִּדַע מַה נִּיבָא שְׁמַרְגְלִים חֲזָרוּ וְנִיבְעָרוּ לְקַלְקַל הָעֵינָסָה כַּמ"ש (שָׁם א) בְּשִׁנְאָתָהּ אוֹת"נו (בְּמַדְבְּרָה יג) וַיִּשְׁבּוּ א"וֹתָם וְכַה"א (שָׁם) וַיִּשְׁלַח אוֹת"ם מִנְּשָׁה אוֹתָם דִּיִּיקָא שְׁרָצָה לְתַמְנָן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי שְׁלֵאָה יִשְׁלַח בְּאוֹת בְּרִית שְׁהוּא בְּסוֹ' שָׁם שֶׁל שְׂדֵי דְאֲתָמַר גְּבִי מִנְּשָׁה (שְׁמוֹת ג) וְזֶה לָהּ הַא"וֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ לְתַמְנָן אוֹת זֶה לָכֵן (שָׁם יג) וַיִּקַּח מִנְּשָׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף שְׁלֵאָה יָכְלוּ לְצַאֵת מִשָּׁם עַד שְׁלִקְחוּ אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף עִמָּהֶם בְּסוּד (שָׁם לז) וַיִּתְּנֵכְלוּ או"תוֹ לְהַמִּיתוֹ וַיִּתְּרוּ אָמַר (שָׁם) וַאֲיוֹ לָמָּה ז"ה כִּי הוּא הַשְּׁלִים לְמַדַּת יוֹסֵף עֲזוּבָתָן אֶת הָאִישׁ.

בְּזוֹהַר חֲדָשׁ פְּרָשַׁת כִּי תִשָּׂא דָף פ"ו ד' גְּאֹנְלוֹת. קִידוּשׁ עַל הַיֵּין לְקַבֵּל דָּוֵד.

הַגְּדָה לְקַבֵּל יַעֲקֹב בְּרַפְתַּת הַמְּזוֹן לְקַבֵּל יִצְחָק. הַלֵּל הַגְּדוֹל לְקַבֵּל אַבְרָהָם.

מִתְתָּא לְעִילָא סְלִיק כְּגוֹוְנָא דָא. מַצָּה לְקַבֵּל יִצְחָק.

סוֹפּוֹת לְקַבֵּל אַבְרָהָם. שְׁבוּעוֹת לְקַבֵּל יַעֲקֹב.

ר"ה לְקַבֵּל יִצְחָק. (שִׁיר ג) מִי זֹאת עוֹנָה מִן הַמַּדְבָּר כַּתְּמָרוֹת עֲשֵׂן מְקוֹטְרַת מוֹר וּלְבוֹנָה מְפַל אַבְקַת רוֹכֵל.

האי קרא קשיא להיות הקדמה אחת מונחת שאין לעשות דמיון רק משני דברים שהם תחת סוג אחד כמו שאמרו הקדמונים ע"פ (קהלת ג) ומותר האדם מן הבהמה אין א"א לומר יתרון לאדם על הבהמה לפי שאינם תחת סוג א' ז"ש ומותר האדם שיאמר האומר שיש מותר לאדם מן הבהמה אין דבר זה אינו לפי שהבהמה הפל הכל והאדם יש לו מעשים טובים שאיננו הכל וא"כ איך בא לדמות ישראל אל עשן ואל מיני קטורת שהם תחת צומח ודומם והאדם הוא חי מדבר.

על ד' דברים נגאלו עבור לשון הרע ז"ש מן המדבר. בזהר ע"י עשן נודע שתפלתו מקובלת כשהוא הולך העשן שנה בשנה ז"ש פתמרות עשן.

או רומז על ד' דברים שיש בתורה. הא' מן עונה ז"ש מן המדבר כמ"ש ממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות.

הב' (משלי יג) הון מהכל ימעט זה פתמרות עשן צבחר צבחר ושלל לבחור (שם כט) רועה זונות, יאבד הון של תורה שמועה זו נאה וזו אינה נאה ז"ש מור ולבונה שנתמרו ידיו. ד' בזמן שהיו ישראל במקדש היו רואין שתפלתו מרנצה מעשן המערכה כמ"ש בזהר חדש חד מן הני ג' דברים שסימנם עק"ב ע"שן המערכה ק"רפנות שהי' בא ארי רבוץ ע"ג מזבח ב"רפת פהנים ועתה (שם יח) מנת ותיים ביד לשון (שם י) שפתי צדיק ידעון רצון אם שגורה תפלתו בפיו ז"ש מי זאת עולה מן המדבר שמו דבור יודעין אם תפלה עולה כמו שהיה מורה תמרות עשן בזמן שב"ה קנים: דרשה זו דרשתי יום אחרון של פסח שפ"ג שנשרכו בתים רבים פה ק"ק קראקא לילה ראשונה של ח"ה יותר מג"ן בתים של אבנים.

ברשות אל דגול מרובה. המציל נפשותינו מן השעות הרעות מחמש גולגורין בישין מים חרב רעב דבר אש להבה: וברשות התורה הקדושה מתחת פסא הכבוד היא תצובה.

וברשות חכמים ונבונים השונים בהנאות אביי ורבא עד היסוד בה. וברשות העדה הנאמנה האהובה החשובה.

הדור אתם ראו בתים רבים לשמה ולחורבה. (מלאכי ג) כי הנה היום בא בן עזר פתנור וגו' ולהט אותם היו' הבא.

שובי שובי (ירמ' לא) הבת השוכבה (איכה ג) נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה. על מה נעל מה הפרעניות בא.

אשאלה מענה לדרוש בענינא דיומא. סדרא תנינא בשיר השירים אשר לשלמה.

בפסוק (שיר ב) קול דודי הנה זה גו' (שם ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה גו' (שם) מה נעשה לאחותינו ביום שיזדבר בה: במדרש חזית ר' יהודה ור' נחמיה ר' יהודה אומר בשעה שפא משה לישראל ואמר להם בחודש הזה אתם נגאלין א"ל אדונינו משה היאך אנו נגאלין הלא ת' שנה נשתעבדו ישראל ולא עבדו רק רד"ו שנה.

הקדמה אחת מונחת בעקידה שער מ"ז מאריה בששה דברים שצריך לכל בן דעת להכשיר ולהכין עצמו א' מז' צידים אבל האחרונים באו והעמידו על שלש נהם ג' הכנות וסימן (ישעי' כו) חבי כמעט רגע עד יעבור זע"ם.

בזוהר שיר השירים ש' מאתוון רב רבין דבקהוא יומא אתערוותא דאבקהן. ז"ש קול דודי הנה זה בא הוא שירתא דשיר השירים מדלג על ההרים הם האבות הם המעוררים שיר זה ועיקר התעוררות של יעקב שלימא דאבקהן שהוא משולם באבות חבל נחלתו לכן ש' מתלת רישיו לקיבל' ז"ש (שיר ב) הנה זה עומד אחר פתלינו על יעקב שהעמיד י"ב שבטים שאמר (בראשית כח) אין ז"ה כי אם בית אלקים (שם לב) ויאמר יעקב פאשר ראם מתנה אלקים ז"ה והטעם שהוא עיקר לפי שהוא (שיר ב) משגיח מן החלונות חלו נא פנ"י א"ל (בראשית לב) ויקרא יעקב שם המקום פניאל (במדרש) דומה דודי לצבי מה צבי זה מדלג מהר להר מבקעה לבקעה מסופה לסופה מאילן לאילן מגדר לגדר פן הקב"ה מדלג ממצרים לים מים לסיני מסיני לאנהל מועד אפשר שהפנונה לפי שחלקו עמודי עולם מתי נאמר שיר השירים פדאיתא במדרש חזית וכולהו איתנניהו שגאמרה בקיל ט"ו ביציאת מצרים ואחר פה על הים ואחר פה על הר סיני גם בשעת הקמת המשכן באנהל מועד ובמקדש קו"ל דוד"י בגי' יוד פעמים ה' וה' פעמים יוד הרי ק' ו פעמים ה' ה' פעמים ו' הרי ס' סוד (שמות טז) ניורהו ה'ע"ץ כי שם בן ד' הוא בחשבון משולב ע"ץ פנ"ל וכן הוא קו"ל דוד"י ז"ס מדלג מסופה לסופה מא"ילן לאיל"ן כי דומה דודי לצבי כי בנה הצירוף מדלג על ההרים טורי דנחשא טורי דמלטטיא משם יניקת אילן סר"ק פלול ס"מך ר"בוא ק"ל לפות שהוא יתוש שבים שיש לה ס' רבוא קליפות והוא קליפת סמאל ע"ץ בגי' ק"ס שהוא תרגום של עץ בחושבן חז על אותו עץ נתלה המן עם יוד בנ"ו שהם יוד קטרין תתאין דיליה קי"ו גם פן הכי הוי דעביד קינא דמסאבותא איל"ן סר"ק בגי' ישמעאל"ל הרי באילן סרק מבוארין תרין סטרין פחדא.

(שיר ב) קו"ל דוד"י הנ"ה בגי' ר"ך שהיו ישראל ראויין להיות בגלות ר"ך שנה פדאיתא בזוהר חדש פרשת וישב לפי שעשרה אחים מכרו ליוסף הצדיק ועל כ"א גיע כ"ב שנה שהיה פרוש מאביו ונהרי כ"ב פעמים י' ר"ך רק מיתת יוד שבטים גרמה לקרב קץ גאולה יוד שנים ולא היו שם רק רד"ו שנה וז"ס שרמז להם יעקב (בראשית מב) שמעתי כי יש שבר במצרים ר"ל שנשברו קצת שנים רד"ו שמה ר"ל בירידה שלכם שאתם תהיו שם בנה יהי שבר וסבר ולא תחשבו שפשתצא נשמה שלכם בארץ אחרת שתטמא ח"ו לזה אמר (שם) ונחיה שם ולא נמות בעולם הבא כי עצמות של יוד שבטים עלו עמהם כמ"ש (שם מו) אנכי אעלה עליו גם עלה על יוד שבטים כלם שעלו ג"כ עצמותיהם עמהם וז"ס שקראו לפני יוסף (שם מא) אבר"ך ר"ל הוא אב לגלות מצרים שבשבילו היו ר"ך שנים במצרים ויעבידו בהם בפה ר"ך ולפי תרגום יב"ע שהגלות התחיל משירד יוסף למצרים עוד כ"ב שנה על רד"ו הרי רל"ב סוד יה"י או"ר ד' מילואי השם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הספימו להיות ישראל בגלות (בראשית פד) ב"אר ל"חי ר"ואי שיצא יצחק משם שקבל על עצמו הגלות כדי שלא ירדו לגיהנם לדעתי ז"ש קו"ל דוד"י הנ"ה ז"ה ארבע תיבות אלו חשבון רל"ב ובנה השיבו ישראל למשה היא אנו נגאלין הלא צריכין להיות ת' שנה בגלות והשיב משה הואיל והקב"ה חפץ בגאולתכם אינו מביט בחשבונות רק מדלג על ההרים וקשה וכי מה תשובה היא זו אבל התירוץ הקדוש ברוך הוא מדלג על ההרים ר"ל מתחיל מנ"ן השנים מן האבות שהם ההרים כמ"ש ברוך המקום שחשב את הקץ לעשות כמ"ש לאברהם אבינו בכרית בין הבתרים ר"ל ק"ץ שנים דילג ועשה פירוש לדבריו כמ"ז לאברהם אבינו בכרית בין הבתרים כי גר ינהה

זרעה שפתח בייחוד וסיים ברבים אבל הפנונה שגרות יהיה בייצחק שהיא זרעה כי בייצחק יקרא לה זרע לא היו באמת בגנות רק מנגן ביצחק שהיא רד"ו ה"פ של שם מ"ב שהיא סוד יד חזקה ה' אצבעות ביד ונמצא שהקדוש ב"ה מדלג על הקרים ומתחיל הגלות מן האבות וכן (שמות יב) ומושב בני ישראל ת"ל שנה מתחיל מברית בין הבתרים וכמו שהקב"ה מדלג ת' שנה ומתחיל הגלות מן אבות עולם פן הנה זה עומד אחר פתלינו שהיא יוסף שנקרא זה ובשבילו (שם יג) בעבור זה עשה ה' לי שבשבילו היו עבדים למצרים לכן התחיל הגלות מן יוסף קו"ל דוד"י הנ"ה ז"ה ב"א בגימטריא צדקיא"ל שהיא מלאכו של אברהם הולך צדקות שבשבילו זכו לגאול בזכות צדקה שעשה זה יעיר זה: או יש לדרוש מדלג על הקרים בסוד (שם ג) וירא ה' כי סר לראות שחשב משה שיהיו ישראל עוד נ' שנה בגלות ס"ר י"פ הוי"ה כי בשביל זה ירדו כמ"ש הקב"ה (שם ו) ושמי ה' לא נודעתי להם י"פ הוי"ה הוא ס"ר והקב"ה השיב אהיה אשר אהיה שהיא י"פ אהי"ה שהיא בגי' רד"ו ועז"א על אותן הנ' שנה שיהפך השנים ויהי' ממנו ימים (שם ג) בהוציאה את העם הזה תעבדון בני' יתירה שאותן נ' ימים המתנו עד שקבלו התורה ביום החמשים בשבועות ז"ש (שם יג) וחמשים עלו בני ישראל שהיו ראויים להיות עוד חמשים שנה במצרים להשלים י"פ הוי"ה ועז"א (מיכה ז) כימי צאתה מארץ מצרים על נ' ימים אלו אראנו נ' פלאות ז"ש (תהלים צ) שמחנו פימות עניתנו שנות ראינו רעה שישמח אותנו מן אותן שנים ראויים לראות רעה ועשה הקב"ה מהם ימים נגד נ' שנים שהיו ראויים להיות במצרים והיפך הקב"ה אותן השנים והמתין בשמחת נתינת התורה נ' ימים ועשה מן שנים ימים פן יעשה לע"ל כימי צאתה וגו' וכן (שם) יראה אל עבדיך פעלה לע"ל.

ז"ש (שיר ג) מדלג על הה"רים בגי' י"פ הוי"ה ס"ר שהקב"ה דילג על חשבון שהיו ראויים להיות עוד נ' שנה בגלות מנגן הה"רים. גם יסוד מוסד מחממי האמת שפל ד' מלכיות היו ראויים להיות במצרים לכן אמר ארבע מאות שנה (בראשית טו) גר יהיה זרעה לקבל ארבע קליפות כ"א פלול ממאה והקליפין הם ד' הרי ארבע מאות שנה ז"ש לאברהם (שם) והנה אימה זה בכל חשיכה מדי גדולה יון נופלת אדם פולם היי ראויים להיות במצרים עליו על אברהם ואם הי' פן עדיין אנו ובנינו היינו משועבדים שם ברוך המקום שדלג את הקץ וחלקן לד' גליות כמ"ש לאברהם אבינו בברית בין הבתרים שהראה לו ד' גליות ואם"כ הראה לו כי גר יהיה זרעה ארבע מאות שנה שהיא גלות מצרים וקשה למה הראה לו שלא פסדון מתחילה הנה לו להראות גלות מצרים ואם"כ שיעבוד ד' מלכיות א מה חשיכה בשלמא למ"ד למפרע אימה אדם חשיכה יון גדולה מדי נופלת בכל נוכל לומר שמלמטה למעלה הראו לו ה' גבורות מסטרא דה' אתנו מנצפ"ך אבל למ"ד אימה זה בכל וכו' קשה אבל הענין שהראה לו הקב"ה ד' מלכיות פלם יהיו במצרים לכן הראו לו מתחילה ד' קליפות אם"כ הראה לו מצרים כי ראויים היו פל ד' מלכיות להיות שם אם"כ תיקן לד' גליות ז"ש קול דודי מדלג על הקרים אין הרים אלא מלכיות כי חילק גלות זה על ארבע גליות ע"ל הה"רים בגי' ד"פ מל"ך שהם ד' מלכיות.

או יאמר קול דודי הנה זה בא בחוש אנו רואין שהקב"ה עשה ושלח (איכה א) אש בעצמותי כמ"ש עמוס (עמוס ז) ויראני ה' והנה ה' עומד לריב באש שהי' רוצה להביא

אש על ישראל והתפלל עמוס (שם) ה' אלקים חדל נא וגו' יעקב פי קטן והטעם שאנו יודעין שמה' היתה זאת לפי שבחוש אנו רואין שהוא מדלג על ההרים על הצדיקים הנה זה עומד אחר פהלינו מאחר שאנו רואים בתים של עץ שהיו אצל הבתים שהתחילה בם השריפה לא נשרפו ודלגה השריפה על בתים של אבנים לרחוב אחרת בזה אנו רואים הנה זה עומד אחר פתלינו אבל אלו הי' נותן רשות למשחית אנדרלמוסיא ירדה והורגת טובים ורעים ואינו מבחין בין צדיק לרשע.

או יאמר שב' גאולות הן אם תמה זכות אבות אזי מביא גואל בני בניהם למען שמו וכמ"ש (תהלים צד) אם אמרתי מטה רגלי שהן האבות רגלי המרפכה פסא של ג' רגלים אזי חסדך ה' יסעדיני שעושה הקב"ה למענו וכה"א (ישעיה נד) פי ההרים ימושו האבות אזי חסדי מאתך לא תמוש חסד ז"ש קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים ר"ל פשתמה זכות אבות והוא מדלג על ההרים פשיש זכות של אבות ואמהות וכשאין בהם זכות הנה זה עומד אחר פתלינו שהקב"ה בעצמו מציץ ומשגיח גם קו"ל בגי' אלי"הו חנ"וך ב' מליצי יושר שלנו בגלות ז"ש קול דודי הנה זה אליהו הנביא נקרא (מלאכי ג) הנה אנכי שנלח לכם את אליהו ומשיח בן יוסף שהוא דיוקנא חנוף לנער נקרא ז"ה (בראשית לז) נסעו מז"ה קול דודי הם שנים אלו אליהו חנוף שהוא אליהו ומשיח הנ"ה ז"ה בא מדלג על ההרים (ישעיה לב) מה נאוו על ההרים רגלי מבשר שלום אמן.

ובמדרש שלאחר זה נתבאר שכ"ג נכנס בזכות אבות ג' ואמהות ד' ז"ש קול דודי הנה בא עבור אבות מדלג על ההרים עבור אמהות מקפץ על הגבעות הן הן ז' שערים עליונים ג' ברכות של ק"ש בשחר ד' בערב סוד בערב היא באה ובבוקר היא שבה ב' יחודין דשחרית וערבית והן הן ז' היכלות שעולה התפלה דרך ז' שערים גם בשקול דודי בא הקדושה אזי מדלג על ההרים דא דכורא שהקליפות בורחים לנוקבא דתהומא רבא וכן מקפץ על הגבעות דא נוקבא לילי"ת רוכבת על ת"פ מחנות חשבון דיקה מנן גבעות"ת הוא תפ"א היא וחיילותיה לכן היו מנין (ישעיה א) מלא"תי בתי פנסיות בירושלים פי אר"ץ כנע"ן לדעתי רזא עילאה הוא שמתחלה הרגיעה לילית מצאה שם מנוח והיו בתים שלהם בנויים ע"ש תפ"א מחנות של לילית וחיילותיה מפיין אר"ץ כנע"ן ואח"כ העמידו ב"כנ וב"מד מנן זה ז"ש מקפץ על הגבעות הנה זה עומד אחר פתלינו ב"כנ ומדרשות שהעמידו על זה היסוד והגר שפחת שרי אומרת (בראשית טז) מפני שרי גברתי אנכי בורחת וזהו הסוד לדעתי (ישעיה א) מלא"תי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים היינו שבתחלה היו ב"כנ וב"מד כמנן מלא"תי מצד הקדושה ובעת רעתם חזרה לשלוש תפ"א מחנות כמנן וע"תה מרצחים גם תשועת ה' פהרף עין ז"ש קול דודי הנה זה בא אזי מדלג על כל הרים וגבעות פי כאשר דבר מלך שלטון מי יאמר לו מה תעשה ז"ש הואיל והקב"ה חפץ בגאולתכם אינו מביט וכו' פי מי יעכב על ידו אבל אלו הנה מלאך אזי צריך ליקח רשות מגבוה על גבוה והקב"ה שגבוה על גבוהים אין מי שיעכב לו לכן (תהלים קלה) פל אשר חפץ ה' עשה בשמים ובארץ.

או קול דודי הנה זה בא אזי מדלג על היסורין שלכם כמ"ש (שמות ג) פי ידעתי את מכאוביו שראה הקדוש ברוך הוא הלחץ שלחצו אותם ברד"ו שנה כ"כ שהיה להם

לספול בד' מאות שנה והרים הם יסורין פדאיתא במדרש והקב"ה בידו לידע ולא לשום מלאך.

או שהקב"ה שינה במצרים הסדר כי דרך אומה ליפול שר שילה מתחלה ואח"כ להפיל אומה שלמטה ובמצרים להיפך ז"ש (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים שהעביר על מדתו שהפתי כל בכור בארץ מצרים ואחר כך (שם) בכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה' ז"ש קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים שפסח על בתי מצרים שמתחלה הנה לו להפכות ההרים שהם שרים של מעלה (עמוס ט) הן הכפותר וירעשו הספים והוא לא עשה פן הנה זה, עומד אחר כתלינו.

או שהקדוש ב"ה ממתין (תהלים כב) יושב תהלות ישראל ומניח עליונים וכל צבאם ושומע תפלת ישראל למטה ז"ש קול דודי הנה זה בא שהקב"ה בעצמו שומע אותו מדלג על ההרים והגבעות שלמעלה הן הן (דניאל ז) אלה אלפים שמשמשין אותו ועומד אחר כתלינו שהם כותלי ב"ה שכלנו מציץ מן החרפים שכלנו או ע"ד אוהב ה' ששירים המצויינים בהלכה שאין לו להקב"ה רק ד' אמות ז"ש קול דודי הנה זה בא שהיא התורה אזי הקב"ה מדלג על ההרים והגבעות הנה זה עומד אחר כתלינו בית המדרש שכלנו.

ע"ד המדרש (תהלים יח) וירכב על פרום ויעף לפי מ"ש למעלה שד' מלכיות וגלות מצרים היו נגד ה' גבורות דהיינו אותיות מנצפ"ך פזה נ"ל מבואר פוננת הגמרא (מגילה ב) מנצפ"ך צופים אמרום דהיינו ע"ד מ"ש הגמרא דנדריים (נדריים כב) אלו לא חטאו ישראל לא הי' להם אלא התורה וספר יהושע לבד ולא שאר דברי הנביאים כלל משום שכלם התנבאו דברי הוכחות ועל גלות ופירענות ישראל וע"כ מבואר שז"ש מנצפ"ך צופים אמרום משום שהם רומזים על הגליות וד' מלכיות ועל פן הנביאים אמרו זה הסוד מנצפ"ך שהוא רומז על הגלות וד' מלכיות וזה הי' אחר יהושע שחטאו ישראל כבר בע"ז ונגזר עליהם הגליות וע"כ כתיב בשמואל מן הרמתי צופים וכתבו התוספות דאיתן צופים אמרו תיבות מנצפ"ך והיינו משום שאחר יהושע היו הנביאים ראשונים אחר חטאם של ישראל שנגזר הגלות וע"כ (מגילה ב) אז אמרו הצופים והגמרא מקשה והא כתיב אלה המצות שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה ומשני שפחום ונחזרום ויסדום וגם אמרו מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדין והענין כמ"ש רבי ז"ל: פרשת מצורע במדרש ואת תהיה תורת המצורע.

הה"ד (משלי ו) שש הנה שנה ה' רזא דהא קרא שריפת חמץ בין שש לשבע לפי שסמאל הוא רזא דו' בקליפה ולילית רזא לקבל ה' א"ח רונה ש"ל ה"שם (ר"ת האש"ה) שבעה מלאכות האשה חייבת לבעלה (בכורות) כי הנחש שהיא לילית עיבורה לשבע שנין הן הן ז' שמהן דיצ"הר ז' מדורין לגיהנם.

(ישעיה מב) ה' זו חטאנו לו על שגרמו לבא לילית עם ז' רתיכין דיקה וסמאל עם ו' גולגורין בישיין (יחזקאל ט) ששה אנשים באים מדרך הצפון ועציהם קרא יעקב הברכות (איוב ה) בשש צרות יצילך ובעגל שעשו בין שש לשבע (שמות לב) וירא העם כי בא שש על ו' דרגין של סמאל בש"ש בגי' ז"פ אלהי"ם כי השיבו עליהם ז' אלקים בשעה שאמרו (שם) עשה לנו אלקים אשר ילכו לפנינו ומשם המשיכו עליהם טומאת צרעת כי פרוע העם והוא רזא דנגע צרעת כי יהיה באדם דכר ונקבא: פרשת אחרי מות דרשה

זו דרשתי שנת לשמ"חה אחר השריפה אשר נשרפו בתים בקראקא ברשות אלקי האלקים אדון כל הנשמות.

המציל נפשותינו מן השעות הרעות. (תהלים צד) אל נקמות ה' אל נקמות: וברשות התורה הקדושה כלולה מכל החכמות.

וברשות חכמים ונבונים השונים בנסתרות ובנעלמות. וברשות כל איש ישראל ראשי אלפי ישראל המה הגדולים אשר מעולם הם אנשי שמות.

(שם מו) לכו חזו מפעלות אלקים אשר שם בארץ שמות. מפני אלה תאכל הארץ מן שבועות וחרמות (שם מד) הלא אלקים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות.

(שם סח) נורא אלקים ממקדשיה אל ישראל הוא נותן לעם עוז ותעצומות. (שם קלב) לא אתן שנת לעיני ולעפעפי תנומו'.

עד אמצ' מקום לה' לאמר קושיות עצומו'. בפ' אחרי מות: תנינו בגיטין פ'ק הנזקין אמר ר' לוי שמנה פרשיות נאמרו בו ביום שהוקם המשפן פרשת פהנים פרשת לויים פרשת טמאים ופרשת שילוח טמאים פרשת אחרי מות פרשת גרות פרשת שתויי יין ופרשת פרה אדומה.

הטעם שהי' שמנה פרשיות לפי שהיה יום שמיני למילואים שנתמלא ונתבסס העולם על עומדו ועל תיקונו והיה אז שם מלא על עולם מלא ונתלבש הכ"ג בשמנה בגדים הן הן ארבע בגדי לבן נגד ד' אותיות הנהי' וד' בגדי אדום נגד ד' אותיות אדני שהם חיות קטנות עם גדולות ז"ס מלואים ומאחר שהיה העולם מלא ונתמלא בכל רחמים בעולם איך יצאת זאת מלפניו? תברך לעורר מדת הדין ולשלול בהם הלא אמר (שמות כב) אשר ירשיעון אלקים על אשר אמרו (שם לב) עשה לנו אלקים ועוד למה אמר אחרי מות שהוא מופלג הלא באותו יום הי' אחר מבעי לי' כי באותו יום מיד נאמרה פרשה זו ועוד בקרבנתם לפני ה' הלא חנון ורחום הי' לפני אלקים מבעי ליה שהוא דין קשה כי אותו היום (משלי ט) חכמות בנתה ביתה של משפן (שם) חצבה עמודיה שבעה ז' ימי מלואים (שם) טבחה טבחה ב' טביחות נדב ואביהוא (שם) מסכה יינה שתויי יין היו אף ערפה שולחנה כי אותו היום היה יום א"ף כי היום הי' נראה אליכם בקמץ על מד"הד שירד לעולם ועוד קושיות הנהר פסוק ראשון מתחזי יתיר דבר אל אהרן אחיה מפאן שירותא דפרשתא ר' אליעזר תירץ בזה.

ובמדרש הנגלה הי' ר"א בן עזריא אומר משלו משל למה"ד לחולה שצננס לרופא כו' במדרש בזאת יבא אהרן אל הקודש מפני מה אין הפהן משתמש בבגדי זהב משום גאונה שצננס (משלי כה) אל תתהדר לפני מלך בפר זה אברהם שני' (בראשי' יח) ואל תפקר רץ אברהם איל לעולה זה יצחק (שם כב) והנה איל אחר נאחז בסבך.

עז בזכות יעקב (שם לז) קח לי משם שני גדיי עזים טובים לה טובים לבניי טובים לה שע"י תקבל הברכות וטובים לבניי שעליהם מתפפר להם בי"ה"ה"ד כי ביום הנה יכפר אין לי אלא אבות אמהות מנין ת"ל בד בבד? הנה עכ"ל וקשה מי בקש זאת מידו שיהיה עמו זכות אבות ואמהות שעשה ממנו קושיא אין לי אלא אבות אמהות מנין ולפי הדרש יש לפי שבעל המאמר יודע סוד פסוק חכמות בנתה ביתה הנדרש על יום הקמת

המשפן שאמר שם תצבה עמודי' שבועה דהיינו שבשבייל ז' עמודים שהעולם עומד עליהם הוקם המשפן על פן היו ז' ימי מלואים נסוד ז' עמודים הם ג' אבות שין של תלת ראשין של תפילין ד' אמהות שהם שין של ד' ראשין לכן הקריבו באותו יום ז' קרבנות כמו שביציאת מצרים הי' (שיר ב) קול דודי בא בזכות אבות (שם) מדלג על ההרים בזכות אמהות מקפיץ על הגבעות.

וכן הוא אומר (שמות יב) שה לבית אבות אלו אבות שה לבית בזכות אמהות פן בשעת הקמת המשפן הנה זה עומד פנה וכוה אחר פתלינו שהוא המשפן משגיח מן החלונות אבות מציץ מן החרפים אמהות הם סוד ז' צינורות שעליהם הושפת העולם ז' עמודים ממש או נאמר שבנה היום הי' כיום שנבראו בו שמים וארץ ונתקן חטא אד"הר וחוה וכמו שתקינונו של אד"הר ע"י ג' אבות נר"נ פן תקונו חנה הי' ע"י ד' אמהות לכן הוצרכו כ"ג להיות זכר ונקיבה וכפר בעדו ובעדו ביתו כי שניהם צריכים פפרה לכן סבר ר"י מכינים עוד אשה לכ"ג קודם יוה"כ זהו שנאמר בזאת יבא אהרן אל הקודש ר פשהנה אהרן רוצה לבא אל בית המקדש הוצרכו להכין לו אשה שנקראת זאת (בראשית ב) לזאת יקרא אשה וזה הטעם שמתו בניו של אהרן לפי שנא' אדם כי יקריב מקם ר"ל צריף להיות זכר ונקיבה שנקראו אדם זאת תורת העולה היא העולה וקרינו הוא כי צריכין להיות זכר ונקיבה והם לא נשאו אשה ופגמו בחצי הראשון של שם שהוא י"ה נקרא לפני ה' לכן יצא אש מלפני ה' ותאכל אותם לכן בא המשל מ הרופא שהזהירו אל יבא בכל עת גו' ולא ימות גו' בזאת יבא שלא ימות פדרף שמתו נדב ואביהוא שלא שת לבם גם לזאת ובזו ירזו יותר מן הראשון שאמר בזאת לכן הקשה בעל המדרש ג' קרבנות אלו מורים ג' אבות אבל אמהות מנין שעל אמהות מורה זה הענין לכן הביא פסוק בד בבד יהיה ר"ל שצריף להיות תקונו פתונת בד של אד"הר שאיתא במדרש בגדי כ"ג נתלבש אד"הר לכן ב"פ וילבישם במסורה (שם ג) פתנות עור וילבישם ובזו הפרשה בגדי קודש וילבישם והנה בנה היום הוצרכו כ"ג ליקח ג' תיקונין של ג' אבות כי בעון עגל נתקלקו ג' קטריני נר"נ לכן הוצרכו משה להעיר באומרו (שמות לב) זכור לאברהם ליצחק ולישׂראל עבדיך פי קלקולם הי' ע"ז ג"ע ש"ד כמ"ש (שם) ויקומו ליצחק ועתה בנה היום הוצרכו לתקן שלשתן נגד תיקון נפש אברהם ע"ז נגד תיקון רוח יצחק ש"ד נגד תיקון נשמה יעקב ג"ע הן הן ג' עמודים שהעולם נכון עליהם: בפרקא דיומא על שלשה דברים העולם עומד תורה ועבודה וג"ח יעקב יצחק אברהם כמ"ש (ויקרא כו) וזכרתי את בריתי יעקב וגו' ובמצרים אמר (שמות ב) ויזכור אלקים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב הרי ג' אבות ג' אתין מרבין ג' אמהות ו' של ואת מרבה תרין רח"ל ולא"ה חושפנייהו פ"ר לתקן פר דינים שהמשיף אד"הר במשכו ה' אתנון של מנצפ"ך בעולם כי מתחלה היו כ"ב אתנון בעולם וכשחטא אד"הר בחטה שהפריד ה' ירדו ה' אותיות ונסתמו האותיות בה' אתנון של מנצפ"ך שנסתמו הצינורות ונשאר חט.

גם מצה שלמה נפרדה ה' ונשאר מ"ץ ותכן פטורים מן המעשר אשר רצה עשו ליתן מעשר מן תכן פי מעולם לא ירדה שכינה למטה מן עשר (ויקרא כז) העשירי הוא קידש לה' ואז ירדו פר דינים משם ירד הרו"ח טומאה"ה בעולם בגי' פ"ר לכן הוצרכו אדם הראשון להביא פר קרן א' הי' במצחו לתקן המשפן שיהיה אחד וכשיצאו ישׂראל ממצרים הוצרכו לאופן אחד בארץ שהוא סנדלפון לתקן פר ז"ש (שמות יג) בעבו"ר

זֶה עֲשֵׂה ה' לִי בַעבו"ר בְּגִי' פ"ר ז"ס (בַּמְדָּבָר כֵּט) שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לְפָר ר"ל ג' מִצּוֹת לֹקְחִין בְּפֶסַח לְתַמְנָן פֶּר דִּינִים וְסוּד ג' עֶשְׂרוֹנִים ג' אַבּוֹת הַעוֹלָם בְּגִי' פ"ר פ"ר בְּגִימ' יִשְׂרָאֵל וְכ"א הוּא יוֹד עֶשְׂרוֹן כִּי אַבְרָהָם הִתְחַלְתּוּ בְּאֶלְפֵי רֵאשׁ שֶׁל אֶלְפֵי הוּא יוֹד יִצְחָק הִתְחַלְתּוּ בְּיוֹד יִעֲקֹב בְּיוֹד אַבְרָהָם עֲשִׂירֵי לְדוֹרוֹת יִצְחָק קָבַל אוֹת בְּרִית שֶׁל יוֹד גַּם יִעֲקֹב נָתַן מִעֵשֶׂר מִכָּל לֶכֶן חָשִׁיב בַּמְדָּרָשׁ יוֹד דְּבָרִים עַל פְּסוּק בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן שְׂיִוֹד עֲנִינִים הָיוּ עִמּוֹ וְחָשִׁיב ג' אַבּוֹת בְּג' קַרְבָּנוֹת בְּפֶר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ דִּיּוּקָא כִּי הוּא הוֹרִיד ה' מִלְּאֲכִי חִבְלָה בְּעֵשִׂיית הָעַגְלָה לְקַבֵּל ה' אֶתְנֹון שֶׁל מִנְצַפ"ךְ וְלֶכֶן הִקְטִירוּ בַקְטוֹרֶת צָרִי צְפוֹרָן חִלְבֵּנָה לְבוֹנָה מִשְׁקַל ע' ע' מְנָה ד"פ ע' עוֹלָה פ"ר כִּי (דְּבָרִים לֵג) יִשְׁמֹו קְטוֹרֶה בְּאַפְּהָ לְשִׁכְף פ"ר דִּינִים שֶׁהֵם בְּעוֹלָם ז"ש אֵין לִי אֶלָּא אַבּוֹת אֲמֵהוֹת מִנִּין ת"ל בַּד בְּבַד יִהְיֶה שְׁנָאֵמַר גְּבִי קְטוֹרֶת שֶׁהוֹצֵרְכּוּ לְשִׁכְף פֶּר דִּינִים פֶּר מְנָה וְאֲמֵהוֹת הֵם מִשְׁכַּפִּין פֶּר דִּינִים שְׁכֵן רַח"ל וְלֹא"ה חֲשִׁבוֹנָם פ"ר ז"ש בְּפֶר זֶה אַבְרָהָם כּו' אֵין לִי אֶלָּא אַבּוֹת אֲמֵהוֹת מִנִּין ת"ל בַּד בְּבַד יִהְיֶה שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת מְדָה בְּמְדָה וּמִשְׁקַל בְּמִשְׁקַל בְּעֲנִין הַקְטוֹרֶת פ"ר מְנָה הוּא לְתִיקוֹן פ"ר דִּינִים וְעִיקָר פֶּר דִּינִים נִשְׁתַּכְּכוּ בְּאַמֵּהוֹת אוֹ בַּד זֶהוּ תִיקוֹן עַל אַד"הָר שְׁהִיָּה בַּד (בְּרֵאשִׁית ג) הֵן הָאֲדָם הִיא כְּאֲחַד מִמֵּנּוּ הָרִי שְׁצָרִיף ג"כ זְכוּת אֲמֵהוֹת כְּדִלְעִיל.

אוֹ ד"פ בַּד נֶאֱמַר בְּפֶסוּק לְקַבֵּל אַרְבַּע אֲמֵהוֹת כַּמ"ש בַּמְדָּרָשׁ כָּל אֲשֶׁה שֶׁהִיא צְנוּעָה זוֹכָה לְבָנִים כ"ג שְׁנָאֵמַר (תְּהִלִּים מֵה) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ שְׂיִוִּשְׁבַת פְּנִימָה זוֹכָה לְמִשְׁבָּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה מִעֵשֶׂה בְּקִמְחִית כּו' ז"ש ת"ל בַּד בְּבַד יִהְיֶה כְּשִׂוִּשְׁבַת אֲשֶׁה לְבַדָּה בְּצַנִּיעוֹת זוֹכָה לְבָנִים שְׁמִתְלַבְּשִׁין בְּבַד לְהִיּוֹת כ"ג ד' בְּגָדִים לְקַבֵּל ד' עוֹלָמוֹת שְׁסוּדָם (יִשְׁעָיָה ו) וּבְכַשְׁעֲכֶם שׁוֹלְחָה אֶמ'כ'ם א' בְּנֵט מ' צְנִפַת פ' תוֹנַת מ' כְּנָסִים שְׁכַבְּלוֹת ד' לְבוּשִׁים אֵלוֹ הֵם נִסְתָּמִין א"ל י"בֵּא ב"כֵּל ע"ת ר"ת אב"ע בְּאַרְבַּע תִּיבִין שֶׁל (תְּהִלִּים פֹּד) א"שְׂרִי י"וֹשְׁבֵי בְּ"יִתָּהּ ע"וֹד כִּי יִכּוֹל הָאֲדָם לְתַמְנָן בְּתַפְלֹתוֹ וּלְהַעֲלוֹת הָעוֹלָמוֹת עַד שְׁמָקוֹם עֵשִׂי בָּא לְבְרִיאָה וּבְרִיאָה בְּמָקוֹם יִצְרָה יִצְרָה בְּמָקוֹם אֲצִילוֹת ז"ס (שָׁם כֵּט) ה' י"בֵּרַךְ א"ת ע"מו בְּ"שְׁלוֹם שְׂיִצְרָה יִגִּיעַ לְמָקוֹם אֲצִילוֹת וְהִיא יִצְרָה וּבְרִיאָה יִהְיֶה עֲשִׂיָּה (בְּרֵאשִׁית ג) אֶל מָקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֶהְלוּ בְּתַחֲלָה קוֹדֵם שְׁחַטָּא אַד"הָר (שָׁם) בֵּין בֵּית א"ל וּבֵין הָע"י שֶׁהוּא סוּד אַרְבַּע עוֹלָמוֹת אֵלוֹ שֶׁהֵן לְקַבֵּל ד' אוֹתִיּוֹת הַשָּׁם י"ה בְּשָׁמִים ו"ה בְּאָרְץ ר"ת ב"ית א"ל בְּרִיאָה אֲצִילוֹת ע"י נוֹטְרִיקוֹן עֵשִׂי יִצְרָה ז"ש א"שְׂרִי י"וֹשְׁבֵי בְּ"יִתָּהּ ע"וֹד יִהִי מֵה שֶׁהִיא מְקוֹדֵם שְׂיִעֲלוּ הָעוֹלָמוֹת וְכֵן יִהְלֹוּף סְלָה לַע"ל.

ז"ש בַּד בְּבַד יִהְיֶה אֵלוֹ ב' רְתִיכִין שֶׁהֵם ד' יִהִי כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּתַחֲלָה וְהַעֲנֹק ז' הִיכְלוֹת הֵם לְקַבֵּל ג' אַבּוֹת אַרְבַּע אֲמֵהוֹת וְיִעֲלוּ ז' בְּשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת ז"ש בַּד בְּבַד יִהְיֶה שְׂיִהְיֶה כְּמוֹ שְׁהִיָּה (אִיּוֹב מֵא) אֶחָד בְּאַחַד יִגְשׁוּ.

אוֹ יֵאמַר בַּד בְּבַד יִהְיֶה ע"ד מ"ש בְּסִנְהֶדְרִין (דָּף נ"ב) תְּנִיָּא אַבָּא יוֹסִי בֶּן דּוֹסְתַאי אָמַר כְּמִין שְׁנֵי חוּטִין יִצְאוּ מִבֵּית קְדָשִׁי הַקְּדָשִׁים וְנִחְלְקוּ לְאַרְבַּע שְׁסוּדָם כְּדִלְקַמֵּן: ע"ד הַפְּשֻׁט ד' בָּנִים הָיוּ לוֹ לְאַהֲרֹן רֵאוּן לְיִשְׂרָאֵל ז"ש וְנִתְצָא אֵשׁ מִ"לִפְנֵי ה'.

ז"ש אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהְרֹן הָלֵא הִיא רֵאוּי שְׂיִמּוּתוֹ ד' לז"ה בְּקַרְבָּתָם לִפְנֵי ה' חֲנוּן וְרַחוּם ה' שְׁלֹא מָתוּ רַק אֵלוֹ הַשְּׁנַיִם. ז"ש אַחֲרֵי מוֹתָלֵג כִּי מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה יָדַע מְרַחוּק מִימַת נָדָב וְאַבְיָהוּ מִשְׁעָה שְׁבַקְשׁ בְּעַגְלָה (שְׁמוֹת לֵב) זְכוּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִעֲקֹב אִיתָא

במדרש (פ' תשא) לפי שהיה צריך לזפור זכות עשרה וקחשיב אני ואהרן ופנחס אלעזר ואיתמר יהושע וכלב הרי זו נחסרו עוד ב' לז"א זכור לאברהם וגו'.

ע"ד הדרש כ"א הי' בידו חטא זולת חטא זה מפל חטא נברא קטיגור (מלאכי ג) בנער פתנור אש (ישעיה י) והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה כמו שמפל מצנה נברא מלאך א' פן מפל עבירה ז"ש אחרי מופלג שפבר נגזרה מיתה על בני אהרן.

ז"ש (תהלים סח) נורא אלקים ממקדשיה. ז"ש כמין ב' חוטין יצאו ונחלקו לארבע להורות נתן בלבינו שלכל א' היו לו ב' חטאים ע"ד הרמז הקב"ה מאריף אפן וגבה דילן' ז"ש אחרי מות מופלג שהאריף להם אף אעפ"י שהם ב' גדולי הדור בני אהרן וגבה דילן' ר"ל חלק של הקב"ה שהיא הנשמה אבל הגוף חלק של ב' שותפין אב ואם לכן אמר בגמרא ונותרון בני מעוהי מדה כנגד מדהפי חלק של הקב"ה היא הנשמה אשר נפח בא"פו הוא מאריף להם אף ונוטל חלקו.

ז"ש בקרבנתם לפני ה' דרש לשון קרב ובטן ובני מעים שיוותרו בני מעייהו לפי שבלבם הרהרו לשון בקרב וכליות ז"ש לפני ה' שהיא הנשמה. על פי הקבלה כמין ב' חוטין על ב' נשמות של נדב ואביהוא שפחלקו אח"כ לד' נשמות נרמזים בר"ת אחרי מו"ת שנ"י בגימטריא נדב ואביהוא אליהו פנחס נחלקו לד' ז"ס סמיכות הפרשיות ולאיש אשר ישפב עם טמאה (נראה שר"ל שאז פשהרג פנחס את זמרי ששכב עם הטמאה זכה לנשמת נדב ואביהוא) או אחרי מופלג משעת עקינה של יצחק (בראשית כב) קח נ"א.

לכן שני חוטין נחלקו לד' הן הן ב' קרני האיל או שני חוטין כי נדב ואביהוא היו לקבל מיכאל גבריאל אהרן לקבל רפאל ז"ש משל לרופא שנכנס לחולה כי עתה בזה היום היה אהרן במדרגת רפאל ונתנה לו הרפואה.

וידוע כי ד' מלאכים במרפכה והם שנים ז"ש ב"ד בב"ד יהיה כמו שפקדושה יציאות השבת הקדושה שנים מיכאל וגבריאל שהם ארבע פן בקלפות ד' אינון והם שנים רק אף וחמה (משלי יז) וא"ח לצרה ונלד ב"ד בהן שהן ד' פן בב"ד הקדושה ב' שהן ד' אין מתחילין בב"ד.

או שרמזו החוטים שנים שהם ארבע על סוד יציאת השבת שהם סוד הנשמות שיוצאים מלמעלה כדאיתא בזוהר יומא דשבתא יומא דנשמתין בג"ד ישראל אמרי נשמת כל חי שנים כי הנשמות יוצאין זוגות זוגות מלמעלה והנה סוד שם פן ד' הוא תרין נוקבין ותרין דכורין אבא ואימא י"ה ברא וברתא ו"ה בג"ד קי"ל כב"ה (יבמות ד' ס) שמי שיש לו זכר ונקבה בן ובת קנים מצות פ"ו וכל מי שאין לו זכר ונקבה ממעט הדמות בדמותו ובצלמו ברא את האדם שהוא סוד ד' אתנון אלו והיכל העליון שהנשמו יוצאין משם הוא היכל קודש הקדשים וחסא של נדב ואביהוא הי' שלא נשאו נשים ז"ש כמין ב' חוטים יצאו מבית קדשי הקדשים ונחלקו לארבע שהיה להם ליגח לכ"א בת זוג.

או ב' חוטין על סוד ב' אותיות י"ה שפגמו בין איש לאשה שם יה נשפיר אש ואש ושרפן ומחצי השם נחלק לד' אותיות כי יוד הא בגי' כ"ו כמ"ש (תהלים קיח) מן המיצר קראתי יה ענני במרחב יה שהוא שלם ז"ש ב' חוטין מקדשי קדשים הם אתנון יה ונחלקו לד' או כמין ב' חוטין לרמזו שבשביל עון עגל מתו כמ"ש למשה (שמות לב) לך רד

מגלותא לגלותא עד גלותא רביעאה הו הן ארבע מרפבות שראה זכר' (זכר' ו) יוצאת מפי' שני החרים והחרים הרי נחשת טורי דנחשא לכו הראה הקב"ה שבשביל זה מתו נדב ואביהו לכפר על הדורות שיהיו ישראל בין מראות נגעים שמים שהן ארבע שהן בשם ב' מלכות בבל ואדום (שיר ב) קול דודי הנה זה ב"א ב"ב אדום שפל אהד מתריב בית (תהלים קלז) על נהרות בבל (שם) זכור ה' לבני אדום (ישעיה ח) והי' למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל ונחלקו לד' (דברים לג) כי אש קדחה ב'א'פ'י ב"ב א"דום פ"רס יו"ן ז"ש (שיר ב) מדלג על החרים הו הן ד' מלכות (שם) הנה זה עומד אחר פתלינו על ב' בתי מקדשות לכו נחלקו החוטין שנים לד' ויצאו החוטין שנים מבית קדשי הקדשים לרמז על ב' בתי מקדשות שנחרבו אח"כ נחלקו לד' כי דיעות הטומאה ב' שהם ד': או ב' ונחלקו לד' שפל מלכות הוא פפול שהם ח' מלכות ב' שהם ד' דהיינו פל אהד פלול משנים וכן היו הבגדים של כה"ג שנים שהן ארבע דהיינו ב' שמות הקדושים פל אהד פלול מד' אותיות שהם סוד (תהלים קד) חיות קטנות עם גדולות דלעיל ונרמז שחטא של נדב ואביהו שהיה על שהיו מחוסרי בגדים לכו מתו ע"כ צוה לאהרן שלא ימות ונרזו יותר מן הראשון ואמר בזאת יבא אהרן אל הקודש על ד' בגדי זהב נרמזין במלת בזאת שהוא סוד אדנ"י תמן דינא דמלכותא דינא ז"ס בקרבנתם לפני ה' שנקרבו בד' אותיות אדנ"י שהוא סוד היכל מזוז"ה השער שהוא לפני ה' סוד ד' בגדי לבן: או אמר דבר אל אהרן אחיך.

וכי עד השתא אין אנו יודעין שהוא אחיו של משה ברזא דגלגולא משה סוד הבל שמת על שהציץ בשכינה כמ"ש (שמות ג) כי ירא מהביט שהיה ירא מאותו הפטה כמ"ש (שם יט) כ"י את"ה העדות"ה בנו"ו לאמר שפודו סוד קרבן עולה ויורד ס"ת (ירמיה ט) י"תהלל ה"מתהלל ה"שכל וידוע אחרי זאת תורת העולה קרבן עולה ויורד הי"א העולה הו"א העולה למקרא ולמסורת כי אם בזאת יתהלל לכו אמר לאהרן אל יבא בכל עת כי הוא אחיך בגלגולא קדמאה שהיה אהרן מן טוב של קין ומשה מן טוב של הבל ולפי שנדב ואביהו נולדו מן טוב של קין לכו (שמות לב) ויקהלו על אהרן כי בר מזלייהו הו"ו ז"ש אהרן למשה (שם) אתה ידעת את העם כי ברע הוא דייקא דהם מן רע של קין לכו (שם) ויקח מיד"ם נענשו אלו השמים לקבל שמים של רע של הבל שהיה בלעם מן פל של הבל מן רע שלו זה נגד זה ז"ס (שם כב) שנים ישלם לרעהו קרי בי' לר"ע ה"וי לפי שהם רע של הבל יונס וימברוס בנוי דבלעם חיובא ז"ש עתה לאהרן שיזכור (דברים לב) ימות עולם שהוא אחיך ועתה נענשת אז באותו השעה ומה הנה מתירא משה שאמר להקב"ה (שבת נה) מתירא אני שמא ישרפוני בהבל פיהם ר"ל שאני הייתי בגלגול ראשון הב"ל וזה הנה חטא של נדב ואביהו בקרבנתם לפני ה' שהציצו בשכינה לכו אמר בזאת יבא אהרן אל הקודש דר"ג' עולמות בפר לקבל אברהם שהוא סוד נפ"ש עולם עשייה ואיל לעולה זה יצחק סוד רוח ביצירה ועז לקבל יעקב סוד בריאה נשמה: או אמר אהרן אחיך.

במדרש א"ר לוי בכאן מבשרו שבית א' יעמוד ת"י שנה מגין בזאת מי הכריחו לרש"י להבית לפשט זה לפי שהוקשה לוג"כ קושיות אחרי שהוא מופלג מכאן שרמז לו רמז על הפלגת בית ראשון ומה שהראה לו בית ראשון לפי שחטא נדב ואביהו הוא עגל ואמר (סנהדרין קכ) בחלק לסוף כ"ד דורות נגבה חוב זה כמ"ש (יחזקאל ט) קרבו

פְּקוּדוֹת הָעִיר ב' פְּקוּדוֹת פְּקוּדוֹת הָעֶגְל לְכֹן הָרָאָה לּוֹ עֵתָה הִנֵּה זְכוּת מִיתַת ש"ני ב"ני
א"הָרֹן גְּרָמָה שֶׁהִקְב"ה הָאָרִיף אִפּוֹ (אִיּוֹב א) וְתַפּוּל שֶׁב"א וְתַקְחֶם ר"ת ש"ני ב"ני א"הָרֹן
דְּמַתְרַגְּמִינֵן לִילִית חֲזִיבְתָא פִי שָׁם הִרְגִיעָה לִילִית בְּשַׁעַת חֲרִיבֵן וּמִצָּאָה מְנוּת וְאָז (אִיכָה
א) שְׁחָקָה עַל מִשְׁבֻּתֶיהָ וּנְקָמָה נְקָמַת שָׁרָה אֲמַנּוּ שְׁאֲמָרָה (בְּרֵאשִׁית כֵּא) גָּרַשׁ אֶת הָאֵמָה
הַזֹּאת וְאֵת בְּנָהּ (שָׁם כג) וְתָמַת ש"רה ב"קָרִית א"רְבַע לְכֹן הָרָאָה לְאֵהָרֹן בּוֹזֵאת חֲשָׁבוֹן
ת"י שְׁנָה שְׁאָז נִגְבָּה חוֹב הַנְּשָׂאָר וְעַד אוֹתוֹ זְמַן לֹא יִגְבָּה הַקֹּב"ה חוֹבוֹ וְנָתַן טַעַם לְדָבָר
לָמָּה כ"ד דּוֹרוֹת לְזֶה הַשִּׁיב בְּפֶר פֶּן בָּקָר זֶה אֲבָרְהֶם אֵיל זֶה יִצְחָק שְׁנֵי שְׁעִירִים זֶה יַעֲקֹב
פִי כ"ד שְׁעִירִים אֵינוֹן לְעֵילָא לְקַבְּלִיהוֹן הָיו כ"ד שְׁעִירִים בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל מָטָה שֶׁהוּא מְכֻוֹן
נֶגֶד יְרוּשָׁלַיִם לְעֵילָא (קֹהֶלֶת ז) גַּם אֵת ז"ה לְעֹנְמַת ז"ה סוּד כ"ד צִירוּפִי אֲדַנִּי וְלִפִּי
שְׁאֲבוֹת הָעוֹלָם הֵם שְׁעִירִים הָעֲלִיוֹנִים לְכו כ"ד רְנָנוֹת אָמַר שְׁלֹמֹה (בְּמִלְכִים א ח) שְׁרָצָה
לְהַעֲמִיד דְּלַתוֹת הַהִיכָל עַד שֶׁזָכַר (תְּהִלִּים כד) שְׁאוֹ שְׁעִירִים רְאִשִׁיכֶם שֶׁהֵם רְאִשִׁים
הָעֲלִיוֹנִים וְהַנְּשָׂאוֹ פֶתְחֵי עוֹלָם שֶׁהַפְּתֻחִים הֵם כ"ד שֶׁהָיוּ בְּעֶזְרָה לְקַבֵּל זֶה תִּקְנּוּ כ"ד תִּיבוֹת
בְּבִרְכַת וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָהּ וְדוּד אָמַר זֶה בְּתֵהִלִּים כְּשֶׁבָא לְמִזְמוֹר כ"ד וְרָזָא (יִשְׁעַי נד)
וְשִׁמְתִי כ"ד כ"ד שְׁמִשׁוֹתֶיהָ לְכֹן נִזְכְּרוּ אֲבוֹת הָעוֹלָם בַּתּוֹרָה כ"ד פְּעָמִים פְּסוּדָרֵן סוּד אֹר
יִשָּׁר שֶׁהוּא כ"ד וְכ"ד פְּעָמִים לְמַפְרַע עַל סוּד אֹר הַחוֹזֵר ז"ש בְּזֹאת יָבֵא אֵהָרֹן א"ל
הַקּוֹדֵשׁ שֶׁהוּא סוּד כ"ד תְּכַשִּׁיטִי כָּלָה כ"ד צִירוּפִי אֲדַנִּי (תְּהִלִּים עַד) א"ל י"שׁוֹב ד"ך
נִכְלָם ר"ת אֲדַנִּי וְנִרְמְזוּ עַל סוּד (שָׁם צג) נְשָׂאוֹ נְהָרוֹת י"י יִשָּׂאוֹ נְהָרוֹת ד"ך י"ם שְׁסוּד
יָם הָעֲלִיוֹן הוּא כ"ד לְכֹן כ"ד פְּעָמִים פְּפָרָה אֵיתְמַר בִּיו"ה כַּתּוֹרָה אָמַר וְאַחֲרֵי מוֹת
וּפְנִיחָס וְכֹן כ"ד עֲרִיּוֹת בְּפָרְשָׁה וְכֹן כ"ד תּוֹעֲבוֹת בְּהַפְטָרָה (יִחְזַקְאֵל מִ"ו עַד מ"ד) כ"ד
פְּעָמִים הו"י בִּישְׁעַי' כ"ד פְּעָמִים אֲשָׁרֵי בְּתֵהִלִּים זֶה לְעֹנְמַת זֶה בְּזֹאת יָבֵא אֵהָרֹן.

סוּד ג' ג' קוֹלוֹת הַשּׁוֹפָר פִּי ג' פְּעָמִים קו"ל בְּגִי' זֵאת וְג' קוֹלוֹת אֵלוֹ הֵם סוּד (שִׁיר ב)
קוֹל דוּדֵי הִנֵּה זֶה בָּא וְחִזָּר וּמְפָרֵשׁ מֵאֵן אֵינוֹן קְלִין (שָׁם) מְדַלֵּג עַל הַהָרִים שֶׁהֵם אֲבוֹת
הַקֹּדֵשׁ בְּגִי' אֲבוֹת וְאֵם הִיא מְלֵא בּו' קוֹדֵשׁ הוּא ג"כ חֲשָׁבוֹן ת"י כְּמוֹ בְּזֹאת חֲשָׁבוֹנִיהָ
דְּדִין כְּדִין ז"ש בְּפֶר זֶה אֲבָרְהֶם קָלָא תְּקִיעוֹתָא וְאֵיל קוֹל שֶׁל שְׁבָרִים יִצְחָק וְעַז קוֹל שֶׁל
יַעֲקֹב תְּרוּעַת מְלֵא בּוֹ לְכֹן הָיוּ תּוֹקְעִין שֵׁשׁ תְּקִיעוֹת בְּמִקְדָּשׁ תְּלַת גוֹ תְּלַת גַּם בְּתַפְלָה צָרִיף
לְהַמְלִיף בְּאַבְהֶן תְּחִלָּה לְסִדֵּר שְׁבָחוֹ שֶׁל מְקוֹם תְּחִלָּה אֲבוֹת גְּרוּרוֹת קְדוּשׁוֹת הַשָּׁם וְאֵרִז"ל
(בְּרֵכּוֹת ב) לְעוֹלָם יִשְׁהָה אָדָם שְׁנֵי פְתָחִים וְאֵח"פ יִתְפַּלֵּל וְהַקְשָׁה ב' פְתָחִים ס"ד אֵלָא
אֵימָא כְּשִׁיעוֹר ב' פְתָחִים וְקָשָׁה לָמָּה לֹא אָמַר בְּקִיצוֹר כְּשִׁיעוֹר אֵלָא תְּרַוּוּיָהּוּ אֵיתְנִיָהּוּ ב'
פְתָחִים הֵם חֶסֶד דִּין אֲבָרְהֶם וְיִצְחָק הַקְשָׁה ב' פְתָחִים ס"ד הֵלֵא (תְּהִלִּים כד) מְבַקְשֵׁי פְנִיף
יַעֲקֹב סָלָה פִי (שָׁם מו) י"י צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹקֵי יַעֲקֹב סָלָה אֵימָא כְּשִׁיעוֹר שֶׁהוּא
יַעֲקֹב כְּלוּל מִשְׁתִּיָּהּוּ וְהוּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא כְּלוּל מִשְׁתִּיָּהּוּ יוֹשֵׁב אֲנֵהִלִּים ז"ש בְּזֹאת יָבֵא
אֵהָרֹן אֵל הַקּוֹדֵשׁ סוּד קְדִישִׁים פִּי אֲבוֹת לְקַבֵּל אֲבָרְהֶם גְּבוּרוֹת לְקַבֵּל יִצְחָק קְדוּשׁוֹת לְקַבֵּל
יַעֲקֹב וְאֵין הַתְּפִלָּה נִשְׁמַעַת עַד שְׁבָא לְחֻצֵר הַפְּנִימִית נוֹכַח בֵּית מְלָכוֹת ז"ס ג' יָמִים
שֶׁהַלְבִּישׁ אֶסְתֵּר וְעוֹמְדָת לְכֹן דְרז"ל ג' אֲבוֹת בְּזֶה הַפְּסוּק כִּי דָרָף אֵלוֹ ג' הָאֲבוֹת הַתְּפִלָּה
הוֹלְכַת לְכֹן תְּנִינֵן (יּוֹמָא כח) שְׁאֲמָרוּ בְּרַקְאֵי לְזַכָּר זְכוּת יִשְׁינֵי חֲבָרוֹן לְכֹן אוֹמְרִים פְּסוּק
(תְּהִלִּים ה) וְאֵנִי בְרוּב חֶסֶדָּהּ לְקַבֵּל אֲבָרְהֶם (שָׁם) הֵיכַל קְדוּשִׁיף זֶה יִצְחָק בְּיִרְאָתָהּ זֶה
יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית כח) מֵה נּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה: אוֹ יֵאמֶר בְּזֹאת יָבֵא אֵהָרֹן אֵל הַקּוֹדֵשׁ ע"ד

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה (משלי כח) מסיר אָזְנוֹ מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה גַם תִּפְלְתוּ תוֹעֵבָה לְפִי שְׁאִין לְהִקְבֹּה בְּעוֹלָמוֹ רַק ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה.

וכשלוּמְדִין לְמִטָּה בְּזֹאת ה' אַחְרוּנָה שֶׁל הַשֵּׁם יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקּוֹדֵשׁ הִיא י' שֶׁל שֵׁם שֶׁהוּא חֲכָמָה עֲלֵאָה מִן חֲכָמָה תַּתְּאָה לְעֵילָאָה ז"ס (שם ט) חֲכָמוֹת בְּנִתָּה בֵּיתָה תְּרִין יב"א נוֹטְרִיקוֹן י"ב א"וּתִיּוֹת שֶׁהֵם סוּד שֶׁם שֶׁל י"ב חֲלַת בְּרַכָּאָן (בַּמְדָּבָר ו) י"ב בְּרַכְךָ י"אֵר י"שֵׁא ג' שְׁמוֹת שֶׁבְּכַרְפַּת פְּהֵגִים וְהֵם סוּד ג' אָבוֹת יְבָרְכֶה מְסִיטְרָא דְאַבְרָהָם פֶּר יֵאֵר מְסִיטְרָא דִּי צַחֲקָא אִיל יִשָּׂא מְסִיטְרָא דִּי עֵקֶב עֲזוּ מִשָּׁם זָכוּ יִשְׂרָאֵל לְבִרְכַּת פְּהֵגִים י'ב"א י"צִירָה בְּ"רִיָּאָה א"צִילוֹת כָּל אֶחָד כָּלוּל מִד' אֲתוּנוֹן סוּד יִצִּירָה מִד' כְּנֻפּוֹת הָאָרֶץ ד' כְּנֻפִים שֶׁל טְלִית מִתְּלַבֵּשׁ בִּי צִירָה ד' אוֹתִיּוֹת שֶׁל אֲדנ"י בְּרִיָּאָה שֶׁם שֶׁל אֵהי"ה ד' אֲתוּנוֹן לְקַבְּלֵיהוֹן ד' פְּרִשְׁיוֹת שֶׁל תְּפִילִין שֶׁל יָד (שְׁמוֹת יז) כִּי יָד עַל כ"ס עוֹלָם דְּמִינְשׁוֹב הָרִי גִיתָקוֹן עוֹלָם בְּרִיָּאָה בְּתִפְלִין שֶׁל יָד אִימָא עֲלֵאָה מְקַנְנָא בְּכוֹרְסִיָּא תְּפִילִין שֶׁל רֵאשׁ ד' בְּתִים לְקַבֵּל אֲצִילוֹת לְקַדָּם מְלָכָא עֲלֵאָה בְּעִינֵן לְמִיָּקָם גְּמָצָא נְתַקְנוּ עֲלֵמִין בְּעוֹבְדָא בְּזֵה הַיּוֹם נְתַקְנוּ אָדָם פְּתוּנוֹת עוֹר שֶׁלֹּו שֶׁהֵם רְזָא דְתְּפִילִין ד' בְּתִים שֶׁל עוֹר ד' בְּתִים שֶׁל יָד לְקַבֵּל ד' בְּגָדֵי זָהָב ד' בְּתִים שֶׁל רֵאשׁ לְקַבֵּל ד' בְּגָדֵי לְבָן לְכֹן בְּמִסְוֶרָה ב"פ וְיִלְבִּישֶׁם (בְּרִאשִׁית ג) פְּתוּנוֹת עוֹר וְיִלְבִּישֶׁם וְאַצֵּל בְּגָדֵי פְּהוּנָה וְלִבְשֶׁם כִּי לְבַשׁ הַקַּב"ה לֹא"הֵר בְּגָדֵי פְּהוּנָה כִּי אַחַר הַחֲטָא שֶׁל אֲד"הֵר נָתַן לוֹ כַּפָּרָה בַּח' בְּגָדִים א' ח'ר'י נוֹטְרִיקוֹן א"דָם ח"וֹה ר"אש י"צִירִים ז"ש בְּמִדְרַשׁ עֲזוּ לְקַבֵּל יַעֲקֹב (שָׁם כז) שְׁנֵי גְדֵי עֲזִים טוֹבִים לָהּ שֶׁתְּקַבֵּל הַבְּרָכוֹת עַל יְדֵיהֶם וְטוֹבִים לְבָנֶיהָ עַל שִׁיתְּכַפְּרוּ בִּי"ה כִּמ"ש (וַיִּקְרָא טז) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר וְקָשָׁה מֵה עֲנִין הַבְּרָכוֹת שֶׁל יַעֲקֹב לְכַפֵּר יו"ה כ וְלִדְיָדִי נִיחָא כִּי עָשׂוּ לְקַח בְּגָדֵי חַמּוּדוֹת מִנְמָרוֹד שֶׁהֵם בְּגָדִים שֶׁל אֲד"הֵר שֶׁהֵיוּ בְּגָדֵי פְּהוּנָה כִּי עָשׂוּ הֵיךְ הַבְּכוֹר וְהוּא מְשַׁתְּמֵשׁ בְּבְגָדֵי פְּהוּנָה לְכֹן אָמַר בְּמִדְרַשׁ כְּשֶׁלְבַשׁ עָשׂוּ אוֹתוֹ לְבוּשׁ הֵיוּ כָּל חַיּוֹת וְעוֹפּוֹת מִתְּקַבְּצִין אֵלָיו וְהֵיוּ נִכְנָעִין לְפָנָיו.

הַעֲנִין כִּי בְּגָדִים אֵלוֹ הֵם לְבוּשִׁים אֶל מְרַכְּבָה עֲלֵאָה וְתַתְּאָה וְאֵז הֵיךְ הוּא בְּצִלְמוֹ וּבְדַמּוֹתוֹ לְקַבֵּל ב' רְתִיכִין עֲלֵאָה וְתַתְּאָה וְאוֹתוֹ בְּגָד הוּא שֶׁל כ"ג וַיִּרְשׁ ג"כ עָשׂוּ שֶׁהֵיךְ ג"כ בְּכוֹר לְכַהֲנָה לְכֹן כְּשֶׁבָא עָשׂוּ אֶל הַשְּׂדֵה לְצוּד צִיד לְקַח אוֹתוֹ לְבוּשׁ עֲמּוֹ כְּשֶׁאָמַר לְיַעֲקֹב (בְּרִאשִׁית כה) הִלְעִיטְנִי נָא מִן הָאֲדוֹם הָאֲדוֹם הֵיךְ שֶׁהֵיךְ רוּצָה לְהַתְּלַבֵּשׁ רַק בְּבְגָדֵי זָהָב לְבַד וְלֹא בְּבְגָדֵי לְבָן כִּי יִתְאַדָם יִתְאַנָה לְדָם אָמַר לוֹ יַעֲקֹב (שָׁם) מְכָרָה לִי בְּכוֹרְתִי כִּי בְּזֵה הַבְּגָד נִתְּלָה הַבְּכוֹרָה וְדִינָא קָאָמַר לִי יַעֲקֹב לְעָשׂוּ אִם רוּצָה אֲתָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּסִיטְרָא דְדִינָא קְשִׁיָּא מִן הָאֲדוֹ"ם הָאֲדוֹ"ם מְסִיטְרָא דְסַמְאָל כְּמִין גְּמֵל שָׂרְכַב עַל הַנָּחַשׁ לְכֹן אָמַר הִלְעִיטְנִי (בְּשַׁבָּת) מִלְעִיטִין אֵת הַגְּמֵל א"כ צָרִיךְ אֲתָה לְפָשׁוּט מְעֵלִיךְ בְּגָדֵי לְבָן שֶׁהֵם בְּגָדִים שֶׁל כה"ג שֶׁבָהֶם נִתְּלָה הָעֵבוּדָה וְאוֹתוֹ לְבוּשׁ לְבַשׁ יַעֲקֹב בְּשַׁעָה שָׁבָא אֶל יַצְחָק אָבִיו לִיתֵן לוֹ הַבְּרָכוֹת כִּי כֹן הָדָר לוֹ לְכֹן צוּנַח עָשׂוּ כְּרוּבִיא (בְּרִאשִׁית כז) אֵת בְּכוֹרְתִי לְקַח מִפָּח מֵה שֶׁלְקַח אֵת בְּכוֹרְתִי וְנַעֲשֶׂה בָהֶם כה"ג לְהַשְׁתַּמֵּשׁ הוּא בְּבְגָדֵי לְבָן (שָׁם) עֲתָה לְקַח אֵת בְּרַכְתִּי כִּי מִזֵּה בָּאוּ לוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל אֲד"הֵר כְּדֵאִיתָא בְּזוֹהַר י' בְּרַכָּאָן אֵלוֹ שֶׁל (שָׁם) וְיִתֵּן לָהּ לְקַבֵּל י' קְלָלוֹת וְהִנֵּה שְׁפִיר קָאָמַר בְּמִדְרַשׁ טוֹבִים לָהּ שֶׁקַּבְּלָתָּ הַבְּרָכוֹת עַל יָדָם וּמִפָּח אֵלוֹ הַבְּרָכוֹת נַעֲשֶׂה כה"ג בְּלְבוּשִׁים שֶׁל אֲד"הֵר טוֹבִים לְבָנֶיהָ שְׁנַתְּפַר עַל יָדָם כִּי בְּכָל יו"ה כִּי נִתְּלַבֵּשׁ כה"ג בַּח' בְּגָדִים אֵלוֹ וּמְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל בָּהֶם ז"ס סְמִיכוֹת הַפְּרִשְׁיוֹת כִּי יַצוּד צִיד חִיָּה וְעוֹף וְכִסּוּי הָדָם בְּזֵה הַפְּרָשָׁה כִּי בְּאֵלוֹ הַבְּגָדֵי צָדִים כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹ

בעולם שהוא לבוש של אד"הר ולכן ביום שהוקם המשפן נתאספו ג"כ כל חיות ועופות סביב המשפן פאשר ביארתי בפ' שמיני ז"ס סמיכת פרשת זאת החיה אשר תאכלו בהמות חיות ועופות להקמת פ' המשפן בפ' ויהי ביום השמיני (תהלים קד) כי שם צפרים יקננו כשנתלבש כה"ג ח' בגדים ביום השמיני למילואים שהיה עולם מלא על שם מלא הן הן ב' שמהן אלו ד' בגדי זקב אדני ד' בגדי לכן הוי"ה גם פסוי הדם בא מפסוי הדם של הכל שפסו חיות ועופות ז"ס דבר אל אהרן אחיה קדמא בגלגולא (בראשית ד) קול דמי אחיה צועקים אלי מן האדמה.

או סמיכות הפרשיות שחוטי חוץ רזא דגלגולא אל אי' בס' התמונה גלגולא קדמא מסיתרא דאברהם זה לדעתי סוד בזאת יבא א'ה'רן אל הקודש על סוד אד"הר ר"אש נ"בראים נקרא אהרן על סוד ד' חיות הקודש שיש להם רנ"ו פנפים פמנן א"הרן ורזא דאדם הוא תלת גלגולים (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים מסיתרא דאברהם ויצחק ושניהם מסיתרא דיעקב (תהלים כד) מבקשי פניו יעקב סלה ז"ס בפר בן בקר בגלגולא קדמא דאברהם ואיל מסיתרא דיצחק רוח ועז מסיתרא דיעקב (משלי יז) מצרף לכסף דא אברהם כור לזקב דא יצחק ובוהן לבות י"י דא יעקב כ"ג פשלבש ד' בגדי לכן דא אברהם מצרף בגדי זקב דא יצחק אבל פשקישר ב' שמהן יחד משולבות אשה אל אחותה לחבר הלולאות ולקשור (שמות כה) פרוב אחד מקצה מזה אדני פרוב א' מקצה מזה הוי"ה ובמחברת השנית פשחוזר ש"ץ לתפלה בחזרה אומר אמן ומחבר (שם כו) והיה המשפן אחד.

ז"ס פר' שחוטי חוץ פששוחטין בהמה חוץ לעזרה אזי הנשמה שמגולגלת בתוך בהמה ג"כ פשיוצאת מן הבהמה אין מניחין אותה למעלה במקום קדוש רק באה מחוץ בסוד (ניקרא ו) זאת תורת העולה היא העולה קרינו וכתיב הוא העולה ותרונייהו איתנייהו פשרות הבהמה היוצת מטה אז רוח העולה הוא למעלה פי מיכאל כה"ג מקריב אותו אז למעלה לפני הקב"ה על מוקדה למטה על המזבח למעלה.

לכן פתח פר' שחוטי חוץ ג"כ בתלת גלגולין אלו שור מסיתרא דגלגולא קדמא מאברהם בפ"ר בגי' מחנ"ה מו"ל מחנ"ה ב"ן בק"ר בגי' ב"פ ג"ן עד"ן פי המשפן היה דמות גן עדן בארץ שאז נכנס לגן העליון בפ"ר ב"ן בק"ר בגי' י"ב פעמים אכן שפחלקו על י"ב אבנים כל אכן בגי' ג"ן הרי י"ב גנים לי"ב שבטי יה כל אחד יש לו מדור לפי כבודו (במדבר ב) איש על דגלו באנתות לבית אבותם כל אחד מפיר דגל שלו: דבר אל אהרן אחיה.

פאן רמיז ליה על (בראשית ד) קול דמי אחיה צועקים דאתמר גבי קין דהוא היה מן טוב של קין ומשה מן טוב של הכל לכן צריף לתמן עתה ונשמע קולו בבואו אל הקודש (תהלים קלג) מה טוב ומה נעים שבת אחים שניהם פאן טובים (שם קכה) הטיבה י"י לטובי"ם ולישרים בלבותם שנתן חושן על לב אהרן.

ג' פתי מקדשים הם על ג' אבות בית ראשון בפר בן בקר זה אברהם שקרא הר בית שני יצחק איל לעולה קראו שדה בית ג' יעקב קרא בית לקבליה ע"ז ז"ש בזאת יבא אהרן אל הקודש פי בכל ג' פתי מקדשות הוא עזרא עלה מבבל גלגולו של אהרן נתוספו לו על שמו ראשון כ"ב אותיות כי מתחלה כלל כל פנפי החיות רנ"ו אח"כ הוסיפו לו כ"ב

ונקרא עזר"א ע"כ אמרו בגמרא (סנהדרין כא) ראוי היה עזרא שתנתן התורה ע"י פמשה
 ואע"פ שלא ניתנה התורה ע"י נשתנה הכתב על ידו לכן אמר רזא דא בזו הפרשה דבר
 אל אהרן אחיה דייקא שקמו שע"י ניתנה התורה פן ראוי הוא שע"י יתן הקב"ה התורה
 ז"ש בזאת יבא אהרן אל הקדש שגם הוא ראוי לקבל התורה שנקראת זאת ורמז פאן ג'
 גלגולים בג' פתי מקדשות פשם שהקריב אהרן מילואים פן יקריבו לע"ל מילואים בימי
 פהו צדק א' מד' חדשים שראה זכריה הנביא ע"ד השכל ג' אלו הם ג' עיקרים תורה נגד
 הורה מן השמים עבודה נגד מציאות השם ג"ח נגד שפר והשגחה נגד זה תקנו לומר
 בפוקר פ' עקידה נגד עבודה פ' המן נגדהשגחה שפר לצדיקים עשרת הדברות נגד תורה
 הנה פ' המן לקבל אברהם כמ"ש במדרש הנגי ממטיר לכם לחם בזכות אברהם שאמר
 (בראשית כב) הנני לכן פפל בפוקר בזכות פוקר של אברהם נת"ן לח"ם ס"ת מ"ן
 (תהלים קיח) כי לעולם חסדו בזכות חסד של אברהם פ' עקידה לקבל יצחק פ' עשרת
 הדברות לקבל יעקב (שם קמז) מגיד דבריו ליעקב י' דברות עק"ב תיבות אמר בזא"ת
 בזאת יבא אהרן לאעברא תלת קליפין (בתיקונים תיקון י"ח דף צ"ה) תלת גוונין דאית
 בהו בקשת אינון ג' גוונין דג' קליפין דאגוזא עלניהו אתמר אין דורשין בעריות בג' בגין
 דא אסור לאסתפל בג' גוונין דקשת דא רזא דערלה ג' קליפין דצריף לאעברא מאות
 ברית קודש ומיד (בראשית ט) ראיתה לזפור ברית עולם ועל אילין תלת קליפין אתמר
 (שמות ג) של נעליה מעל רגליה ובזמנא דהנה משה מתלבש בהון אתמר (שם) אל תקרב
 הלום מיד דאתפשט מינייהו אתקרב תמן דא רזא דקרבנא דהנה נחית אשא לאדלקא
 אילין תלת קליפין הדא הוא דכתיב זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה תלת גוונין
 דאשא דהנה נחתין בתלת צלותין לאוקדא אלו ג' קליפין לכן אמר בקרבתם לפני י"י כי
 באלו הקרבנות סלוקי' בה' ו' בה' כדאתמר הים ז"ש דבר אל אהרן אחיה כי גם משה
 לא יכול לקרב אל המקום אשר הוא עומד שם אדמת קודש רק בהתפשט תלת קליפין
 ממנו לכן אמר גם לאהרן יגיד שלא יבא בכל עת אל הקודש רק בזאת וראיתה לזפור
 ברית עולם ג' קרבנות אלו לקביל ג' קליפין אלו לאעברא אותן ולכן בזו הפרשה פרשתא
 דעריות שאין דורשין בהו בשלשה גם בזאת יבא אהרן באורייתא דלא אתיהבית רק
 אחר העברת ג' קליפין אלו לכן אמר (שמות יט) היו נכונים לשלשת ימים ז"ס (שבת
 נה) אוריין תליתאי אל עם תליתאי על יד תליתאי להעביר ג' קליפות אלו וכיום תליתאי
 ותלת גוונין נהורין בכהנים לווים ישראלים דעליהו אתמר (שיר ז) מה יפו פעמיך
 בפעלים איהי נעילת חגים ומועדים שלש רגלים תחוג לי בשנה בזא"ת בגי' אליה"ו
 משי"ח יב"א י"ונה ב"ן א"מיתי שהוא פן יוסף וכן קוד"ש הכי הוי הקד"ש חסר ו' בגי'
 אבו"ת זכות אבות בכנס עמו וחוזר ומפרש ג' אבות פסדרן בזא"ת בגימ' ת"י נימין יש
 בכל קוצא וקוצא (שמות כה) ועשו לי מקדש ושפן ת"י בתוכם טעם שפית ראשון עומד
 ת"י פמנין קוד"ש שעולה ת"י: ד"פ בד רזא עלאה בזוהר פ' פקודי ד"פ שש פי בגדי
 דכ"ג רזא דשש אתנון בסוד (ישע' סא) בגדי ישע הנרמז בה' פסוקים של בראשית ד'
 ויין בראשי ד' פסוקים עיין בסוד צמצום: בד בבד יהי'.

ב"ד בא"ת ב"ש ש"ק פי מן הקליפה פשמוצאין ניצוץ טהור נעשה מן אורו ניצוץ מוחין
 בסוד י"ה י"ה (זכריה יד) ביום ההוא יהי"ה י"י אחד ר"ל פשיהיה י"י אחד אז נעשה מן
 שיק קליפין בד ומוחיין נקראו י"ה י"ה ז"ש בד בבד אז נעשה ממנו י"ה י"ה ז"ס שלשים

צדיקים שפאין בכל דור מן גוים להתגניר בין ישראל כד"א בחולין פ' גיד הנשה (דף צ"ב) ז"ש (בראשית יח) ואברהם היו יהי"ה לגוי גדול שאין לה דור פחות משלשים צדיקים פאברהם ר"ל אברהם קדמא לגיורין וכל נשמות של גרים באים ממנו.

באידירא נשא ת"י קוצין מנין קדו"ש ז"ש ועשו לי מקדש ושפן ת"י בתוכם לכן הי' ת"י שנה בבית ראשון בסוד אלף בית אלף בינה ז"ש בזאת יבא אהרן שהוא ת"י אל הקודש עלאה אינון ת"י קיצין דתמן והסוד כמוס לאו פל מוחא ומוחא סביל דא: פרשת קדושים קדושים תהיו במדרש רבה קדושים יכול כמוני ת"ל פי קדוש אני קדושת גידול מקדושתכם ואנו למדין מפרשתו של פרעה הרשע ע"ש קדושים היו מיבעי ליה ת' יתירה בא לרמז על ד"פ קדוש שאומרים ישראל בכל יום ג' בפוקר ואחד במנחה לקבל ד' דגלים ובכל דגל ג' שבטים פן בכל פעם ג"פ קדוש ז"ש (תהלים מו) ה' צבאות אימתי נקרא צבאות מלא פל הארן כבודו פי ה' צבאות עמנו ר"ל בשביל ישראל נקרא צבאות ז"ש ונקדשתי בתוך בני ישראל שהקדושה היא כנגד י"ב שבטי ישראל ועז"א קדושים תהיו בת' שהקדושה תבא להם לישראל פי קדוש אני ר"ל בשביל קדוש אני ה' אלהיכם שאתם אומרים בכל יום לכן א' פרשה זו בקהל אל כל עדת בני ישראל שהם (שיר ו) איומה פנדגלות (תהלים כב) ואתה קדוש יושב תהלות ישראל כשם שישראל הוא מחלק לד' פעמים קה"ל וקהל כלול מג' פעמים אד"ם ז"ש (שם סח) במקלות ברכו אלהים וחזר ומפרש ה' ממקור ישראל ר"ל בשם של ישראל תמן ד"פ קהל וא' שפתיבת ישראל הנוספת על מספר רובע ישראל היא שם של הוי"ה שהוא צורת א' גם אמר (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל על סוד תפילין ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בזוהר חיי שרה בתוכם מ' סתומה תפילין מרובעת הלכה למשה מסיני ויש ד' בתים לקבל ד' דגלים י"ב תפירות י"ב שבטים לכל רוח ג' תפירות ג' שבטים לכל דגל ש' מימין ש' של ג' ראשים לקבל ג' אבות ז"ס גפן הם תפילין (בראשית מ) ג' ש' ריגים (חולין צב) על ג' אבות והיא פפורחת ד' אמהות והבשילו אשפלותיה י"ב שבטים ויש בתפילין ת"ג תיבות פמנין אבות פי שם של שדי מורה על ג' אבות ש' על יעקב ר' יצחק יו"ד אברהם פשתצרף ת"ג תיבות בד' בתים בז' ראשים של שינין י"ב תפירות הרי הם כ"ג לקבל ד' סודות וז' כוכבי לכת וי"ב מזלות וכן כ"ג סנהדרי קטנה (שיר ד) פחות השני שפתיחה פמנין חוט (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוף שפנה זכו ישראל מחוט של חסד של אברהם לילה לאו זמנתפילין פי חוט של חסד הוא ביום ז"ש (תהלים מב) יומם יצנה ה' חסדו במ' סתומה על תפילין מרובעת שזמנם ביום (שם) ובלילה שירה עמי שאין צריך לחלוץ הלכה ואין מורין פן אכל ביום פתיב יצנה שם מצנה להניח וכשתצרף כ"ג עם ת"ג הרי תו"ך ז"ש (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל תו"ך דייקא ז"ש ושכנתי בתוכ"ם קאי על תפילין שהם סוד תו"ך (דברים לג) והם תכ"ו לרגליה גם בד' פרשיות זוכין לארבע מאות עלמין דכסיפין לכן אמר תהיו בת' יתירה ובהם מכניעין ת' בתי דינין דחציפין והעולם עומד על סנפיר א' של לוינתן שהוא סוד ת' וכן ג"כ קומה של אד"הר שהעמידו על ק' אמה פי יש באמה אחת של הקב"ה ד' עולמות נמצא בק' אמה של הקב"ה יש ת' עלמין דכסיפין וז"ס פ"ף קטנה של (בראשית כג) לספוד לשרה ולבכותה שבכה אברהם על קומת אד"הר שהיא פ"ף (תהלים קלט) ותשת עלי פפכה ולכן קנה אברהם באותו פרק מן עפרן שהוא רע עין (בראשית כג) בארבע מאות שקל כסף שהוא ת'

עלמין דכסיפין וכן קדושים תהי' בת' שיתקנו קומת אדם הראשון קדושים ב"פ קדו"ש בגי' פ"ף בפ' רבתי של אי"ק שצריה להיות קדוש בגוף וקדוש בנפש: לא תקיפו פאת ראשיכם.

איתא בסודי רזא כל שיש לו בלוריות וכל שמגלח זקנו ולובש בגדי גוים אסור לקרותו לס"ת שנגאמר (תהלים נ) ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו' ועם מנאפים חלקהו אעפ"י שאינו נואף.

ר' לוי אמר פ' זו י' דברות כלולים בה וצריה ליתן טעם ששמעו ישראל הדברים שתיים שיהו ארבע לוחות ראשונות ושניות בפירושו וב"פ בדרה רמז בכאן ובפ' קריאת שמע וזה פוננות מ"ד שהדברות היו כתובים ארבעים רמז על ד' מקומות אלו במדרש מפרש מה שנגאמר דברות בלשון רבים הוא לשבח ולגנאי עינין שם והנה הוצרה הקב"ה לתמן ולשנות ענין י' דברות מתחלה בדברות ראשונות (שמות יט) פה תאמר לבית יעקב אלו הנשים (שם) ותגיד לבני ישראל אלו האנשים כמ"ם (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה מתחלה לנשים שנקראים זאת והם שמעו הדברות קודם ששמעו אותן ישראל מטעם אי' במדרש לפי שבהר סיני פסק חטא חנה וחנה חטאה מתחלה באכילת עץ הדעת והביאה מיתה לעולם אח"כ (משלי טו) מרפא לשון עץ חיים בשעת מ"ת הוצרה הקב"ה לפי מתחלה לתמן חטא חנה והנה בעגל חטאו האנשים ולא הנשים לכן בכאן פשטור ופירש הדברות אמר דברו אל כל בני ישראל דיבור קשה כנגד האנשים תחלה ואמר אליהם אמירה רכה לנשים אח"כ לפי שמתחלה אמרו שאמרו האנמות לכבוד עצמו הוא דורש לכן בכאן פתח איש אמו ואביו תיראו לפי שאמר שם (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו אמר בכאן את שבתותי תשמרו שם אמר לא תנאף לזכר בכאן אמר הנואף והנואפת שם אמר לא תרצח ליחיד אבל שניהם שהמיתו איש אחד הא' שהם פטורין שזה היה טעותן (סנהדרין פד) בהריגת חור הרגו אותו רבים וחשבו שההלכה כרבנן דר' יהודה בן בתירה לכן אמר בכאן לא תעמוד על דם רעיך להודיע הדין שאף י' שהרגו לאיש אחר מאחר שהי' לכל אחד ידיעה שהרגו אותו ז"ש לא תעמוד על דם רעיך מי שהוא עומד שם ומקרב מיתתו.

שם אמר לא תשא את שם ה' אלהיך ובכאן בא להוסיף לא תשבעו וחללת שבשביל יחיד שמחלל בשבועה חייבים רבים. אמר איש אמו ואביו תיראו אצל ראה הקדים אם לאב בסוד עבדו את ה' מאן אתר מיראה (תהלים קיא) ראשית חקמה יראת ה' לפי שהשכינה נקראת יראה לכן מקדים אם קודם לאב אבל גבי פיבוד שהוא סוד אהבה הקדים אב לאם שכן אב הוא אהבה הוא בסוד החסד גם רמז במלת תיראו שהוא לשון רבים ואמר שכתובים ג"כ בלשון רבים ובדברות אמר זכור את יום השבת שהוא לשון יחיד הוא בסוד (בקדושין) עבד עברי עובד את הבן ואין צריה לעבד את הבת אבל עבד פונעני שהוא בסוד העשירה דתמן מטונות' מקנא צריה לעבד בן ובת וכן בכל מקום פשטופירין השכינה צריה ג"כ להודיע שרשות בעלה עליה והיא סוד תפלת ערבית רשות.

לכן בכאן שהוא מזכיר האם תחלה שהיא השכינה אמר תיראו חוזר ומפרש את שבתותי מדת יום ומדת לילה תשמרו שמור לנזקבא: ג' קדושות לקבל ג' עלמין בזוהר פ' שלח

לך ר"מ תלמידי ר"י מווענגרווא דרש ב'זו הפר' מסורה של ג' גבורתך (דברים ג) אשר מי אל יעשה מעשיך וכגבורתך (ישעיה סג) איה קנאתך וגבורתך (תהלים קמה) דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו אין בין מים תחתונים לעליונים רק כמלא נימא לבד מים עליונים זה סוד ש' תלת ראשין וכן למטה תלת עלמין הן ש' תלת ראשין ז"ש ר"ע לתלמידיו (תגיגה טז) פשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים סוד שיש הוא שין מזה הצד בעליונים ש' של זה הצד בתחתונים ומלא נימא באמצע סוד י' כדאיתא בזוהר חדש סוד ידוד בשערי שהקב"ה מדקדק עם הצדיקים פחות השערה הוא סוד ו' ומ"ש ר"ע אל תאמרו מים מים כי הפל א' דא לקבל דא ובזה חטאו אהרן ומרים שא' (במדבר יב) גם בנו דבר י"י ולא הרגישו שהקב"ה נסתר מזה העולם והוא נגלה עמנו בכל שעה לכו באה הקדושה עליהם פתאום להודיע שהשגחה תמיד עמנו.

ז"ש בגמרא (חולין פט) בשכר שאמר אברהם (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוף נעל זכו בניו לשתי מצות תפילין ותכלת מקשה בגמרא בשלמא תפילין ניקח (דברים כח) וראו פל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עציף אר"א אלו תפילין שבראש אלא ציצית מ"ט תכלת דומה לים וים לרקיע ורקיע לכסא הכבוד הענין כי אברהם חבר העולמות יחד באמרו (בראשית יד) קונה שמים וארץ.

לכוננו בניו לתפילין סוד ב' שינין לברר על אלו העולמות העליונים ותחתונים ובתים באמצע על סוד הרקיע המפריש בין מים התחתונים לעליונים ד' בתים לקבל ד' רוחות אלא ציצית מ"ט מה שכר ה' זה על שחבר עליונים ותחתונים והשיב שגם תכלת דומה לים הרי מים תחתונים וים לרקיע הרי מסף מבדיל ביניהם מטטרון כמ"ש בתיקונים שהוא רקיע על ראש חיות (שם א) ויהי מבדיל בין מים למים אחר כף פסא הכבוד הרי מים העליונים ובין אלו המים לתחתונים אינו רק רקיע וא"כ שפיר נראה בציצית שהקב"ה קשר ב' עולמות ביחד (תהלים צג) מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום י"י וכמו שלשם ד' בתים רתיכין קדישין פן בציצית ארבע פנפות והם סוד ג' עולמות ציצית עולם היצירה תפילין של יד בריאה תפילין של ראש אצילות ז"ש בזאת יבא אהרן אל הקודש ג' קדושות אלו לקבל תפילין אמר קדושים תהי' ב' קדושות ועוד קדושה שלישית לקבל ציצית סוד קדושה מה' מוצאות הפה היא באה ק' מגי"כ ד' מדטלנת זו מן בומף ש' מן זשסרץ ה' מן אח"עה ז"ש בלשון חסידים תתרוםם ובקרב קדושים תתקדש ר"ל כמו שבקרב יש ריאה המנפחת על הלב ה' אונות יש לריאה פן לשון הוא קולמס הלב הוא מתרוםם בה' מוצאות זה לעומת זה לקבליהון אמר דוד ה' (שם קד) ברפי נפשי ויש מחלוקת בגמרא הני ה' ברפי נפשי לקבל מי אחד אומר לקבל ה' עולמות שדר בו דוד ואמר שירה וחד אמר נגד ה' דברים שהנשמה דומה להקב"ה תלמידי ר' מאיר פן דרש ה"פ אני י"י אלתיכם בזו הפרשה ה' עולמות לקבל ה' שמות נפש רוח נשמה חיה יחידה שהם ה' פרצופים נפש מה' אחרונה של שם רוח מו' של שם נשמה ה' ראשונה של שם חיה מ' יחידה מקוצו של יוד שהוא סוד אריף אבא אימא זעיר גוקבא נפש ממלכות רוח מת"ת נשמה מבינה חיה (קהלת ז) מחכמה תחיה את בעליה יחידה מאריף אד"הר קודם חטאו זכה ליחידה (בראשית ג) הן האדם היה פאחד בעדן גן אלהים זוכה ליחידה פל ימי החול זוכה אדם לנפש בי"ט זוכה לרוח בשבת לנשמה ביום הפורים נשמה לנשמה י' בחודש שבת שבתון בשבת יומא דנשמתא נמצא

יו"ה כ שבת שבתון לקדו"ש י"י מכבוד זוכה לקודש שהיא החכמה וביום המיתה זוכה ליחידה וכנגדן שר דוד שירה במעי אמו נגד נפש ז"ש ברפי נפשי את י"י וכל קרבי דייקא פשה בקרב וכה"א (משלי יג) צדיק אנוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר והנפש פשפא לאויר העולם וראה פוכבים ומזלות (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (שם לב) עד יערה עלינו רוח ממרום דייקא יונק משדי אמו א' שירה על שנתן דדים במקום בינה (איוב לב) ונשמת שדי תבינם מלשון שדיים יונקים משם זכה לנשמה וכה"א (ישעיה כח) את מי יורה דעה וגו' גמולי מחלב ר"ל מי הוא סוד הנשמה דאתיא מבינה (שם נג) זרוע י"י על מי נגלתה משם זוכה לרעה וגמולי מחלב ראה במפלתן של רשעים ואמר שירה על שזכה לחכמה נשמה לנשמה פי לא אמר שירה עד שאמר ק"ג מזמורים שהם סוד (משלי ח) להנחיל אוהבי י"ש שפחלק על ג' מחנות פל מחנ"ה בגימטריא ק"ג במדרש ההיא רביא בזוהר פ' תרומה על פסוק (שם ו) כי נר מצוה ותורה אור פלול מב' קונון חסד ורחמים פל אחד פלול מק"ג ג"פ ק"ג רק שחסד ורחמים א' גזברים יותר מב"פ ק"ג הרי ר"ז משם מפלתן של רשעים כמ"ש (דברים פה) פן יוסף להכותו על אלה מפה רב"ה שיש מנן רב"ה לאוין בתורה שלוקין עליהם וסי' ילקו זר"ים כמ"ש הרמב"ם (ישעיה י) והיה א"ור ישראל של מצות לא"ש שבוער פתנור האש וכה"א (מלאכי ג) כי הנה היום בא בע"ר פתנור שיש ג"כ מצות שנוהגים בכל מקום כמנן (שיר ה) אני ישנה בגלות ולפי ע"ר כמ"ש בעל ספר החינוך הנה מפלתן של רשעים חיה שנופלת ברקיע (ישעיה כד) יפקוד י"י על צבא המרום וזורק חיה שלהם היא הפח שלהם ואמר שירה כמ"ש (ויקרא יא) זאת החיה אשר תאכלו על חיה קדישא של ישראל נפש חיה למינה ד' חיות הם ד' מלכיות וראה יום המיתה ליחידה פי אז (משלי לא) צופיה הליכות ביתה (שם) עוז והדר לבושה הוא לבוש של אדם הראשון קודם שחטא (תהלים סח) א"לקים מ"ושיב י"חידים ב"יתה על הסוד הנשמות שבונה אותם הקב"ה בגוף שנקרא בית סוד גלגול הוא סוד גלות מצרים שהיה פור הברזל ונרמזו ד' גלגולים בד' אתנון קדמאין שהן הן ד' גליות לישראל פן ג"כ ד' גלגולים לנשמה א"דום מ"די י"ון ב"בל.

המהלך בדרך יחיד ר"ל שהולך מדרגא לדרגא עד שישוב למדריגת יחידה ומפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו שגם על חלק הנפש לא עביד מידי ומתחייב ב' ובפסוק זה מבואר קושית הזוהר (בתיקוני' תיקון מ') א"ר חזקיה אי תימא דבר עלמא יקימון ואתערון מעפרא אינון גופין דאתנטעו בנשמתא חדא מה תהא מינייהו א"ר יוסי אינון גופין דלא זכין ולא אצלחו הרי אינון פלא הוו כמה דהוו עץ יבש בהאי עלמא ה"נ בההיא זימנא וגופא בתראה יקום ההיא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי פדקא יאות על ההוא גופא בתראה אתמר (שם א) והיה כעץ שתול על פלגי מים דעביד איבין ונטע שרשין ואצלח פדקא יאות.

הנה בזה הפסוק מרומזין תלת זימנין אשר פריז יתן בעתו גלגולא קדמא (שם) ועליהו לא יבול תנינא וכל אשר יעשה יצליח תליתאה ועל ההוא גופא קדמאה פתיב (ירמיה יז) והיה כערער בערבה ולא יראה פי יבא טוב דא תחית המתים ואתנהיר ההיא נהורא דחיה בקדמיתא ואתגניז לצדיקים (בראשית א) וירא אלהים את האור פי טוב מדין נתגבר טוב בעלמא ואתעבר רע מעלמא פדין אינון גופין ליהני פלא הוו דזמין קב"ה

לארְקא על אינזון גופין רוחין אי זכו בְּהוּ יְקוּמין לא זכו יְדוּ קטמא תְּחוּת רגְלֵיא דְּצַדִּיקֵיא וְנִרְמְזין אַרְבַּע גְּלגולין בְּד' תִּיבְיָן (תְּהֵלִים א) א"שר פ"ריו י"תן בְּעֵתוֹ ר"ת ד' גְּלוּת א"דום פ"רסמ"די י"ון ב"בל (בְּרַאשִׁית טו) וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה ז"ש אֱלֹקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם לֹא לְהוֹי מְנַהוֹן רַק בֵּית אֶחָד פִּי גוֹפִין רַאשׁוֹנִים יִתְעַבְּרוּ כְּלֹא הָיוּ וּקְצַת גּוֹפִין יוֹצִיא (יְרֵמְיָה טו) יְקָר מְזוּלָל וְנוֹתֵן בָּהֶם רוּחָם לְהוֹלִכֵי בָּהּ ז"ש (תְּהֵלִים סח) מוֹצִיא אֲסִירִים קְצַת גּוֹפוֹת בְּכוֹשְׁרוֹת אִם זָכוּ וְאִם לֹא זָכוּ (שָׁם) אַף סוֹרְרִים שְׁכַנּוּ צְחִיחָה עַל צְחִיחַ סְלַע יְבוֹאוּ לְנִתְחִיָּה.

או על סוד שהקב"ה עושה כְּנַפְיָם לְצַדִּיקִים פִּי בְּנִשְׁמָה אֶחָד יֵשׁ בָּהּ כְּמָה נִיצוּצוֹת ז"ס אִיפֹה שֶׁל אד"הר זֶה תְּלוּי בְּרַגְלוֹ זֶה הַלְוִי בְּיָדוֹ פֶּן כְּמָה וְכְמָה צַדִּיקִים שְׁתוּלִין בְּגוֹף בְּנִשְׁמָה א' ז"ס יְחִידִים הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם תוּלִין בְּבֵית א' ז"ש (יִשְׁעַי' מ) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא שְׁכָלוֹ נִקְרָאוּ בְּשֵׁם וְנִתְלִין עַל שְׁוֹרֵשׁ א' וְכֵה"א (תְּהֵלִים קיח) בְּרוּךְ הִבָּא בְּשֵׁם י"י בְּלִשׁוֹן יְחִיד עַל נִשְׁמָה א' וְתוּלִין בָּהּ כְּמָה נִיצוּצוֹת שְׁיֵשׁ בָּהֶם מִמֶּשׁ ז"ש (שָׁם) בְּרַפְנוּכֶם בְּלִשׁוֹן רַבִּים וְכֵה"א (שִׁיר ו) דוֹדֵי יָרַד לָגְנוּ בְּלִשׁוֹן יְחִיד וְכו' או עפ"י הַקְדָּמָה אֲמִיתוֹת שְׁהַמְלֵאכִים נִתְלַבְּשׁוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעֲהָ שְׁהָיוּ בְּמַצְרַיִם וְהָיוּ בְּגִלוּת עִמָּהֶם כַּמ"ש (שְׁמוֹת ז) וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵי אֶת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְבָאוֹתֵי דִיִּיקָא וּבְשַׁעֲהָ שְׁשַׁעְבְּדוּ אוֹתָם גַּם הַמְלֵאכִים הַרְגִישׁוּ בְּצַעַר ז"ש (תְּהֵלִים סח) אֱלֹקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים אֵלֹו הַמְלֵאכִים כַּמ"ש בְּתִיקוּנִים (בְּרַאשִׁית ג) הֵן הָאָדָם הִי' פֶּאֶחָד אֵלֹו הַמְלֵאכִים אֶחָד קְדוֹשׁ בֵּיתָה וְאוֹתָם הַמְלֵאכִים מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת שְׁאֵז יֵצְאוּ גַם פֶּן הַמְלֵאכִים מִן הַגְּלוּת גַּם בְּשַׁעֲהָ יֵצִיאַת נִשְׁמָה מִן הַגּוֹף הוּא בְּכִי וְשִׁירוֹת פִּי הַתְּחַתּוּנִים בּוֹכִים וְהַעֲלִינּוּ מְשׁוֹרְרִים עַל הַצַּדִּיק וְעַל הַרְשָׁע לְמַפְרָע (מְשָׁלִי יא) בְּאֶבּוֹד רְשָׁעִים רִינָה וְהַנְּשָׁמוֹת שֶׁל מֵתִים הַנִּקְבְּרִים אֶצְלוּ בּוֹכִים אַרְצָה רַעֲשָׁה שְׁאוּל מִתַּחַת רִגְזָה עֲנִין יְרִידַת נִשְׁמָה לְזֶה הָעוֹלָם לְתַקֵּן גּוֹף שֶׁל מַעֲלָה לְכֵן אִין ב"ד בָּא עַד שְׁיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׁבַגּוֹף ז"ש אֱלֹקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדֵי לְגַאֲוֹל כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַהוֹלְכִים עֲרִטִילָאִין ז"ש מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת גַּם לְהִיפֹךְ יֵצִיאַת נִשְׁמוֹת מִן הָעוֹלָם כְּדִמּוֹן יֵצִיאַת מַצְרַיִם לְהַעֲלוֹת נִיצוּצוֹת הַנִּינְדָחוֹת בְּסוּד (בְּרַאשִׁית מב) וַיֵּרָא יַעֲקֹב פִּי יֵשׁ שְׁבַר מְאִיִן תְּבִירִין בְּמַצְרַיִם (שָׁם) רְדוּ שְׁמָה לְהַעֲלוֹתָם וְכֵן הָיָה שְׁגַם עָרַב רַב עָלָה עִמָּהֶם פֶּן הַצַּדִּיק (שְׁמוּאֵל א ב) מוֹרִיד שְׁאוּל וַיַּעַל נִיצוּצוֹת עִמּוֹ ז"ש אֱלֹקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה שְׁהוּא בֵּית אֱלֹקִים דְּלַעֲיָלָא אַז מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת נִקְרָא יְחִידִים לִיחִידֵי סְגוּלָה כְּמוֹ כֵה"ג שְׁבָמוֹת כֵה"ג הוֹלֵךְ הַהוֹרֵג נָפֶשׁ בְּשַׁגְגָה לְעִירוֹ פִּי אַז מַעֲלָה כָּל מְאָרֵי דְדִינָא עִמּוֹ כָּל הַנְּשָׁמוֹת הֵן בְּשַׁכְּנָה שְׁנַקְרָאת תְּיַבַת נַח כְּלוּלָה תְּחַתִּים שְׁנַיִם שְׁלִישִׁים נָפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה ז"ש מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה דִיִּיקָא עַל מַלְכוּת: דְּבָרוֹ אֵל כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים תְּהִי' כְּתַב אִמ"ו ז"ל בַּפ' בְּרַפְת הַמְזוֹן שְׁלוֹ ט"ו תְּיַבַת בְּזֶה הַפְּסוּק ע"ש בְּפִירוּשׁוֹ שְׁהִבִיא כְּמָה וְכְמָה עֲנִינִים מִן ט"ו לְפִי דַעֲתִי שְׁבָא לְגִדּוֹר עֲרוּנָה שָׁם תִּמְצָא קְדוּשָׁה שָׁם י"ה הוּא בֵּין אִישׁ וְאִשָּׁה וְלְפִי שְׁהַמְשָׁפֵן הָיָה זְוִיג לְכֵן י"ה דְּבָרִים יֵשׁ שָׁם עִם בְּנֵי שְׁוֹהֶם וְכֵן (יִשְׁעַיָּה כו) בָּיָה י"י צוֹר עוֹלָמִים וְכֵן קְרַבְנוֹת.

סוד שְׁלֵשׁ שְׁנַיִם עֲרָלִים וּבְשַׁנָּה הַרְבִּיעִית קוֹדֵשׁ הַיְלוּלִים לִי"י יְדוּעַ שְׁג' קְלִיפּוֹת הֵם. (יְחִזְקֵאל א) עֲנִן גְּדוֹל וְרוּחַ סְעָרָה וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת הֵם לְעוֹלָם בְּטוֹמְאָתוֹן וְהַטְּיָקְלָא שְׁהִיא קְלִיפַת נִגְהָ פְּעֻמִּים נְכֻלְלַת כְּלוּלָה בְּקוֹדֵשׁ וּפְעֻמִּים כְּלוּלָה בְּטוֹמְאָה פְּעֻמִּים חֲצִיָּה או רִנְבָה או מִיעוּטָה בַע"ש מִן שֵׁשׁ וּמְחַצָּה או ט' וְחֲצִי זְמַן מְנַחָה קְטַנָּה צְרִיף לְהַכִּין קְלִיפַת נִגְהָ

להעלותה בקדושה בקריאת שמו"ת להוציא יקר מזולל שהם י"ס אשר באימא זול"ל בגימטריא ע"ג שהיא אימא י' אתנון דיליה עם שם של ס"ג שהוא באימא לקבל זה חנ"ה ופנינה ח' על בינה ח' לספירות נ' שערים מתפשטין מינה ה' עד הוד מתפשטא ה' עילאה של שם ופנינה לקבל קליפת נגה שהיא לקבל אימא עיין לקמן פרשת בהעלותה ובמדה זו בחוץ נאחד עוג ובתוספת ו' נקרא ה"פליט בגימטריא קד"ל לקבל ערפו של משה ולא שלט משה בו רק בסיוע אבהו מן חסדים של אבא ששמש את אברהם וכן סיחו"ן בגי' קד"ל לקבל ערפו של אהרן ושניהם גיצולו במבול בזכותו של משה והנה קליפה זו נקראת זוללה זוללה מן ה' והיא זוללה כפועל פטעם (משלי ל) אכלה ומחתה פיה (שם) ושפחה כי תירש ועל קליפה זו נאמר בזוהר נחש דפרח באוירא שרי בחבורא וסיים בפירוטא הנחש הזה הוא הטיוקלא קליפת נגה כי פשהיא רוצה לעלות שאר הקליפות מתחברות עמה ובזמן שג' קליפות מבקשין להדביק בטיקלא להיפלל גם הם בקדושה נפקא שלהוביתא מעולם היצירה בסוד ס' פולסי דנורא והו נופלות לנוקבא דתהומא רבה כדכתיב שברת ראשי תנינים על המים וברחיצת במים חמים בע"ש היא עזר להביא שלהוביתא דאשא לרחוץ קליפת נגה מן הקליפות הקשות אז יאמר (ישעיה ד) והנה הנשאר בציון (שם) אם רחץ י"י את צואת וגו' אל תקרי אם אלא אם לכן בשנה רביעית קודש הילולים לי"י כי נכנסת בקדושה וכן אתמר עליה (תהלים קלז) אשרי שיאחז ונפץ את עולליו אל הסלע גיצוצות טהורות שבו יבואו לקדושה: לא תקיפו פאת ראשיכם.

י' היא הראש פאת הראש היא פרצוף ארוך קוצו של י' שאין לנו השגה בו ואין לו הקפה כלל לא תגנכו פוגם בה' פן משלם הגנב תשלומי כפל לפי שתשלומי כפל ה' אחרונה ה' כפולה סוד מערת המכפילה לא תכחשו בו' של שם (ירמיה ה) כחשו בי"י ויאמרו לא הוא וכחש בעמיתו עם שאתו בתורה ובמצות והיא ו' של שם שממנו התורה והמצות לא תשקרו בה' של שם ל"א תשבע"ו בשמ"י לשק"ר בי' של שם ס"ת או"יר על קוצו של י' שהיא סוד אויר קדמון ז"ש וחלת שם אלקיה אני י"י כי שם של י"י אע"פ שהוא ד' אותיות נחלק לה' פרצופין ז"ס תשלומי ד' וה' מי שנשתרש בחטא גם יש בסוד זה לא תשבעו בשמי לשקר פוגם בשכינה שעיקרה מן אויר עליון החכמה העליונה בסוד אבא יסד ברתא (משלי ג) י"י בחכמה יסד ארץ זה סוד אוירא דא"י מחכים שכינה נקראת חכמה: איש אמו ואביו תיראו.

דא גופא ואת שבתותי תשמרו דא נשמתא אני י"י כי ג' שותפין אב ואם על הגוף הקב"ה נותן נשמה לעם עליה. אל תפנו אל אלילים בהרהורא בישא של זכר עושה פסל ובהרהורא דנקיבה עושה מסכה ז"ש אלקי מסכה לא תעשו לכם פסל ומסכה דכר ונוקבא.

מאן דנפק מרשות הרבים לרשות היחיד או להיפך פאלו עריב שמא דקב"ה בע"ז ז"ס סמיכות שבתותי השמרו שלא להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים שהוא י"ו אמה על י"ו אמה סוד חרב של מלאך המות י"ו פיות ז"ש אל תפנו אל האלילים שהם רשות הרבים אלקי מסכה לא תעשו לכם שלא יהיה האדם בעצמו ע"ז אל זר בלבבו של אדם.

למה נסמכה פרשת עריות לפרשת קדושים ללמדך שכ"מ שאמה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה. הקושיא מפורסמת שאין שואלין ענין סמיכות הפרשיות רק כשהוא שלא

פסדר וְכֵן מֵה הִי חֶסֶר שְׁמִקְשָׁה לְמַה נִסְמְכָה הֲלֵא אֵין מְוֹקְדִים וּמְאֻחָר בַּתּוֹרָה אֲבָל הַוִּקְשָׁה לְבַעַל הַמְדַרְשׁ מֵה עֲנִין קְדוּשָׁה אֲצֵל עֲרֹנָה וּמִי שְׁאִינוּ מְשַׁמֵּר עֲרִיזוֹת קְדוּשָׁה הוּא דִּלָּא מְקַרִי רְשָׁע נְמִי לֹא מְקַרִי הֲלֵא הוּא רְשָׁע גְּמוּר וְהַתִּירוּץ כ"מ שְׁאַתָּה מוֹצֵא גְדֵר עֲרֹנָה לֹא אָמַר כ"מ שְׁאַתָּה מוֹצֵא עֲרֹנָה גּוֹפֵא רַק גְּדֵר עֲרֹנָה שְׁהֵם הַשְּׁנִיּוֹת וְהִיא נִלְמַד מִמְקַרָּא שְׁלִפְנֵי זֶה פְּדֻבְרֵי רַב אֲשִׁי בִיבְמוֹת רְמֵז לַשְּׁנִיּוֹת מִן הַתּוֹרָה (וַיִּקְרָא יח) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתֵּי עֲשׂוּ מִשְׁמַרְתֵּי לְמִשְׁמַרְתֵּי ז"ש וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתֵּי לְבַלְתִּי שְׁלֵא יִפְגַּע בְּעֲרֹנָה גּוֹפֵא.

נִמְצָא אַחַר הָעִיּוֹן תִּמְצָא בְּמִקּוֹם זֶה שְׁהַאֲתַמֵּר קְדוּשָׁה שֵׁם בְּמִקּוֹם שְׁגֵדֵר עֲרֹנָה ר"ל שְׁנִיּוֹת לְעֲרִיזוֹת ז"ש פ'ר' זוּ נִאֲמָרָה בְּהַקְהֵל לְפִי שְׁרֹב גּוֹפִי תוֹרָה תְּלוּיִן בָּהּ שְׁלֵא יַעֲמֹד נִגְדוֹ עֲרֹנָה שְׁהִיא הַשְּׁנִיּוֹת וְהִיא מְשַׁל שֵׁל רַב אֲשִׁי בִיבְמוֹת פ"ק אֲז יִפְגַּעוּ בְּעֲרֹנָה גּוֹפֵא ז"ש רֹב גּוֹפִי תוֹרָה תְּלוּיִן בָּהּ: מ"פְּנִי שְׁ"יָבָה ת"קוֹם וְהַדְרַת פְּנִי זָקֵן וְנִרְאֵת מְאֻלְהָיָה.

רָזָא עֲלֵאָה מְבֻנָּאָר בְּהֵאִי קָרָא דְרֵשׁ הָאָר"י ז"ל ר"ת תש"ם אורוֹת יֵשׁ בְּפָנִים דְּאָרִיף שְׁהוּא סוּד (יִשְׁעֵיָהּ יא) ש"ע ש"ע יוֹנֵק עַל חֹר פְּתוֹן מְבֻנָּאָר בְּכַנְפֵי יוֹנָה הַסּוּד הַקְנָאָה ע"ש וְהַדְרַת פְּנִי קֵן זְעִיר וְנִרְאֵת מְאֻלְהָיָה פְּגִגְד הַמְלָכוֹת שְׁלֵם מְקוֹם הַיִּרְאָה פְּשׁוּטוֹ שֵׁל מְקַרָּא.

וּע"ד הַרְמֵז ר"ת שְׁמוֹת (מְשַׁלִּי יד) יֵשׁ דְּרָף יֵשׁ לְפָנֵי אִישׁ וּס"ת מֵיָתָה וְאַחֲרֵיָתָה דְּרָכֵי מְנוֹת וַיֵּשׁ לְדְרוֹשׁ אֵל תְּקַרִי שְׁמוֹת אֲלֵא שְׁמוֹת וְתַרְנוּנֵיהוּ קִשְׁנוֹת: וּבְזוֹהַר דְּרֵשׁ מְפָנֵי שִׁבָּה ר"ל קוֹדֵם שְׁיָבֹאוּ יְמֵי הַזְּקֵנָה תְּקוֹם שְׁיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה בִימֵי בַחֲרוּתוֹ וְעַל זֶה פ'י הַקָּרָא וְהַדְרַת פְּנִי זָקֵן ע"ד מ"ש (בְּסוּפָה כג) אֲשִׁרֵי יִלְדוּתֵינוּ שְׁלֵא בִיִּישׁוֹ זְקֵנוּתֵינוּ פְּשִׁפְרָקוֹ נִאָּה אֲז הוּא מְהַדֵּר פְּנֵי זְקֵנִים וּע"ז פְּרָקָא דְיוֹמָא שְׁיָנָה שֵׁל שְׁחַרִית יְמֵי נַעֲרוֹת וַיִּין שֵׁל צְהָרִים וּמִי בַחֲרוֹת וְשִׁיחַת הַיְלָדִים יְמֵי עֲמִידָה וְיִשִּׁיבַת ע"ה יְמֵי זְקֵנָה שְׁאִינוּ יְכוּל עוֹד לְלַמּוֹד וַיּוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם בְּשׁוּק.

(בִּירוּשְׁלָמִי) אר"ע זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה וְאַהֲבַת לְרַעֲיָה כְּמוֹף (נְדָרִים פט) בֵּן עֲזַאי אוֹמֵר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת הָאָדָם זֶה כָּלֵל גְּדוֹל מְזָה לְפִי שְׁרָאָה ר"ע (בְּמַדְרָשׁ בְּרַאשִׁית כד) מְחַצְּבוֹ וּמְחַצְּבֵי תַלְמִידָיו כ"ד אֵלָף לְקַבֵּל כ"ד פ' שִׁיטִים דְּאֲתַמֵּר בְּמִלְאֲכַת הַמְשָׁכֵן שְׁנַעֲנָשׁוּ כ"ד אֵלָפִים מְשַׁבֵּט שְׁמַעוֹן בְּשִׁיטִים עַל כ"ד אֵלָפִים גָּרִים שְׁקַבְלוּ עֲלֵיהֶם אוֹת בְּרִית וְהָרַג אוֹתָם שְׁמַעוֹן בְּשִׁבְתָּם וְהֵם נָטוּ שְׁכָם (צְפַנְיָה ג) לְעַבְדוֹ לֵאל אֲחָז וְלָכֵן לֹא נִהְגוּ כְּבוֹד זֶה לְזֶה כִּיּוֹן שְׁרָאָה מְחַצְּבִים עַל כֵּן אר"ע זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּתּוֹרָה וְאַהֲבַת לְרַעֲיָה כְּמוֹף שְׁיָנָה גּוֹ בְּבוֹד זֶה לְזֶה וְנַעֲנָשׁוּ פַעַם שְׁלִישִׁית בֵּין פְּסַח לְעֲצָרָת.

וּלְפִי שר"ע הוּא כָּלֵל שֵׁל תּוֹרָה שְׁבַעֲל פָּה לָכֵן כְּשִׁשְׁכַח מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה וַיִּים לְעַמּוּדִים לֹא יְכוּל לְזַכְּרוֹ עַד שְׁבָאָה אֵלָיו נְשַׁמְתוֹ שֵׁל ר"ע בְּסוּד הַיּוֹדַע פְּסוּק (שְׁמוֹת לח) וְאֵת הָאֵלָף לָכֵן אר"ע כָּלֵל שֵׁל תּוֹרָה עַל רָגֵל א' כִּי ע"י נְתִיבָה תּוֹרָה שְׁבַעֲל פָּה.

וּכְמוֹ שְׁסִפֵּר יִצְרִיָה נְתִיבָה ע"י אֲבָרְהָם אָבִינוּ וְאַחֲרָיו בָּא ר"ע וְסִידֵר אוֹתוֹ עַל מְתֻכּוֹנְתוֹ כִּי אֲבָרְהָם דָּא אִישׁ חֶסֶד תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב שְׁהָרִי לֹא יְכוּל מִשָּׁה לְקַבֵּל תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עַד שְׁנָתָן לוֹ הַקַּב"ה קִלְסַתֵּר פְּנִים שֵׁל אֲבָרְהָם (מְשַׁלִּי לֹא) תּוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנוֹ כֵּן לֹא יוּכַל מִשָּׁה לְיִיסַד וַיִּים לְעַמּוּדִים עַד שְׁבָאָה אֵלָיו נְשַׁמְתוֹ שֵׁל ר' עֲקִיבָא וְהוּא מְסוּה מִשָּׁה בְּגִי ר"ע סוּד תּוֹרָה שְׁבַעֲל פָּה וְהוּא בְּגִי חֲנוּךְ מִטְטְרוּיִן עִם הַכּוֹלֵל וְהִיא בְּגִי מִלֵּאכ"י

רחמי"ם פי נתהפף המטה לפי זכות הדור מטה כלפי זכות לפעמים המטה לנחש כלפי חובה עיין לקמן פ' בלק ופ' פנחס ז"ש (תהלים צד) אם אמרתי מט"ה רגל"י על כל התורה שעומדת על רגל א' לא אמר ואהבת את רעיך אלא לרעיך ע"ד יהי ממון חבירו חביב עליך כשליך ר"ל מה שיש לרעיך דהיינו ממון שלו יהיו אהוב בעיניך כשליך כמו שהדבר פותחין אנכי ומסיימין לרעיך כי בשנים אלו תלוי הדבר (שמות כ) אנכי י"י אלוקיך זה בין אדם למקום וכל אשר לרעיך בינו לחבירו לכן פסוק זה פלל גדול בתורה כי כבר ידוע שבי דברות נכללין כל התורה שיש בי דברות כת"ר תיבות נגד הרי"ג מצות מן התורה וז' מדברין ובשנים אלו נכללין בין אדם לחבירו ובין אדם למקום: לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל וגו'.

האי קרא אית לשאלי' בי וכי במשפט גרידא לא תעשו עולנהלא תועבת י"י כל עושה עול גם (איוב יא) אל תשפן באהליך עולה פי הקדוש ב"ה (דברים לב) אל אמונה ואין עול כל מיני עולה בעולם אין לפניו ולמה אמר דוקא במשפט לא יעשו עול בשלמא באידך קרא שאמר לא תעשו עול במשפט במדה במשקל במשורה לא קשיא מידי ברזא דחכמתא על ארבעה אתון קדישין וא' שלא יפגום בכל אות ואות משמא קדישא לקבל י' אמר משפט לקבל ה' עלאה אמר מדה דמתמן ז"פ ז' ז' שבועות תסבור לה מנן מד"ה לקבל ו' קו המשקל לקבל ה' אחרונ' א' במשורה וכן בן זומא א' ד' אותיות השם אינהו חכם לקבל י' אינה גבור לקבל ה' (איוב כו) נרעם גבורותיו מ"י יתבונן מתמן מהערין דינין כמ"ש בתפלה בברכת לאל ברוך פועל גרורות לקבל בינה עושה חדשות לקבל חסד (איכה ג) חדשים לבקרים שבענו בבוקר חסדיך בעל מלחמות לקבל גבורה זורע צדקות לקבל ת"ת מצמיח ישועות לקבל נצח כי ישועה מחסד קא אתיא (תהלים צח) הושיעה לו ימינו וכן ה"א (שם יז) מושיע חוסים ממתקוממים בימיך בורא רפואות לקבל הוד דמתמן קא אתיא רפוא' (מלאכי ג) מרפא בכנפיך דאתמר גבי יעקב (בראשית לב) וינח לו השמש שהיה צריך לרפואה שהיה צולע על ירכו שהוא ירך יעקב (שמות טו) נורא תהלות לקבל יסוד כי הוא אחיד בשמיא וארעא וכמו שה' עילאה נקראת תהלה כמ"ש (דברים י) הוא תהלתך והוא אלקך בן ה' תתאה נקראת תהלה לדוד ויסוד הוא נורא מסטרא דת"ת (בראשית כח) מה נורא המקום הזה גוף וברית חשבינן חד לכן הוא נורא תהלות והוא רקיע קרח הנורא (איוב לח) מבטן מ"י יצא הק"רח אדון הנפלאות הוא אדון כל הארץ מלכות לכן בזוהר גריס מקודם כי הוא לבדו על אין סוף ברוך הוא וב"ש המלך הגדול המרום לבדו מ"אז מרום וקדוש לקבל פתר חכמה ואח"כ פועל גבורות על בינה הרי י' ספירו פסדון.

זכינו לדין כי תנא בן זומא אמר אינה גבור לקבל ה' ראשונה בינה אינהו עשיר לקבל ו' פי העשיר עליה אתמר (שמות ל) העשיר לא ירבה וגו' ממחצית השקל כדאיתא בר"מ אינהו מכוּבד לקבל ה' אחרונה (תהלים כד) פי הוא מלך הכבוד (שם קמט) יעלו חסידים בכ"בוד שהשכינה למעלה על ראשיהם ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה וישאל בשעת עגל (שם קו) וימירו את כבודם דייקא הן הן ארבע אותיות השם שאמר הנביא (ירמיה ט) אל תהלל חכם בחכמתו דייקא שלא יפגום בי וגבור בה' ועשיר בו' (שם) פי אם בז"את תהלל המתהלל השפל ידוע אותי רצה לומר א"א לעלות הרמתה לג' מעלות עליונים דרף ז"א כמ"ש באהרן כי אם בז"את יבא אהרן אל הקודש מן ה'

אחרונה עד קונדש י' חכמה וכן במקרא הזה קחשיב ארבע אותיות השם אף בפסוק ראשון קשה.

ע"ד הפשט בא להודיענו ע"ד עובדא דמארי בר איסק פ' המפקיד דא"ל רב חסדא הכי דיינינא לה ולכל אלמי חבריה הרי שצריה דיינין לדון דין אמת לאמתו וכתבו התוספ' לאפוקי דין מרומה וקשה קושיות הב"י בתבת אמת לחוד הוי סגי אבל בא להודיע שצריה לדקדק בכל דין בפני עצמו ד"מ בכלל ד"מ זה פלל גדול בדין המע"ה וכשיבא לפני מארי בר איסק ואתה תפסוק פדין המע"ה הרי עשית משפט אבל המשפט הזה עול הוא פי (ד"ה ב יט) ועמכם בדבר משפט ר"ל על כלל המשפטים אין לדיין אלא מה שעניו רואות ע"ז נאמר לא תעשו עול במשפט ממש שהרי זה המשפט פתוב (תהלים קמט) הדר הוא לכל חסידיו ולא לאלם ובעל דין קשה ועז"א ר"י לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה וכו' ז"ש לא תשא לענגן זה פני נדיב רק לעיין בכל דין ודין שלא לעשות עול עם דין הפתוב רק בצדק תשפוט עמיתה ר"ל עם שאתה שם בדין ועמכם בדבר משפט של כל דין ודין תשפוט עמיתה וכה"א ושפטתם צדק.

ז"ש בגמרא לא חרבה ירושלים רק שהעמידו דבריהם על דין תורה ע"ד הגמרא פ' הגזול בתרא פ' דיינינו פ' דיניהם שלפעמים ידין דיינין מצד סברא ז"ש דבריהם ואחר פ' כשלא היה להם דין מסברא העמידו על דין תורה ואמרו פ' דיינינו פ' דיניהם יש להקשות למה מייסר הנביא לירבעם (מלכים א יד) ואנתי השלכת אחרי גוף ודרז"ל לאחר שנתגאה זה קבל עליו מ"ש הלא קים ליה בדבריה מיינה חטא והחטיא בע"ז אבל יש ליישב ענין זה עפ"י הזוהר פ' פקודי ע"פ לא תאכלו על הדם לא תנחשו מה ענין זה לזה אלא מי שאוכל קודם שיתפלל גורם לסיטרא אחרא להגביר הנחש וזה עשה ירבעם גסות הרוח שלו טורדתו מן העולם כי זה גורם: פרשת אמור אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים בספרי כ"מ שאמר וכו' דבר ואמרת ב' לשונות יש לתרץ בפעם ראשון קשה אח"כ תשים לפניהם כשילחן ערוף שייך אמירה רבה או פעם ראשון פללים אחר פ' פרטים אבל ב' פעמים אמירה למה במדרש ר' הגחום בן חנילאי פתח (תהלים יב) אמרות י"י אמרות טהורות אמרות י"י אמרות בו' מלך שנכנס למדינה והיו בני המדינה מקלסין אותו וערב להם קליסין אמר למחר אני בונה נמוסיות ענין המשל ע"ד מ"ש ר' תנחום (בילקוט אמור) שני פרשיות הכתיב לנו משה בתורה וניתנו ע"י של לוי פרשת פרה ופרשת אמור כי נתפרסמו פניו של אהרן כששמע זו הפרשה ולא נתקן עד ששמע פרשת פרה שהיא טהרת של מת והנה מלך ממ"ה נכנס לזה העולם והיו בני המדינה הם הלויים מקלסין אותו והם משוררים ברקיע נגד עולם הגלגלים כשעשו ישראל את העגל הם (דברים לג) שמרו אמרתיך שהוא דיבור אנכי ולא יהיה לה שהם אמרות של הקב"ה בעצמו כי אנכי ולא יהיה לה מפי הגבורה שמענו אבל ח' דברות ממש ששמעו ז"ש אמרות י"י ר"ל מאחר ששמרו אמרות י"י בעצמו לכן זכו ג"כ לשני אמרות ר"ל נגד שני אמירות אלו שקיימו נתן להם הקב"ה ב' אמירות אחרות והם טהורות גרמו הטהרה והקשה לקרא איה נתלה בזה הטהרה חזר ומפרש מזוקק שבעתים היא פ' פרה שניתנה בז' ז' פהנים ז' כיבוסים וכו' ומי הם חוזר ומפרש פסוק צרוף הם הם הלויים דאמר בהם (מלאכי ג) וישב מצרף ומטהר פסוק וטיהר את בני לוי לכן אמר ב' אמירות אמור להם זו הפרשה וזו הפרשה גרמה אח"כ לאמירה אחרת שהיא פרשת

פָּרָה נֶפֶשׁ לֹא יִטְמָא: וְקִדְּשָׁתוּ כִּי אֵת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיבֵי־יִשְׂרָאֵל וּבִזָּה הַפְּרִשָּׁה צִוָּה
עַל קַדְוֹשַׁת פְּהַנִּים וְהֵלֵא בְּכֻלָּל מֵאֲתִים מְנַה גַּם פְּהַנִּים בְּכֻלָּל יִשְׂרָאֵל הֵמָּה אֵלֶּא שְׁהַזְנוּהָר
מִתְרַץ כְּפֹל אֲמֹר וְאִמְרָתָּ שְׁמַתְחִלָּה צִוָּה הַקַּב"ה לְכָל יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים תְּהִיו וְאֵל מִי
מִקְדוּשִׁים תִּפְנָה וּמִי יִזְהִיר אוֹתָךְ עַל הַקְּדוּשָׁה ז"ש אֲמֹר אֵל הַפְּהַנִּים שְׁהֵם בְּנֵי אֶהְרֹן
שְׁמַנּוּ נִמְשַׁכְת הַקְּדוּשָׁה לְכֹן וְאִמְרָתָּ אֲלֵיהֶם לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא הַפְּהַן ז"ש קְדוּשִׁים יִהְיוּ
לְאֵלְקִיָּהֶם אִם רוּצִים הַפְּהַנִּים שְׁיִהְיוּ כָּל יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים צְרִיכִין הֵם בְּעֶצְמָם לְהִיּוֹת
קְדוּשִׁים וְלֹא יִחַלְלוּ הֵם בְּעֶצְמָן שֵׁם קְדוּשִׁי ע"ד הַדְּרָשׁ בַּמַּס' יוֹמָא (יוֹמָא לו') בֵּית גְּרָמוּ
וּבֵית אֲבִטְיָנָס שְׁלֹא רְצוּ לְלַמּוֹד עַל מַעֲשֵׂה לֶחֶם הַפְּנִים זֹכְרִין אוֹתָם לְשַׁבַּח לְפִי שְׁהַשִּׁיבוּ
שְׁלֹא יַעֲשֶׂה כֹן לַע"ז כְּשִׁיחַרְבַּ הַבַּיִת אֲבָל בֶּן קִמְצָר זֹכְרִין אוֹתוֹ לְגִנְאֵי שְׁלֹא רְצָה לְלַמּוֹד
עַל כְּתִיבַת שֵׁם שָׁל ד' בַּד' אֲצַבְעוֹת פְּנֹלָם נִתְּנוּ טַעַם וְהוּא לֹא יִכּוֹל לִיתֵן טַעַם קְרָאוּ עָלָיו
(מְשָׁלִי י) וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב שְׁלֹא יִסְקִי בְּשִׁמְיָהוּ מִפְּנֵי שְׁהוּא לֹא רְצָה לְלַמּוֹד לְכֹן יִרְקַב
שְׁמוֹ עַל בֵּית גְּרָמוּ אִמְרַ קְדוּשִׁים יִהְיוּ לְאֵלְקִיָּהֶם וְע"ב קִמְצָר אָמַר וְלֹא יִחַלְלוּ אֵת ש"ם
קְדוּשִׁי כִּי סוּד גְּדוֹל לְכַתּוּב שֵׁם בֶּן ד' בְּפַעַם א' וְנִתְּן טַעַם לְמָה הָרֵאשׁוֹנִים לְשַׁבַּח כִּי אֵת
אֲשִׁי אֵלְקִיָּהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהִיוּ מִתִּיבְרָאִים שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת כֹּן בְּפְנֵי ע"ז ע"כ וְהִיוּ קוֹדְשׁ
בְּהַזְנוּיָתָן יִהְיוּ כִּי בִקְשׁוּ חֲכָמִים לְדַחֲפֹן וְלֹא עָלְתָה בְיָדָם לְאַחַר כְּמָה דוֹרוֹת חֲזָרוּ וַיִּשְׁבּוּ
עַל מַעֲמָדָם כְּמִקְדָּם מֵאִז ז"ש בֶּן עֲזַאִי עָלִיהֶם בְּשִׁמְיָהוּ יִקְרָאוּהוּ בְּמִקּוּמָהּ יוֹשִׁיבוּהוּ מִשְׁלָףָה
תְּנוּ לָהּ ע"ב קִמְצָר אִיְתָמַר שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב אֲבָל אִתָּם (שָׁם) זָכַר צְדִיק לְכַרְכָּה בַּשֵּׁם"ךְ
יִקְרָאוּהוּ קוֹרְאִין בְּשֵׁמָם וְלֹא יִרְקַב שְׁמָהּ כְּמוֹ פֶת הָאֲחֵרַת.

או ע"ד הַזְנוּהָר ע"פ לֹא תִשְׁיִמוּ קְרַחָה לְמַת כִּי טַעַם הַקְּרַחָה שְׁמַצְטַעַר עַל מִיתַת הַמַּת אֲבָל
אִתָּם בְּנִים אִתָּם לִי"י אֵלְקִיָּכֶם וְעֵינִיךָ הַקְּדוּשָׁה הִיא לְאַחַר הַמִּיתָה וְלְמָה תִצְטַעַר ז"ש לֹא
יִקְרַחוּ קְרַחָה בְּרֵאשֵׁם אַע"פ שְׁמַת רֵאשׁ שָׁל יִשְׂרָאֵל אֵל תִצְטַעַר כִּי קְדוּשִׁים יִהְיוּ לְאֵלְקִיָּהֶם
וְעֵינִיךָ בַעו"ה בְּשֵׁם יוֹשְׁבֵינִי הַצְדִיקִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשֵׁיהֶם כָּל מָה שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה בַעו"הוּ.

וְהִנֵּה הַפְּהַן כְּשֵׁם שְׁהוּא מִקְרִיב בְּזָה הָעוֹלָם כֹּן הַפְּהַנִּים מִקְרִיבִים אֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם
בַעו"ה בְּשֵׁם ז"ש כִּי אֵת אִשְׁי י"י הֵם מִקְרִיבִים שֵׁם וְהִיוּ קוֹדְשׁ ר"ל בְּהַזְנוּיָתָן יִהְיוּ וְעֵינִיךָ
הַקְּדוּשָׁה הִיא שֵׁם: לֹא יִקְרַחָה.

בַּה' בְּזוֹהַר עַל ה' אֲחֵרוֹנָה שָׁל הַשֵּׁם ע"פ הַגְּמָרָא ה' אֲצַבְעוֹת ה' קְרִיחוֹת חֲזִיב עַל כָּל אַחַת
וְאַחַת אוֹ לְפִי שְׁקְדוּשָׁה נִתְּלָה בַה' מוֹצְאוֹת מְכָל מוֹצֵא אוֹת א' ק' מִן גִּיכ"ק ד' מִן ד' טְלִנִּית
ו' מִן בּו"מף ש' מִן זִסְר"ץ ה' מִן אַחַה"ע ה' מוֹצְאוֹת כְּנֶגֶד זָה אָמַר דָּוִד ה' (תְּהִלִּים קד)
בְּרַפִּי נִפְשִׁי כְּנֶגֶד ה' עוֹלְמוֹת שְׁדָר בּוֹ וּלְפִי שַׁבֵּן"י אֶהְרֹן הֵם כָּלֵל ה' שְׁמוֹת לְנִשְׁמָה נ"פֵשׁ
נ"שִׁמָּה י"חִידָה ח"יִה ר"וּח (שָׁם פֶּד) לְבִי וּבְשָׁרֵי יִרְבִּנוּ אֵל אֵל חִי בְגִי בנ"י אֶהְרֹן לְכֹן
אָמַר לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא מִן הַנְּפֹשׁ בָּאָה הַטּוֹמְאָה אֵל הָרוּחַ מִן הָרוּחַ אֵל הַנְּשָׁמָה וּמִן הַנְּשָׁמָה
אֵל חִיָּה וּמִן חִיָּה אֵל יְחִידָה ז"ש לֹא יִקְרַחָה ר"ל שְׁיִגְרוּם הַפְּגָם וְהַקְרִיחָה אֵל ה' פְּרָצוּפִין
בְּכָל ז"ש בְּרֵאשֵׁם שְׁהוּא סוּד קוֹצוֹ שָׁל יו"ד פְּרָצוּף אֲרִין ז"ש קְדוּשִׁים יִהְיוּ לְאֵלְקִיָּהֶם וְלֹא
יִחַלְלוּ אֵת שֵׁם קְדוּשִׁי ר"ל כְּשִׁיפְגְּמוּ בְּזָה יִחַלְלוּ ד' אֲתָנוּן דְּשִׁמָּא קְדִישָׁא שְׁהוּא נִחְלָק עַל
ה' פְּרָצוּפִין ז"ש תְּשְׁלוּמֵי ד' וְה' כִּי ד' אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם וְה' פְּרָצוּפִין יֵשׁ בּוֹ מִי שְׁגָנָב מְשַׁלֵּם
כְּפֹל (יְשַׁעְיָה מ) כִּי לְקַחָה מִיֵּד י"י כְּפֹלִים בְּכָל חֲטָאוֹתֵיהֶם פּוֹגֵם בַּה' אֲבָל מִי שְׁטַבַּח וּמְכַר
נְשַׁתְרַשׁ בַּחֲטָא וּפְגָם בְּכָל ד' אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם כְּשִׁטְבַּח וּמוֹכַר שׁוֹר פּוֹגֵם עַד קוֹצוֹ שָׁל י'

משלם ה' ובִּשְׁחָה בִּי עֲצָמָה מְשַׁלֵּם רַק אַרְבָּעָה: אַפְתָּחָה פִּי בְּשִׁבְחוֹת וּבְרַנְנִים לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל.

(דְּנִיאל ז) מִלִּין לְצַד עֲלָאָה לְמַלְל (תְּהִלִּים ה) מְלָכִי וְאַלְהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל. לְדַרְוֹשׁ בְּפִרְשֵׁת לַחֵם הַפְּנִים וּבְפִרְשׁ' הַמְקַלֵּל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי י"י תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם וְאֶכְלוּהוּ אֶהְרֹן וּבְנָיו וְגו' וַיֵּצֵא אִישׁ וּגו' סְמִיכוֹת אֵלּוּ פִּרְשִׁיּוֹת אֲמִינָא בְּהוּ פְּמָה גְּוֹנִין סְגִיִּין ע"כ בְּעִינָא לְחַדְשָׁא מִלִּין כִּי בְּכָל יוֹם מְחֻיָּב הָאָדָם לְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים לְבִקְרִים כִּי נִשְׁמַתָּא סְלִקָא לְעֵילָא כִּל יוֹמָא אֶבְל (בְּמַדְבָּר כַּח) עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ הִיא עַל עוֹלַת הַתְּמִיד בְּשַׁבְתּוֹ דִּיִּיקָא מַה שְׁמַחְדֵּשׁ בְּאוֹתוֹ יוֹם מִיָּד סְלִקִין אִינוֹן מִלִּין וּמַתְעַטְרִין בְּכִמָּה עֵיטְרִין ז"ש בְּיוֹם הַשַּׁבָּת אַז מִיָּד בְּאוֹתוֹ יוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ הַמְלָאָכִים הַמְמוֹנִים לִפְנֵי י"י הֵן הֵן (קִהְלֵת י) עוֹף הַשָּׁמַיִם הַמּוֹלִיכִין אֵת הַקּוֹל וּבַעַל הַפְּנִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְמוֹנִים ע"ז וּמֵאֵן אִינוֹן חֲזוֹר וְאָמַר וְאֶכְלוּהוּ אֶהְרֹן וּבְנָיו כִּי אֶהְרֹן הוּא פִּהוּ בְּסוֹד מַט"ט בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וּבְנָיו הֵן נִדְב וְאֶבִּיהוּא דְאִשְׁתּוּזִיבּוּ נִשְׁמַתְהוֹן בְּפִנְחָס דְאִיהוּ אֵלֶיּהוּ (דְּבָרִים יט) ע"פ שְׁנַיִם עֲדִים אֵלּוּ יְקוּם דְּב"ר וְדָא רְזָא עוֹף הַשָּׁמַיִם אִיהוּ אֵלֶיּהוּ שְׁעֵלָה בְּסַעְרָה הַשְּׁמַיָּמָה וּבַעַל פְּנִים מְאִרִי דְגַדְפִּין דְאִיהוּ אֶהְרֹן דְקָאִים לְקַבֵּל פְּהֵנָא דְלַעֲיָלָא כְּלָל כִּל פְּנִי הַחַיּוֹת דְאִינוֹן רַנ"ו לְחַוְשָׁבּוּ אֶהְרֹן וְאִיהוּ יַגִּיד דְבָר וּמֵן מְתִיבְתָא דְאֵלֶיּהוּ הִיא יוֹם הַשַּׁבָּת חוֹלֵק וְיַגִּיד לְמְתִיבְתָא אַחְרָא דְמַט"ט וְשֵׁם יַגִּיד דְבָר ז"ס בְּנַעֲרִינוּ תְרִין בְּזַקְנֵינוּ חַד גִּלְדָּה הֵן בְּצִלוֹתֵינוּ הֵן בְּאוֹרֵינוּ ז"ס (וַיִּקְרָא ו) צוֹ אֵת אֶהְרֹן וְאֵת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּזְכֶרָה הַעֲוֹלָה שֶׁהָיוּ הַמְמוֹנִים בְּסוֹד (דְּבָרִים כו) וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטָּהוֹר מִיָּדָה בְּזוֹהַר הַכֹּהֵן דָּא מַט"ט ט'נ'א ט'עמִים נ"קדוֹת א"וּתִיּוֹת וְהִנִּיחוּ לִפְנֵי י"י אֶלְקִיךָ סוֹד מַעֲרַכַת לַחֵם הַפְּנִים עַל שְׁתֵּי הַמַּעֲרַכַת עַל סוֹד הַתּוֹרָה בְּכַתֵּב עַל נוֹי הַעֲמוּזִים וּבַע"פ עַל ו' סְדָרִים ו' חֲלָקִים טָמֵא טְהוֹר אֲסוּר מוֹתֵר חֲזִיב פְּטוּר ג' (שִׁיר ה) מְמוֹלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ תְּרִי שִׁישׁ לְהֵם סוֹד י"ב אֲבָנִים הֵם (שְׁמוֹת כַּח) שְׁשֵׁה מְשֻׁמוֹתֵם עַל הָאֲבָן הָאֶחָת וְשְׁשֵׁה מְשֻׁמוֹתֵם עַל אֲבָן הַשְּׁנִיַת ז"ס בְּרָא שֵׁית בְּתִיקוֹנֵי אֵת הַשָּׁמַיִם דָּא קוֹל וְאֵת הָאָרֶץ דָּא דְבוּר וְשְׁמַת עַל הַמַּעֲרַכַת לְבַנָּה זְכָה הַתּוֹרָה ל"ב נְתִיבוֹת נ' שְׁעָרִים ה' חֻמוֹשֵׁי קָרָה בְּמִסּוּרָה ג"פ לְבָנָה זְכָה סְמִים וּלְבָנָה זְכָה וְתַפְלֵתִי זְכָה עֵינִין לְעֵיל פ' וַיִּקְהַלֵּאֵהוּ קָרָא עֲנִין נִפְלָא וְהִתְהַלֵּאֵהוּ לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו שְׁתוֹסַפַת נְשָׁמָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְאֶהְרֹן כִּל הַשְּׁנָה כִּי ת"ח נִקְרָאִין ק שַׁבְתוֹת וי"ט: בְּזוֹהַר וַיֵּצֵא א"ר יְהוּדָה נִפְק מִכְּלָלָא דְחוֹלְקָא דִּישְׂרָאֵל נִפְק מִכְּלָלָא דְכָלָא נִפְק מִכְּלָלָא דְמַהִימְנוּתָא.

כְּוֹנֵת הַמַּאֲמָר ע"פ הַמְדַרְשׁ הַנִּגְלָה הִבִּיאוּ רַש"י וַיֵּצֵא ר' לוי אָמַר מַעוֹלְמוּ יֵצֵא ר' בְּרַכְיָה אָמַר מְפָרְשָׁה שְׁלִמְעֵלָה יֵצֵא רַרְף הַמְלִיךְ לְאֶכְוֹל פֶּת חֲמָה אֶפְשָׁר פֶּת צוֹנְנַת לֹא פְחוֹת מַעֲשֵׂר וְלֹא יֵתֵר מֵאֶחָד עֲשָׂר בְּמַתְנִיתָא תְנָא מִבֵּית דִּינוּ שֶׁל מִשָּׁה יֵצֵא חֲזִיב.

ע"ד הַשְּׁכָל כְּוֹנֵת אֵלּוּ הַג' הַקְדָּמָה לְהַרְבּ הַמּוֹרָה שֶׁהַתְּנוּעוֹת הֵם שְׁנַיִם אִם מַעֲצָמוּ אִם מְזוּלְתוּ הִנֵּה יֵשׁ לְהַתְעוֹרֵר עַל דְּבָרֵי שְׁמַקְלֵל וּמְקוֹשֵׁשׁ הִנֵּה בְּפִרְק אֶחָד כַּמ"ש וַיִּנְיַחוּהוּ אוֹתוֹ וְלֹא מְקוֹשֵׁשׁ כִּי יִדְעוּ שֶׁהַמְקוֹשֵׁשׁ בְּמִיתָה רַק לֹא יִדְעוּ בְּאִיזָה מִיתָה וְכֵאֵן לֹא יִדְעוּ כְּלָל וְאִיךָ אֶפְשָׁר שְׁיֵצֵא מִפְּרִשָׁה שֶׁל מַעֲלָה שֶׁהִנֵּה הַצּוּרֵי בְּיוֹם שֶׁהוּקַם הַמְשָׁכָן כַּמ"ש ר' לוי בְּגִיטִין פִּרְק הַנִּזְקִין ח' פְּרִשִׁיּוֹת נִאֲמְרוּ בּוּ בְּיוֹם פ' פְּהֵנִים וּפ' טְמָאִים וּפ' רוּחַ וּפ' פְּרָה וְכו' נִמְצָא שְׁפָרְשָׁה שְׁלִפְנֵיהֶּ גְרוֹת וְלַחֵם הַפְּנִים נִאֲמְרוּ בְּחוֹדֵשׁ הָרֵאשׁוֹן בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיַת

ומקוּשֵׁשׁ הָיָה בְּשֵׁבֶת רֵאשׁוֹן שִׁיָּצְאוּ מִמְצָרִים וְכֵן עַל מַתְנִיתָא שִׁיָּצְא מִבֵּית דִּינֹו שֶׁל מֹשֶׁה שִׁיָּצְא שְׁנִטְעֵ אֶהְלוּ לַמַּטָּה דָן וְהַשִּׁיב לוֹ (בַּמְדָּבָר ב) אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאִתְּוֹת לְבֵית אֲבוֹתֵם וְלֹא לְבֵית אֲמוֹתֵם וְהָרִי פְרִשְׁת דְּגָלִים בְּחֻדְשׁ הַשְּׁנִי הָיָה.

וְתוֹ אֵית לְשִׁאֲלָא בִי וְלֹא־סִתְפְּלָא בֵּיהּ בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פִּרְשׁ"י שְׁנַתְגִּייר הֲלֹא רָאָה (שְׁמוֹת ב) כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ שֹׁפֵכוֹ לְהַתְגִּייר וְגַם הֲלֹא הִדִּין פְּשׁוּט בְּן בְּתוּף הֲבֵא מִן הַגּוֹי קָרוּי בְּנֵה וְהִלְכָה גּוֹי וְעָבַד הֲבֵא עַל בֵּת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹלָד פֶּשֶׁר בֵּין בְּפִנּוּי' בֵּין בְּאִשְׁת׃ אִישׁ הַרְמַב"ן תִּירַץ שְׁנַתְגִּייר כְּמוֹ שְׂאָר יִשְׂרָאֵל שִׁבְעָא בְּמִילָה וּטְבִילָה וְהִרְצָאָת דְּמִים כִּי בַג' אֵלוֹ נִכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵרִית סִי' מַה שְׂאָמַר הַקַּב"ה (שָׁם ד) אֵת הַמַּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאִתְּוֹת בַּמַּטָּה נִרְמְזוּ ג' אֵלוֹ לְכָרוֹת ג' קְלִיפּוֹת שִׁבְשִׁבִיל ג' אֵלוֹ אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֵרִיוֹת בַּג' וְלִמְצָרִים יִרְדּוּ (בְּרֵאשִׁית מַב) לְרֵאוֹת אֵת עֲרֹנֹת הָאֶרֶץ מִמֶּשׁ וְלִזְהָ נִתְפַּנּוּן יוֹסֵף (שָׁם) וַיֵּאֶסֶר אוֹתוֹ לַעֲיֻנֵיהֶם (שָׁם) וַיֵּאֶמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי צָרִיכִין הֵם לְמַרְק וְלִזְכּוֹף וְנִהְמַת אֵת עֲרֹנֹת הָאֶרֶץ שְׁנַחֲלֶקֶת עַל שְׁלִישִׁים עַל כְּלוֹ לְלִמְנָא אָמַר מֹשֶׁה לְפָרְעֹה (שְׁמוֹת ח) דְּרָךְ שְׁלִשְׁת יָמִים נִלְךְ בַּמְדָּבָר הֵן הֵן גּוֹלְגִיירִין בִּישִׁין וּבַמְדָּבָר לְמָקוֹם (דְּבָרִים ח) נִחַשׁ שְׂרָף וְעַקְרָב וּבְשִׁעָה שְׁעָמְדוֹ עַל הַר סִינַי מִשָּׁם יִרְדָּה שְׁנֵאָה לֹא"ה אָמַר מֹשֶׁה (שְׁמוֹת יט) הָיָו נִכְוָנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים וְקָא דְרִישׁ הַהוּא גְלִילָאָה (שְׁבַת סד) בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּיהִיב לוֹן אָא עוֹל ג' קְלִיפּוֹת דְּאֶגּוֹזָא לְכֹן הַנּוֹצְרָכוֹ יִשְׂרָאֵל לְהַכְנִיס דְּרָךְ ג' אֵלוֹ וְלִפִּי דְבָרֵי הַרְמַב"ן פִּירוּשׁ תּוֹב בְּעֵצְמוֹ הַקּוֹשִׁיא וַיָּצְא בֶן אִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית נִפְק מִפְּלִלָא דְחוֹלְקָא דִּישְׂרָאֵל וְנַעֲשֶׂה גּוֹי וְהַטְעַם שִׁיָּצְא לְתַרְבּוֹת רְעָה לְפִי שִׁבְעָא מְזוֹהֶמָא דְנִרְעָא כַּמ"ש ר' יְהוּדָא בְּזוֹהַר מִכָּאן אוֹלְפִינָא מֵאן דְּאִתִּי מְזוֹהֶמָא דְנִרְעָ לְסוּף גְּלִיא קַמִּיהָ כּוֹלָא מֵאן גְּרִים לִי' וְנִהְמָא דְחוֹלְקָא בִישָׂא דְאִית בֵּיהּ ז"ש הַטְעַם שִׁיָּצְא לְפִי שֶׁהוּא בֶן אִישׁ וְנִהְמָא דְנִרְעָא וְאוֹתוֹ וְנִהְמָא דְנִרְעָא גְרַמִּי' לִיהַ שִׁיָּצְא עֵתָה טִינָא שִׁבְלָבוֹ לְחוּץ וְעַד עֵתָה הִי' בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ר"ל שֶׁהִיָּה בְּסִתְר וְלֹא הָיָה יָדְעוּ כִּי הוּא מִיֵּן עֵתָה יָצָא הַמִּינוֹת לְחוּץ מַה שֶׁהִיָּה עַד הֵנָּה בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ שֶׁהוּא מְתַרְץ תִּירוּץ הַרְמַב"ן לְמַה נִּקְרָא בֶן אִישׁ מְצָרִי הֲלֹא בֶן בְּתוּף הֲבֵא מִן הַגּוֹי נִקְרָא יִשְׂרָאֵל וְתִירַץ שְׁגִירוֹתֵיו הָיָה כְּמוֹ שְׂאָר יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ דּוֹר שְׁהִיו צָרִיכִין לְהַתְגִּייר בְּמִילָה וּטְבִילָה וְהִרְצָאָה גַם הוּא הָיָה גַר בְּתוּף שְׂאָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעֵתָה יָצָא לְחוּץ מִפְּלִלָא דִּישְׂרָאֵל גַּם בָּא לְתַרְץ וְהוּא בֶן אִישׁ מְצָרִי ר"ל עַל אוֹתוֹ מְצָרִי שְׂאָמַר מֹשֶׁה (שְׁמוֹת ב) וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ שֹׁפֵכוֹ לְהַתְגִּייר אֲבָל זֶה הוּא בֶן אִישׁ מְצָרִי.

וּא"ת וְהֲלֹא צָפָה מֹשֶׁה כִּי אֵין אִישׁ שֹׁפֵכוֹ לְהַתְגִּייר אֲבָל זֶה לְבַד נּוֹלַד מְעִיבוּרוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע פְּשֵׁהֲפָה אֵת הַמְצָרִי וְכִבֵּר הָיָה בְּעוֹלָם וּמְמַנּוֹ וְאֵילָךְ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם אִישׁ שֹׁפֵכוֹ לְהַתְגִּייר ז"ש בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל זֶה הָאִישׁ כְּכָר נּוֹלַד וְהָיָה בְּאוֹתוֹ פִּרְק בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמ"ש שֶׁם וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ מְמַנּוֹ וְלִהְלָאָה קְאָמַר אוֹ יֹאמַר וְהוּא בֶן אִישׁ מְצָרִי וְחוּזַר וּמְפָרֵשׁ מִי הוּא הָאִישׁ הַמְצָרִי לְז"א בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ר"ל אוֹתוֹ מְצָרִי שֶׁהֲפָה מֹשֶׁה שֶׁאֵרְזו"ל (שָׁם) וַיִּפֶן אֵת הַמְצָרִי וַיִּטְמַנְהוּ בְּחוּל אֵלוֹ יִשְׂרָאֵל שְׁנַמְשְׁלוּ לְחוּל מַה חוּל זֶה כְּשׁוֹזְרִקִין כְּלִי חֶרֶס בְּתוֹכּוֹ הוּא שׁוֹתֵק כֵּן יִשְׂרָאֵל נִדְמִין לְחוּל שְׁאִינָם מְגַלִּים שׁוֹם דְּבָר וּא"כ אוֹתוֹ מְצָרִי שְׁטַמְן מֹשֶׁה בְּחוּל ר"ל בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאִישׁ הָיָה בֶן אוֹתוֹ הַמְצָרִי שְׁטַמְן מֹשֶׁה בְּתוּף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ יִרְצָה לְפִי שִׁישׁ לְהַקְשׁוֹת מֵאֵי הָיָה מֹשֶׁה מְסוּפֵק אִם הָיָה חֲזִיב מִיתָה הָיָה לְמִילָף מַק"ו (שָׁם כֹּא) וּמְקַלֵּל אֲבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת וְכִבֵּר בְּדֵרוּשִׁים הַקּוֹדְמִים

אמרתי על זה הרבה דרכים והפשיטו שאין עונשין מן הדין ז"ש ויניחוהו במשמר לפרוש ע"פ י"י ר"ל יודע הנה משה שמקלל במיתה מק"ו דאב ואם רק שאין עונשין מן הדין לכן הניחו לפרוש שמפרש לו הקב"ה בפירוש ולא מקלל אבל עתה בעינא לחדשא מילין שיש עוד להתעורר מאחר שלא היה יודע משה את המקלל במיתה כמו מקושש א"כ ה"ל התראת ספק ולא שמיה התראת בשלמא למ"ד מותרת לדבר חמור מותרת לדבר קל ניחא אבל למ"ד לא הנה מותרת מאי איפא למימר ואפשר לנישב האי ספיקא שהכתוב מתרץ מאי היה הספק ויצא בן אשה הישראלית והיו מסופקין בזה האיש אם לדונו כעכו"ם דקי"ל בן נח אזהרתו זו היא מיתתו וא"צ התראת ז"ש בן איש מצרי וא"כ יש לדונו כגוי שאין צריך התראת או לדונו כישראל לפי שהוא בתוך בני ישראל כי אין חוששין לזרע האב גם ק"ל בן בתה הבא מעכו"ם קרוי בנה וע"ז הדין בעצמו היו מסופקין כי עדיין לא נפסק דין (דברים ז) כי יסיר את בנה מאחרי בכ' ואתחנן ונה בעצמו היו צריכין לבא א' משה לכן סמך שם אמו כי משה ראהו ויפן פה וכה וירא כי אין איש הן מצד אב עכו"ם גם מצד אם אינו ראה משה משגי צדדין שאין בו ניצוץ טוב וירא כי אין איש פלל לכן אמר שיה אמו.

ז"ש ויניחוהו אותו במשמר אותו במשמר ולא מקושש כי אותו דבר לא הי' מסופקין פאן אם הוא מצרי או בתוך בני ישראל וע"ז הנה דנין עד שפסק הקב"ה הוצא את המקלל מחוץ למחנה כי הוא אינו בכלל ישראל רק נפק מחולקא דישראל וא"כ אף שלא התרו בו רגמו אותו כי בן נח א"צ התראת אבל ואל בני ישראל תדבר לאמר בני ישראל דייקא ולא כמו זה שהוא גוי גמור איש כי יקלל אלהיו בלא התראת ונשא חטאו אבל בלא התראת אין שייך מיתה אבל ונוקב שם י"י דהיינו בהתראת מות יומת ולכן מפרש עתה דין מכה בהמה ישלמנה.

וקשה מה ענין זה לכאן אבל לפי שפאן חילוק דין עכו"ם לדין ישראל כי בדין עכו"ם א"צ התראת ואצל ישראל צריכין התראת ועוד יש חילוק בין יהודי לארמאה גבי בן נח נהרג על פחות משנה פרוטה ולא ניתן להשבון כמ"ש פירק החולץ (דף מז) שמודיעין לגר עון לקט שכחה ופאה וכו' וא"כ מי שמזיק את בן נח ומכה בהמה מות יומת אבל אל בני ישראל תדבר לאמר שקמשפט הגוים אשר סביבותיהם לא תעשו כשמכה בהמה ישלמנה.

וכן מי שנותן מום לעמיתו בן נח הורג אותו ונותן עין תחת עין ממש. אבל גבי ישראל אינו נותן רק ממון ז"ש ואיש כי יעשה מום בעמיתו וכאשר עשה בן יעשה בו בן הוא דין גוים אבל אני אינו פוסק בן כי צריך להיות שבר תחת שבר שנה בשנה אם הזיק לו עין לא יתנה רק עין או שן לא יתנה רק שן וזה דבר א"א כי באלו פשתרצה לסמות עין חבירו ימות לגמרי מן אותה הכאה לכן לא תעשה בן רק על ממון כאשר יתן איש מום בעמיתו ר"ל כמה ממון היה אדם רוצה ליטול להיות מצטער לסמות את עינו בן ויתן בו ממון לא עין ממש ולא שן ממש.

ובזה מיושב היטב מתחילה שאמר יעשה ועתה אמר יתן גם ע"ז נאמר אל בני ישראל דייקא גם על גניבת ממון נהרג ז"ש כגר פאזרח ר"ל הוצא את המקלל מחוץ למחנה שהוא אינו בכלל מחנות ישראל אע"פ שהוא גר ניצוץ מן מצרי הוא אבל מפאן ואילך

גם ואזרח דין א' להם גר ממש אזרח הוא ישראל גמור אבל ע"ז הגר פסק הדין שהיא מחויב למחנה של ישראל לכן אמר בדין זה וסמכו כל השומעים את ידיהם על ראשו ר"ל שחטא שלו מן אד"הר מן ו' מצות שנצטווה אדם הראשון (בראשית ב) ויצו י"י זה ברפת השם ז"ש לו דמה בראשו ר"ל חייב אפה מיתה מן רא"ש עפרות תכל אד"הר שנצטווה על שש מצות ואזרחתו זו היא מיתתו.

או להפסק הי' שלא להמית פי טעם כל המומתין יש להם פפרה וזה עונשו גדול פדין ערום זוממין (מכות ו) רבי אומר הרגו אינו נהרגין לא הרגו נהרגין שיהיה להם פפרה וכן מעביר מזרעו למולך ולא כל זרעו כי (סנהדרין סד) השורף כל בניו לית לי' פפרה בסקילה ז"ש ונייחהו במשמר לפרוש עפ"י י"י שהספק היה אע"פ שמקלל אביו במיתה אבל עגנו זה הוא על פיו ששלח פיו למלך של עולם לא יומת בעו"הז רק עונשו תמיד בעולם הבא לז"א הוצא את המקלל וסמכו השומעים וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יזידון עוד לכן סמכו השומעים ידיהם להודיע שבשביל השומעים צריך לענוש בזה העולם ואל בני ישראל תדבר איש כי יקלל אלהי בלב ונשא חטאו כי (קדושין לט) מחשבה של ע"ז הקב"ה תופס את ישראל בלבם אעפ"י ששאר מחשבות אין הקב"ה מעניש בישראל אבל בדין זה אל בני ישראל תדבר ישראל דייקא כי יקלל אלקיו אעפ"י שהוא בלב ונשא חטאו אבל ונוקב שם י"י בפירוש מות בעולם הזה יומת בעה"ב: ברזא דגלגולא כד"א ויצא קין מלפני י"י מה פתיב למעלה חק עולם ויצא בן אשה הישראלית שיצא מעולמו כמו קין שיצא גם כן מעולמו וכה"א א גבי משה (שמות ב) ויצא אל אחיו שיצא לנקום נקמת (בראשית ט) דם האדם באדם דמו ישפך ואותו המצרי היה אחיו של משה מתחילה כי משה היה רועה בימי הבל ז"ש וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו תיבת מאחיו קאי על משה שהיה המצרי אחיו ז"ש ויפן פה וכה ארז"ל (ילקוט שמות) ראה מה שעשה לו בבית מה שעשה לו בשדה רזא דמלה ראה גלגול של מצרי שהוא היה קין וכבר פירשו רז"ל (מד"ר פ' כב) על מה נחלקו קין והבל על מקום המקדש קין אמר פינון שפל הארץ שלי הוא גם מקום המקדש הוא שלי והבל אמר מקום שמקריבין שם הקרבנות הוא והצאן הוא שלי ז"ש ראה על מה שעשה לו בבית הוא על סוד בי"ת המ"קדש וחד אמר שעל תאומה יתירה נחלקו ז"ש מה שעשה לו בשדה כמ"ש (בראשית ד) ויהי בהיותם בשדה (דברים כב) כי בשדה מצאה ז"ש ויפן פה וכה וירא פי אין איש ר"ל חנה כשראתה שיצא קין מזוהמת נחש היתה מצטער' על שראתה קנא דמסאבותא שהיתה נביאה וראתה גלגולא עד חבר הקני שהיה (שופטים ד) נפרד מקינו ועביד קין במדברא לאורייתא ואמרה עליו קניתי איש את י"י על יתרו קאמר כמ"ש (שמות ב) ויאל לשבת את האי"ש על יתרו זאת היתה נחמה שלה ועתה ראה משה כי אין איש אין זה אותו ניצוץ הטהור אשר רמזה עליו חנה (בראשית ד) קניתי איש ולפי שיצא קין מלפני י"י ופגם בשמא גלופא ועתה (ישעיה יד) משרש נחש שהוא קין יצא צפע הוא מצרי דאי בי' בר"מ שנתלבש בסמאל ונחש וכל הכוחות הטומאות לכן הרגו משל בשם המפורש דפגם איהו ביה ויטמנהו בחול דעביד בי' פסוי הדם דמשם נכו חיות ועופות שפסו דמו של הבל גם כן ודתן התרעם על משה מי שמך לאיש שאתה הרגת ודתן בעצמה שאין זה איש שעליו רמ חנה קניתי איש גם בכאן ויצא משרש נחש יצא צפע בן אשה הישראלית שפא מזוהמת הנחש ההוא מצרי ז"ש והוא בן איש מצרי ומפרשה שלמעל'

יָצָא דְאֶתְרַמְיֹז בֵּיהּ שְׂמָא גְלִיפָא ז"ש יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי י"י מִמֶּשׁ לְכֹן הָיוּ ב" מַעֲרֻכּוֹת וְכָל מַעֲרֻכָּה ו' גַּם שֵׁם שֶׁל ד' יֵשׁ לוֹ י"ב צִירֻפִּים וְעוֹלִים וַיִּוְרְדִים בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית כח) מְלֹאכֵי אֱלֹקִים עוֹלִים וַיִּוְרְדִים בּוֹ וְהִנֵּה י"י נֹצֵב עָלָיו וְכֹן לְחֵם הַפְּנִים וּא' בֶּן הַמְּצָרִי דְרָדָה הַמְּלֹךְ לְאֶכּוֹל פֶּת חֲמָה וְעֵתָה פֶת צוֹנְנוֹת לֹא פָחוֹת מִט' וְלֹא יוֹתֵר מִי"א רְזָא דְמַהִימְנוּתָא בְּסִפְרָ יִצִּירָה עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִי מַה עֶשֶׂר וְלֹא תִשַׁע עֶשֶׂר וְלֹא אֶחָד עֶשֶׂר וְהוּא יָצָא מִפְּלִלָא דְמַהִימְנוּתָא וַיִּנְצֹו בַּמַּחְנֶה פְתִיב בַּמְסוּרָה וַיִּנְצֹו שְׁנֵיהֶם כִּי אֱלוֹ הַשְּׁנַיִם כְּכָר נִצְוּ וּכְכָר נְעוּ בַּמַּחְנֶה בְּשִׁבִיל מְקוּם מְקַדָּשׁ וּבְרְזָא דְמַתְנִיתִין קִנְזוּ הוּא פְּלִל שֶׁל פֶּל הָאֲנוּמוֹת וְהִבֵּל פְּלִל שֶׁל פֶּל יִשְׂרָאֵל לְכֹן פְּשַׁחְלִקוּ אֱלוֹ הַשְּׁנַיִם יַחַד אִישׁ מְצָרִי מְסֻטְרָא דְטוֹב אִישׁ יִשְׂרָאֵלִית מְסֻטְרָא דְרַע וַיִּקְוֹב בֶּן הָאִשָּׁה אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלֵל לְכֹן הִבִּיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה שֶׁהִי מְסֻטְרָא דְהִבֵּל וְחֲשׁוֹב חֲשָׁבוֹן רֵאשִׁי אוֹתִיוֹת מִן וַיִּקְוֹב עַד אֶל מֹשֶׁה הֲרִי ל"ז מְנִין ל"ז אֱלֹקִים שְׁבַמ"ב מְנִין ה"ב לְכֹן הִבִּיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה לְנִקּוּ"ם נִקְמַת עֲצָמוֹ הַקַּב"ה א' הוֹצֵא אֶת הַמְּקַלֵּל וּמֹשֶׁה לֹא עָשָׂה כֹן רַק וַיּוֹצִיאוּ יִשְׂרָאֵל אֶבֶל פְּלֹא רְזָא חֲדָא מֹשֶׁה פְּלֹא דְיִשְׂרָאֵל וּגְבִי מֹשֶׁה אֶתְמַר (שְׁמוֹת ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא דִּיִּיקָא שְׁהִיָּה מִן טוֹב שֶׁל הִבֵּל (תְּהִלִּים פה) גַּם י"י יִתֵּן הַטוֹב (שָׁם עג) אִי טוֹב לְיִשְׂרָאֵל כִּי מְאִילְנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע נִחְלַק הָאֵילָן לְשְׁנֵי מַחְנוֹת כַּמ"ש בְּיַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית לב) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוּם הַהוּא מַחְנֵיִם מְסֻטְרָא דְיִמְיָנָא טוֹב מְסֻטְרָא דְשְׂמָאלָא רַע ז"ס גְּבִי יִתְרוֹ (שְׁמוֹת יח) וַיִּשְׁתַּחֲוּ וּגו' אִישׁ לר"ע ה"ו כִּי רָאָה מֹשֶׁה שִׁיִּתְרוֹ הָיָה מִן רַע שְׁבָקִין וְכֹא לְמַתַּק וּלְאֶחָזוּ בְּטוֹב לְכֹן א' (שָׁם) וַיַּחֲדֵ יִתְרוֹ עַל פֶּל הַטוֹב"ה שִׁיִּשְׂרָאֵל אֶחָזוּ בְּטוֹב וַיַּחֲד שֵׁם שְׁמִים בְּאֶמְרוֹ (שָׁם) כִּי גְדוֹל י"י מִפְּלִ אֱלֹהִים כִּי בַדְּבָר אֲשֶׁר זָדוּ וְהִרְשִׁיעוּ בְּשְׂמָא גְלִיפָא בְּאוֹתוֹ דְבָר בְּעֲצָמוֹ שְׁלַח דְבָר וַיִּתִּירָהוּ ז"ש בַּזְּהַר נִפְק מִפְּלִלָא דְכָלָא מִפְּלִלָא דְמַהִימְנוּתָא מִפְּלִלָא חוּלְקָא דְיִשְׂרָאֵל.

וְאֶפְשָׁר שֶׁג' אֱלוֹ בַּזְּהַר הֵן ג' דִּיעוֹת שְׁבַמְדָּרֵשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא שְׁהִבִּיאוּ רִש"י שְׁפַמְתְּנִיתָא תְּנָא שְׂיָצָא מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה חֲיִיב ז"ש נִפְק מִפְּלִלָא דְחוּלְקָא דְיִשְׂרָאֵל כִּי מֹשֶׁה הוּא פְּלִל שֶׁל פֶּל שְׁשִׁים רְבוּא שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁמַבִּית דִּינוֹ יָצָא חֲיִיב נִמְצָא שְׁמַפְּלִלָא דְכָל יִשְׂרָאֵל יָצָא ז"ש בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁהִיָּה בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל וְעֵתָה נִפְק.

אח"כ אָמַר מְעוֹלְמוֹ יָצָא ז"ש בַּזְּהַר נִפְק מִפְּלִלָא דְכּוֹלָא שֶׁל פֶּל הָעוֹלָם אח"כ א' מְפָרְשָׁה שְׁלַמְעֵלָה יָצָא דַעַת ר' בְּרַכְיָה שְׂאֵמֵר מְפָרְשָׁה שְׁלַמְעֵלָה יָצָא כִּי סוּד לְחֵם הַפְּנִים הוּא רְזָא דְמַהִימְנוּתָא וְעֵתָה יָצָא מְרֹזָא דִס' יִצִּירָה דְאִית בִּי י' וְלֹא ט' י' וְלֹא י"א וְהוּא פָּגַם בְּאֶמְרוֹ פֶת צוֹנְנָת ט' וּי"א כִּהִיא דְתַנְיִן וּא"כ דַּעַת הַזְּהַר בִּג' לְשׁוֹנוֹת ג' הַנָּאִים שְׁבַמְדָּרֵשׁ אוֹ אָמַר ג' יִצִּיאוּץ לְקַבֵּל ג' קִטְרִין דִּילְיָה ג'ר'נ' נִפְק מִפְּלִלָא דְחוּלְקָא יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל נִפְשׁ (קַהֲלַת יב) כִּי זֶה פֶּל הָאֲדָם (בְּרֵאשִׁית ב) וַיְהִי הָאֲדָם לְנִפְשׁ חַיָּה שֶׁל פֶּל אֶחָד יֵשׁ חֵלֶק בְּנִפְשׁ נִפְק מִפְּלִלָא דְכּוֹלָא לְקַבֵּל רוּחַ לְרוּחַ מִמְּלָלָא (לְאִיּוֹב לב) רוּחַ הוּא בְּאֲנוּשׁ (שָׁם יב) רוּחַ פֶּל בְּשֶׁר אִישׁ נִפְק מִפְּלִלָא דְמַהִימְנוּתָא דָא רְזָא לְנִשְׁמָתָא בְּהַ תְּלִיא פֶּל מַהִימְנוּתָא עוֹלָאָה וְתַתְּאָה לְכֹן צִנְהַ הַקַּב"ה הוֹצֵא אֶת הַמְּקַלֵּל מִחוּץ לְמַחְנֶה דְרוז"ל חוּץ מִשְׁלֵשׁ מַחְנוֹת לְקַבֵּל ג'.

או מ"ד מְעוֹלְמוֹ יָצָא פָּגַם בִּג' קִטְרִין תַּתְּאִין ר' בְּרַכְיָה א' מְפָרְשָׁה שְׁלַמְעֵלָה ג' קִטְרִין אֲמַצְעִין מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה ג' קִטְרִין עוֹלָאִין תְּלַת גוֹי תְּלַת כְּוֹלָהוּ אֶתְנִיְהוּ מְעוֹלְמוֹ לְקַבֵּל ה' אַחְרוֹנָה מְפָרְשָׁה שְׁלַמְעֵלָה ו' שֶׁל שֵׁם שֶׁהוּא לְחֵם הַפְּנִים ו' מוֹל ו' ב' מַעֲרֻכּוֹת

מבית דינו של משה הוא ב"ד דלעילא ה' ראשונה של שם ז"ש במדרש כבר נאמר למשה בסיני מהו דינו הוצא את המקלל וקשה והיכן הגיד למשה הוצא המקלל ע"פ הזוהר שהמקלל היה מלובש בנחש וסמאל וכל סטרין בישינ והוא בא משורש נחש ובשעת הר סיני פסקה זוהמת נחש מן העולם ולפי שהמצרי היה קין וזה גם כן היה בסיובו שלישי שלו לכן אמר הוצא אותו מחוץ לג' מתנות לקבל ג' גלגולים שלו.

במדרש (קהלת י) גם במדעף מלך אל תקלל זה משה ובחדרי משכבה אל תקלל עשיר זה משה שהעשיר מן פסולת של לוחות פי עוף וגו' רזא דהאי קרא אד"ה פגם בד' אתון קדישין במחשבה מעשה קול דיבור כדאי' בתיקונים על פסוק (בראשית ג) וישמעו את קול י"י אלקים י"ה דתמן מחשבה מצרפה למעשה ולדעת ד' אלה הוצרה אח"כ להתגלגל בג' אבות הקדושים באברהם ניתקן במחשבה דאיהו י' לכן נתנסה בי' נסיונות וישאל פשפגמו בי' עליהו איתמר (במדבר יד) וינסו אותי זה עש"ר פעמים והתרעם עליהם משה באמרו (דברים לב) צור ילדך תשי בי' קטנה ושם פ' שצח אמר (במדבר יד) ועתה יגדל נא בי' רבתי להגדיל פת אדני דאיהי מחשבה חכמה כ"ח מ"ה וביצחק נתנסה במעשה בייעקב בקלא הקול קול יעקב בייעקב ניתקן הקול דא סלם דא צלותא דבר נש ובמשה ניתקן הדיבור כד"א (שמות ו) הן אני ערל שפתים וכמ"ש משה (שם ד) לא איש דברים אנכי לתקן הדיבור לכן ניתנה התורה ע"י וידבר את כל הדברים ובפסוק זה נרמזו ארבעה אלו גם במדעף מלך אל תקלל סוד המחשבה בי' של שם ובחדרי משכבה סוד מעשה אל תקלל עשיר דא ה' של שם מתמן זהב יאתה (יומא נב) הרוצה להעשיר יצפין נקרא חדרי משכבה על סוד הנשמה שבאה מבינה (איוב לב) נשמת שדי תבינם על הנשמה איתמר (מיכה ז) משונכת חיקה שמור פתחי פיה (משלי כב) אם אין לה לשלם למה יקח משכבה על הנשמה איתמר (שיר ג) על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי פי הנשמה הולכת בכל יום לעילא (קהלת י) פי עוף השמים יוליה את הקו"ל דא ו' של שם קלא סליק בשית ונחית בשית שית עזקאין (שם) ובעל כנפים יגיד ד"בר דא ה' אחרונה עלה איתמר (ישעיה ט) דב"ר שלח ה' בייעקב ונפל בישראל פי בכל מקום שישראל גלו (תבוקה ג') לפניו ילך דב"ר שלח דב"ר ויתירהו בסוד שהפל נהיה בדבר"ו ממש לקיים קרא (בראש' יז) ואביו שמר את הדב"ר אתר דא בעי שימור שלא לטמא את מקדש י"י השוכן אתם בתוך טומאתם: חטא המקלל לפי דברי הזוהר דפגם בה' היה חטאו חטא של אנשי סדום כתיב הכא הוצאאת המקלל וכתוב בסדום (בראשית יט) ויציאנהו ויניחנהו מחוץ לעיר ויקוב את השם (מלכים ב יב) ויקוב חור בדתו פי ה' יש בה' ד' ויש בה' י' ובו פגם בסוד (שמות יז) פי י"ד על פס ית שפגם בי' של ה' נשאר י"ד או דפרחה קוצא של ה' וז"ס חטא אנשי סדום שאמרו (בראשית יט) האחד בא לגור על סוד ד' של אחד (שם) וישו לשבור הדל"ת הוא סוד הד' ז"ש (שם) וילאו למצוא הפתח כשקוראין אחד בפתח תחת הא' ועל אותו הנהר הזוהר הקב"ה במעמד הר סיני באמרו (שמות יט) השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו על קוצו של ד' (שם לב) ל"ך ר"ד שלא יחליפו ר' של אל אחר רבתי בד' העד בעם שלא יתרוסו לעלות בקוצו שלו ונפל ממנו רב ושם הזוהר הקב"ה (שם יט) סקל יסקל או ירה יירה ומשם למדו רז"ל שג' דברים צריף לסקילה סי' (ישעיה לד) פי רותה בשמים חרפי הנה על אדום ת'ר'ד שנידון ב"הליה ר"גימה דחיפה ז"ש בעל המדרש (קהלת י) ובעל כנפים

יגיד דָּבָר עַד שֶׁהִיא מְשֶׁה בָּהָר סִינַי מִשֵּׁם נִצְטוֹנָה הוֹצֵא אֶת הַמְקַלֵּל כִּי בְּאֶמֶת מֵהָר סִינַי נִלְמַד חוֹד זֶה שֶׁתְּהִיָּה הַסְקִילָה בְּדַחְתִּיָּה וּבְרִגְיָה ז"ש סִמְךָ לָזֶה וַיְדַבֵּר י"י אֶל מֹשֶׁה בָּהָר סִינַי לֵאמֹר בְּפָרְשֵׁה שְׁלֹאֲחֶרְיוּ כִּי מִשֵּׁם נִצְטוֹנָה לְהוֹרָאָה זֹו שְׁמִי שְׁנוֹקֵב אֶת הַשֵּׁם וְנוֹגַע בְּקוֹצוֹ שֶׁל ד' שֶׁהִיא נִידוֹן בְּנִפְיָה וּבְדַחְתִּיָּה וּרְגִיָּה ז"ס וְסִמְכוֹ הַשׁוֹמְעִים יְדִיהֶם עַל רֹאשׁוֹ ר"ל לֹא תִקְיֹפוּ פֶּאֶת רֹאשְׁכֶם עַל קוֹצוֹ שֶׁל י' קֹאמֵר שֶׁל שְׂדֵי ר"ל שְׁנֹגַע בְּרֹאשׁ שֶׁל קוֹצוֹ שֶׁל ד' דְּאִיתָמַר בִּיהַ (שִׁיר ז) וְדָל"ת רֹאשׁ"ךְ פֶּאֶרְגָּמֹן וּלְפִי שֶׁפָּגַם בְּרִתִּיכָא קִדְיִשָׁא הַנְרָמִז בִּאֲרַגְמִין לְכֹן אֵמֵר הוֹצֵא אֶת הַמְקַלֵּל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שֶׁהוּא חוּץ לַג' מַחֲנוֹת.

וּלְפִי דְרָף רֹאשׁוֹן שֶׁפָּגַם בִּי שֶׁל ה' וְנִשְׁאַר יָד ז"ש וְסִמְכוֹ הַשׁוֹמְעִים יְדִיהֶם לְרַמּוֹז שֶׁפָּגַם בִּי"ד (תְּהִלִּים נה) שֶׁלַח יָדוֹ בְּשִׁלּוּמָיו חָלַל בְּרִיתוֹ דְלַעֲיָלָא בְּפָרְשֵׁת לַחֵם הַפָּנִים דְּאִתָּמַר בִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִי"ת עוֹלָם דָּא י' וְכִמּוֹ שֶׁמְקַלֵּל פָּגַם בְּסוּד לַחֵם הַפָּנִים שֶׁהִיא ו' מוֹל ו' וַיֵּצֵא מִן קוֹ שֶׁשׁ כִּי יֵשׁ ה' שְׁנִיָּה הַמְצֻיָּיֶרֶת דו' בְּסוּד (שִׁיר ה) דוּד"י שֶׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹרֶר שֶׁהוּא יִקְוֵב חוֹר בְּדִלְתוֹ לְכֹן הִבִּיאוּ לְפָנַי מֹשֶׁה רָזָא דו' (שְׁמוֹת לב) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָּאוּ ש"ש מֹשֶׁה דְרָגִי דו' שֶׁל שֶׁשׁ לְכֹן הִבִּיאוּ אֵלָיו וְכֹן מְקוֹשֵׁשׁ יֵצֵא מִקּוֹ שֶׁשׁ כִּי שִׁבְתָּ הִיא נִקְוֶדָה אֲמֻצְעִית וְשִׁשָּׁה יָמִים סוֹכְבִים אוֹתוֹ וְכִמּוֹ שֶׁהוּא חִיָּלָל שִׁבְתָּ וּפָגַם בּו' כֹּן הַמְקַלֵּל יֵצֵא מִפֶּרֶז שִׁבְתָּ דְלַעֲיָלָא וְכִלָּא קִשׁוּט וְשִׁבְעִים פָּנִים לַתּוֹרָה וְלָזֶה רָמְזוּ רז"ל שֶׁהִיא בְּאוֹתוֹ פֶּרֶז ר"ל שֶׁגַם הוּא חֲטָא בְּאוֹתוֹ פֶּרֶז וּפָגַם כְּמוֹ מְקוֹשֵׁשׁ אַע"פ שֶׁהִיא בְּזִמְנָא אַחֵר וַדָּבָר זֶה מִפְרָקֵי הַמְרַכְבָּה נִלְמַד: אוֹ אִישׁ וְלֹא הוֹנִכֵר מִי הוּא כִּי בִי"ג מְכִילִין דְּאוֹרִיָּיתָא כֹּל דְּבָר שֶׁהִיא בְּפִלָּל וַיֵּצֵא מִן הַפִּלָּל לִלְמַד לֹא לִלְמַד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֶלָּא לִלְמַד עַל הַפִּלָּל כְּפֹלוֹ יֵצֵא כִּי הַקִּב"ה (תְּהִלִּים כט) יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם (שֵׁם פה) הָאֵל י"י כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו וְאֵל יְשׁוּבֵי לַכְּסֵלָה וְזֶה הָאִישׁ יֵצֵא מִפִּלָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּעַל מְרִיבָה וּקְטֻטָּה וְכִה"א אֲמוֹר אֵל הַפְּהֻנִים שֶׁהִיוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן שֶׁהִיא רוֹדֵף שָׁלוֹם וְאוֹהֵב שָׁלוֹם וְאוֹהֵב הַבְּרִיּוֹת אֲבָל זֶה יֵצֵא מִן הַפִּלָּל וְהִיא כֹּן שְׁלוֹמִית בַּת דְּבָרֵי פֶטְפֻטְנִיּוֹת וְשִׁחְצֻנִיּוֹת לְמַטָּה דִּן כְּהִי דְאָמַר (פְּסוּחִים ו) דוֹנוּ דִּינָא בְּדָקוּ אַחֲרָיו וּמִצָּאוּ שֶׁמִּשְׁבֵּט דִּן קֹאֲתִי וְהוּא כֹּן אֲשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית שֶׁעֲשָׂה מַעֲשֵׂה אֱמוּנָה כֹּן אִישׁ מְצָרִי וְעֲשָׂה מַעֲשֵׂה אֲבִיו מִשְׁנֵי צְדָדִין יֵצֵא הוּא מִן הַפִּלָּל וְהוּא הִיא בְּפִלָּל בְּתוֹף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה יֵצֵא לֹא לִלְמַד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֶלָּא לִלְמַד עַל הַפִּלָּל כְּפֹלוֹ יֵצֵא שֶׁמִּחְלֹנְקַת זֶה הוּא תְּמִיד וַיִּנְצֹו בְּמַחֲנֶה וַיִּנְצֹו שְׁנֵיהֶם ב' בְּמִסוּרָה עַל תְּרִין סִטְרִין אֵלוֹ שְׁאֵלוֹ הַתְּרִין סִטְרִין נִצִּים נִצְבִים תְּמִיד אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי כֹּן אֲשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית וּלְפִי דְבָרֵי ר' בְּרַכְיָה מִפְרָשָׁה שֶׁל מַעֲלָה יֵצֵא אֲמֵרְתִי בְּחִבּוּרָא קְדָמָא שְׁלַעֲיִל מִיְנֵיהּ אֵמֵר בְּיוֹם הַשְּׁבִיטָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיטָה יַעֲרֻכְנוּ לְפָנַי י"י כְּפֹל לָמָּה לִי (שְׁבִיטָה) שֶׁהַמְלָאָה טוֹב אוֹמֵר י"ר שְׁבִיטָה הַשְּׁבִיטָה אַחֵר יַעֲרֻכְנוּ לְפָנַי י"י תְּמִיד כְּאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם.

כְּכֹאן נִרְמַז עֲנִין ב' מְלָאָכִים שֶׁמְלוּיִן אֶת הָאָדָם בַּע"ש מִבֵּית הַכְּנֶסֶת לְבֵיתוֹ אִם מִצָּא שְׁלֶחַן עָרוֹף כְּמִבְּנֵי בְּלָחֵם הַפָּנִים שֶׁהִיא בְּצָפוֹן וּמִנּוֹרָה בְּדָרוֹם כְּמִבְּנֵי ב' הַנְּזִירוֹת לְפָנַי זֶה אִז מְלָאָה טוֹב אֵמֵר י"ר שֶׁתְּהִיָּה לְשִׁבְתָּ אַחֲרֵת כֹּן ז"ש (שְׁמוֹת לא) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבִיטָה אִזִּי מְלָאָה טוֹב אוֹמֵר י"ר לַעֲשׂוֹ אֶת הַשְּׁבִיטָה כְּהִלְכָתוֹ לְדוֹרוֹתֵם קִרִי בִי לְדִירְתֵם שֶׁהִיא דִּירָה נָאָה בְּחִירוֹתֵם אוֹמְרִי שְׁנֵי מְלָאָכִים אֵלוֹ הֵם לְפִי חֲשָׁבוֹן ז' כּוֹכְבֵי לְכַת סֶדֶר הַיָּמִים ח'ל"ם כ'צ'נ'שׁ וּבְרֹאשֵׁי הַלֵּילוֹת הַסֶּדֶר כְּצ'נ"שׁ ח'ל"ם נִמְצָא שְׁבִיטָה מוֹשֵׁל בְּשִׁעָה רֹאשׁוֹנָה בְּכִנְיֹסֶת שְׁבִיטָה מְלָאָה טוֹב הוּא כְּכֹב צְדָקָה וּמְלָאָה רַע מְאָדִים וְאִז כּוֹחוֹ שֶׁל צְדָקָה מְלָאָה טוֹב תְּהִלִּים קִיט) סִמ"ר מְפָחְדִיָּה בְּשָׁרֵי ס"מ מֵאֵל מ"לָאָה ר"ע מְזֶה הַטַּעַם דְּנִין בְּשָׁנֵי

ובחמישי שָׁאז מוֹשֶׁל פּוֹכֵב צָדֵק בְּשָׁנֵי בְּרֵאשׁ הַלַּיְלָה וּבַחֲמִישֵׁי בְּרֵאשׁ הַיּוֹם ז"ש (ויקרא יט) בצד"ק תִּשְׁפּוּט עֲמִיתָהּ ר"ל בְּשָׁנֵי וּבַחֲמִישֵׁי שֶׁב"ד קְבוּעֵינָ לְעֵלְא אֱלוֹ ב' מְלָאכִים.

וְיָצָא מִפְּרֻשָׁה שְׁלֹמְעֵלָה בְּכָל עַר"ב שֶׁב"ת בְּגִימ' תתקע"ד דורות שְׁצָרִיף לְתַקַּן אוֹתָם בְּאֵין תְּרִין סְטָרִין אֱלוֹ בֶן אִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית שֶׁהוּא הַמְצָרִי פִי (מְשָׁלִי ה) רְגִלִּיהָ יוֹרֶדֶת מִנּוֹת פִּי הוּא סְנִיף מְעוֹלָם הַעֲשִׂינָה דְתַמָּן שֵׁם ב"ן שְׁמוֹשְׁלָת שֵׁם הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית הִיא הַשְׂכִּינָה ה' אַחְרוֹנָה ש"ל ה"שם נוֹטְרִיקוֹן ה'א'ש'ה הִיא (בְּרֵאשִׁית פֶּד) הַאֲש"ה אֲשֶׁר הוֹכִיחַ ה' לְכֹן אֲדוֹנֵי.

לְכֹן הִבִּיאוּ אֶל מֹשֶׁה וְשֶׁהוּא אִישׁ הָאֱלֹקִים בְּעֵלָה דְמִטְרוֹנִיתָא ז"ס אַחַר וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה א' וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְכֹן הִיָּתָה פְּגִימָתוֹ בַּה' אַחְרוֹנָה פְּמִבְּנָאָר בְּזוֹהַר לְכֹן בַּתוֹרָה ג' פְּעָמִים וַיִּנְיַחְהוּ בְּגֹן עֵדֶן לְעֵבְדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ מ"ע ל"ת אַח"כ פְּגִמּוֹ אֲנָשֵׁי סְדוּם וַיִּנְיַחְהוּ חוּץ לְעִיר וּבְכָאן עָשָׂה מַעֲשֵׂה סְדוּם וַיִּנְיַחְהוּ בְּמִשְׁמַר לְכֹן אָמְרוּ בְּמִדְרָשׁ שְׁהִיָּה מְצָרִי זֶה מְמוֹנָה עַל ק"י בְּנֵי אָדָם רָמְזוּ קָא רָמְזוּ חוֹשְׁבֵן סְדוּ"ם וְהַסּוּד עֲמוּק חוֹשְׁבֵן ב' שְׁמַהֲן מ"ה אֲדוֹנֵי הוּי"ה בְּמִלּוּי אֲלִפִּין יו"ד ה"א נָא"ו ה"א בְּגִי מ"ה תְּרַנְיָהּ פְּחֻדָא סְדוּם (דְּבָרִים יג) יָצָאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעַלְמִסּוּד חֲכָמִים וּבְבוֹנִים (בְּרֵאשִׁית מט) בְּסוּדָם אֶל הַבַּא בְּפִשִׁי.

לְכֹן אָמַר בְּמִדְרָשׁ וַיָּצָא מְעוֹלָמוֹ יָצָא כַד"א (שְׁמוּאֵל א יז) וַיָּצָא אִישׁ הַבְּיָנִים גְּבִי הַפְּלִיִּשְׁתִּי שְׁהִיָּה ג"כ נֶחֱשׁ וְכָל מִשְׁרֵיִתִּיהָ קָם עֲלֶיהָ וְחִירָף וְגִיָּדָף (שֵׁם) מְעַרְכוֹת אֱלֹקִים חַיִּים כֹּן ג"כ זֶה הָאִישׁ יָצָא מִפְּרֻשָׁה שְׁלֹמְעֵלָה וְחִירָף מְעַרְכַת אֱלֹקִים חַיִּים שְׁתֵּי הַמְעַרְכַת מְעַרְכָה מוּל מְעַרְכָה מַחְנָה מוּל מַחְנָה ז"ש וַיִּנְצֹו בְּמַחְנָה נֶצְוּ וְגַם נְעוּ וּקְב"ה פֶּסֶק הַדִּין הוּצָא הַמְקַלֵּל מַחוּץ לְמַחְנָה לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה וְדָנוּ בְּסַקִּילָה כְּדִין עֲזָא וְעֲזָאֵל שְׁהִיָּו גְּפִילִים בְּאַרְץ וְסַמְכוּ כָל הַשְׁנוּמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֵאשׁוֹ כְּדִין וַיִּקְרָא טז) וַנִּשְׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם עוֹנוֹת תָּם וְכֹן דִּין מְכַשְׁף בְּסַקִּילָה שְׂבָא מִכַּח אוֹתָן שְׁנַזְרְקוּ גְּבִיָּה שְׁתֵּי קוּמוֹת מִן עוֹלָם הַיִּצִּירָה שְׁהִיָּו בֵּין מְלָאכִים קְדוֹשִׁים לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה גְּבוּהָ שְׁתֵּי קוּמוֹת וְכֹן דִּין ד' מְלַכּוֹת ב"ב ל מ"ד י"ו א"דוּם בְּגִימ' סְקִי"לָה ב"אֲנָהֵל מ"וְעַד י"עֶרוּךְ א"וְתוֹ אֲהָרֹן וּבְנָיו ר"ת ד' מְלַכּוֹת אֱלוֹ פִי הֵן הֵן ד' מְחִיצוֹת הַמְסַטְרִיגִין עֲבֻדַת אֲוָהֵל מוֹעֵד כַּמ"ש מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִי"ת עוֹלָם יִשְׂרָאֵל שְׁמִשְׁמֵרִין בְּרִי"ת אֵינָם מְתִיבֵרִין מִן ד' מְחִיצוֹת ד' פְּעָמִים מְחִיצָה בְּגִי בְּרִי"ת וְזֶה הָאִישׁ מְצָרִי (תְּהִלִּים נה) שְׁלַח יְדוֹ בְּשִׁלּוּמֵי"ו דְּהִיָּה כֹן שְׁלֹמִית חָלַל בְּרִית"ו וְגַרְם לִיתָן פֶּחַ לְאֱלוֹ ד' מְחִיצוֹת שְׁהֵן הֵן ד' מְלַכּוֹת אֱלוֹ לְכֹן דְּנוּהוּ בְּסַקִּילָה שְׁיִלְף לְמַקוֹמָן לְמַדְנִירִין בִּישׁוּן דְּלַהוֹן: וּמֵאֵי דְאֵתְמַר בִּיָּה לְמַטָּה דֵּן לְדַעֲתֵי רְזָא עֲלָאָה הוּא הָכָא אֵינְתְּרִמִּז חוּבָה דְקִין שְׁאָמַר לוֹ הַקְּב"ה אֵי הֶבֶל אֲחִיָּהּ וְכִי לֹא הָיָה יָדַע וַיִּלִּי לְכַנֵּי נִשְׂא דְלֹא מְסַתְפְּלִין בְּרִזִּין דְאִוְרֵיִתָא דְאִסְתַּלַּק א' מִן אֲהִיָּה אִימָא י' מִן יְדוּד בְּרֵא וְסַלְקֵי לְגַבֵּי אַבָּא חֲכָמָה הָרִי שֶׁג' אֲתָנוּן אֲתַפְרִידוּ וְנִשְׂאָרָה ה' יַחֲדָאָה וְנִשְׁתַּפְּיִיר ד' מִן אֲדוֹנֵי דְבִיָּה אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית טו) גַּם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דֵּן אֲנִכִּי וְלְדַעֲתֵי רְזָא דָא בְּכָאן שְׁהוּדִיעַ הַפְּתוּב שְׁזָה הָאִישׁ גְּרַם פִּירוּד אֲתָנוּן א"י וְנִשְׁתַּפְּיִירוּ דֵּן ז"ש לְמַטָּה ד"ן (שֵׁם ד הֵן גְּרִשְׁתָּ אוֹתִי הַיּוֹם מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הָכָא רָמְזוּ גְּלֹגוּלָא דִּילִיָּה (קֹהֶלֶת ח) וּבְכֹן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים הֵן גְּרִשְׁתָּ אוֹתִי דָא גְּלֹגוּלָא קְדָמָאָה וְהִיִּיתִי ב' גְּלֹגוּלִין נ"ע וּנ"ד אֲסַתְרַ הָכָא רָמְזוּ (דְּבָרִים לב) אֲסַתִּירָה פְּנֵי מַהֶם (אִיּוֹב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֶל פְּעָמִים וְשָׁלַשׁ עַם גְּבָר

ישראל נקראין גב"ר מסטרא דתלת אבָהוּ דמינייהו תלת גלגולין אבָרהם גומלי חסדים פני אריה גוון חנור ביישנים מסטרא דיצחק למען (שמות כ) תהיה יראתו על פניכם זו הבושה דתמן גוון סומק (ישעי' א) ואם יאדימו כתולע כצמר יהיו פני שור מסטרא דייעקב רחמנים גוון ירוק פני נשר ז"ש גדול עוני מנשא ממה שנשא נחש חנה והטיל בה זונהמא כמ"ש (בראשית ג) הנחש השיאני מלשון נישואין וכן רמז קין שעון זה נתגלגל מאתן נישואין שנשא נחש או מנש"א נוטריקון תלת חנון נ"ש ש"ור א"ריה הו גרשת אתי היום מעל פני האדמה על גלגולא קדמאה ומפניה אסתר על הריגת מצרי שטמן אותו משה בחול והייתי נ"ע ונ"ד ע"ון ד"ן זה בן איש מצרי שהיה למטה ד"ן והיה כל מוצאי יהרגני על גלגולא רביעאה קרח ומשיבתיה בני קרח שלא מתו ואזלין בגלגולא בכל דור ודור לקנים קרא ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו כי כל הגוים הן בנוי דקין קדמאה קינא דמסאבותא ונידון זה האיש בד' מיתות ב"ד מתחלה בקין נתלה ברפיון מצרי נחנק בשם המפורש שנכנס בו ולא יראו פבלע את הקודש ומתו שנכנס השם בגרונו ונחנק בן מצרי נסקל וקרח נשרף.

(תהלים לז) חרב פתחו רשעים זה קין ודרכו קשתם להפיל עני ואביון הלא קין הרג להבל בקנה או באבן פלוגתא שם במדרש וילדעתי תרנוניהו איתנוניהו מצרי הרג משה בקנה שפידו מטה אלקים שפידו שהיה בו שם המפורש כתוב כמ"ש (שמות ב) הלהרגני אתה אומר גער חית קנה גבריאל נעץ קנה ביים העליון ואסקא ארעא שרטון וכן מצרי נירגמו אותו אבן לא אמר אבנים רק לרמוז על אותו אבן שהרג הוא את הבל ואותו אבן נגף היה לשני בתי ישראל למכשול ותרנוניהו איתנוניהו פי קין ובניו גרמו לשני חורבניו הא' מרומז באב"ן שהם ג' דורות נ"בוכד נצר ב"לשצר א"נ"ל מרודף (תהלים קיח) אב"ן מאסו הבונים שהיא התורה לחנה אבן לכן בא במקומה נגף והיתה לראש פנה (איכה א) היו צריה לראש שהיא נבוכד נצר (דניאל ב) אנת היא רישא די דהבא ובית שני נחרב ע"י קנה שהוא אדום שפל חיותם מן הקנ"ה ר"צוץ לקבל ישראל חושפנא דדין פדין (מלכים ב יח) בטחת על משענת בגי"פ אלקים על משענת בגי"תתק"ס קנה רצוץ בגי' ישראל סוד (ירמיה יד) מקנה ישראל שהן תתק"ס לוגין במקנה שפדו מטהרין ישראל וכן סוד תתק"ס שעות מן הפסח עד עצרת שבהון טבלו ישראל בתתק"ס לוגין של מקנה ע"ד ממחרת השבת ובר"ם קבין למקנה שפן בנ' יום יש שעות מנין תתק"ס ומנין ר"ם ז"ש עד ממחרת השבת תספרו חמשים יום וקשה הלא שבועה שבועות תספר לה אבל זה קאי על ספירת יומי ושבווע כדאמר אבני מצנה למימני יומא ומצנה למימני שבוע ובכאן רמז על מספר השערים העליונים שפל א' פלול מעולם מלא והן הן י"ב אלה עלמין דכסיפין שהנשמה יורדת לזה העולם סוד (שיר ח) האלה לה שלמה ומאיתם לנטרים את פריו ובאותו תתק"ס שעות למד משה תורה שבע"פ במ' יום שהם תתק"ס שעות בכל שעה למד לוג מן תתק"ס חנילות המבוארין בסוד מתניתין בגי' תתק"ס וע"ז המספר רמז תספרו חמשים יום ז"ס (שמות יג) וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים על סוד הנשמה העליונה שנקראת מצרים ובני ישראל הם אותיותיה של תורה ונשמותיה שיצאו ממקור א' מלמעלה וחדיו יהיו תמים והאומים למעלה ובתוף אותן חמשים יום שיש בהן י"ב אלה עלמות סוד אבי"ע למפרע ע"למות י"ב א"לה יצאה הנשמה לזה העולם לכן נקראת נשמה נ"שמה מ"שהדקאים במטה שפידו שהוא מטטרון

והרג את המצרי שהוא נחש וכל משירייתו במה הרגו בני אתנון של שמע בסוד (שם ב) ויפן כ"ה אתנון דחודא בשחרית וכ"ה אתנון דחודא בערבית ויפן את המצרי ויטמנהו בחו"ל הם יומין דחול שמושלם בו ויטמנהו בחו"ל כד"א אצל בלעם (במדבר כב) ויפן את האתון במקל חושבנא דדין כדין במק"ל בגלי ויטמנהו בחו"ל ומפנרש בזוהר במק"ל בדינא תקיפא שפן בגי' ב"פ אלהים וכה"א אצל הנחש (בראשית ג) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עק"ב וכן מחלוקת יעקב עם עשו (שם כה) וידו אוחזת בעק"ב עשו: ואיש כי יתן מום בעמיתו וגו' פאשר יתן מום באדם פן ינתן בו.

באותו אבר ממש שחטא הקב"ה נותן בו מום ד"מ מי שחטא בידי הקב"ה מפה ידו חטא ברגל הקב"ה שובר רגלו לרשום אותו באותו אבר כדי שרבי' יראו שחטא בו ז"ש (אבות פ"ד) וכל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו שיהיה בגלוי ויראו רבים שחטא באותו אבר ופגם פאשר יתן מום באדם על סוד הגלגול (בראשית ט) שופך דם האדם באותו אדם ממש דמו ישפך על דאטפת אטפוף או על ענן לא תקום ולא תטור ואהבת לרעה פמוה שפל אחד מישראל קשור זה בזה וכלם איש אחד ז"ש פאשר יתן מום באדם פן ינתן בו ממש כי היא פאלו מפה י"ד ליד או על הנשמה פאשר עשה מום בעם שאותו בתורה ובמצות פן ינתן בו בזה העולם או להיפך פאשר יתן מום בזה העולם פן ינתן בו בדיוקנא דיליה לעילא דפגים בנשמתא דיליה לעילא פי שבר מה שהוא פוגם למטה פוגם תחת שבר דלעילא ומזה הטעם כתב עין תחת עין היא על ממון בלא עין ממש אבל רזא דא היא על עין דלעילא דע מה למעלה ממך וכו' אתה לידע ענין כי עין דלעילא תחת עין דלתתא הנפיר עין וכן שפיהן עקב יוצא ש"ע נהורין: פרשת בהר יובל יש בו רמז לתבל כולו כמו שאיפה של אד"הר יש בו תב"ל בצים כשהיה אד"הר מסוף העולם ועד סופו מלא תב"ל קומתו לכן יש בחלתו כמנין תב"ל בצים כי איפה יש בו ג' סאין סי' (דניאל ד) גוד"ו אילנא (דברים כ) כי האדם עץ השדה ג' סאין ו' קבין ד' לוגין ו' בצים הרי תב"ל בצים וכן מתיבת יוב"ל י"ב פעמים ל"ו הרי תב"ל וכן היה מזבח הזהב שהיה מקשר עליו כל עולמות לכן הקטירו בו קטורת לשון קשרי המרכבה היה ג"כ אמה ארכו ואמה רחבו ואמתיים קומתו הרי כל אמה ו' טפחים אמה על אמה הוא ל"ו טפחים שני אמות קומה הוא י"ב טפחים הרי י"ב פעמים ל"ו מנין תבל.

(שמות ג) וירא אליו י"י בלב"ת אש שהיא סוד גבור"ה ארי"ה תרין סטרין נרמז ג"כ במספר יוב"ל (ירמיה יז) ועל יובל ישלח שרשיו (רמב"ם פ"ח מהלכות פלי מקדש הלכה י"ט) וכן אבנט של כה"ג היה ל"ב אמה ומצנפת היה י"ו אמה הרי יוב"ל וי"ו בני אדם קורין בכל שבוע בתורה וכל אחד מברך ברכה מלפניה ולאחריה: מה ענין שמיתה אצל הר סיני וקשה למה בהאי מצוה עשה בנין אב על כל המצוה אף שבכל י"ג מדות כל דבר שהיה בכלל וכו' צריך ליתן טעם למה לקח מצות שמיתה מכלל כל המצות ללמוד עליה על ארבעה אופנים.

פנים מפנים שונות ע"ד הפשט ענין שמיתה וענין קבלת התורה על הר סיני דא לרא נקשן וטעם אחד להם כשם שלא יוכלו ישראל לקבל התורה עד שהוצרכו לעלות מן מ"ט שערי טומאה ורזא דא (בראשית כו) ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא מאה שערים חמשים מול חמשים חמשים בקדושה טהור וחמשים שערים בטומאה.

והנה במצרים היו ישראל שקועין במ"ט קליפין ואלו היו עוד רגע ביניהם היו נכנסין בשער נ' ולא יוכלו לעלות משם פי היו נכנסין בכור הברזל נ' של נחש הקדמוני ז"ש (שמות יב) ולא יכלו להתמקמה לכן הוצרכו אח"כ לטהר ולזכר בני יום מפסח עד עצרת להוציא אותם מן שערי טומאה ולבא בשערי טהרה שט"ן נוטריקון ש"ערי ט"ומאה נ"ון ז"ש (שם ג) בהוציא את העם הזה תעבדון את אלוקים על החר הזה בני רבתי שהוא נ' של נחש כי אז פסקה גוהמת הנחש בעמדם על הר סיני לכן הוצרכו לספור פאשה נדה שסופרו ימי נקיים שבועה ימים להוציא מן ז' היכלי הטומאה ובכאן שהוצרכו ז"פ ז' להוציא מן מ"ט שערי קליפה שסודו מוא"ב ודוד בא ממואב לזכר (תהלים יב) אמרות י"ו אמרות טהורות מזונק שבועתים ולקח בת זוגו בת שבע ולכן היתה הספירה מ"ט יום פי בעו"ה אין לנו השגות יותר רק במ"ט שערים העליונים ולכן מןש"ב ג"כ קושיות הרא"ש בפסחים מדוע אין אנו סופרים רק מ"ט יום הלא כתיב עד מחרת השבת השביעית תספרו חמשי יום אבל הענין בעו"ה זה שבועה שבועות תספר לה בלשון יחיד דייקא פי אחד מאלף יודע סוד מ"ט יום שהן הן שבע שבועות אבל לע"ל שהוא מחרת השבת בזמן הגאולה ששער הפנימי (יחזקאל מו) יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח לע"ל על אותו שער נ' א' (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט ולכן אמר בלשון רבים (ירמיה לא) כי כלם ידעו אותי למקטנם עד גדולם וכן בענין השמיטה ויובל ז"ש במשנה היובל המה יעלו בהר ר"ל כמו שמשך היובל הוא ו' שנים ואח"כ שמיטה ז' שמיטות ואח"כ יובל הגדול פן מש"ה אותו זמן ג"כ יעלו בהר סיני שמנו תחלה יומי ושבועי כדאמר אביי (מנחות דף סו) מצנה למימני יומי ומצנה למימני שבוע (שם דף ס"ה ע"ב בתד"ה וספרתם) פן ראש ב"ד מנה כל שנה ושנה בתחלה היובל ובתשלום ז' שנים ביה שנה ז' שמיטה א' ביובל אחר כף אמר שנה זו ח' שנים שהם שמיטה א' ושנה א' ביובל לכן אמר וספרת לה בלשון יחיד ובספירה של כל השנים א' וספרתם לכם לפי שפירת העומר מצנה על כל אחד מישראל לכן נמסרה בלשון רבים על כל יחיד ויחיד אבל מצות ספירות שמיטין ויובלין על ראש ב"ד מוטל לכן אמר בלשון יחיד.

ובזה מתורץ פסוק וספרת לה שבע שבתות שנים מצנה למימני שבוע ואח"כ והיו לה ימי שבתות שנים תשע וארבעים שנה מצנה למימני שנים ואמר ימי להודיע ג"כ הדין בהר סיני שגם שם מצנה למימני יומי ושבוע גם נתן טעם למה לא יספור רק שבע שבתות שנים שבע פעמים הלא כתיב תספרו חמשים יום לז"א שאינו יכול לעשות פן פי טעם הספירה בדבר שיש בנו הוניה בו והבנה ובעו"ה אין בנו הבנה והוניה בחמשים שערים רק במ"ט ז"ש והי' לה שהם שלף בהוניהן רק שבע שבתות שנים שהם תשע וארבעים שנה ולא יותר.

וברזא דחכמתא לפי שאין בנו השגה יותר רק בז' ספירות הבנין מן חסד כל אחד פלולה מז' פי שלשה הראשונות של פל א' וא' הם נעלמים ולע"ל יחדש הקב"ה רוח בני"ה וישגו בשער נ' שהוא פנינור של דוד בשבועה נימין לימות המשיח בעשרה (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נ"פלאות מתורתך לכן אמר ענין השמיטה בהר סיני פי טעם א' לשניהם.

בדרך הדרש מדרש ר"א בן הקפר (שיר ה) שוקיו עמודי שש בילקוט מה כתיב למעלה ושבתה הארץ שבת לי"י ואח"כ וספרת לה אמר הקב"ה אם לא שמרתם שמיטין ויובלות

סוף שתמכור עצמיכם מטלטלין וכו' וקשה וכי מאחר שלא שמרו שמיתין קרקע וגרמו חובין שמכר קרקע א"כ מאי לא חזר בו שסופו מוכר עצמו הלא כבר אין לו שום שדה שיוכל לקיים מצות שמיתת קרקע וכאן בשמיתת קרקע מדבר לא בשמיתת כספים.

אבל הענין איתא במדרש בשעת פניסה ישראל לארץ אמרה תורה לפני הקב"ה זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו ותורה מאי תהא עליה והשיב הקב"ה. הרי נתתי שבת שילמדו בתורה וכן הוא ענין שמיתת שנתן הקב"ה שנה תמימה שיהיו ישראל בטילין כל השנה ממלאכה ויעסקו בתורה הנה ענין ביטול שמיתת הוא ביטול תורה זה פוננת התנא גלות בא לעולם על ע"ז ועל ג"ע ועל ש"ד ועל שמיתת הארץ והוא ע"ד ששנינו (נדריים פא) שויתר הקב"ה על ע"ז ועל ג"ע ועל ש"ד ועל מיאוסה של תורה לא ויתר לכן התחיל הקב"ה פרשת שמיתת ויובלות בהר סיני פי עבור התורה שניתנה בהר סיני הוצרך הקב"ה ליתן לנו זו המצוה כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם ונמצא זה ריוץ לכרמו וזה לשדהו והר סיני שהוא התורה מה תהא עליה לכן זאת עשו ורחיו שש שנים תזרע שדה ולא תתעסק במצות עשה של תורה שש שנים תזמור פרמיה ולא תתעסק בפיקודין ולא מעשה פי תרוץ לכרמך ולשדהך ואספת את תבואתה פי גם פרם נקרא תבואה כמ"ש תבואות הפרם ותתעסק בהבאת יין ותבואה לבית ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ הטעם שיהיה כל השנה פולה פדין שבת בראשית לי"י שהיא לשם י"י זה פוננת רש"י שבת לי"י לשם י"י כשם שנאמר בשבת בראשית השבת יהיה כל השנה פלו לשם י"י שנתעסקו בתורה שהוא פולה שמותיו של הקב"ה ז"ש לשם י"י שיתעסקו בתורה וישנה זו הוא פדוגמא של שבת בראשית שאמר שבת להקב"ה רבש"ע לכל נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג והשיב הקב"ה בני יהיו בן זוגך שכל מי החול מתעסקין בדברי הגוף כמ"ש (שמות לה) ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי תהיה לכם דייקא לעצמיכם לתמן הנשמה שהוא קודש וא"כ שנה זו שלימה הוא בעצמה בענין תאמר בשבת בראשית שיתעסק בהורה שדה לא תזרע ותתעסק בפיקודין דעשה פרמיה לא תזמור ותתעסק בפיקודין דלא מעשה את ספיח קצירך לא תקצור ותתעסק בנגלה של תורה שנתמת ללחם סתם את ענבי נזירך לא תבצור ותתעסק בנסתר של תורה שנתמת ענבים (שיר ב) הביאני אל בית היי"ן סו"ד נכנס יי"ן יצא סו"ד או אמר ד' לשונות אלו לקביל ד' לקבל האמ"ת ממי שאמרו ד' חלקי התורה שהאב מחויב ללמוד לבנו כדאמר (בקהושין פ"ק דף ל) משנת כל המצוה עד היכן חייב אדם ללמד בנו תורה כזבולון בן דן ומבואר בתיבת האמ"ת שלא תהא (ישע' נט) האמ"ת נעדרת ה"לפות א"גדות מ"שנה ת"ורה או על ד' לבושים של תורה שסימנם פרד"ס פ"שט ר"מז ד"רוש ס"וד הנה ד' דברים אלו לא מעשה שנה שלימה ושבת שבתון יהיה לארץ לכן והיתה שבת הארץ לכם לאכלה שיתעסקו בתורה (משלי ט) לכו לחמו בלחמי או יאמר ע"ד ששת ימים תעשה מלאכה מעצמה פשתשמו את השבת כהיא עובדא דחסיד (שבת ק) שנעשה לו גס ועלה צלף וממנה פרנסת ביתו ז"ש שש שנים תזרע ותזמור ותזכה לאסוף את תבואתה הפל מטעם ששתמור את שנה השביעית והוא ע"פ מדרש ר"א בן הקפר אם לא שמתם שמיתין ויובלות סוף ששתמור מטלטלין ובית ושדה ז"ש והיתה שבת הארץ לכם לאכלה ר"ל זכות שיהיה שבת לארץ שמיתת זה יתן לכם לאכול לשבעה כל השש שנים ז"ש רש"י שבת לי"י לשם י"י ר"ל מאחר שאתה שובת יום זה לשם י"י כדרך שאמרו בשב' בראשית

שאותו זכות יעלה לרצון ליתן לכם לאכלה כל שש שנים הנותרים לה לעבדה וגו' ז"ש ר"א בן הקפר אם לא שמרת שמיתה ויובלות שבנכות זה (משלי י) ברכה י"י היא תעשיר אזי חוזר ומפרש כל סדר הפרשיות שסופו להיות עני פי ידיעת ההפכים אחד יכולה היא שבת שבנכותה תרחם להיות עושה פן ההקפה וא"כ חזר בו קאי על שמירת השבת של יובל ושמיתה גם על שמירת שבת בראשית וע"ז קאמר לא חזר בו אחר שמכר כל שדותיו ואינו מקיים שבת בראשית פדרה פסיים הפרשה את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו דהיינו שלא יחלל קדושת שבת קודש הרי שלא בשמיתה לבד דברה התורה רק שבת לי"י לשם י"י פדרה האמור בשבת בראשית וזה אפשר ג"כ ענין הר סיני אצל שמיתה פי ענין השמיתה הוא בענין שבת בראשית וכבר ארזו לשבתורה ובנביאים ובכתובים מצינו ששקול שבת נגד כל התורה וא"כ מאחר שבא התורה ללמדנו דין שמיתה ויובל שהם שבת לי"י כשם שנאמר במעשה בראשית הנוצרה להודיענו הר סיני ששם נאמרו כל המצוות לומר לה ששקולה שבת נגד כל תרי"ג מצוות וז' מדרבנן אותיות שנאמרו בעשרת הדברות שהם תר"ך אותיות תזמור כרמי"ך ואספ"ת ס"ת תר"ך שהיא פלל תר"ך מצוות של תורה ש"ש שני"ם תזר"ע ס"ת שמ"ע שהיא ק"ש לומר לה שבאלו שש שנים תוכל לקיים תורה ותפלה הוא סוד לבת א"ש אשר הראה הקדוש ברוך הוא למשה בתוך הסנה פשישראל בגלות אינם יכולים לקיים תורה, ותפלה א"ש אנכי ש"מע פלל תורה ותפלה זה רמז זכות בזו הפרשה שמזה הטעם שאינם יכולין לקיים תורה ותפלה לכן תעשו שמיתין ויובלות.

ע"פ דרפי הראשון שענין השמיתה על ביטול תורה א"כ שפיר קאמר ר"א בן הקפר לא חזר בו אף שמכר שדות כי ענין השמיתה הוא ביטול תורה והמבטל התורה מעושר סופו לבטלה מעוני וחוזר ומפרש סדר הפרשיות שהם פלן באו עבור ביטול תורה וע"ז פסוק וספרת לה ר"ל כל מה שאדם סופר בשש שנים אין לו מאומה מאותו המנין (ישעיה לג) איה סופר איה שוקל (תהלים ט) יצבור ולא ידע מי אנספם אבל שנת שמיתה עוסק בתורה (ישעיה נח) פבוד י"י יאספה וספרת ל"ך דייקא ולא לאחרים וכמ"ש והיתה לכם שבת הארץ לכם דייקא לעצמיכם לאכלה ולא לעזוב לאחרים חילם והי"ו לה שנעשה הוי"ה וקיום פהנייתן יהי לע"ל וכל יום קונה הנייה חדשה כמ"ש ביצקב (בראשית מז) ויקרבו ימי ישראל שהמים קנו הנייה ויהיו ימי חיי שנה יומין דבר נש אתבריא: ע"ד השכל ענין השמיתה ויובל ידוע שהקב"ה מנהיג עולמו במ"הד ובמדת החסד (תהלים לג) בדב"ר י"י שמים נעשו ב"מדת ד"ן ב"מדת ר"חמים לכן מתנהג העולם בעשירים ובעניים עני מסיטרא דדינא עשיר מסיטרא דחסד וכל מה שאדם עושה למטה מתעורר ג"כ למעלה שמדת החסד משפעת למד"הד (שם קיז) וגבר עלינו חסדו ז"ש כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים והנה רצה הקב"ה שהעושר לא ישפח את העני כמ"ש (קהלת ז) ביום טובה הנה בטוב וביום רעה הקב"ה שהוא העני ראה שגם לו תתן משלה פי גם את זה לעומת זה עשה אלהים ברא עניים ברא עשירים ז"ש ונדבר י"י אל משה בהר סיני פשרצה הקב"ה להודיע דין שמיתה התחיל בענין הר סיני שמשם ניתנה התורה לאוכלי המן ולא היו מתעסקין בצרכי אכילה והיה יד כלם שוה בה עניים ועשירים שנפל לכל אחד עומר לגלגולת לכן צוה הקב"ה מצוות ספירת עומר מפסח ועד עצרת שישכור כל אחד מישראל שלא יוכלו ישראל לקבל התורה רק אוכלי המן שנפל לכל א' עומר

לגלגולת לכן אמר פי תבואו אל ארץ פנעו אשר אני נותן לכם שש שנים תזרע שדך ותזמור פרמך ולא תתן לעניים פלום רק תאסף את תבואתה ותעשה אוצר לתבואה ולא תתן לעניים פלום לכן אני מצנה אותך ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שיהיה שבת ליי לישם י"י שכלם עשירים ועניים יהיו עיניהם תלויות לאביהן שבשמים שהוא יתן להם פרנסתם שש שנים.

לא תזרע וגו' והיתה שבת הארץ לכם לאכלה וייקא שיהיו יד עניים ועשירים פלם שנה. לה ולעבדך וגו' כמ"ש במשפטים (שמות כג) ואכלו אביוני עמך והוא ע"ד משרז"ל (באבות) אל תדין את חבירך עד שתגיע למקומו וכי באותו שנה רואה העושר צער של עני שאין לו לא זריעה ולא קצירה פל השנה כולה ז"ש וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית וגו' שגם העושר יבא למדה זו ז"ש וצויתי את ברכתי לכם ועשת התבואה לשלש שנים ר"ל שפל הברכה שפא באסמיה הוא עבור התבואה שעשת לשלש השנים דהיינו פל שנה שלישית לשמיטה שהוא שנת המעשר עני באותו זכות תאכל ותאסף שנתת לכל שש שנים מן השמיטה עבור מעשר לעני.

והנה ע"ז אמר ר"א בן הקפר אם לא שמרתם שמיטות ויובלות שהוא על ענין הצדקה שיאכלו אביוני עמך סוף שתעני ותמפור מטלטלין ואחר כך קרקעות אם לא יחזור לרחם על עני וסוף למפור ביתו ועצמו אם לא ירחם על העני ז"ש וכי ימוך אחיה הטעם שנעשה עני ומוך הוא עמך לפי שלא גמל חסד עמך כשהיית אתה עני כי המדרש דורש (משלי כב) עשיר ורש נפגשו עושה כלם י"י שהקב"ה הופך מנהגו שיעשה עני עשיר ועשיר עני וא"כ עתה מדבר הכתוב בזה שנתעשר ונחבירו נעשה עני ומטה ידו הטעם שלא גמל חסד עמך כשהיית אתה עני לכן אתה לא תעשה כאשר עשה הוא והחזקת בו וחי עמך לעת הזאת ולא תאמר הלא די לי שאמתן לו מעותי בריבית מה שלא עשה הוא עמי לז"א לא תקח מאתו וגו' כשם שעשה הוא ויראת מאלקיה שיהפך עוד הגלגול בעולם.

את כסף לא תתן לו בנשך ר"ל כשתקח ממנו נשך אזי כסף מה שהוא עתה שלך תתן לו כי יחזרו הנכסים ממה אליו וילך המעות לטמיון. ולפ"ז זכות השמיטה שיהיה עשיר ז"ש והיתה שבת הארץ לכם לאכלה ר"ל שנת השמיטה נותנת לכם לאכלה על כל ו' שנים ויהיה פה הפסוק ו' שנים תבצור ותזרע כרמיה ואספת בזכות שנה שביעית שיהי' שבת ליי ויהיה לעניים לאכול אותו זכות יהיה לכם לאכלה כל שאר השנים: נקראת השמיטה שבת ליי רזא עלאה הוא כמו שבשבת עלתה השכינה למעלה עושה אותה פרצוף ומעלה אותו מבריאה מקום שירדה מפני הקטרוג שנאמר לה לך ומעטי את עצמך פן הוא סוד שמיטה אבל ההפך שיש בין שמיטה לשבת הוא ההפך שבין יעקב למשה כי משה זכה לבינה בסוד ס' ויעקב זכה בסוד מ' של אפריון אפרסמון כי מ' פד רביעא על בגן וז"ש מלוי יוד שרומז בחכמה נשאר ו' ד'.

ו"פ י' ס' ד' פ"י מ'.

ו"פ י' כשהבינה בחבור דחכמה היא בסודז' הקרובה לי הרי ס' וכשהיא רביעא על בגן היא בסוד מ' ז"ש מ' וס' שבלוחות בנס היו עומדין עיין בכנפי יונה חלק ג' סי' ה' וזה סוד פל המצות שאנו עושין הפל הוא לעבור השכינה מנקודה לעשות פרצוף ז"ס (בראשית ב) לעבדה ולשמרה במ"ע ולשמור פל מ"ע ול"ת התלוין בארץ כי היא אז

למעלה מן תרין פרובים דאינון שד"ך בגימטריא מיטטרו"ן כרמ"ך בגי' סנדלפו"ן וגם אינון מ' וס' שבלוחות.

ע"ד הקבלה סוד שמקשה עמוק הוא למן היום שברא אלקים האדם על הארץ הנה קאים ומסתכל בזהרא דחכמתא עילאה ונהה ידע ושמא מפרש גליפא דאית לי' י"ב צירופים דבהון י"ב שעות ביום ובכל שעה מ"ה אלקים הוא שם של מ"ה ונה סוד ת"ת תרף י"ב פעמי' מ"ה ביום וכן בלילה הרי ת"ת תרף ובכל שעה צירוף אחד וכן פכל י"ב חדשים צירוף א' לחודש ז"ס (תהלים מט) אדם ביק"ר בל ילין שלא לן פבודו עמו שהיה מבין ומבחין בצירופי י"ב הנויות אורות שלהם לנרתיקן ז"ס (תהלים כט) י"י למבול יש"ב חשבון י"ב צירופים הוא שי"ב ולא ירדו למטה עד מתן תורה ז"ש (שם) י"י עזו לעמו יתן אז משה עלה (שם סח) עליה למרום שבית שב"י לקחת מתנות באדם של אד"הר וקבל לח"ת בגימטריא י"ב צירופי"ם (שמות לב) מז"ה ומז"ה הם כתובים על י"ב צירופי הוי"ה וי"ב צירופי אהיה (שם ג) ז"ה שמי וז"ה זכרי גם את ז"ה לעומת ז"ה ותקן (בראשית ה) זה ספר תולדות אדם שנברא בי"ג גבולי אלכסון יעקב במראה הסולם אמר (שם כח) אין ז"ה כי אם בית אלקים על י"ב צירופי אהיה וז"ה שער השמים על י"ב צירופי ההוי"ה אכן יש י"י במקום הזה ויקח מאבני המקום י"ב וישם מראשותיו ונעשו כל י"ב אבנים אכן א' (שם מט) משם רועה אכן ישראל ש"ם בגי' כ"ח שי"ב וכה"א וילן ש"ם והנה כמו שבשעת מעמד הר סיני זכו ישראל לי"ב צירופים פן בענין שמקשה זכו להשגת עיונות שהוא סוד שם של י"י והנה בלש שנים יש בכל שנה נ"ב שבתות שבהן אינו שובת השדה והפרם במלאכה כי יש בכל שנה ב' סיטרין קיץ וחורף בכל א' יש כ"ו שבתות (במדבר ט) על פי י"י יחנו ועל פי י"י יסעו דהיינו מנין שם י"י שעל פיו יצאו גם בחורף מנין שם י"י שעל פיו יבואו כמו שיש ב' זמנים אלו ימים בכל אחד מנין יעק"ב קפ"ב ימים בקיץ קפ"ב ימים בחורף וזה סוד גדול ימים פעננין יעק"ב ושבתות פמנין י"י ויעקב הלך לדרך ויפגעו ב"ו ממש ב' מלאכים כי ב"פ מלא"ך בכל רבע שנה פי בכל תקופה ממנוה מלאך א' ונקרא מלא"ך על שהוא פלול מתרין שמהן אדנ"י הוי"ה שכל תקופה מושל מלאך א' בשמו ית' שהוא פלול מתרין שמהן אלו והנה יש בשנה ד' תקופות ד' מלאכים המנוה על השנה וכן השט"ן עולה ד"פ מלא"ך פי גם הוא פלול מרתיקא דילי' ז"ש עשו (בראשית לז) הכי קרא שמו יעק"ב ויעקבני זה פעמי"ם ר"ל כל ב"פ יעק"ב הוא עומד לקבל השט"ן שהוא ב"פ יעקב בגימטריא וכן יעק"ב עומד לקבל סמא"ל אדו"ם ז"ש ויעקבני ז"ה ר"ל שם של יעקב פעמי"ם דהיינו למעלה ולמטה הוא עומד לקבליה.

והנה שמיט"ה בגי' ד"פ מלא"ך ד"פ אדנ"י הוי"ה ז"ש ושבתה הארץ שבת לי"י לשם י"י פי יש בהן ימים מנין שם י"י הנה ונדני פלול מרתיקא שלימתא ד"פ ז"ש (שם כח) ויצ"א יעק"ב מבא"ר שב"ע סוד שמיט"ה שנת שבע ס"ת ארבע שראה ארבע מלאכי הממונים על אותו השנה והנה מלאכי אלקים עולים תרין יורדים תרין הרי ארבע בו על שמא דיעקב שגם שמו של יעקב עומד ע"ז ז"ש (שם) והנה י"י נצב עליו אכן י"ש י"י במקום י"ובל ש"מקשה והוא שם של י"י ואנכי לא ידעתי על עצמו קאמר שהוא יכלול גם פן מרפכה זו והנה ו' שנים כל שנה נ"ב שבתות הרי בו' שנים מנין שי"ב ימים ורזא

ה"חֲדָשׁ הַזֶּה לְכֶם שִׁי"ב הוּא סוּד י"ב הַיּוֹת מִנּוֹן ז"ה וְהִנֵּה יַעֲקֹב כָּלֵל ז' הַיּוֹת בְּסוּד וְיִצְחָק יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁב"ע ז"פ הוּי"ה בְּגִי' יַעֲקֹב וְיַחְלֹם וְהִנֵּה ס"ל לֵם כָּלֵל ה' הַיּוֹת מִנּוֹן ק"ל הַרִי ק"ל קפ"ב הַרִי שִׁי"ב ז"ש (שָׁם) אֵין ז"ה כִּי אִם בֵּית אֱלֹקִים שְׁמִיט"ה יוֹב"ל בְּגִי' בֵּי"ת כִּמ"ש לְפָנָיו (שָׁם) אֶכֶן י"ש י"י בְּמִקּוֹם הַזֶּה י"וֹבֵל שְׁ"מִיטָה ז' הַיּוֹת ה' הַיּוֹת שְׁנִיָּהֶם יַחַד שִׁי"ב לְכֹן צִנָּה הַקֵּב"ה שְׁבַשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית וְשִׁבְתָּהּ הָאֶרֶץ שְׁבַת לְשֵׁם י"י שְׁנִיָּהֶם הַשְּׁנָה שׁוֹבֵת אֱלוֹ שִׁי"ב יָמִים שָׁהֶם לְשֵׁם י"י י"ב הַיּוֹת שְׁגָדְלָה וְצִמְחָה כָּל ו' שְׁנַיִם תִּזְרַע כְּרֶמֶךָ וְתִבְצֹר כְּרֶמֶךָ וְתַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת שְׁבַתוֹן לְשֵׁם י"י בְּשִׁבִיל אֱלוֹ שִׁבִי יָמִים חוֹשְׁבֹן שֵׁם י' וְאַחַר כֶּף בּו' שְׁמִיטוֹת גּוֹבְלִין סְפִיחִין הַרִי ז"פ נ"ב שִׁי"ב יָמִים שָׁל חוֹל נ"ב שְׁבַתוֹת בָּהֶם שְׁנָה שְׁלִימָה עוֹשִׂים וְכָל הַגְּדוֹל שְׁבִיתוֹת הָאֶרֶץ גַּם מִן הַסְּפִיחִין שְׁהִיו גְּדִילִים בְּאֱלוֹ הַז' שְׁנַיִם ז"ש אֵת סְפִיחַ קְצִירָךְ לֹא תִקְצוּר וְאֵת עֲנָבֵי גִזְרֶךָ לֹא תִבְצֹר וְסִפְרָתְךָ לֹא שְׁבַע שְׁבַתוֹת שְׁנַיִם ר"ל אַחַר שְׁעֵשִׂית שְׁמִיטָה עֲבוּר ז' שְׁבַתוֹת שְׁנַיִם דְּהִינּוּ הַשְּׁבַתוֹת שָׁהֶם בְּתוֹךְ ז' שְׁנַיִם אֱלוֹ שָׁהֶם ז' שְׁנַיִם וְצִרְיָךְ אֲתָה לְהַשִּׁיב ז' פְּעָמִים הַשְּׁבַתוֹת שְׁהִיו בְּתוֹךְ אוֹתָן ז' שְׁנַיִם וְהִיו לָךְ יָמֵי ר"ל שְׁצִרְיָךְ אֲתָה לַעֲשׂוֹת שְׁמִיטָה בְּכָל ז' שְׁנַיִם לַחֲשׁוֹב הַיָּמִים שָׁל שְׁבַתוֹת הַשְּׁנַיִם שְׁהִיו בְּתוֹךְ תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שְׁנָה שְׁהוּא ז' הַשְּׁמִטוֹת שְׁבַתוֹךְ הַיּוֹבֵל לְכֹן וְהַעֲבַרְתָּם שׁוֹפֵר תְּרוּעָה וְקוֹדֶשְׁתָּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים כָּל זֶה עֲבוּר יָמִים שָׁל הַשְּׁבַתוֹת שְׁהִיו בְּתוֹךְ מ"ט שְׁנָה כִּי שְׁנַת הַיּוֹבֵל לֹא צִרְיָךְ לַתְּשׁלוּמִין כָּלֵל נ"ב יָמִים כִּי אֵין גְּדִילִין בִּי רַק סְפִיחֵי סְפִיחִין אֲבָל בְּשְׁמִיטָה גְּדִילִין סְפִיחִין לְכֹן הַנְּצִרָךְ אַח"כ לְבָרֵךְ וּלְלַבֵּן אוֹתָן נִיצוּצוֹת שָׁהֶם גְּדִילִין בְּתוֹךְ שְׁנֵי הַשְּׁמִיטָה אֲבָל כָּל ז' שְׁנַיִם הִיו צִרְיָכִין שְׁנָה שְׁלִימָה כִּי דִיו לְשַׁבַּת לְהַפְקִיעַ אֵת עֲצָמוֹן שְׁהִרִי הַנְּכַרְחוֹ אַח"כ לַתְּשׁלוּמִין: לְכֹן פָּתַח פְּרָשָׁה זוּ בְּהַר סִינַי כְּמוֹ שְׁבַהַר סִינַי עָלָה מִזְשָׁה וְקִבֵּל וְשָׁבָה שֶׁב"י שָׁהֶם סוּד י"ב צִירוּפֵי הַנְּיָה כֹן בְּכָאן צִינָה הַקֵּב"ה לַעֲשׂוֹת שְׁבַת לְשֵׁם י"י וְלִלְמֹד סוּד שִׁי"ב אִוְרוֹת ז"ש שְׁכִינָה בְּמַעַר"ב חֲשׁוֹבֹן י"ב הַיּוֹת וְכִשְׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל אֲתָמֵר בְּהוּ וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שֶׁב"י שְׁבִי כּוֹלְהוּ אֵיתְנִיָּהוּ בִי וְכֹן פִּי' בְּכַנְפֵי יוֹנָה מ"ש כְּשֶׁעָלָה הַשַּׁחַר בְּרַקֵּא"י עַל זֶה הַסּוּד אָמְרוּ לַעֲוֹרֵר אִוְרוֹת י"ב הַהַיּוֹת שְׁהוּא בְּחֲשׁוֹבֹן זֶה עִם הַכּוֹלֵל ז"ש שֵׁשׁ שְׁנַיִם תִּזְרַע שְׁדָךְ לְקַבֵּל ו' צִירוּפִים ו' שְׁנַיִם תִּזְמֹר כְּרֶמֶךָ לְקַבֵּל ו' צִירוּפִים וְלֹא תִתְעַסֵּק בְּהַשֵּׁשׁ מִלְּאֲכִי אֱלֹקִים שְׁעוֹלִים וְלֹא בּו' שִׁיּוֹרְדִים שָׁהֶם ו' מוֹל ו' וְלִכֵּן ש"ש שְׁנִי"ם הַזֶּר"ע ס"ת שִׁמ"ע ו' תִּיבְּנִין בִּיחּוּדָא קְדָמָאָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ו' תִּיבְּנִין בִּיחּוּדָא תִּנְיִינָא שְׁהוּא בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד לְכֹן בְּשִׁבִיל זֶה בְּשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית יִהְיֶה שְׁבַת לִי"י וְתִתְעַסְקוּ בִי"ב צִירוּפֵי הַיּוֹת אֱלוֹ שְׁדָךְ לֹא תִזְרַע וְתִתְעַסֵּק בּו' נְגָלִים כְּרֶמֶךָ לֹא תִזְמֹר וְתִתְעַסֵּק בּו' שְׁמוֹת הַנְּגָלִים כִּי כֹן כָּתַב הַפְּרָדָס ו' שְׁמוֹת הַהַנְּיָה הֵם נְגָלִים ו' שְׁמוֹת הָאֲחֵרִים הֵם נְסִתָּרִים הַנְּגָלִים נִדְמוּ לְשְׁדָה שְׁהִיא פְּתוּחָה עַל שְׁדָה הָאֶרֶץ יוֹשֵׁב וְהַנְּסִתָּרִים נִדְמוּ לְכָרֶם שָׁהֶם עֲנָבִים הַמְּשׁוּמְרִים מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית בְּסוּד בִּר"א שִׁי"ת אֱלֹקִים אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאֶרֶץ כִּי בּו' צִירוּפִים נְסִתָּרִים נִבְרָאוּ הַעֲלִיוֹנִים וּבו' צִירוּפִים אֲחֵרִים נְגָלִים נִבְרָאוּ תַּחְתּוֹנִים בְּרֵאשִׁית תִּמְנָן שִׁי"ב שֶׁהֵן כָּלֵל י"ב אִוְרוֹת וְז"ס סְמִיכוֹת פְּרָשָׁה זוּ לְמַעְלָה בְּסוּד לְחֵם הַפְּנִים (יְחִזְקֵאל מֵא) זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר לְפָנָי י"י ר"ל שֵׁם שָׁל י"י יֵשׁ בּו' י"ב צִירוּפִים בְּסוּד ז"ה שְׁתִּים הַמְּעַרְכוֹת שֵׁשׁ בְּכָל צַד לְקַבֵּל זֶה פָּתַח ר"א בֶּן הַקֶּפֶר בְּפְרָשָׁה שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ כִּי הַפְּרָשָׁה הַתַּחֲלֵתָה עַל סוּד שֵׁם י"י ו' שְׁנַיִם תִּזְרַע (שִׁיר ה) מִמְּוֹלָאֵי בְּתַרְשִׁי"ש תְּרִי שֵׁשׁ ו' שְׁנַיִם תִּזְמֹר (שָׁם) מִיּוֹסְדִים עַל אֲדָנֵי פְּזוֹ סִיּוֹם הַפְּרָשָׁה הוּא א"נִי הוּי"ה בְּגִי' פ"ז.

ז"ש וספרת לה כי כל החשבונות שאדם חשב הם אינם כלום אבל (מלאכי ג) ליראי י"י ולחושבי שמו זה שאדם סופר לו לאדם עצמו כי כן כתוב בזוהר (קהלת ט) כי אין מעשה וחשבון ודעת בשאול מי שיודע חשבון של שם י"י כי חש"בון בגי' ש"ם הוי"ה (תהלים קיח) ברוב הפא בש"ם י"י הוא חשבון האמיתי ז"ש וספרת ל"ך זה המספר וחושבון היא לה לבדה ואין לזרים אתה.

עפ"י הסוד ענן הר סיני לשמיטה פשעמדו ישראל על הר סיני זכו לנשמתא קדישא דאתא מבינה ה' ראשונה של שם "ה"ר סיני' נטריוקון ה' ראשונה סו"ד י"ציאת נ"שמות י"ש"ראל לדעתי ז"ס (שמות יט) ואשא אתכם על פני נשרי"ם שהם ב' פרוכים בקיע מטטרו"ן וסנדלפו"ן ב' שרים הממונים על ב' עולמות יצירה ועשייה והן הן מ"ס שבלוחות שהיו עומדין בנס בגי' יב"ק שהוא סוד אדנ"י הוי"ה אהי"ה נפ"ש רו"ח נשמ"ה ועתה זכו לכורסיא ז"ש על פני נשרים הן הן (שם יד) שש מאות רכב בחור שלקח שר של אדום לקבל אלו שחשבונם גם כן ח"ר (שיר ב) קול הת"ר נשמע בארצנו נשרי"ם נוטריוקון נ"שמות ש"שים ר"בוא י"צאו מ"שם קרי בי' נ' שערים כי ביום נ' זכו לקבל נ' שערים בסוד (שמות יג) וחסשים עלו בני ישראל מארץ מצרים לכן היו אז כל נשמות מסוף העולם אשר ישנו ואשר איננו והנה מצינו בתיקונים שעמא קדישא מקבלין תוס' נשמה יתירה בשבת ות"ח כל ימי השבוע הם כמו שאר העם בשבת עיין לעיל פ' ניקהל רזא דא לכן נקראו ת"ח בר"מ שבתות ויום טוב זה לדעתי מאמר ר' ינאי בגמרא פ"ק האשה רבה שבכל מעלי שבתא ע"ש ב"ד צ' ה"ר סיני' ה' ר"אשונה סו"פריים י"ש"ראל נ' י"ום פי אי" בתיקוני' בינה נקראת עמר לגלגולת תמן גולגלת' דריש' תמן י"ש עלמין כמ"ש יעקב על באר שבע דלעילא (בראשית כח) אכן יש י"י במקום הזה כי (איוב כח) והחכמה מאין תמצא שנברא העולם יש מאין ואי' זה מקום בינה נמצא תמן י"ש עלמין (תהלים ג) ושם דרף ארצנו בי"ש"ע אלקים נוטריוקון י"ש ע"למות ושכינתא תתאה נקראת ספירת עומר דבה סופרים שבע"ה שבועה עד שמגיעים לה' ראשונה שהוא נון יום ממש ז"ש וספרת לה בלשון יחיד ליחיד סגולה העומדים בסוד י' שזוכין בכל שמיטה לדרגא חדא וז' היכלין אינון ז' וז' מוצקת לכ"א פלויה מז' ובכל שמיטה ושמיטה זוכה לדרגא חדא ובכל שמיטה ושמיטה לנשמה יתירה ז' שבתות שנים והיו לה לאינון דילפין רזא דאורייתא ימי ז' שבתות שנים ר"ל מה שאחרים זוכין לחשוב ימי השבתות אתה זוכה בימי החול שהם תשע וארבעים שנה כי אתה זוכה בחול מה שאחרים זוכין בק"דש.

ז"ס ה"ר סיני' ה' ראשונה סו"ד י"ציאת. נ"שמות י"ש"ראל ו' שנים תזרע שדך על זריעת הגוף הנמשל לשדה (משלי כד) על שדה איש עצל עברתי זה הגוף (שם) ועל פ"ם חסר לב זה הנשמה (שם) והנה עלה כולו קמשוננים פסו פניו חרולים.

שש שנים תזמור פרמך על הנשמה ואספת את תבואתה שהיא תבואת ה' אחרונה כמ"ש (ישעיה ו) זרע קודש מצבתה אבל בשנה הז' שנת הנשמה יתירה. את ספיח קצירך סוד הספיחין הם סוד הנשמות הישינות בזמן שהיה ב"ה מ קיים היו נשמות חדשות ואחר החורבן הם אינם רק ספיחין מכ"ע הם לא שפרו הנשמה ולא אכלו רק חדש לכן אינון זוכין לנשמה ישנה ואין להם נשמה חדשה ז"ש בשמיטה את ספיח קצירך לא תקצור כי הכל יהיה חדשה א"ת ס"פיח ק"צירך ר"ת קס"א בסוד (תהלים קלט) אם אס"ק שמים

הנרמז בברכה ראשונה קונה הפל על שם קס"א באימא וס"ת חת"ך חיים לכל חי שהוא ב"פ רו"ח כי שני רוחות יש לאדם וז"ש בזוהר חדש פ' בהר פתח ר"א (משלי ח) להנחיל אהבי י"ש ע"ש ברזא דחכמתא ידוע שפשששת ימי החול הקב"ה מנהיג עולמו במט"ט וסנדלפון תרי נערים (ישעיה ג) ונתתי נערים שריהם לכן תעלוילים ומשלו בם כי ההנהגה על ידיהם והם נקראים בגדי חול עליהו אומר (שמות ב) ויטמנהו בחו"ל שמושל בו המצרי שהיה נחש ומשיריתו ונהרגו משה במטה שבידו שהיה מטטרון הן הן מ' ס' שבלוחות והנה בשבת ביום השביעי נתעלה וישב על פסא כבודו אבל בימי החול על ידי עולם היצירה ובשבת בריאה וכן בענין השמיטה לכן אמר בהר סיני כידוע שאז נתעלו העולמות וזכו ישראל להיות על כנפי נשרים וזכו לבריאה דאימא עילאה מקונא בכורסיא ז"ס ה"ר סינ"י ה' ראשונה ס"וד י"ציאת נ"שמות י"שראל ז"ש ו' שנים תזרע שדה ומסיטרא דמטטרון שנקרא השד"ה חושבן מטטרון ש"דך בגי' מיטטרון"ן בי' כי בהסתלק הסלע מן מטטרון"ן נשפיר יבישה פדאי' בתיקונים והנה פל ו' שנים אף שבימי שבתות יום טוב ע"בד אברה"ם שהוא בגימטריא מיטטרון"ן (בראשית פד) פל טוב אדוניו בידו דהיינו אות י' (שם) ויקח עשרה גמלים מגמלי אדוניו עכ"פ אינו עולה יותר ז"ש שד"ך לא תזרע בשש שנים והוא סוד רוח והן הן סוד ו' ברפאין אמצעים ו' ברפאין אחרנין דצלותא אמצעיות דצלותא כעבד המבקש פרס מרבו שש שנים תזמור כרמ"ך בגי' סנדלפון"ן שהוא סוד נפש אבל בשנ' השביעי' שב' שבתון לי"י זזכה לשני מעלות אחרות והם סוד נשמה ונשמה לנשמה עד בא היוכל הגדול שהוא סוד יום הכיפורים שאז זזכה לקוצו של יוד פרצוף אריה סוד יחידה לכן אז בשנת היוכל הזאת ישבו איש אל משפחתו ואל אחונתו ברזא דגלגולא או אמר ענין הפרשה על ענין הבטחון שלא ישפח אדם את האל ית' ז"ש כי תבואו אל ארץ כנען אשר אני נותן באמת אני הוא הנותן לכן ושבתה הארץ שבת שתהיו יודעין כי י"י הוא הנותן לכם פח וממני הפל כי ו' שניה תזרע שדה דתהיה חשוב שהוא שלח ועל ענין הבטחון הזהיר בפרשת כי ימוך אחיה: וישבתם לבטח בארצכם.

בזוהר שיר השירים אותיות חט צא היו בשבטים עד שפא עכן ומעל בחרם חטא ישראל אע"פ שגם בעגל אמר משה (שמות לב) אנא חטא העם הזה על ערב רב קאמר אבל ישראל לא כתיב אח"כ בימי שלמה נהפכו אתנו וישבו ב"טח אח"כ טח מראות עיניהם ענין תרין אתנון: כי תמכרו ממכר לעמיתך.

זש"ה (עמוס ז) ראיתי את י"י נצב על חומת אנה על שורא דאוניתא מ"ש במראה זו יותר מה אמה רואה עמוס יותר מבשני מראות ראשונות הראשונה שראה (שם) יוצר גובי. ושניה שראה (שם) י"י קרא לריב באש לא שאל אותו מה אמה רואה ועוד למה במראה ראשונה א' סלח נא מי יקום יעקב ובמראה שניה אמר חדל נא.

ועוד במראה ראשונה אמר י"י אלקים (מיל"ה ר"ת מ"ה י"תרון ל"בעל ה"לשון ע"ד ברית הלשון וברית המעורר חד הוא) ד"פ אנה"ך לקבל ד' ב"ד דלעילא א' פלול מע' הרי פ"ר דינין (תהלים לב) אל תהיו פסוס כפ"ר רד פ"ר דינים או שהקדוש ב"ה נצב על חומת אנה פי על מה אבדה הארץ על עזבם את תורת אנה"ך א"ורייתא נ"ביאים פ"תובים פי פל ד' גליות עבור אנה"ך שהיא ג' חלקי התורה וכן אמרה אסתר (אסתר ד) וכן אבא אל

המלך אשר לא כדת של תורה שבשביביל זה כאשר אבדתי בבית ראשון אבדתי בבית שני.

ד"פ אג"ה רמז על ד' גליות כלם נענשו על אג"ה שבטלו ז"ש (עמוס ז) לא אוסיף עוד עבור לו כי מצינו שויתר הקב"ה ג"פ ועל מיאנסה של תורה לא ויתר ונשמו במות ישחק ד"פ ישחק במסורה ארבע גליות (שם) מ"ה א"תה ר"ואה ע"מוס ר"ת ארבע יסודות הן הן ד' גליות מ"ים א"ש ר"וח ע"פר על כל נעלם אם טוב א"ם ר"ע ובכאן רמז ד' גלגולים שיהו הן מד' יסודין אלו ד' אפנון קדישין אתפרירו בימי גליות וכה"א (תהלים קמז) מעודד ענוים י"י שהם ארבע אותיות קדושות מ"שפיל ר"שעים ע"די א"רץ.

כי תמכרו על ענין התורה כד"א (שמות כא) וכי ימכור איש את בתו לאמה לא תונו איש את עמיתו על הנשמה קאמר על פי הגמרא ג' אין הפרגוד ננעל בפניהם אונאה גזל עבודה זרה סימן (שיר ו) אל גנת אג"ז ירדתי (ניקרא כו) א"ף ג"ם ז"את ז"ש ויראת מאלקיהו כי שנה חטא של אונאה לע"ז לכן נאמר בו ויראת מאלקיהו.

ולא תונו אי"ש א"ת עמית"ו וירא"ת ס"ת שתו"ת פאן נרמז שתות של אונאה פי י"ב אלף עולמות הן (שיר ח) ומאתים לנטורים את פרי: פרשת בחקתי אם בחקתי. לקבל תורה מדלא קאמר בחקים רק בחקותי דרז"ל במדרש חקים שחקתי בהם שמים וארץ פי התורה היא חק וגבול ומדי שחקק וחקב בה כל הענינים כמ"ש (בראשית א) נעשה אדם ב' צלמינו [בצל"ם אלהי"ם] בגי' רמ"ח פמו שרמ"ח איברים פנימים אורות העליונות בכל מצוה ומצוה אור בפני עצמו וכן נחלק העולם על רמ"ח חלקים ואת מצותי תשמרו וש"ה מצות ל"ת אזי ועשיתם אתם דייקא (קהלת יב) כי זה כל האדם רמ"ח איברים וש"ה גידין ונתתי גשמיתם על נשמת האדם קאמר בעתם שישלמו גופם (איוב ה) פעלות גדיש בעתו במדרש חזית ע"פ (שיר ו) דודי ירד לגנו מביא ג' משלים מה בין מיתת נערים לזקנים ר' יהודה אמר משל לגר בזמן שהוא כבה מאיליו יפה לגר יפה לפתילה עז"א ונתתי גשמיתם בעתם שימותו בזמנם ר"א אמר משל לתאנה בזמן שהיא נלקטת בעונתה יפה לה יפה לבעלה עז"א ונתנה הארץ יבולה שלא ירקב רק בזמנו יביא הכל רשב"נ א' משל לפרדס וכו' בזמן שבנו של מלך עושה רצונו בזמן שהוא רואה נטיעה יפה עוקרה ונטעה בפרדס זה ז"ש ועץ השדה יתן פריו ר"ל אף על אילן סרק שאינו עושה פירות נוטעה בגנו ועושה פירות ועץ השדה יתן פריו.

אבל בהיפך בקללה ושברתי גאו"ן עזכם על מיתת הגאונים וימותו בלא זמנם רע לגר רע לפתילה ז"ש ותם לריק פחכם פנגד התאנה בלא זמנה ירקב א' וארציתם לא תתן יבולה ופנגד משל ג' אמר ועץ הארץ לא יתן פריו ר"ל אף עץ עושה פירות לא יתן פריו דהיינו שאף נטיעה טובה שהיה בפרדס עצמו עוקר הקב"ה מן ישראל כמו שבברכה א' עץ השדה שהקב"ה מביא ניצוץ טהור מן שדה של אחרים ונוטעה בתוה ישראל ועתה להיפך שאף אותו ניצוץ טהור שהיה בין ישראל נוטלה ועוקרה.

ג' עמודים קחשיב תורה אם בחקותי תלכו עבודה זו תפלה מצותי תשמרו (ישעיה מח) לוא הקשבת למצותי תשמרו (בראשית לז) ואביו שמר את הדבר (ישע' כו) שומר אמונים ועשיתם אותם צדקה (רות ב) שם האיש אשר עשיתי עמו ונתנה ה"ארץ י"בולה ו"עץ השדה ר"ת הוי"ה שהוא צירוף אברהם יצחק ויעקב משה פי אברהם תמן

ה' יצחק תמן י' פי עיקר שמי צחק עשה לי אלהים רק שנתנספה לו י' לבסס פח דינו כמו שנתנספה לאברהם ה' זעירא של בהבראם יעקב ו' משה ה' והוא סוד עץ ה' היא ענפי האילן שנעשו בתמונת ה' י' פירות אילן פי כל פירות בדמות י' גופא דאילנא ו' שורש שבארץ ה' ואי"ן מחרי"ד והשבת"י חי"ה ס"ת ניד"ה (איכה א) חטא חטאה ירושלים ע"כ לנידה היתה שקצונו בטומאת הניד"ה.

והשי"ג בגי' מיטטרו"ן בי' די"ש בגי' מט"ט שניקהם יחד בגי' אברה"ם יצח"ק יעק"ב שני"י כרובי"ם: ואבדתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציא. על ג' גלגולין.

אם בחקותי על חק שמטה מדבר פי קודם חורבן הבית היה נח"ל נובע אח"כ נהפך והיו באות נ"שמות ח"דשות ל"עולם אבל לאחר חורבן נתייבש אין לנו רק ס"פ יחיים מפני שרבו הגבורות ונתקנים קרא פי ביצחק יקרא לה ז"רע שפן עולה שנה במספר וזה מדה כנגד מדה הם לא שמרו השמטה ואכלו חדש ע"כ נגזר עליהם לאכול ספחים לכן נקרא יצחק (ישעיה סג) כי אתה אבינו והפנונה ממה שגזרע בשעת המקדש ע"י נקיבה עליונה הנה עתה נהפכת עליונה למטה לזכר ז"ס והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלקים כי למעלה אינה נקראת מלכות אלקים רק בש"ו ו' וד' שלה למטה והיא נשמה לבריאה יצירה עשירה ולזו הד' צריף להאריף באחד שתעלה הד' למקומה הראשון אימא אוניפת לברתא הו' נכנס בד' ונעשית ה' משם נקראת שם אלקים ז"ש והייתי לכם לאלקים ז"ס ונתתי שלום בארץ שיסוד אמא יורד למטה ונעשה בחינת זכר ואז ושכבתם ואין מחריד פי זה סוד זווג לילה השפכנו לשלום כמו שהאריף האר"י ז"ל הן סוד תשלומי ד' וה' מפני שנשפך בחטא (איכה א) גלתה יהודה מעוני ומרוב עבודה כמ"ש קול בוכים שהם ב' בחינות שלה ד' היא בחינת עוני ה' הוא בחינת רוב עבודה ובסוד יהודה נרמזו שניהם ואולף אתכם קוממיות שלע"ל כמו שקומת אד"הר יחזיר לאיתנה פן קומת ירושלים כמ"ש (ישעיה נד) הרחיבי מקום אהלך פי עתה נקראת ארץ צבי ולע"ל יתארכו ובזה יתורץ קושיא א' (תהלים צ) שמחנו כימות ענינתנו הלא אנו בגלות כפלים פי עתה שאנו בשנת שפ"ג לאלף הששי הלא אין לנו רק תרי"ז שנה לסוף אלף הששי וא"כ איך יתקנים בנו שמחנו כימות ענינתנו אלא שלע"ל יתאריך העולם והגלגל ניום א' יהיה כמו שנה ז"ש כימות ענינתנו שנות ראינו רעה פי משנה שלימה יהיה לעתיד יום אחד וזה מבואר בפ' בהר פי ימפור בית מושב זו המקדש אנה למושב לו עד מלאת שנה תמימה ימים תהיה גאולתו פי בגאולה אחרונה יהי מן שנה תמימה יום א' או ב' גאולת ימים תהיה גאולתו אם זכו הרי אחישנה לא זכו ואם לא גאול וקם הבית אשר לו חומה לצמיחתן סד חרוב: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אפסור והארץ אפסור.

האי קרא ברזא דחקמתא דמהימנותא הוא ורזא דמרפכתא שלימתא ט"ו תיבין דהיינו קחשיב ג' אבות ובין כל אחד ואחד ג' תיבות לפניו וג' תיבות לאחריו פי כן ג' שערים העליונים נחלקין לתלת גו' תלת ג' שערים לפניהם ג' שערים לאחריהם והמלך בגוד באמצע וכן חמה הוא באמצע ג' פוכבים לפניו למעלה ג' פוכבים לאחריה למטה וכן שבת ג' ימים חד בשבא תרי בשבא תלת בשבא לכתר שבתא רביעי בשבא חמישי בשבא ו' בשבא מקמי שבתא וכן בס"א (זכריה ג) ויאמר י"י אל השטן יגער י"י בך השטן

וַיִּגְעַר י"י בְּךָ הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם שְׁבִין כָּל שְׁמָא גְלִיפָא קַדִּישָׁא ג' תִּיבִין ט"ו תִּיבִין ס"א
אֲתוּנוֹן חוֹתְמָא דְגִוְשָׁפְנָקָא ב"פ מַחְנָה (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים כִּי
מַחְנָה מוּל מַחְנָה הִיא לָהֶם ד' דְּגָלִים ד"פ דג"ל בְּגִימְטְרִיא מַחְנֵים תְּרֵי גִוְשָׁפְנָקִי דְהָאִי
קָרָא ב"פ מַחְנָה הֵכִי הָוֵי פִתְחָ בּו' וְסִיִּים כּד' שֶׁהוּא חֲוָשְׁבֵן מַחְנֵים ר"ל ב"פ מַחְנָה וְכָל
אַחַד כְּלוּלָה מִשְׁנֵיהֶם כִּי יְדוּעַ שׂד' דְּגָלִים כָּל אַחַד הֵיךָ כְּלוּל מַג' ג' שְׁבָטִים וְלָכֵן מִזְכִּיר
הָאֲבוֹת אַחֲוָרְנִית כִּי יְדוּעַ שֶׁהִקְב"ה מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּג' מִדּוֹת שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב בְּסוּד
(תְּהִלִּים נ) אֵל אֱלֹקִים י"י דְּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ וְהִנֵּה יַעֲקֹב דְּמוֹת דְּיוֹקְנֵוּ חֲקוּקָה בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד
שֶׁהוּא עוֹלָם הַבְּרִיאָה וְאַח"כּ יִצְחָק שְׁאֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק צָבוּר בְּמָקוֹם הַמְּזַבֵּחַ דְּלַעֲלֵילָא מְקוֹם
דְּמִשְׁמַשׁ שֵׁם הַהוּא נַעַר שׁוֹמֵר הַשַּׁעַר אַבְרָהָם תִּיָּקוּן נֶפֶשׁ (בְּרֵאשִׁית י"ב) אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן
וַיִּצְחָק רוּחַ וַיַּעֲקֹב נִשְׁמָה וְלָכֵן כִּשְׁהִקְב"ה זֹכֵר אֲזִי זֹכֵר אוֹתָם מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה בְּסוּד
(יִרְמְיָה ב) וְאַנְכִי נִטְעַתִּיךָ שְׁנֹרֵק כְּלֵה זָרַע אֲמַת וְאַיִךְ נְהַפְכֶתָ לִי סוּרֵי הַגָּפֹן נְכָרְיָה הַפְּסִיק
מִתְמִיָּה הֲלֵא מִדַּת אַבְרָהָם חֶסֶד וַיִּצְחָק דִּין וַיַּעֲקֹב רַחֲמִים וּבְמִידוֹת עֲלִיוֹנוֹת אַבְרָהָם יוֹתֵר
גְבוּהַ מִיִּצְחָק וַיִּצְחָק יוֹתֵר גְבוּהַ מִיַּעֲקֹב וְאַיִךְ נְהַפְכֶתָ שְׁאֲבָרָה לֹא תִיָּקוּן רַק נֶפֶשׁ מְסִיטְרָא
דְּעֵשָׂיָה וַיִּצְחָק תִּיָּקוּן רוּחַ וַיַּעֲקֹב נִשְׁמָה וְהַתִּירוּץ שִׁנְיָה בָּא מִצַּד שְׁאֲבָרָה הֵיךָ קְרוּב לְתַרַח
שֶׁהֵיךָ עוֹבֵד ע"ז וְכֵן יִצְחָק אֲבָל יַעֲקֹב הַחוּט הַמְּשׁוּלָּשׁ ז"ש סוּרֵי הַגָּפֹן נְכָרְיָה כִּי (הוֹשַׁע
י) גָּפֹן בּוֹקֵם גָּרַם זֶה מִצַּד הַזֵּוּהָמָא שֶׁהֵיךָ בְּהֶם ז"ש וְזִכְרֹתֵי ר"ל כְּשֶׁאֲנִי בָּא לְזַכּוֹר זְכוֹת
אֲבוֹת אֲזִי אֲנִי זֹכֵר מִקּוֹדֵם זְכוֹת יַעֲקֹב וְאַח"כּ יִצְחָק וְאַח"כּ אַבְרָהָם אֲבָל מִשֶּׁהָ אָמַר (שְׁמוֹת
ל"ב) זְכוּר לְאַבְרָהָם וְגו' וְאַזְלָא הָא כִּי הָא שְׁדַרְשִׁיתִי (חֲגִי ב) לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֵּהָב אָמַר י"י
צָבָאוֹת ר"ל כִּשְׁהִקְב"ה מִזְכִּיר זֹכֵר מִקְדָּם מִדַּת הַכֶּסֶף שֶׁהוּא חֶסֶד אַח"כּ מִדַּת הַזֵּהָב כִּי
כֵן מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה אֲבָל כְּשֶׁאֲנִי מְדַבְּרִים (שִׁיר א) תּוֹרֵי זֶה"ב נַעֲשֵׂה לָךְ וְאַח"כּ עִם נְקוּדַת
הַכֶּסֶף וְכֵה"א (תְּהִלִּים קי"ט) טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב תַּחֲזִילָה אַח"כּ כֶּסֶף וְזֶה בְּמִדּוֹת
הַעֲלִיוֹנוֹת אֲבָל עֵתָה הוּא מְסַדֵּר ג' עוֹלָמוֹתֵי"ע זֹכֵר יַעֲקֹב מִתַּחֲזִילָה וְאַף שְׁבַמְדוֹת מִתַּחֲזִילָה
חֶסֶד אֵל וְאַח"כּ יִצְחָק אֱלֹקִים וְאַחַר כֶּף יַעֲקֹב י"י כִּמ"ש יַעֲקֹב אֲכֹן יֵשׁ י"י בְּמָקוֹם הַזֶּה כִּי
הִקְב"ה כְּשֶׁהוּא מִזְכִּיר מִזְכִּיר מִתַּחֲזִילָה יַעֲקֹב שְׁחֲקוּק בְּמֶרְכָּב וְאַח"כּ הָאֲחֵרִים אֲבָל מִשֶּׁהָ
כְּשֶׁבָא לְבַקֵּשׁ מְלַמְטָה לְמַעַלָּה הַנּוֹצֵר מִתַּחֲזִילָה לְהַזְכִּיר מַה שֶׁהוּא סְמוּךְ לוֹ לְעֲלוֹת הַרְמָתָה
מִדְּרָגָא אֵל דְּרָגָא ז"ש וְזִכְרֹתֵי ר"ל כְּשֶׁאֲנִי זֹכֵר אֲזִי אֲנִי מִתַּחֲזִיל מְלַמְטָה לְמַעַלָּה כִּמ"ש
בְּשִׁיר הַשִּׁירִים הִקְב"ה מְקַלֵּס בְּנֵיו מִן (שִׁיר ז) מַה יָפוּ פְעַמְיָךְ בְּנַעֲלִים וַיִּשְׂרָאֵל מִן רֵאשִׁו
כְּתָם פְּזוֹ ז"ש וְהָאֶרֶץ אֲזַכּוֹר הַקְּבָה מִזְכִּיר מִן אֶרֶץ בְּמִדְרָשׁ לְמַה נְאֻמְרָה בְּאַבְרָהָם וּבְיַעֲקֹב
זְכִירָה וּבְיִצְחָק לֹא נְאֻמְרָה זְכִירָה ר' בְּרַכְיָה וְרַבִּנּוּ ד' בְּרַכְיָה א' לְפִי שֶׁהִי בֶן יְסוּרִין וְרַבִּנּוּ
א' לְפִי שְׁאֶפְרוֹ שֶׁל יִצְחָק צָבוּרָה וְלְמַה נְאֻמְרָה בְּאַבְרָהָם וּבְיִצְחָק אֵף וּבְיַעֲקֹב לֹא נְאֻמְרָה
אֵף שֶׁהִיָּתָה מִיִּשְׁתּוֹ שְׁלִימָה אַבְרָהָם יֵצֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁמַעְעָל וּבְנֵי קְטוּרָה יִצְחָק יֵצֵא מִמֶּנּוּ עָשׂוּ
וְכָל אֱלוֹפִיו יַעֲקֹב הָיוּ בְּנֵיו צְדִיקִים (בְּרֵאשִׁית מ"ב) כְּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ אַחַד נִחְנוּ עַכ"ל וְקִשָּׁה
וְאַיִךְ אֲפִשֶׁר לוֹ לְהַתְחִיל בְּיַעֲקֹב וְאַף מִתַּחֲזִילַת דְּבָרָיו וְאַם שְׁאֵלְתוּ שְׁיַתְחִיל מֵאַבְרָהָם וְנִמְצָא
מְנוֹרַח לּוֹמֵר בְּיַעֲקֹב אֵף הֲלֵא קוֹדֵם זֶה תִּירֵץ קוֹשֵׁיָא זוֹ בְּאוּמְרוֹ לְמַה מְנָה הָאֲבוֹת אַחֲוָרְנִית
כְּדָאִי הוּא יַעֲקֹב וְכו' וְא"כּ הֲלֵא כְּבָר תִּירֵץ קוֹשֵׁיָא זוֹ וְעֵתָה מַה הֵיךָ חֶסֶר שְׁמַקְשָׁה עוֹד
פַּעַם אַחֲרַת וְאַפְשֶׁר לּוֹמֵר לְמַה שְׁתִּירֵץ שְׁיִצְחָק אֶפְרוֹ רוּאָה צָבוּר הֲלֵא לְפִי זֶה יִצְחָק יוֹתֵר
טוֹב מִן יַעֲקֹב שְׁעוֹלְתוֹ (תְּהִלִּים כ) יְדַשְׁנָה סְלָה וְא"כּ מִהֲרָאוֹי לְהַתְחִיל כּוֹ תַחֲזִילָה כִּי הוּא
מִתְעַטֵּר לְרֵאשׁ אֲבָהּוֹ וְכֵן בְּבְרִיאַת עוֹלָם פִּתַּח בְּשֵׁם אֱלֹקִים דְּבִיָּה אִיבְרֵי עֲלָמָא וְכֵן בְּפִסּוּק

(שם פט) צדק ומשפט מכון כסאף מתחיל בצדק שהוא מדת יצחק אבינו ובזה מתרץ שמטתו של יעקב היתה שלימה.

או יאמר שהל"ל ונכרתי אף את בריתי יעקב הלא אפרו של יצחק הוא תמיד לנגד עיניו ית' וכמו שזוכר ורואה את הדשן למעלה אז גם פן זוכר חסדי אבות שאר הבריות שהיה לו עם כל א' וא' ומה שלא אמר בריתי עם יעקב כי על המידות העליונות קאמר שהם ממש ברית המדה העליונה נקראת יעקב וכן גם פן אף את ברית של מדת יצחק של מעלה ולפי המדרש פירוש הכתוב ונכרתי את בריתי יעקב שהקב"ה נותן טעם לדברי עצמו למה הוא מזכיר מתחילה יעקב ולפי שאף את בריתי יצחק ביצחק לא התחלתי תחילה אף על פי שאפרו צבור ע"ג המזבח א"כ זכותו יותר גדול מן יעקב והיה ראוי להתחיל בו אבל לפי שיש בו אף עשו ואלופיו לכן לא התחלתי בו ולמה לא התחלתי באברהם הלא הוא הראשון לז"א אף את בריתי אברהם אנפוך ומה שאמר גבי אברהם זכירה לבסוף לפי שאברהם ויצחק זכרון א' עולה לכאן ולכאן: ע"ד המדרש תמן תנינו בפירקין על ג' דברים העולם עומד ע"ד השכל תנינו בפירקין גלות בא לעולם על ע"ז על ש"ד על ג"ע ועל שמטת הארץ מצינו (נדריים פג) שויתר קב"ה על ג' עבירות אלו ועל מיאוסה של תורה לא ויתר הנה פשוטו של מקרא הוא ע"ד המשנה ונכרתי את בריתי אברהם למשן ע"ז ואף את בריתי יצחק למשן ש"ד ועל עון ג"ע זוכר אני זכות יעקב כי אלו הג' אבות תקנו ג' עונות אלו והארץ אנפוך זה שמטת הארץ הפסוק מזכיר ד' דברים אלו שבשביל ד' דברים אלו הארץ תעזב מהם ולפי המדרש שהקב"ה מוחל ג' אלו רק שעל הארץ שהוא עון השמיט' והוא עון ביטול תורה כמ"ש לעיל בפ' בהר סיני שזה ענין שמטתה אל הר סיני להודיע שעבור התורה שניתנה בהר סיני שלא יהיה זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו ניתנה לכן ניתנה השמיטה לישראל ושבתה הארץ שבת ליי"י לשם ד' שילמדו בתוך' פדרף שאמר בשבת בראשית שניתנו שבתות לישראל ללמוד בהם תורה ז"ש ונכרתי ג' עונות שעברו עליהם שהם ג"ע ש"ד ע"ז יש להם פנגדון ג' אבות ומנותר אני להם אבל והארץ על שמטת הארץ שהם מואסין בתורה לא מנותר להם פלל וזו והארץ תעזב אותם כי כל המבטל תורה מעושר סופו לבטלה מעוני: ועפ"י המדרש בפ' בהר על פסוק (עמוס ז) ראיתי את י"י והנה נצב על חמת אנה סאה מלאה עונות יש בה ע"ז ג"ע ש"ד וגזל קשה מכולם לפיכך עמד משה ומזהיר אל תונו ענין גלות בא לעולם על ג' ראשי עבירות ועל פולם זוכר חסדי אבות ומנותר אבל על שמטת הארץ שניתנה עבור גזל עניים שיהיה שבת הארץ לכם לאכלה ואכלו אבינוי עמה קשה גזל עניים כמ"ש (תהלים יב) משוד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר י"י ז"ש (עמוס ז) לא אוסיף עוד עבור לו כי ג"פ אנה שאמר מתחילה נגד ג' ראשי עבירות אלו כי אנה הוא משקל בלשון ערבי ועל רביעי א' לא אוסיף עוד עבור לו שהוא הגזל כע"ש (עמוס ב) על שלשה פשעי שהן הן ע"ז ג"ע ש"ד ונותר אבל ועל ארבעה לא אשיבנו וע"פ הסוד בכ"ד מקומות קחשיב האבות באנה פסדן ובכ"ד מקומות קחשיב למפרע שמורה על דין ז"ש (ישעיה נד) ושמי פד פד שמשותף הן הן שפעים העליונים שהיו כ"ד בירושלים שלמטה נגד ירושלים דלעילא לכן אמר שלמה כ"ד רגנות במזמור ח' פשרצה לכנס בג' שפעים תחתונים הארון לכן בברכת ולירושלים כ"ד תיבות הקב"ה זוכר בזו הפ' השפעים למפרע שמורים על הדין כמ"ש ואף גם זאת בהיותם בארץ

אנביהם שמורים על הא"ף הגדול שיהיו ישראל בגלות לא מאסתיים בכבל תמן י' של שם עמהם ולא געלתיים במדי תמן ה' של שם עמהם לכלותם בין דתמן ו' של שם להפר בריתי אתם תמן ה' של שם פי אני י"י אלקיהם פי בכל מקום שגלו תמן אות א' משמו תברך לכן נתבררו בד' רוחות השמים לד' גליות וד' אותיות שמו תברך מגינות עליהם ז"ש וזכרתי להם ברית ראשונים הוא על ברית בין הבתרים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים פי מן הדין כל הד' גליות היו ראונים ישראל להיות במצרים כמ"ש שם (בראשית טו) והנה אימה חשיכה גדולה נופלת שהן הן ארבע מלכיות כלם היו ראוי להיות עליו דהיינו על אברהם שבשבילו ירדו למצרים לתמן צנואר אנדרטה ופרעה שהוא הער"ף פי אברהם היה בצנואר הקומה ומרגליות טובה היתה תלויה בצנואר לתמן הן הן ארבע מאות שנה לקבל ארבע גליות על כל א' מאה שנה וזה שהראה לו (שם) פי גר יהיה זרעה וגו' ז"ש וזכרתי להם ברית ראשונים ברית בין הבתרים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים פי היו ראוי להיות עוד שם ואני הוצאתי אותם משם להיות להם לאלהים ר"ל שיקבלו עוד גלות אחרת ואלהים עשה שיראו מלפניו ואפשר שזה הפסוק תירוץ על שמנה אבות אחרנית (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים וגו' וכל הגאולות תהי' כמו גאולת מצרי' והנה בשעת יציאת מצרים מציינו בזוהר פ' בשלח ע"פ ויציאך בכניו זה יעקב כמ"ש (בראשית לב) ויקרא שם המקום ההוא פניאל ב"כוחו זה יצחק בכ"ח אתנון דמ"ב בשם אלקים הגדול זה אברהם והנה כמו שבשעת יציאת מצרים (תהלים עח) נגד אבותם עשה פלא פן לעתיד ז"ש הטעם שאני מונה האבות אחרנית ומתחיל מעיקב לפי שאני זוכר להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים שגם אז באו האבות אחרנית (שמות יד) וירא ישראל סבא את היד הגדולה מתחילה אח"כ בא אברהם ויצחק ויש ליתן טעם למה יעקב בא מתחילה ואח"כ אברהם ויצחק ואיתא בזוהר שענין יציאת נשמה מן הגוף כענין יציאת מצרים כמ"ש שבשעת יציאת מצרים היו המים להם חומה מימין ומשמאל שעמדו המיימינים והמשמאילים שלא לבקוע הים לפני ישראל לכן חזקו וחיילות וחיילות עומדים מחנה מול מחנה בשעת פטירתו של אדם והנה אי' בזוהר פר' וירא שהקב"ה או' לאברהם וליצחק למינהו ולקבל אולפן דצדיקיא והם אינם רוצים לילה עד שהקב"ה אמר ליעקב כמ"ש (תהלים כד) מבקשי פניו יעקב סלה וכשרואין אברהם ויצחק שיעקב הלך לזרכו אז באין גם הם לקבל אולפן לכן א' פאן כענין יציאת ישראל מן הגליות כענין יציאת נשמה מגלגול לגלגול וכמו שהנשמה מגולגלת עד דור רביעי ושובו הנה פי (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים ושלש עם גבר (שמות לד) פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים פן (עמוס ב) על שלשה פשעי ישראל ג' גליות ועל ארבעה לא אשיבנו עוד בגלות יסתיר פניו ומי ישיבנו (איוב לד) ועל גוי ועל אדם יחד ירצה שדין א' לגוי שהם כלל ישראל וכן אדם יחידי דין שניהם שנה כמו שהנשמה מגולגלת עד ד' פעמים לתמן ד' אותיות השם כמ"ש (הושע יד) שובה ישראל עד י"י לתמן שם י"י פן כל ישראל מתגלגלים ויתהלכו מגוי אל גוי לתמן שם י"י ז"ש וזכרתי את בריתי יעקב מתחילה אח"כ פשראה יצחק שהוא אזיל לקבל אולפן אז גם יצחק הולך עמו ז"ש ואף את בריתי יצחק ואז אף את בריתי אברהם והארץ אנפור פדמתגמין (יחזקאל לו) מארצו יצאו מדאורייתא יצאו וכן בכאן והארץ אנפור ר"ל שזוכר התורה אשר למדו בזה העולם ועל זה נותן רש"י מביא ב' קושיות של מדרש

לָמָּה מָנָה אַבּוֹת טַעַם וְזַכְרָתִי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כִּי עֲנִין זֶה הַגְּלוּת כְּמוֹ גְּלוּת הָרֵאשׁוֹן
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם דְּמִיּוֹן יִצְיָאָת וְשָׁמָּה מִן הַגּוֹף כְּעֲנִין יִצְיָאָת מִצְרַיִם שְׁהִיו
ב' מַחְנוֹת מַחְנֵה מוֹל מַחְנֵה לִהְיוֹת לָהֶם לְאֶלְקִיָּה מְשֻׁמָּאֵל אֲנִי י"י מִיָּמִין וְרִשְׁ"י פִּי בְּרִית
רֵאשׁוֹנִים עַל שְׁבָטִים לֹא מְצִינוּ בְּרִית שְׁפָרַת הַקַּב"ה עִם שְׁבָטִים זוּלַּת הַבְּרִית שְׁפָרַת עִם
אַבּוֹת.

אַבְל הָעֲנִין ע"פ הַזְּנוּהָר פ' שְׁמוֹת וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סָבָא הַבָּאִים מִצְרִימָה שְׁבָאוּ
וְשְׁמוֹת י"ב שְׁבָטִים גַּם כֵּן אֵז בְּגִלוּת כְּשֶׁהִתְחִיל קוֹשֵׁי הַשְּׂעִיבּוּד וְאַח"כּ כְּשִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם
יִצְאוּ הֵם עִמָּהֶם ז"ס (שְׁמוֹת יג) וְחֲמָשִׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל נ' אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם י"ב שְׁבָטִים כִּי בְּנִימִין מְלֹא בִי כְּתִיב לְהַשְׁלִים נ' אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁבָטִים.

ז"ש (שָׁם ו) וְגַם אֲנִי שְׁמַעְתִּי אֵת נֹאקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סָבָא וְאַזְפוֹר אֵת בְּרִיתִי
וְחֲשַׁבּוֹן רֵאשִׁי שְׁמוֹתָם (דְּבָרִים טז) לְמַעַן תִּזְכֹּר אֵת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל תְּרוֹכ"ז
אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁבָטִים שְׁפוּדָם פ"ו עַל א"מ וְכַמ"ש ב'פ' שְׁמוֹת שְׁבָשְׁעַת גְּלוּת מִצְרַיִם יָרְדוּ
הַשְׁבָּטִים לְכוֹר הַגְּלוּת כֵּן בְּשַׁעַת חֲנוּכָּתוֹ אָמַר (אֵיכָה א) ג"ת דר"ך י"י עַל אֵינוֹן י"ב רְתִיכִין
שֶׁל שְׁבָטִים שֶׁהֵן הֵן מְנִין ג"ת ד"ר כִּי אֵז (שָׁם ב) הַשְּׁלִיף מְשָׁמִים אֶרֶץ תִּפְאָרַת יִשְׂרָאֵל
חִיָּה א' שְׁשָׁמָה יִשְׂרָאֵל שְׁהַמְלָאכִים מְקַלְסִין בְּכָל יוֹם בְּרוּף י"י אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם כַּמ"ש בְּמִדְרַשׁ מְשַׁל לְמִלָּה שְׁבָנִי מְדִינָה הִיוּ עוֹשִׂים לוֹ עֲטָרָה וְאַח"כּ הַקְּנִיטוּהוּ
כֵּלָן א' כְּלוּם אִתָּם מְקַנִּיטִין אוֹתִי אֵלָּא בְּשָׁבִיל עֲטָרָה הָא לְכוּן טְרוּן בְּאַנְפָּם כֵּן אָמַר כְּלוּם
אִתָּם מְקַנִּיטִין אוֹתִי אֵלָּא בְּשָׁבִיל אֶקוּנִין שֶׁל יַעֲקֹב הַחֲקוּקָה בַּכ"ה טְרוּן בְּאַנְפָּן.

ז"ש הַשְּׁלִיף מְשָׁמִים אֶרֶץ וז"ש (יִשְׁעִי מִד) כִּי גָּאֵל י"י אֵת יַעֲקֹב אֵז בְּיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר עַל
אוֹתוֹ הַחִיָּה הַחֲקוּקָה לְמַעְלָה בְּכֶסֶף כְּבוֹד ז"ש וְזַכְרָתִי אֵת בְּרִיתִי יַעֲקֹב הַתְּחִיל בּו' הַטַּעַם
לְפִי שֶׁהָאֶרֶץ אֲזַפּוֹר ר"ל עַל שֶׁהַשְּׁלִיף מְשָׁמִים אֶרֶץ אוֹתוֹ הַצּוּרָה לְזֶה זְכוּר אוֹתוֹ תְּמִיד
וְיַעֲלֵ זְכוּרוֹנוֹ לְפָנֵי י"י יוֹתֵר מִן אַחֲרִים וְאֵף גַּם זֹאת הַצּוּרָה יִגַּן עֲלֵיהֶם בְּעַת הַיּוֹתֵם בְּאֶרֶץ
אוֹיְבֵיהֶם וּבְכָל ד' גְּלוּת אֲנִי י"י אֶלְקִיָּהֶם יִגַּן עֲלֵיהֶם כַּמ"ש (תְּהִלִּים מו) י"י צְבָאוֹת עֲמָנוּ
שֶׁהֵם צְבָאוֹת שְׁלֹמְעֵלָה עֲמָנוּ בְּגִלוּת זֶה גֵרָם מְשַׁגְּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב עַל הַצּוּרָה הַהוּא אִתְּמַר
וּכְמוֹ שֶׁצּוֹרְתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב גּוֹרְמַת הַגְּאֻלָּה וְזַכְרָתִי לָהֶם גַּם כֵּן בְּרִית רֵאשׁוֹנִים הוּא בְּרִית
שֶׁל שְׁבָטִים מְרֻמָּז בְּמַלְת וְזַכְרָתִי עַל מְנִינָם בִּי"ו תְּרִין אִתְּנוּן דְּשָׁמָא קְדִישָׁא ו"י חַד
זַעִיר חַד אֲרִיף בְּסוּד (רוּת א) וְתַלְכָּנָה שְׁתִּיהֶם שְׁתִּי הַהִי"ן נְשָׂאָר (בְּרֵאשִׁית ג) ו"י גְּרִשׁ
אֵת הָאָדָם שְׁגָרָם לִהְיוֹת ו"י לְאִילְפָא דְּאִזְלָא בְּלֹא קַבְרִיטָא וּכְמוֹ שֶׁהוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם שֶׁהוֹצֵאתִי (שְׁמוֹת ז) אֵת צְבָאוֹתִי אֵת עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ כֵּן בְּגִלוּת הָאִתְּרוּן.

אוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים בְּגִי' מַש"ה וְאַהֲרָן שֶׁתְּקַנּוּ אַד"ם הַרֵאשׁוֹן. אַחֲזוּרְנִית וְאַח"כּ לָמָּה
נִאֲמָרָה זְכוּרָה אַבְל הַקּוֹשֵׁיָא הַשְּׁלִישִׁית שְׁבַמְדְּרִשׁ וְלָמָּה בְּאַבְרָהָם וְיַצְחָק אָמַר אֵף וּבִיעֲקֹב
לֹא נִאֲמַר אֵף לֹא מְבִיא רִש"י בְּפִירוּשׁוֹ וְהַדִּין עֲמוֹ שֶׁלֹּא מְבִיא כִּי אֵי אֶפְשָׁר לוֹמַר גְּבִי יַעֲקֹב
אֵף מֵאַחַר שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן אֵלָּא נוֹדָאֵי קוֹשְׁיֵיתוֹ שֶׁיִּתְחִיל בְּאַבְרָהָם וַא"כ יֵאמַר גְּבִי יַעֲקֹב אֵף
הֲלֵא תִּירֵץ הַמְּדַרְשׁ מִתְּחִילָה עַל שְׁמָנָה הָאֲבּוֹת אַחֲזוּרְנִית וְהוֹצֵרָה לְהִתְחִיל בְּיַעֲקֹב לְכוּן
הַשְּׁמִיט רִש"י קוֹשֵׁיָא זוּ מִן פִּירוּשׁוֹ וְאֲנִי כִּכְר תִּירְצָתִי לְעֵיל הַקּוֹשֵׁיָא שֶׁל אֵף מְחַוְּבָרַת
אַחַר תִּירוּץ ר' בְּרַכְיָה וְרַבְּנָן שֶׁיַּצְחָק אֶפְרוֹ צְבוּר ע"ג מְזַבְּח א"כ מַעֲלַת יַצְחָק יוֹתֵר מִן
יַעֲקֹב וְהִנֵּה לוֹ לְהִתְחִיל בְּיַצְחָק.

ועוד יש להקשות במדרש זה מנ"ל שפדאי כל אחד וא' שיתלה כל העולם בנינו ועוד מאי הקשה ולמה מונה האבות אחרונות הלא זו הקושיא תירץ המדרש מתחילה במה שפתיח בפסוק (ישע' מג) פה אמר י"י בנראה יעקב ויצרף ישראל א' הקב"ה עולמי עולמי מי בראה מי יוצרף יעקב בראה יעקב יצרף וכו' שמ"ס וארץ נבראו בשביל יעקב (תהלים עח) ויקם עדות בייעקב וגו' כל העולם נברא בזכות יעקב כי יוצר הכל הוא אף אברהם לא ניצל מכפשו אש אלא בשביל יעקב אף אברהם נברא בשביל יעקב וא"כ פי' הפסוק בן הוא וזכרתי את בריתי יעקב והטעם שהתחלתי בייעקב תירץ שאף את בריתי יצחק ואברהם הכל אני זוכר בזכות של יעקב ואף הארץ בעצמה אפ"כ בזכות יעקב כי יוצר הכל הוא בשבילו הכל וא"כ תירוצ המדרש בעצמו מה שהתחיל בייעקב תחילה ומאי קא מקשה למה נאמרו האבות אחרונות ואפשר שהקושיא א"כ למה מנה אחרונות ג' אבות הלא יוצר הכל הוא (ישע' מג) כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו א"כ ה"ל למימר כי כל בשמים ובארץ הכל בשביל יעקב גם לא הביא ראיה על יצחק רק על אברהם ולמה מנה הג' אבות אחרונות כי הראיה לא היתה רק (שם כט) פה אמר י"י אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לזה השיב שאם אינו פדאי יעקב אזי מעשה יצחק ואם אין ביצחק אזי באברהם ומפני שזכר ברית אצל כל אחד ואחד הלא יכול היה לכלול כל שלשתן בבריה א' כמ"ש (שמות ב) וינפוך אליהם את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב שא' ברית א' לכלם גם כן ה"ל ל' בן לכן א' פדאי הוא כל א' ואח' שבגיננו יתלה העולם ר"ל לפי שפ"ים לבסוף והארץ אפ"כ הפוננה שפדאי כל ברית של כל א' וא' שהארץ יתלה בגיננו ואפ"כ כל העולם בגין כל ברית וברית שזכר ולא תאמר שתמה זכות אבות לז"א אף גם זאת זה הזכות יהיה בכל ארבע גליות בהיותם בארץ אויביהם אף שזכות אבות תמה ברית אבות לא תמה ולזה השיב כל ד' גליות וא"כ אמר וזכרתי להם ברית ראשונים על אלו הג' אבות האף שזכות כל א' תמה מ"מ ברית אבות במקומה עומדת: אז תרצה וגו' ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם.

וכבר תמה זכות אבות מ"מ לא מאסתים וגו' להפך בריתי אתם אני י"י ר"ל אף (ישע' נד) כי החרים שהם האבות ימוש והגבעות שהם האמהות תמוטינה מ"מ חסדי מאתך לא תמוש כי (תהלים צד) אם אמרתי מטה רגלי שזכות אבות שהם ג' רגלים שלמעלה תמה (שם) חסדך י"י יסעדי כי אף אם אינו זוכר חסדי אבות מ"מ מביא גואל לבני בנייהם למען שמו ז"ש אני י"י אלקיהם.

במדרש ולמה מזכיר זכות אבות ומזכיר זכות הארץ עמהם וקשה איך מקושר קוש' למה שפי' מתחילה שהפסוק מתרץ מה שזכר יעקב מתחילה לפי שיש אף אצל יצחק ואע"פ שיש ליצחק מעלה שאפ"כ צבור ע"ג המזבח גם לתירוצ הראשון שהיה בעל יסורין ונמצא בחייו היה עולה תמימה ויש לו יותר מעלה בזה מייעקב גם אברהם שיש לו מעלה שהוא ראש למאמינים יש לו גם כן אף א"כ קשה למה מזכיר זכות אבות וזוכר ארץ עמהם כי לפי פי' הראשון פוננת הארץ שגם בזכות יעקב נברא הארץ כי יוצר הכל הוא וגם למה שתירץ שמנה אבות אחרונות להודיע שפדאי זכות של כל א' שבגיננו יתלה הארץ א"כ לזה הפי' קשה למה מזכיר הארץ עמהם ותירוצ של זה הפי' הוא חושב מרובה עליונה ג' אבות והשכינה עמהם שהיא המגדלת ועל פיה ישק ונותנת טרף לביטה ז"ש ואף גם זאת על השכינה שהיא עמהם בגלות.

אמר יעקוב מלא בו' בזוהר לפי שיעקוב פללא דאילנא. במדרש לפי שאליהו נתן משפון אות ו' והטעם שנתן ה"פ ו' כי הקללות מתחילין בו' ומסיימין בה' של שם אותיות אלו ממנושכנין בגלות (משלי ג) בכל דרכך דעה"ו שהם עמנו בגלות וכה"א ונתתי משפני בתוככם שהם סוד המשפון שנתן הקב"ה והתהלכתי בתוכם דייקא.

או נתן ו' להשלים ו' של (בראשית ב) תולדות השמים והארץ שנתקרו ו' דברים ואינם מושלמים עד שיבא תולדות פריץ לכן כל תולדות במקרא חסר בר מן תרין אלו ולפי שיעקוב דיוקנא דאדם קדמאה ועוה"ז נברא בה"בראם ונתקרו ו' דברים לכן ה' פעמים ו' להשלמת העולם הזה להתקינו פבראשונה ולכן (ישעיה נט) ובא לציון גואל מלא בו' פשם שהגלות יילכו לפני רודף מלא בו' כי באו (יחזקאל ט) ששה אנשים מדרך הצפון או ו' מלא למלאות ו' ברכאין של ברפת פהנים שלשה פסוקים ובכל פסוק ב' ברכות לכן אמור להם מלא בו' על ו' ברכאין אלו ואליהו הוא פינתס שניתן לו ברית שלום ו' קטיעה בזה העולם ולעתיד לבא יתמלאו הצינורות ויהיה (שמות יז) כי יד על פס יה מלא בו' כו"ס (דברים לג) מלא ברפת י"י ים ודרום ירשה לכן נתן כה"ג דלעילא אליהו ו' שנו ליעקוב גם מרמז על ששה שעורים של פועז שיהיו ו' מעלות למשיח לע"ל כמ"ש במדרש על פ' וקרבנו דאתמר גבי נחשון ויצאו משבט יהודה ו' אנשים שקל א' ו' מעלות גם בבית שני שנתקרו ה' דברים ואותן הו' דברים שנתקרו ביום ראשון יתמלאו לכן ה"פ ו'.

או בא לרמז על ענין גדול (דברים ד) למן היום אשר ברא אלקים אדם על הארץ וחי בו"י של שם בן ד' כמ"ש (בראשית ג) ויגרש את האדם ר"ל שגרם אד"הר בחטאו שנסתלקו ב' ההין ונשאר ו"י בעולם וזה סוד כל פסוק בתורה חד זעיר וחד אריה בר מן כ"ב פסוקים הענין כ"ב צינורות הם בעולם ז"ס ברכות המתחילים מן א' עד ת' שהם כ"ב צינורות ונברא העולם בג' א"ב אתנון רברבין אתנון זעירים אתנון בינונים הן הן לדעתי ג' אבות עליונים גבי כל א' כתיב א"ת וזכרת"י א"ת בריתי יעקב וא"ת וא"ת והוא סוד גלגל החוזר בעולם פי גלג"ל בחדשבוך ג"פ כ"ב שהם ג' אלפא ביתא שבהם נברא העולם בריה רחמנא דיהיב א"נריין ת"ליתאי נוטריקון א"ת וע"ז נאמר והארץ אנופון פי באלו הג' נברא הארץ מיום שאכל אדם הראשון עץ הדעת טוב ורע גרם ו"י לכל העולמות והנה קין מסטרא דקינא מסאבותא מסיתרא דרע הקל מטוב (בראשית ד) ויש"ע י"י אל הקל ואל מנחתו פי ה"בל הוא מעשר מש"ע נהורין דלעילא הנתיילין בו' ובי' של שם שהוא אבא וברא לכן אמר במדרש קין הרג להקל באב"ן נקרא אבן ע"ש אב וכן שהם ב' אותיות אלו ו' י' (שם) ויצא קין מלפני י"י כי גרם לפגום ויש"ע י"י לקין אות בזוהר אות ו' משמו נתן הקב"ה לרמז על יתרו פי הוא (שופטים ד) וחקר הקני נכרד מקין וילדעתי ו"י שם י"י לקין אות שהוא גרם ג"כ ו"י לכל עולמות ונח שמצא חן מתחלה שתיקן פלי מחרישה אח"כ (בראשית ו) ו"י נחם י"י אשר עשה את האדם פי גרם נח בינו ט"ז פ' ו' והביא ו"י לעולם עד שבאה רבקה דיוקנא של חנה (שם ג) אם כל חי היא היתה אם יעקב ועשו (שם כה) ויתרוצצו הבנים הראשונים הידועים מסטרא דטוב ורע קין והקל כשבאה על פתח ע"ז בא עשו ויעקב על פתח ב"כ וב"מ מסטרא דטוב ועשו הנה עיקר שמו אשר קראו אותו עש"וי ונגמר נמצא שהיה לו ב' אותיות של השם ויעקב ראה שיש לעשו סיטרא דקדושה ב' אותיות קדושות (שם לב) ו"י אב"ק איש עמו

שהי' מעלה אבק עד כסא הכבוד ונחלקו על אלו י"ו אותיות קדושות ר"ת ו"י או"תיות ב' קדושות ויעקב הנה ראוי לקרות בשם עקב רק (שם כה) ואחרי כן יצא אחיו ויד"ו אוחזת בעקב עשו קרי בי' ויו"ד שהיא בעקב ובסוף של עשו סוד עו"הב שעשו הוא עקב לסוליינתא עשה יעקב ראש ועטרה לראשו לכן (שם) ויקרא שמו יעקב.

וז"ס הכורה שלקח יעקב עו"הב גברא בה' ואצל עשו אתמר (שם) ויאכל וישת ויקם וילך ויכו ה"פ ו"י לכן א' שני גוים בי' וקרי בו' פי הי' לקח יעקב מעקבו של עשו: איתא בס' הפליאה שלע"ל יבא מלאך שנקרא גדיאל קרא בחיל וכו' אמר (דניאל ד) גודו אילנא וקצצו ענפיהי שנה נאמר על ו' של עשו שיש לו עוד אות אחת משמו ית' ולע"ל יקצצו ממנו (שם) ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו אז נשאר מן עש"ו (ישעיה נ) ע"ש יאכלם ואז יהיה (שם י) כמסוס נוסס לדעתי אליהו הוא מתושבי גד רמז יעקב עליו (בראשית מט) ג"ד גודד וגודנו והוא גדי"אל יגוד עקב של עשו היא הו' שבסוף שמו ולכן נטל אליהו ו' משמו שהוא בסוף ונתן ליעקב משכונן שהוא יגוד העקב לע"ל ויאמר לע"ל גודו אילנא ונמצא שע"ז א' עשו לאביו (שם כז) ויעקבני זה פעמים פי שני פעמים לקח את חלקי את בכורתי לקח על אות י' שהוא כפלים מן ה' שהוא עו"הז ועו"הב בי' ועתה לקח את ברכתי הן הן ו' ברכות של ברכת פהגים אמר להם מלא בו' פי בג' פסוקים ו' ברכות ז"ש ויעקבני זה פעמים (שם) וישטום עשו וגו' על אלו הב' אותיות קדושות ועל אלו הב' אותיות (שם לב) ו"ישלח יעקב מלאכים וגו' (שם) ו"י אבק איש עמו עד שהודה לו על הברכות והוא צולע על ירכו שעד היום יש לעשו הו' שהוא ירף (שם) ותקע כף ירף יעקב בזוהר בקל אתר דאי' כף היא י' וסי' כף אחת הוא עשרה זהב פי הי' הוא בשמו של יעקב אכל הירף בעצמו שהוא הו' עדיין רפויה בדינו והוא צולע עליו ועשו א' ליעקב (שם לג) יש לי רב אחי על ו' של שם קאמר שהוא ארוף לקבל י' שהוא זעיר עשו נקרא גדול ע"ש זה האות ויעקב נקרא קטן ע"ש שאחז בי' שהוא הקטן שהוא עו"הב והשיב יעקב (שם) יעבר נא אדוני לפני עבדו עד אשר א"ב"א א"ל א"דנ"י ש"עיר"ה ס"ת אלי"ה פי כפר נתן לי אליהו משמו ו' למשכונן שיבא ויקרא בחיל גודו אילנא וגו' אכ"ר.

או על סוד ירף זה שהוא ו' של ה' שבשעת הגלות ו' של ה' שניה של שם נסתלקה ונשארה ד' ועל זה הירף צולע יעקב דאי' בי' (שם כז) הו"ה גביר לאחיה וכשנלקחה הירף נשתייר הו"ד (איכה א) נתנני שממה כל היום דו"ה שהודי (דניאל י) נהפך עלי למשחית ונעשה מן הו"ד דו"ה וכן קרני הו"ד של משה משם וניקת כל הנביאים כמ"ש (במדבר כז) ונתת מהודך עליו והמלאכים קראו תגר (תהלים ח) תנה הודך על השמים לכן נטל אליהו ו' של שמו ונתן משכונן ליעקב ה"פ שלע"ל (איוב מא) אהד באחד יגשו ומקבילות יהיו הל"ול א"ות באות (תהלים מו) י"י צבא"אות עמנו (שמות ח) ושמתי פדת בין עמי חסר פתיב פי אות ו' הוא חסר והשכינה דלה ונעניה ולע"ל (ישעיה נד) הרחיבי מקום אהלך (מלכים א ה) ותרב חכמת שלמה שתהיה סיהרא במילואה ומן ד' פשתבא אות ו' בתוכה נעשה ה' (שמות ח) למחר יהיה ה"אות הנה (תהלים פו) עשה עמי או"ת לטובה (שמות לא) בני ובין ישראל או"ת הוא לעולם שיהיה ה' מלאה כפראשונה: בתקונים אליעזר בני לא תצפה לרגלי דמשיחא עד דמתחזי קשת בג' גוונים פה"א וראייתה לזפור ברית עולם ז"ש וזכרתי את בריתי יעקב ירוק ואף את

בריתי יצחק סמוק ואף את בריתי אברהם חנוך אז והארץ אנפור לקנים קרא וראיתי
לזפור ברית עולם וכמ"ש דוד (תהלים ג) ואתה י"י מג"ן בעדי אז זמן הגאולה (שם)
כבודי ומרים ראשי ואלו ג' גנונין הן סוד מיכאל ג"ב ריאל נ"ו ריאל לכן אדם ירוק
והוצרה להתחיל למטה למעלה (משלי טו) בית גאים י"י י"רוק ס"ומק חנוך א"ף
ג"ם ז"את ר"ת אג"ז בהיותם בארץ אויביהם אז (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות ושק
אשים פסותם דמתלבש בג' גנונין אחרים שהם טחולמרה כבד והן משחית אף חמה
שכינה הוא פדמות נשמה לכל ישראל וישראל הם גוף אחד פשם פשרוצה הקב"ה לייסר
את האדם הנשמה סובלת צרת היסורים כן השכינה סובלת צער ישראל ז"ש ואף גם
זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים וגו' לכולותם שהיא השכינה שלא תסבול עול
השיעבוד וכשלו איש באחיו.

בעון אחיו כי כל ישראל ערבים זה בזה מדלא קאמר איש באיש אבל באחיו מורה
שבשביל זה הוא נכשל לפי שהוא אחיו ושותפין שכל מה שהם עושים מתפוסת הבית
הם עושים ומשקלמין מביתם גם נמשלו ישראל לאג"ז פשונוגעים בא' מהם של גל אגוזים
מתנענעים כלם ומרגישות כל א' בצער חבירו ז"ש וכשלו איש באחיו בצער אחיו.

גם אפשר לומר שלא די שיש לנו צרות מן גוים רק א' מזיק לחבירו. ועפ"י תיקונים דף
ק"ו תיקון ט"ז יעקב בגין דלא הנה ביה פסולת אי זרעו בגלותא (דברים לג) וישכן
ישראל בטח בדד עין יעקב ואתמר במפקא דפורקנא (שם לב) י"י בדד ינחנו ואין עמו
אל נכר לא תערבון בהו ערבוביא הגיורים בג"ד אין מקבלין גרים לע"ל דעלייהו דזרע
יעקב כתיב (תהלים פ) גפן ממצרים תסיע מה גפן לא הרפכה ממנו אחרא כן זרעי הנה
נטרין אות ברית ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא דפסולת דאברהם גרם לישמעאל
ופסולת דיצחק גרם לעשו דאשתעבידו לבנוהי בסוף בגלותא וא"כ הפסוק מתחיל
ונכרתי לע"ל את בריתי יעקוב בו' כי (ירמיה ב) ואנכי נטעתיה שור"ק ר"ל מן ג' אבות
אבל כל הזרע אמת שהוא יעקב וישכון בטח בדד עין יעקב לכן הוסיף ו' שהוא סוד יעקב
(בראשית לב) כי במקלי עברתי את הירדן ואיך נהפכת שערבבת עצמה סורי הגפן
נכריה לקחו נשים נכריות הלא הגפן לא מקבל הרפכה אחרא לכן התחיל ביעקב כי
פסולת של יצחק גרם אף ופסולת של אברהם גרם אף שיהיו בניו משתעבדין לסוף: ואף
גם זא"ת.

על סוד הברית זאת בריתי אשר תשמרו גורם שבארץ אויביהם לא מאסתים ונכרתי
להם ברית ראשונים פשיצאו ממצרים הנה ג"כ גפן ממצרים תסיע ובא יעקב כמ"ש
(שמות יד) ויבא ישראל סב"א את ה'ד הגדולה או ו' של בריתי רומזת על סוד שיעור
קומה של אד"הר שנתמעט מו' אלפי' שנה ג' עולמות ב'יע' כל העולם פלול מב' אלפים
ולא זכה רק להיות תלה של עולם והפקדתי עליכם בהלה אל תקרי בהלה אלא בחלה
עבור עון חלה נעשה מה' ח' שהוא סוד רזא דסיטרא אחרא משהו בין חמץ למצה ולא
זכה אד"הר רק להיות ה' אלפים מעשר ממנו תרי למאה ולע"ל יזפו עוד לו' שלקמין
שהוא איפה שעורים שנתן בועז לרות שש שעורים על סוד שיעור קומה איפה מלאה
שלקט אי"פה וגם ו' שעורים שנתן לה (רות ב) ויהי משפרתה שלקמה רצה לומר להיות
איפה שלקמה כמו שהיתה לאה ו' מעלות של ו' בנים שיצאו ממנה לכן אות זה נרמז

לַיַּעֲקֹב וַיָּבֵא יַעֲקֹב שְׁלֹם בּוֹ אֶלְפִים לְכוֹן (בְּרֵאשִׁית ל ג) א"שר א"בא א"ל א"דוֹנִי ר"ת ד'
אֶלְפִין פִּי אַז הִתְחַלָּה ב' אֶלְפִים שָׁל מְשִׁיחַ.

וּבְסֹפֶר ע"מ מֵאָמַר אִם כָּל חַי סִי כ"א אָמַר וְנִזְכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב לְרַבּוֹת הַשְּׂכִינָה לַע"ל
וְאִף אֶת בְּרִיתִי יַעֲחֹק ב' רַבּוּיִם לְמַעַט שְׂכִינָה בְּבֵית שְׁנֵי אֵל מְסַתֵּר פִּי חֶסֶד ה' וְאִף אֶת
בְּרִיתִי אֲבָרְהָם ב' רַבּוּיִם עַל שְׂכִינָה בֵּית רֵאשׁוֹן פִּי עַל אִפִּי וְחֲמַתִּי הִיָּתָה הָעִיר הַזֹּאת עַל
תְּמִיד שְׁקָרַב בּוֹ שְׁעוֹת ע"ש: אִם בְּחֻקוֹתֵי תִלְכוּ.

בְּמִסְכַּת ע"ז דָּף ה' אִין אִם אֶלָּא לְשׁוֹן תַּחְנוּנִים וְכַה"א (תְּהִלִּים פֵּא) לּוֹ עַמִּי שְׁנֹמַע לִי
אֵעֲפ"י שְׂאִין לְהַקֵּב"ה תּוֹעֲלֵת וְנִזְק בְּזָה כַּמ"ש (אִיּוֹב לָה) אִם צְדָקָתָה מֵה תִּתֵּן לּוֹ מ"מ חֲפִץ
הַקֵּב"ה בְּנוֹ שְׁנֵהִיָּה צְדִיקִים וְכוֹן (שְׁמוֹת כֵּב) אִם פֶּסֶף חִלּוֹה אֶת עַמִּי הַקֵּב"ה מְבַקֵּשׁ שְׁיִלוּ
לְעַנְי אֶבֶל ע"פ הַקְּבֵלָה שְׂכִינָה בְּתַחְתּוֹנִים צְרוּף גְּבוּהָ (תְּהִלִּים ס) בְּאַלְקִים נַעֲשֶׂה חֵיל לְכוֹן
מְבַקֵּשׁ הַקֵּב"ה שְׁהִלְכוּ בְּחֻקָיו כְּדִי לִיתֵן גְּשָׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְהִיא ע"ש מ"ש בְּמִדְרַשׁ יִלְקוּט
ע"פ (שָׁם כַּה) זָכַר לִי אֶתְהָ לְמַעַן טוֹבָה י"י שֶׁהַקֵּב"ה רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבָה לְעוֹלָם וְכַבֵּיכּוֹל
כְּאִשָּׁה שְׂשִׁישׁ לָה חֵלֶב וְרֹצֵה לִינֹק הַיָּלֵד: וְאַכְלֵתֶם לְחַמִּיכֶם לְשׁוֹבַע וְיִשְׁבַּתֶם לְכָטַח בְּאַרְצְכֶם.

ע"פ הַזֹּהָר בְּשַׁעַת רַעֲב שׁוֹד וְכָפֹן נִכְנָסִין לְכָטַן אָדָם וְגוֹרְמִין שְׁלֵא יִשְׁבְּעוּ ז"ש וְאַכְלֵתֶם
לְחַמִּיכֶם בְּמִשְׁקֵל וְאַפ"ה לֹא תִשְׁבְּעוּ בְּדַרְךָ הַפֶּשֶׁט פ"ד (קַהֲלָת יֵא) שְׁלַח לְחַמֵּךְ עַל פְּנֵי
הַמַּיִם פִּי בְּרוּב הַמַּיִם תִּמְצָאֵנוּ לְכִי מ"ש מַה"רִי טִיטְצָאק פְּשִׁיָּה מְסַתֵּפֵק הָאָדָם בְּלַחֵם
צָר וּמַיִם לְחֵץ לְעוֹלָם לֹא הִיָּה מְחַסֵּר מְזוֹנוֹת ז"ש שְׁלַח הַרְגֵל עֲצָמָה שְׂיִהֵי' מְאַכְלָה לַחֵם
עַל פְּנֵי הַמַּיִם אִזִּי (שָׁם) בְּרוּב הַמַּיִם תִּמְצָאֵנוּ וְיִהְיֶה לָּהּ מְזוֹן דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ פִּי (תְּהִלִּים
קל"ו) נוֹתֵן לָהֶם לְכָל בְּשָׂר כַּל"ח עַד (אִיּוֹב ה) תְּבוֹא בַכַּל"ח אֵלַי קָבַר פִּי הָאֲלֵקִים בְּרֵא
אֶת הָאָדָם יִשָּׂר שְׂיִהֵיָה לְכָל גְּוֹנִיָה דִּי מְחַסְרָהּ וּמַה שְׂרוּב הָעוֹלָם צוֹעֲקִים וְרַעֲבִים וְצָמְאִים
וְהֵמָּה בְּקִשׁוֹ חֲשׁוֹבֵנוֹת רַבִּים שְׁהֵם רוֹצִים שְׂיִהֵי' לְכָל אֶחָד עוֹנֶשׂר רַב וְחֲשָׁבוֹן גְּדוֹל בְּפִנְקִסוֹ
וְאִינוֹ מְסַתֵּפֵק בְּמַה שְׁנִתֵּן לוֹ הַקֵּב"ה ז"ש (תְּהִלִּים לז) נַעַר הִיִּיתִי גַם זַקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי
צְדִיק נַעֲזֹב גַּם זָרְעוֹ וְהִטְעַם שְׁהֵם אִינָם מְבַקֵּשִׁים רַק לָחֵם כַּמ"ש יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית כַּח)
וְנִתֵּן לִי לָחֵם לְאֶכּוֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ וְלֹא יוֹתֵר ז"ש (תְּהִלִּים כג) י"י רוֹעֵי לֹא אֶחְסֹר ר"ל
שְׁלֵא יִתֵּן לִי הַקֵּב"ה רַק שְׁלֵא אֶחְסֹר וְלֹא מוֹתְרוֹת פִּי כְּשִׂיָּהֵיָה לִי מוֹתְרוֹת בְּנְאוֹת דְּשָׂא
יְרַבִּיצְנִי וְעַל מִי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי אִז נִפְשִׁי יִשְׁוֹבֵב ר"ל מְלִשׁוֹן (יְרַמְיָה לֵא) הַבַּת הַשׁוֹבְבָה
פִּי (דְּבָרִים לֵב) שְׁמַנֵּת עַפְיֵת כְּשִׁית וְיִנְבֵּל צוֹר יִשׁוּעָתוֹ וְכוֹן (שָׁם) וַיִּשְׁמַן יִשְׁרוּן וַיִּבְכַּעַט
לְכוֹן לֹא יִהְיֶה לִי מוֹתְרוֹת רַק י"י יִתֵּן לִי פְּרִנְסָה שְׁלֵא אֶחְסֹר וּבְזָה יִנְחֵנִי בְּמַעֲגָלִי צְדָק לְמַעַן
שָׁמוֹ אוֹ יֵאמֶר מְזֻמּוֹר זֶה אָמַר דָּוִד כְּשִׁרְאָה הַקֵּב"ה נִתֵּן לוֹ שְׁלֹהָ בַעו"ה הַזֶּה שְׁבָהָהוּא עוֹבְדָא
דַּר' שְׁמַעוֹן בְּרַבָּה וּר' חֲנִינָא בְּתַעֲנִית שְׁלֵא שְׁבָקוּ אֶחְתִּיָּה לִיטוֹלְכְלוּם מִפְתוּרָא דִּהֵהוּא
עֲלֵמָא דְאֶחְזוֹ לִיָּה בְּחֻלְמָא כָּל הַצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים בְּפְתוּרָא דְתַלְתָּ פְרַעָא וְאִיְהוּ חֶסֶד חַד וְעַנְיָן
שְׁלַחֵן שָׁל עו"הָב תְּלַת רַגְלִים הוּא סוּד ב' רַגְלִים שְׁעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם פִּי ג' עַמּוּדִים הֵם
תוֹרָה עֲבוּדָה ג"ח הֵן הֵן (בְּרֵאשִׁית יח) שְׁלֵשָׁה אֲנָשִׁים נִצְבִים עֲלָיו שְׁפָתָחוּ רַבְּנָן בְּקָרָא
בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ שָׁל אָדָם בְּאֶלְוִי מְמָרָא בְּתוֹקְפֵי דְדִינָא שְׁהוּא חוּם הַיּוֹם כְּמוֹ שְׁהֶאֱרַכְתִּי
ע"פ (שָׁם) וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם דָּא נִשְׁמַתָּא הַאֵהֱלָהּ ה"יכָל א"הֵבָה ה"יכָל ל"בְּנַת ה"סְפִיר
דְּסֻלְקִי בְּהוּ נִשְׁמַתָּא (שָׁם) ל"וֹנְשִׁי וְ"עֲשִׂי ע"גַּת וְצְדִיק ע"ל שְׁ"לַחֵן י"בֵא ע"בּוּדָה ג"ת
ת"וֹרָה לוֹש"י וְעַש"י בְּגִי' מִיכָא"ל גְּבֵרִיא"ל שְׂכִינָה לְמַעֲלָה עַל רֵאשׁוֹ כַּמ"ש

וַיֵּרָא אֵלָיו י"י וַיִּשְׁנֵי מְלָאכִים מוֹלִיכִין אוֹתוֹ כַּמ"ש בַּזְּהָר חֲדָשׁ ע"פ לך לך מֵאַרְצָךָ שְׂאֵלוֹ הַשָּׁנִים הוֹלְכִין עִמּוֹ א' מִיָּמִין וְא' מִשְּׂמָאל ז"ש (תְּהִלִּים צא) כִּי מְלָאכִיו דַּיִיָּקָא ר"ל אוֹתָן מְלָאכִים שֶׁל הַקַּב"ה שְׂסוּבִין כְּסֵא כְבוֹדוֹ (שָׁם) יִצְוֶה לָךְ לְשַׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ דְרָךְ כָּל הָאָרֶץ ז"ש (שָׁם כ) י"י רֹעֵי לֹא אֶחָסֵר בְּעוֹ"הב מִן תְּלַת פְּרָעִין מֵאֵן אֵינוֹן תְּלַת פְּרָעֵי לז"א (שָׁם) בְּנֵאוֹת דִּש"א יִרְבִּיצָנִי ר"ל ד"ין שְׂ"לֹום א"מת הֵן הֵן ג' דְּבָרִים שֶׁהַעוֹלָם קָנִים עֲלֵיהֶם עַל מִי מְנוּחוֹת הוּא עֵץ הַחַיִּים מְהֵלֵךְ ת"ק תְּחִנּוֹתֵי מִתְּפַלְגִין כָּל מִיָּמֵי בְּרֵאשִׁית אֲזִי נִפְשִׁי יִשְׁנֹבֵב תְּשׁוּב אֶל אֱלֹקִים אֲשֶׁר נָתַנָּה יְנַחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צָדֵק דְּהֵינְנוּ מ' כִּיכָאל ע"ם ג' בְּרִיאַל ל' פְּנִי י"לך צָדֵק הִיא הַשְּׂכִינָה לְפָנָיו יְהִלֵּךְ כְּשִׁישִׁים לְדָרְךָ לַעוֹה"ב פְּעֻמּוֹ ג"ם כִּי אֵלֶּה תִּרְיִן מְלָאכִין ג' בְּרִיאַל מ' כִּיכָאל כִּי אֵלֶּה בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע מְלָאךָ רַע כִּי אִתָּה עֲמָדִי גַם הַשְּׂכִינָה עִמּוֹ ז"ש תַּעֲרֹךְ לְפָנֵי שְׁלַחֵן שְׁלַחֵן מְלֹא וְלֹא חָסֵר בְּהוּא עֲלָמָא (שָׁם קִיב) רְשַׁע יִרְאֶה וְכַעַס שְׁנִי וְחָרוֹק כִּי סָבִיב לְצַדִּיקִים רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן ז"ש נִגְד צוֹרְרֵי וְלֹאֵיֶדָךְ פִּירוּשָׁה בְּרַבָּה פ' אָמור סָבִיב לְרְשָׁעִים צַדִּיקִים יִתְהַלְכוּן שֶׁהַצַּדִּיקִים הוֹלְכִים דְרָךְ רְשָׁעִים בְּגִיהָם וְדוֹד יִדַּע שֶׁהוּא יִלְךְ דְרָךְ שְׂאוֹל ז"ש נִפְשִׁי יִשְׁנֹבֵב יִדַּעְתִּי שְׂרוּחַ תְּשׁוּב אֶל אֱלֹקִים רַק שֶׁבִקֵּשׁ שִׁינְחֵנוּ בְּמַעְגְלֵי צָדֵק דְרָךְ ג' ע' לְמַעְלָה לְמַעַן שָׁמוֹ ר"ל הַשְּׂכִינָה שֶׁהוֹלְכֵת עִמּוֹ כִּי גַם כִּי אֵלֶּה בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע כִּי אִתָּה עֲמָדִי בְּגִיא נוֹטְרִיקוֹן (מְשָׁלִי טו) ב"ית ג' אִים י"סח א' כִּי הַצַּדִּיק הוֹלֵךְ וּמַעְלָה נִיצוּצוֹת טְמֵאוֹת וּמְכַנִּים אוֹתָם בְּקִדְוָשָׁה ז"ש ת"ערוֹךְ ל' פְּנִי שְׂ"לַחֵן כִּי שְׁלַחֵנוּ שֶׁל אֵד מְכַפֵּר כְּמוֹ ת"מִידִין שְׁנִים ל' יוֹם כִּי תִש"ל תְּמִידִין מְקַרִּיבִין לְשָׁנָה ב"פ שְׁס"ה אֶחָד בְּבִקְרָא וְא' בְּעָרֵב ר"ת ת"ערוֹךְ ל' פְּנִי שְׂ"לַחֵן לְהַמְתִּיק נח"ש עִקְר"ב שֶׁהִיא ג' כ' בְּגִימְטְרִיאַתִּי תִש"ל ז"ש נִגְד צוֹרְרֵי לְקַבֵּל תִּרְיִן צוֹרִים שֶׁהֵם (בְּמִדְבָּר כה) צוֹרְרִים לְכֶם בְּנִכְלִיהֶם בְּמַחְשָׁבָה רַעָה וְהֵן הֵן סְמָאל וּבֵת זוּגוֹ בְּגִי' (אֶסְתֵּר ג) צוֹר"ר הִיהוּדִים נְחָשׁ וְסְמָאל עִם הַכּוֹלֵל וְהִיא סוֹד (וַיִּקְרָא יג) נג"ע צִרַע"ת כִּי תִהְיֶה בְּאֵדָם אִיהוּ נִגְע וְאִיִּתְתִּיחַ צִרַעַת דְּאֵינוֹן לֹא תִאֲוֶנָה אֵלֶיךָ רַעָה דָא לִילִית וְנִגְע דָא דְכוֹרָא לְקַבֵּל (תְּהִלִּים צא) כִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לָךְ נ' ג' צ"וֹרְרֵי ר"ת נ' צ" נִיָּקַח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ חֵד א' נ' ז"ש דְּשַׁנַּת בְּשָׁמֵן רֹאשִׁי וַיֵּשׁ לִי טוֹב עוֹלָם הִזָּה אִפ"ה כּוֹסֵי רוּיָה בְּעוֹלָם הַבָּא שְׂלֹא יִחְסֵר מְשַׁלְחָנִי כְּלוּם וּבְזָה שֶׁב לְבָאֵר מ' ט' בְּקֵשׁ שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ מוֹתְרוֹת כִּי אִם טוֹב וְחֶסֶד יִהְיֶה לוֹ לְרוּב אֲזִי יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי ר"ל מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּעַנְיָנִי עוֹלָם הִזָּה אֲזִי כָּל יְמֵי חַיֵּי הוֹלְכִין לְאִיבּוֹד כַּמ"ש (שָׁם נה) אֲנָשִׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחְצוּ מִיָּהֶם שֶׁהוֹלְכִין יְמִיהֶם לְאִיבּוֹד וּז"ש יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי שֶׁהֵימִים רְדוּפִין וְהוֹלְכִין לְהַבֵּל אֲבָל וְשִׁבְתִּי בְּבֵית י"י כְּשֶׁאֲנִי עוֹסֵק בַּתּוֹרָה וַיּוֹשֵׁב בְּבֵית י"י אֲזִי לְאוֹרְךָ יָמִים ר"ל כָּל יוֹם יוֹם נַעֲשֶׂה לְבוּשׁ לְשִׁבְתִּי בְּבֵית י"י לַעוֹ"הב כִּי (מְשָׁלִי י) יִרְאֵת י"י תּוֹסִיף יָמִים בְּכָל יוֹם נַעֲשֶׂה מְמַנּוֹ לְבוּשׁ אֲבָל (שָׁם) שָׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצַרְנָה וְהוֹלְכִין לְאִיבּוֹד: (שְׁנִיךָ לְפָרְשָׁה בַה"ר ס"ינִי בְּאוֹת ה"רֵאוּשׁוֹנָה ס"ומך י"י נ' פִּילַת י"שִׂרָאל ס"נְדַלְפוֹן י"קִרִיב נ' פִּשׁוֹת י"שִׂרָאל) חֶסֶלֶת פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא בְּמִדְבָּר תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאוֹתָם אִתָּה וְאֶהְרֵן וְאֶתְכֶם יִהְיֶה אִישׁ אִישׁ וְגו' רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָיו הוּא.

בְּהֵאֵי קָרָא אֵיתְרַמִּיז סוֹד הַדְּגָלִים כְּעֵין דּוּגְמָא דְרֵתִיכָא עֵילָאָה בְּסוֹד (שְׁמוֹת יז) כִּי יָד עַל כֶּסֶף אֵיתָא בְּמִדְרַשׁ הַנְּעִלָם רוּחַ בְּעוֹבְדָא דְהֵאֵי רַבִּיא דְדַלִּיג מֵאִיגְרָא לְאַרְעָא לְמִשְׁמַע אִישׁ"ר מְבַרַךְ בְּאֵינוֹן י' דְּבָרִים שֶׁל סְעוּדָה רַבִּיעָאָה לְהַגְבִּיחַ יָדָיו בְּגִין דְּאַצְבָּעוֹן אֵינוֹן דִּיּוֹקְנָא דְלַעֲיָלָא אֲצָבָעוֹן אֵינוֹן חֲמֵשׁ ד' אֲצָבָעוֹן מְחוּבְרִין כְּחֵדָא אֵית בְּהוֹן ג' פְּרָקִין בְּרִזָא

דְרִיתִיכָא עֵילָאָה דְהִיא רְתִיכָא קְדִישָׁא אֲצַבְעֵין אֵינּוּן ד' וְאֵינּוּן תְּרִיסַר פְּרָקִין וְעַל דָּא שְׁמֵ
דְאַרְבַּע אַתְּנּוּן תְּרִיסַר אַתְּנּוּן אִיהוּ וְדָא שְׁמֵ הַמְּפֹרָשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו אֵינּוּן י"ב פְּרָקִין כֹּל פְּרָק
וּפְרָק אֵית אִיקְרִי אֲצַבְע יַמְיָה אֵית אִיקְרִי גְוָדָל אִיהוּ חַד מִיַּנְיָהּ וְאִית בָּהּ ב' פְּרָקִין אֵינּוּן
תְּרִין פְּרָקִין תְּרִין אַתְּנּוּן טְמִירִין תְּרִין דְרָגִין עֵילָאִין טְמִירִין שְׁבַחָא דְכוּלְהוּ אֵינּוּן וּמִפְתָּחָא
דְכוּלְהוּ לְעֵילָא לְגַבֵּי הַאי טְמִירָא דְלָא אַתְּגַלְיָא לְאֵלִין פְּרָקִין כֹּלְהוּ זְקִיפִין לְגַבֵּי הַאי
טְמִירָא לְבַתַּר דְאַתְקַדְשׁוּ בְּגִין דְכוּלְהוּ מִתְבְּרַכִּין מִיַּנְיָהּ וְהַשְׁתָּא פִּינּוּ דְאַתְקַדְשׁוּ צְרִיף
לְזַקְפָּא לֹוּן לְעֵילָא לְאַתְעָרָא אֵינּוּן פְּרָקִין עֵילָאִין קְדִישִׁין דְאַטְמִירוּ עַכ"ל.

לְכֹן יֵשׁ בְּשֵׁם שָׁל אַדְנִי ד' אוֹתִיּוֹת אֵלוּ אַרְבַּע אֲצַבְעוֹת וּבְכָל אוֹת שְׁמֵ מְפֹרָשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו
ר"ל לְפָרֵשׁ כֹּל אוֹת א"לף ד"ל ת נ"וּן יו"ד הרי י"ב אוֹתִיּוֹת וְכֹן הֵיוּ מְשָׁה וְאַהֲרֹן דְמוֹת י'
אַתְּנּוּן טְמִירִין דְמִיּוֹן אַגוּדָל שְׁבִיד ב' פְּרָקִין וי"ב נְשִׂאִים עַל ד' דְגָלִים בְּכָל דְגָל ג' שְׁבַטִים
הַרי אַרְבַּע אֲצַבְעוֹת אַחְרוֹת כַּמ"ש תְּפַקְדוֹ אוֹתָם לְצַבְּאוֹתָם ר"ל כְּמוֹ שְׁהֵם צָבָא אוֹת
לְמַעְלָה דְהֵינּוּ אַתְּהָ וְאַהֲרֹן הֵם דְמִיּוֹן גְוָדָל וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָיו
וְאַלְהָ וְגו' דְהֵינּוּ י"ב נְשִׂאִים דְמִיּוֹן מְרַכְבָּה שָׁל מַעְלָה ז"ש בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת דְלְעֵילָא ז"ש
בְּמִדְרַשׁ רַבָּה פ' עֶקֶב מְשָׁל לְאוֹהֲבוֹ שָׁל מְלָךְ שְׁהַפְּקִיד פְּקֻדוֹן וּבָא בְּנוֹ וְאָמַר לוֹ הַמְּלָךְ שְׁאִין
אֲנִי נוֹתֵן לוֹ פְּקֻדוֹנוֹ עַד שְׂיָבֵא שְׁנֵי אֶסְטְרִטִּיגְנִין וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלְבוּטִין וַיִּשְׁרָאֵל הֵם פְּקֻדוֹן
(שְׁמוֹת ג) פְּקֻד פְּקֻדְתִּי אֲתָכֶם.

ז"ש אִישׁ עַל דְגָלוֹ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם ר"ל בְּסוּד אוֹתִיּוֹת שָׁל מַעְלָה כֹּן הֵם לְמַטָּה לְבֵית
אֲבוֹתָם כִּי גַם יִשְׂרָאֵל נִחְלְקוּ עַל ד' חֻלְקִים וְכָל דְגָל ג' (בְּמִדְרַשׁ כג) הֵן ע"ם לְבַדְד יִשְׁפּוֹן
ר"ל סִימָן שְׁלֵהֶם בְּפְרָקֵי אֲצַבְעוֹן הוּא בְּדָד כְּשִׁזְזוּקְפִין ב' יָדִים יַחַד הַרי ב' גוּדְלִין וְאַח"כ
אַרְבַּע אֲצַבְעוֹן דְמִיּוֹן וּד' בְּשִׁמְאָל וְכֹן יִשְׂרָאֵל י"ב שְׁבַטִים הֵם ג' בְּכָל דְגָל וּב' אֲבוֹת עֲלֵיהֶם
שְׁהֵם יַעֲקֹב יוֹסֵף כִּי עַל שְׁמֵם יִקְרָאוּ יִשְׂרָאֵל (תְּהֵלִים עז) גְּאֵלְתָּ בְּזֵרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב
וַיּוֹסֵף סָלָה ר"ל שְׁיֵשׁ בְּזֵרוּעַ ה' אֲצַבְעוֹת וּבָהֶם י"ד פְּרָקִין כִּי נִקְרָאת יָד ע"ש י"ד פְּרָקִין
וְהִנֵּה הַקַּב"ה מְנַהִיג עִמּוֹ בְּזֵרוּעַ וְהַקְּשָׁה לוֹ אַח"כ הֵלֵא י"ב שְׁבַטִים הֵם וּבְזֵרוּעַ י"ד פְּרָקִין
לז"א בְּנֵי יַעֲקֹב יוֹסֵף סָלָה שְׁהֵם לְקַבֵּל תְּרִין אַתְּנּוּן טְמִירִין עַל י"ב אַתְּנּוּן דְשִׁמְאָ מְפֹרָשׁ.

וְהִנֵּה אֶפְשָׁר שְׁרַמְז כְּאֵן שְׁיִהְיוּ מְשָׁה וְאַהֲרֹן בְּמִקּוֹם יַעֲקֹב וַיּוֹסֵף ז"ש תְּפַקְדוֹ אוֹתָם כְּדְמִיּוֹן
צָבָאוֹת שְׁלִמַעְלָה אַתְּהָ וְאַהֲרֹן שְׁהֵם בְּמִקּוֹם ב' אֲבוֹת שְׁלָנוּ ז"ש וְאַתְּם תְּהִיוּ אִישׁ אִישׁ ב'
זִמְנִין שְׁהֵם רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָיו וְא"כ חוֹשֵׁב י"ב נְשִׂאִים וְאַלְהָ וְגו' וְאַח"כ פֹּל ס' רְבוּא
(שְׁמוֹת יג) בְּחֻזְק י"ד הוֹצִיא י"י מִמְּצָרִים (?חֻזְקָאֵל ה) וַיִּשְׁלַח תְּבַנִּית יָד גַּם שְׁמֵ בֶן ד'
אוֹתִיּוֹת יֵשׁ לוֹ י"ב צִירוּפִים לְכָל אוֹת וְאוֹת ג' צִירוּפִים וְכֹן בְּשִׁנְיָה אַרְבַּע תְּקוּפוֹת בְּכָל
תְּקוּפָה ג' חֻדְשִׁים כִּי בְּכָל תְּקוּפָה אוֹת א' שָׁל אֲדֻנֵּי אֶלְף נֶגֶד תְּקוּפַת נִיסָן ג' חֻדְשִׁים נִיסָן
אֵינִר סִינּוּן לְכֹן בְּחֻדְשׁ הַשְּׁלִישִׁי קָבְלוּ יִשְׂרָאֵל הַהוֹרָה לְתַשְׁלוּם ג' אוֹתִיּוֹת אֶלְף (אֵיּוֹב לג)
וְאֵאלֶפ"ךְ חֻקְמָה וְנִתְקַעוּ ג' אוֹתִיּוֹת אֵלוּ בְּתוֹף אֶלְף שְׁצָרִיף הָאֲדָם לְהִיּוֹת שְׁלָם בְּאַחְדוֹת
ל"ב פ"ה וְלֹא יִהְיֶה אֶחָד בְּפָה וְאֶחָד בְּלֵב כִּי צוּרַת א' הִיא יו"י הוּא כ"ו חֻשְׁבוֹן שְׁמֵ בֶן ד'
שְׁיִהְיֶה הָאֲדָם כְּדְמִיּוֹן שְׁהוּא תּוֹכוֹ כְּכֹרוּ יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה שְׁהוּא כְּפוּל מִבֵּית וּמְחוּץ שְׁוֹהָ
לְכֹן נִקְרָא שְׁמֵ בֶן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת ר"ל שְׁמִילֹאֵז עוֹלָה ב"ן כְּנִסְתָּרוּ כְּף נִגְלוּ ז"ש (דְבָרִים
כט) הַנְּסִתְרוֹת לִי"י וְהַנְּגָלוֹת לְנוּ וּלְבִנֵּינָו וְגו' לְעֲשׂוֹת לְרַמְזוֹ עַל שְׁמֵ ב"ן שְׁהִיא שְׁוֹהָ
כְּנִסְתָּר וּבְנִגְלָה גַם הוֹרָה שְׁבַכְתָּב הִיא סוּד ל"ב הַתְּחַלְתָּה בְּב' וְסִיּוּמָה בְּל' ל"ב נְתִיבוֹת

חֲכָמָה וְתוֹרָה שִׁבְעִים נִקְרְאוּת עַל פֶּה מִמֶּשׁ וְכֵן גִּוְשְׁפִנְקָא דִּילְיָהּ מִתְחַלֵּת בְּבִרְכוֹת פ' מְאִימְתִי בְּאוֹת מ' מְסִינְיַת בְּשִׁלּוּם בְּמ' הָרִי ב"פ מ' (שִׁיר ו) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת הֵם ס' מְסַכְתוֹת ס' אוֹתִיּוֹת שֶׁל בְּרַפְת פְּהִינִים (שָׁם) וְשִׁמוּנִים פְּלַגְשִׁים הוּא חוֹתֵם הוֹרָה שֶׁבַע עַל פֶּה מ' וְהַסּוּד (שְׁמוֹת ב) כִּי מִן הַמ"ם מְשִׁיתִיהוּ כִּי מִשָּׁה שֶׁהוּא סוּד תוֹרָה שֶׁבַע כְּתָב הִנֵּה בֵּן פ' שְׁנָה בְּעֶמְדוֹ לְפָנַי פְּרָעָה לְכָלֵּל תוֹרָה שִׁבְעִים פ' לְתוֹרָה שֶׁבַע כְּתָב וְתִיָּקֵן אוֹת בְּרִית בְּסוּד בְּרָא שִׁית י' דְּפָרַח מִיָּנִיָּה בְּגִלְגוּל תְּנִינִי' ש"ת (יְשַׁעְיָה כ) חֲשׂוּפֵי ש"ת כְּדֹאִיתָא בְּזוֹהַר הַשְּׁתָּא בָּא בִּי אֲמִין דִּילְיָהּ וּבְמִטָּה שְׁהִיָּה י' אֲמוֹת וְשָׁנוּר י' אֲמִין וְקַבֵּל י' דְּבָרוֹת לְתַקֵּן הוּא י' טְפָה קְדָמָאָה דְּחָב בִּי אָדָם לְכֵן (שָׁם סג) בּוֹקַע מִים דְּאוֹרִינִי' לְפָנֵיהֶם: וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִי"ש אִי"ש בְּכָאן רָמַז מ"ש בְּזוֹהַר שְׁמֹנֶה פָּאן חֲיִילוֹתֵיהּ שֶׁל שְׁכִינָה וְחֲיִילוֹת אוֹרִינִיָּתָא חֲזָנוּ עַל כָּל הַמְקָרָא וְלֹא מְצָאוּ שְׁמֹנֶה פָּאן חֲיִילוֹת תוֹרָה וְחֲיִילוֹת שְׁכִינָה רַק חֲיִילוֹת יִשְׂרָאֵל אֲבָל רְזָא עֵילְאָה הוּא תְּלַת דְּרָגִין דְּלֹא מִתְפַּשְׁטִין אִינוּן רְזָא דְּבְרָאשִׁית וְכוּלְהוּ דְּרָגִין ס' רְבוּא בְּרָאשִׁית בְּ"שְׁשִׁים ר"ב וְ"א" וְ"תִיּוֹת ש"כִּינָה י"שְׂרָאֵל ת"וֹרָה בְּמִדְבַר סִינֵי הֵם חֲיִילוֹת לְהַתוֹרָה בְּאוֹהֵל מוֹעֵד הֵם חֲיִילוֹת הַשְּׁכִינָה שְׂאוּ א"ת רֹאשׁ כָּל עֵדָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת דְּלַעֲיָלָא וְרוּמַז א"ת חֲיִילוֹת הַתוֹרָה כ"ב אוֹתֵי' הַתוֹרָה הֵן נוֹטְרִיקוֹן שֶׁל רֹא"ש (תְּהֵלִים סח) ר"כ א"לְקִים ש"שִׁים.

ר"ב וְ"א" וְ"תִיּוֹת ש"מֹת (שָׁם) ר"ב וְ"בֹתִים א"לְפֵי ש"נָאן וְכֵן בְּב' צִינּוֹרוֹת בְּעוֹלָם מִתְפַּשְׁטִין עַל ס' רְבוּא וְכֵן יְרֵדָה הַשְּׁכִינָה עִם כ"ב אֶלְף מְלֶאכִים נֶגֶד כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתוֹרָה וּמֵאָחַר שְׂאוֹתֵי' הַתוֹרָה מִתְפַּשְׁטִין עַל ס' מִיְלּוּאִים זוֹלַת מִנְצַפ"ד לְכֵן בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת בְּמִסּוּרָה ס' מִיְלּוּאִים בְּתוֹרָה כִּי ס' אוֹתִיּוֹת מְלִוֵי א"ב מִתְפַּשְׁטִין עַל ס' רְבוּא אוֹתֵי' שֶׁל תוֹרָה וְכֵן יִשְׂרָאֵל וְלוֹוִים הֵיוּ כ"ב אֶלְף וְכָל יִשְׂרָאֵל ס' רְבוּא אֶלְף ז"ס (חֲבִיקוּק ג) כִּי תִרְכִּיב עַל סוּסֶיךָ ת"ר כ"ב סוּס שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲדָנִי בְּרִיבּוּעַ א' א"ד אֲדָנִי סוּד קַכ"ו חוֹתֵם שֶׁל תוֹרָה סוּף ה' חֲנוּמְשִׁים ז"ש וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִי"ש אִישׁ ב"פ אִי"ש בְּגִימְטְרִיא בְּכַת"ר: בְּמִדְבַר סִינֵי בְּאוֹהֵל מוֹעֵד.

אִי בְּמִדְבַר סִינֵי מֵאִי בְּאוֹהֵל מוֹעֵד הָא אוֹקִימָנָא מְלָה דָּא בְּכַמָּה אֲתֵר אֲבָל עֵתָה בְּאֵתִי לְתַרְץ אוֹמְרוּ שְׂאוּ אֵת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' לְגוֹלְגֹלְתוֹתָם רֹאשֵׁי מִבְּע"ל נְכִי כָּל יִשְׂרָאֵל אִין לְהֵם רַק רֹאשׁ אֶחָד בְּמִדְרַשׁ (תְּהֵלִים מֵה) תַּחַת אֲבוֹתֵיהּ יִהְיוּ בְּנֵיהּ וְהִנֵּה כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים נִכְלָלִים בְּאֶלְף דוֹר וְיִדּוּעַ שְׁדוֹר הַמִּדְבַר עֲלֵייהוּ אֲתָמֵר (שָׁם קוה) דְּבַר צְוָה לְאֶלְף ד"ר חֶסֶר ו' כְּתִיב בְּגִי' מִש"ה כִּי מִשָּׁה הוּא כּוֹלֵל כָּל הַשְּׁשִׁים רְבוּא וְיִשׁ בְּאוֹתִיּוֹת שְׂמוֹ רָמַז לְפִי דְּבָרֵי בַעַל ע"מ דָּף כ"ה כִּי מִשָּׁה תְּמִיד י' שֶׁל שְׁכִינָה עֲמוּ הָא כִּיצַד מ' פְּעָמִים ש' הָרִי י"ב אֶלְף ה' פְּעָמִים י"ב הָרִי ס' אֶלְף וְכִלְמַם עֲשֹׁר פְּעָמִים הָרִי ס' רְבוּא וְכֵן אוֹתִיּוֹת סִינֵי ס' פְּעָמִים י' הָרִי ת"ר נ' פְּעָמִים ת"ר הָרִי ל' אֶלְף יוֹד פ' ל' אֶלְף הָרִי ל' רְבוּא וְיִשׁ אֲמָנָם סִינֵי לְמַעַלָּה סִינֵי לְמַטָּה וְנִרְמַז בְּאוֹתִיּוֹת סִינֵי נִסְתָּרוּ כְּנִגְלוּ וְכֵן שְׂמוֹ יִתְבַּרַךְ תּוֹכּוּ כְּבָרוּ וְכֵן כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שֶׁהוּא ת"ח צְרִיף לְהִיּוֹת הַדְּחָה וְשִׁטְפָּה מִבֵּית וּמְחוּץ תִּצְפְּנוּ הָרִי סוּד מִשָּׁה קַבֵּל תוֹרָה שֶׁהוּא כָּלֵל ס' רְבוּא מְסִינֵי שְׁגָם סִינֵי הוּא (שָׁם סח) הָהָר חֲמַד אֶלְקִים לְשִׁבְתּוֹ שְׂאִין אֲנִיכְלָסָא פְּתוּחָה מִס' רְבוּא וְכוּ' רֹאוּי לְבַת חֲמַדָּה גְּנוּזָה שֶׁהִיא גַם כֵּן כְּלוּלָה מִס' רְבוּא וְהִנֵּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַמִּדְבַר הִנֵּה שְׁקוּלָה כְּאֶלְף וְעֲלֵיָּהּ אֲתָמֵר דְּבַר צְוָה לְאֶלְף דוֹר וז"ס בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת דְּאִיתָא בְּמִסּוּרָה ס' מִיְלּוּאִים הֵם ס' גְּבוּרִים דְּקִימוּ אֲפּוֹטְרוֹפְסִין בְּהִדִּי מִיכָּאֵל עֲלֵיָּהּ דִּישְׂרָאֵל וְדְבָרֵי הַתּוֹס' (בְּמֹת ק) פָּרַק ב"ש אֵלוּ ס' הֵם רְבוּא אֶף שֶׁהֵם

מְפָרְשִׁים עַל ס' רְבוֹא דְלִתְמָא וְאֲנֵנוּ מְפָרְשִׁים אוֹתָם עַל ס' רְבוֹא דְלִעִילָא וְתַרְנוּנֵיהּ כַּחֲדָא (שְׁמוֹת יב) כְּשֵׁשׁ מְאוֹת אֲלֵף דְלִעִילָא יֵצְאוּ לִתְמָא כַּמ"ש תְּפַקְדוּ אוֹתָם לִתְמָא לְצַבְאוֹתָם (תְּהִלִּים סח) מְלֻכֵי צַבָאוֹת יְדוּדוֹן יְדוּדוֹן שְׁפָן כָּל אוֹת יֵשׁ לוֹ צַבָא רַב וְרָזָא (דְבָרִים לג) וְאַתָּה מְרַבְבוֹת קוֹדֶשׁ עַל כָּל אוֹת וְאוֹת וּמֵאַחַר שְׁפָל א' הִיָּה שְׁקוּל פְּאֵלֵף דּוֹר אֲתָמַר עֲלֵיָיְהוּ דְמִשָּׁה (קִהְלֵת ז) אָדָם א' מְאֵלֵף מְצַאֲתֵי זֶה מִשָּׁה שְׁשֻׁקוּל כְּנֶגֶד כָּלָם (שָׁם) וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מְצַאֲתֵי שְׁלֹא מְצָא בַת זֹגוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק מִמְדִּינָן וְהֵם לְגַלְגְּלוֹתָם שְׁשִׁים אֲלֵף רְבוֹא אֲזַ תְּפַסּוּק זְוֶהֲמָא מְכָל הַיְצוֹר וּמִשָּׁה א' (דְבָרִים א) יוֹסֵף י"י עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֲלֵף פְּעֻמִּים זֶה עַל מְסַפֵּר ס' רְבוֹא שְׁפָל א' שְׁקוּל פְּאֵלֵף וְאַח"כ א' עַל פְּרוֹטְרוֹט (שָׁם) וַיְבַרְךָ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דָּבָר לָכֶם שְׁיִהְיוּ הֵם בְּלֹא מְנַיִן וְכֵן בִּיקְשׁ מִשָּׁה עֲלֵיהֶם (דְבָרִים לג) וַיְהִי מִתְיוּ מְסַפֵּר ר"ל שְׁיִהְיוּ הַיִּשְׂרָאֵל הַמְסַפֵּר בְּעֶצְמָן שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְמַנּוֹת אוֹתָם וּז"ש (הוֹשֵׁעַ ב) וְהִיָּה מְסַפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגו' אֲשֶׁר לֹא יִמַד וְלֹא יִסְפֹּר.

וּכְמוֹ שְׁמִשָּׁה הִיָּה כָּלֵל אֲנֻכְלָסָא שְׁלִימָא (עִירוּבִין נד) כֹּן ג"כ אֲהֲרֹן שְׁהִיָּה שׁוֹנָה ג"כ אֲחֲרֵיו סֹדֵר מִשְׁנָה כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק מִשָּׁה כִּי שְׁנֵי אַחִים הָיוּ שְׁקוּלִים בְּזוֹ לְכֹן א' תְּפַקּוּד אוֹתָם לְצַבְאוֹתָם שְׁפָל אֶחָד מֵהֶם הוּא כְּנֶגֶד כָּל צַבָא מְרוֹם אֲתָה כָּלֵל כָּלָם גַּם אֲהֲרֹן וְכֵן יִשִּׁי אָבִי דָוִד הִיָּה נִכְנָס בְּאֻנְכְלָסָא וַיֵּצֵא בְּאֻנְכְלָסָא וְנִקְטִינָן הָאִינוּ אֲנֻכְלָסָא פְּחוּתָה מִס' רְבוֹא ז"ש וְאַתְּכֶם יְהִיוּ אִישׁ אִישׁ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָיו הוּא בְּכָלֵל וְזֶה מִמְעַלּוֹת הַמְצָוֹת שְׁפָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ כְּלוּלָה מִתְרִי"ג מְצָוֹת וְכֵן כָּל א' מִיִּשְׂרָאֵל כְּלוּל מֵעוֹלָם מְלֹא וְעוֹז"א (סְנֵהֲדָרִין לז) כָּל הַמְקִינִים נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קִינִים עוֹלָם מְלֹא שְׁהוּא ס' רְבוֹא פְּרָצוּפִים עֵינָן בַּס' ע"מ דָּף כ"ה עֲנִין הַדְּגָלִים עַל שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים מְסַפֵּר דְּגָל יְהוּדָה קפ"ו אֲלֵף סוּד מְקוֹם רְבוּעַ י"י וְרַמְזוּ (בְּרֵאשִׁית כח) אָכֵן יֵשׁ י"י בְּ"מְקוֹם הַזֶּה ר"ל שָׁם שָׁל י"י פְּעֻמִּים י' הַרִי ק' שָׁל מְקוֹם ה"פ ה' כ"ה עוֹד ה"פ ה"ה הַרִי כ"ה נ' ו' פ"ו הַרִי ל"ו הַרִי מְקוֹם" וְזֶה יַדַע יַעֲקֹב כְּשֶׁרָאָה רָזָא דְסַלְמָה סוּד ד' דְּגָלִים לְכֹן (שָׁם) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שַׁב"ע ס"ת אַרְבַּע שָׁרָאָה ד' דְּגָלִים דְלִעִילָא דְמוֹת ד' דְּגָלִים דְלִתְמָא (שָׁם) וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֲלֻקִּים עוֹלִים תְּרִין וַיִּוֹרְדִין תְּרִין וְהִנֵּה שָׁם שָׁל י"י נֶצֶב עָלָיו כִּי אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם כְּפִי אֲשֶׁר הָרָאָה לִיעֲקֹב אֲבִינוּ בְּמַרְאֵה הַסַּלְמָה כֹּן נִסְעוּ הַדְּגָלִים ב' דְּגָלִים עוֹלִים תְּרִין וְאַח"כ נִסְעוּ הָאֲרוֹן וְאַח"כ ב' דְּגָלִים הָאֲחֵרוֹנִים נִגְדוּ שְׁנֵי מַחְנֹת הַנּוֹתָרִים רְפָאֵל וְאוּרִיאֵל ז"ש יַעֲקֹב (שָׁם) מֵה נּוֹרָא הַמְקוֹם הַזֶּה אִין ז"ה עַל סוּד י"ב דְּגָלִים דְלִתְמָא שְׁהֵם י"ב שְׁבָטִים דְשְׁכִינְתָא כַּמ"ש בְּזוֹהַר ע"פ (תְּהִלִּים קכב) שְׁשָׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה ז"ש (בְּרֵאשִׁית כח) כִּי אִם בֵּית אֲלֻקִּים בְּאוֹתֵיּוֹת לְבֵי"ת א"בּוֹתָם (שָׁם) וְזֶה שְׁעַר הַשְּׁמַיִם שְׁגַם י"ב אֵלוֹ לְקַבֵּל י"ב דְלִעִילָא בַּמ"ר בַּפ' זוֹ נִרְאָה דִּיּוֹקְנָא שָׁל יַעֲקֹב בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד וְהַמְלֹאכִים עוֹלִים וַיִּוֹרְדִים בּוֹ בְּהִיא דִּיּוֹקְנָא ז"ש בַּמְדָּרֵשׁ (יִשְׁעֵיָה מַג) מְאֲשֶׁר יִקְרַת בְּעֵינֵי נִכְבְּדָתָּ וְאַנִּי אֲהַבְתִּיךָ אֲמַר הַקַּב"ה לִיעֲקֹב כַּמָּה יָקָר נִתְּתִי לָךְ שְׁקִבְעֵתִי זִיו אִיקוֹנִים שְׁלָךְ בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד וְלֹא עוֹד שְׁלֹא"ה לֹא נִתְּתִי מְנַיִן וְלָךְ נִתְּתִי מְנַיִן מֵה עֲנִין זֶה הַמְדָּרֵשׁ לְכֹאן אֲבָל יֵשׁ לְדוֹרְשׁוֹ עַל ד' אוֹפְנִים: הָאֲנֹפֶן הָרֵאשׁוֹן עַפ"י הַמְדָּרֵשׁ רַבָּה בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה שְׁהַתְחִיל בְּפַסּוּק (תְּהִלִּים לו) צְדֻקְתָּהּ כְּהַרְרִי אֵל לְדַעְתִּי יֵשׁ לְדוֹרְשׁ זֶה הַפַּסּוּק ע"ד מ"ש (בְּשַׁבָּת) פָּרַק ר"ע (שְׁמוֹת יט) וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחְתִּית הַהָר שְׁכָפָה עֲלֵיהֶם הַהָר כְּגִיגִית אִם תִּקְבְּלוּ הַתּוֹרָה מוֹטָב וְאִם לֹא שָׁם תְּהִיא קְבוּרַתְכֶם הַעֲנִין צְדֻקְתָּהּ שְׁאֲתָה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ כְּשִׁיקְבְּלוּ הַתּוֹרָה יְהִיוּ יִשְׂרָאֵל

פְּהַרְרֵי אֵל גְּבוּהָהּ עַל כָּל גְּבוּהֵיהֶם לְכֹן נָטַל הַקַּב"ה הַר לְהוֹרוֹת נִתַּן בְּלַבֵּינוּ פְּשִׁיחֵיהֶיו מוֹכַנִּים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה אַח"כ יִהְיוּ פְּהַרְרֵי אֵל (תְּהִלִּים ל) י"י בְּרִצּוֹנָהּ הַעֲמַדָּת לְהַרְרֵי עוֹן.

וְאִם לֹא שָׁלַח יְקַבְּלוּ הַתּוֹרָה שָׁם תִּהְיֶה קְבוּרַתְכֶם ר"ל שְׁלֹא יִהְיוּ חַיִּים כָּלֵל אִף חַיֵּי שְׁעָה בְּזֶה הָעוֹלָם ז"ש (שָׁם לו) מִשְׁפָּטֶיהָ תִּהְיוּ רַבָּה כְּשֵׁלֹא יִקְבְּלוּ הַתּוֹרָה אֲזִי יַחְזוֹר הָעוֹלָם לְתוֹהוּ וָבֹהוּ וְנִמְצָא שָׁפִי תִּהְיוּ בּוֹלְעוֹ.

ז"ש בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה בְּמִדְבַר סִינִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד אִי בְּמִדְבַר סִינִי מֵאִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲלֵא לְרַמּוֹן אַעֲפ"י שְׁנִיתָנָה הַתּוֹרָה בְּמִדְבַר סִינִי לֹא נֶעֱנְשׂוּ עָלֶיהָ יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁבָּאוּ לְאֹהֶל מוֹעֵד כַּמ"ש בְּרַבָּה פ' וַיִּקְרָא ע"פ מֵאֹהֶל מוֹעֵד לְאֵמֵר מִשָּׁם נִצְטוּוּ יִשְׂרָאֵל לְהוֹרָאָה שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה לֹא אָמַר פְּקוּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּמ"ש גַּבִּי לוֹוִים אֲלֵא שְׁאָמַר לְשׁוֹן שָׂאוּ לְרַמּוֹן עַל זֶה הָעֲנִין דְּמִשְׁתַּמֵּעַ אֶתְרֵי אִפִּי שָׂאוּ לְשׁוֹן רוּמָמוֹת וּנְשִׂאוֹת רֹאשׁ אִם יִקְבְּלוּ הַתּוֹרָה אֲזִי הֵם לְמַעַלָּה בְּנְשִׂאוֹת רֹאשׁ וְאִם לֹא אֲזִי שָׁם תִּהְיֶה קְבוּרַתְכֶם מְלִשׁוֹן (בְּרֵאשִׁית מ) יִשָּׂא פְרָעָה אֶת רֹאשׁוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם חַיֵּי שְׁעָה כָּלֵל כְּהִדִּין דְּאָמַר לְקַסּוֹנְטֵר אָרִים רִישִׁיָּה דְפָלֵן ז"ש (יִשְׁעִיָּה מֵג) מֵאֲשֶׁר יִקְרָתָּ בְּעֵינֵי נִכְבְּדָתָּ שְׁאָמַר הַקַּב"ה לִיעֲקֹב כִּי כְּמוֹ שֶׁבִּמְתַן תּוֹרָה לְקַח הַקַּב"ה דְּיוֹקְנֵנוּ שֶׁל יַעֲקֹב וְנִתַּן הַתּוֹרָה כַּמ"ש (תְּהִלִּים קמז) מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב שֶׁהַדְּבָרוֹת הֵם י' עַק"ב תִּיבּוֹת גְּרַמְזוּ בְּשֵׁמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב כִּי בֶן דְּיוֹקְנֵנוּ שֶׁל מִשְׁפָּח ג"כ יַעֲקֹב י"רִיעוֹת ע"מּוֹדִים ק"רִשִׁי ב"רִישִׁים כַּמ"ש (בְּמִדְבַר כד) מֵה טוֹבוֹ אֶהְלִיָּה יַעֲקֹב יְזַה גְרָמָה לְמִשְׁהָ שֶׁשִּׁכַח הַנּוּיִם עַד שֶׁיִּצְאָת בַּת קוֹל (שְׁמוֹת לח) וְאֵת הָאֶלֶף וְגו' כִּי לֹא יִדַע שֶׁיַּעֲקֹב מְלֵא בַה' מְקוֹמוֹת בּו' גַּם צוּרַת ו' הִיא גְרַמְזוּת בְּשֵׁמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב ז"ש בְּמִדְבַר סִינִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד כְּמוֹ שֶׁבְּמִדְבַר סִינִי יִקְרָ אֶתְהָ בְּעֵינֵי שֶׁקְבַעְתִּי זִיו אֵיִקוֹנִים שֶׁלָּהּ בְּכֹסֶא כְּבוֹדִי כִּי יַעֲקֹב כָּלוּל מְכַל פְּרִצּוּפִים בְּעוֹלָם שָׁהֵם ס' רַבּוּא וְכַמ"ש (דְּבָרִים לג) תּוֹרָה צְוָה לְנוּ מִשְׁהָ שָׁגַם הוּא כָלוּל מִס' רַבּוּא פְּרִצּוּפִים ז"ש (שָׁם) מְוַרְשָׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב לְכֹן ס' רַבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל קִבְּלוּ ס' רַבּוּא אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וְכֹן בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה מוֹנֶה חֲזִילוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שָׁהֵם חֲזִילוֹת הַתּוֹרָה מִשָּׁם שֶׁהוּא דְּיוֹקְנָא שֶׁל יַעֲקֹב כִּי יַעֲקֹב הוּא סוֹד תְּפָאֲרַת יִשְׂרָאֵל שְׁדַרְזוּ"ל (בְּבִרְכוֹת פ' הַרְוָאָה דָּף ס') ע"פ (ד"ה א כט) לָהּ י"י הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת זֶה מִתַּן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא יַעֲקֹב מִדַּת תְּפָאֲרַת ז"ש וְלֹא עוֹד שֶׁלָּהּ נִתְּתִי מִנֵּן עַל ס' רַבּוּא (שִׁיר ו) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת אֲבָל א"ה עַיִן לָהֶם מִנֵּן (שָׁם) וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: הָאֲנֹפֶן הַשְּׁנִי שְׁנֵי עֲטֻרוֹת קִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל בְּסִינֵי מִס' רַבּוּא מְלָאָכִים א' כְּנָגֵד נַעֲשֶׂה וּא' כְּנָגֵד נִשְׁמַע עֲנִין ב' עֲטֻרוֹת אֵלוּ ע"ד שְׁדַרְזוּ"ל (עִירוּבֵין נד) חֲזִירוֹת מְמַלְכִיּוֹת חֲזִירוֹת מְמַלְאָה הַפְּנוֹת כַּמ"ש בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים פב) אֲמַרְתִּי אֱלֹקִים אֲתֶם חֲזִירוֹת מְמַלְאָה הַפְּנוֹת (שָׁם) וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם חֲזִירוֹת מְמַלְכִיּוֹת רַק תַּחַת הַקַּב"ה שֶׁהוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל לֹא תַחַת יְד שָׁרִים שֶׁלְמַעַלָּה אַח"כ חָטְאוּ וּבָא מְלָאָה הַפְּנוֹת (שָׁם) אֲכֹן כְּאֵדָם תִּמְנוֹנוּ וּבָאוּ תַחַת יְד שָׁרִים שֶׁלְמַעַלָּה, ז"ש (שָׁם) וּכְאֵחָד הַשָּׁרִים תְּפוּלוּ.

ז"ש שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֵדוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵהָ לָהֶם נְשִׂאוֹת רֹאשׁ עַל כָּל הַשָּׁרִים דְּלַעֲיָלָא מִשָּׂא"כ מִתְחַלָּה הָיוּ תַחַת קְוִסְטִירוֹן שֶׁמַּעֲבִיר רֹאשׁ כָּל עוֹלָם וְעַתָּה יִצְאוּ מִזֶּה הַקְּוִסְטִיר לְמַעַלָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁרִים דְּלַעֲיָלָא בְּכָלֵל ז"ש כְּמָה יִקְרָ אֶתְהָ בְּעֵינֵי שֶׁכָּל א"ה עַתָּה תַחַת שָׁרִים דְּלַעֲיָלָא וְיִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה מִן עוֹלָם הַיְצִירָה בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה שָׁם מְקוֹם כְּפֹא הַכְּבוֹד ז"ש קְבַעְתִּי זִיו אֵיִקוֹנִים שֶׁלָּהּ בְּכֹסֶא כְּבוֹדִי וְהֵם בְּנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם חֲזִירוֹת מְמַלְכִיּוֹת גַּם חֲזִירוֹת

ממ"ה ולא עוד שְלֹכֵל א"הע לא נְתַתִּי מְנִינְךָ שְׁהֵם תַּחַת יַד קוֹסְטִינֶר שְׁהוֹרֵג וּמְמִית לְמִי שְׁיִרְצָה אֲבָל לְיִשְׂרָאֵל נְתַתִּי מְנִינְךָ ע"ד שְׁדַרְזוּ"ל (תְּהִלִּים קמ"ז) מוֹנֵה מְסַפֵּר לְכוֹכְבֵּים הֵם יִשְׂרָאֵל נִמְשְׁלוּ לְכוֹכְבֵּים שְׁמוֹנֵה בִּיצִיאָתָם כַּמ"ש הַזֶּה עַל עֲנִינְךָ עֲפָרוֹן שְׁהוּא שֶׁר שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם מְחַוֵּב לִיתֵן חֲשָׁבוֹן עֲבוּר כָּל א' מִיִּשְׂרָאֵל: הָאֲנֹפֶן הַשְּׁלִישִׁי שְׁוֹפְרִיהָ דִּיעֲקֹב מְעִין שְׁוֹפְרִיהָ דְאָדָם קְדָמָהּ (שָׁם מַט) וְאִד"ם בְּיָקָר בַּל יִלִּין לֹא לָן כְּבוֹדוֹ עִמּוֹ אֲבָל יִעֲקֹב אֶתְמַר גְּבִי' (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וְהוּא ל"ן בְּלִילָה הֵהוּא (שָׁם פֶּת) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם שֶׁפָּגַע יָקָר בְּיָקָר וַיִּלֵּן שָׁם וְנִזְכָּה לְרֵתִיכָא קְדִישָׁא לְעִילָא עַד שְׁנַחֲלָקָה מְרַפְּבָתוֹ ד' דְּגָלִים כְּעִנְיָן דְּגָלִים דְּלְעִילָא וּבְכָל דְּגָל ג' שְׁבָטִים וְכֵן י"ב מְרַגְלִיתִין בְּסֵלֶם נַחֲלִיקִין לְד' וּבְכָל דְּגָל דְּלְעִילָא ג' מְשַׁרְתִּים ז"ש מְאַשֵּׁר יִקְר"ת עַל הֵהוּא יָקָר שְׁלֹא לָן כְּבוֹדוֹ שֶׁל אִד"ה עִמּוֹ לֹא כֵן אֶתְהָ רַק בְּעִינֵי נִכְבְּדַת הָיָה לוֹ כְּבוֹד וַיָּקָר ז"ש וְלֹא עוֹד שְׁלֹכֵל א"ה לא נְתַתִּי מְנִינְךָ שְׁהֵם מְוֹשְׁגָחִין בְּהַשְׁגָּחָה כּוֹלְלוֹת וְלֹא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִיּוֹת אֲבָל יִשְׂרָאֵל הֵם מְוֹשְׁגָחִין בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וּפְרֻטִי פְּרֻטִית עַד שְׁנִפְּשָׁא א' מִיִּשְׂרָאֵל שְׁקוּל כְּנִגְדָּה עוֹלָם מְלֹא ז"ש שְׁאוֹ אֶת רֵאִם לֹא אָמַר רֵאִשִׁי רַק רֵאִשׁ א' מִיִּשְׂרָאֵל נִחְשָׁב כְּכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ז"ש שְׁלֹכֵל א"ה לא נְתַתִּי מְנִינְךָ כִּי לֹא מְנָה אֲצִלְיָנוּ בְּפֻרְט רַק כָּל אֲבָל יִשְׂרָאֵל אַחַת לְאַחַת נִמְצָא חֲשָׁבוֹן וְנְתַתִּי לְכָל א' מְנִינְךָ שְׁהוּא חָשׁוּב כֹּס' רְבוּא ז"ש מְסַפֵּר כָּל זָכָר מִיִּשְׂרָאֵל הוּא חָשׁוּב כְּכֹלֵוֹ לְגוֹלְגָלוֹתָם בְּכָל לְגוֹלְגָלוֹת הַת"ר אֶלְרִי: הָאֲנֹפֶן הַד' צְדָקָתָהּ צְדָקָה עֲשֵׂה הַקַּב"ה עִמָּנוּ שְׁשִׁיתָהּ עִמָּנוּ שָׁם א"ל כַּמ"ש (יְהוֹשֻׁעַ ז) מַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּמִדְרָשׁ מְשָׁל לֹא שִׁישׁ לוֹ מִפְּתַח קֶטֶן קִשְׁרוֹ בְּשִׁלְשֵׁלַת גְּדוֹל כְּדִי שְׁלֹא יֵאָבֵד הַמִּפְתָּח כֵּן יִשְׂרָאֵל הֵם הַמִּפְתָּח (שְׁמוֹת פַּח) פְּקִיתוּחֵי חוֹתֶם קוֹדֵשׁ שְׁהֵם פּוֹתְחִין כָּל הַצִּיּוֹנוֹרוֹת וְהַשְּׁפַע בְּעוֹלָם וְקִשְׁרָה בְּשִׁמְךָ שָׁם שֶׁל אֵל ז"ש (תְּהִלִּים לו) צְדָקָתָהּ כְּהַרְרִי א"ל שְׁלוּלֵי זֶה לֹא הָיוּ יְכוּלִין לְעַמּוֹד לְפָנָי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁהֵם תְּהוּם רַבָּה ז"ש יָקָר אֶתְהָ בְּעִינֵי שְׁקִבְעֵתִי זִיו אֵיקוֹנִים שְׁלָהּ שְׁהוּא שָׁם אֵל בְּכֹסֵא כְּבוֹדִי כִּי ג' עוֹלָמוֹת הֵן (שָׁם נ) אֵל אֱלֹקִים י"י עוֹלָם הַבְּרִיאָה תִּמְנָן אֵל יִצִּירָה תִּמְנָן אֱלֹקִים עֲשִׂיָה תִּמְנָן שָׁם י"י כִּי שָׁם מְקוֹם מְדוּרִין בִּישִׁין וְאִי לֹא שָׁם י"י דְּמַבְסֵם לְכָל סִיטְרָא דְדִינָא לֹא יְכוּל עֲלֵמָא לְמִיקָם בְּהוּ לְכֵן כְּשִׁרְאָה יִעֲקֹב סֵלֶם דָּא סְנַדְלָפוֹן מְוָצֵב אֶרְצָה שְׁהוּא אֲנֹפֶן אֶחָד בְּאֶרֶץ אֲמַר (בְּרֵאשִׁית כ"ח) מַה נּוֹרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה אֲחַ"כ אָמַר (שָׁם) אֲכֵן יֵשׁ י"י בְּמָקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁם שֶׁל י"י הוּא בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם לְהַמְתִּיק הַדִּין וְהַקַּב"ה קָרָא לְיִעֲקֹב אֵל כַּשְׂאֵרז"ל ע"פ (שָׁם ל"ג) וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל לְכֵן בַּד' דְּגָלִים בְּכָל דְּגָל יֵשׁ נְשִׂיא א' שְׁמִסְיִים בְּשָׁם אֵל כַּמ"ש הַבְּחִי ז"ש צְדָקָתָהּ כְּהַרְרִי א"ל שְׁבָכֵל דְּגָל יֵשׁ שָׁם אֵל כִּי לוּלֵי זֶה לֹא יָכֹלוּ לְעַמּוֹד מִפְּנֵי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁהוּא תְהוּם רַבָּה ז"ש יָקָר אֶתְהָ בְּעִינֵי שְׁקִבְעֵתִי זִיו אֵיקוֹנִים שְׁלָהּ שְׁהוּא דְיוֹקְנוֹ שֶׁל יִעֲקֹב בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְעַל אוֹתוֹ הַמְּלֵאָה א' יִעֲקֹב (שָׁם מַח) הַמְּלֵאָה הַגּוֹאֵל אֹתִי מְכַל רַע דְּתִמְנָן עוֹלָם שְׁכֹלוֹ טוֹב וְהִנֵּה נַחֲלַק מַחְנוֹת הַלְוִיִּם עַל ג' רִשׁוֹן ק"ה תַּמְ"רִי ר"ת קַמְ"ג לְקַבֵּל ג' מַחְנוֹת אֵלֹו שְׁהֵם א"ל אֱלֹהֵי"ם הוִי"ה בְּגִי' קַמְ"ג וַיֵּשׁ בְּשִׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת אֵלֹו ג' שְׁרֵי פָּנִים שְׁרָאָה יִעֲקֹב מְלִמְטָה לְמַעְלָה בְּסוּד סוּלָם מ' וְצָב א' רְצָה ס"מ אַדְמִילְתָּא הַשְׁתִּיקָא הֵינְנוּ דְאָמְרֵי אֵינְשֵׁי מְלָה בְּסִלְעַ מְשִׁתִּיקָא בְּתָרִין כִּי עַל עוֹלָם הַעֲשִׂיָה דְּתִמְנָן סְנַדְלָפוֹן תִּמְנָן פֶּשֶׁט דְּאוֹרֵייתָא בְּסוּד (שִׁיר ה) פֶּשֶׁטִּיתָּ אֶת כְּתָבִיתִי (בְּרֵאשִׁית ג) כְּתָבוֹת עוֹר בַּע' תִּמְנָן יֵשׁ רְשׁוֹת לְדַבֵּר בְּמָה שְׁהוֹרְשִׁית הַתְּבוּנוֹת וְעַל ב' הָעוֹלָמוֹת הָאֲחֵרִים הַשְׁתִּיקָה יָפָה ז"ש וְשִׁתִּיקָא בְּתָרִין מְלָה בְּסִלְעַ ע"ס נְדִלְפוֹן ל"עוֹלָם ע"שִׁיה תִּמְנָן ה' אַחְרוּנָה שֶׁל שָׁם.

(אבות פ"א) לא המדרש הוא העיקר על עולם היצירה תמן דרש של תורה אלא המעשה שהוא סוד ב' העולמות הנשארים א"ב אחד לכלנו עולם א"צילות ב"ריאה תמן שם של י"ה המן מעשה מרפכה לקבל בריאה מעשה בראשית לקבל אצילות ואית דאמרי איפכא מעשה בראשית לקבל בריאה מרפכה לקבל אצילות דהכי תנינו (תגיגה טז) אין דורשין במעשה בראשית בשנים ולא במרפכה בייחוד וסי' אב"ג ר"ל א' שהוא מן מרפכה א' הקב"ה שהוא א' אין דורשין בא' מעשה בראשית מתחיל בב' של בראשית אין דורשין בב' וגילוי עריות מתחיל בג' אין דורשין בג'.

הנה מלאך הבריאה נקרא אכתריאל וכל משירתיה דתמן מסיימין בשם אל אבל בעולם היצירה תמן מטטרון עליה אתמר (איוב לח) ברו יחד כוכבי בוקר שמיסיימין פלם בשם רון ונקראים ישראל על שם ישר (דברים לג) א"ל ישורון ע"ש ישר רון שהוא ביצירה שם יעקב בעשיה תלת שמהו אילו לקבל תלת עלמין שלשתן מתחילין בי' (בראשית כח) כל אשר תתן לי עשר אעשרנו לה על סוד י' שהם תלח עישורין ז"ש (ישע' מח) לא מרא"ש בסתר דברתי עמכם מרא"ש בגי' ישראל בסת"ר בגי' אכתריאל דברתי עמכם כי מתמן באו אותיות התורה שהיא חצובה תחת כ"הכ ז"ש (שם מג) מאש"ר יקרת בעיני נכבדת פמה יקר נתתי לה שקבעתי זיו איקונים שלה בכסא הפבוד בתיבת מאשר יקרת הראה לנו היקר שקבע הקב"ה זיו איקוני' של (שם מט) ישראל אשר בך אתפאר שזה הוא זיו איקונים שלו שבשעת הזעם אתמר עליה (איכה ב) השליף משמים ארץ תפאר"ת ישראל גם אמר זיו איקונים לפי שמספר ישראל כלול מכל י' ספירות קדושות כי התחלת עשר ספירות קדושות אין לנו עסק בנסתרות עס"ק נוטריקון ע"ש ס"פירות קדושות ז"ס מאש"ר יקרת במלת מאש"ר נרמז סוד זה שהוא כלול מראשיהם ז"ס הפסוק שאמר אד"הר במזמור (תהלים קלט) בנתה לרעי מרחוק פשראה דיוקן תליתאי דיעקב שהיה שונפריה (שם) ולי מה יקרו רעי' אל תנא וחדר מפרש מהו היקר שנתן הקב"ה לו ז"ש (שם) מה עצמו ראשיה"ם על דמות ראשיה"ם (תזקאל א) דמות פמראה אדם עליו מלמעלה ז"ס (במדבר כג) כי מרא"ש צורים אראנו שאמר הרשע פשראה מעלת שם ישראל וכשחקקו ונחצבן אצל רא"ש ה' לכן אמר (בראשית ל) אשובה ארעה צאנה אשמר שמן מ' של אשמ"ר נחקקו שני אבנים שפודם ל"י ז"ס ל"י מה יקרו רעה אל כשחקקו מן מ' ועשה שני אבנים מן מ' ל' גדול מן כל אותיות י' קטן מכל אותיות אז נחקק שם א"ל בישראל ז"ס ל"י מה יקרו רעה א"ל אספרם מחול ירבון ח"ול (תהלים קמז) ח"קיו ו"משפטיו ל"ישראל: ענין סמיכת פרשה תמורה לפ' לויים כי הלוי הוא (ניקרא כז) כל אשר יעבור תחת השבט העשירי יהיה קודש והיה הוא ותמורתו יהי קודש שגם בכאן יש להם קדושה מרחם ולמוד אותו שבט שמונין אותו מרחם תמורה בגי' ש"ר העול"ם.

אלה המצות שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה פי אותו הדור פלל כל העולם דבר צוה לאל"ף ד"ר חסר ו' בגי' מש"ה שכל הדורות נכללים במשה ז"ש תורה צוה לנו משה באותו דור מנרשה קהלת יעקב מאחר שירש כל הפטרות נכללין בו ז"ש אשר צוה משה אל בני ישראל באותו דור במדבר סיני ס"וד נ"שמות י"ציאות י"שראל ז"ש במדבר סיני באנהל מועד להיות במדבר סיני היו כל (דברים כט) אשר ישנו פה וכל אשר איננו פה כן ג"כ באנהל מועד היו ג"כ כל החיילות דאורייתא וכל חיילות דשכינתא

וכן כל חנילות של ישראל תפקדו אותם לצבאותם של כל דור ודור עד שיכלו כל הנשמות שבגוף.

ד' מלכיות נגד ד' יסודות אש מים רוח עפר. אש גלות בבל שהשליכו באש לח'מ' וע'.

מים מד"י עולה מי"ם במ"ק וזהו (אסתר ד) וינעבור מרדכי שעבר ערקומי דמיא בפ"ק דמגילה (מגילה טו) ואמר במד"ר שאמרו הפרסיים למחר אני חונקה הוא מיתת מים. רוח הוא יון כדאיתא במדרש מעשה שהביאו הרוח בה' יומין.

עפר הוא אדום (דניאל ד) ותשכל כל ארעא (תהלי' מד) כי שחה לעפר נפשנו וגו' קומה עזרתה לנו במדרש ש"ט מזמור מ"ד אי מטנית מלכותא דאמתלא לעפרא צפה לישועה (שיר ו) מי זאת הנשקפה כמו שחר שכינה בעשניה נקראת שחר (תהלים קלט) אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים זה שכינתא דעשניה (שיר ו) יפה כלבנה ביצירה דתיקון שם חמה ולבנה אבל בבריאה שמש וירח ובעשניה חרס סהר גם שם יושבין הסנהדרין כחצי גרון ע"א סנהדרי גדולה וכ"גסנהדרי קטנה וראש על כלם הרי מנין יפ"ה גם ציור הלבנה כחצי גרון עז"א בדרוד (שמואל א טז) והוא אדמוני עם יפ"ה עינים שדן עם סנהדרין שנרמזין בהו (שיר א) הנה יפ"ה רעיתי הנה יפ"ה עיניך יונים על סנהדרין קאמר שהם עיני העדה כי יניקתם מן עינין דשם בן ד' שהם ג"כ הכי הוי.

ברה פחמה בריאה (שם ו) אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה (שם) איומה פנדגלות אצילות כנגד אלו ד' פעמי' (שם ז) שובי שובי השולמית שובי שובי ונחז"ה בך (ישעיה לג) חנה ציון קרית מועדינו וע"ז פענן בי"ע במדבר סיני הם חנילות של תורה באנהל מועד הם חנילות שכינה: פרשת נשא דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו'.

בחבורא קדמאה אמינא בההיא פרשתא פמה גונון השתא בעינא לחדשא מילין מ"ט זרקא על ריש פסוק והוא נמסר במסורה רזא עלאה הוא פמבואר בזוהר פ' בלק ההוא ינוקא בעובדא דר' יוסי אבינו מת במדבר לפי שהזרקא פרוף כחיויא לפי שהנחש גרם שילוח טמאים הפרשה שלפניה שהיא ג"ן תיבות שהיה אדם וסנה בג"ן ונגרשו ממנו ע"י חנוניא נחש שהיה פרוף על עקבו וזה גרים שתפוח עקבו של אדם הראשון נחש שפרוץ על עקבו גורם שמכה גלגל חמה כההיא (יומא כב) אלמלא קול המונה של רומי נשמע קול גלגל חמה שהוא שר של רומי שנקרא חושף מחשיף אנפי דברייא וזה גרים ד' גליות (ויקרא יא) הולך על גחון שהוא נחש (שם) הולך על ארבע שהם ד' גליות לפי שסבבה המנות מד' רוחות בסוד מאורו"ת אור מנות (ירמיה ט) כי עלה מנות פחלונינו מד' רוחות בא הרוח לכן מנח רביעי על איש או אשה שהזרקא שהוא פרוף פחלוניא גרם שפונחין עד (בראשית טו) ודור הרביעי ישובו הנה לכן נידון אדם קדמאה בגירושין ובשילוח וכן ישראל במצרים (שמות יא) כשלחו גרש יגרש נידונו בגירושין ובשילוחין וכן בשאר גליות ז"ש כי יעשו מכל חטאת האדם שהוא האדם קדמאה דייקא וכאן נרמז לנו על כל איש ואשה מחטאת אדם שכל א' וא' נידון בד' גליות גירושין ושילוח ד' גלגולים והם מנח רביעי עד דור הרביעי ישובו הנה והטעם שהגליות לכל ישראל הם ד' כמ"ש דבר אל בני ישראל שהוא קאי על כלל ישראל שהם מגורשין ד' גליות מבוארין

בפ' שלפנייה פר' שילוח טמאים כמ"ש במדרש רבנן פתרו פרשה שילוח על ד' גליות עיין שם.

וכן איש אשה על כל יחיד שעושין מכל חטאת אדם וטעם ד' גלגולים לפי שמעלה מעל בי"ד אתוון דשמא קדישא לכן הנשמה מגולגלת ד' פעמים גם ישראל מתבדרין לד' רוחות השמים לתקן ד' אותיות השם ז"ש בזוהר (הושע ו) והמה פאדם עברו ברית אדם עבר על פקודא קדא דאורייתא גרים ליי לגרמין מינה וגרים לכל עלמא פגים לעילא פגים לתתא וכו' כל מאן דעבר על פקודי דאורייתא פגים לעילא פגים לתתא פגים לגרמיה פגים לכל עלמא לאינון מפרישי ימא וכו' אמר ד' לשונות אלו לפי שהשלימות נחלק לשנים בין אדם למקום ובין אדם לחבירו ואותו החלק שבין אדם לחבירו נחלק לשנים בין אדם לעצמו ובין אדם לחבירו הרי שלשה שלימות וסימנם שב"ע (בראשית כו) ויעל משם באר שב"ע ש"מים ב"רינת ע"צמו ז"ש מתחלה פגים לעילא על בין אדם למקום פגים לתתא על בריות ואח"כ מחלק אותו חלק עוד לשנים פגים לגרמיה ופגים לכל העולם לכן ג' עבירות ראשים ע"ז ג"ע ש"ד יהרג ואל יעבור שסימנם ש"בע ע"ז הוא לשמים ש"ד לבריות ג"ע לעצמו פי (משלי ו) משחית נפשו הוא יעשנה אמרו הרופאים צ"ט מתו בתאוות המשגל וא' מת פדרך כל הארץ.

ולכן בי דברות (תהלים סב) אחת דבר אלקים שהוא אנכי ולא יהיה לה מפי הגבורה שמענו בדבור א' מה שא"א לבשר ודם לצייר וכנגד זה היו בלוחות שניות שבין אדם לחבירו כנגד אנכי לא תרצח כנגד לא יהיה לה לא תנאף הרי שתיים זו שמעתי פי לוח ראשון בין אדם למקום והשני בין אדם לחבירו והנה ג' אלו לקבל ע"ז ש"ד ג"ע ששמענו מהקב"ה בעצמו לכן בג' אלו יהרג ואל יעבור.

ג' אלו בפרשה מכל חטאות האדם. בינו לבין חבירו למעול מעל בי"י.

בין אדם למקום ואשמה הנפש בין אדם לעצמו והתנודה חטאתו אשר עשה ובמסורה ב"פ (ויקרא כו) והתנדו את עונם ואת עון אבותם שהודוי צריף להיות בשנים לתקן את חטאתו וחסאת אבותיו הראשונים שהוא בין אדם לחבירו שלשתן בהאי קרא.

אבל מרמז בהאי קרא ענין עירוב עץ הדעת טוב ורע שנתקלקלו הצינורות שנקבסו ניצוצות טהורות בתוך רע וניצוצות טמאות בתוך טוב ומזה נתבאר סוד גרים וסוד טיפין דאזריקו (בראשית ד) שבעתים יוקם קין שניתנה רשות לסמ"אל בב"ד של מעלה לעשות ז' שידוכים בסטרא דקדושה ושכל זה בא מאילני דעץ טוב ורע שמזה באים ג"כ לפעמים משומרים שניצוץ רע שהיה מעורב בטוב עד שהולך למקומו הראשון וכן להיפך שניצוץ הטוב הוא בתוך הרע עד בא אל מקורו הראשון.

ז"ש איש או אשה פי יעשו מכל חטאת האדם שהכל בא מחטא אד"הר למעול מעל בי"י שהוא יוצא מן הכלל ופוקד הכל הוא מצד שאשמה הנפש והיא הוא נפש של אד"הר ופרשה זו נישנית בשביל דבר שנתחדש בה בדין גר שעל סוד הגרים והניצוצין הטהרה בא וכלשהו מתגיייר נקרא גר צדק ולא נכנס רק תחת פנפי השכינה ולא יתיר ז"ש ואשמה ה' נפש ההוא (במדבר יא) נפשינו יבשה אין כל שהיא הנקראת נפש דוד ולכן קשבא בתיקון אמר והביא את אשמו בראשו שאשם שט תלוי (משלי ח) בראש עפרות

תָּבֵל שֶׁהוּא אֵד"הר וְחֲמִישִׁיתוּ יוֹסֵף עָלָיו עַל סוּד ה' אַחֲרוֹנֵי שָׁל הַשָּׁם (אִיּוֹב ג) וְשֵׁם יְנוּחוּ יִגִיעַ כַּח כִּי עַד שָׁם יִגִיעַ מְרַכְבְּתֶם: וְאִם אֵין לְאִישׁ גְּנוּאֵל.

בְּהַאי קָרָא אִית רְזָא בְּהֵוּא סְבָא שְׁהַצְדִּיקִים מִתְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ. אוּ עַל עֲנָן (מְשָׁלִי ג) אֵל תָּרִיב עִם אָדָם חֲנָם אִם לֹא גְמַלְךָ רָעָה אוּ עַל עֲנָן ד' גְּלִיּוֹת שְׁיִשְׁלְמוּ אֵה"ע לְיִשְׂרָאֵל קָרָן וְחֲנֻמֵּשׁ כְּדִין הַנְּהַגָּה מִן הַקֹּדֶשׁ כִּי (יְרֻמָּה ב) קוֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִי"י רֵאשִׁית תְּבוּאָתָה כֹּל אֲנֹכְלִיו יִאָּשְׁמוּ ז"ש וְהִבִּיא אֶת אָשְׁמוּ בְּרֵאשׁוֹ הִבִּיאוּ מִנְחָה לִי"י וְגַם חֲמִישִׁיתוּ יוֹסֵף עָלָיו הִנֵּה בְעו"הז הַמַּעֲט מִכֶּם (דְּבָרִים ז) כִּי אַתֶּם ה' מַעֲט מֵעַ' מְשֻׁפָּחוֹת כַּמ"ש רַש"י בַּפ' פְּנִיחָס (מְשָׁלִי יא) ה"ן צְדִיק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי דוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה אֵינָם רַק ה"ן רְבוּא ה' חֲסִירִים אֲבָל לַע"ל (יִשְׁעִיָּה נב) כִּי ע"י"ן בַּע"י"ן יִרְאוּ שְׁיִהְיוּ עַ' מִיִּשְׂרָאֵל כְּשֵׁם שֵׁא"ה ג"כ ע' גו"ג וּמַגו"ג בְּגִימ' ע' (בְּרֵאשִׁית מט) בֵּן פְּנִיחָת יוֹסֵף בֵּן פְּנִיחָת עָלִי עֵינֵי שְׁיִהְיוּ כֹל ע' רְבוּא מִיִּשְׂרָאֵל ז"ש וְחֲמִישִׁיתוּ יוֹסֵף עָלָיו כִּי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף יִהְיֶה עָלָי עֵי"ן ז"ש וְנִתְּנוּ לְאֲשֶׁר אָשֵׁם לוֹ (יִשְׁעִיָּה נג) אִם תִּשְׁמַע אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ שֶׁהוּא מִנְחָס"ם ב"ן עֲמִיאֵל לִבְגִי הַכִּי הָיִי וְאִם אֵין לְאִישׁ גְּנוּאֵל הוּא כִּי לֹא יִהְיֶה מִיַּד גּוֹאֲלָם חֲזֹק כִּי יִהְיֶה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף אֲזִי הָאֲשֶׁם הַמּוֹשֵׁב לִי"י לַפְּהִן שְׁיִעֲשֶׂה הַקַּב"ה לְמַעַן שָׁמוּ וְהוּא עַל דְּרָךְ (רוֹת ג) אִם יִגְאָלְךָ טוֹב (יִשְׁעִיָּה ג) אֲמָרוּ צְדִיק כִּי טוֹב יִגְאָל וְאִם לֹא יִגְאָלְךָ וּגְאֻלְתִּיךָ אֲנֹכִי שֶׁהוּא אֲנֹכִי דִּיצִיאַת מְצָרִים: בְּזוֹהַר אָדָם קַדְמָאָה חָב בַּה' שֶׁל שָׁם (בְּרֵאשִׁית ג) וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה (אֵיכָה א) אֵיךְ ה' יִשְׁבָּה בְּדָד וּפְגָם בַּחט"ה בַּחט"ה (בְּרֵאשִׁית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּה' בְּרֵאשִׁית תּוֹצֵא הָאָרֶץ נִפְשׁ חַיָּה עַל ה' אַחֲרוֹנָה אֲתָמֶר כִּי ד' קִטְרִין הֵן נִר"נ נִשְׁמָה לְנִשְׁמָה ד' אֲתָנוּן שֶׁל שָׁם ז"ש מְכַל חֲטָאֵת הָאָדָם לְמַעֲוֹל מַעַל בִּי"י שֶׁהוּא עַל ה' אַחֲרוֹנָה שֶׁל שָׁם וְהַתְּנוּדָה אֶת חֲטָאֵתוֹ וְנִקְרָאת תְּשׁוּבָה"ה תְּשׁוּבָה ה' לְאֲתָרְהָא שֶׁהִיא בְּכָל מְקוֹם עֲמָנוּ בְּגָלוּת וְהִבִּיא אֶת אָשְׁמוֹ פְּגָם אֲשֶׁר פְּגָם בַּה' בְּרֵאשׁוֹ עַל הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁר לְמַעְלָה מֵרֵאשׁוֹ כַּמ"ש בְּזוֹהַר דְּבָרֵי יְנוּקָא (קַהֲלַת ב) הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ וְכִי הַפְּסִיל אֵין עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ אֲבָל עַל שְׁמֵן שֶׁעַל רֵאשׁוֹ קָאֲמַר הִיא הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא לְמַעְלָה מֵרֵאשׁוֹ ז"ש וְחֲמִישִׁיתוּ יוֹסֵף עָלָיו עַל ה' שֶׁל שָׁם לְקַיָּים תְּשׁוּבָה מַעֲלִייתָא וְאִם אֵין לְאִישׁ גְּנוּאֵל שְׁאֵין בּוֹ כַּח לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה שְׁיִהְיוּ הַצְדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֲטָרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיתֵיהֶם הָאֲשֶׁם הַמּוֹשֵׁב לִי"י לַפְּהִן כִּי בִּיָּה תִלְיָא מִקְלָתָא לְהַעֲלוֹת נִיצוּצוֹת טְהוֹרוֹת בְּמִיתָתוֹ כֵּהַאי דְּעָרֵי מְקַלְט שְׁיִוֵּשְׁב שָׁם גּוֹאֵל הַדָּם עַד מְנוֹת כַּה"ג כִּי אֲזַ בְּמִיתָתוֹ נִיצוּצוֹת נִידְחֵי מַעֲלִין עִמּוֹ וְהוּא מְשָׁלִים וְהַנְּחָה לְמַדִּינּוֹת עֲשֶׂה לְכַהֵן הוּא מְטַטְרוֹן כַּמ"ש בְּזוֹהַר ע"פ וְלִקְחַת הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדָךְ כִּי הוּא בַּעַל כְּנָפִים יִגִיד דְּבָר.

מְלַבֵּד אֵיל הַכִּיפּוּרִים אֲלִי"ה כִּי הוּא הָאֲזַ"ל אֲשֶׁר לְקַח אֲבָרְהָם תַּחַת יִצְחָק בְּנוֹ שְׂמַד"הד מְתוּקָה הוּא מְלִיץ עָלֵינוּ אֲשֶׁר יְכַפֵּר בּוֹ עָלָיו כִּי הוּא כְּפָרְתָן שְׁלִישִׁיִּיִּי בְּכָל דּוֹר וְהִנֵּה כְּמוֹ (תְּהִלִּים לט) בְּתוֹכָחוֹת עַל עוֹן יְסָרְתָּ אִישׁ שְׁמֹסִיִּים בְּהוֹכָחוֹת וְהַתְּנוּדוֹ אֶת עוֹנָם וְאֶת עוֹן אֲבוֹתָם בְּמַעֲלָם וְנִכְרַתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב שְׁאֵז זוֹכֵר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹת חֲמִישִׁי שֶׁל אֲלִיָּה"ו שֶׁהוּא ו' שְׁנָתָן לְיַעֲקֹב כִּי אֲלֵמָלָה הִיא מְשֻׁפָּחָא דִּיְהִיב לִיהָ לֹא מִיתוּקָם עָלְמָא וְאִף גַּם זַ"ת עַל אוֹת ו' קָאֲמַר בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוּיְבִיָּהֶם וְכֵן בְּכָאֵן אָמַר וְהַתְּנוּדָה אֶת חֲטָאֵתוֹ וְהִבִּיא אֶת אָשְׁמוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחֲמִישִׁיתוּ הוּא אוֹת ה' יוֹסֵף עָלָיו עַל יְדֵי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף יִהְיֶה אוּ כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל בְּגָלוּת אֲזִי י' שֶׁל יַעֲקֹב פְּרָחָה וְנִשְׁאָר עַקֵּב וַיַּעֲקֹב צוֹלַע עַל יָרְכוֹ כִּי זֶה סוּד הוּא (בְּרֵאשִׁית ג) יִשׁוּפְךָ עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם נוֹצְחִין כְּשִׁישׁ לְנוֹ י' בְּרֵאשׁ (שָׁם) וְאֲתָה תִשׁוּפְנוּ עַקֵּב שֶׁהִיא (תְּהִלִּים מט) עוֹן עַקֵּבִי יְסוּבְנִי אֲבָל בְּשִׁיחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲנֹחֲזָתָא בַּעֲקֵב

ונסתלק עבור קושי השמיטה מפל חטאת האדם קדמא למעול מעל בי"י שהוצרכה להתגלגל ה' במקום א' ז"ש ואשמה הנפש ההיא קרי בי' ההי"א שהוצרכה להתגלגל ז"ש ונחמישיתו יוסף עליו שנה הוא האשם ונדאי על ראש אלה שנסתלק ונתוסף באתרהא הה' שהוא חמישיתו או שנתקן אד"הר לקמן בפ' נשיאים כדפ"י רש"י קצרת פסך נגד אד"הר שתי תתק"ל מזרק אחד פסך [שקל] נגד נח שחי תתק"ן שנה פר נגד אברהם איל נגד יצחק פכש נגד יעקב שעיר נגד יוסף הנה ד' תיקונים נעשו לו לאד"הר על ידי נח אברהם יצחק יעקב יוסף הוא הה' לתיקונה ז"ש והביא את אשמו בראשו שצריכין לתקן תיקון (משלי ח) ורא"ש עפרות תכל הוא אד"הר לכן רא"ש בגימטריא פרצו"ף אד"ם ונחמישיתו ר"ל פרצוף חמישי יוסף עליו ר"ל יוסף הצדיק תיקן פרצוף חמישי כי ארבעה היו מקודם שבא יוסף והוא היה החמישי לכן נתוספה ה' ליוסף (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו וכן (בראשית מז) ה"א לכם זרע פי מתחילה (שם ב) לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו בהיפוף אתנון (ישעיהו ו) זר"ע קודש מצבת ה' לכן בא יוסף הצדיק (שם ג) אמרו צדיק פי טוב להינה לו עז"ר בהיפוף אתנון זר"ע הא לכם זר"ע.

ובזהר חדש פ' לך לך שנותנין לצדיק על עולם הבא אות א' משמו ומעטרין אותו בו ז"ס שנתנו לאברהם ה' שהיא הנשמה אות א' משמו ז"ש ונחמישיתו יוסף עליו שנותנין לצדיק בעולם הבא עטרה לראש אות ה': או אמרו המקובלים ה' שמות לנשמה כל ימי החול יש לאדם נפש בי"ט רוח בשבת נשמה בי"ה חסיה יום המיתה זוכה ליחידה והן הן ד' אותיות השם ה' נפש ו' רוח ה' נשמה י' נשמה לנשמה קוצא של י' יחידה פי יעשו מפל חטאת האדם שמעל בשם בן ד' לגמרי ואשמה הנפש ההיא קרי בי' ה' שפגם בכל ד' אותיות אף בה' אחרונה והביא את אשמו לתקן כל הה' פרצופין אשמו שהוא בראש מן י' של שם עד ה' אחרונה ז"ש ונחמישיתו יוסף עליו שיתקן כל השם כתקנו.

או על סוד יחידה שהיא פרצוף חמישי וכדברי ר"א שנסארו לאד"הר אחר מיעוטו רק ה' אלפים שנה מפל מאה הרי ק' אמה ועשרים חסירים לו ולע"ל ונחמישיתו יוסף עליו שגם אלה הששי יבא לו וכל אלו ז' אורות הם מן נפש ז"ש ואשמה הנפש"ש ההיא שכל אלו האורות הם מסקטרא דנפש ורוח מלפני יעטוף.

ובמדרש מצינו ה' מלאכי חבלה נזדונוגו לו לאדם נגד ה' חומשי תורה הא' מכה אותו הב' מונה כל הפאה כשם שבב"ד של מטה א' מכה וא' קורא בקורת תהינה הג' מוציא אור מגופו הד' מביא עצבים מרים מהרים אם גזל אומרים לו דקדק בשיניו מה שגזלתה ה' מכה אביו ואמו שלא הדריכו בניהם לדרו ישרה ז"ש פי יעשו מפל חטאת האדם ואשמה הנפש ההי"א קרי בי' שבאים ה' מלאכים על קברו איש או אשה השנה הפתוב לכל עונשין שבתורה פי ה' מלאכים נגד והתוודו את עונם אלו ה' מלאכי חבלה במסורה ב"פ והתוודו את עונם ואת עון אבותם פי גם עון אביהם מתוודין ומתחילה מפין את האדם עצמו ז"ש והביא את אשמו בראשו ועל זה ממונים ד' מלאכים ונחמישיתו יוסף עליו ר"ל המלאך החמישי בא הוספה להוכיח על האב שהביאו לעו"הז ונתן ההפאות לאשר אשם לו מי שגם והביא בו רשע לזה העולם וגם להביא אשם וחסא לעולם.

ואם אין לאיש גואל. ומאחר שהשנה הכתוב איש לאשה בענין לעתיד שהם שונים לכל עוונותין שבתורה דהיינו בענין התורה שהיא נחלקת לארבע חלקים וספר החמישי הוא ספר משנה תורה כן יש לאדם לענוש אותו ד' מלאכים והחמישי הוא יוסף עליו נגד משנה תורה: ובגמרא (יומא עח) מדה טובה מרובה ממדת פורעניות א' מת"ק ז"ש בחמישיתו יוסף עליו שמדה טובה יוסף עליו כמה חמשייתו.

או עפ"י הזוהר בראשית שה' מלאכים יעידו על אדם (איוב לג) פעמים שלש עם גבר ר"ל אלו ואלו כי לדברי ר"ש ב' מלאכים לדברי ר"פ ג' ותרנוניהו איתנוהו ועז"א (דברים יז) עפ"י שנים ועפ"י ג' עדים תרנוניהו פחדא יומת המת ז"ש והביא את אשמו בראשו שהחטא ממנות לא יפטר ר"ל חטא בעצמו בא ואומר לפני הקב"ה אנא מפלגא אנא כמ"ש בזוהר פ' פנחס ע"פ (איוב לד) פועל אדם ישלם לו שהפעולה בעצמו נשלמה לאדם ז"ש וחמשייתו יוסף עליו ה' עדים יש לאדם על העבירה יוסף עליו פשוטה אדם אזי קושרין לו פתר לעו"הב כי ה' עדים יש לו לאדם ה"פ עדי"ם בגי' תר"ך ניצוצי אור וכשלא זכה אזיכר"ת ז"ש ואשמה הנפש ההיא.

או סוד חמשייתו יוסף עליו על ה' גבורות מנצפ"ך שלע"ל תהי' ההנהגה ע"י הגבורות ומכלית התקון שאנו עושין בגליות להעלות ה' גבורות שיהיו נמתקין ולע"ל הם עיקר שאין חיצונים שולטין לע"ל תהיה ההנהגה על ידם ז"ש צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם לא אמר בתריהם כי פתר הוא זכר והעטרה בנקיבה ולע"ל שתהיה ההנהגה בגבורות אמר עטרותיהם זה שאמרו רז"ל זכור רחמיך וחסדיך ויצחק להיכן הלך להציל בניו משיעבוד מלכות כי שאלו ב' מדות חסד ורחמים אברהם ויעקב הם נזכרים ויצחק הלך להציל (ישעיה סג) כי אתה אבינו כי לע"ל ביצחק יקרא לה זרע כי אתה אבינו ועתה אין הדין שליטתו רק לע"ל פשהחיצונים (תהלים עג) ספו תמו מן בלהות ר"ל שיונקים מן ב"ל של הב"ל כמו בלק ובלעם שהיה לכל א' לו יניקה ז"ש והביא את אשמו בראשו כשיתקנו מעשיהם אז ה' גבורות יהיו ממותקין (ישעיה מב) י"י כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה (שם א) ציון במשפט תפדה וכה"א (משלי כט) מלך במשפט יעמיד ארץ שלע"ל המשפט יהיה ראש ההנהגה: או אמר על סוד ד' של מלכות שיוצאת להיות נשמה בג' עולמות בי"ע וכל תפלתנו שתעלה ד' למעלה למקומה הראשון שהוא שער החיצון וכדי להבין על ברור אודיע ה' אחרונה שפשם שהיא למעלה בעולם אצילות ה' בבחינת נקיבה וכשיוצאת למטה כעין ד' והיא נשמה לג' עולמות בי"ע אז אימא אוניפת לברתא מנהא מינה ויורדת ו' שהיא יסוד אימא ונעשה ה' ונקראת אז שם אלקים אבל למעלה לא נקראת אלקים וכשאנו מתפללין בלילה ה שפיכנו א"ל קינו ל"שלום על זוג לא"ה למפרע מלמטה למעלה שהו' שלה שנושאר למעלה ירד לד' של מטה (תהלים מז) מלך אלקים על גוים (שם קג) ומלכותו בפל משלה (שם מז) אלקים ישב על פסא קדשו שהוא סוד בריאה שנקראת אז אלקים והכפא בלילה נעשה מטה ורחל מלכות שפמלכות שהיא בעשייה למטה מן המטה ומסרה סימניה לאחותה (בראשית כט) ויהי בבקר והנה היא לאה שאנו מתפללין ומבקשין והעמידנו מלכנו לחיים ולשלום שתעלה הה' למעלה למקומה הראשון והוא אז בחינת יוסף כי בנימין הוא בחינת נוקבא וז"ס כשנסתלק יוסף למצרים שהיא הגרון שמש בנימין ערסו והוליד י' בנים שהיה יוסף ראוי להולידם רק שגאבדו ממנו שיצאו בלא נקיבה כשהוציא י' טיפין והי' נשמות הרוגי מלכות שיצאו

מהיסוד עליון בלתי נקיבה בדרך קרי וקבלו חיצונים ועלו בעלייה ראשונה בסוד דל"ת והוא יסוד של בנימין ד' היורדת למטה וכשנסתלקו ע"י ההריגה עלו ביסוד של יוסף וז"ס (חגיגה מז) ר"ע ששכנס בשלום של בנימין ויצא מן העולם בשלום של יוסף נקרא בן יוס"ף ממש עקיבא בא' שאז הזווג בא' (קהלת ז) אדם א' מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי ר"ל הטעם הריגת קדושת ר"ע לפי שכל אלה הניצוצות שיצא א' והנה האריף ר"ע בדל"ת פי הנצרך לעלות ד' מן ג' עולמות למחצבה הראשון ז"ס והביא את אשמו לתקן אלף שהוא בראש כל אותיות ואז הה' יעלה מעלה מעלה וחמישיתו שהיא הה' יוסף עליו שיהיה בחינת יוסף: רש"י פי' נשנית פ' גזל הגר בשביל שני דברים שנתחדש בה.

וקשה הלא לא נעלם מעיני רש"י מה שדרו"ל סוף הגזל קמא כמה וכמה דינים מזו הפרשה מה שלא היינו לומדים מגזל הדיוט שבפ' ויקרא ונדעתי אין מלה בזו הפר' שלא ילמוד ממנה דין מחודש מה שלא נשמע ממנו בפ' ויקרא דבר אל בני ישראל דייקא כי גזל הגוי בזמן שהם מסורים בידם מותר כמ"ש (דברים ז) ואכלת את כל העמים בזמן שהם מסורין בידיך מותר ובזמן שאין מסורין אסור והטעם ע"פ זוהר פ' תרומה ע"פ ועשית שלחן טהור שהשפע עבור ישראל וא"ה העם כלבים אוכלים גרמין ע"ש איש או אשה השנה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה כי יעשו במדרש לא אמר עשו אלא יעשו כל המחשב למעול ולגזול מעלה עליו הכתוב כאלו עשה אע"פ שיש מחשבה שאין הקב"ה מצרף למעשה לענין מעילה נדמה גזל לע"ז שהן מג' שאין הפרגוד נועל בפניהם סימן א' ג' ז' א' ונאָה ג"ז ע"ז פתיב בע"ז (ישעיה סה) העם המכעיסים אותי על פני תמיד ובגזל נאמר (ירמיה י) ושוך ושבי בהם על פני תמיד ז"ש (משלי כח) גזל אביו ואמו ואנמר אין פשע ובאמת שחבר הוא לירבעם שהשחית ישראל לע"ז הרי שדומה גזל לע"ז ז"ש מפל חטאת אדם אע"פ שעבר אדם עבירה בין אדם לחבירו כאלו מועל בין אדם למקום ז"ש ומעלה מעל בי"י גם בא להשמיענו שעל כל עבירה ועבירה קלה וחמורה פוגם בשם בן ד' ז"ש מפל למעול מעל בי"י: ואשמה הנפש היתה והתנודו.

ללמד לנו שתיקף לחטא אותו יום יהיה וידוי דבר יום ביומו איננו איקרון מארי חושבנא (קהלת ט) כי אין מעשה וחשבון וגו' בשואל (במדבר כא) ע"כ יאמרו המושלים ביצורם בואו חשבון כי בזה מתקן ש"ם הוי"ה בגימטריא חשבון ז"ש למעל מעל בי"י מאחר שהוא מועל בשם י"י לכן ואשמה הנפש היתה מיד והתנודו באותו פרק יתקן עם חשבון ש"ם י"י במתקלא חדא.

במדרש ר' נתן אומר זה בנין אב לכל המתים שיתנודו שצאמר ואשמה הנפש היתה והתנודו ע"פ דרפי ניחא שבכאן מדבר במית' שלא מת האדם מן העולם עד שבא אד"הר אליו כמ"ש בזוהר פ' נח ע"פ (ישעיה לה) לא אביט עוד אדם עם יושבי חזל כי (משלי י) לא ירעיב י"י את נפש צדיק זה נפשו של אד"הר שהצדיקים חושבין שמתים עבור אד"הר ובא אד"הר ומחשב עם האדם שעל כל פנים עשה הוא ארבעה עבירות ז"ש למעול מעל בי"י רזא ד' אתנון קדישין ובכל פעם פגם אות א' ובאמת ואשמה הנפש היתה פתיב היתה וקרינו היתה תרנוניהו פחדא איש או אשה השונה הכתוב איש לאשה שעל כל נשמות קאי אדם כלל נפשות נשמות של זכרים חנה כלל נפשות נשמות של

נְקִיבוֹת וְהִתְנַדְּדוּ אֶת עֲוֹנָם וְרוּאָה לַמֶּרְאֵה עֵינָיו קוֹדֵם פְּטִירְתוֹ שֶׁהוּא גֵרֵם לַעֲצָמוֹ הַעֲוֹן וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ ר"ל שֶׁהוּא חָשַׁב שֶׁאֲשָׁם שְׁלוֹ הוּא (שָׁם ח) וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תָּכַל שֶׁהוּא אֲד"ה שֶׁהָיָה מְסוּפָה עוֹלָם עַד סוּפוֹ וְכָל הַנְּשֻׁמוֹת הָיוּ תְלוּיִן בּוֹ רֹא"שׁ בְּגִי' פִּרְצוֹ"ף אֲד"ם שֶׁהוּא כָּלֵל כָּל עוֹלָם תב"ל הוּא סוּד אִיפֹה שֶׁל אֲד"ה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ בְּצִיִּים מְנַן הַב"ל אֲבָל בְּאֵמֶת אֵינוֹ פֶּן כִּי ד' עֲבִירוֹת עָשָׂה עַל כָּל פְּנִיִּים הָאֲדָם בְּעֲצָמוֹ וְחִמִּישִׁיתוֹ חֲטָא חֲמִישִׁי יְכוֹל לְהוֹסִיף עַל אֲד"הר.

תְּנִינָן (בב"ק) הַגּוֹזֵל חֲבִירוֹ וְנִשְׁבַּע לוֹ צָרִיף לִילֵף אַחֲרָיו עַד וְכוּ' וְלִיתֵן לוֹ קָרֵן וְחֻמְשׁ וְאֲשָׁם וְצָרִיף לְהַקְדִּים הַכֶּסֶף וְכוּ'. וְאִם הַקְדִּים הָאֲשָׁם וְנָתַן לְיִהוּרֵב וְהַפֶּסֶף לִידְעֵיָהּ לֹא יֵצֵא כַּמ"ש רז"ל מִלְּבַד אֵיל הַכְּפֹרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ עָלָיו סוּף ם רַק גּוֹזֵל קָמָא וְטַעַם שֶׁצָּרִיף ג' אֱלוֹ סִי' (יְהוֹשֻׁעַ כַּד) וְאִק"ח אֶת אֲבִיכֶם מֵעֵבֶר הַנֶּהָר א"שֶׁם ק"רֵן ח"וּמֵשׁ וְכִשְׁקוֹדֵשׁ (יְרֵמְיָהּ ב) יִשְׂרָאֵל לִי"י רֹאשִׁית תְּבוּאֹת"ה רִמְזוּ בּוֹ קָרֵן וְכוּ' יִתְּרָה חֻמְשׁ (שָׁם) כָּל אֲנֻכְלָיו יֵאָשְׁמוּ שֶׁצָּרִיף ג"כ אֲשָׁם וְלִפִּי שֶׁהַחֻטָּא פּוֹגֵם בְּגוּף פּוֹגֵם בְּשָׂמָא קַדִּישָׁא נִגְדַּד הַגּוּף צָרִיף לְשַׁלֵּם קָרֵן נִגְדַּד נְשָׂמָה שֶׁיֵּשׁ לָהּ ה' שְׁמוֹת ה' בְּרָכִי נִפְשִׁי כְּנִגְדַּד הַנְּשָׂמָה בַּה' עוֹלָמוֹת צָרִיף לִיתֵן חֻמְשׁ נִגְדַּד הַשֵּׁם צָרִיף אֲשָׁם ז"ש אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשֶׂה מִכָּל חֲטָאֹת הָאֲדָם וּפְגָם לְגִרְמָיָהּ לְמַעוֹל מְעַל בִּי"י פְּגָם בְּשָׂמָא קַדִּישָׁא וְאֲשָׁמָה הַנְּפֶשׁ הַהִיא פְּגָם בְּנִשְׂמָתָא לְכֹן צָרִיף תִּיקוּנָיו וְהִתְנַדְּדוּ אֶת עֲוֹנָם וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ זֶה קִינוֹ לְתַמְנָן תְּחִלָּה תִּיקוּן גּוּף וְחִמִּישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו נִגְדַּד נְשָׂמָה וְאִת"פ יִתְּנָן הַשֵּׁם וְנָתַן לְאֲשֶׁר אֲשָׁם לוֹ ר"ל לְהַקְב"ה כִּי יִקְרִיב קָרְבָן לִי"י בְּלִמִּית לִי"י לְבַדּוֹ וְלֹא לְשֵׁם אַחֵר יַעֲלֶה הַקָּרְבָן.

בַּמְדַּרְשׁ אֵין לִי אֱלֹא בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל צָרִיף וְיִדּוּי בְּגִלוֹת מְנִינָן ת"ל (וַיִּקְרָא כו) וְהִתְנַדְּדוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבוֹתָם בְּמַעַלְמֵם אֲשֶׁר מְעַלּוּ בִּי וְקִשָּׂה וְכִי זֶה הִיא מְצֻנֹת חוֹבַת הָאֲרֶץ שֶׁיַּעֲלֶה עַל הַדַּעַת שֶׁבְּגִלוֹת לֹא יִהְיֶה וְיִדּוּי אֲבָל לִפִּי שֶׁיַּעֲלֶה עַל הַדַּעַת שֶׁהַחֲטָא פּוֹגֵם בְּשֵׁם וְצָרִיף קָרְבָן א"כ אֵין תִּיקוּן רַק בְּזִמְן שֶׁקָּרְבָן בֵּא"י.

מִי שֶׁגּוֹזֵל חֲבִירוֹ נִפְשׁוֹ מִתְּגַלְגַּלֶּת ה' פְּעָמִים בְּסוּד (אִיּוֹב לֵג) פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גֹּבֵר תְּרוּנוּיָהּ פְּחָדָא (מְשָׁלִי א) כֹּן אֲנֻרְחוֹת כָּל בְּרָצַע בְּצַע אֶת נֶפֶשׁ בְּעָלָיו יִקַּח נִפְשׁוֹ שֶׁל גּוֹזֵל ז"ש וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ שֶׁצָּרִיף לְחַזֵּר וּלְהִתְגַּלְגַּל לְזֶה הָעוֹלָם פְּעָמִים וְשְׁלֹשׁ שֶׁהוּא ה' פְּעָמִים ז"ש וְחִמִּישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְהוּא סוּד תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחִמִּישָׁה לְפְעָמִים (עָמוֹס ב) וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבָנָה (בְּרֹאשִׁית טו) וְדוֹר רְבִיעִי יִשׁוּבוּ הִנֵּה (שְׁמוּאֵל ב יב) וְאֶת הַכְּבֻשָׁה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתִּים פְּעָמִים שְׁלֹשָׁה וְאַרְבַּע בְּיַחַד כַּמ"ש שְׁבַעַתִּים יִקַּם קִינוֹ שְׁנִתְגַּלְגַּל ז' פְּעָמִים וְאֲדָם עֲצָמוֹ נִתְּקַן בְּהֵאֵי פְּרִשְׁתָּא ה"פ ז"ש מִכָּל חֲטָאֹת הָאֲדָם שֶׁהִבִּיא הַנְּשִׂאִים קַעֲרֹת כס"ף לְקַבֵּל שְׁנוּתָיו שֶׁל אֲד"הר תַּתְק"ל כַּמ"ש רש"י בְּשֵׁם ר' מִשָּׁה דְרִשָּׁן מְזַרְק אֲחָד [כְּסָף שְׁקָל] בְּגִי' תַּתְק"ן זֶה נִחַ שְׁחִי תַּתְק"ן וְתִיקוּן אוֹתוֹ פֶּר א' נִגְדַּד אֲבָרְהָם אֵיל יִצְחָק כְּפֶשׁ יַעֲקֹב שְׁעִיר נִגְדַּד יוֹסֵף נִמְצָא יוֹסֵף ה' לְכֹן נִתְּנָסְפָה לְיוֹסֵף ה' ז"ש וְחִמִּישִׁיתוֹ יוֹסֵף שֶׁהוּא הַחֲמִישִׁי וְהַנְּצָרְכוֹ כְּנֹלֵם לְתַמְנָן וְאֲשָׁמָה הַנְּפֶשׁ הַהִיא הוּא נִפְשׁוֹ שֶׁל אֲד"הר וְהִבִּיא א"ת עַל סוּד כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה מֵא' עַד ת' וְחִמִּישִׁיתוֹ יוֹסֵף עָלָיו זֶה חֲטָא אֲדָם הַרְאִשׁוֹן שְׁגָרֵם ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ פְּשָׁחָא בַּה' חוּשִׁים: פְּסוּקִים בְּבִרְכַּת פְּהִינִים רְזִין עֲלָאִין אַרְנוֹן־חָנָא בִּי וְלִפִּי הַדְרָשׁ תְּלַת בְּרָכָאֵן אֱלוֹ כּוֹלְלִים כָּל הַג' סוּגִים שֶׁל אֲדָם קִיּוּם הַגּוּף קִיּוּם הַנְּפֶשׁ קִיּוּם הַמִּין סִימָן מֵה שְׁנָאֵמֵר לְאַבְרָהָם (בְּרֹאשִׁית טו) אֲנָכִי מ'ג'ן לָהּ שְׁנִתְבָּרַךְ

בתלת ברכאן אלו כוללים כל השלימות בממון בגוף בנפש (שם יב) ואעשה לגוי גדול
קיום המין ואברכה בממון ואגדלה שמך על הנפש כי עיקר שם גל הנשמה אתמר כמ"ש
בזוהר בפסוק (רות ד) ותקראנה לו השכנות שם.

ואלו ג' ברכות סוף פירק הנה קורא פי הו מפטרי רבנו מפי רב אמי ורב אסי הו אמרו
עולמה תראה בחייה אחריתה לחיי עולם הבא ותקנתה לדור דורים עולמה תראה בחייה
פ' רש"י תמצא צרכי הגוף וכן א' מי שהיא מוצלח בעושר עולמו אכל בחייו ואחריתה
לחיי עולם הבא כמשמעו על הנפש ולדור דורים תקנתו על קיום המין וכן בפסוק (ישעיה
נג) יראה זרע יאריה ימים וחפץ י"י בידו יצליח (שם) הנה ישפיל עבדי ירום יותר
מאברהם שנתברך בג' אלו לקבל ואעשה לנו גדול יראה זרע לקבל קיום הגוף יאריה
ימים לקבל קיום הנשמה חפץ י"י בידו יצליח.

וכן במזמור (תהלים קיב) אשרי איש ירא את י"י נתברך בתלת אילין קיום המין (שם)
גבור בארץ יהיה זרעו קיום הגוף (שם) הון ועושר בביתו קיום הנפש צדקהו עומדת
לעד. וכן במזמור (שם קכח) אשרי כל ירא י"י (שם) אשרי בעו"הז וטוב לה בעו"הב
(שם) אשתה כגפן פוריה קיום המין ז"ש יברכה י"י בממון וישמרה שלא יהיה לו היזק
בממון ע"ד (שם ה) כי אתה תברך צדיק כצנה רצון תעטרנו שלא יפסיד לו העושר כי
יש (קהלת ה) עושר שמור לבצעו לרעתו והקב"ה יציל אותו מזה ז"ש אלקים יחננו
בעושר יאר פניו אתנו סלה שלא יהיה העושר לרע לו.

יאר י"י פניו בתורה קיום הנפש ישא י"י פניו אליה קיים המין וישם לה שלום (תהלים
קכח) וראה בנים לבניה שלום על ישראל על דיני ישראל דלא אתי לאנצווי הרי ג' אלו
סדורים והם כוללים כל חמדת האדם בזה העולם.

ג' פסוקים בכרפת פהנים לקבל ג' בחינות בזווג ז"ן הא' מו' קצוות הבחינה. הב' שיהא
עולה עד המנוחין.

הנ' גגד פתר ולאקה הג' זווגים יש שמות מחולפין פתר שלה בכתר שלו אז אהי"ה הוי"ה
וכשהוא במנוחין הם הנה אלהים ומו' קצוות הם הנה אדני ז"ס וישמו את שמי על בני"י
אהי"ה הוי"ה מ"ז הוי"ה אלהי"ם יב"ק הוי"ה אדני"י צ"א שלשתן יחד [י"ש כלולין מי']
מנין שמ"י פי בג' ברכות אלו זוכין לג' זווגים אלו והזווג היותר מעולה הוא סוד גר
רמ"ה איברים דילה ותרין דרועין דילה הרי נ"ר והוא סוד גרשבת נגר חנופה רק שיש
הפרש ביניהם גר שבת הוא שהוא עולה למעלה עד הכתר שלו ממש אבל בגר חנופה
הוא שיורדין כל האורות אליה למטה במקומה (אח"כ תעלה בגר שבת למעלה וסוד
חנופה שיונקות מלכות) לכן גר חנופה קודם צריף שינדליק ויעשו לה הכנה וירדו בה
האורות למטה במקומה ואח"כ תעלה בגר שבת למעלה יסוד חנופה שיונקות מלכות
מאימה עלאה חנ"ה שם ס"ג באימא כ"ו (שמואל א א) אלקנ"ה עולה מקו"ם סוד חכמת
זעיר שהיא מאבא אהב את חנה שהיא בינה ואין יכול להזדווג עמה פי י"י שהיא זעיר
וכן כ"ו דחנופה סגר רחמה שהיא נעלמת בתוכו אבל פשהיא מסתלקת ומזדווגת עמו
למעלה ז"ש (שם) ועלה האיש ההוא מעירו.

וְיֵשׁ הַבְּדֵל אַחַר בֵּין חֲנוּכָה לְשָׁאֵר הַיָּמִים כִּי בָּהֶם נֶאֱמַר אִיהוּ בְּנֻצָח וְאִיהִי בְּהוּד וּמֵהוּד לֹא אֲתַנְבִּי אָדָם מְעוּלָם וְלֹא יִצְאָה מִמֶּנּוּ הָאָרֶה ז"ש (דְּנִיָּאל י) וְהוּדֵי נְהַפְּדָה עָלַי לְמִשְׁחִית אֶלְאָ שְׁיִעְקֹב מִקְּבֵל הָאֲרֵת נֻצַח וְהוּד וְע"ז הַנֻּצַח נוֹתֵן חֶלֶק הוּד הַמַּגִּיעַ לָהּ מֵהוּד אֲבָל בְּאֵלוֹ ח' יָמִים הִיא לּוֹקַחַת מֵהוּד עֲצָמוּ בְּלִי אֲמַצְעֵי ז"ש (תְּעַנִּית ה) שְׁמוּאֵל שְׁקוּל כְּמִשְׁה וְאֶהְרֹן כָּלְלוּ שְׁנֵיהֶם נֻצַח הוּד וְהוּא תִּיקוּן (שְׁמוּאֵל א טו) נֻצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְעַתָּה בָּא נִיצוּץ מִמֶּנּוּ אֶל מִתְתִּיָה וְנִרְמַז חֲנוּכַת הַמְּזֻבָּח רֵאשִׁי בִּי"ת א"ב בְּתָם חֶסֶר ו' בְּגִי' מִתְתִּי"ה בְּזֵה נִרְמַז מִתְתִּיָה חֶסֶר ו' מִתְתִּי"ת י"ה כִּמ"ש חֲנָה (שָׁם א) כִּי מִי"י שְׁאֵלְתִּיהוּ וּז"ס (שְׁבַת כב) פְּלוּגְתָא דב"ש וּב"ה לִב"ש פּוֹחֲתִין בְּכָל יוֹם שְׁסוּבְרָ שְׁהֵאָרָה מְלַמְעָלָה לְמִטָּה ב"ה סוּבְרִים מְלַמְטָה לְמִמְעָלָה וּמְעָלִין בְּקוֹדֶשׁ וְלֹא מוֹרִידִין כִּי עֵיקַר פְּנוּנְתֵינוּ שְׁיִרְדוּ הָאוֹרוֹת לְמִטָּה כְּדִי שְׁיִעָלוּ כָּלָם לְמִמְעָלָה ז"ש בְּהִעְלוֹתָהּ אֵת הַנְּרוֹת מֵאֲחַר שְׁאֵנוּ מְכוּוֹנִים לְעֵלוֹת הַרְמָתָה לְכוּן צָרִיף מִתְחַלָּה לִירֵד הָאוֹרוֹת שְׁיִעָלוּ אַח"כ לְמִמְעָלָה ז"ס א"ל מו"ל פנ"י הַמְנוֹר"ה שְׁהִיא בְּהִנְהֻגָה לְמִטָּה מְקַבֶּלֶת עַד שְׁיִאִירוּ לְמִמְעָלָה שְׁבַעַת הַנְּרוֹת ס"ת הִיל"ל דְּקִי"ל כְּהִלָּל לְעֵלוֹת בְּקוֹדֶשׁ וְאִין מוֹרִידִין: נְשִׂאוֹת כְּפִים לֹא קָאָמַר יָדִים אֲבָל רָמַז לְסוּד כֹּף עָלָה בְּמַחְשָׁבָה (בְּרֵאשִׁית כ) בְּתָם לְבָבֵי מְתִקִּין יְחוּד.

תְּתָאָה (שָׁם) וּבְנִקְיוֹן כְּפִי עֲלָאָה רז"ל לְמָדוּ מִפְּסוּק (תְּהִלִּים סג) כֵּן אֲבָרְכָהּ בְּחַיֵּי בְּשִׁמָּהּ אֲשָׂא כְּפִי עַל ק"ש וְתִפְלָה וְהִנֵּה בַק"ש מִיַּחַד וּמוֹסֵר נִפְשׁוֹ לְמִיתָה ז"ש בְּחַיֵּי וְאַח"כ אָמַר ח"י בְּרַכָּאָן וְנוֹפֵל עַל פָּנָיו וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ לְמִיתָה ז"ש בְּשִׁמָּהּ אש"א כְּפִי שְׁנוּפֵל עַל יָדָיו וְאוֹמַר מְזֻמּוֹר (שָׁם כה) אֵלֶיךָ י"י נִפְשִׁי אש"א וְרָזָא דָא (יִשְׁעִיָה סב) וְצִנִּיף מְלוּכָה בְּכַף אֵלֶיךָ כִּי יְחוּד ו"ה הוּא בְּכַף כְּפוּפָה וְלָכוּן בְּאֲשָׁרֵי אִין נ' כְּפוּפָה וְאוֹמַר (תְּהִלִּים קמה) סוּמָהּ י"י לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּ"פִים שְׁהוּא סוּד נ' כְּפוּפָה וּכ' כְּפוּפָה שְׁהוּא עַל הַשְּׂכִינָה כִּי (שָׁם קמו) י"י זוֹקֵף כְּפוּ"פִים הִנֵּה רֵאשׁ עוֹשֶׂה כֹּף (שָׁם עא) מִכֹּף מְעוּל וְחוֹמָץ וְיִשָּׁם לָהּ שְׁלוֹ"ם וְשָׁמוֹ א"ת כָּאֵן רָמַז סוּד (מְשָׁלִי ה) רִגְלֵיהָ יוֹרְדָת מו"ת א"ת שִׁמ"י ע"ל בנ"י יִשְׂרָאֵל אֵז בְּבִרְכָה זוּ נְהַפְּכוּ פְּנֵיהָ שֶׁל אֲשֶׁת זְנוּנִים לִירְקוֹן וְנִרְמְזָה בְּזֵה הַפְּסוּק לִילִי"ת לְמַפְרַע וּבִשְׁעַת חֲרַבֵּן (אֵיכָה א) שְׁחָקוּ עַל מִשְׁבְּתֵיהָ שָׁם הִרְגִיעַ לִילִית מְצָאָה מְנוּחַ כִּי אֵז הִלְכוּ בְּלֹא כ"ח אֲתוּנוֹן שֶׁל בְּרַפְת כְּהֻנִים (שָׁם) לְפָנֵי רוּדְף מְלֹא נֶגֶד אֲמוֹר מְלֹא בּו' שְׁהֵם ו' בְּרַכּוֹת שֶׁל בְּרַפְת כְּהֻנִים לְכוּן מְקוּנוֹ (יִשְׁעִיָה א) וּבְכַפְרֵשְׁכֶם כְּפִיכֶם אֲעֲלִים עֵינֵי מִכֶּם כִּי נִרְמַז שְׁהִקְלִיפָה בָּאָה (מְשָׁלִי ל) שְׁמַמִּית בְּיָדִים תִּתְפַּשֵׁ וְהוּא בְּעו"ה בְּהִיכַל הַמְּלָךְ (יִשְׁעִיָה א) אֵיכָה הִיָּתָה לְזוּנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה שְׁאֲשֶׁת זוּנָה עֲמָדָה בְּמִקּוּם קְדוֹשָׁה: וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת מִשָּׁה שְׁפָלוּ מִזִּיקִין מִן הָעוֹלָם וְעַד אוֹתוֹ יוֹם הָיָה מְלֵאָה הַמְּנוֹת לְמִטָּה עַתָּה הִחְזִירוּ מִשָּׁה וְסִלְקוּ כִּמ"ש בְּזוּהַר פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי (שְׁמוֹת מ) וַיָּקָם אֵת אֲדֹנָיו שְׁבָכָל א' כְּשִׁרְצָה לְהַקִּימוֹ הַנְּכַרְח לְהֶאֱבֹק עִם סְמָאֵל וְאוֹתוֹ יוֹם הָיָה חוֹדֶשׁ נִיסָן שְׁבוּ בְּפָרָק נוֹלַד יִצְחָק בְּעַל דִּין שֶׁל עוֹלָם: וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת בְּמִדְרָשׁ א"ר בר' סִימוֹן בַּיּוֹם שְׁהוּקַם הַמְּשָׁכָן גְּכֻנְס מִשָּׁה בּו וְהָיָה שׁוֹמֵעַ קוֹל הַדָּר קוֹל נָאָה קוֹל מְשׁוּבָח א' (תְּהִלִּים פה) אֲשִׁמְעָהּ מֵה יִדְבַר הָאֵל י"י שְׁעַד שְׁלֹא הוּקַם הַמְּשָׁכָן הָיָה תְּחִירוֹת בֵּין הַקַּב"ה וּבֵין יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי הַעֲגָל א"ל הַקַּב"ה שְׁלוֹם וְכו' אֲרִיב"ל מֵה לָּנוּ לְסַפֵּר תִּילִים הַפְּרָשָׁה אֵינָה חֶסֶרָה שְׁלוֹם ע"ד הַשְּׁכָל כְּשִׁהוּקַם הַמְּשָׁכָן לֹא הָיָה בָּאָה הַשְּׁפָעָה לֹא מִצַּד צוּרוֹת הַטְּבַעִיּוֹת בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל וְלֹא מִצַּד הַגְּלָגָלִים וְלֹא מִצַּד עוֹלָם הַמְּלֶאכִים שְׁהֵן הֵן ג' קְלוּלוֹת אֵלוֹ רַק הַקַּב"ה בְּעֲצָמוֹ הַשְּׁפִיעַ בְּהֵם ז"ש הָאֵל מְדַבֵּר שְׁלוֹם בְּעֲצָמוֹ אֶל עַמּוֹ.

ע"ד הקבלה קודם חטא העגל היה נשמטם מעולם הבריאה עולם הפסא אח"כ ירדו תרין ירירות ז"ש (שמות יט) ואשא אתכם על פנפי נשרים שהם ב' פרובין מטטרוון וסנדלפון שהם מ' וס' שבלוחות עולם היצירה ועולם עשייה ועתה שהוקם המשפן נתבסמו העולמות נשמע קולות אלו ג' לקבל ג' קטרין נפש רוח נשמה לקבל דא היו ג' פרנסים לישראל באותו פרק סי' (ישעיה מא) ראשון לציון הנה ה'נ'ם מש"ה אהר"ן מרי"ם וכן נרמזין ג' קולות אלו במלת הנ"ם ה"דר נ"אה מ"שנבח לקבל נפש קול הדר מרים לקבל רוח קול נאה אהרן לקבל נשמה קול משנבח משה ג' קולות אלו סוד ג' קונים אל אלהים י"י ג' גוננין דקשת והן הן ג' ברכות של ברכת פהנים לקבל ג' אבות שמתצייירין בג' גוננין וז"ס (ויקרא טז) בזא"ת יבא אהרן אל הקודש זא"ת בגימ' ג' פעמים קו"ל וארו"ל שג' אבות נכנסו עמו פר זה אברהם וכו' ואי גבי אהרן (שמות פח) ונשמע קולו בבואו אל הקודש על ג' קולות אלו הם ג' קולות השופר.

ובזוהר רות ב' קולות של לילה (ישעיה סו) קול שאון מעיר קול מהיכל קול י"י משלם גמול לאניביו הם ג' קולות של סטרא אחרא ג' משמורות של לילה לקבל ג' משמורות של יום ובשעת הקמת המשפן נשמע ג' קולות אלו שנתהפכו להדר נאה משנבח אף היו אז ישראל נחלקין לג' קטרין פהנים לווים ישראלים (משלי כה) הגו סיגים מכסף ניצא לצורף כ"י שלם כדאי במדרש בזו הפרשה פהנים מדריגת עולם הבריאה לוי עולם יצירה ישראל עשייה לכן מלא"ך הבריאה ישפיע למטטרוון שהוא ש"ר היצירה בגי' ב"פ קדו"ש ז"ש (ויקרא יט) קדושים תהיו ר"ל ב"פ קדוש שמקבלין מן בריאה ויצירה ז"ש (תהלים פה) אשמעה מה ידבר האל וגו' אף קרו"ב ליראיו ישעו בגי' מטטרוון כי אותו יום איתוקם משפן דהוא נער עמיה לכן אכתריא"ל בגי' כה"ן לו"י ישרא"ל כי אז אמר משה (שם צא) יושב בסתר עליון על אכתריאל שפלוול מן ג' עולמות יחד.

כה"ן לו"י י"י ישראל סוד נפש רוח נשמה בצל שדי הם תרין פרובין שתחתיו אליה"ו הנבי"א בגי' (שם) צ"ל. שד"י בגי' מטטרוון שהם ב' עולמות שתחת יצירה עשייה כי אליהו בארבע ר"ל בעולם העשייה מקום שפר סנדלפון שהוא אופן א' בארץ: ויהי ביום פלות משה.

באותו יום פלו מזיקין מן העולם וזה עשה משה כמ"ש בזוהר פרשת פקודי (שמות מ) ויתן את בריחיו ויקם את אדניו שעל כל ענין היתה לו ניצוץ מן סמאל שלא רצה להניחו להקים המשפן וג' גולגירין בישין ברחו מן העולם לכן שמע משה באותו פעם ג' קולות אלו: פרשת בהעלותה ונדבר י"י אל משה לאמר.

עשיית המנורה ברזא דחקמתא עלאה פי מקרא מלא דבר הכתוב (איוב יא) ויגיד לה מעלמות חכמה כי כפליים לתושיה ר"ל מה שבא בתורה ד"פ בלי ספק יש בהן סודות פי כפל הוא שנים כפלים הם ב' פעמים כפל הרי ד' רזא דרתיכא קדישא ד' פעמים נאמרה בתורה המנורה יש בה סודות נוראים: דבר אל אהרן בהעלותה את הנרות וגו'.

פרשתא דא ארבע פסוקין אית בה. האי קרא אית לשאלין ביה תרין דיבורין ותרין אמירות הללו למה ונדבר לאמר דבר ואמרה וכן בד' מקומות מצינו שצוה הקב"ה על המנורה.

הא' בפרשת תרומה ועשית מנורת זהב וגו' ועשית את גרומיה שבועה והעלה את גרומיה והאיר על עבר פניה. הב' בפ' תצונה.

הג' פר' אמור. הד' פאן.

במדרש בזו הפרשה פתח בהרבה מקומות צנה הקב"ה על הגרות ודילג פ' תרומה ולא קחשיב רק ג' פעמים ואפשר שפעם הראשון לא קחשיב פי צריף לגופיה לצוות את עשית המנורה רק על ג' המגותין קא פריף גם אית לשאלא ד"פ מנורה אית בפרשתא דא תרין מלאים תרין חסירים.

ואפשר שנה פוננת המדרש שד"פ ראה אותה ונ"ל המדרש ע"פ וזה מעשה המנורה מלמד שראה אותה ד"פ ראה אותה בכלל כל הכלים ושכח וראה אותה מיכאל עומד וממשיף בה וראה אותה בעשית וראה אותה עשויה.

הוקשה למדרש ד"פ הונפרה עשייתה בתורה והנה מה שראה אותה בכלל כל הכלים הוא בפרשה תרומה כי שם א' ככל אני מראה אותה את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו הרי שראה אותה בכלל שאר כלים ואח"כ ראה אותה מיכאל ממשיף מ"ש פר' תצונה כי שם א' ואתה הקרב את אהרן אחיף לכהנו לי שהוא מיותר אבל רמז קא רמיז שבאותו פרק העמד אהרן למטה מקום מיכאל פהו למעלה ז"ש (שמות פח) ואתה הקרב את אחיף לדבר זה מה שהוקרב פהו שלי שלמעלה פו יהנה הוא בתוך בני ישראל למטה.

ובפרשה אמור ראה אותה בעשית כי שם אמר ולקחת ואפית מערכה מול מערכה ומוכנת ליגמר שפבר מנורה בדרום ערוכה וכוונתו שלחן בצפון וכוונתו של ראה אותה כבר עשויה כמ"ש פו עשה את המנורה ואפשר שלזה מכוון ד"פ דבור ואמירה ובחבורא קדמא הארכתי שהיא לקבל ד' עלמין שפודם אבי"ע לכו ב' מלאים הם ב' עולמות א"ב אחד לכולנו דתמן י"ה וב' חסירים לקבל תרין עלמין אחרנין דתמן ו"ה כי סוד המנורה הוא רזא דשמא גליפא וגוף ציור של מנורה רשים בה שמא גליפא עלאה כי ראש מנורה על גר האמצעי שאליה פונים כל הו' קנים ג' מצד זה וג' מצד זה הוא י' של שם גופה של מנורה ו' של שם ג' קנים של ימין מורין על ה' ראשונה של שם כי הה' הוא ג' תנים קו העליון הוא ו' א' ושני צידי הה' ב' ווין הרי ג' ווין וכו' מצד שמאל ג' קנים הרי ה' שניה של שם נמצא לפי זה צורת שם פו ד' בגי' ב"ם פי ז' ווין יש בשם פו ד' סוד שמא דמ"ב ועוד י' הרי סוד יב"ם הוא שמא גליפא וכו' רזא דחליצ"ה חל"ץ י"ה: בהעלותה את הגרות.

בעלותה מבע"ל לפי פי' שני של רש"י שמעלה היתה שעליה הפהו מטיב ומדליק. יש לדרוש שרמזו בה' יתירה ע"ד שאמר במדרש רבה (יתחזקאל מא) חלונות לא פתיב רק החלונות לומר שהיו צרים מבחוץ ורחבים מבפנים ופי' הפתי' שהוא צורת ה' רחבה מבפנים למטה פתח גדול וקצרה למעלה שהיה בחוץ וא"כ לפ"ז ה' יתירה של בהעלותה רומזת ג"כ על אותן החלונות של מקדש שהי' בה' פדמות ארי"ה רחב למטה וקצר למעלה לכו נקרא ב"ה אריאל אריאל ולכן במזמור (תהלים סז) למנצח בנגינות מזמור שיר שהיתה מצויינת פמין מנורה יש בה אותיות מנין ארי"ה ולכן אמר כפל בזו הפרשה

דבר אל אהרן בזה הדור ואמר אליו ברקמז כי דבור לאכרזא ולארמא קלא עתה לפי הזמן ואמר לדורות שהוא בסוד כמ"ש (שמות יז) ושים באזני יהושע לכן אמר לשון בהעלותך רומז על מעלה שהיתה בשעת ב"המ אבל עתה לא היתה צריכה למעלה פי גבהו של אדם בינוני ח"י טפחים מגין וז"ה שהיתה המנורה.

ג"כ ח"י טפחים פקושינית אמ"ז ו"ל לכן אמר ניעש פן אהרן דייקא הוא עשה פן שהמנורה היתה של ז' קנים אבל בימי שלמה היתה כלולה מעשר דהיינו ז"פ י' ועקר ע' אומין אבל בימי משה לא עקר רק ז' אומין אבל בימי שלמה שהיתה סיהראבאש'למותא ועשה שלום בין חירם מלך צור (משלי ל) דרף נחש עלי צור והורידו ז' מדורין של גיהנם כל ע' אומין אתברו משולשיהון וא"כ באות ה' מורה על ענין חלונות שהיו שקופין ואטומים גם רמז בה' עלותך את הנרות על ב' ההין שהם ב' מקדשות ביה ראשון היא ה' עלאה וסי' אלף בי"ת אלף בינה שדרשו (שבת) הני דרדקי בבי מדרשא שאפי' בימי יהושע בן נון לא אתמר פנותייהו ר"ל אלף בית בית ראשון הוא בינה מסטרא דמשה שגמסרו לו מסיני נ' שערי בינה ז"ש הרגני נא הר"ג וגו' ואל אראה ברעת"י לא אמר ברעתם פאן רמז קא רמיז בית ראשון ע"מד ת"י כי זה רעתו כי בה' ראשונה עמד בית ראשון ומשה ידע שעל פרחו ימות במדבר שאם לא ימות במדבר אזי ישאל יאבדו ועתה פלה חמתו בעצים ז"ש הרגני נא לפי שעל פרחו אני הרוג במדבר לכן יהיה עתה.

ז"ש המקנא אתה לי שהיו אומרים משה מת ויהושע מכניס וילפי שמת משה לכן חרב בית ראשון שהיה מכוחו של משה. זה היתה ענין מתאוננים כי ידוע שג' פרנסים לישראל במדבר בלתי אל המ"ן סי' מש"ה מרי"ם אהר"ן ס"ת המ"ן מן משה דרגיה מן סוד דעת שהוא סוד דעת בכ"ל בית"י בגי' דע"ת שהוא סוד ט"ל וברדת ט"ל אהרן ענין שהוא מדת חסד פרים מסטרא דגוקבא מים והנה דרגיה דמשה הנה למעלה וז"ס לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן פי תורה מחכמה סתימאה קא אתיא ומשם הנה המן בא לעולם (תהלים עח) להם אבי רום.

ז"ש מי יאכילנו בשור פי ידעו הם שדרגיה של משה היא גבוה דכורא ובשור הוא דרגיה דגוקבא ז"ש משה מאין לי בשור פי הם פגמו במדת משה שדרגיה למעלה סוד אי"ן ז"ש משה אם פכה אתה עושה לי סטרא דגוקבא תש כוחו פנקיבה ליתן להם בשור האנכי הריתי על סוד אנכי דיציאת מצרים תמיה קיימת בה' של בהעלותך רומז על ב' בתים תרין בתים אית בליבא תרין ההין (רות א) ותלכנה שתי ההין.

ב' בתי דינים קשה ורפה ב' ה' (ויקרא יט) בצדק תשפוט עמיתך ביום ב' תחלת ליל ב' מזל צדק ותחלת יום ה' ג"כ מזל צדק ואהרן בקסם ב' בתי דינים ואם על סוד התורה שילנו שכלולה מז' חקמות סוד בראשית המן בת שבע חקמות פי ז' פעמים חכמ"ה בגי' אשר"י לכן פתח דוד ספר תילים באשר"י פי הוא לקח בת שב"ע והנה התורה היא ה' חומשי תורה וספר ויהי בנסוע ג"כ ספר בפני עצמו הרי ב' ה' לאלו ב' מערכת נחלקה על ה' ז' ספרים ועל ג' של ספר במדבר שפחלק לג' הרי ב' ה' במדרש רבה ז"ש (תהלים לד) יראו את י"י קדושו וגו' ע"ש (ישע' ס) והלכו גוים לאורף ומלכים לנגה ורחף הנה ניצוצות טהורות מןבלעים בתוך ד' גליות לכן ד' ירידות ירדו שברי פלים הן הטיפים והניצוצות המןבלעים וכשישראל עושין רש"מ הן מוציאין (ירמיה טו) יקר מזולל היא

קליפת נגה שנקראת פן לקבל ע"ג שם ס"ג עם י' אתנון והלכו גוים עבור ניצוץ אור שלף וע"ז ממנונים ד' מלאכים של מרפכה ז"ש ומלאכים לנגה זרחה וז"ש (איוב כב ותגזר אומר ויקם לה ועל דרכיה נג"ה אור שהאור יוצא מתוך נגה).

במדרש (תהלים יח) פי אתה תאיר גרי נרי בידך ונרף בידך. ג' קני המנורה רומזים על ג' חלקי התורה בזוהר בהאי פרשתא לבוש גוף נפש כלם מאירים נגד חלק ד' של תורה שהוא סוד וכן ג' קנים השמאלים נגד ג' חלקי הנפש רוח ונשמה נגד ג' האמצעי נשמה לנשמה וכן הארת התורה יאירו חלקי הנשמה זה שכתוב אם אתה משמר את נרי שהיא התורה אני משמר את נרף היינו חלק הנשמה שבה: בהעלותה את הנרות הטבת חמש נרות קודם להטבת שתי נרות.

יש להקדים הקדמה סוד (שמואל א א) פנינה וחסנה פי חנ"ה היא בקדושה לקבל אימא עלאה בה שם של ס"ג פנינה הוא קליפת נגה שהיא לקבל אימא בקדושה מתמן ירמיה (טו) אם תוציא יקר מזול"ל בגי' ע"ג שם ס"ג עם י' אותיות (שם) כפי תהיה הוא עושה פמו הקב"ה שהוא שותף להקב"ה או כמ"ש האר"י ז"ל פ"י פ"א יו"ד בגימטריא מיכאל"ל מקרב רחוקים וכן אם יוציא האדם יקר מזולל יהיה גם פן במדריגת מיכאל לכן פשלבש יעקב בגדי עשו התמודות הם הניצוצות הטהורו' אשר היא עושק וגזל מן ישראל בסוד (משלי ל) אכלה ומחמה פיה נכנס יעקב ולקח במרמה ניצוצות הנידחות ולוקח הברכה אשר היה לו ליצחק את עשו לוקח הוא ולכן נכנס אז מיכאל עמו פי זה דרכו של מיכאל להוציא יקר מזולל שהוא עשו זולל וסובא ז"ש אתה דבר אל אהרן שהוא במדריגת מיכאל בהעלותה את הנרות שהם ז' ניצוצין ז"ס (שמואל א ב) עד עקרה ילדה שבעה רבת בנים אמללה שהיה לפנינה עשרה בנים בסוד י' כתרין וכשנולד לחנה אחד נסתלקו מפנינה שתיים רק שתיים אחרונים היתה פנינה פורעה לחנה ומתפללה בעדה ונקרא על שמה של חנה לכן פתחה הנבואה מנחום (נחום א) חזון נ"חום ה"אלקוני ר"ת חנ"ה ופתח ספרו (שם) א"ל קנ"א ונוקם רומז על אלקנ"ה ורזא דמלה מצורעין נשתיירו בסוף מחנה לצורך קיום העולם ז"ס (ב"ב) פנינה ושטן לשם שמים נתפוננו.

פי קליפת נגה נכנסה לפעמים בקדושה בסוד העלאת שבת. אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות להוציא יקר מזולל מכל ז' ספירין בתראין.

ז"ס שבעה ימי בראשית פי שבת באמצע ג' ימים חול לבתר שבתא ג' ימי חול מקמא שבתא רזא דמלה ג' קליפות הן סביב הקדושה והרביעי נגה פעמים הוא קודש ופעמים הוא חול בעונותיהם של ישראל ולוקחים א"הע שפע של מעלה ע"י נגה שלהם וכשעושין רש"מ מתמתקת ונכללת פולה בקדושה (תהלים צב) ויתפרדו כל פועלי און וכמ"ש אברהם ללוט (בראשית יג) הפרד נ"א מעלי שהיה לוט דמות קליפת נגה פשהיה עם אברהם היה נכלל הקדושה אח"כ נתפרד ממנו והרשעים מחזירין אחר הקדושה לכן שבת הוא באמצע וכן ז' ככבי לכת חמה באמצע ג' ככבים לעילא ג' לתתא ואהרן נתפונן שכל א' מן כל ז' ככבי לכת אל מול ג' האמצעי שהוא סוד קדושת שבת.

זוה מעשה המנורה מקשה. קישוי של משה היה על כ"ב אותיות התורה המרומזין בכ"ב גביעים שהיה במנורה לקבל כ"ב חלקים שיש בעול' פי נחלקו האותיות לג' מערכות ז' פפולות י"ב פשוטות ג' אמות וכן ז' ככבי לכת י"ב מזלות ג' סודות אש מים רוח הרי

כ"ב וכן באדם ראש לב פבד ז' נקבים י"ב מנהיגם הרי כ"ב באדם כ"ב בשנה כ"ב בנפש והן כ"ב צינורות שיוצרים לעולם כמבואר בפרדס שער צינור וסי' ב"ך יברך ישראל וז"ש הקב"ה למשה דבר אל אהרן לגדולה מזו אתה מתקן בהעלותך את הנרות שהיא מדליק המנורה העליונה הן הן ז' קני המנורה שממנה מאירין ומזהירין ז' ספירות העליונות לז' היכלין דכסופין בעולם הבריאה ומשם לז' רואי פני המלך היושבים ראשונה במלכות שבשעת מ"ת הנה מתניירא משה באומרו שפא ישראל פנה פיהם פי ז' הכלים הם בס' קהלת שכל עולם עומד עליו שרפ"ה ש"ב"ע ר"ואי פ"ני ה"מלך ובעשיה בגימטריא סנדלפון פ"ר במלוי פ"ה רי"ש הרי בהיפך אתון שרפ"ה ז"ס פרים הנשרפים פי בתבת פר תמצא שרפה גם שם שב"ע רואי פני המלך (דניאל ז) נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אהר"ן כולל כל כנפי החיות רנ"ו עד שבאים האורות לזה העולם עם ז' פכבי לכת.

לכן היו כ"ב גביעים במנורה שהוא בית קבול לכל כ"ב חלקים שבעולם הן הן שרטוטין כ"ב שבמזונה פי כל צינור הוא שרטוט ולכן אין השכינה שורה פחות מכ"ב אלף מישראל וכן לווים היו כ"ב אלף סוד כל הצינורות שבעולם ונחלקין לג' תנופות כמ"ש רש"י נגד בני גרשון אמר תנופה לפני י"י נגד בני קהת אמר תנופה לי"י ממש נגד בני מררי אמר תנופה סתם פי ר"ת דלהון ק"הת מ"ררי ג"רשון הוא קמ"ג בגימטריא א"ל אלהי"ם הוי"ה ג' עולמות בי"ע סודם לקבליהון ג' אמירות מיותרות בפסוק וג' מנורות ובזה גרם אהרן הארה לכל עולמות שקושר מרפכה עליונה בעליונה ותחתונה בתחתונה בסוד (זכריה ד) שב"ע וש"ע מוצקות מוצקים ומותאמים (איוב מא) א' בא' יגשו ועז"א ויטש כן אהרן מגיד שבחו של אהרן שידע לחבר מרפכה במרפכה פי הגיע ע"ת דו"דים שהוא חיבור מרכ"בה ב"פ מרפכה עולה ע"ת דודי"ם פי אז כ"ד של רבקה מלא על שפמה פ"ף דל"ת הכי הוי ז"ש שהם קיימין עולם ועד פי גם בכל צדיק (משלי י) וצדיק יסוד עולם ומחבר המשפן להיות אחד וזה היטה פוננת ר' ברנא חסיד פעם א' סמך גאולה לתפלה ולא פסק חוקא מפומיה פלא יומא וקשה וכי לא סמך רק יום א' גאולה לתפלה.

אבל הפנונה שהתפלה עולה דרך ז' היכלות כשאומר המלך המרום לבדו פוננתו בהיכל לבנת הספיר כשאומר אל ברוך גדול דעה בהיכל עצה השמים שם או"ר פני"אל חשמ"ל שע"ח נהורין (שם ט) ח"צבה ע"מודיה ש"ב"ע לאל ברוך היכל נגה אור חדש על ציון היכל זכות אהבה רבה היכל אהבה אמת ויציב היכל קודש הקדשים וכשיגיע לגאל ישראל אזי מחבר האנהל להיות א' וצריף פנונה גדולה לאו כל מוחא ומוחא סביל דא נאותו צדיק מתפונן פעם א'.

והעלה על עבר פניה אל מול פני המנורה העליונה לכן שמח שמחה של מצוה ז"ש ויעש כן אהרן שגם גדול הוא של אהרן שכל העולם פדאי הוא לו. וא"ת מאי רבותיה דמנורה שמכונן בה לז"א וזה מעשה המנורה כמ"ש (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלקים וז"ה שער השמים שהם ח"י טורי דאפרסמא דסלקא צלותא דבר נש ח"י מיל' ח"י ברכאן ז"ס (רות ג) ויהי בחצי הלילה דאי גבי פועז שהוא צדיקא דעלמא שאז הקב"ה איתער חורבן ב"ה ז"ש ויחדד האיש זה הקב"ה איש מלחמה וילפת ילפתו ארחות דרכו

וטעם התרדה (ירמיה כח) י"י ממעון קדשו שאנג ישאג על נהו וז"ש (רות ג) והנה אשה שונכת מרגלותיו היא בגימטריא שכי"נ' שהיא עמנו בגלות ויאמר האיש זה הקב"ה עורי בני שתעוררו בתשובה שנקראת מ"י ז"ש מי את בתי הלא ראוי לה לעורר בתשובה שנקראת מ"י (איכה ב) מ"י ירפא לה ותאמר רות אנכי רות אמתה ופרשת כנפה על אמתה כי גואל את"ה ז"ש רות נכנסתי תחת פנפי השכינה כי אד"ני הוא א"ל ד"ל נ"ו וז"ש בגימטריא תרע"א דמלכ"א שערי צדק קא הנגלה של א"דני ה"ס מפניו כל בשר נשאר תר"ו בני רות הם פנפי שם של אדני שהיא השכינה אשר רות דבקה ב"ה קרי ב' בה' אחרונה של שם כי היא האשה אשר הנכים י"י לבן אדני ה' אחרונה ש"ל שם אבל יצחק היה בן ה"א ה"א תרין ההיו וז"ש הקב"ה ציני הלילה בגלות והנה בפוקר אם יגאלה טוב סומה גאלה להפלה יגאל כמ"ש חזקיה (ישעיה לח) הטוב בעיניו עשיתי שמה גאלה לתפלה ח"י י"י ח"י ברכאן דצלותא ז"ס ורקא ס'ג'ל ר"ל מי שזרק במחשבתו וכורף בכריכה ס"מך ג"אולה ל"תפלה מונח רביעי אף שאנו מונחין בגלות רביעי הזה מהפך פשטא שיהפך הקב"ה ויפשוט העקימות של נחש שפרוה על עקבו זקף קטן ר"ל כי קטן יעקב ויזקוף הקב"ה (ישעיה ס) הקטן בגלות יהיה לאלה ויהיה זקף גדול והנה המנורה היא לעולם להעריף אותו דרף ז' שערים העליונים לעורר כ"ב צינורות שבעולם שהם לקבל כ"ב חלקים שבעולם שנה נפש וכן הברכות שלף לעולם כי כשם שיש כ"ב צינורות פן יש ס' צינורות בסוד ס' דבוקים שבק"ש שהם לקבל ס' צינורות שבעולם.

ז"ס (בראשית כב) הנ"ה א"יל בגימטריא מי"כאל אחר נאחז בפסוק סוד ס'ב'ה הם צינורות ס"ב"ך וכן אותיות התורה כ"ב אותיות ובמילואן הם ס' שניהם בזווג עולין סב"ך כי מיכאל למעלה אוחז בס' דבוקים של ק"ש ובכ"ב גביעים של מנורה ואח"כ בקטורת בקרני"ו בגימטריא שס"ח מנין של קטורת: תנופת הלויים בענין עקידה שעמד אברהם ליצחק ובאותו פרק נתבסמו כפ"ר דנינים כמו שכתוב (שם) ק"ח נ"א א"ת בגימטריא (יחזקאל ט) ק"ס הסופר שהוא גבריאל כפ"ר וכן למטה היה גבריאל לבוש כמין פסיקא בשעה שהראה הקב"ה המנורה למשה ואעפ"י שבמדרש אמר מיכאל היה ממשוף בה תרנייהו איתנהו כי אעפ"י שז' רואים פני הפלך וסימן (בראשית לז) וישב יעקב בא"רץ מ"גורי אביו שזכה לישב בבאר שבע פדלעיל ז' פתות היושבים ראשונה במלכות (שם לב) ויקרא יעקב שם המקו' שהוא פניאל (תהלים כד) מבקשי פניו יעקב סלה דיוקנא דיליה סביב הפסא או"ריאל ר"פאל צ"רקיאל מ"יכאל ג"בריאל ר"זיאל י"ופיאל.

ז"ס ארץ פנען דלעילא במרפכה עליונה ועיקר מן ז' הם שנים מיכאל גבריאל הן הן שני מלאכים שהולכין עם האדם א' מימין וא' משמאל כמ"ש בזוהר (תהלים צא) כי מלאכיו יצנה לה ב' מלאכיו דלעילא א"ל מ"ול פ"ני המנר"ה חסר ו' בגימטריא גבריאל א"ש לכן הקריב פ"ר והעבירו תער וכלם הניף אהרן איש חסד לרבות חסד בעולם שתהיה (שם קיח) ימין י"י רוממה ג' תנופות היו לקבל ג' עולמות "ב"י"ע שהם סוד ג"רשון ק"הת מ"ררי אל אלקים י"י כי כל מה שעושין למטה עושין למעלה לכן אמר ויסעו בני ישראל ממדבר סיני למסעיהם ויקשה למסעיהם מיותר גם כי עד השתא לא ידענו שנסעו ממדבר סיני אבל קאי אמקרא שלפני זה בחודש השני נעלה הענן מעל משכן העדות וכי

מה היתה ענינו זה הענינו לז"א ויסעו בני ישראל ממדבר סיני מיום שקבלו מהר סיני שאז בא הקב"ה (שמות יט) בעב הענינו בעבור ישמע העם ואז התאוו ישראל שיהי' גם להם דמות דגלים ויהיה מרפבתו גם פן מסודרת עפ"י סידור מרפבה דלעילא וכן היתה מאז נסיעת בני ישראל למסעיהם דלעילא דייקא שהם מלאכים שלמעלה כי כמו שיש למעלה ד' מלאכים מד' רוחות ובכל רוח יש לכל אחד ב' ממנוין תחתיו כמבואר בזהר בזו הפ' ע"ש באריכות דגלא קדמאה משריא מזינא אריה מיכאל רשום בפרישו דכלא פירשא לזמינא מזרח שירותא בשמשא אזיל במטלנוי בנהירו תרין ממנון תחות ידיה דא יופיאל צדקיאל חד לאורייתא חד למיקה בשוקא וכו' הנה בזה אנו רואין שגם ישראל למטה היו ע"ז הדרה כי למטה היה אר"י יהודה שמלאכו מיכאל ועל צבאו זבולון ויששכר בני זבולון היה למיקה בשוקא (דברים לג) שמת זבולון בצאתה לכן מלאכו צדקיאל פי זה המלאך ממנוה על הפרנסה (תהלים פה) צדק לפניו יהלך ויאמרו היודעים רזא דמרפבתא המהלה ביום ג' שעה ג' על היום יאמר ג"פ צדקיאל ויצליח פי הוא ממנוה על הפרנסה (דברים לג) פי שם ונבחו זכחי צד"ק ויששכר לאורייתא יופיאל הוא שר התורה ממנוה על קב"לה (שם ח) מוצ"א פי י"י בגימטריא יופיאל (בראשית מא) ועל פיה י"ש"ק כל עמי יופיאל ש"ר ק"ב"לה וכן אמר בכל א' ויסע כל דגל בני יהודה לצבאותם דגל מחנה ראובן לצבאותם בני דן לצבאותם בני אפרים לצבאותם ע"ד שאמר בפ' במדבר תפקדו אותם למטה כדמות צבאותם דלעילא וכן בכאן וזה שאמר לבסוף אלה מסעי בני ישראל לצבאותם ויסעו ר"ל כל מסע ומסע שישאר נוסעים הכל היה ע"פ צבאות שלמעלה פן גם פן יסעו למטה ולכן סמך לזה פ' חנוך בן רעואל שאמר לו משה הנה נוסעים אנחנו אל המקום אשר אמר י"י אנתו אתן לכם הראה משה בחוש הנה רואה אתה בעיניך שאנחנו נוסעים אל המקום העליון מרפבה קדושה שהרי י"י דבר טוב על ישראל כי אנחנו מסיטרא דטוב אף טוב לישראל אבל א"הע מסיטרא דרע וקראה לו בחוש מדריגת ישראל שהם במדריגת ת"ת והגרים הם גירי צדק תחת פני השכינה ג' מדות ת"ת נ"צח ה"וד י"סוד ז"ש ויסעו מהר י"י דר"ה ג' ימים משה פשראה שישאר היו למטה כדמות מרפבה דלעילא כמו שהיו המלאכים ס' רבוא שהוא סוד שיעור קומה דלעילא שס' רבוא שברים היה בכלי א' שנשברו ומהן נתהוו ס' רבוא אותיות בתורה ס' רבוא נשמות לישראל לכן פתח קומ"ה י"י על סוד שיעור קומה דלעילא ואח"כ ראה רכב אלהים רבותיים כ"ב אלה שהם סוד כ"ב אלה לויים מנן כ"ב אותיות שבתורה א' ובגוה שובה י"י רבבות אלפי ישראל.

עמה חזרו העם והיו פמתאוננים ר"ע שלא רצו להדבק מסיטרא דטוב אשר דבר י"י על ישראל כדלעיל רק וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו שנתאוו למשפחות אדום וישמעאל איש לפתח אהלו דלעילא כי הנשמות עציות לעילא דרגין דרגין י"ב נשיאים לאומותם כמבואר בפסוק (איוב לח) הנגלו לה שערי מות ושערי צלמות תראה שהראה הקב"ה לאיוב י"ב שערים לישראל וי"ב בנוקבא דתהומא רבה של ישמעאל גם את ז"ה לעומת ז"ה עשה אלקים והוא על פני כל אחיו נפ"ל כי הוא מסיטרא דנפילים אשר נראו בארץ כמ"ש איוב לחביריו (שם יב) לא נופל אנכי מקם ואתמר גבי חבירו בלעם (במדבר כד) נפל וגלוי עינים ועליו אתמר זכרנו את הדג"ה בסוד דג דגה יאור יאורה חובל חבלה חשה חשכה אופל אפילה ומבוארין בפ' חיי שרה י"ב דרגין דלהון בתלת

פְּסוּקֵי (בְּרֵאשִׁית כה) נְבִיּוֹת וְקִדְר וְאֶדְבָּאֵל וּמְבַשֵּׁם הָרִי ד' מְשַׁמַּע דּוֹמָה מִשָּׂא הָרִי ג' חֲדָד וְחִימָא יְטוּר נְפִישׁ וְקִדְמָה הָרִי ה' סוּד דג"ה וְעַל סִטְרָא דְשִׁמְאֵלָא עֲשׂוּ א' מִי יֶאֱכִילְנִי בְּשׂוּר עַל (שם ו) קִזְּ כָּל בְּשׂוּר מְעוּר עַד בְּשׂוּר.

(שם כה) וַיִּבְזוּ עֲשׂוּ אֶת הַבְּכֹרָה שְׁסֻמָּה עַל רְתִיכִין דִּילֵיהּ שְׁהוּא מְעַרְכַת נְרֻמְזַת בְּמַלְת וַיִּבְזוּ י"ב מְזֻלוֹת ז' כְּכַבֵּי לְכַת אֲבָל יַעֲקֹב יֵצֵא מִבְּאֵר שְׁבַע הֵן הֵן ז' פְּפוּלוֹת וַי"ב פְּשׁוּטוֹת הֵן הֵן מְלֵאכֵי אֱלֹקִים עוֹלִים בּו' וַיִּוְרְדִים בּו' שְׁהֵם י"ב פְּשׁוּטוֹת וּבִס' בְּפִנֵי עֲצָמוֹ מְבֹאֲרַת ב' רְתִיכִין אֵלּוּ בְּפִסּוּק וַיְהִי בְּנִסְנֹעַ הָאָרוֹן י"ב תִּיבּוֹת לְקַבֵּל י"ב פְּשׁוּטוֹת וּפְסוּק שְׁנֵי וַיִּבְנְהָה ז' תִּיבֵין לְקַבֵּל ז' פְּפוּלוֹת וְכֵן סוּד הַמְרַכְבָּה וְכֵן הַתּוֹרָה הַתְּחִילָה בְּפִסּוּק רֵאשׁוֹן ז' תִּיבֵין הֵן ז' שְׁמֵהֶן אב"ג ית"ץ וכו' וּמְסִיִּים וְלָכֵל הִיָּד הַחֲזָקָה י"ב תִּיבֵין לְקַבֵּל שֵׁם שֶׁל י"ב וְהוּא סוּד (שם ה) ז"ה סִפֵּר תּוֹלְדוֹת אָדָם שְׁיֵשׁ בְּפִסּוּק (מְשָׁלִי יח) מְגִדוּל עוֹז שֵׁם י"י י"ב שְׁמֵהֶן כְּמִבְּנֹאֵר בְּזוֹהַר נְמָצָא גְּנֻשְׁפִּנְקָא קְדִישָׁא דְאִוְרֵיִיתָא פְּסוּק רֵאשׁוֹן וְאֶחָרוֹן י"ב וז' וְלָכֵן כְּשֶׁהִקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים בִּי"ב יוֹם וּבְסֻמוֹ הָעוֹלָם מִי"ב נְשִׂאִים שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל כְּמִבְּנֹאֵר בְּזוֹהַר עַל פְּסוּק נְשִׂאִי א' לְיוֹם אֵלְמָלָא הַקְרִיבוּ נְשִׂאִים קְרִבְנוֹת י"ב יוֹם לֹא יָכוֹל עֲלֵמָא לְמִיקָם קָדָם י"ב נְשִׂאִים שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל הִיָּתָה נִפְשׁוֹ שֶׁל אֶהְרֹן עֲגוּמָה עָלָיו שְׁמָא נִדְחָה ח"ו שְׁבִטוֹ וְהַשִּׁיב הַקַּב"ה דָּבַר אֶל אֶהְרֹן לְגִדּוּלָה מִזוֹ אֶתָּה מְתוֹקֵן כִּי גְרוֹת שְׁלָה קִיִּימִים לְעוֹלָם גַּם בְּרֻכּוֹת שְׁלָה בְּרַפְת פְּהִיגִים שְׁנָתָן לְבָנָיו הֵם קִיִּימִים לְעוֹלָם רְצוֹנֵי בְּזָה שְׁהַשִּׁיב הַקַּב"ה שְׁאֶתָּה מְקִיִּים הָעוֹלָם בְּתֵרִין סִטְרִין מְעַשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל עִם גְּרוֹת שֶׁלוֹ שְׁהֵם ז' מְצִיל יִשְׂרָאֵל מִן ז' רֵאשִׁים שֶׁל עֲשׂוֹ כְּדֵאִיתָא בְּקִדּוּשֵׁין ר' אַחַאי בַּר יַעֲקֹב דְּאִידְמִי לִי שְׁטָן ע"ש ז"ס שְׁיַעֲקֹב הַשְׁתַּחֲוָה לְעֲשׂוֹ שְׁבַע פְּעֻמִּים לְפִי שְׂרָאָה עָלָיו ז' מְדוּרִין שֶׁל גִּיהֵנָם וז' שְׁמוֹת שֶׁל יִצְהָר (מְשָׁלִי כד) כִּי שְׁבַע פּוֹל צְדִיק בְּזָה שְׁנִפֵּל ז' פְּעֻמִּים וְקָם אַח"כ (בְּרֵאשִׁית ג) וְהוּא יִשׁוּפְהָ רֵאשׁ וּבְכָל כְּרִיעָה שְׁפָרַע יַעֲקֹב לְפָנָי עֲשׂוֹ אֶחָיו נָפַל חַד רִישָׁא לָכֵן כְּשָׂבָא יַעֲקֹב אֶל יוֹסֵף שְׁהוּא שְׁטָנוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ אַרְז"ל מְלַמֵּד שְׁקָרָא ק"ש כִּי (עוֹבְדֵיהּ א) בֵּית עֲשׂוֹ נַעֲשֶׂה אֲזִי לְקִשׁ עִם ק"ש כִּי אֲזִי נִרְאָה אֱלֹקִים אֶל יִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֹת הַלְּלִיָּה עַל גְּלוֹת עֲשׂוֹ ז' תִּגִּין עַל ש' שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁהִרְאָה אוֹתוֹ בּו' תִּגִּין עַל ז' רֵאשִׁים שֶׁל נֶחֱשׁ דְּאִיהוּ פְּרוּף בְּהוּ וְהִתְגַּיֵּן עַל ש' דּוּקָא לְפִי שְׁאוֹת זֶה הוּא שֶׁל עֲשׂוֹ לָכֵן אָמְרוּ בְּמַגִּילָה (דף ו) שְׁהוּא מְעַמִּיד ש' מְלָכִים וְכו' הַכֹּל בְּשִׁין וְכֵן בְּגִיהֵנָם שְׁהוּא מְמוֹנָה עָלָיו כָּל חֲדָרָיו מְדָתָן ש' פְּרֻסָאוֹת כְּמִבְּנֹאֵר בְּמִדְרָשׁ כּוֹנֵן (תְּהִלִּים קכד) בְּרוּךְ י"י שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טר"ף לְשִׁינֵיהֶם (שָׁם קיב) רְשַׁע יִרְאָה וְכַעַס שִׁינֵינוּ יִחְרוֹק חֶרֶק עָלָיו שֶׁר שֶׁל גִּיהֵנָם שִׁינֵינוּ שִׁינֵינוּ בְּגִימְטְרִיא עֲשׂוֹ לְקַבֵּל זֶה (דְּבָרִים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם י"י נִקְרָא עָלָיָהּ (בְּרֻכּוֹת ו) א"ר אֵלְעִיזָר אֵלּוּ תְּפִלִּין שְׁבָרָאשׁ ב' שִׁינֵין שֶׁל ז' רֵאשִׁים לְקַבֵּל א"ל ז"ר שְׁהוּא בְּלָבוֹ שֶׁל אָדָם ז' רֵאשִׁים לָכֵן בָּא אֶהְרֹן לְקַבֵּל סמ"אל וס"טן בְּגִימְטְרִיא הֵכִי הָנִי וּמֵאִיר ז' גְּרוֹת לְהַשְׁקִיט קְלִיפַת עֲשׂוֹ בְּמִנּוּרָה שֶׁלוֹ לָכֵן כָּל אוֹתִיּוֹת יֵשׁ בַּפ' מְנוּרָה חוּץ מִן ס' לְפִי שְׁהִיא אוֹת שֶׁל סְמָאֵל הַתְּחִלְתוֹ בִּס' וְכֵן סְטָן לָכֵן ס' רֵאשׁוֹן בַּתּוֹרָה בְּשַׁעֲה שְׁנוּלְדָה חוּהָ (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּסְגְּרוּ בְּשׂוּר תְּחִתִּינָה כִּי נוֹלְדָה סְטָנָה עֲמָה גַּם בְּכָל הַשְּׁבִטִים אֵין אָנּוּ מוֹצֵאִין ס' רַק בְּיוֹסֵף כִּי הוּא סְטָנוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ וְתַפּוּס בְּשִׁמוֹ שְׁנִיתוּסָף לוֹ אוֹת ה' לְתַשְׁלוּם שֵׁם י"ה"ו (מְשָׁלִי כג) לְלַחֹם אֶת מ"וּשֶׁל בְּגִימְטְרִיא עֲשׂוֹ שְׁהוּא שׁוֹנָא שְׁ"לּוּם לָכֵן אָמַר הַקַּב"ה שְׁאֶתָּה מְתוֹקֵן לְגִדּוּלָה מְזֻאֹת בְּנֵרוֹת יַשְׁקִיט קְלִיפַת סְמָאֵל וְעֲשׂוֹ וּבְכַרְכּוֹת שֶׁלוֹ שְׁיֹצֵא מִן ג' שְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים יְבָרְכָה י"י יֵאָר י"י יִשָּׂא י"י י"ב וְהוּא שֵׁם שֶׁל י"ב שְׁהִיוּ מְבָלִיעֵן כ"ג בְּנַעֲמִית

אָחיו הַכֹּהֲנִים הָרִי בְּבִרְכַת כֹּהֲנִים מִמַּתִּיק קְלִיפַת יִשְׁמַעְעָא ל י"ב וְשִׂאִים עִם שֵׁם שֶׁל י"ב כַּמ"ש (תְּהִלִּים קַמַּט) רוּמָמוֹת אֵל הִיא מִדַּת פֶּהוּ חֶסֶד אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּינְדָם גַּם עַל בְּרַכַּת כֹּהֲנִים קָאָמַר (שִׁיר ג) הִנֵּה מִטְהוּ וְשִׁלְשָׁלְמָה שִׁשִּׁים גְּבוּרִים מְכַנִּיעַ ג"כ ס' שֶׁל סָטָן וְסַמָּאֵל אָרְף עַל פִּי שֶׁהִקְרִיבוּ י"ב וְשִׂאִים גַּם כֵּן אֵילָם ס' עֲתוּדִים ס' פָּרִים ס' פֶּל ס' אֵלוֹ לְקַבֵּל ס' וְכו' וְעַמּוּדִין דִּילְיָה לְהַחְזִיק הַקְּדוּשָׁה וְלִכְּוֹן הֵיטָה נִפְשׁוֹ עֲגוּמָה עַד שֶׁהִשִּׁיב לוֹ הַקַּב"ה שֶׁהוּא יְקַיֵּים הָעוֹלָם בְּפִרְשָׁה שֶׁלְפָנֶיהָ גַּם בַּפ' שֶׁלְאַחֲרֶיהָ.

וְכַמוֹ שֶׁאַהֲרֹן אֵינְתָמַר בִּי בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן שְׂזֹכוֹת אָבוֹת נְכַנֵּס עִמּוֹ וְזֹכוֹת אִמָּהוֹת שֶׁהֵם ז' נִגְדָה זֶה אָמַר בְּהַעֲלוֹתָהּ אֵת הַנְּרוֹת שֶׁהוּא בִּז' אֵלוֹ מְעוֹרָר ז' קִנֵּי הַמְּנוּרָה שֶׁהֵם ז' עַמּוּדִים שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם ג' אָבוֹת וּד' אִמָּהוֹת ע"ל פ' אַחֲרֵי מוֹת.

גַּם הַנְּצִרָה הַפֶּהוּ לְהַזְכִּיר שֵׁם שֶׁל מ"ב שֶׁהוּא ז' שְׁמֵהוּן ז' הַבָּלִים דְּעֵלְמָא קָאִים עֲלֵיהֶוּ ז"ש אֵל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה דְּלַעֲיָלָא ז' שְׁמֵהוּן אֵלוֹ יְאִירוֹ שִׁבְע' הַנְּרוֹת. גַּם עַל ז' מַעֲמָדוֹת שֶׁהִיוּ עוֹשִׂין לְמַת נִגְדָה ז' הַבָּלִים שֶׁל יְמֵי בְּרֵאשִׁית ז' עַמּוּדִים בְּגִימְטְרִיָּא ג"ן עַד"ן כִּי בְּכָל עַמּוּד וְעַמּוּד אוֹמְרִים לוֹ לְאָדָם עַמּוּד וְיַעֲזִידוּ בָּהּ עַל מַעֲשֵׂיהָ שֶׁעָשִׂיתָ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

בְּהַעֲלוֹתָהּ עַל סֵדֶר הַעֲלֹאת נְשָׁמָה שִׁבְעָה זִמְנִין וְעִידָנִין דִּיחֲלָפוּ עֲלוּהִי. גַּם בְּזוֹהַר פ' נְשָׂא עַל קוֹ דִּינִים דְּאִינְתָּוֹן הָאָדָם.

וּבְזוֹהַר פ' פְּקוּדֵי ז' הִיכְלוֹת בְּקַדְוִשׁ' לְצַדִּיקִים וִי"ב יְרַחֲוִין קַדִּישִׁין וּבְקַלִּיפָה ז' מְדוּרִין הִיכְלוֹת דְּגִיחָנָם לְקַבֵּל ז' שְׁמוֹת שֶׁל יֵצֵר הַרַע וְאֵית לִיהָ י"ב יְרַחֲוִין מְסַאֲבִין בְּגִיחָנָם ע"ש: סוּד נ' הַפּוּכָה עַל סוּד קְלִיפַת נְגַה בְּסוּד מְאָמַר זוֹהַר פ' תְּרוּמָה ע"פ עוֹרוֹת תְּחָשִׁים כְּשֶׁמְקַבְּלִין הַקְּלִיפּוֹת מִן נ' אִזִּי וְקִרְאִין הָרִי נְחֻשֶׁת שִׁישׁ לָהֶם נ' וּבְהַסְתַּלַּק נ' שֶׁל שְׂכִינָה מֵהֶם אִזִּי נִשְׁאָרוֹת תַּח"ש ז"ס (בְּרֵאשִׁית כַּב) אֵת תַּחֲשׁ וְאֵת מַעֲכָה לְכֹן בַּד' מַלְכוּת זֶהָב בְּכָל מְדֵי פֶסֶף נְחֻשֶׁת יוֹן שֶׁהִיא קְלִיפַת נְגַה וְכֹן מְבוֹאָר בַּפ' וַיִּקְהַל ע"פ (וַיִּקְרָא יִט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם לֹא תִנְחָשׁוּ וְלֹא תַעֲוִנוּ שְׁלֹכֵן נִקְרָאת הַקְּלִיפָה מְעוֹנָן עֵינֵךְ שְׁמָה עוֹן רַק נְטִיל יְסוּדָא דְקִשׁוּט עֲמִיָה הִיא הַקְּלִיפָה שֶׁל נְגַה שְׁמוּרִידִין ג' קְלִיפּוֹת הַנְּשִׁאָרִים אוֹר שֶׁל נְגַה בְּקַלִּיפָה וְע"ז נְאָמַר שֶׁהַשְּׂכִינָה בְּגָלוּת כִּי עַל מַלְכוּת שֶׁל אֲצִילוֹת אֲתָמַר בָּהּ (יִשְׁעִיָה מַב) אֲנִי י"י הוּא שְׁמִי וְגו' כַּמ"ש פ' כִּי תֵצֵא וּמֵאֲחֵר שְׁפָל נְשָׁמוֹת שֶׁל גְּרִים בָּאִים מִן קְלִיפַת נְגַה וְאוּנְקָלוֹס יוֹכִיחַ שְׁבָא לְתַמְנָן נְגַה אֲרַמִּית וְעָשָׂה תְּרַגּוּם וְכֹן רָשָׁב"י שֶׁעָשָׂה הַזוֹהַר בְּתַרְגּוּם לְתַמְנָן קְלִיפַת נְגַה לְכֹן קוֹדֵם פ' וַיְהִי בְּנִסְעוֹ הָאָרוֹן מִזְפִּיר בּוֹ עֲנִין יִתְרוֹ שֶׁהִנֵּה רֹאשׁ לְכוּמְרִים תִּינְקוֹן קְלִיפַת נְגַה (שׁוֹפְטִים ד) חֲבֵר הַקַּב"ה נִפְרַד מִקְּוִין קְלִיפָה נ"גַה י"תְרוֹ וז"ס שֶׁהִלָּךְ לְגִייר אֵל אֲרִצוֹ לְקַבֵּל נִיצוּצוֹת הַנִּיחָחוֹת בְּקַלִּיפָה וּלְהַעֲלוֹתָם בְּקַדְוִשׁה ז"ש מִנְשָׁה אֵל נ"א הָעֲזוּב אוֹתָנוּ נ"גַה א"רַמִּית עַל כֵּן יִדְעָתָה ח"נוֹתִינוּ בְּ"מְדַבֵּר וְ"הֵייתָ כָּאֵן נִרְמַז לָהֶם סוּד גְּדוֹל (אִיּוֹב כ) ח"יֵל ב"לַע וְ"קִיָּאֵנוּ סוּד וְקַבְצָנוּ יח"ד מֵאֲרַב"ע כַּנְפוֹ"ת הָאָרְץ שֶׁצָּרִיף לְכוּנֵן בּוֹ בְּבִרְכַת תְּקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל ז"ס (בְּרֵאשִׁית לו) וְאַחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע הֵם סוּד פֶּפֶל הַגְּבוּרוֹת שֶׁדָּחָה יַעֲקֹב שְׁסוּדָם קַס"ת מְנִין ת"מֵנַע וְעַז"א (מְשָׁלִי יִט) גַּם בְּלֹא דַעַת נִפְשׁ לֹא טוֹב ו"אֵץ בְּ"רַגְלִים ח"וֹטָא שְׁנַרְמַז מִי הוּא הַחוּטָא שְׁמַמִּית הָאָדָם לְהִיּוֹת אֵץ ס"ת בְּגִימְטְרִיָּא סַמָּא"ל וְכוּ"ל שֶׁם זֶה לְמַפְרַע חַב"וֹ כִּי הַחוּטָא מְהַפֵּךְ זֶה הַשֵּׁם לְכֹן יִתְפַּלֵּל אָדָם בְּכָל יוֹם בְּכַנִּיּוּסָתוֹ לְבֵית הַכְּפֻנְסָת (תְּהִלִּים ה) וְ"אֲנִי בְ"רוּב ח"סוּד

אבא ביתך שיתפלל אדם על ניצוצות הנידחות שיעלו למעלה כי זה חלקנו ב"לשון ח"סידיו ו"עבדיו שכתב האר"י אלו הם חסידים.

ונה ענין רחב הזונה שרצתה גם פן להברית הקליפה ורצתה (יהושע ב) אות אמת לתקן אות ברית קודש והשיבו לה שהיא מסיטרא דגוקבא ותקנת חוט השני קשרה בחלונה לרמוז שאין לקשר אצלה רק פני לבנה ולא פני חמה כמו שהיה יתרו בא בימי משה (שם) ת"קות ח"וט ש"ני ר"ת תח"ש ז"ס קליפת נגה שתיקנה גם פן בבואה להתגיייר גם תקו"ת בגימטריא מיכאל ג"בריאל ר"פאל א"וריאל ד' רגלי המרפכה חו"ט השנ"י בגימטריא צד"ק צד"ק להברית סטר"א דמסאב"א ז"ה עש"ו שלח"ן לחשי"ם לכן לקח אה"כ יהושע פן נון לרחב הזונה לכן נכנעו בו הקליפות אז ל"א מלכים ובשעה שאמר יהושע (שם י) שמש בגבעון על סמאל בגימטריא גבעו"ן הוא היה אז דומם כאבן ושנים אנשים מרגלים היו אז חרש ויגרם היא בעומקא דתהומא רבה ע"ס (ישעיה כד) ותפרה הלבנה ובושה החמה וכשעשה תרח תשובה נהפכה נון של חרן כי כל זמן שרשעים בעוצם חרון אף בעולם דהיינו כל כוחות הדין של יצח"ק אינן שחשבונו ר"ח נכנסת נ' של קדושה בתוך הקליפה ונתפשטה שם נעשה ממנה נון פשוטה ז"ס נ' ארנפה של (במדבר כז) ויקרב משה את משפטן לפני י"י שמת בחטא של נחש פדדריש ההוא יגוקא בזוהר על אבינו מת במדבר הנקוד בטעם זרקא לעילא ע"ש פ' בלק וז"ס (בראשית לו) אחות לוטן תמנע לו"ט שהיה אדם רע בליעל והיו בו ניצוצות טהרה ולקח אור נגה (שם יג) ויאהל עד סדום ונטה קו לסטרא אחרא ז"ס (איכה ב) חשב י"י להשחית חומת בת ציון נטה קו ר"ל בזה שנטה קו המישור לתוך הקליפות בזה השחית חומת בת ציון כי נחש אחיזתה בן רבתי של (עגלתון) [עקלתון] כמבואר בלימוד אצילות וזה ענין אות משה משה שנהפך לנחש ממטה שהראה הקב"ה ענין ישראל להעלות (ירמיה טו) יקר מזולל ומשה שהיה מיסוד אבא (שמות ב) מן המים משיתיהו מימי חכמה העליונה העלה אותה מפל וכל ז"ש (שם ג) בהוציאך את העם הזה תעבדונו בנ' פשוטה שאז פסקה זונהמת הנחש ביום נ' ואז נתנו מן אור שלהם כמ"ש ע"פ (דברים לג) ונרח משעיר למו ר"ל שלא די שמה שחטפו הן מן ניצוצות טהרה סוד שבי שלהם שלקחו ישראל רק נתנו להם גם פן מתנות שלהם שהם אור קדושה שביניהם ז"ס (תהלים סח) עלית למרום שבי שבי היא הניצוץ שלקחו הם ונטפו מן הקדושה גם לא די שלקחת גם פן מתנות באדם מה שהיה באדם רע בליעל גם פן לקחת ממנו ומיד פשחטאו בעגל לקחו הם את שלהם כי באו ק"ך רבוא של מלאכי חבלה מק"ך צירופי אלקים ולקחו את שלהם כי נתנו המתנה על תנאי (בראשית כז) והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צנארה כי עד הצנארה מגיע אוסיפו לחטוא (במדבר כא) וישב ממנו שבי על סוד קליפת נגה שבי כולהו איתגיהו ב' כי הוא רזא דק דטיקלא (קהלת ד) דמעת העשוקים כשמת אהרן שהיה ראש לבנין והיה מקיף מז' מקיפין של אמא כי משה באבא ואהרן באמא.

ז"ש שישבו שפחה אחת היא סוד הטיקלא כי סוד אמא העבריה היא בעולם הבריאה עבד עברי ביצירה ועבד פנעני בעשייה תמן סנדלפון עושק ולוקח הניצוצות הנידחות ז"ס פנען בידו מאזני מרמה לעשוק אהב ר"ל פנען הוא סוחר (יחזקאל א) אופן א' בארץ בידו מאזני מרמה שלוקח ועושק הניצוצות שיורדים לשם לתוך הקליפה.

ה' גאולות תלויין בה' אותיות מנצפ"ך אברהם כ"ך יצחק מ"ם יעקב נ"ן משה פ"ף משה צ"ץ: נסמך מיד אחר העלאת הנרות בכ"ב גביעים של מנורה קח את הלונים שהניף אהרן איש חסד כ"ב אלף לנים שהם מסטרך דדינא שהיא דנגמא ל"עקידת י"צחק ב"ן א"ברהם שהוא בהיפך ראשי אתון של אבי"ע מלמטה למעלה כי באותו פרק העיקר צדק למאדים בעשנייה וביצירה מיכאל לגבריאל ובבריא אריה לשור ובאצילות חסד לגבורה לכן אתון בזו הפרשה של מנורה מנין בצד"ק כי אז נפתחו שערי צדק ז"ש במדרש (ישעיה מב) י"י חפץ למען צדקו יגדיל תורה שמזה הטעם כתבו פרשה זו בתורה יתירה וצדק העקיד למאדים ומשם כל ד' עולמות נתבסמו לכן ד' פסוקים בפרשה כנגד עולמות קאמר ד' פעמים מנורה ב' מילואים ו' וב' חסירים ו' כי ב' עלמין מסטרך די"ה מלאו מו' תיבין דיחודא קדמאה עלאה ומו' תיבין דיחודא תניינא ברוך שם כבוד דתמן מלא כל טו"ב אבל ב' עולמות אחרים שהם יצירה עשנייה ו' ה' של שם תמן חסר ו' לכן גושפנקא דהאי פרשתא פתח בו' ומסיים בה' שהם לקבל תרין אתון בתראין זש"ה (תהלים לד) יראו את י"י קדושו פהו נקרא קדוש כמ"ש בזוהר פ' קרח (שם) כי אין מחסור ליראיו זה המנורה ויעש פן אהרן מגיד שבחו של אהרן שלא שינה ומסתפל הנה באספקלריא מאירה שהיא ו' ז"ש הקב"ה לאהרן לגדולה מזו אמה מתוקן מה שלא זכו ישראל להסתפל לסוד ו' שהיא אספקלריא מאירה ולכן גושפנקא דהאי פרשתא תרין מראות דנהרא ודלא נהרא פתח בו' ומסיים בה' שהוא סוד מסו"ה של משה דאתמר מקודם פרשה זו ובבא משה אל אנהל מועד וישמע את הקול מדבר אליו לא קאמר מתדבר רק מדבר (שמות יט) משה ידבר והאלקים יענו בקול אספקלריא דנהרא גרות שלף קיימין לעולם כי סוד ו' הוא עמוד שהעולם נכון וקיים עליהם ז"ש (תהלים לד) ודורשי י"י לא יחסרו כל טוב על מנורה מלאה ולא חסירה (שם) כי אין מחסור ליראיו אבל לרשעים יש מחסור כדאשפחן ב"עפר"ן רע עין (משלי כב) טוב עין הוא יבורך בו' מלא אמור להם בו' מלא עפרון חסר ו' (שם) כח) כי חסר יבואנו אבל אברהם איש חסד א' (בראשית כג) בכסף מלא יתננה לה וכן הברכות נמתי לה לעולם כי הברכות ג"כ אמור להם מלא בו' ו' ברכות הן בברכת פהנים נמצינו למדין ב' פוננות על זה המדרש שאמר הקב"ה לאהרן שהיא מתוקן לגדולה מזאת בסמיכות פרשה שלפניה הברכות לכהנים וכן בגרות של זו הפרשה הניחן ג"כ לכהנים ומרומז במלת ויעש כ"ן אהרן שהוא מיותר הל"ל ויעש אהרן כאשר צנה וגו' אבל הפנונה שני אלו פ"הנים נ"רות מתחיל הפרשה כ"ה תברכו (תבוק ג) רום ידיהו נשא כדאמר בבהיר למי נושאין פפים וכו' שהוא סוד פתר עליון והנרות התחלתן בנ' שהיא בינה כי היא מנורה עליונה שממנה כל שבועה גרות מאירין לכל עולמות והם ב' אתון כ' נ' פתר בינה וענין הגדולה בב' ענינים אלו או שהם סוד כל צינורות שבעולם ס' של ברפת פהנים וז' של מנורה ובהן מקיימין העולמות או שהם י"ב שערים העליונים ו' ביחודא עלאה ו' ביחודא תמאה שכן ברפת פהנים מלא בו' ומנורה מלא בו' כאשר ראה יעקב סלם (בראשית יח) מלאכי אלקים עולים בו' ויורדים בו' וכן י"ב מזלות ששה עולים ששה יורדים לכן היתה נשמתו של אהרן עגומה שראה י"ב שבטים הקריבו קרבנם והם לקבל י"ב מזלות שהעולם עומד עליהם גם הם הקריבו קרבנם אלים ס' פבשים ס' עתודים ס' ובסמו (שיר ג) ס' גבורים מגבורי ישראל לכן הראה הקב"ה לו שהוא הוא המעמיד י"ב מזלות וז' כוכבי

לכת שְׁעֵלֵיהֶם הָעוֹלָם הַנֶּעֱמַד בְּבִרְכַּת פְּהָנִים ו' מְלֵא בְּנֵרוֹת ו' מְלֵא גַם פְּשָׁנַעְמִיק יוֹתֵר נִמְצְיָנוּ בְּבִרְכַּת פְּהָנִים י"ג יוֹדִין וט' נוֹיֵן הָרִי כ"ב גַּם ו' הֵהִיִן שְׁסוּדָם כ"ח פֶּרְקִין שָׁל ב' יָדִים כ"ח עֲבֹדָא דְבְּרֵאשִׁית בְּפִסּוּק א' ז' תִּיבְיָן כ"ח אֲתָנּוֹן הִנֵּה הָעֵמִיד הִפְהוּ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית ב'ב' פְּרִשְׁיָן אֵלּוּ ב"כ"ח אוֹתִיּוֹת שָׁל הַשֵּׁם בְּבִרְכַּת פְּהָנִים וּבז' גְּרוֹת פְּנִגָּד ז' תִּיבּוֹת שָׁל פִּסּוּק רֵאשׁוֹן וְנִמְצָא ב' פְּרִשְׁיּוֹת אֵלּוּ עֵיִקֵר קִיּוּמָן שָׁל עוֹלָם פִּי עוֹלָם עוֹמֵד עַל כ"ח מַעֲשִׂיּוֹ שָׁל הַקַּב"ה וְעַל ז' שְׁמֵהֶן שֵׁם שָׁל מ"ב הֵינְצָא מִפִּסּוּק רֵאשׁוֹן ז"ש לְגִדּוּלָה מְזוֹ אֲתָה מְתוֹקָן שְׁהֵם קִיּוּמִין לְעוֹלָם עַל זֶה עוֹמֵד הָעוֹלָם.

אוּ לְפִי שִׁי"ב נְשִׂאִים הָעֵמִידוּ י"ב נְשִׂאִים שָׁל יִשְׁמַעְעָל כ"מ"ש בְּזוֹהַר נְשִׂא א' לְיוֹם אֵינּוֹן יוּמִין עֲלֵאִין דְּאִי לֹא שְׁהִקְרִיבוּ י"ב נְשִׂאִים י"ב קְרִבּוֹת לֹא הָיוּ יָכִיל עֲלֵמָא לְמִיקָם קָדָם י"ב נְשִׂאִים שָׁל יִשְׁמַעְעָל הָרִי שְׁהֵם הִמְתִּיקוּ קְלִפְתָּא יִשְׁמַעְעָל חֲמוּר אָבֵל קְלִפְתָּא שׁוֹר מְסֻטְרָא דְעָשׂוּ הֵיטָה עוֹמֵדָת בְּמִקּוּמָה וְהֵיטָה נִפְשׁוֹ שָׁל אֲהָרֹן עֲגוּמָה עֲלָיו שָׁלֹא יֵאָמְרוּ אֵין קְטִיגוֹר נַעֲשֵׂה סְנִיגוֹר פִּי הוּא הַמְחַזֵּיק פְּנֵי שׁוֹר בְּעֵשְׂיָת עֵגֶל הַשֵּׁיב הַקַּב"ה לְגִדּוּלָה מְזוֹ אֲתָה מְתוֹקָן שְׁאֲתָה מְבָרִיחַ ב' סְטָרִין מְסֻטְרָא דִּישְׁמַעְעָל י"ב אֲתָנּוֹן ב'ג' שְׁמוֹת בְּבִרְכַּת פְּהָנִים וּמְסֻטְרָא דְעָשׂוּ ז' רֵאשִׁין דְּתַנְיָנָא בּז' גְּרוֹת.

וע"ז הֵיטָה פְּנוּנַת מְתֵאוּנְנִים זְכָרְנוּ אֵת הַדְּגָה עַל קְלִפְתָּא יִשְׁמַעְעָל מְסֻטְרָא דְמַצְרַיִם זְכָרְנוּ אֵת הַדְּגָה אֲשֶׁר בְּיֹאֵר אִיהוּ יֹאֵר וּבַת זֹגְיָה יֹאֵרָה אִיהוּ דְגָ אִיהִי דְגָה וּמְסֻטְרָא דְעָשׂוּ מִי יֵאָכִילְנוּ בְּשׁוֹר (בְּרֵאשִׁית ו) קֵץ כָּל בְּשׁוֹר.

קִיּוּשׁוֹי הַמְּנֹרָה הֵינָה עַל סוּד כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁהִיוּ מְתַחֲלָה מְקוּשְׁרִים וּמְקוּשִׁים דָּא לְדָא קוּדָם שְׁחֻטָא אד"ה לֹא הָיוּ רַק כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה חֲט"ה מְלֵאָה אֲח"כ פְּשֻׁחָא וְנִרְגָן מְפָרִיד גְּרַם חֲט וְנִפְרָדָה ה' מִן חֲטָה וְהִלָּף אֲחֵר ה' חוּשִׁי גְרַם לֵה' אוֹתִיּוֹת שְׁנִיתוּסְפוּ בֵּא"ב וְהֵם מִנְצַפ"ךְ שְׁהִפְרִידוּ וְחִלְקוּ הָאוֹתִיּוֹת לְהִיּוֹת מְגוּלִין כָּל תִּיבָה בְּפָנֵי עֲצָמָה וּמְזָה גְרַם פ"ר דִּינִים פְּמַנְן מִנְצַפ"ךְ שְׁבָאוּ לְעוֹלָם וְהִנֵּה מְתַחֲלָה (שָׁם ב) וְיִצְרָר י"י אֱלֹקִים אֵת הָאֲדָם הֵינָה צוּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת מִן א' עַד ת' סוּדוֹ א"ת הָאֲדָם מִן א' מוּנָה עַד ת' מוּנָה א"וְהֵל מוּעַד ת"ורה א"וְרִים ת"ומִים בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹקִים אֵת הַשְּׁמַיִם ר"ל שְׁמַיִם נְבָרָא בֵּא"ת גַּם הָאֲרִץ נְבָרָא בֵּא"ת כָּלְלָא דכ"ב אֲתָנּוֹן אֲח"כ פְּשֻׁחָא אֲדָם נְאָמַר (שָׁם) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאֲרִץ בֵּה' בְּרֵאָם אֵינּוֹן ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ בְּזָה גְרִים רו"ח הַטוּמָא"ה בְּגִי' פ"ר וְרָזָא דָּא (שָׁם ה) זֶה סֵפֶר תוֹלְדוֹת אֲדָם מְתַחֲלָה הֵיטָה הַתּוֹרָה עֲגוּלָה פְּעִין ס' הָיוּ הַסּוּדוֹת נַעֲלָמִין בֵּה' אֲח"כ נִיתוּסְפוּ פ"ר דִּינִים נַעֲשִׂית ז"ה ס"פ תוֹלְדוֹת אֲדָם בְּזוּנְגָא חֲדָא ס' עַם פ"ר שְׁהֵם אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ בְּגִי' פ"ר לְכֹן הַקְרִיב אד"ה ר פ"ר כ"מ"ש (תְּהֵלִים סט) וְתִיטַב לֵה' מְשׁוּ פֶר שְׁהֵיטָה לוֹ קָרַן אֲחַת בְּמַצְחוֹ וְאֲח"כ נְחֻלְקָה הַס' לֵב' נוּגִין הַפּוּכּוֹת שָׁל סֵפֶר וְיִהִי בְּנִסּוּעַ הָאֲרוֹן שְׁכַתֵּב הָאֵר"י בְּסִפְרָא דְצִנְיָעוֹת' מִי שְׁמַכּוּנִין בְּאוֹת ס' זוֹ שְׁנַחֲלָקָה לֵב' נוּגִין בְּשַׁעֲוָה שְׁאֲמַר פְּרִשָׁה וְיִהִי בְּנִסּוּעַ אֵינּוּ נִזְדַּק מִן לְסֻטִים ז"ש מְשֵׁה וּבְנַחֲזָה יֵאָמַר שׁוֹבָה י"י רַבּוֹת אֶלְפִי יִשְׂרָאֵל וְלֹא קָאָמַר שׁוֹב י"י כ"מ"ש (שְׁמוֹת לֵב) שׁוֹב מְחֻרוֹן אֶפְיָה אָבֵל קָאָמַר ה' יִתִּירָה שְׁבִקְשׁ מְשֵׁה שְׁיִשׁוּבוּ כ"ב צִנְיָרוֹת שְׁהֵם כ"ב אֶלְפִים לְכָל אֲחַד יֵגִיעַ אֶלְפָּה (דְּבָרִים לֵב) אִיכָה יִרְדּוּף אֲחַד אֶלְפָּה לְרַעָה וְכֹן לְטוֹבָה כָּל אוֹת פְּלוּל מְאֶלְפָּה (קִהְלֵת ז) אֲדָם אֲתֵר מְאֶלְפָּה מְצִאֲתִי וּבִקְשׁ מְשֵׁה לְהַעֲבִיר ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ שְׁהֵם פ"ר דִּינִים שְׁמִינִיָּהוּ רו"ח הַטוּמָא מִן הָאֲרִץ וְלְכֹן הַקְרִיב כה"ג קְטוֹרֶת צָרִי צְפוּרָן חֲלַבְנָה לְבוּנָה כָּל א'

שְׁבָעִים מְנָה ד"פ שְׁבָעִים הָרִי פ"ר וְהַפְּנוּנָה שׁוּב ה' אוֹתִיּוֹת וַיִּשׁוּבוּ הַצִּיּוֹנוֹרוֹת לְמִקְוֵי הָרָאשׁוֹן שְׁיִהְיֶה רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָרָאשׁוּנָה כ"ב צִיּוֹנוֹרוֹת וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה.

רְזִין דכ"ב אֶתְנוֹן מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אוֹתוֹ ש"כ"ב אוֹתִיּוֹת מְקוֹשִׁים עַד יִרְכָּה עַד שְׁבָאוּ ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ שְׁהֵם בִּירְכָתֵימָם וּבְסוֹף אוֹתִיּוֹת אֲזִי נִחְלְקוּ הָאוֹתִיּוֹת לְמַעֲרָכוֹת וּז"ס יִרְדָּה יַעֲקֹב שְׁהוּא צוֹלַע עַל יִרְכּוּ כִּי אוֹתוֹ הִיבְרָךְ גּוֹרֵם לִפ"ר דִּינִים שְׁיִוְרְדִים לְעוֹלָם עַד פּר"ח ה' פ"ר דִּינִים בָּאוּ מֵה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ וְח' צוֹרוֹת יֵשׁ בָּאוֹתָן ה' אוֹתִיּוֹת כְּמִבְּנֵי אֶרֶץ בְּתַמּוֹנָה מִנְצַפ"ךְ ח' צָרוֹת מ' כ"ו צ' י"ג פ' י"ך כִּי צוֹרוֹת מ' הוּא כ"ו וְצִיּוֹר צְדִיק י"ג וְצוֹרֵת פ' כ"י וְצִיּוֹר נ' וְכ' אֵין לָהֶם צוֹרָה חֲלֻקָּה וְהֵם פ' מִן ז' אוֹתִיּוֹת שְׁסוּדָם דו"י ז' כ'ר'ן שְׁאִין לָהֶם חֲלֻקָּה וּז"ס אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַגְּרוֹת עַל ז' אוֹתִיּוֹת מִן כ"ב שְׁאִין לָהֶם צוֹרָה מְוַפְרֶדֶת בְּסוּד (זְכָרְיָה ג) עַל אֶבֶן אַחַת שְׁבַעַת עֵינַיִם ר"ל (שָׁם ד) שְׁבַעַת אֶלֶּה עֵינַי י"י הִמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ ז' אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁבַכָל אוֹת אוֹת מֵהֶם אֵינּוּ רַק אֲב"ן אַחַת וְלֹא יוֹתֵר ס"ה חֲשָׁבוֹן אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ בְּצוֹרְתוֹ עוֹלָה מְקו"ם וְרָזָא דָּא (בְּרֵאשִׁית כח) וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׁבַע עַל ז' אוֹתִיּוֹת שְׁאִין לָהֶם חֲלֻקָּה דו"י זכר"ן.

וַיֵּצֵא וַיִּצְאָה וַיִּצְאָה י"עֲקֹב צ"וֹרוֹת א"וֹתִיּוֹת שְׁבַע מְיֻנְיָהוּ אֵין לָהֶם חֲלֻקָּה (שָׁם) וַיִּלְהֶךְ חֲרָנָה עַל ה' גְּבוּרוֹת דְּנִפְקִין מִן מִנְצַפ"ךְ (שָׁם) וַיִּפְגַּע בְּמִקְו"ם סוּד ה' מִנְצַפ"ךְ שְׁחֲשָׁבוֹנוֹ מְקו"ם (שָׁם) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמְּקוֹם הֵם אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה (שָׁם) וַיִּשֶׂם מְרֵא"ש וְתִי"ו מֵאֶלְפֵי עַד תִּי"ו (שָׁם) וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוֹם הַהוּא קָרִי בִּי וַיֵּשׁ כ"ב בְּמִקְוֹם הַהוּא שְׁרָאָה כ"ב אוֹתִיּוֹת וְעַל ה' גְּבוּרוֹת אָמַר (שָׁם) מֵה נּוֹרָא הַמְּקוֹ"ם הַזֶּה וְזֶה גּוֹרֵם עֲלִיּוֹת סְטָרָא דְּמִסְאָבָא עַז"א וְעַז"א לְבַעוֹלָם שְׁדִינִים גּוֹבְרִים בְּעוֹלָם שְׁכָן צוֹרֵת ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ בְּגִי הָכִי הָיִי וּמִתְחַלָּה הָיִי כָּל צוֹרוֹת אוֹתִיּוֹת מ"א מְנִי (יִשְׁעִי כו) י"ה הוֹי"ה שְׁבַהוֹן צוֹר עוֹלָמִים שְׁהִיא צוֹרֵת י"ה עוֹלָמִים שְׁנִבְרָאִים ככ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וְאַח"כ בָּאוּ עוֹד ח' צוֹרוֹת מִן ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ הָרִי כָּל צוֹרוֹת ז"ך אוֹתִיּוֹת מ"ט אוֹתִיּוֹת ז"ס (שְׁמוֹת כז) וְאַתָּה תִּצְנֶנָּה וַיִּקַּח אֶלְיָה שְׁמֵן זֵית ז"ך שְׁהִיוּ מַעֲלִין שְׁפַע בְּרָכָה עַס ז"ך אֶתְנוֹן וּז"ס בְּהַעֲלוֹתָהּ א' בַּה' עֲלוֹתָהּ אֶת הַגְּרוֹת שְׁגָם ה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ יַעֲלוּ וַיִּצְלִיחוּ שְׁיִהְיֶה בֵּין הַכָּל שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוֹצְקוֹת שְׁהֵם מ"ט ז' פְּעָמִים ז' כָּל אֶחָד מִז' כָּלוּלָה מִז' הָרִי מ"ט צוֹרוֹת שֶׁל כָּל אוֹתִיּוֹת ז"ס לְדַעֲתֵי מִקְשָׁה הִיָּה מִתְחַלָּה עַד שְׁבָאוּ ה' אוֹתִיּוֹת שְׁהֵם מִנְצַפ"ךְ ז"ש עַד יִרְכָּה שְׁהֵם סִימָן מִנְצַפ"ךְ בָּא בִּירְכָתֵימָם שֶׁל אוֹתִיּוֹת עַד פ"ר ח' ה' פ"ר חֲשָׁבוֹן מִנְצַפ"ךְ ח' צוֹרוֹת יֵשׁ בְּהֵן ה' אוֹתִיּוֹת אֲזִי נִשְׁהָנוּ וּז"ש הַקִּב"ה אֶל אֶהְרֹן בַּה' עֲלוֹתָהּ א"ת הֵם כְּלִילָא דְּאֶתְנוֹן מֵא' עַד ת' וּבָאוֹתָן ה' גְּבוּרוֹת מַעֲלָה אֶהְרֹן הַעֲדוֹת לְכֵן הַנֶּר"ת חֲסֵר ו' בְּגִי תו"ק ה' דִּין וְלָכֵן מִיָּד פ"ר רִשְׁתָּ לְוִיִּם מִסְטָרָא דְּדִינָא הַקָּרִיבוּ פ"ר לְבָסָס פ"ר דִּינִים.

וּבְמִדְרָשׁ קַח אֶת הַלְוִיִּם הַלְכָה כְּמָה גִּימִין הִיָּה בְּמִקְדָּשׁ כְּנֹר שֶׁל דָּוִד ז' ע"ש (תְּהִלִּים קיט) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתָהּ וְלִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ ח' עַל הַשְּׁמִינִית וְלַע"ל עֲשׂוֹר שְׁנַאֲמַר (שָׁם קמד) בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה לָךְ.

רָזָא עֲלֵאָה אֵיכָּא הִכָּא בְּסוּד צוֹרֵת אוֹתִיּוֹת הֵן הֵן ג' אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבָרְהָם יֵשׁ בּוֹ י' צוֹרוֹת בָּאוֹתִיּוֹתֵי דְּהֵינּוּ א' צוֹרֵת י' ו' י' וְהַב' הוּא ב' נוֹיִן וְהַר' וְה' י"ד וּמִם ב"ו הָרִי י' צוֹרוֹת וַיִּצְחַק ח' צוֹרוֹת וַיַּעֲקֹב שְׁבַע כמ"ש וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׁבַע סִי' שְׁלֶשֶׁת"ן (שְׁמוֹת פח) וְלֹא יז"ח חֲשָׁן מַעֲלֵי הָאֶפֶוד כָּל צוֹרוֹת שְׁלֶשֶׁת"ן כ"ה אֶתְנוֹן דִּיחֻדָּא וְהִנֵּה נִגְדָה זֶה בַּעו"הוּ

(תהלים כד) מבקשי פְּנֵיהֶם יַעֲקֹב סֵלָה (שם כ) יִשְׁגְּבֶהָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב (מְשָׁלִי כד) פִּי שָׁבַע יִפּוֹל צְדִיק וְלִימוֹת הַמַּשִּׁיחַ אֲזַבֵּא יִצְחָק (יִשְׁעִיָּה סג) כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ הֵם ח' צוּרוֹת וְלֵעֲלֵל צוּרוֹת: בְּהַעֲלוֹתָהּ וַיִּדְבַּר י"י אֶל מֹשֶׁה וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח.

יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמָם קָרְבוּ עֶצְמָם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח אַע"פ שֶׁלֹּא צָוָה אוֹתָם הַקַּב"ה בְּזִמְנוֹ כִּי מֵאַחַר שֶׁבִצְאָתָם מִמִּצְרַיִם פָּסְקָה הַזִּנְהָמָ' בְּשַׁעַת שְׁעֻמְדוֹ עַל הַר סִינַי וַיִּכְשַׁחֲטָאוּ בְּעֵגֶל חֲזָרָה וּב'ז יָמֵי מִלּוּאוֹיִם נִתְמַלְאָה דְּיוֹסְקָם שֶׁל פְּגִימָה וְהָיָה רְאוּי לְהִיּוֹת אוֹתוֹ יוֹם פְּיוֹם שֶׁנִּבְרָאוּ בּוֹ שָׁמַיִם וָאָרֶץ כִּי אוֹתוֹ יוֹם נִטְלוּ י' עֲטֻרוֹת וְהָיָה יוֹם רֵאשׁוֹן לר"ח נִיסָן וְאַחֲרָיו הָיָה פֶּסַח ג"כ בְּיוֹם א' וְהָיוּ מְסוּפָּקִין אִם יֵשׁ לָהֶם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח ז' יָמִים לְתַקֵּן רִזָּא דְמִצְוָה וְלַזְרוֹק סִטְרָא אַחֲרָא דְחֻמְיָן מֵאַחַר שֶׁחֲזָרוּ וְנִיעְרוּ עֲלֵיהֶם וְהִנֵּה אֲפֻ שְׁעֻשׂוּ מֵעֶצְמָן הַעֲצָה עֲנִיָּהֶם הַפֶּסוּק פְּאֵלוּ צָוָה אוֹתָם י"י ז"ש פֶּאֲשֶׁר צָוָה אוֹתָם י"י אַע"פ שֶׁלֹּא הָיוּ מְצֻוּנִים מֵעֲלֵיהֶם כְּאֵלוּ צָוָה וְלָכֵן אוֹתָם אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם נִתְרַחֲקוּ לְגִמְרֵי כִּי הָיוּ מִתְיַיְרָאִים הָא פְּשִׁיטָא שְׁאִין לָהֶם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח ז"ש לְמָה נִגְרַע אֲפֻ שְׁאֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ זְרִיזִין לְמִצְוָה כְּמוֹ הָאֲחֵרִים זֶה הָיָה כְּפִי שֶׁהַפְּנוּנָה שֶׁלָּם הִיָּתְהָ: (חֶסֶד) וּבִפְסִיקְתָּא נִיְהִי בְּסוֹנְעֵ הָאָרוֹן.

מְסוּמָן מִלְמַעְלָה וּמִלְמַטָּה נ' הַפִּיכָה שֶׁהֵם דּוֹמִים לַפ"ף וְלִרִי"ש פְּרִירוּשׁ אֲפֻ רַק מִיעוּט מַה בָּא לְמַעַט לְמַד שְׁאִין זֶה מְקוּמָה ע"כ בִּפְסִיקְתָּא: מְרִים אֲמָרָה הַרְק אֲפֻ בְּמִשָּׁה דְבָר י"י ב' מִיעוּטִין שֶׁכֵּן אֲמָרָה מְרִים הַרְק אֲפֻ בְּמִשָּׁה דְבָר י"י שְׁאִין הַשְׁכִּינָה שׁוּרָה עַל שְׁאָר נְבִיאִים רַק ע"י צִינּוֹר שֶׁל מִשָּׁה חֲזַר וּמִיעוּט אֲפֻ בְּמִשָּׁה דְבָר י"י מִיעוּט ה"מ בְּיָמֵי מִשָּׁה שֶׁהָיָה פְּנִיָּאל חֲמָה אִין מִיעוּט אַחַר מִיעוּט אֲלָא לְרַבּוֹת הֵלָא גַם בְּנוֹ דְבָר י"י בְּמִצְרַיִם טָרַם זְרַחָה אוֹר שְׁמִשׁוּ שֶׁל מִשָּׁה עַד שֶׁהִרְאָה הַקַּב"ה לָהֶם שְׁאִין נְבוּאָה שְׁלִימָה רַק ע"י מִיָּדוֹת שֶׁל מִשָּׁה וַיִּשְׂרָאֵל פְּגָמוּ בְּמִיָּדוֹת שֶׁל מִשָּׁה וְהִפְכוּ הַסִּימְנִיּוֹת א"ך ר"ק.

לָכֵן אָמַר הַקַּב"ה אֶסְפָּה לִּי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו שֶׁהוּא הַצִּינּוֹר שֶׁמִּמֶּנּוּ יִשְׁקוּ כָּל הַעֲדָרִים עֵינָן מֵאֵמַר אִם כָּל חַי: נִיְהִי בְּסוֹנְעֵ הָאָרוֹן. חֶסֶד ו' עַל אֲהָרֹן וַיֹּאמֶר מִשָּׁה כִּי כְּשִׁבְאָ מְשִׁיחַ מִשָּׁה וְאֲהָרֹן עִמָּהֶם קוּמָה י"י שֶׁהַקַּב"ה בְּעֶצְמוֹ יָקוּם לְבָנִים מִן עַפְרָה כַּמ"ש בְּזוֹהַר פ' וַיִּקְרָא (יִשְׁעִיָּה נב) הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרָה קוּמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם שְׁבִיבָא מִנַּח' בֵּן עֲמִיָּאל וַיִּנְגַח בְּקַרְנָיו (דְּבָרִים לג) קַרְנֵי רֵאֵם (אֵיכָה ד) ר"וח א"פִּינוּ מ"שִׁיחַ י"י (דְּבָרִים לג) וְהֵם רַבְּבוֹת אֲפָרִים וְהֵם אֲלֵפֵי מְנַשֶּׁה ז"ש רַבְּבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל נ' הַפּוֹכָה קָרָן הַפּוֹךְ (תְּהִלִּים קמח) וַיִּרְם קָרָן לַעֲמוֹ (שְׁמוּאֵל א ב) קָרָן מְשִׁיחוֹ.

וַיִּדּוּעַ שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת נִבְנוּ בְּרַל"א שְׁעָרִים שֶׁהֵם כ"ב א"ב שְׁבַס"י וְהָאוֹתִיּוֹת מִתְחַלְקוֹת לַג' חֲלָקִים י"ב פְּשׁוּטוֹת ז' פְּפוּלוֹת ג' אֲמוֹת שֶׁהֵם חֶסֶד דִּין וְרַחֲמִים וְאוֹתִיּוֹת מְנַצְפָּה הֵם דִּינִים קָשִׁים וּמָהֶם ו' יוֹתֵר קָשָׁה מִכּוֹלָם מִמֶּנָּה נִתְהַוָּה הַנְּחַשׁ בְּצוּרְחָה וְהַנְּחַשׁ דִּין קָשָׁה מִכּוֹלָם וְאוֹתִיּוֹת מְנַצְפ"ך הֵם הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל ה' גְּבוּרוֹת וְשָׁרְשָׁם נִקְרָא בְּזוֹהַר בּוֹצִינְאֵדְקָרְדוֹנִיתָא.

סוּד נו"ן הוּא יְסוּד אָבָא וַיְסוּד אֵימָא נ' אֲרוֹנָה בְּיְסוּד אָבָא וּנ' כְּפוּפָה בְּיְסוּד אֵמָא ו' מוֹרָה בְּאֲמַצְעַ עַל יְסוּד וּלְפִי זֶה נִשְׁמַת מִשָּׁה שֶׁהָיָה מִיְסוּד אָבָא נ' פְּשׁוּטָה ז"ס (שְׁמוֹת ג) וְזֶה לָךְ הָאוֹת וְגו' תַּעֲבָדוּן בְּנ' אֲרוֹנָה וְכֵן (בְּמִדְבָר כז) וַיִּקְרַב מִשָּׁה אֶת מִשְׁפָּטָן בְּנ' אֲרוֹנָה וְנִשְׁמַת אֲהָרֹן שֶׁהָיָה מִיְסוּד אֵמָא נ' כְּפוּפָה וּמִן ב' נּוֹנִין אֵלוּ הִיָּתְהָ נִשְׁמַת שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סְבָא וּבְנוֹ כְּלוּמַר מְשָׁרְשִׁיָּהוּן לְמַעְלָה מֵאָבָא וְאֵמָא נִחְצְבוּ נִשְׁמַת רַב הַמְּנוּנָא בְּסוּד נ' אֲרוֹנָה

שְׁהִיא בְּאֶבֶר וּבְנוֹ בְּסוּד נ' קֶצֶרָה וּע"כ נִקְרָא בְּזוֹהַר נוֹנָא רַבָּה וְנוֹנָא הוּא דְּגַ וְהַדְּג הוּא בְּסוּד יְסוּד וְהוּא שְׁהַדְּג לְעוֹלָם הוּא מִתְנוּעָע בְּתוֹף הַיָּם פֶּן הַיְסוּד לְעוֹלָם מִתְנוּעָע לְהַשְׁפִּיעַ בְּתוֹף מַלְכוּת וְשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא הַיְתָה יְהוּיָדַע וּבְנוֹ הָיָה בְּנִיָּהוּ יְהוּ הוּא הַשֵּׁם זְעִיר יָדַע הוּא יְסוּד שְׁבָכָל סְפִירָה מְלִשׁוֹן (בְּרֵאשִׁית ד) וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוּהָ אִשְׁתּוֹ שְׁהִיא יְסוּד אֶבֶר וּבְנִיָּהוּ הוּא בְּיְסוּד זְעִיר כ"ן יְהוּ הוּא יְסוּד זְעִיר שֶׁל אִמָּא הַמֶּן שֵׁם ב"ן לְכֵן לִקְרָא ג"כ ב"ן יְהוּ ב"ן שְׁהוּא ב' שְׁמוֹת שֶׁל הַנְּיָה בְּמַלּוּי הַהִין עוֹלָה ב"ן כָּל אֶחָד מֵהֶם שֶׁהֵם בְּיְסוּד בִּינָה שְׁהִיא בִּינָה וְלָכֵן מֵת בְּקִצְרוֹת שָׁנִים פְּשֻׁנְתַּגְלָגַל בֶּן יְהוּיָדַע בְּיְנוּקָא שְׁהִיָּה בְּנוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא וּמֵת מִפְּנֵי שְׁהַשְׁלִים נִשְׁמָתוֹ בְּאוֹתוֹ זְמַן.

וּבְגִלְגוּל רֵאשׁוֹן ג"כ מֵת בְּקִצְרוֹת שָׁנִים בִּימֵי שְׁלֵמָה כְּשֶׁהָיָה בְּנִיָּהוּ מִפְּנֵי סִיגוּפִים שְׁעָשָׂה זש"ה (שְׁמוּאֵל ב כג) וְהוּא הִכָּה אֶת הָאָרִי בְּתוֹף הַבּוֹר בְּיוֹם הַשְּׁלֵג ר"ל שְׁהַטְּבִיל עֲצָמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁלֵג נִגְדַּד יצ"ה שְׁהָיָה מְדִיחוֹ עַד שְׁהִכָּה אוֹתוֹ וְהוּא נִגְדַּד יצ"ה ר"ו ס תּוֹפּוֹת דְּאָרְחָה בְּהוּ קב"ה כְּשֶׁהֵם מְעַלְמָא דְּנוֹקְבָא אָרְחָה בְּהוּ קב"ה וְנִכְלָל נִשְׁמָתָם בְּשְׁכִינְתָא וְהָיָה יִצְחָק הָיָה מְעַלְמָא דְּנוֹקְבָא כמ"ש (בְּרֵאשִׁית יח) שׁוֹב אָשׁוּב אֵלָיְךָ כְּעַת חָיָה וְלִשְׁרָה בֶן וּע"ז נִעְקַד כְּמַעַט שְׁיִצְאָת נִשְׁמָתוֹ עַד שֶׁאֲח"כ אָמַר הַקַּב"ה (שָׁם יז) וְגַם נָתַתִּי מִמְּנָה לָךְ בֶּן וְתָלָה אוֹתוֹ בּוֹ לְכֵן הָיָה אֲח"כ וְגַם שְׁמוּאֵל נִיטַן לַחֲנָה (שְׁמוּאֵל א א) וְנָתַתְּ לְאִמְתָּךְ זָרַע אֲנָשִׁים וְכַה"א (שָׁם) נִיְהִי לְתַקוּפוֹת הַיָּמִים וְתִלְדַּד חֲנָה בֶּן וּכְתִיב (שָׁם) אֵל הַנְּעַר הַזֶּה הַתְּפַלְלִיתִי וַיִּטַּן י"י לִי דְּיִיקָא אֶת שְׁאֵלְתִי וְלִכְפֹּד כְּמַעַט שְׁלֵא נִהְרַג וְלוּלִי שְׁאִמְרָה חֲנָה בִּי אֲדוּנִי תְלוּי הַעֲוֹן אֵל הַנְּעַר הַזֶּה הַתְּפַלְלִיתִי וְעָלִי מְחַל לָהּ: וְתֹאכַל הָאֵשׁ בַּקֶּצֶה הַמְּחֻנָּה.

בְּמִסְכַּת שַׁבָּת (דף קו) מֵת אֶחָד מִבְּנֵי הַחֲבוּרָה: דְּאָגוּ כָּל הַחֲבוּרָה אֲמָרִי דְּמִית גְּדוּל אֲמָרִי דְּמִית קָטָן (מְשָׁלִי יב) דְּאָגָה בְּלָב אִישׁ יִשְׁחַנָּה פְּלִיגִי בַּה ר' אֲמִי וּר' אֲסִי חַד אֲמַר יִשְׁחַנָּה מִדְּעָתוֹ וְחַד אֲמַר יִשְׁחַנָּה לְאַחֲרִים וְקָשָׁה הָא בְּגִמְרָא פֶּרֶק חֲלָק הַקּוּרָא בְּסִפְרִים חִיצוֹנִים אִין לוֹ חֲלָק לְעו"ה בְּמִקְשָׁה בְּגִמְרָא מ"ט אֲלִימָא מְשׁוּם.

דְּכְתִיב לֹא תִיעוֹל דְּוִיָּא בְּלָבָה דְּגִבְרִין גְּוִבְרִין קִטִּיל הָא שְׁלֵמָה נְמִי אֲמָרָה דְּאָגָה בְּלָב אִישׁ וְאִי לֹא דְּקָאֲמַר קָרָא הָכִי הָנִי אֲסוּר לְמִקְרִי בְּסִפְרָה בֶּן סִירָא מְשׁוּם הָכִי א"כ קָשָׁה אִיָּהּ אֲמַר לְנוֹ שְׁלֵמָה דְּבָר שְׁאִינּוּ צָרִיף אָבָל בָּא שְׁלֵמָה לְהוֹדִיעַ לְנוֹ דִּין זֶה עַל מַת א' מִן הַחֲבוּרָה: דְּאָגוּ כָּל הַחֲבוּרָה ז"ש דְּאָגָה בְּלָב אִישׁ וְתִרְוִיָּהוּ אִיתְנָהוּ יִשְׁחַנָּה מִדְּעָתוֹ בְּמָה שְׁיִשְׁחַנָּה לְאַחֲרִים בְּזֶה הוּא מְסִיחַ דְּעָתוֹ מִן הַדְּאָגָה לְכֵן כְּתִיב בְּשִׁין וְלֹא בְּסִמָּה שְׁאֵם הָיָה הַפִּי עַל מְסִיחַ מִדְּעָתוֹ הַל"ל בְּסִמָּה אֵלָּא תִרְוִיָּהוּ אִיתְנָהוּ וּבְמָה שְׁפּוֹרְט מְעָשָׂה שֶׁל הַמַּת אֲתָמַר בְּמִדְּרָשׁ שְׁמִכְנִיסִין אוֹתוֹ לְמַעַל"ה בְּזֶה לְעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת וְנִמְצָא כְּשֶׁהָיָה לוֹ מְנוּחָה אֲזִי גַם לְבַנֵּי הַחֲבוּרָה יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה ז"ש (יִשְׁעִיָּה נז) יְבֹא שְׁלוֹם אֲזִי יְנוּחוּ בְּלִשׁוֹן רַבִּים עַל מְשֻׁכְבוֹתָם שְׁגַם כָּל בְּנֵי חֲבוּרָה שְׁלוֹ יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה הֵן בְּנֵי חֲבוּרָה שְׁבָנָה הָעוֹלָם הֵן בְּנֵי שְׁבַע עו"ה בְּלִכְלֵם יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה ז"ש אֲח"כ בְּלִשׁוֹן יְחִיד (שָׁם) הוֹלֵךְ נִכְוָחוּ שְׁהַנְּשָׁמָה הוֹלְכַת יִשְׂרָאֵל דְּרָף נְכוּחָה נִמְצָא בְּס' הַקְּדָמוֹנִים כְּשֶׁרֹאִין נִשְׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים בְּנֵי חֲבוּרָתוֹ שְׁהָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם רוּצָה לְחַטּוֹא וְלֹא יְהִיָּה לוֹ מְקוֹמוֹ הַמְּיֻחָד לְעו"ה בְּכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ מְקוֹם מְיֻחָד לְעו"ה בְּאֶצֶל מִי יְהִיָּה סוּעַד וּמְצַטְעָרִין עָלָיו ז"ש (שָׁם) דְּרָכִיו רְאִיתִי וְאֶרְפָּאָהוּ וְאֶנְחָהוּ וְאֶשְׁלֵם נִיחָוָם לוֹ וְלֹאֲבִילָיו מֵאֵן אִינוֹן אָבָל הֵם בְּנֵי גִילוֹ וְחֲבוּרָתוֹ

שְׂיֹדְעִים מְקוֹם מְנוּחַת הַצְדִּיק מְצַטְעָרִים עָלָיו וְעַתָּה שְׁחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מְשֻׁלְמִין
נִיחֻמִּים גַּם כֵּן לְאַבְיָלָיו וּלְפִי שְׁפָל אֶחָד מִן הַקְּצוּוֹת.

אֵלֹהֵי יֵשׁ פָּנִים לְכָאן וּלְכָאן נִשְׁמַת גְּדוֹל אֲזִי יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל אִם בְּאַרְזִים נִפְלָה שְׁלֵהֶבֶת
וְכוּ' בְּקֶטֶן אֲזִי מִן הַקְּלָלָה מִתְחִילִין מִן הַקְּטָן וְכַדִּי שְׁלֵא יֹאמֵר כָּל א' לְהַקְּלֵל לְכֹן אָמַר אָמַרִי
לָה גְדוֹל ר"ל הֵן כְּשִׁמַּת גְּדוֹל הֵן כְּשִׁמַּת קֶטֶן לְעוֹלָם מוֹרָא זֹו יַעֲלֶה עַל רֹאשׁ בְּנֵי הַחֲבוּרָה
לְחוּמְרָא וְיַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה ז"ש וְתִבְעֵר הָאֵשׁ בְּקִצָּה הַמְּחִנָּה חַד אָמַר בְּקִצְיָנִים שְׁבַמְחִנָּה שְׁהֵם
הַגְּדוֹלִים וְהָאֶסְפָּסוּף הֵם עַל זְקָנִים אֶסְפָּה לִי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקָנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹ מִן הַמְּוֹקָצָה
שְׁבַמְחִנָּה וְע"ד מ"ש בְּמִדְרָשׁ פ' וַיִּגַּשׁ כַּד דְּמַדְּ וְכוּ' שְׁבָטִים מְצִיָּאָה מְצָאוּ (בְּרֵאשִׁית מַב)
וְיִצְאוּ לָבֶם אָנּוּ שְׁאֲבָדְנוּ אֶת ר' סִימוֹן עֹאכ"ו.

הַעֲנִין ע"פ הַקְּבָלָה עֲנִין כְּסָף מְשֻׁנָּה עַל סוּד נִיצוּצוֹת נְשֻׁמוֹת שְׁלֵקְטוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
יְהִיָּה בְּעֲנִין מְצִיָּאת הַכְּסָף שְׁלֵהֶם מְצָאוּ נִיצוּץ טְהוֹר וְאֶפ"ה יֵצֵא לָבֶם וְיִתְרָדוּ אָנּוּ שְׁאֲבָדְנוּ
אֶת ר' סִימוֹן עֹאכ"ו (אִיּוֹב כח) כִּי יֵשׁ לְכֶסֶף מוֹצֵא (דְּבָרִים ח) עַל כָּל מוֹצֵא פִי י"י (מְשָׁלִי
ד) כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצֵאֵיהֶם מְסִיטְרָא דְעֵץ הַחַיִּים אֲבָל בְּדִרְוֵי הַדְּרָשׁ ע"ד מְבָרְכִין עַל הַטּוֹבָה
מְעִין עַל הַרְעָה וְהִנֵּה שְׁבָטִים שְׁמֻצָּאוּ מְצִיָּאָה וַיֵּשׁ לָהֶם לְשִׁמּוֹחַ בְּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם וְאֶפ"ה
תְּרָדוּ עַל הַעֲתִיד אוֹלֵי מְשֻׁנָּה הוּא אָנּוּ שְׁאֲבָדְנוּ אֶת ר' סִימוֹן שֶׁהוּא עֵתָה לְפִי הַנְּרָאָה רְעָה
גְּדוֹלָה עֹאכ"ו וְשִׁישׁ לָנוּ לְפַחַד וְלִחְרוֹד אוֹלֵי הוּא מְטַעֵם שְׁמֻפְנֵי רְעָה הַעֲתִידָה לְבֵא עַל כָּל
צָרָה שְׁלֵא תְּבֵא שִׁישׁ לָנוּ לְדֹאגַ שְׁמֻפְנֵי הַפְּוֹרְעָנוּת מֵת ר' סִימוֹן וְלֵא לְהַקְּלֵל עָלָיו וְלוֹמַר
שְׁמִיתָתוּ תְּהֵא כְּפָרָה לוֹמַר (שְׁמוֹת יט) וְנִפְל מִמֶּנּוּ רַב טוֹל רַב שְׁאֵז כִּי חֲמַת מְלָךְ מְלֹאכֵי
מְנוֹת (מְשָׁלִי טז) וְאִישׁ חֲכָם יְכַפְרָנָה עַל כָּל הַדּוֹר וַיֵּשׁ לָנוּ לְפַחַד מְפָנֵי הַדִּין: וְהָאֶסְפָּסוּף
אֲשֶׁר בְּקֶרְבּוֹ.

שְׁנֵתָאוּ לַע' זְקָנִים נִגְדַ ע' שָׂרִים כְּדֵי שְׁפָל שְׁבָט מִיִּשְׂרָאֵל יְהִיָּה לוֹ מִן שְׁבָטוֹ נְבִיאִים וְהִתְאוּ
לְהַשְׁגִּית אֱלֹקִים כַּמ"ש ר"מ מִן הַבֵּיאוּ בְּקוֹל בּוֹכִים שְׁמֻרֹב הַשְּׁגָתָם נִשְׁרָפוּ כְּמוֹ זָבוּב שְׁפוֹרֵחַ
סָבִיב הָאוֹר עַד שְׁנִשְׁרָף בְּאוֹר כֵּן הֵם הָיוּ מִתְאוּמִים שְׁלֵא יְהִיָּה מְשֻׁה לְבַדוֹ מְקַבֵּל שְׁפַע
הָאֱלֹקִי כִּי כָל הַעֲדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים ז"ש וַיִּשְׁמַע מְשֻׁה אֶת הָעַם בּוֹכָה לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל עֶסְקֵי
מְשַׁפְּחָה שְׁיִהְיָה לְכָל מְשַׁפְּחָה וְשְׁבָט שְׂרָאוּי לְנְבוּאָה וְלָכֵן בְּקִשּׁוֹ בְּשֶׁר שֶׁהוּא מְדַרְיָגָה
דְּתַחֲתוֹ מְשֻׁה כִּי מִן בָּא מִן הַשְּׁמִים דְּרַגְיָה דְּמְשֻׁה ז"ש מֵאִין לִי בְּשֶׁר פְּגִים דְּרַגְיָה דִּילְיָה
ז"ש מְשֻׁה לָמָּה הַרְעוֹת לְעַבְדְּךָ לָמָּה לֹא מְצָאתִי ב"פ לָמָּה לָמָּה לִי אֶלָּא הֵא' עַל הַצְדִּיקִים
שְׁבָדוֹר שְׁנִקְרָאִים עַבְדִּים לְהַקְּב"ה ז"ש לָמָּה הַרְעוֹת לְעַבְדְּךָ עַבְדֵי י"י שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית י"י
וְרֵאוּיָם לְנְבוּאָ' עַל מָה לֹא יָבֵא גַם לָהֶם נְבוּאָה וְלָמָּה לֹא מְצָאתִי חֵן עַל עַצְמוֹ: הָאֲנֹכִי
הֲרִיתִי אִם אֲנֹכִי יִלְדַתִּיהוּ.

וְכִי בְּשִׁבְלֵוּ בָּאָה הַשְּׁפַע טוֹבָה מִן לְעוֹלָם הֵלֵא אֲדַרְבָּא כָּל הַטּוֹב בָּא עֲבוּר הַדּוֹר דְּעָה ז"ש
אִם אֲנֹכִי יִלְדַתִּיהוּ וְגִידְלוֹ לְמַעְלָה רֹאשׁ הֵלֵא אֲדַרְבָּא שֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְף אֲשֶׁר אֲנֹכִי זְכִיתִי
לְגְדוּלָה הוּא מְטַעֵם אֲשֶׁר אֲנֹכִי זְכִיתִי לִישֵׁב בְּקֶרְבּוֹ כִּי הַדּוֹר רָאוּי לְכָךְ שְׁהָרִי בִימֵי ה"ל
שְׁאֵמַר הַקְּב"ה לְמְשֻׁה הִי"ה ל"ך ל"עֲזָרְנִי הִנֵּה רָאוּי ג"כ לְשִׁרוֹת הַשְּׁכִינָה עָלָיו רַק שְׁאִין
הַדּוֹר רָאוּי לְכָךְ הָרִי שְׁהַדּוֹר עֲכָב לוֹ הַנְּבוּאָה וְא"כ דוֹרוֹ שֶׁל מְשֻׁה גָרַם לוֹ לְהִיּוֹת הַנְּבוּאָה
שְׁהָרִי בְּשַׁעַת עֲגָל א' הַקְּב"ה לָךְ רַד מְגִדוֹלְתָךְ פְּלוּם נִתְתִי וְכוּ' ז"ש הַקְּב"ה אֶסְפָּה לִי לְפִי

שְׁנֵתָאוּי עַל הָאֶסְפָּסוּף שִׁיחָהּ לָהֶם ע' שָׁרִים לְמִטָּה ז"ש לִי כְמוֹ שֶׁהֵם לִי בְּשָׂמִים כֵּן יִהְיוּ לְמִטָּה.

וְעַל דָּבָר זֶה וַתְּדַבֵּר אֶהָרֵן וּמְרִים בְּמִשְׁהָ עַל מֵה שֶׁאָמַר מֵאִין לִי בְּשֵׁר דְּפָגִים דְּרַגְיָה דִּילְיָה כִּי מֵאֶסוּ בְּמִדְרִיגַת מִשְׁהָ שְׁהוּרִיד לָהֶם מִן לְכֹן אָמְרוּ הֵם הֲלֵא ג' פְּרָנְסִים הָיוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ דּוֹר לְקַבֵּל 'נ'ר'נ מ"ן בא"ר ענ"ן ס"ת נ"פּש ר"וח נ"שמה ז"ש הֲלֵא גַם בְּנוֹ דְּבַר י"י שְׁגַם הֵם גְּרָמוּ תִיקוֹן נְפֶשׁ רוּחַ לְכֹן הִתְפַּלֵּל מִשְׁהָ אֶל נ"א ר"פּא נ"א ר"ת נ"פּש ר"וח נ"שמה כִּי בְּזָה גְרָמָה לְחִטּוֹא וּבְזָה תִיקֵן מִשְׁהָ נ"הר עֵד"ן ג"ן ר"ת 'ע'נ'ג ג' דְּרַגְיָן בְּנִבּוֹאוֹת תּוֹרָה נְבִיאִים כְּתוּבִים נְשָׁמָה רוּחַ נְפֶשׁ מִשְׁהָ נְבוֹאָתוֹ בְּסוּד נְשָׁמָה שְׁהִיא הַתּוֹרָה כִּי ס' רְבוּא נְשָׁמוֹת יֵשׁ וּס' רְבוּא אוֹתִיּוֹת וְכָל אוֹת הוּא נְשָׁמָה לְכָל א' מִס' רְבוּא לְכֹן הִיָּה מִשְׁהָ שְׁקוּל כִּס' רְבוּא כִּמ"ש הָאֲנֹכִי הִרִיתִי תְמִיָּה קִיָּמַת שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי אִישׁ אֲשֶׁר אֲנֹכִי בְּקִרְבּוֹ דִּיִּיקָא וִיהוֹשֶׁעַ הִיָּה מִתְנַבֵּא מִצַּד הָרוּחַ בְּסוּד (בְּמִדְבָר כִּז) וְנִתְתַּ מֵהוּדָה דְּאֶתְנַבֵּא מִדְּרַגָּא חֲמִישָׁאָה מֵהוּדוֹ שֶׁל מִשְׁהָ שְׁהוּא רוּחַ וְהִנֵּה אוֹתָן הַשְּׁבָעִים אִישׁ אֶצְלָתִי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיָּה מִצַּד הָרוּחַ וְאֵלוֹ אֶלְדָּד וּמִיָּדָד הִפָּה בְּכַתּוּבִים מִסְטָרָא דְנֶפֶשׁ וְהִיָּתָה נְבוֹאָתָן מִסְטָרָא דְנִבּוּקְבָא לְכֹן וַיִּרְץ מְשָׁרֵת מִשְׁהָ וְהַשִּׁיב מִשְׁהָ מִי יִתֵּן וְהִיָּ כָּל עִם י"י נְבִיאִים כִּי יִתֵּן י"י אֶת רוּחוֹ עָלֵיהֶם מִסְטָרָא דְרוּחַ וְלְכֹן בְּקֶשׁ מִשְׁהָ אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ וְלֵא נְשָׁמָה כִּי אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וכו'.

אִין לְמַעְלָה מְעַנָּג וְלֵא לְמִטָּה מְנַגֵּעַ וּלְפִי שֶׁסוּד מְנַה"ר ע"דן ג"ן הוּא סוּף 'נ'ר'נ וְהֵם סוּף ג' פְּרָנְסִים מ"ן בא"ר ענ"ן לְכֹן נִלְקַת בְּנִג"ע לְהִיָּפֵף מֵעַנ"ג: וְהִפָּה בְּכַתּוּבִים. שְׁהִרִי מִתְנַבֵּאִים עַל מְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג וְנִיָּתְנָה נְבוֹאָה שְׁלָהֶם לְכַתּוּב לְדוֹרוֹת שֶׁהֵם מִן אוֹתָן מ"ח נִיצוּצוֹת שְׁנוּטְפִין בְּג"ע בְּכָל יוֹם כְּמִבְּאָר בְּזוֹהַר וְהֵם סוּד מ"ח קְרָשִׁים שֶׁל מְשָׁפֵן שְׁהוּא דְּוָגְמַת גֵּן ד' ז"ס מִתְנַבֵּאִים בְּמ"חנ"ה הֵם הָיוּ מִן מ"ח נ"יצוּצוֹת ה"גן ר"ת מִחַנ"ה אוֹ שְׁלִפִי שַׁע' זְקִנִים מִצַּד נ"צח ה"וד וְהֵם מִן מ"ח הָרִי סוּד מ"חנ"ה הֵם מִתּוֹף מ"ח וְע' זְקִנִים הָיוּ מִתְנַבֵּאִים מִצַּד נ"ה שְׁבִזְכָּר עַל יַד מִשְׁהָ בְּעֵלְמָא דְדְּכּוּרָא וְאֶלְדָּד וּמִיָּדָד נְשָׁאָרוּ בְּמַחְנָה בְּעֵלְמָא דְנִבּוּקְבָא מִצַּד ח"ג זְרוּעוֹת שְׁבָה וז"ס וְנִתְנַח עָלֵיהֶם הָרוּחַ שְׁהוּא הָרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ שְׁהִיא הַמַּלְכוּת וְהִפָּה בְּכַתּוּבִים שְׁנִתְנַבְּאוּ מִצַּד זְרוּעוֹת הַפְּלָה שֶׁהֵם כְּתוּבִים וְלִזָּה אִיתָא בְּתִיקוּנֵי כִּי הַכְּתוּבִין רוּמְזִין לְזְרוּעוֹת וְהַפְּנוּנָה לְזְרוּעוֹת הַפְּלָה שֶׁהֵם נֶגֶד נ"ה שְׁבִזְכָּר כִּי מִצַּד הַנְּקִיבָה הֵם כְּתוּבִים רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ מַלְכוּת וּמִצַּד הַזְּכָר נְבִיאִים נ"ה שׁוֹקִין דְּנְבוֹאָה בְּעוֹלָם הַזְּכָר.

וְע"ז הַדְּרָף בְּאִמּוּרָאִים וּתְנָאִים (מִיָּכָה ו) וְהֵאִיתְנִים מוֹסְדֵי אֶרֶץ 'נ'ה'י שְׁבִזְכָּר מוֹסְדֵי אֶרֶץ כִּי נִמְשָׁכִין מֵהֶם ח'ג'ת זְרוּעוֹתֵיהֶם שְׁבָה וְהֵם אִמּוּרָאִים וּבְזוֹהַר יְהוֹשֶׁעַ אֶתְנַבֵּא מֵהוּדוֹ שֶׁל מִשְׁהָ שְׁהוּא דְרַגָּא חֲמִישָׁאָה.

מִי יִתֵּן עִם י"י יִהְיוּ נְבִיאִים כִּי יִתֵּן י"י בְּעַצְמוֹ רוּחַ עָלֵיהֶם לֵא מְעֵלְמָא דְנִבּוּקְבָא. אִם כִּכָּה אֶת עוֹשָׂה לִי מְעֵלְמָא דְנִבּוּקְבָא.

וַיְהִי הָעַם כְּמִתְאֻנְנִים רַע עַל מִשְׁהָ שְׁהִיָּה דְרַגָּא דְטוֹב (מְשָׁלִי כ) גַם בְּמַעְלָלָיו יִתְנַכֵּר נָעַר וַתִּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא א' הָרַגְנִי נָא הָרוּג וְאֵל אֶרְאֶה בְּרַעְתִּי וּבְזָה נִתְקַנְּאוּ מְרִים וְאֶהָרֵן שְׁגַם הֵם מִסְטָרָא דְטוֹב בְּאוֹמְרוֹ לְשׁוּם כָּל הַמְשָׁא עָלֵי וְכִי כָּל דְּרַגְיָן תְּלוּיִין בִּי הֲלֵא גַם

בְּנוּ דָבָר י"י לְכֹן גְּלוּת בְּמִצְרַיִם מוֹצִיא רַע: תִּלְמִידֵי ר' מֵאִיר פֶּ"ץ ר"י מֵאוֹסְטְרְלִיץ כָּתַב לִי מִשֵּׁם שְׂדֵרֶשׁ בִּפ' בְּהַעֲלוֹתָהּ עַל פְּסוּק: הַבֶּשֶׁר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם.

עַל עֲנָן לְשׁוֹן הָרַע שֶׁהִלְשׁוֹן הוּא הַבֶּשֶׁר שֶׁבֵּין שְׁנֵיהֶם ע"כ טָרַם יִפְרָת (תְּהִלִּים יב) יִכְרַת י"י כָּל שְׂפָתַי חֲלָקוֹת אֶף י"י חָרָה בָּם שֶׁהוּא עֵינֵי הָרַע וְזֶה עֲנָן נ' הַפּוֹכָה שֶׁמְקוּמָהּ בְּמַרְגְּלִים שֶׁפָּגְמוּ בַלש"הר וְנִעְשָׂה ו"י כִּי נ' הַפּוֹכָה הוּא ו' ו' אֲצִלָּה וְלָכֵן נֶאֱמָרוּ יָפָה אַחַר שֶׁפָּרְחוּ מִבֵּית הַסֶּפֶר כִּי (מְשָׁלֵי טו) מִרְפָּא לְשׁוֹן עֵץ חַיִּים ע"כ הַבְּדִיל בֵּין פֶּר' שֶׁרְפוּ יָדֵיהֶם מִד"ת לְבֵין מִתְאוֹנְנִים עכ"ל שֶׁכָּתַב לִי שְׂדֵרֶשׁ שֵׁם וּבְאִמַּת שְׁסוּד ו"י הוּא בְּשִׁינָיִם כִּי נִחְלָקִים הַשִּׁינָיִם לְשִׁנֵי חֲלָקִים לְכֹן נִקְרָא שִׁינָיִם עַל שֵׁם שְׁנֵי מַעְרָכוֹת כִּי לְכָל יְהוּדֵי יֵשׁ י"ו לְמַעְלָה וְי"ו לְמַטָּה מִשָּׂא"כ לְעִכּוֹ"ם אוֹ פְּחוֹת אוֹ יִתֵּר ע"ז אֲמַרְתִּי (תְּהִלִּים קמז) ל"א עֲשֵׂה כֹן לְכָל גּוֹי ל"א כִּי (שָׁם) מִשְׁפָּטִים ב"ל יִדְעוּם אֲבָל יִשְׂרָאֵל הַלּוֹמְדִים הוֹרָה מֵרֹאשׁ עַד סוּף מִתְחַלֵּת בִּב' וּמְסִימַת בִּל' (שָׁם) מַגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב יֵשׁ לָהֶם סוּד אֱלוֹ ל"ב נְתִיבוֹת ז"ש (שָׁם ג) שִׁינֵי רְשָׁעִים שֶׁבְּרַת אֵל תִּקְרִישְׁבְּרַת אֵלָּא שֶׁרַבְבַּת תְּרַנְוִיָּהוּ אֵיתְנָהוּ בְּעִכּוֹ"ם אוֹ שֶׁבְּרַת יְהִיו פְּחוֹת א' אוֹ שֶׁרַבְבַּת יוֹתֵר א' וְהֵם נִחְלָקוּ עַל ב' מַעְרָכוֹת י"ו לְמַעְלָה וְכֹן י"ו לְמַטָּה בְּלַחֵי הַתְּחַתּוֹן י"ו שְׁנֵינָם.

וְכֹן נִקְרָא לְבַעַל שֵׁם לֵב אֵיבָרִים פְּנִימִים י"ו עַד הֵלֵב וּמִן הֵלֵב וּמִלְמַטָּה ג"כ י"ו אֵיבָרִים וְהִיא סוּד אֶלְף שֶׁנִּחְלָקָה עַל י"ו לְמַעְלָה י"ו לְמַטָּה לְכֹן אָמַר לֹא מִצְתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ חֶסֶד א' כִּי מִשָּׂה הִיָּה הֵלֵב עַל סוּד שֶׁקָּבַל אֶת"כ ה' חֲנוּמְשֵׁי תוֹרָה שֶׁהִתְחַלְתָּה בִּב' וּמְסִימַת בִּל' ז"ש לָמָּה הָרַעוֹת לְעַבְדְּךָ בְּגִלְגוּלָא קַדְמָאָה וְלָמָּה לֹא מִצְתִי עֲתָה חֵן בְּעֵינֶיךָ לְתַמְנֵן אֶלְף שֶׁהִפְרִיד נִרְגָ"ן בִּל"ב נְתִיבוֹת חֲכָמָה ל"ב אֶלְקִים שֶׁל מַעְשָׂה בְּרֵאשִׁית הָרַגְנִי נֹא עֲתָה הָרוּג כָּמוֹ שֶׁהָרַג אוֹתוֹ בְּקִנְיֵן בְּסִיבּוּב רֵאשׁוֹן שְׁלוֹ.

וּבִר"מ וּבְתִיקוֹנִים אֵיתָא אֵינּוֹן שֶׁמְבַלְיַעֵין תִּיבוֹת בְּתַפְלָה עֲלֵיָּהוּ אֵיתְמַר הַבֶּשֶׁר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵינָהֶם טוֹל קִיסָם מִבֵּין שְׁנֵינָה ע"ל פ' קְדוּשִׁים כִּי הֵיכִי דְלִימְטִי לִי שְׁיָבֵא מְפָשׂוּרָא י' הוּא שְׁיָבֵי ו' הִיא כְּשׁוּרֵי וְיְהִי הָעַם כְּמִתְאוֹנְנִים שֶׁגְּרָמוּ (בְּרֵאשִׁית ג) ו"י גָּרַשׁ אֶת הָאָדָם מִי יֶאֱכִילָנוּ בְּשֶׁר שֶׁרָצוּ לְאָכּוֹל בְּשֶׁר מְסֻרָא דְקַדְוִשָׁה שֶׁהָרִי בְּמִצְרַיִם אֶכְלוּ דָגִים וְיֵשׁ יוֹתֵר נִיצוּצוֹת טְהוּרוֹת בְּדָג שֶׁהָרִי דָגִים בְּאֶסִּיפָה ת"ח מִיתְמֵן בְּאֶסִּיפָה ז"ס עֵינָא פְּקִיחָא לְאָכּוֹל דָּג בְּסַעֲוֵדָה ג' שֶׁל שַׁבָּת.

וּמִשָּׂה אָמַר הַצֵּאן וּבְקָר יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם עַל אֵינּוֹן נִיצוּצֵין טְהוּרוֹת שֶׁהֵם תְּקוּעֵין בְּבֶשֶׁר פְּהִינִים אוֹכְלִים וּבְעֵלִים מִתְפַּפְרִים וּמָה שֶׁמַּעֲלִין בְּשַׁחֲטָה וּבְבִרְכָה אֵינָם רְאוּיִן לְזֶה קָאֵמַר אִם אֵת כָּל דָּגֵי הַיָּם יֵאָסֶף לָהֶם שֶׁהוּא דָּיִם בְּאֶסִּיפָה בְּעֵלְמָא וְאִין, שֵׁם שַׁחֲטָה ק"ו שְׂאִינָם רְאוּיִן לְזֶה שְׁיִמְצָאוּ מִצִּיאָה סוּד נִיצוּצוֹת טְהוּרוֹת ז"ס שְׂאֵמַר (יְרוּשְׁלָמִי) שְׁבָטִים מִצִּיאָה מִצָּאוּ וְיָצָא לָבָם כִּי סוּד כְּסָף שֶׁלְקַט יוֹסֵף עַל סוּד (בְּרִכּוֹת פ"ב) נִיצוּצוֹת טְהוּרוֹת שֶׁהִיוּ תְּקוּעֵין בְּמִצְרַיִם שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה יָרַד יוֹסֵף לְמִצְרַיִם לְלַקֵּט אוֹתָם אָנוּ שְׂאֵבְדְנוּ אֶת ר' סִימּוֹן חֲבִירֵינוּ שֶׁהִיָּה נִיצוּץ טְהוּר (אֵיבּוֹב כח) כִּי יֵשׁ לְכֶסֶף מוֹצָא אֲבָל (שָׁם) וְהִתְקַמָּה מֵאִין תִּמְצָא זֶה שְׂאֵמַר אֵת כָּל דָּגֵי הַיָּם יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם הַמִּצִּיאָה לָהֶם נִיצוּצוֹת טְהוּרוֹת וְהֵם הָיוּ מְסֻרָא דְרַע וְלֹא מְסֻרָא דְטוֹב.

לְכֹן אָמַר וְהָאֶסְפְּסוּף אֲשֶׁר בְּקִרְבוֹ דִּיִּיקָא סוּד נִיצוּצוֹת הַמְּוִבְלָעִים לְכֹן אָמַר הַקַּב"ה אֶסְפָּה לִי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם סוּד ע' נִיצוּצוֹת ע' שָׁרִים שֶׁל מַעְלָה שֶׁנִּבְלָעוּ וְאֶצְלָתִי

מן הרוח אשר עליה כי משה היה בסוד אדם קדמא שיהיה כלול מפל ס' רבוא פרצופים וכל הנשמות מסוף העולם עד סופו היה תלוי עליו ז"ש אם כ'ה את עושה לי כ"ל כ"ל ה"פרצופים.

קומה י"י סוד שיעור קומה נ' הפוכה נשמה שהפכו: על אודות הפושית אשר לקח. רזא דמלה בזוהר מתרץ מ"ט יעקב גופו ועצמותיו העלו לארץ ישראל ויוסף עצמותיו ולא גופו ומשה לא גופו ולא עצמותיו האר"י ו"ל מתרץ לפי שיוסף יצאה ממנו שכבת זרע (בראשית מט) ויפוזו זרועי ידיו לכן לא נקבר גופו בא"י אף לפי נגמר המעשה נקברו עצמותיו אמנם משה אע"פ שלא יצא ממנו טפה עכ"ז לקח אותה אשה פושית בדברי הימים של משה לכן לא נקברו לא גופו ולא עצמותיו בא"י הוא (משלי לא) אשה יראת י"י ויעקב שלא לקח תמנע פלגש נקברו עצמותיו וגופו וזה ענין נבואת אלדד ומידד מתנבאים מ"שה ת"הא נשמתו ב"גן [אלקים] ו"יהושע מ"כניס ולא היו יודעים הטעם שלא יכנס לא"י כי עדיין לא ידעו גזירת סלע ונהיה היה העם חושבין פטעם כמ"ש בזוהר ע"פ היש בה עץ אם אין יש בא"י עץ חיים אם אין שאין בא"י עץ החיים אינה פדאי שיהיה משה בא"י כי משה וס' רבוא דיליה מעלמא דאתי אינון ואינון צריכים לא"י פדעת ר"ע (סנהדרין) דור המדבר אין להם חלק לעו"הב שאינם צריכין לה ולפי שדבר בלשון דלא משתמע אמר עליה שבקיה לחסידותי ועל סברא זו נתקנאו מרים ואהרן באומרים כי בלי ספק טעם מניעת משה רבינו לא"י הוא עבור אשה הפושית אשר לקח ועשה עמה מעשה אישות לכן אין ראוי שיקבר בא"י ואם היה הטעם עבור שנבואת משה שהוא פני המה והלא גם בנו דבר י"י גם אנחנו מזה השורש של נשמת משה פי ג' אלו ממקור אחד הם ואם משה מיסוד אבא אהרן מיסוד אמא וכן מרים ממלכות לכן נקרא אהרן אחיו של משה כי תרין אינון ראשי אמנ"ה א"הרן מ"שה נ"צח ה"וד ולמה לא יכנס פמונו כי עדיין לא נגזרה גזירה על אהרן ומרים שלא יכנסו לארץ והשיב הקב"ה שאין בזו טענה פלל כי אם של הזוהר כי טענת גם בנו דבר י"י אינה טענה כי יש חילוק גדול בין גזר נבואת משה לנבואתם אף שמרים היתה אחות אהרן בנבואה אבל לא אחות משה ולכך עונשה של מרים נג"ע לפי שחשדה למשה על שנענש בנגעי בני אדם שהוציא טיפין דיליה בגופא נוכראה כי באמת חרב נעץ בינו לבינה ולא נכשל בזה מזה למדו אף אהרן נצטרע שחטא בזה במדרש מי ראה נגע מרים (זבחים) אם משה ראה הא זר הוא ואין זר רואה את הנגעים אם אהרן הוא קרוב ואין קרוב רואה את הנגעים כו' מקשים למה לא אמר בקיצור גם גבי משה דקרוב הוא כו' ומתמצין מפי הרב הגדול למוהרר נפתלי הירש מלובלין דכיון דכוננת המדרש להורות ולפרש שאין זר רואה את הנגעים ובתחילה קאמר שיעלה על דעתך שחכם גדול בדורו רואה את הנגעים וקאמר א"ת משה ראה ואמר שאינו פן לפי שאין זר רואה את הנגעים בפיר"שי אפי' חכם גדול כו' לפי שהוא גזירת הכתוב דדווקא פהו ואם היה אומר גם גבי משה לפי שהוא קרוב אפתי הנה צריך למימר דלמא ת"ח אחר גדול כבודו היה רואה כגון יהושע או איזה נשיא והיה צריך לומר אין זר רואה את הנגעי' וא"כ עכ"פ היה צ"ל שאין זר רואה את הנגעים ואין פאן קיצור וניחא להורות גבי משה שהוא הגדול שבשאר ישראל שאין זר רואה ואח"כ לומר שאין קרוב רואה גבי אהרן ודו"ק.

ול"נ ליישב דאיתא בגמרא סוף זבחים מפלפל אי משה פהו הנה או לא ונ"מ לדינא ע"ש קאמר בגמרא מיתבי מי ראה נגע מרים כו' קתני מיתת משה זר הואכו' ובזה מיושב דכוננת המדרש להורות האמת דאלו א' גבי משה קרוב הוא אתי למטעי דה"א דמשה פהו הוא וקאמת אינו פן ובא להורות דזר הוא וע"כ ניחא לו לומר האמה להורות דמשה אינו פהו וק"ל ועוד נראה ליישב משום דהא דאמרת אין קרוב רואה את הנגעים נלמד מדכתיב (דברים כא) על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע (סנהדרין לד) מקיש נגעים לריבים וריבים לנגעים מה נגעים ביום כו' ומה ריבים שלא בקרובים אף נגעים כו' והיינו משום דקי"ל שהוא גזירת הכתוב דנגעים דווקא ע"י פהו ולא זר ילפינו האי הקישא אבל כל זמן של היה לנו לימוד בפירוש דזר אינו רואה את הנגעים ה"א דלמא הקישא דנגעים לריבים אתי להכי דמה ריבים כל ישראל פשרים לאו דווקא פהו אע"ג דכתיב על פיהם יהיה כל ריב כל ישראל פשרים פדכתיב בפ' זקנים ה"נ גבי נגעים לאו דווקא פהו אלא אפי' זרים וא"כ לא היה לו ללמוד דשלא בקרובים דדלמא להכי אתי וא"כ לא היה יכול לומר דקרוב היה דהיה קשה מנ"ל דאין קרוב רואה אבל אחר שאמר בתחילה זר הוא כו' להורות הדין שאין זר רואה א"נ ע"כ נלמד שאין קרוב רואה: פרשת שלח לה וישל"ח אות"ם מ"שה.

ס"ת חמש"ה על פי י"י ר"ל שעננו זה השלימוה היה להודיע שמשה הוא סוד פני חמה ואינו פדאי שיכנס בה משה רבינו וז"ש על פי י"י כמו שהשיב הקב"ה למרים ולאחרן שנה פוונה שלא יבא משה לא"י למעלתו לא לגריעתו ז"ש שלח לה שנה היה עבור משה לידע אם יש בה עץ החיים אם אין.

אשר שלח משה ל"תור א"ת ה"אריך ר"ת לא"ה פי רצה לשלחם להודיע שהוא מסוד עלמא דאתי והם הוציאו דבה ויעלו ויבואו עד ר"חוב ל"בא ח"מת ר"ת רח"ל פי משה רצה לשולחם בסוד עולם הרחמים שהיא לאה (תהלים צו) פי בא לשפוט "את האריך וכן (עובד' א) לשפוט "את "הר עשו וכן (תהלים צ) תפלה למשה "איש האלהים פשבקש שיהיה נועם י"י עלינו ז"ש ויבואו עד רחוב שהיו מעולם הבא סוד רחובות הנהר ודחו משם לבא חמת מלך מלאכי מנות (משלי ה) רגליה יורדות מנות ויעלו ויבואו עד רחב בכאן יש לגלות סוד מופלא יהושע לקח רחב ויצאו ממנה אח"כ ח' פהגים.

רח"ב נתגלגלה בחבר הקני ואח"כ נתגלגלה בחנה ז"ס (שמואל א ב) רחב פי על אויבי ז"ס (שם א) פי אשה קשת רוח אנכי פי היא היתה זונה מצד חת הקשה והטומאה ועלי הוא גלגול יעל אשת חבר הקני שרצתה לעלות במדירגת איש ובזה היא מבנרכת משאר נשים שלא זכו לה ז"ש (שופטי ה) מנשים באנהל תברך ששמשה במקום פהו באהל שילה בסוד גלגול יעל בעלי הפהו ואתנון דילהון מורין ע"ז ועל זה והנה רחב נמשכה מסוד קין וכן אח"כ (שם ד) ורחב הקני נפרד מקין וז"ש (יהושע ב) ונתתם לי אות אמת (בראשית ד) וישם י"י לקין אות ואות זה הוא הו' שניפתן ליתרו שהיה נקרא יתר והענין פי הגרים הם במלכות והיא שאלה לעלות מן בני ישראל לאות ו' שהוא ת"ת והם השיבו הנה אנחנו עמה בימי יהושע שהוא פני לבנה בן נוי ומשה שפליל ת"ת בראשו כפר מת (קהלת א) מה יתרון לאדם שהוא יהושע בכל עמלו שהפל הוא תחת השמש פני לבנה אמנם את תקנות חוט השני הנה שהוא פולה רצון של הנקיבה דכתיב (שיר ד) פחות השני

שפִּתוּתִיךָ אֲמַנִּם הִיא הֵיטָה רוּצָה רְצוֹן הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַזֵּכֶר שְׁשֵׁם מֹשֶׁה גִּנּוּז שֶׁהוּא נִקְרָא בְּזוֹהַר פִּי י"י ז"ש וישל"ח אות"ם מש"ה ס"ת חמ"ה על פי י"י פי אותו דור הִיָּה מֹשֶׁה מוֹשֶׁה רְצוֹן הַעֲלִיּוֹן מִן פִּי ה' דְּלַעֲיָלָא ז"ס (בַּמְדָּבָר לֵג) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם ע"פ י"י יִסְעוּ וַיִּחַנוּ וַיִּחַטּוּ זֶה הוּא שֶׁל אַבְרָהָא אַבִּינוּ אֲשֶׁר עַל יָדוֹ מִתְעוֹרְרִים נִפְשוֹת גָּרִים כְּנֹדָע וְאִז הִיא אַע"פ שֶׁלֹּא יָכְלָה לַעֲלוֹת אֶל פ"תח אות אַמֶּת מ"מ לֹא קִשְׂרָה תִּקְנֹת חוּט הַשְּׂנִי שֶׁהוּא יְסוּד מַלְכוּת וְלֹא חוּט לְבָדוֹ שֶׁהוּא יְסוּד לְבָדוֹ בְּסוּד אוֹתוֹ הַחוּט שֶׁל א"א דִּמְתַעֵר לְגָרִים קַדְמָאָה לְגִיּוּרֵין רַק סוּד הַשְּׂנִי הֵם שְׂנֵי יְרִיכִים נ"ה לְכֵן נִתְגַּלְגְּלָה בְּחִנּוּךָ וְנִלְדָה שְׁמוּאֵל שְׁנִיתִבָּא בְּנִצּוּחַ וְהוּד לְכֵן שְׁקוּל שְׁמוּאֵל כְּאֶהְרֹן וּמֹשֶׁה שֶׁהֵם תְּרִין יְרַכִּין כְּחֵדָא אֶהְרֹן בְּנִצּוּחַ וּמֹשֶׁה בְּהוּד א"ד אִיפְכָא וְתַרְנוּןִיהוּ קִשְׁוּט: שֶׁלַח לָךְ אֲנָשִׁים.

עַל תְּרִין אֲנָשִׁים דְּאִתְמַר בְּסַפְרָא דְצִנְיָעוּתָא שֶׁהַכְּנִיעוּ אִז ב' אַחִים שֶׁהִגִּיד וְהַמְשִׁיךְ חֵם אָבִי כְּנֻעַן בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית ט) וַיִּג"ד לְשְׂנֵי אַחִיו בְּחוּץ ז"ש וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וְלִהְלֹךְ הוּא אוֹמֵר וַיִּחַפְּרוּ מִלְשׁוֹן חֲרָפָה שְׂרָאָה אֶה עֲרוֹת אָבִיו וְהַמְשִׁיךְ תְּרִין אַחִין מִבְּחוּץ לְהַגְבִּיר הַקְּלִיפָה מִצַּד שְׁמָאל עַד שְׂבָאוּ ב' אַחִים וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת תְּרִין שֶׁהֵם חַד וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁלַח תְּרִין שֶׁהֵם חַד (יְהוֹשֻׁעַ ב) שְׂנֵי אֲנָשִׁי וְתַצְפְּנוּ וְאוֹתָם מְרַגְלִים מְלַכְר נִכְנָעוּ (שָׁם) וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בָּאִים וְהוּ ב' כּוּחוֹ (קָהֵל ט) לְקַלֵּב חֵי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמֵּת וְלִקְחוּ שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת הַשְּׁמָלָה וְתִקְנוּ סוּד אַחוֹרָיִים לְהִיּוֹת פְּנִים מְאִירִים וְכֵן אִתְמַר בְּכָלֵב וַיִּמְלֹא אַחֲרֵי שֶׁתִּיקֹן אַחוֹרָיִים בְּרוּת אַחֲרֵת שֶׁהִיָּה בּוֹ כְּשֶׁהִלֵּךְ עַל קֶבֶר אַבְרָהָם בְּסוּד וַיָּבֹאוּ עַד חֲבֵרוֹן שְׁיָצָא אִז וְנִכְנָס לְכָלֵל (בְּרֵאשִׁית ט) בְּרוּךְ י"י אֱלֹהֵי שֵׁם כִּי מִתְחַלְקָה אֶרֶץ כְּנָעַן לֹא אָמַר יְהִיָּה כְּנָעַן שֶׁא"כ לְעוֹלָם לֹא יָבֵא כְּנָעַנִי בְּבֵית י"י וּבְאַמֶּת (הוֹשֻׁעַ יב) כְּנָעַן שֵׁשׁ בְּיָדוֹ מֵאֲזַנֵי מְרָמָה לֹא בָּא אֲבָל הִיא אֶרֶץ (יִשְׁעִי כג) אֲשֶׁר סוּחֲרִיָּה שְׂרִים כְּנָעַנִיָּה נִכְבְּדֵי אֶרֶץ (יִחְזַקְאֵל לב) שְׁמָה יָשְׁבוּ שְׂרִיָּה וְלֹא כָּל שְׂרִיָּה וְכֵן יְהוּדָה שְׁנָשָׂא בֵּת כְּנָעַנִי לְתַקְנָה (בְּרֵאשִׁית לח) וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּד' ר"ע וְהוּא סוּד (בַּמְדָּבָר כא) וְאֲשֶׁר הִנְחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשִׁבְתָּ ע"ר שֶׁיִּתְקוֹן לַע"ל בִּימֵי מְשִׁיחַ ז"ש וְנִשְׁעַן לְגַבּוּל מוֹאָב כְּשֵׁיבָא מְשִׁיחַ מִן אֲדוּם אִז יְהִיָּה לוֹ מְשָׁעַן וּמְשָׁעַנָה וְנִתְהַפֵּף רַע לְטוֹב וְכֵן (בְּרֵכוֹת) טְבִי עֲבָדוֹ שֶׁל ר"ג אִינוּ כְּשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם כְּשֶׁר הִיָּה לְכֵן אָמַר וְעָבְדֵי כָּלֵב עֲקֹב זְכוּת שֶׁל (בְּרֵאשִׁית פֹּד) עֲקֹב אֲשֶׁר שְׁמַע אַבְרָהָם בְּקוּלֵי אוֹתוֹ רוּחַ אַחֲרֵת חֲדָשׁ בְּקֶרְבּוֹ לְתַקְוָאָז לְכֵן אָמַר נָח (שָׁם ט) בְּרוּךְ י"י אֱלֹהֵי שֵׁם וְאִז בְּבִנְיָן ב"ה מִבִּימֵי שְׁלֹמֹה וַיְהִי כְּנָעַן עֲבָד לְמוֹ שְׁבִימֵי שְׁלֹמֹה לֹא נִשְׁאָר רַק יָלַד חֵי לְתַיקוֹן הַמְּצִיאוֹת וְלֹא נִשְׁאָר רַק לְהִיּוֹת עֲבָד לְמוֹ (מִשְׁלֵי יב) טוֹב נִקְלָה וְעָבַד לוֹ וְהִיא לְקַבֵּל שְׂכָר וּרְאִיתָם אֶת הָאֶרֶץ מֵהָ הִיא י' דְּרָגִין חֲשִׁיב לְקַבֵּל אַרְבַּע עוֹלָמוֹת הַשְּׁמָנָה הִיא אִם רָז"ה ר"גִּיוֹן ז"ה רִין ה"גִּיוֹן תַּמָּן (בְּרֵאשִׁי מט) מְאֲשֶׁר שִׁמְנ' לְחַמוֹ אֲמָא עֵילָאָה מְקַנָּא הַמָּן הַחֲזֵק הוּא.

הַבְּמַחְנִים. הָעַם הַיּוֹשֵׁב עָלֶיהָ דִּיִּיקָא כִּי תַמָּן הַקְּלִיפּוֹת: בַּמְדָּבָר הִזָּה יַתְמוּ וְשֵׁם יַמְנוּתוֹ. וּמֹשֶׁה וּס' רַבּוֹא דִּילֵיהָ אִסְתַּלְקוּ לְעֵילָא מְעַלְמָא דְלַעֲיָלָא אִינוּן וְכָל אֱלֹהֵי שְׁמַתוֹ הִיָּה מִן עָרֵב רַב כַּמ"ש יְהִיוּ הַמֵּתִים הַיְדוּעִים שְׁבַחֲזִיָּהֶם קְרוּיִם מֵתִים ז"ש כְּמְדָבָר הִזָּה יַתְמוּ ר"ל שְׁלִימוֹת שְׁלֵקָה הִיוּ בַּמְדָּבָר וְאִסְתַּלְקוּ לְאַתְר עֵילָאָה וְשֵׁם אוֹתָן שְׁבָא"י יַמְנוּתוֹ אֲבָל עַל אֵלוֹ לֹא שְׁלֵטָה מִיָּתָה כָּלֵל וְשִׁלְטוֹנוּתָא דְסַטְרָא אַחֲרָא לֹא הוּי עֲלֵיָּהוּ כָּלֵל ז"ש וּפְגַרִיכָם עַל הַהוּא גּוּפָא שְׁיִשׁ בְּכַח שְׁלֵקָה לְתַמָּן הַכָּל כְּשֶׁיִּכְלוּ בַּמְדָּבָר הִזָּה וּמִתְעַפֵּל גּוּף שְׁלֵקָה

כדאשפחן ביונהר שפון הם עושים בקל יום כמ"ש במדרש שבכל ליל ט' באב הלכו וקברו להם קברים ולמחר הוציאו פרוז שיפרשו חיים מן המתים פי מתעפל גוף שלקהם במקום נחש להסיר ונהמא מעליהם ור"ע שאמר (סנהדרין ק) אין להם עולם הבא ר"ל שאין צריכין לעולם הבא פי ראו על הים ואמרו (שמות טו) זה אלי ואנוהו ולפי שדברי ר"ע בלשון דמשתמע אתרי אפי לכן אמר שבקיה ר"ע לתסידותיה (תהלים ג) אספו לי חסידיו: סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך.

ע"ד הפשט (שם קח) פי גדול מעל השמים חסדך שחסד אל הוא מלמעלה מן מערכת השמים. והנה המצריים יאמרו ברעה הוציאם פכב מאדים להרוג אותם והקב"ה חסדו מלאה הארץ למעלה לשנות הטבע וכן אמרו תוספת של הקב"ה מרובה על העיקר זה שאמר כגודל חסדך חסדך שיהא התוספת הוא גדול מאוד יותר מן העיקר וראיה הכל ותוסף שהיה עמו תאומה יתירה וכן בנימין הוסיף י' בנים וכן חזקיה וכן איוב אבל לפי דברי הזוהר שנשמעתם מגודל חסד שיהא למעלה מחסד אברהם (שם כא) ובחסד עליון כל ימות על שמים הם אבא ואמא מעל הוא חסד אריה (שמואל א ב) רגלי חסידו ישמר חסר י': וידבר י"י אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וגו' בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה והיה באצלכם מלחם הארץ תריט תרומה לי"י ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה.

(במד"ר) א"ר יוחק למה נסמכה פ' חלה לפ' ע"ז לומר לה שכל המקיים מצנת חלה כאלו ביטל ע"ז אר"א (משלי ו) בעד אשה זונה עד כפר לחם מי גרם שנכשל על שאכל כפר שאינו מעושרת המדרש הזה צריף ביאור מה ענין קיום מצנת חלה לביטול גם לא נתן טעם לסמיכות פר' חלה לפר' שלפניה שהיא פרשת נסכים בשלמא פרשה נסכים סמיכה למרגלים כמאמרם ז"ל לפי שחטאו באשכול לכן סמך מיד הפפרה בניסוף היין אשכול הכופר אבל על חלה לא הגידו שום טעם ואם כדברי ר' יוחנן היה להקדים פ' כי תשגו שהיא פר' ע"ז ואח"כ לכתוב פרשת חלה לומר לה שכל המקיים חלה מבטל ע"ז ובמדרש בשם ר' תנחומא דורש (קהלת ט) לה אכול בשמחה לחמה ושתה בטוב יינה פי כפר רצה אלקים את מעשיה על ענין סמיכות פר' נסכים ופרשה חלה להדדי מזה הטעם אין הסעודה נקראת אלא על הלחם ואין המשתה נקרא אלא על היין כי פת פוטר כל מיני אוכלין ויין פוטר כל מיני משקין אף צריף טעם מה ענין רצוי שמרצה הקב"ה לישראל ואפשר ע"פ הגמרא (ברכות לה) ר' לוי רמי (תהלים כד) לי"י הארץ ומלוואה וכתוב (שם קטו) והארץ נתן לבני אדם כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה ז"ש לה אכול בשמחה לחמה שהוא שלף גם שתה בטוב יינה שנקרא יין שלף מתי הוא נקרא שלף כשכבר רצה אלקים את מעשיה פי בלשון אפשר דהיינו שנתן (איוב לא) חלק אלקי ממעל דהיינו שבירף ברכה לפניה או ענין זה הפסוק לפ' נסכים ע"ד בחיי שנסמכה פר' נסכים למרגלים לנחם את בנים המתאבלים לחזק להם שיפנסו לארץ ויקריבו שם קרבנות לכן פתח ר' תנחומא פר' נסכים עם זה הפסוק שגמרם בו אב"ל א"פול ב"שמחה ל"חמה דאיתמר עליוהו ויתאבלו העם מאוד לכן סמך להם מיד אלו שני הפרשיות לקיים קרא זה אכול בשמחה לחמה ושתה בטוב יינה פי כבר רצה שמחל להם הקב"ה את עוונם ולא נתחייבו ישראל בחלה רק בבואם אל א"י מיד כדאמרין בקדושין (דף מ) גדולה תורה שקדמה לחלה מ' שנה לכן נקראת חלה תרומה להודיע ענין זה תורה מ' שקדמה התורה

מ' שְׁנָה לַחֲלָה וּכְמוֹ שֶׁהִמְתִּין הַקַּב"ה מ' יוֹם וְאַחֲכַיִן סוּד תּוֹרָה שִׁבְעֵי"פ ע"י מֹשֶׁה רַבֵּינוּ כֵּן הִמְתִּין הַקַּב"ה מ' שְׁנָה וְנִתְּן מִצְוֹת חֻלָּה עַל יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ שָׂאֵז אָכְלוּ מִלֶּחֶם הָאָרֶץ אָבֵל בִּימֵי מֹשֶׁה אָכְלוּ לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם (תְּהִלִּים עח) לֶחֶם אֲבִירִים לַחֲמָה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהִיא נִבְלַע בְּכָל אֵיבָרִים (שְׁמוּאֵל ב כג) עָרוּכָה בְּכָל וְשִׁמּוּרָה אָבֵל בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ (יְהוֹשֻׁעַ ה) וַיִּשְׁפֹּת הַמֶּן וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ נִמְצָא שְׁפִיר יֵשׁ סְמִיכוֹת לִפ' מְרַגְלִים כְּשֶׁם שְׁשֻׁלִיחוֹת הַמְּרַגְלִים הָיָה עַפ"י י"י מִמְדַּבֵּר פֶּאֶרֶן דְּהֵיִנוּ שֶׁהַקַּב"ה שָׁצְפָה הַעֲתִידוֹת שְׁיִלְכוּ וַיִּצְיִאוּ דָבָה עַל הָאָרֶץ בְּמִסְפַּר אַרְבָּעִים יוֹם שֶׁקֶפֶץ לָהֶם הַדָּרָךְ שְׁיִלְכוּ בְּמ' יוֹם כְּדֵי לִיתֵן לָהֶם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה וּז"ש (תְּהִלִּים צ) שֶׁמִּחֲנוּ כִּימֹת עֲצִיבְנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה שְׁיַעֲשֶׂה לָנוּ הַקַּב"ה יוֹם לְשָׁנָה וַיִּשְׁמַח אוֹתָנוּ בָּהֶם כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לָנוּ בְּמְרַגְלִים מִיוֹם עָשָׂה שְׁנָה וַרֵאִינוּ רָעָה בָּהֶם כֵּן יִשְׁמַח אוֹתָנוּ ז"ש לֵךְ אֲכֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמָה כִּי כָּבֵד רָצָה אֱלֹקִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ ר"ל כְּשֶׁם שֶׁבַמִּד"הֵד רָצָה הַקַּב"ה לַעֲשׂוֹת שְׂיִהְיֶ' יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה ק"ו בְּמִדָּה טוֹבָה שֶׁהוּא מְרַנְּבָה ז"ש וְשָׁתָה בְּטוֹב יְנָה: וַיִּשְׁלַח אוֹתָם מֹשֶׁה.

לְתַקֵּן הַעֵיטָה ז"ש מִמְדַּבֵּר פֶּאֶרֶן שֶׁהוּא סוּד עוֹלָם הַפְּסָאֲשָׁפֶן מְלוּי כֶּף סְמָךְ אֶלֶף בְּגִי פֶאֶר"ן שֶׁהִיא סוּד אֲשִׁ"ל שֶׁל אֲבָרָהֶם כִּי עַד שֶׁם מְגִיעַ (מִשְׁלִי כ) נ"ר אֱלֹקִים נִשְׁמַת אָדָם שָׁפֶן נְעָלָם שֶׁל כ"ס א בְּגִי נ"ר (שְׁמוּאֵל א ג) וּנ"ר אֱלֹקִים טָרָם יִכְבֶּה הָיָה אִד"הֵר מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ שְׁיַדַּע כָּל סוּדוֹת הַבְּרִיאָה בְּכָלֵל הַפְּרָצוּפִים.

ז"ש ע"ל פ"י י"י שְׁרָצָה מֹשֶׁה לַעֲבֹר מִיָּד לֹא"י וְלִקְיִים מִצְוֹת חֻלָּה שֶׁהוּא סוּד רִי"ו חֲנוּמְשִׁין כְּמִנְיָן ע"ל פ"י י"י לְכֵן שֶׁלַח י"ב מְרַגְלִים לְתַקֵּן י"ב פְּרָצוּפִים לְכֵן אָמַר אֱלֹהִים עָלוּ ז"ה בְּגִבָּב עַל תִּיקוֹן (בְּרֵאשִׁית ה) ז"ה סִפָּר תּוֹלְדוֹת אָדָם בְּזוֹהַר מְסַר לָהֶם הַמְּטָה כִּמ"ש (שְׁמוֹת ד) הַמְּטָה הָיָה תִקַּח בְּיָדָךְ.

וַיִּשְׁלַח אוֹת"ם מֹשֶׁה עַל סוּד אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ כִּד"א גְּבִי יוֹסֵף (בְּרֵאשִׁית לז) וַיִּתְּנֶכְלוּ או"תוֹ לְהִמִּיתוֹ שֶׁהָיָה לָהֶם לְתַקֵּן וְהֵם גָּרְמוּ וַנִּיעְרוּ חֲטָא שֶׁל הוֹצֵאוֹת דָּבָה וְיָמֵי שְׁמִסְפָּר לִש"הֵר אֵינוּ מִשְׁפָּר בְּרִית וְסִימָן (דְּבָרִים כג) וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבָר רָע מִי שְׁמוּצִיא דָּבָה מוֹצִיא רָע שֶׁהִיא מוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה וְסִימָן (תְּהִלִּים לד) נִצְוֹר לְשׁוֹנָה מֵר"ע כִּי מִן לִש"הֵר שְׁפוּגֵם בְּרִית הַלְשׁוֹן פּוֹגֵם בְּרִית הַמְעַנֵּר וּבְזָה פָּגְמוּ בְּרִית וְגָרְמוּ לַעֲוֹרָר חֲטָא יוֹסֵף הַצַּדִּיק לְכֵן זָכַר גְּבִי מְנַשֶּׁה לְמִטָּה יוֹסֵף שֶׁהוּא עָשָׂה מַעֲשֶׂה אָבִיו לְהוֹצִיא דָּבָה וּז"ש וַיִּשְׁיבּוּ אוֹת"ם דְּבָר שְׁגָרְמוּ עַל אוֹת שֶׁלָּהֶם לַפְּגָמָם.

וַיִּוֹסֵף גִּבְיָא וַיַּדַּע שְׁמְרַגְלִים יִחְזְרוּ וַיִּפְגְּמוּ אוֹתוֹ לז"א לָהֶם (בְּרֵאשִׁית מב) מְרַגְלִים אֲתָם שְׁחֹזַר וַנִּיעַר עוֹן א'י'ב'ה בְּשִׁנְאוֹת חֲנָם בְּמְרַגְלִים וְעֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאֲתָם לְרֵאוֹת דִּיקָא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ וְהֵם בְּלִשׁוֹן הָרַע גָּרְמוּ לְהוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה וּבְרֵאוֹ רַע (שָׁם) וַיֹּאמֶר א"לִיהֶם י"וֹסֵף בְּ"יוֹם ה"שְׁלִישִׁי גַם שָׁם הִרְאָה לָהֶם שְׁגָרְמָה נָחַשׁ לְהַטִּיל כ"ד זִינָא דְּמִסְאָבוֹת: תְּנָא (נִידָה מז) אֵלוּ נֹאמַר כִּי תְבוֹאוּ אֶל הָאָרֶץ הַיִּתִּי אוֹמַר מִשְׁנִכְנְסוּ הַמְּרַגְלִים ב' אוֹ שְׁלֵשָׁה יְהִיו חֲיִיבִין ת"ל בְּבוֹאְכֶם בְּבִיאַת כְּוֹלְכֶם אֲמַרְתִּי לָךְ וְלֹא בְּבִיאַת מְקַצְתֶּם רִי"א מִשְׁוֹנָה בִיאָה זֹה מִכָּל בִּיאוֹת שֶׁבַתּוֹרָה שֶׁבַכ"מ א' כִּי תְבוֹאוּ וְכָאן א' בְּבוֹאְכֶם לֹאמַר שְׁנַתְחַיִּיבוּ יִשְׂרָאֵל מִיָּד בְּחֻלָּה מִשְׁנִכְנְסוּ לְאָרֶץ צָרִיף לִיתֵן טַעַם לָמָּה זָכָה דִּין חֻלָּה מִשְׁאָר דִּינִים שְׁנַתְחַיִּיבוּ לְאַחַר ז' שְׁכַבְשׁוּ וּז' שֶׁחֲלָקוּ וְכָאן מִיָּד גַּם לָמָּה דוֹקָא חֲיִיבִין בְּחֻלָּה בְּבִיאַת כְּוֹלְכֶם גַּם לָמָּה חֲיִיב חֻלָּה מִשְׁעַת גְּלִגּוּל הַעֵיטָה יִתְנוּ רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם שְׁלַכְכֶם

חייבת ושל גוי פטורה נתנה לישראל במתנה עד שלא גלגלה חייבת משגלגלה פטורה גם למה דוקא כדי עיסת מדבר כמ"ש ראשית עריסותכם כדי עיסת מדבר וכמה עיסת מדבר העומר עשירית האופה מפאן אמרו שבועה רביעים קמח חייבים בחלה שהם זו מדבריות זו חייבת בחלה שהם של ירושלמית ה' של ציפורי סימן וז"ה לה האות כי אנכי שלחתיך שהי משה תיקונו של אד"הר לתקן עיסת המדבר (בראשית כח) וז"ה שער השמים כי בחטא אד"הר פנה זיוה פנה הודה הדרה והוא תיקונו מלמטה למעלה תפארת ספירה ה' גבורה ספירה ו' גדולה ספירה זו בתחלה בימי משה היה מדת חסד מתפשטת בעולם היה עיסת מדבר זו בימי יהושע בירושלים היה הדין מתגבר ו' (ירמיה לב) כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת ואח"כ (יומא כא) מפני ה' דברים שנחסר בבית שני שלא סמכו טבריא וציפורי גאולה לתפלה (חגי א) ואכבד בלא ה' כי נחסרה י' של ירושלים ה"פ טבור י"ה והוא קן צפור בית המקדש ד"רור קן לה גם למה אמר באכלכם מלחם הארץ בגמרא הלא שלא הפריש מן העיסה לא יפריש ת"ל באכלכם מלחם הארץ ולמה אמר מתחלה תרימו תרומה לי"י ואח"כ תרימו תרומה.

בספרי תרימו תרומה לי"י תרומה גדולה ואח"כ על החלה אמר תרימו תרומה קשה למה לא אמר גבי חלה לי"י הלא חלה א"י טבל כמו תרומה גדולה ואפשר לומר שמתחלה קודם ברכה הוא לי"י ואח"כ כשנתן חלה הוא עריסותיך אמר סתם תרימו תרומה ואפשר שמרוזין ג' ארצות לחלה בפסוק גבי א"י אמר באכלכם מלחם הארץ רק תרומה א' והוא לי"י שהיא תרומה דאורייתא ועל השניה מפזיב ועד אמנה א' תרימו תרומה ב' תרומות א' לאור וא' לפהן כן תרומת גרן שהיא תרומה גדולה אין לה שיעור חטה אחת פוטרת כל הפרי כן תרימו אותה שהיא לפהן שהיא ג"כ אין לה שיעור מן התורה לשאר ארצות תתנו לי"י תרומה לדורותיכם שהיא תרומה בזמן הגה.

ראשית עריסותיכם אף עיסת שותפין חייבת בחלה ורבים טועים ועושין עיסה א' גדולה וחולקין אח"כ לשנים כדי לעשות ברכה אמה ובתה כל אחד בפני עצמה וזה טעות גדול כי חיוב החלה משעת גלגול העיסה וזה בשעת גלגול העיסה היתה פנונתה להינה א' ואם לא עשאם ע"מ לחלקם לא מהני החלוקה אח"כ ז"ש ראשית עריסותיכם שנים שעשו העיסה לא יתנו רק חלה א' ולא שנים.

או בא להודיע הדין שהב"י פוסק כש"ע להיות נוסח הברכה להפריש תרומה ור"מ בהג"ה א' להפריש חלה כדברי הרמב"ם אבל ברוקח פוסק נוסח הברכה חלה תרומה בסמ"ג איתא חלה שם עוגה היא לכן צריך ג"כ לומר תרומה לז"א הפסוק ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה ר"ל שמתחלה אמר באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לי"י ר"ל לשם י"י שיברכו עליה וכיצד תהיה נוסח הברכה לז"א חלה מתחלה יאמר חלה ואח"כ תרומה יוסיף ג"כ בנסח הברכה או א' חלה מתחלה להודיע שיעור חלה כמנין חל"ה שהיא ג"מ בצים ז"ש ראשית עריסותיכם כשהוא פדין עיסתכם עיסת מדבר שהוא כמנין חל"ה ג"מ בצים תרימו תרומה אבל פחות מזה השיעור לא ייש תגין על ה' של חלה שצריך להוסיף עוד ה' חנומש ביצה וכן ח"ל לה נוטריקון ח"ומש ל'זה ה"שיעור גם ה' מינים חייבים בחלה ז"ש והי' באכלכם מלחם הארץ מה שנקרא לחם והם ה' דברים גם ה' רביעים קמח חייבים בחלה אחר שהוסיפו על המדות גם ה' דברים נקראו

תְּרוּמָה גַּם רוּמוֹז עַל סוּד ה' שְׁחֻטָא בְּה' אֲד"ה ר' שְׁהִיא חֶלְה טְהוּרָה כְּדֵאִיתְאָתְיָקוּנִים חֶל ה' גַּם בְּאֵל הַהוֹדִיעַ טְעוֹת הָעוֹלָם שְׁחוֹשְׁבִין הַנְּשִׁים שְׁמֻחֻיבִים לִיקַח קַמַח מִן הַשּׁוּק בְּכָל שְׁבוּעָה וְלַעֲשׂוֹתָהּ חֶלְה ת"ל רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם כְּשֵׁישׁ לָהֶם יִתְּנוּ חֶלְה.

חֶלְה בְּטִילָה בִק' וּא' ז"ש תְּרִימוּ כְּשֵׁאֲתָה רוּצָה לְהָרִים מִן הַתְּעָרוּבִין צָרִיף לְהִיּוֹת תְּרוּמָה ר"ל תר"י מִמָּאָה כְּשֵׁחֻלְקִין עַל ק"ב חֻלְקִים אֲזִי עוֹלָה הַחֶלְה בִק' א' וּמ"ש בְּטִל בְּשֵׁשִׁים לְגַבֵּי עֶרְלָה וְתְרוּמָה וְחֶלְה אוֹמֵר עוֹלָה לְפִי שְׁצָרִיף לִיקַח חֶלְק' א' מִפְּנֵי גִזְלֵי הַפְּהָגִים וְלִיתָן לָהֶם חֻלְקִים לְכֹן אוֹמֵר עוֹלָה אֲבָל בְּשָׂאָר אֲסוּרִים בְּטִל וְטַעַם עֲלִיָּיתָ ק"א לְפִי שְׁכֹהֵן הוּא אִישׁ חֶסֶד לְקַבֵּל מִיכָאֵל מְשִׁירֵיין דִּילָיָה מָאָה וּא' בְּחֻשְׁבוֹן מִיכָא"ל לְכֹן אֵינוֹ דוֹמָה לוֹמֵד פֶּרְקוּ מָאָה לְשׁוֹנָה מָאָה וְאַחַד.

וְיֵשׁ בְּפֶרֶשׁה קִטְנָה זוֹ מ"ג תִּיבּוֹת מְגֻנָן בְּצִיִּם שֶׁל ח"ל לְכֹן ה' שֶׁל חֶלְה מְתוּנָיִג שְׁיִהְי' תִּיבָה בְּפִנֵי עֲצָמָה לְתַשְׁלוּם מ"ג כִּי מ"ב תִּיבּוֹת אֵינוֹן עִם ה' הָרִי מ"ג וּמוֹרָה ג"כ עַל חוֹמֶשׁ שֶׁל בִּיצָה מִן חֶלְה אוֹ כְּמוֹ לְסוּף ק"ל שְׁנָה שְׁהִיו ל"ח שְׁנָה נְזוּפִין לֹא נְטִהָרָה עֵיפָה רַק אַח"כ בְּבוֹאָכֶם שְׁהוּא מִן אוֹתוֹ פֶּרֶק שְׁנִשְׁתַּלְחוּ הַמְּרַגְלִים שְׁנָה שְׁנִיָּה ל"ח שְׁנִים נְטִהָרָה הָעֵיפָה לְכֹן הוֹסִיף מְשִׁה לִיהוֹשֻׁעַ יוֹד שֶׁל שָׂרִי שְׁעֲלִיָּה הִיָּה מוּטָל לְטִהַר הָעֵיפָה: ר"ג אוֹמֵר ג' אֲרֻצוֹת לְחֶלְה מֵא"י עַד כְּזִיב חֶלְה א' מְכֻזֵּב עַד הַנְּהָר וְעַד אֲמָנָה ב' חֲלוֹת א' לְאוֹר וּא' לְפָהֵן שֶׁל אוֹר יֵשׁ לָהּ שְׁיַעוֹר וְשֶׁל כְּהֵן אֵין לָהּ שְׁיַעוֹר מִן הַנְּהָר וְעַד אֲמָנָה וְלְפָנֵי ב' חֲלוֹת שֶׁל אוֹר אֵין לָהֶם שְׁיַעוֹר שֶׁל כְּהֵן יֵשׁ לָהּ שְׁיַעוֹר.

וְרוּשְׁלָמִי שֶׁל אוֹר יֵשׁ לָהּ שְׁיַעוֹר שְׁהִיא מֵד"ת אֲבָל שֶׁל כְּהֵן מִדְּבָרֵיהֶם רְצָא דְהֵאִי מִתְּנִיתִין ג' אֲרֻצוֹת אֵלוֹ לְקַבֵּל ג' עוֹלָמוֹת שְׁפוּדִים 'ב'י'ע שְׁמֻשֵׁם נְחֻצָּבָה נְשֻׁמְתוֹ שֶׁל אֲד"ה ר' שְׁהִי חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם וּלְפִי שְׁכַעוֹלָם הַבְּרִיאָה עוֹלָם שְׁפָלוֹ וְטוֹב וְאֵין שֵׁם רַע לְכֹן נִגְדַּד זֶה אֵית לְמַטָּה אֲרָץ הַחַיִּים אֵין שֵׁם רַק חֶלְה א' וְהִיא הָאֲרָץ שְׁהַחֲזִיקוּ בְּה' עוֹלֵי בְּכָל וְנִאֲכַלְתָּ לְפָהֵגִים לְפִי שְׁאֵין שֵׁם רַק חֶסֶד וְכֹן עוֹלָם הַבְּרִיאָה בְּמִדְרִיגַת כְּהֵן מְכֻזֵּב וְעַד הַנְּהָר וְעַד אֲמָנָה שְׁמֻשֵׁם יִהְיוּ קִיבוּץ גְּלִיּוֹת וְיִשִּׁירוּ שִׁירָה כִּמ"ש (שִׁיר ד) תְּשׁוּרֵי מְרָאשׁ אֲמָנָה הִיא לְקַבֵּל עוֹלָם הַיְצִירָה אֲמִנָּה בְּגִי' א"ל אֲד"נִי שְׁהוּא לְקַבֵּל יְצִירָה כִּי אֵל שְׁדֵי בְּבְרִיאָה אֵל י"י בְּעֲשִׂיָּה אֵל אֲדֹנָי בְּיְצִירָה כְּלוּל מְטוֹב וּמְרַע וְהוּא סוּד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע וְיִשְׁאָהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים לְכֹן א' ב' סִמְנִים.

עַד הַנְּהָר וְעַד אֲמָנָה ב' חֲלוֹת א' לְאוֹר מְסֻטְרָא דָּאֵשׁ שְׁלֵהֲבוּתָא דְדִינָא וּא' לְכֹהֵן אִישׁ חֶסֶד שֶׁל אוֹר יֵשׁ לָהּ שְׁיַעוֹר א' מִמ"ח שְׁהַחֲזִיקוּ בְּה' עוֹלֵי מְצָרִים וְלֹא עוֹלֵי בְּכָל כִּי בְּעוֹלָם הַיְצִירָה (בְּרֵאשִׁית יד) וְיִסַּע מִלְּאֵף הָאֱלֹהִים לְפָנֵי מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל הִיָּה מְטֻטְרוֹן נכ"ח קָרִי ב' חֲנוּן וְטַעַם א' מִמ"ח מְשֵׁם יְנִיקַת (מְגִילָה יג) מ"ח נְבִיאִים שְׁנִתְנַבְּאוּ לְיִשְׂרָאֵל וְהוּא כְּלוּל מִכ"ד כ"ד יְחוּדָא בִשְׁכ"מ כ"ד אֲתָנוּן בְּפִקָּר כ"ד אֲתָנוּן בְּעָרְב וּלְקַבֵּל זֶה מ"ח נִיצוּצוֹת נוֹטְפִין ב"גן.

בְּזוֹהַר פ' חֲזִי שְׁרָה שְׁמָהֶם נַעֲשׂוּ מ"ח קְרֻשִׁים בְּמֻשְׁכָּן שְׁכָל קר"ש קָשֶׁר עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן עִם עוֹלָם הַתְּחִתּוֹן כִּי הוּא אֲמָצְעֵי בֵּין ב' קוֹשְׁרֵי קְשָׁרִים מִן הַנְּהָר וּמִמְּאָנָה וּלְפָנֵים לְקַבֵּל עֲשִׂיָּה ב' חֲלוֹת לְאוֹר אֵין לָהּ שְׁיַעוֹר וְנִשְׁרָפָת: בְּמִדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית ב) וְיִצְרָר י"י אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם וְגו' זש"ה (מְשָׁלִי כט) מְלֻף בְּמֻשְׁפֵּט יַעֲמִיד אֲרָץ זֶה הַקַּב"ה בְּרָא הָעוֹלָם בְּדִין שְׁנֵא בְּרֵאשִׁי בְּרָא אֱלֹהִים (שֵׁם) וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יְהִרְסָנָה זֶה אֲד"ה ר' שְׁהִי גֹמֵר חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם

ונקראת חלה תרומה שנאמר ראשית ערסותיכם חלה תרימו תרומה וקשה אעיקרא
דדינא פירכא למה נקראת חלה תרומה בקרא אבל הענין ע"פ הקדמה אחת מהאר"י ו"ל
סוד שית אלפי הנה עלמא ב' אלפים תהו ב' אלפים תורה ב' אלפים משיח הן נגד ג'
עולמות ב"ע פי בכל העולם יש ה' חסדים ה' גבורות סוד (שמות פח) שתי פתיפות
חברות פל כת"ף פלול מת"ק לכן נקרא פתף שהוא פלול ה' חסדים וכ"א פלול ממאה
הרי ת"ק מנין כת"ף פנימין הוא פלול מה' חסדים בשמאל הוא פלול מה' גבורות הרי
אל"ף ויש בכל עולם אבא ואמא זעיר ונוקבא שהוא סוד י"ה סוד אלף ו"ה ג"כ אלף פל
אות פלול מת"ק עץ החיים מהלך ת"ק שנה הרי בכל עולם יש ב' אלפים שנה והנה
אד"הר קודם שחטא היה מסוף העולם עד סופו דהיינו פלול מכל ג' עולמות אלו עד תצי
עולם הבריאה ועד בכלל פלול מו' אלפים שנה הנה קאים ומסתפל בזיהרא דחכמתא
עלאה וכשחטא נתמעט ונעשה חלתו של עולם שנקראת תרומה על שם תרי ממאה לכן
העמידו על ק' אמה פי יש בו' אלפים שנה ס' פעמים מאה מפל מאה קח חרי הרי ק"ך
ומן הדין היה ראוי להיות אד"הר ארוף ק"ך אמה רק שלא הגיע אח"כ לב' אותיות י"ה
אבא ואמא רק לזעיר ונוקבא של בריאה א"כ לא נשתייר רק מעשר של ה' אלפים שנה
(קהלת ז) אדם א' מאלף מצאתי זה משה שזכה אח"כ לאותן אלף אורות זכה להיות ק"ך
יום על הר סיני לטהר חלתו של עולם מפל וכל ואפשר לפרש קרא על אד"הר אדם אחד
פשה' הוא אחד קודם שבאתה הנה זכה ג"כ לאלף אלו לכן א' של (ד"ה א א) אדם שת
אנוש רבתי פי זכה לאלף רבתי סוד אלף אורות עליונים ואשה בכל שבאתה חנה גרמה
לחטוא שאדם (תהלי' מט) ביקר בל ילין לא לן כבודו עמו הן (איוב כח) פל יקר ראתה
עינו ז"ש ואשה בכל אלה לא מצאתי אח"כ פא משה וזכה לאותן אלף זינון והגיע עד
אמא בעולם הבריאה ז"ש משה מעלמא דאתי וכשזכה לאבא זכה ג"כ לאמא ז"ש והיה
ימיו מאה ועשרים שנה ז"ש לו הקב"ה מתחלה לבת א"ש אל"ף רבתי (איוב לג) ואאלף
חכמה הס"נה בני ק"ך שזכה אז לטהר עיפה מפל וכל לקיים קרא (תהלים סח) שבית
שבי לקחת מתנות באדם של אד"הר שהי' לו מתחלה אותן אורות מסוף העולם ועד סופו
יעקב שהי' שופרה מעין אד"הר פשראה סלם מסוף העולם ועד סופו סו"ד נ"שמות
ה"קדושות (בראשית כח) ס"לם מ"נצב א"רצה ג' שרי פנים נרמזין בראשי אהנון סמ"א
דמלתא השתיקא ס"נדלפון מ"טט א"פתיאל (יבמות קב) אם יבא אליהו ויאמר חולצין
במנעלשומעין לו אין חולצין בסנדל אין שומעין שפכר נהגו העם בסנדל ולאידך לישנא
חולצין במנעל שומעין לו בין למר ובין למר מנעל סנדל הם סוד מט"ט וסנדלפון א' נעל
וא' סנדל וסוד חליצה לחלוץ מן עולם העשייה דתמן הרע יותר מן הטוב אבל סוד מנעל
הוא סוד עולם היצירה ושם רע וטוב שניהם שוים ואינו מעורב רק פל אחד בעצמו ואין
אנו עוסקין בו רק בעולם שקרוב לנו סוד עשייה זכינו לדין שאלו הב' הפרובים הם סוד
ב' עולמות אלו ז"ש יעקב (בראשית כח) וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך על סוד
חלה שהיא עשירית האיפה לכן אמר (שם) אכן יש י"י במקום הזה פי עמ"ר יגיע
לגולגולת סוד י"ש בגי' הכי הוי פל ישראל י"ש להם ח"ל"ה ר"ל ח"לק ל"עולם ה"בא
ותיקון איפה של אד"הר שהוא מסוף העולם ועד סופו לכן יש באיפה ת"בל בצים שהוא
סוד פל העולם פולו (שמואל א ב) לי"י מצוקי ארץ וישת עליהם ת"בל ועז"א יעקב פל
אשר תתן לי דהיינו שהוא סוד סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה סוף העולם ועד

סופו עָשָׂר אַעֲשָׂרָנוּ לָךְ שֶׁהוּא שִׁיעוּר ג"ם בְּצִיּוֹם מַעֲשֵׂר תב"ל וְכֵן מֹשֶׁה (שְׁמוֹת ב) נִירָא מִלֵּאדָּה ד' אֵלָיו בלב"ת אֲשֶׁר שֶׁהָרָאָה לוֹ תבֵּל וּמִלּוּאָה וְכָל הָאוֹרוֹת נִתְלִין עֲלָיו זְכִינוּ לְדִין מֹשֶׁה לְקַח אֶת הָאֹהֶל וְזָכָה לְזִיְהָרָא עֲלָאָה שֶׁל אד"ה וְזָכָה לְאֶלְפָּי זִינוּן כְּמִבְּנֹאֵר בְּזוֹנְהָר בְּשִׁלַּח וְלָכֵן וְלָמָּה לֹא מִצְּתִי חֲזוּ בְּעֵינֵיהֶּ חֶסֶד א' וְכֵן בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה אֵיל א' לְחֻטַּת חֶסֶד א' כִּי אד"ה ר בְּחֻטָּאוֹ גָּרַם (מְשָׁלִי טז) וְנִרְגָּן מִפְּרִיד אֵלּוּף וְלֹא זָכָה רַק לֵה' אֵלְפִים שְׁנָה זֶה כְּפוֹנֵת וְחֻמְשִׁיתוֹ יוֹסֵף עֲלָיו שְׁעַל ה' אֵלְפִים אֵלּוּ כְּשִׁיבִיא אֲשֶׁמוּ בְּרֵאשׁוֹ יִזְכֶּה לְאוֹר בְּאוֹר אָבִא וְאִמָּא שֶׁהוּא סוּד י"י אֵלְקִים ז"ש וְיִצְרָר ב' יִצִּירוֹת לְטָב וְלְבִישׁ (בְּרֵאשִׁית ב) וְיִהִי הָאָדָם לְ"נֶפֶשׁ חַיִּיהָ ר"ת חל"ה לְמַפְרָע (שָׁם) וִיפ"ח בִּאפִּי"ו נִשְׁמ"ת חֵי"ם ס"ת חוֹת"ם (אֵיזוֹב לַח) תַּתְּהַפֵּף כְּחוֹמֵר חוֹת"ם בְּזֶה זָכָה מֹשֶׁה לוֹ כִּי בָּאוּ שֵׁשׁ עַל שֵׁית אֵלְפִין דְּבְרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית ו' אֵלְפִים מִבְּנֹאֲרִים בְּקֵרָא קָמָא ב' אֵלְפִים תְּהוּוּ סוּד עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה עוֹלָם הַקְּלִיפוֹת ה' אַחְרוֹנָה ז"ס (בְּרֵאשִׁית ב) ת"ולדות ה"שְׁמִים וְ"הָאֶרֶץ בֵּה' בְּרֵאָם ר"ת תֵּה"ו עוֹלָם הַיְצִירָה אוֹת ו' שֶׁל שָׁם ב' אֵלְפִים תוֹרָה ב' אֵלְפִים אַחְרוֹנִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ עוֹלָם הַבְּרִיאָה סוּד הַגְּאוּלוֹת כָּלָם מֵאִמָּא עֲלָאָה סוּד הַחִירוֹת ה' רֵאשׁוֹנָה שֶׁר שֶׁל שָׁם נִקְרָאת לֵא"ה שְׁמִשָׁם מְשִׁיחַ בְּן דָּוִד בָּא וּמְשִׁיחַ בְּן יוֹסֵף בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְאֵלֵיהוּ בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הָרִי ב' ו' אֵלְפִים הֵם יְמוֹת הָעוֹלָם וּמִצִּיאוֹת הוּא לְהַמְשִׁיךְ אֵלּוּ הַנְּשֻׁמוֹת מֵאֵלּוּ ג' מְדְרִיגוֹת כָּל א' לְפִי מְדְרִיגָתוֹ שָׁהֵם ו' אֵלְפִים דְּרָגִין וְהֵנָּה קוֹדֵם שְׁחֻטָּא אד"ה הֵיָה כּוֹלָל כָּל הַג' עוֹלָמוֹת וְהֵיָה כּוֹלָל מִכָּל הַנְּשֻׁמוֹת שְׁבָהֵם אָדָּה אַח"כ שְׁנִתְמַעַט וְהַעֲמִידוּ עַל ק' אִמָּה אִזְ הֵיָה חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם כִּי לֹא נִשְׁאָר בּוֹ רַק חֲלָה וְהִיא תְּרוּמָה כְּדִלְעִיל תְּרִי מִמָּאָה וְסוּד הַמִּיַּעוּט שְׁמִתְחַלָּה הֵיָה כָּל הַנְּשֻׁמוֹת כְּלוּלוֹת בּוֹ אַח"כ נִידוֹן בְּנִשְׁיֵרוֹת אֵיבָרִים שְׁנִפְלוּ הָאוֹרוֹת לְתוֹךְ הַקְּלִיפוֹת וּפְרָחוּ מִמֶּנּוּ בְּאוֹתוֹ שְׁעָה שְׁחֻטָּא וְאֵלּוּ הַנְּשֻׁמוֹת צָרִיכִין אֲנִי לְהַעֲלוֹת ע"י תְּפִלָּתֵינוּ בְּקֵר צְהָרִים עָרַב בְּסוּד נְשָׁמָה רוּחַ נֶפֶשׁ בְּסוּד מַג"ן מ"יכָּאֵל גְּבִרְיָאֵל נ"וֹרִיאֵל וּמִבְּנֹאֲרָ בְּזוֹנְהָר ר"מ בְּכַרְשָׁתָא דָּא שֶׁהִיא סוּד שִׁיעוּר חֲלָה מַג"ן ר"ל ג"ם בְּצִיּוֹם עוֹד ה' שֶׁהוּא חוֹמְשׁ וְהוּא נ' שֶׁל מַג"ן וְהֵנָּה לֹא הֵיָה אד"ה רֵאשׁוֹי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹתָן אוֹרוֹת וְנִתְמַעַטוּ מִמֶּנּוּ וּמִפְּנֵי פָּגַם נִתְאַחַזוּ הַחִיצוֹנִים בְּאוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת וְנִפְלוּ בְּקְלִיפוֹת וְנִשְׁאָרוּ בּוֹ מִן בְּחֻטָּר שֶׁל נְשֻׁמוֹת בְּהַרְיָמָם אֶת חֲלָבּוֹ מִמֶּנּוּ וְנִשְׁאָרוּ בּוֹ סוּד כְּתָרִים כִּי כָּל עוֹלָם כְּלוּל מִי סְפִירוֹת וְכָל א' כְּלוּלָה מִי הָרִי ד' פְּרָצוּפִים בִּיצִיר' ד' פְּרָצוּפִים בְּעֲשִׂיָּה וּבְכַרְיָא' ב' פְּרָצוּפִים הָרִי י' פְּרָצוּפִים מֵאֵלּוּ הִי' פְּרָצוּפִים לְקַח י' כְּתָרִים וְכָל כְּתָר כְּלוּל מִי הָרִי ק' כְּתָרִים מֵאֵלּוּ הִב' פְּרָצוּפִים כִּי מִב' פְּרָצוּפִים אָבִא וְאִמָּא לֹא לְקַח כִּי לֹא לְקַח אוֹתָם רַק מֵרַע"ה וְאֵלּוּ הִי' כְּתָרִים נִקְרָאוּ חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאֵלּוּ נִשְׁאָרוּ הַק' כְּתָרִים בֵּא"ה ר ז"ש בְּזוֹנְהָר אד"ה נִטְל מִמֶּיִן זִיְהָרָא עֲלָאָה וְלֹא נִשְׁאָר בּוֹ רַק בְּחִינַת הַנְּפֶשׁ לְבַד ז"ש (בְּמִדְבָּר ה) וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הִיא שֶׁהִיא בַּח"י ה' ז"ס (תְּהֵלִים קלט) אַחֲזוֹר וְקָדָם צְרַתְנִי וְתַשֵּׁת עָלַי כְּפִכָּה שֶׁלְמָדוֹ רז"ל שֶׁהַמְעִיטוֹ עַל כ"ף אִמָּה מִנִּין ק' וְנִרְמָז בְּכַף שֶׁהֵיָה רֵאשׁוֹי לְהִיּוֹת ק"ךְ לְהַחְזִיק ו' אֵלְפִים שֶׁל עוֹלָם רַק שֶׁלֹּא זָכָה לְאֵלּוּ הַכ' רַק מֹשֶׁה רִבִּינוּ בְּנִתְיַנַּת הַתּוֹרָה זָכָה לְכ"תֵּר אוֹתִיוֹת יו"ד דְּבָרוֹת עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה הַכָּף לְכֵן אָמַר בְּמִדְרָשׁ (מְשָׁלִי כט) וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יִהְרָסְנָה אד"ה שֶׁהֵיָה חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם וְלָכֵן נִקְרָאת חֲלָה תְּרוּמָה לְפִי שֶׁהֵיָה תְּרִי מִמָּאָה וז"ס שְׁאָמַר רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם עַל אד"ה הַר שֶׁהִי' חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם הוּא הֵרֵאשׁוֹן כְּעֲרִיסָה בְּעוֹלָם הוּא חֲלָה תְּרִימוֹ תְּרוּמָה שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה בְּאֵיבָרָיו תְּרִי מִמָּאָה מִתְחַלָּה אָמַר בְּבִנְיָאָם אֵל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה שְׂאֵז זָכוּ לְזִיְהָרָא דְּחֻמְתָּא בְּאֶכְלָכֶם אֶת לַחֵם שְׁמִדְבָּר עַל

לחמָה של תורה ומאן שְׁזָכָה זָכָה לְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא תְרִימוּ תְרוּמָה לִי"י כְּמוֹ שֶׁתְּרוּמָה
הוא תְּרִי מִמָּאָה לִי"י כִּי חֲמָשִׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה הֶעֱלִינִים נִמְסְרוּ לְמִשְׁה מְסִינֵי נִתְּנָה הַקֶּבֶ"ה
לְנוּ מ"ט חֲלָקִים וְלַעֲצָמוּ נִטְלָה רַק שְׁעַר הַחֲמָשִׁים הָרִי לֹא לָקַח הַקֶּבֶ"ה לְעֲצָמוּ רַק ב' וְכֵן
בְּעֵינֵי הַתְּפִלָּה וּבִק"ש מ"ט אֲתָנוּן דִּיחֻדָּא בְּקָר מ"ט אֲתָנוּן עָרַב וְכֵן בִּג"ח אָמַר יַעֲקֹב
(בְּרֵאשִׁית כח) עֲשֹׂר אֲעֲשֶׂרְנֹו לָךְ תְּרִין עִישׁוּרִין מֵעֲשֹׂר רֵאשׁוֹן שְׁנֵי וְכֵן נוֹתְנִין לִפְהֵן עֵין
בֵּינוֹנֵי א' מִנִּי וְיִמָּה שְׁנוֹתֵן עֵין יָפָה א' מִמִּי וְעֵין רְעָה א' מִס' כִּי מְצִינֹו שֶׁהַקְּפִידָה תּוֹרָה עַל
חֻמְשֵׁי וְחֲמָשִׁיתוֹ יוֹסִיף עָלָיו וְכֵן הִנְהִיגָה מִן הַהִקְדָּשׁ מוֹסִיף חֻמְשֵׁי וּמִכַּח זֶה מוֹסִיף כַּח יָפָה
וּמִגֵּרַע כַּח רְעָה חֻמְשֵׁי וְכֵן הִמְבַּזְּבֹז אֵל יִבְזֹבֹז יוֹתֵר מִן הַחֻמְשֵׁי לְכֵן תַּג עַל אוֹת ה' שֶׁל חֲלָה
וְהִנֵּה שְׁפִיר נִסְמְכָה פְּרָשָׁה זֹו לְמַרְגְּלִים כִּי הִמְרַגְּלִים חֲטָאוּ חֲטָא שֶׁל אֲד"ה רַק כִּמ"ש וְהִימִים
יְמֵי בְּפוּרֵי עֲנָבִים חֲטָא (דְּבָרִים לב) עֲנָבִימוּ עֲנָבֵי רֵאשׁ אֲשֶׁקְלֵת מְרוּרוֹת לְמוֹ הוּא אֲד"ה רַק
שְׁחִנָּה סְחָטָה עֲנָבִים וְהִבִּיאָה לוֹ לְכֵן ס' שֶׁל וַיִּהְיֶה כָּלֵב גְּדוּלָּה כִּי ס' שֶׁל ס"מ סְטֵן הִנֵּה
בֵּינֵיהֶם וְגִרְמָה לָהֶם כָּל זֶה ז"ש וַיִּבֵּא ע"ד חֲבֵרוֹן בְּגִי ש"טן בָּא וּבִלְבָל אוֹתָם.

וז"ש וְהִמְתָּה אוֹתָם כְּאִישׁ א' עַל אֲד"ה רַק אֲמַרְשֶׁחֲטָאוּ חֲטָא שֶׁל אֲד"ה רַק וְעַתָּה יִגְדַּל נָא
עַתָּה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לֵאד"ה רַק שְׁאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב) בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמְּנוֹ מוֹת תָּמוּת וְעָשָׂה מִיּוֹם
א' אֶלְף שָׁנָה כֵּן עַתָּה י"י אֶרְךָ אֶפְסִים וְהַשִּׁיב הַקֶּבֶ"ה סְלַחְתִּי כְּדַבְּרִיךָ לְהֶאֱרִיךָ ג"כ אֶרְךָ
שֶׁא"א לְהֶאֱרִיךָ עַל מ' אֶלְפִים שָׁנָה וְאוֹלָם חֵי אָנִי לְעוֹלָם ר"ל אָנִי חֵי וְקִיָּים לְעַד אֲבָל כָּל
הָעוֹלָם אֵינֹו רַק ו' אֶלְפִים שָׁנָה לְכֵן אָמַר יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה: עֲרֹסְתֶכֶם חֲסֵר ו"י כְּתִיב
כִּי ב' אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ גֵּרַם אָדָם הֶרֶאשׁוֹן (שָׁם ג) ו"י גֵּרַשׁ י"י אֶלְקִים אֶת הָאָדָם גֵּרַם (רוֹת
א) וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּי הַהֵינן ב' חֲוָרְבָּנִין בֵּית רֵאשׁוֹן ה' עֲלָאָה א"לְף בֵּינָה בֵּית שְׁנֵי ה' שְׁנֵינָה
וְלָכֵן בְּכָאן תִּיקוֹן שָׁם בֶּן ד' רֵאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲלָה דָא י' שֶׁל שָׁם חֲל"ה תְרִימוֹ תְרוּמָה
ג' אוֹתִיּוֹת מִן הַשָּׁם ז"ש תֵּר מוֹ תְרוּמָה לִי"י לְתַשְׁלוּם שָׁם י"י ז"ש אֲח"כ מְרֵאשִׁית
עֲרֹסוֹתֶיכֶם שֶׁהִיא ה' שֶׁל חֲלָה כְּמִבְּנֵי בְּתִיקוֹנִים שְׁחָלָה הִיא סוּד י' תְּתַנּוּ לִי"י תְרוּמָה
רוּמְמוֹת לְשָׁם י"י לְדוֹרוֹתֶיכֶם שִׁיְהִי מְתוֹקֵן הַכֹּל וּלְפִי דְרָכֵי הֶרֶאשׁוֹן שֶׁאֲד"ה רַק אֲחֵר חֲטָאוּ
נִעְשָׂה חֲלָה מִג' עוֹלָמוֹת בִּי"ע דִּהֵינֹו חֲל"ה תְרִימוֹ תְרוּמָה שְׁנַעְשָׂה תְרִי מִמָּאָה מִג'
עוֹלָמוֹת שֶׁהֵם ג' אוֹתִיּוֹת הַשָּׁם לְכֵן יַעֲקֹב כְּשֶׁנִּתְבָּרַךְ בִּי בְּרָכוֹת וְתִיקוֹן י' קָלְלוֹת שֶׁל אֲד"ה רַק
כְּמִבְּנֵי בִּזְהָר תּוֹלְדוֹת אָמַר לוֹ יִצְחָק בְּאוֹתוֹ פָּרַק (בְּרֵאשִׁית כז) הו"ה גְּבִיר לְאֶחֱיָה שֶׁהוּא
יְהִיָּה שְׁעוֹר קוּמָה בְּתִיקוֹן ג' אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ שֶׁהֵן הֵן אֲוָרָה שֶׁל אֲד"ה רַק לְכֵן אֲמָרָה רְבָקָה אֲז
(שָׁם) קִצְתִּי בְּחַיִּי ק' קִטְנָה בְּכ"ף אִישׁ ז"ש רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֶיכֶם הוּא אֲד"ה רַק (מְשָׁלִי ח)
וְרֵאשׁ עֲפָרוֹת תִּב"ל שֶׁהִנֵּה אִיפָה שְׁלִימָה מִג' סָאִין שְׁאֲבָרָהּ אָמַר עָלֶיהָ (בְּרֵאשִׁית יח)
מִהָרִי שְׁלֵשׁ סָאִים קָמַח סִלְתָּ לְתִיקוֹן אִיפָה שֶׁל אֲד"ה רַק שֶׁהִיא כְּלוּל נִר"נ מִג' עוֹלָמוֹת (שָׁם)
לוֹשֵׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת לִיקַח חֲלָה מִן הָעֵיסָה וּלְתִיקוֹן חוֹב הַמְחַשְׁבָּה דְחָב בִּי אָדָם אֲבָל בְּאוֹתוֹ
הַפָּרַק נִטְמָאָה הָעֵיסָה וְלֹא נִיִּתְקַנָּה בְּסוּד שֶׁהִסִּיב אֲבָרָהּ (שָׁם) הִנֵּה בֵּאָה ל"ל ר"ל ל"ח שָׁנָה
אֲחֵר זֶה בָּאָה רְבָקָה וְנִיִּתְקַנָּה הָעֵיסָה (שָׁם) וְאֵל הַבֶּק"ר רַץ אֲבָרָהּ הֵלֵא זָקוּן וְאֵינֹו לְפִי
כְּבוֹדוֹ הִנֵּה אֲבָל בְּהִיפּוּף אֲתָנוּן רִבְקָה זֶה נִרְמַז בְּכָאן חֲל"ה תְּגִין עַל ה' לֹוֹמֵר כְּאֵלוֹ אֵינֹו
כְּתוּבָה בּוֹ וְרוּמֹז עַל ל"ח שָׁנָה אֵלוֹ גַּם הֵיִן יִשְׂרָאֵל נְזוּפִין בְּמִדְבָּר ל"ח שָׁנָה שֶׁלֹא נִתְיַחַד
עָלֶיהֶן הַדִּיבּוֹר אֲפֹשֶׁר שְׁרַמְזוּ בְּבוֹאָכֶם ר"ל כְּשֶׁתְּבוֹאוּ אֶל א"י אֲזֵי רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֶיכֶם שִׁיְהִי
מְכָאן עוֹד ל"ח שָׁנָה חֲל"ה מְתוּיָגָת לֹוֹמֵר כְּאֵלוֹ אֵינָה כִּי אֲחֵר ל"ח שָׁנָה חֲל"ה עָלֶיהֶם ה'
שְׁחָטָא בּוֹ אֲד"ה רַק כְּמִבְּנֵי בְּתִיקוֹנִים (תִּיקוֹן י"ט) וְז"ל חֲטָה אֲלֵנָּא אִיהוּ דְאֲכִיל אָדָם

קדמאָה נאיהו לא אפיק מינייה מצה שמורה ועביד ליי עיפסה ולא אפיק מתמן חלה ובג"ד לא ח"ל בו ה' ושריאה בי' ח' מלשון (עובדל' א) וחתו גבורה תימן לכן אמר ח"ל לה ת"רימו נוטריקון ח"ת ז"ש רבקה קצתי בחיי מפני בנות ח"ת לתמן איפה כמ"ש יצחק (בראשית כז) מ"י א' פוא ה' צד ציד ר"ת מא"ה לתמן מאה שערים אשר זרע יצחק בארץ היהא לתמן איפ"ה אד"הר שהעמידו על ק' אמה ז"ש יצחק (שם) ולכה איפוא מה אעשה בני על איפה של אד"הר והשיב עשו (שם) ברכני ג"ם אני לתמן שיעור ח"ל לה שלו שהיא ג"ם בצים פי (קהלת א) ג"ם את זה לעומת זה ויעקב אמר כשנולד לו יוסף (בראשית ל) שלחני פי הגיע עת טהרת העיפה לקבל עשו הרשע (שם) מתי אעשה ג"ם אנכי לביתי ורבקה אמרה למה אשפל גם שניכם ביום א' פי כמו שעיסת ישראל חגיבת בחלה פן לעמת זה עיסת פלבים פטורה מן החלה בזמן שהרועים אוכלים ממנה חגיבת אין הרועים אוכלים ממנה פטורה: ולפי דברי הרמב"ן שפרש על פי הירושלמי אף עיפה נקניה פסולת כשעשו אותה לשם פלבים פטורה שלא כדברי הי"א בעל התרומה שבזמן שהיא ראויה לאכילה אף שנעשית לכלבים חגיבת לדעת דקדוק הפסוק והיה באכל"ם דייקא שצריך לאכול דוקא מן העיפה אז תרימו אבל כשאינה עשייה לאכילת רועים פטורה איש'ל עיסת פלבים שהיא העיפה טמאה לקבל עיפה טהורה במרובה פי זה לעומת זה וכבר ידעת כשהלך עשו לצד ציד להביא הביא פלב ועשה מטעמים לאביו ממנו שהוא כוחו וכן כשחטאו ישראל על המזבח דמות פלב שנקרא בלאד"ן ויעקב כששלח מנחה לעשו אמר והנה ג"ם הוא אחרינו אז היה (משלי כו) מחזיק באזני כ"לב באמרו פה תאמרו לאדני והיא באמת בל אד"ן וקראו אדון גם יוסף הצדיק שהיה שטנו של עשו אמר (בראשית לז) הגידה נא לי נא איפ"ה הם רועים על זו העיפה איפה של אד"הר (שם) ויתנכלו אותו להמיתו שיסו בו את הכלבים (שם) הנה קמ"ה אלמתי בגימטריא עיס"ה ובמכירתו גרמו וישבו לאכל לחם עונני: גמרנו שחלה דוקא מחמשה מינים פתיב הקא לחם וכתיב התם גבי מצה לחם עונני מה התם ה' מינים דוקא שאתאן לידי חימוץ פרט לדון ונאנרז כו' פן גם פן גבי חלה דוקא מאלו המינים הבאים לידי חימוץ חגיבין בחלה אבל מה שאינו בא לידי חימוץ אינו חגיב בחלה וקשה מה ענן חלה אל חימוץ אבל ע"פ תיקוני זנהר ניחא א"הר לא אפיק מצה שמורה ועביד עיפה ולא אפיק מינייה חלה ובג"ד לא חל ביה ה' ושריאה ביה ח' שהיא סוד חמץ לכן מוכרחין ליקח חלה דוקא מה' מינים שבאים לידי חימוץ לכן חלת האור נשרפת פדין חמץ שאין ביעורו אלא שריפה ונאנחנו בזמן הנה אין עושין רק חלה א' לאור פי מקוין אנו לישועת אלקינו שתהיה עיסת טמאים נשרפת ועושים לה מדורה בפני עצמה (ישעי' לג) והיו עמים משרפות סיד אבל הרא"ש ס"ל שגם בזמן הנה לוקחים ב' חלות וכן משמע במדרש חזית על פסוק (שיר א) שמוני נוטרה את הכרמים א"ר חייא בשם ר' יוחנן מי גרם לי לעשות בח"ל שני ימים טובים של גליות על שלא שמרתי יום א' בא"י (שם) פרמי שלי לא נטרתי מי גרם לי לעשות ב' חלות בח"ל ע"י שמוני נוטרה את הכרמים על שלא שמרתי חלה א' בא"י כסבורה הייתי שאקבל שכר על שניהם ואני לא אקבל שכר רק על אחת לדעתי מדרש זה מבואר בפ' זו כי מנ"ל שדברו ישראל פן אבל מבואר הוא בפ' שהוא כפל ומיותר.

והיה באכלכם מלחם הארץ שהיא חלת א"י תרימו תרומה ליי"י לשם י"י כי הוא דאורייתא ואין שם רק אחת ואח"כ אמר ראשית עריסותיכם ר"ל כשפתבואו לח"ל שאז היא חלה שלכם כמ"ש (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם לא אמר חדש שבת רק חדשיכם שלכם שאתם בודים מעצמיכם וכן פאן אמר מעריסותיכם שאתם לוקחין חלה ועוד תרי תרומה פי ב' חלות הן בח"ל א' נקראת חלה הב' נקראת תרומה פי חלת האור שורפין וסלת פהו נאכלת בטומאה נקראת זו שנגאלת חולין נגד חלת האור שהיא תרומה וזו חלה לשון חולין ומפרש אח"כ שאין אתה מקבל שקר רק על אחת ז"ש פתומת גרן שהיא תרומה גדולה פן תרימו אותה מה תרומה גדולה רק אחת וכן חלה שאין אתה מקבל שקר רק על אחת וחסור ומפרש לכן מראשית עריסותיכם תתנו ליי"י תרומה שתקיימו מצות חלה בא"י ליקח מן ראשית עריסותיכם לשם י"י שאז תזכו ליתן פן לדורותיכם ולא תגרמו חטאיכם לצאת מן א"י: במדרש ע"פ (ירמיה ב) הדור אתם ראו דבר ד המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה אמר להם ירמיה לישראל לפה אין אתם עוסקים בתורה השיבו לו כמה נתפרנס הוציא להם צנצנת המן שהניח הקב"ה למשמרת הדורות הבאים וז"ש ראו דבר ד' המדבר הייתי לישראל איך שהקב"ה נתן להם פרנסתם בריוח כשהיו במדבר ועושקים בתורה כמ"ש הפנא אם אין קמח אין תורה השיב הקדוש ברוך הוא להיפך אם אין תורה אין קמח ז"ש והיה באכלכם מלחם הארץ ר"ל שיתעסקו בתורה שאין תורה כתורת א"י אז יהיה לכם מזון הגוף ויהיה לכם עיסה ותרימו תרומה ליי"י פי בזכות חלה בא ברכה אל המכונס ז"ש ראשית עריסותיכם חלה יגרונם אח"כ שתהיה לכם עיסה ותרימו עוד תרומה פתומת גרן פן תרימו אותה ר"ל כמו שבתרומה איתמ' בי' (דברים יד) עשר תעשר עשר בשביל שתמעש' וכה"א (במדבר ה) איש את קדשיו מי שנותן מעשרותיו לו יהיה ממון הרבה וכמו ששם אצל תרומת גרן זכה לעשירות פן במקום הזה בזכות חלה מראשית עריסותיכם שתתן ליי"י תרומה תזכה שיהיה ברכה בביתו ז"ש לדתיתכם חסר קרי בי' לדתתכם כמ"ש בזוהר ע"פ לעשות את השבת לדתתם קרי בי' לדירתם ע"ש וע"פ המדרש שכתבתי הפסוק מתרץ למה צנה הקב"ה ליקח חלה ראשית עריסותכם שהוא פדי עיסת מדבר למה דווקא ח"לה מנין חלה שהיא ראשית עריסותיכם לז"א הטעם שצנה הקב"ה מראשית עריסותיכם שהיא במדבר תתנו ליי"י תרומה לדורותיכם ר"ל מן צנצנת המן שהוא שיעור עומר לגלגלת תתנו רוממת ליי"י להתפלל פל אדם על מזונו בכל דור ודור להיות לו בטחון שיתפרנס אותו הקב"ה כמו שעשה לדור המדבר במדבר ולכן צנה הקב"ה ליתן חלה מזה השיעור עיסת מדבר פדי לזכור בכל יום אותו עומר צנצנת המן והוא טעם נכון בדרך רמז בפרשתא דא אשתמודעין רזין עילאין בעין פטירת האדם בבואכם אל הארץ היא ארץ החיים אשר אני מביא אתכם פי אין אדם נפטר מן העולם עד שזוכה ורואה פני השכינה פי לא יראה האדם בעוד שהוא חי אבל רואה ביום מותו והיה ובאכלכם פי למחר לקבל שקרו ושם לקבל שקר באכלכם מלח"ם הארץ תרימו תרומה ס"ת מצנה היא התורה והמצנה שעשה בזה העולם באין המלאכים ומביאין האדם לפני ב"ד של מעלה ולפני הקב"ה ז"ש תרימו תרומה ליי"י ג' תרומות בג' פסוקין הן הן ג' פתות שבאין עם האדם בשעת פטירתו של אדם אין אדם נפטר מן העולם עד שרואה אינהר ז"ש ראשית עריסותיכם שהוא ראשון אדם חלה של עולם עין בזוהר פ' וירא שיעקב בא וכו' (ירמיה ב) ראו שיה

יש"ראל" ליי"י קו"דש ת"בואתה והוא מקבל אןלפן ז"ש תרימו תרומה והנה תחילת דינו של אדם נידון על התורה ז"ש באכלכם מלחם הארץ שהיא התורה זה הוא ראשית מדון ז"ש ראשית עריסותיכם שדנין האדם ומגבלין פעיסה פי מרפיבין שם חגור על סומא גוף על נשמה ועושים האדם בעריסה ודנין שם על חילול השם ז"ש מראשית עריסותיכם תתנו ליי"י תרומה שהיה לכם ליתן רוממות לאל גם חלה מרומז שלא לחלל השם.

א' ג' תרומות על ג' עמודים על עמוד התורה א' באכלכם מלחם הארץ היא התורה ובה תרימו תרומה ליי"י לשם י"י פי תורה פולה שמוותיו של הקב"ה. נגד עבודה היא התפלה א' ראשית עריסותיכם כמ"ש ולקחו מחשוב ד' תפלות הן פולם ערב ובוקר וצהרים חצות לילה חלה דא צלותא מלשון (שמוה לב) ויחל משה.

נגד ג"ח א' מראשית עריסותיך' תתנו ליי"י תרומה פי צריף ליתן מן מןבחר (משלי כב) פי נתן מלחמו לד"ל ר"ל מאותו לחם שהוא בעצמו אוכל וכה"א (ישעיה נח) פרוס לרעב לחמך שאתה אוכל וכל א' תרומה תרי ממאה הורה נ' שערים טמא נ' טהור והקב"ה לוקח תרי ונתן לנו מ"ט חלקים וכן ביחוד שמע וברוך בך וערב מ"ט מ"ט: ע"ד האמת לתרץ מה שאמר אחר הגזירה של מרגלים בבאכם הלא כל הדור ההוא לא נכנסו לארץ פי נגזרה עליהם גזירה ולמה משונה ביאה זו לחייב מיד ולמה משונה ביאה זו שתהיה בביאת פולכם ולמה חייב חלה משעת גלגול רזא דגלגולא הוא פי ידוע שמשה וס' רבוא דיליה מעלמא דאתי אינון ופני משה פני חמה כמ"ש וישל"ח אות"ם מש"ה ס"ת חמ"ה שהם היו במדריגה חמה ודורו של משה זכו לאכול לחם מן השמים שהוא מאות ו' של השם אבל מיד בימי יהושע שהיה פני לבנה לכן עיר ראשונה שפכשו ישאל נקראת ריחו ברזא דחמתא והיה ז' חומות סביבה רזא דז' קליפין שפכשה יהושע ותיקן עלינו"ו לשב"ח בגימטריא א"ב י"תז' ז' שמהן בז' יומין בז' שופרות בז' פהנים לקבל ז' שערים דלעילא (יהושע ו) וירחו סוגרת ומסוגרת וגו' אין י"וצאן"אין ב"א ר"ת איו"ב שפכר סר צלם מעליהם ולא היה להם ע"ץ להגין עליהם שהיה צדיק ויוצא ובא לפנייהם ועל פי הסוד ויריחו היא השכינה סוגרת ומסוגרת והנה יהושע היה פני לבנה וזכה בה אבל הזקנים שפדור אמרו אי לאותה בושא כמ"ש (קהלת א) מה יתרון לאדם על יהושע אי' (שם) בכל עמלו שיעמול תחת השמש.

אף שהרג ל"א מלכים מאחר שהוא עומל תחת השמש שהיא הלבנה ואין אורו ממנו לדעתי סוד זה שבמדבר היתה איפה ג' סאין י"ח קבין ובימי יהושע משנכנסו לא"י נעשה מו' קבין ה' קבין הגדילו המידות לגריעותא שנעשה מו' ה' פי מקודם בימי משה דרגא דו' פי בשש באו ש"ש וקבל תורה בשש בסינון לקבל דרגיה אבל בימי יהושע אכלו (יהושע ה) מעבור הארץ שהוא ה' אחרונה של השם לכן נעשה מו' קבין של מדה ה' ועתה (קהלת א) דור הולך זה ס' רבוא (שם) ודור בא ס' רבוא דור הולך זה משה ודור בא זה משה פי בכל דור ודור (שם) ונרח השמש זה משה (שם) ובא השמש זה משה (שם) אל מקומו שואף זורח הוא שם פי משה מאיר לכל הדורות כמ"ש (שם) מ"ה ש"ה היה הו"א ש"היה (דברים יד) פי ע"ם קדו"ש עת"ה ס"ת מש"ה פי משה הוא פולל כל הפרצופים (תהלים קמד) אשרי העם שככה בגימטריא מש"ה ככ"ה נוטריקון כ"לל כ"ל ה"דורות אם ככ"ה את עושה לי וכמו שמתחלה היה אה"ר חלה של עולם רק אח"כ

נתמעט על ק' אמה ולא זכה רק לשני עולמות נחצי שהם ד' פרצופים על עשייה וד' פרצופים של יצירה וב' פרצופים של ו"ה מן עולם הפסא אכל מתחלה (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה שזכה גם פן לחכמה שהוא י"ה סוד חיה אח"כ נקראת חיה שלא זכה לשמינית שהוא אמה עילאה דמקנא בכורסיי' רק לב' פרצופי' שלה שהם ו"ה אכל ב' פרצופים של י"ה שהם אבא ואמא לזה לא זכה (שם ה) ז"ה ספר תולדות אדם זה כלול מי"ב פרצופים של ג' עולמות בכל עולם ד' אתנון של שם שהם ד' פרצופים לדעתי סוד זה מבואר בפסוק (שם ב) ויהי ה"אדם ל"נפש ח"יה ר"ת חל"ה שאדם הראשון נעשה חלה של עולם ונתהפך (איוב לח) כחומר חותם (בראשית ב) ויפ"ח באפיו נשמ"ת חיי"ם ס"ת חות"ם ומי תיקן העיפה ס"ת משה פי משה שהוא בשג"ם היו ימיו מאה ונעשרים שנה ותיקן כל הי"ב פרצופים (שמות ג) וז"ה לה האות שגם ב' פרצופים שהיו חסירים לאד"הר נתמלאו למשה מש"ה ב"ן עמר"ם בגימטריא שם מלא על עולם מלא דהיינו שם במילואו כזה ש"ין מ"ם עולים במילואו כזה עי"ן וי"ו למ"ד מ"ם שו' עם הכולל הרי השמ"ז כמנן מ"שה ב"ן ע"מרם שהיה אז ש"ם מלא על עולם מלא (שם ב) ונרא אותו כי טוב הוא ר"ל עולם הבריאה נקרא עולם שכולו טוב כמ"ש אחוז בכסא והחזר להם תשובה שזכה שפרש שדי זיו שכינתו עליו וזכה לכל שיעור קומה של א"הר וי"הי האד"ם בגימטריא כס"א שזכה לעולם הפסא וי"הי הוא מעשר של עמ"ר לגלגלת מספר נפשותיכם פי לכל צדיק י"ש עולמות ומבואר בתיבת (משלי ח) ל"הנחיל תמן חל"ה נשארו אתנון לי"ן ה"ש בית אביה מקום ל"לין מספר צ' פי כל צ' וצדיק הוא חלה של עולם ונחל י"ש עולמות שהוא המעשר מן י"ש הוא א"ל כמ"ש יעקב (בראשית כח) אכן י"ש י"י במקום הזה ויקרא שם המקום ההוא בית א"ל שהוא מעשר מן י"ש וכן נקראים ישראל י"ש עולמות אל שהוא מעשר מן י"ש ד' פסאות אחסין ליה תמן בסוד (שיר ח) מאתיים לנוטרים את פריו כמ"ש ביוהר ע"פ באלונני ממר"א פסא ר' מזה הטעם לא פחות עלמין מנ"א צדיקים כמ"ש במדרש נשא ע"פ (שופטים יג) ויהי איש אחד מצרעה ממשפח' הדני ושמו מנוח מנוח ויהי אע"פ שארז"ל ל' צדיקים תרנוניהו איתנהו פי על צדיק אחד עולם עומד שהוא כלל כל השלשים מן השלשים הכי נכבד אם פן פולם כאחד ל"א וגם בסטרא אחרא לקבל עמר זה מעשר ל"א שהיו בירושלים לקבל מרובה קדושה שהיא ג"כ ל"א זה מבואר במלת ויהי האדם לנפש חיה כתרומת גורן סוד עלית ארבע עולמות שמתקן האדם בכל יום ע"י ד' מעשים מתקן עשייה דהיינו מפנה ומניח ציצית ותפילין של יד ושל ראש הרי תיקן ארבע עולמות מן עשייה ובתפלה ע"י דיבור מעלה יצירה לבריאה וכשמכונן רעותא דלפא מעלה בריאה ובמחשבה אצילות ובד' עולמות אלו נעשה מלכות בנקודה אמצעית כלבנה שהיא כחצי גורן עגולה כמ"ש כתרומת גור"ן פן תרימו אותה והנה דור המדבר שהיו בימי משה בכלל אותו דור שהלה אותו דור אח"כ בא בימי יהושע כמ"ש בס' הבהיר דור שפבר בא א' דבר אל בני ישראל בבוואכם ממש שהם בעצמם חזרו ובאו פי ס' רבוא נשמות בעולם והם הפרצופים של כל הדורות וכמ"ש אצל יהושע (יהושע ה) ואת בגיהם הקים תחתם דייקא (תהלים מה) תחת אבותיה יהיו בנייה (יהושע ה) וישבו תחתם במחנה עד חיותם ר"ל שחיות שלהם חזרו ובאו וכמ"ש ויהושע וכלב חיו ממש מן האנשים ההם ע"כ (שם) ויקרא יהושע שם המקום ההוא ג"לגל פי שם נתברר ונתלבן סוד זה רזא

דגלגולא ולכן מייד פֿשפֿאו אל א"י שֶהוא נגד ארץ החיים דלעילא נחמייבו מייד פֿחלה לטהר עינסה ולכן חיוב חלה אינו חל רק משעת גלגול פי סוד זה הוא רצא דגלגולא בסוד עמר לגלגלת שמורה ע"ס הגלגול ג' תרומות אלו מורים על ג' גלגולים (איוב לג) הן פל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ר"ל ג' גלגולים הם מג' אבות גומלי חסדים גלגול ראשון מן אברהם חסד גלגול ב' מן יצחק ביישנים (שמות כ) למען תהי יראתו על פניכם זו הבושה מסטרא דיצחק דאזל סומקא ואתי חונרי רחמנים גלגול ג' מייעלב הן ג' תרומות לקבל ג' קיטרין נפש רות נשמה.

ותיקנו של א"הר בג' אבות אלו אברהם תיקן נפש יצחק רוח יעקב נשמה או לקבל ג' תפלות כמ"ש הבהיר ע"פ (שם כה) ויקחו לי תרומה א' הקב"ה הרימו אותי בתפלתכם ג' מלאכים ממונים על ג' תפלות בר"מ פקודא דא להפריש חלה לכהן חל"ה הכי חושבנה מ"ג בצים יחד חנמש ואית חד מן חמשים דאיהו נ' וסי' מג"ן דאיהו מ"יכאל ג'בריאל נ"וריאל חל"ה שכינתא באתר דאילין מלאכין תמן אבהן ובאחר דאבהן תמן שכינתא תמן ובה ויח"ל ביה צלינא הה"ד (שם לב) ויחל משה י"י אלקים אתה החילות ובה חל"ה זכות אבות ובה תמה זכות אבות לרשעים לדעת ראי"ת עריסותיכ"ם חל"ה ס"ת תמ"ה הרי פכאן מבוארין תרנויהו חלה זכות אבות תמה זכות אבות ג' תרומות אלו ג' זכיות מג' אבות גם ג' תפלות שתקנו אבות העולם שחרית מקבל מלאך מיכאל מנחה מקבל מלאך גבריאל ערבית מקבל מלאך נוריאל כמ"ש יעקב (בראשית כח) מה נורא המקום הזה ג' מלאכים אלו בצירוף יחד מיכאל גבריאל נוריאל בגימטריא אברה"ם יצח"ק ויעק"ב והוא חשבון כ"בש א' בפנקר כ"בש ב' בין הערפים ב"פ פכש בגי' תרמ"ד פי תפלות נגד תמידין תקנו שהיו שנים ליום לכן נחלקו רז"ל על תפלת ערבית אם היא רשות גם נקראת חלה תרומה לרמז על מה שארז"ל גדולה תורה שקדמה מ' שנה לחלה וצריך ליתן טעם למה באמת קדמה מ' והענין שארבעים יום קודם יצירת הנולד בת קול יוצאת וכן יצירת הגוף מ' יום פי בתוך מ' יום ליצירה יכולין לשנות מנקה לזכר וכן מ' יום הנצרך משה להיות בקר לקבל תורה שבע"פ וכמו שלא יכול משה לקבל תורה שבע"פ פחות מ' יום שהוא סוד יצירת הנולד פן מ' שנה קדמה תורה קודם לחלה שהוא סוד עינסה תיקון א' גופו של אדם קדמאה ז"ש ראשית עריסותיכם על קטן המוטל בעריסה היא בא פדמיון חלה מה חלה ניתנה מ' שנה אחר התור' שהיא הנשמה והעינסה הוא הגוף ז"ש תרימו תרומה"ה בהיקף אתנון תור"ה מ' פמו שתורה קדמה מ' לכן מ' אותיות פסוק ראשית עריסותיכם וי' תיבות וכן בפסוק אחרון מראשית עריסותיכם פסוק זה מתחיל במ' ומסיים במ' סוד (שמות ב) מן ה"מים משיתיהו י' היא סוד חלה טפה פמבואר בתיקונים ובלא מים אין יכולין לגבל העינסה פי העושה עינסתו קמח אינו חייב בחלה עד שיתן לתוכו מים ולכן ארז"ל שצריך להיות א' מן ז' משקין לחייב בחלה שיהי' נקרא משקה י"ד שח"ט ד"ם.

ר"אשית ע"ריסותיכם ח"לה ת"רימו ר"ת בגימטריא ערבו"ת פי שם באותו רקיע ז' נחלקין נשמת זכר לנשמת נקבה תרומה משם המורם מכם פיוצא פכם והפל לפי סנהדרין של מעלה פ' תרומת ג"רן ר"ת כ"ג סנהדרין קטנה שהיו יושבים חצי גורן עגולה כ"ן בגי' שבעים סנהדרין פי פשיבא אדם אל ארץ החיים דלעילא דנין אותו סנהדרין קטנה ונגדולה (תהלים קכב) פי שמה ישובו פסאות למשפט דמיון ירושלים דלמטה (שם)

הבנויה כעיר שחופרה לה יחדיו וס"ת (שם מב) תהום אל תהום קרא לקול צינוריה ראשית עריסה באים ה' מלאכי חבלה א' מפה הב' מונה הג' קורא הד' מביא עשבים הה' מפה אביו ואמו ובהיפוך אפון המון המנות פתרומת גרן הוא ג' גולגורין בישין המתגרין במלחמה אף חמה משחית עם סמא"ל ס"ן בגימטריא ר"ן הרי גר"ן האטד של המצרי' וכפי תרומת המסטיני' והמקטריגים פן תרימו אתם כפי התגברותו עם פתות סמאל סטן שכבש את יצרו כפי פחו זה מרימין הנשמה באותו עולם גם בבואכם אז מיד בדריסת הרגל שלהם קדשו הארץ ארז"ל יכול בכניסת ב' או ג' מרגלים ת"ל בבואכם פולכם ולא בביאת מקצתם כי מתחלה היו ס' רבוא פלבים שם עיסת פלבים פטורה מן החלה בזמן שאין הרועים אוכלים אותה אע"פ שהיא נקיה אבל אח"כ פשונכסו ס' רבוא פרוצים למטה קדושים נשמות טהורות ובדריסתם קדשו הארץ גם באכילתם העלו ניצוצות טהורות הבלועים בתוך עמקי הקליפות ז"ש באכלכם מלחם הארץ אז תרימו ניצוצות טהורות ליי"ל לתוך הקדושה ולפי שצדיק (משלי יג) אוכל לשובע נפשו שאוכל ותיקן הנפש האוכל לכה (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת י"י שראשית עריסה יקח מיד חלה: מה שנתנו חז"ל שיעור לחלה בעל הבית אחד מכ"ד ואשה נותנת א' ממ"ח ע"ד הפשט לפי שהתורה נחלקת לכ"ד ספרים וניקנית בארבעים ושמונה מעלות הנה לימוד התורה היא לאיש (דברים יא) ולמדתם את בניכם פתיב ולא בנותיכם והמלמד בתו תורה למדה תפלות לכן א"הר שחטא וקלקל עיסתו גרם שנסתמו ממנו מעייני התורה שהם כ"ד לכן א' מכ"ד יקח חלה לטהר ולזכר לבו להבין אמרי בינה אבל האשה שגרמה שנקחו מן האדם מעלת התורה שעל ידה זוכה כמ"ש (איוב ו) האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני לכן נתן הקב"ה לה למקן קלוקלה א' ממ"ח לקנות אותם המעלות שגרמה היא להזיקו בחטא שלה.

ע"ד הדרש לפי שהיא גרמה ב' מיתות לה ולבעל' והבעל לא גרם רק להמית את עצמו במה ששמע לעצתה ולכן טומאת אשה ז' ימים לזכר פי עץ שאכל א"הר בת שבע נקרא נגד כל יום טומאה א' הרי שבעת ימים תהיה תחת אמו הראשונה שגרמה ז' מדורין בישין לעולם וביום השמיני ימול ערלתו ואצל נקיב' וטמאה שבועיים פנדת' הרי הטומאה כפולה ולפי שתיקון חלה הוא למקן כ"ד שלנו כ"ד מיני קשיטין הלכו ממנה לכן אל האיש תיקונו כ"ד ואשה פי שניים ברוחה מ"ח כ"ד שלו וכ"ד שלה.

או על סוד (תהלים קלט) אחר וקדם צרתני שנברא א"הר בי"ב צירופי ההנה פנים ובי"ב אחר הרי כ"ד צירופים וכן כ"ד צירופי אדני שקשטה בכ"ד תכשיטים אח"כ בא נחש והטיל זנהמא בחנה וגרם כ"ד זניי דמסאבות' כמ"ש בזוהר פ' אחרי מות מנין (בראשית ג) ואי"בה אשית בינה ובין האשה מנין ואיב"ה.

והנה בפר' שלפניה חזרו וניערו חטא של א"הר וגרמו בכייה לדורות לכן ו'פגריכם א"תם י"פלו ב'מדבר ה"זה ר"ת ואיב"ה שהוא כ"ד זניי דמסאבותא פי י' מרגלים פגמו בי של שם שהוא ראשיה עריסותיכם חלה היא עצירית האיפה ומשה שראה שפגמו ויכרתו משם זמורה שפגמו במד' העשירית שהיא ארץ דלעילא ואפיקו שום ביש עליה התפלל על יהושע י"ה יושיעה מעצת מרגלים והוסיף לו י' לקבל י' מחשבה שפגמוי' מרגלים לכן אמר משה על י' מרגלים אלו בתוכחתו (דברים לב) פי דור תהפוכות המה

שָׁהֵם מְרַגְלִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ שָׁעָה פְּשָׁרִים וְנִתְהַפְּכוּ לְרָעָה לְכֵן אָמַר (שָׁם) צוֹר יִלְדָּה תִשׁ"י
בִּי קִטְנָה שֶׁהִתִּישׁוּ פְּבִיכּוֹל פֶּחַ שֶׁל מַעֲלָה וּמִשָּׁה א' וְעַתָּה יִגְדֵל י' רַבְתִּי שְׁיוֹסִיפוּ בְּכַח שֶׁל
מַעַל לְכֵן י' לְשׁוֹנוֹת בְּבִרְכַת קְדוּשֵׁין לְקַבֵּל י' נְטִיעוֹת אֱלוֹ שְׁפָגְמוּ בָהֶם י' מְרַגְלִים ז"ש
הַקַּב"ה וַיִּנְסוּ אוֹתִי זֶה עָשָׂר פְּעָמִים עַל מְנַת י' אֱלוֹ לְכֵן לֹא אָמַר בְּפֶר' זֹו לְמַטָּה יוֹסֵף לְמַט'
אֶפְרַיִם רַק זָכַר יוֹסֵף לְמַט' מְנַשֶּׁה הָרֵאשׁוֹנִים תִּינָרְצוּ לְפִי שְׁמַנְשֶׁה תַּפְס מִיָּדְתוֹ שֶׁל יוֹסֵף
לְהוֹצִיא דָּבָה אֲבָל יְהוֹשֻׁעַ לֹא תַפֵּס מַעֲשֶׂה אֲבוֹתָיו בְּיָדוֹ אֲבָל לְפִי רִזָּא דָא פִי יְהוֹשֻׁעַ הִנֵּה
בְּמָקוֹם לוֹי בְּמֶרְכָּבָה פִי יְדוּעַ שֶׁהִי' (בְּמִדְבָּר ב) אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם פִי
יַעֲקֹב צָנָה לְשִׂאת מַטְתוֹ כְּדַמוֹת מְרַכְּבָה לְמַעֲלָה וְלוֹי לֹא נָשָׂא וְנִכְנַס בְּמָקוֹמוֹ אֶפְרַיִם וְיוֹסֵף
לֹא נָשָׂא לְפִי שֶׁהִנֵּה מְלָךְ וְנִכְנַס בְּמָקוֹמוֹ מְנַשֶּׁה ז"ש הַפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מַח) אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
פְּרֵאֲוֵב וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ לִי ל"י הוּא מִיִּתְרַם מוֹרָה שְׁאֶפְרַיִם לְקַבֵּל לוֹי וּמְנַשֶּׁה לְקַבֵּל יוֹסֵף לְכֵן
אָמַר לְמַטָּה יוֹסֵף לְמַטָּה מְנַשֶּׁה פִי הוּא נִכְנַס תַּחַת אָבִיו בְּאוֹתוֹ פֶּרֶק לְהִיּוֹת בְּדִגְלִים וּלְבָאִי
הָאֶרֶץ שֶׁהָיוּ גַם כֵּן בְּדַמוֹת מְרַכְּבָה לְפָנֵס לְאֶרֶץ הַחַיִּים לְמַטָּה וְנִמְצָא שֶׁרֵאָה מִשָּׁה שֶׁיְהוֹשֻׁעַ
נִכְנַס תַּחַת לוֹי שֶׁהוּא הִנֵּה הַמַּעֲשֵׂר שֶׁל בְּנָיו שֶׁל יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר לְקַחוּ מִיְכָאֵל הִבִּיאוּ לְפָנָי
הַקַּב"ה לְכֵן הוֹסִיף מִשָּׁה י' עַל יְהוֹשֻׁעַ פִי הוּא לַעַת עַתָּה מַעֲשֵׂר עֲשִׂירִי וְהִי קוֹדֵשׁ וַיִּתְקַן
י' שְׁפָגְמוּ י' מְרַגְלִים לְכֵן סָמַךְ עַתָּה מִיָּד ב' פְּרִשִׁיּוֹת לְמְרַגְלִים הֵם חֲטָאוּ בְּאֲשֻׁכּוֹל שֶׁל עֲנָבִי
וְכָרְתוּ מִשָּׁם (דְּבָרִים לַב) אֲשֻׁכּוֹת מְרֻרוֹת לָמוּ לְכֵן יָבֵא הַבֵּן וַיִּכְפֹּר עַל הָאֵב וְצָוָה הַקַּב"ה
זֵינן לְנִסּוֹף לְכַפֵּר עָלָיו וְאִח"כ חֲטָאוּ בְּמָה שְׁאָמְרוּ אֶרֶץ אוֹכֵלֶת יוֹשְׁבֵיהָ וְכָלֵב וַיְהוֹשֻׁעַ א' פִי
לְחַמְנוּ הֵם לְכֵן צָוָה לְתַקֵּן מְלָחֵם הָאֶרֶץ לִיתֵן חֵלָה שֶׁהוּא עֲשִׂירִית הָאֵיפ' מִדָּה עֲשִׂירִית שֶׁל
עָשָׂר נְטִיעוֹת ז"ש ר' יוֹחָנָן לָמָּה נִסְמְכָה פ' ע"ז ל' חֵלָה לֹאמַר לָךְ שֶׁכָּל מִי שְׁמַקְטִים חֵלָה
מְבַטֵּל ע"ז הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי שְׁתִּיקוֹן חֵלָה הוּא תִּיקוֹן חֲטָא שֶׁל א"הר שְׁקִינְצִין
בְּנְטִיעוֹת וְהוּא חֲטָא ע"ז לְכֵן ב'פ' שֶׁל ע"ז וְשִׁעִיר עֲזִים לְחַטֹּת חֲסֵר א' פִי (מְשָׁלִי טז) נִרְגָן
מְפָרִיד אֱלוֹף גַּם הוּא מְלִשׁוֹן חֲטָא פִי עֵץ שְׁאֲכַל אֵה"ר חֲטָא הִי וּלְפִי שֶׁהִטְוִמָא בְּאִשָּׁה פִי
שְׁנַיִם בְּרוּחָה כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ כ"ד מִיָּנִי טוֹמָא לְאִישׁ לְכָף א' מַכ"ד וּבְאִשָּׁה כְּפוּלָה לְכָף א' מַמ"ח.

גַּם ע"מֶלֶק הוּא (יִשְׁעִיָּה מ) מ"ר מְדַלֵּי וּבַת זוּגוֹ הוּא לִילִי"ת כְּפָל מַר (שָׁם לַח) הִנֵּה
לְשִׁלוֹם מ"ר לִי מ"ר הָרִי שֶׁהִנְנוּקְבָא הִיא כְּפָל זָכַר לְכֵן גַּם תִּיקוֹן הָעֵיפָה אֲצֵל הַנְּקִיבָה כְּפָל
זֶה מַכ"ד וְזֹאת מַמ"ח וְתִיקוֹן עֵיפָה עַל יְדֵי אִשָּׁה גִלְמַד מְאֲבָרָהם שֶׁא' לְשָׁרָה (בְּרֵאשִׁית
יח) מְהָרִי שֶׁלֵּשׁ סָאִים אִיפָה שֶׁל א"הר שֶׁהִיא הִיָּתָה דִּיּוֹקְנָא שֶׁל חֲנוּה לְוִישִׁי וְעֲשִׂי עֲגוֹת פִי
אד"הר לֹא אִפִּיק מִיָּנָה חֵלָה צָוָה לְחֲנוּה לְהוֹצִיא חֵלָה מִן הָעֵיפָה וּלְטָהֲרָה: ג' מְצוֹת נְצֻטוּ
הַנְּשִׁים סִי' (מְשָׁלִי לַא) שְׁקָר ה"ח"ן וְהִבֵּל הִיּוֹפִי אִשָּׁה יִרְאָה י"י הִיא תַתְּהִלֵּל קִשָּׁה מְלַת
הִיא מִיּוֹתֵרֶת אֲבָל עַל מְלַת ה'ח"ן קָאִי שֶׁהִיא ה"דְּלָקָה ח"לָה נ"דָה בְּהַגְהוֹת מִיָּמוֹנִי מְבִיא
חַנ"ה נִקְרָאת כֵּן ע"ש שֶׁהִיָּתָה שְׁלִימָה בְּכָל ג' מְצוֹתֶיהָ ח"לָה נ"דָה ה"דְּלָקָה לְפִי שְׁקִלְקָלָה
בג' קִיטְרִין שֶׁל אָדָם פִי (וַיִּקְרָא יז) הַדָּם הִיא הַנְּפֶשׁ לְפִיכָף תִּלְקָה בְּחֲדָרֵי בִטְנָה פִי (מְשָׁלִי
יג) צְדִיק אֲנִיכָל לְשׁוֹבַע נִפְשׁוֹ וּבִטָּן רְשָׁעִים מְחַסְרִין הַנְּפֶשׁ הִיא קִלְקָלָה בְּרוּחַ וּגְרָמָה שֶׁתִּצָּא
(תְּהִלִּים קמו) רוּחוֹ יָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ וּגְרָמָה לְקִלְקֵל עֵיפָתוֹ שֶׁהוֹצֵבֶר עֲפָרוֹ כַּמ"ש בְּמִדְרָשׁ
מְשָׁל לְאִשָּׁה שְׁמִקְשָׁת עֵיפָתָה בְּמִים וּמִגְבַּהַת וְנוֹטְלַת חֲלָמָה מְבִינָתִים שָׁרָה גִלְגוּל חֲנוּה
תִּקְנָה שֶׁלֵּשׁ אֱלוֹ דִּהִיָּנוּ נִר דְּלוּק בְּרָכָה מְצוּיָה בְּעֵיפָה עָנָן קָשׁוּר עַל פְּתַחָה לְתַקֵּן פְּתַחֵי
נְדָה שְׁקִלְקָלָה בּוֹ הַקְּפוֹת שֶׁל נַחֲשׁ (בְּכוֹרוֹת) עֵיבוּרָה לּוֹ שְׁנַיִם (שַׁבָּת ל) הִיא כְּבָה נִרוֹ

שֶׁל עוֹלָם (מִשְׁלֵי כ) גַּר אֱלֹקִים נִשְׁמַת אָדָם לְכֹן צָרִיכָה לְהִדְלִיק גַּר בְּשֶׁפֶת פִּי אִזְ גַּר שֶׁל נִשְׁמוֹת דּוֹלֵק נִשְׁמָה יְתִירָה.

סוּד מִג"ן בִּר"מ עַל חֵלָה אֶתְמַר רָזָא דְמָלְהָ סְנֵהֲדָרִין הֵיוּ יוֹשְׁבֵין פְּחָצֵי גְוָרָן עֲגוּלָה קִטְנָה כ"ג סְנֵהֲדָרִי גְדוּלָה ע' גְרַמְזָה פ"תְרוּמוֹת ג"רן כ"ג כ"ן הָרִימוּ הָרִי ע' שְׁנִיָּהֶם יַחַד עוֹלִים מְנַן מִג"ן (חֲבִקוּק ב) י"י בְהִיכ"ל ז"ש ג"ץ הַיִּנְצָא מִתַּחַת פְּטִי"ש שֶׁהוּא בְגִי' חֲנוּךְ מִטְטְרוֹן עִם הַפּוֹלָל שְׁפּוֹלָל מִלֵּאכ"י ר"ח חֲמִים וּבְקִלְפָה ג"כ שְׁעֵטְנָז ג"ץ ר"א שִׁית ע"רִיסוֹתֵיכֶם ת"רִימוּ ח"לָה ר"ת בְּגִי' קִלִּיפ"ת נג"ה שֶׁהוּא רֵאשִׁית שְׁשִׁירֵיהָ נִיפְרִין שְׁמִחֵינֵיבִין יִשְׂרָאֵל לְהַרְיָמָה מִתּוֹךְ הַקְּלִיפּוֹת שְׁמִמְנוּ הַשְּׁפִיעַ לְחִיצוֹנִים רַק תְּרוּמָה לִי"י שְׁתָּבֵא בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה פְּתוּמָת גְוָרָן פֶּן תְּרִימוּ אֹתָהּ הוּא גְוָרָן הָאֵטָד גְּלָגוּל עֲרֹבוֹת שֶׁם זְוִיג הַנְּשִׁמָה וְנִפְרָד מִשֶׁם דְּכַר וְנִקְבָּא ר"ת רֵאשִׁיָּה ע"רִיסוֹתֵיכֶם ת"רִימוּ ח"לָה בְּגִי' עֲרֹבוֹת אַח"כ בָּאוּ ג' נְשִׁים וְתִקְנוּ פֶּל א' חֲנָה תִקְנ' נְדָה (שְׁמוּאֵל א א) וּפְנִיָּה לֹא הֵיוּ לָהּ עוֹד פְּנִים שְׁלֵמֹט'.

צָרְפִית תִּקְנָה חֵלָה. שׁוֹנְמִי תִקְנָה גַּר וְשָׁמֵן וְשִׁלְשָׁתָן יְלָדוּ מִסְטָרָא דְנִקְבָּא שְׁסוּדָם ש"יח ש"מִוֹאֵל י"וֹנָה ח"בִּקוּק גַּם יִצְחָק הֵיָה מִסְטָרָא דְנִקְבָּא פְּעַת חֲזִיה וּלְשָׂרָה בֵּן לְכֹן מִבְּעוֹתוֹתָא דְשְׁכִינְתָּא פְּרָחָה רִוְחָה חֲנָה יְלָדָה הֶבֶל וְלֹא הֵיָה בְּדָמוֹתוֹ שֶׁל אָדָם הֵרָאשׁוֹן לְכֹן נִהְרָג גַּם שְׁמוּאֵל (שֶׁם) וַיָּבִיאוּ אֶת הַנְּעַר אֶל עֲלֵי שְׁכַמְעֵט שֶׁהָרָגוּ וְכֹן יוֹנָה וְכֹן שׁוֹנְמִית (מְלָכִים ב ד) אֶת חוֹבְקָת בֵּן: בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא דְרַשׁ עַל שְׁנִקְרָא אֶרֶץ כְּנַע"ן חֲשָׁבוֹנוּ ק"ץ זְכוֹת אֲבָרְהָם שֶׁהוּלִיד אֶת יִצְחָק לִק' שְׁנָה וְשָׂרָה לְצ' שְׁנָה ע"ש לְפִי שְׂאָז בְּאוֹתוֹ פֶּרֶק הֵיָה מוֹטָל לְטַהַר כָּל הָאֲרָצוֹת שֶׁא"י עֵיֶסָה לְכָל אֲרָצוֹת וְעֵיֶסָת א"י חֲזִיבִית בְּחֵלָה לְתַקֵּן קִלְקוּל אֲד"הָרָ שְׂאָמֵר (בְּרֵאשִׁית ג) אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעֵבוֹרָהּ וְאֲד"הָרָ מְמָקוֹם כְּפָרְתוֹ נִבְרָא ז"ש וַיִּתְּנוּ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן וְאֵלּוּ לֹא חֲטָאוּ הֵיָה אִז מִיָּד מְתַקֵּן חֲטָא שֶׁל אֲד"הָרָ ז"ש (דְּבָרִים לֵב) עֲנַבִּימוּ עֲנַבִּי רֵאשׁ וְהֵם הִבִּיאוּ אֲשַׁפְלוֹת מְרֹרוֹת לְמוֹ וַיִּכְרְתוּ מִשֶׁם זְמוּרָה וְעָבְדוּ פְּרוּדָא וּבְאֶתֶר שֶׁהִי לָהֶם לְהַפְרִישׁ חֵלָה וּלְמִיטְרָ מִצָּה עָבְדוּ מִצָּה פְּרוּסָה וַיִּשְׁאֹוּהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים שֶׁהִי לָהֶם לְיִקְחַת תְּרוּמָה תְּרִי מִמָּאָה ז"ש בְּמוֹט בְּשָׁנִים ב"פ מ"ט לְכֹן אָמַר וַיִּשַׁח"טֵם בְּמִדְבָר ח' ט' שִׁימוּ כִּיגְרָמוּ שְׁנַעֲשֶׂה מֵה' ח' כְּמִבְּנֹאֵר בְּתִיקוֹנִים שְׁנָה הַחֲטָא בָּא לֵאד"הָרָ עֲבוּר שֶׁלֹּא הוֹצִיא חֵלָה לֹא חֵל בִּיָּה ה' וְעֵבִיד ח' תַּמָּן מוֹתָא וּכְשֶׁרָאָה מִשָּׁה קִלְקוּל י' שֶׁהִיא הַטָּפָה סוּד חֵלָה מִן י' מְרַגְלִים הוֹסִיף י' לִיהוֹשֻׁעַ שֶׁהוּא י' שֶׁל שְׂרִי שְׁחָלְקָה עַל ב' הֵהִיִן (בְּרֵאשִׁית מִז) הָא לְכֶם זָרַע וְהוֹסִיפָה בְּרֵאשׁ צְדִיק כִּי עָלְיוּ מוֹטָל לְטַהַר הָעֵיֶסָה לְכֹן אָמַר כְּבוֹאֲכֶם וְתִגִּין עַל ה' שֶׁל חֵלָה לְהוֹדִיעַ ל"ח שְׁנָה יִשְׁהוּ בְּתִיקוֹן זֶה וְכָל אוֹתָן ל"ח שְׁנָה הֵיוּ גְזוּפִין גַּם יְהוֹשֻׁעַ מִבְּנָיו שֶׁל יוֹסֵף שְׁעָלְיוּ הֵיָה מוֹטָל לְתַקֵּן הָעֵיֶסָה עָלְיוּ נְאָמַר ג"כ מְשִׁיחַ בֵּן יוֹסֵף (שְׁמוּאֵל ב יב) גַּם י"י הָעֵבִיר חֲטָאָתָהּ לֹא תָמוּת בְּהָאֵי ג"ם אֶתְכַפֵּר דָּוִד וְהָאֵי אִיהוּ שְׁעִינְרָא דְחֵלָה מ"ג בְּצִים וְעוֹד חוֹנָמַשׁ בִּיצָה רְמִיז וְחִמְיִשִּׁיתוּ יוֹסֵף עָלְיוּ בְּזוּהָר פ' וַיִּצָּא וּבְשָׁעָה שְׁמָכְרוּ אוֹתוֹ שְׁיִסּוּ בּוֹ הַכְּלָבִים (בְּרֵאשִׁית לז) וַיִּתְנַפְּלוּ אוֹתוֹ עַל אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ שֶׁהוּא סוּד טָפָה טְמָאוּ הָעֵיֶסָה (שֶׁם) וַיִּשְׁבוּ לְאָכַל לָחֶם בְּמִכְרֹתוֹ וְלֹא אִפְיָקוּ מִיָּנִיָּה חֵלָה ז"ש יוֹסֵף (שֶׁם מ) כִּי גִנַּב גִּנְבֹתֵי מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים וְגַם פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה לְתַקֵּן הָעֵיֶסָה כִּי תוֹעֵבֶת מְצָרִים לְאָכּוֹל לָחֶם עִם הָעֵבְרִים וְלָכֵן יָרְדוּ לְמִצְרַיִם לְשִׁבּוֹר בַּר כְּמִבְּנֹאֵר בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים ב) נִשְׁקוּ בַר ע"ש בִּר"מ כִּי מִשָּׁה שֶׁהוּא תִיקָן הָעֵיֶסָה לְגַמְרֵי שֶׁהִי ק"ך שְׁנָה וְעַמַּד ק"ך יוֹם עַל הָהָר נִקְרָא לְעֵילָא בַר לְמִטָּה רַב שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֵל אוֹתוֹ נִעַר

כּוֹנֵן אֲבָרָהֶם לְתַנּוּן רַחֵם וְטוֹב שֶׁהוּא עוֹלָם שְׁפָלוֹ טוֹב וְיִתֵּן אֶל הַנַּעֲרָה לַעֲשׂוֹתוֹ שֶׁהִיא לֹא
לְתַנּוּן הַעֲיִסָּה לְכֹן אָמַר שֶׁל"ש סֵא"ם בְּגִי מִשִּׁי"ח ב"ן אֲפֵרִי"ם שֶׁהוּא סוּד אֵיפָה שְׁלִימָה
וְצָדֵק וְלִפִּי שְׁאֵיפָה הוּא ע"ב לְגִינ (תְּהֵלִים פֶּט) כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה ר"ל אֵד"הר
שֶׁהִיא אֵיפָה שְׁלִימָה שֶׁהוּא עוֹלָם מְלֵא עַל שֵׁם מְלֵא כִּי מִלּוֹי שֵׁם יוֹד הִי נִיּוּ הִי בְּיֹדֵינּוּ הוּא
ע"ב בְּגִי חֶסֶד ז"ש (שֵׁם) חֶסֶד י"י עוֹלָם אֲשִׁירָה ר"ל שֵׁם שֶׁל י"י בְּמִלּוֹי תִּמְנָן תִּמְצָא
עוֹלָם מְלֵא שֶׁהוּא חֶסֶד לְכֹן נִבְרָא הָעוֹלָם בּו' יְמֵי הַשְּׁבוּעַ תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מְלֵא בּו' כִּי בּו'
יְמֵים יֵשׁ ע"ב שְׁעוֹת וּבִהֵן נִבְרָא הָעוֹלָם בְּחֶסֶד כִּי עוֹלָם מְלֵא נִבְרָא בְּשֵׁם מְלֵא שֶׁהוּא
בְּחֶסֶד וְנִחַלֵּק עַל ג' פְּעָמִים כ"ד לְכֹן הָיוּ יִשְׂרָאֵל נִחַלְקִין עַל ג' מִשְׁמֹנֶת כ"ד כְּהוֹנָה כ"ד
לְוִיָּה כ"ד מַעֲמָדוֹת וְלִפִּי שֶׁהַנִּזְוֹנָה יוֹצֵאת מִבֵּין חֲדוּהֵי דו"א לְכֹן מְזוּזָה בּו' שְׁלִישֵׁי הַדָּלַת
וְכֹן הֵלֵב מְזוּזָה בְּתַחֲלַת שְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל אָדָם וּמִבֵּין ב' שְׁלִישֵׁי זְעִיר יוֹצֵאת נְזֻקָה לְכֹן
הָאִישׁ לֹקֵחַ חֶלֶה א' מִצַּד שֶׁהוּא חֶלֶק הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּחַלֵּק לִכ"ד שֶׁהוּא פֶּד א' אֲבָל הָאִשָּׁה נוֹתֵנָת
חֶלֶה א' מִמ"ח חֶלְקִים שֶׁהֵם ב' פְּדִין אַחֲרֵים כִּי ג' פְּדִין הֵם עַל ג' קִיטְרִין עַל ג' עֲלָמִין וְרִזָּא
(יִשְׁעֵי נֹד) וְשִׁמְתִי כ"ד כ"ד שְׁמִשׁוֹתֶיהָ וְכֹן בְּצִיצִית ב' שְׁלִישִׁים עֲנָף וְשְׁלִישׁ גְּדִיל ז"ש
וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ כִּשְׁתָּרָאוּ סוּד זֶה לֹא תִתּוֹרֵוּ אַחֲרָי לְבַכְּכֶם כִּי גַם לְבוֹ שֶׁל אָדָם הוּא בְּתַחֲלַת
שְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן וּמִצִּינּוֹ לְמִדֵּין שְׁפָל ג' מְצוֹת (תְּהֵלִים לֹד) חוֹנָה מְלֵאָה י"י סְבִיב לִירֵאִיו
הֵם כְּלָם רוֹמְזִין עַל סוּד זֶה מְזוּזָה תַּחֲלַת שְׁלִישׁ הָעֲלִיּוֹן גַּם תְּפִילִין נֶגֶד הֵלֵב שֶׁהִיא בְּתַחֲלַת
שְׁלִישׁ גַּם צִיצִית שֶׁהוּא מְפָרֵד מִלְּשׁוֹן (יְחֻזְקָאֵל ח) וְיִקְחֵנִי בְּצִיצִית רֵאשִׁי עַל שֵׁם (שִׁיר ב)
מִצִּיץ מִן הַחֶרֶפִּי הוּא ג"כ ב' שְׁלִישֵׁי עֲנָף וְשְׁלִישׁ גְּדִיל אֵם נֶאֱמַר שְׁמֵרְמוֹ עַל סוּד ג'
עוֹלָמוֹת בִּי"ע סוּד ד' צִיצִית הֵם ד' פְּעָמִים ב"ן שְׁבֹד' יְסוּדוֹתֵכִי ל"ט פְּרִיכוֹת ח' חוֹטִין סוּד
ב"ן ד"פ ב"ן הוּא יִצְחָק וְכֹנֵן קִנְיָן פְּנִיגָד שֵׁם קִנְיָן הָרִי קִנְיָן ב"ן בְּגִי בֵּא"ר הָרִי ד' בְּאֵרוֹת
דְּחַפֵּר יִצְחָק אֲלִיבָא דִר' יְהוּדָה (בְּרֵאשִׁית כו) וְיִשָּׁב יִצְחָק בְּגֵר הֵם סוּד תְּפִילִין שְׁיֵשׁ בְּהֵן
תִּיבּוֹת וּמִנֵּן גֵּר' שְׁיֵשׁב כָּל הַיּוֹם בְּטִלִית וְתְּפִילִין בְּזִכוֹת ג' מְצוֹת אֱלוֹי יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם:
(חֶסֶר) עֲנִין זֶה הַפְּרָשָׁה עַל הָעֲתִיד בִּימֵי מִשִּׁיחַ בְּבוֹאֲכֶם בְּבִיאַת כְּנֹלְכֶם שְׁפָל יִשְׂרָאֵל יִשׁוּבוּ
אִישׁ לְאֶהְלוֹ שֶׁא"י תִּהְיֶה הָאָרֶץ מוֹצֵיא גְלוּסְקָאוֹת וְכִלִּי מִיֵּלֶת כְּדֹאֲמֵרִינֵן סוּף כְּתוּבוֹת ז"ש
וְהִיא בְּאֲכֻלְכֶם נִטַל הַקֶּב"ה שִׁיחָתֶם שֶׁל אֲבוֹת וְעָשָׂה מִפְתַּח שֶׁל גְּאוּלָּה לְקַיִם (יֹאֵל ד)
וְהִיא בִּיּוֹם הַהוּא יִטְפוּ הַהָרִים עָסִיס אִין וְהִיא אֵלָּא שְׁמִחָה יִשְׂמַח י"י אֲזַ בְּמַעֲשָׂיו שְׁיִסְלְקוּ
הַקְּלִיפּוֹת מִן הָעוֹלָם ג' אֱלוֹ: קֵשׁ תְּבֹן מוֹץ (שְׁמוֹת כב) וְאֲנָשִׁי קוֹדֵשׁ תִּהְיֶינּוּ לִי (יְרֵמְיָה ב)
קוֹדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִי"י רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ וְיִהְיֶה אֲזַ גְלוּסְקָא מִן הָאָרֶץ כְּאֲשֶׁר הִיָּתָה מִתַּחֲלָה
קוֹדֵם חֶטָּא אֵד"הר כִּי אַחַר הַחֶטָּא אֲתָמַר עֲלִי' (בְּרֵאשִׁית ג) אַרְוֶה הָאֲדָמָה בְּעֵבֶרֶךָ
מִלְּשׁוֹן (הוֹשַׁע ה) וְיִאֲכְלוּ מִעֵבֹר הָאָרֶץ כִּשֵׁם שֶׁהוּא הַמְּשִׁיחַ קְלִיפָה עַל עֲצָמוֹ כֹּן הַמְּשִׁיחַ
קְצִיפָה עַל חֶטָּה שֶׁנִּבְרָאת בְּשִׁבְלֵי עֵץ שְׁאֲכַל אֵד"הר חֶטָּה הִיָּתָה וְאֵף לְאַחַר שֶׁהִצְמִיחָה דָּן
אוֹתוֹ בְּאֲמָרוֹ (בְּרֵאשִׁית ג) בְּזִיעַת אֲפִיָּה תֹאכַל לֶחֶם עֵבֹר (שֵׁם) קוֹץ וְנִרְדַּר שֶׁהִצְמִיחַ עַל
עֲצָמוֹ וְנִתְמַעֲטוּ הַמְּאֹרוֹת כִּי מִתַּחֲלָה (דְּבָרִים לג) וּמִמִּגְד תְּבוּאוֹת שְׁמֵשׁ וְנִתְמַעֲטוּ אֵח"כ
עַל חֶד מִן שִׁמ"ג חֶלְקִים (הוֹשַׁע י) וְיָבֵא כַּגִּש"ם לְנוֹ לַע"ל אֲזַ קְלִיפַת חֲטָיִם שֶׁמִּמֶּנָּה הַסּוֹבֵין
תִּתְבַּשֵּׁל הֵיטֵב וְהַקְּמַח מִבְּפָנִים יִהְיֶה מְקוּבָץ לֹא נִפְרָד וְיִהְיֶה הַכֹּל יַחַד כְּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה
שֶׁהִיָּתָה גְלוּסְקָא בְּאָרֶץ רֵאשׁ שֶׁבּוֹלֵת וְשִׁיעוֹר כָּל גְלוּסְקָא עֲשִׁירִית הָאֵיפָה ז"ש (תְּהֵלִים
עב) יְהִי פִיסַת בֵּר בְּאָרֶץ בְּרֵאשׁ הַהָרִים ר"ל שִׁיָּהְיֶה שִׁיעוֹר רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם תְּרִימוּ
חֶלֶה ז"ש וְהִיא בְּאֲכֻלְכֶם אֲזַ מִלֶּחֶם הָאָרֶץ מִמֵּשׁ זֶה שְׁאוּמְרִים הַבְּרָכָה הַמוֹצֵיא לֶחֶם מִן

הָאָרֶץ וְקָשָׁה לָמָּה לֹא א' חֹטֵה מִן הָאָרֶץ וְעוֹד הֲלֹא בְּמוֹצֵיא כ"ע לֹא פְּלִיגֵי דְאֶפְיֵק מִשְׁמַע שְׁהִיא לְשַׁעֲבַר הוֹצִיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ וְלָמָּה אֵין אָנוּ אוֹמְרִים אֲלֵיבָא דכ"ע מוֹצֵיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ וְאֶמְרֵי בְּגִמְרָא (בְּרִכּוֹת לח) מִשְׁתַּבְּחִין לִי רַבְּנָן לר' זִירָא דְאָדָם גְּדוֹל וּבְקֵי בְּבְרָכוֹת א"ל לְכַשְׁיבָא לִיְדָכֶם הִבִּיאוּהוּ לִיְדֵי פֶתַח וּא' מוֹצֵיא אָמַר זֶה הוּא שְׂאוֹמְרִים עָלָיו שְׁהוּא אָדָם גְּדוֹל אֲלֵמְלֵא א הַמוֹצֵיא אֲשַׁמְעִינָן הִלְכְתָּא פְּרַבְּנָן וְתוֹס' פִּירְשׁוּ אַע"ג שְׂבִמוֹצֵיא כ"ע לֹא פְּלִיגֵי דְאֶפְיֵק מִשְׁמַע בִּירוּשְׁלַמִּי מְפָרֵשׁ שְׁלֵא לְעַרְב אוֹתִיּוֹת ע"ש אַבְל לְדַעְתִּי שְׂאוֹמֵר לְשׁוֹן דְּמִשְׁתַּמַּע לְהַבָּא וְלְשַׁעֲבַר פִּי כְּמוֹ שְׁמַקְוֹדָם חֹטֵא אד"הר הוֹצִיאָה אָרֶץ גְּלוֹסְקָאוֹת כֹּן תִּהְיֶה לַע"ל שְׁיוֹצֵיא לְחֵם מִשְׁמַע מִן הָאָרֶץ לְכֹן א' אִז בְּאַכְלָכֶם אֵת לְחֵם הָאָרֶץ מִמֶּשׁ אִז תְּרִימוּ תְרוּמָה לִי"י וְנִקְרָא עוֹמֵר עַל שֵׁם עוֹמֵר שְׁהוּא לְבָדוּ גָמַר מְלֹאכְתּוֹ וְרָאוּי לְאַכִּילָה כְּמוֹ הַפֶּת שְׁנִקְרָא ע"ש אֶפְיֵיהּ וְהִפְטָרָה.

וְזֶה סוּד יַעֲקֹב שְׂרָאָה סוֹלָם וְרָאָה קוֹמַת אד"הר שֶׁהִי אֹרוֹ מְסוּפָה עוֹלָם עַד סוּפוֹ וְהוּא שְׁוֹפְרִיָה דְאָדָם אָמַר (בְּרִאשִׁית כח) וְהִי ד' לִי לְאֶלְקִי וְנָתַן לִי לְחֵם לְאַכְלוֹל שְׂאֲכִילְתּוֹ יִהְיֶה כְּבַתְחִלָּה לְחֵם לְאַכְלוֹל וּבְגֵד לְלַבֹּשׁ שְׂתוֹצֵיא פְּלִי מֵלֵת מִיַּד לְלַבֹּשׁ בְּלִי מְלֹאכּוֹת כְּמוֹ שֶׁהִי קוֹדָם חֹטֵא אָדָם הֲרֵאשׁוֹן ז"ש וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשׂוֹר אֲעֲשֶׂרְנּוּ לָךְ ר"ל הָעוֹמֵר הוּא שְׁיַעֲוֹר חֲלָה שְׁהוּא עֲשִׁירִית הָאֵיפָה וְהָאֵיפָה עֲשִׁירִית כּוֹר הָרִי שֶׁהִקְב"ה יָצַר מִתְחִלָּה לְמַעַן שְׁמוֹ הַגְּדוֹל שְׁמוֹרָה שְׁפָל גְלוֹסְקָא הוּא שְׁיַעֲוֹר חֲלָה וְזֶה סוּד גְּדוֹל וְכֹן יְהִי לַע"ל ז"ש תְּרִימוּ תְרוּמָה לִי"י לְשֵׁם י"י כִּי יֵשׁ בְּחֲלָה מ"ג בְּצִיִּים וְחֻמֹּשׁ בִּיצָה שְׁהוּא רִי"ו חוּמ"ש בְּצִיִּים בְּגִי מִשִׁי"ח וְהַסּוּד (תְּהִלִּים כג) כּוֹסֵי רוּי"ה ה' רִי"ו הָסֵר ט' חֲנוּמְשִׁין שְׁהוּא שְׁיַעֲוֹר חֲלָה מִן הָאִישׁ א' מִכ"ד נְשָׂאָר בְּרָה מְצוֹת י"י ב"רה מְאִירַת עֵינַיִם ז"ש מְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם שְׂתִהְיֶה עַל הַשְּׂדֵה מִן רֵאשׁ הָרִים שְׁיִהְיֶה פֶּסֶת בַּר בְּאָרֶץ תְּרִימוּ חֲלָה ז"ש בְּרֵאשִׁית בְּזִכּוֹת חֲלָה בְּזִכּוֹת מַעֲשָׂרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם כְּשֶׁנּוֹתְנָת הָאֲשֶׁה שְׁיַעֲוֹר וְלָכֵן תִּגְיֵן עַל ה' שֶׁל חֲלָה לְעוֹרֵר ה' פְּעָמִים חֲלָה הִיא שֵׁם י"י דְאִי בְּפִסּוּק הַקּוֹדָם וְאֶפְשָׁר לְתַרְץ כְּפָל הַפִּסּוּק א' עַל הָעֵבֶר קוֹדָם חֹטֵאוֹ שֶׁל אד"הר וְהִב' לַע"ל כְּשִׁיחֻזֹּר כְּבֵרֵאשׁוֹנָה ז"ש רֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם הִיָּה עַל הַשְּׂדֵה כְּשִׁיַעֲוֹר חֲלָה וּמִזֶּה אָנוּ לוֹמְדִין דִּין תְּרוּמָה שְׁיִהְיֶה א' מַעֲשָׂרָה כְּתוּרֵמַת גֹּרֶן שְׁהִיא מַעֲשָׂר כֹּן תְּרִימוּ אוֹתָהּ שְׁיִהְיֶה עֲשִׁירִית הָאֵיפָה וְהָאֵיפָה עֲשִׁירִית הַכּוֹר וְאִח"כ אָמַר עַל לַע"ל כֹּן מְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ ג"כ לִי"י לַע"ל לְדוֹרוֹתֵיכֶם כְּשִׁיבָא אִי"ה זְמַן לְחַדֵּשׁ (שָׁם קג) כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי וְהִנֵּה מְרַגְלִים הִיָּה לָהֶם לְתַמְנָן הָעֵסָה שְׁהוּא סוּד אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ מֵה שְׁקִלְקִלוּ בְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק בְּאֶמְרוֹ וַיִּתְּנַפְּלוּ וְגָרְמוּ וּפְגַרְיָכֶם א"תֶּם י"פִּלוּ ב"מִדְּבַר ה"זֶה וּבְזֶה גָרְמוּ אִיב"ה אַחֲרַת בְּחֻזְרָבָן וּמִשָּׁה כְּשִׁרָאָה שְׂאִין פֶּח בִּינְדָם לְתַמְנָן אוֹת הוֹסִיף לִיהוֹשֻׁעַ אוֹת זֶה מֵה שְׁנִלְקַח מִן שָׂרָה אֲמִנּוּ וְעָשָׂה עֲטָרָה לְרֵאשׁוֹ וְהִנֵּה כָּלֵב מִדְּבִית יְהוּדָה קָא אֲתִי וְיִהוֹשֻׁעַ מִזְרַע יוֹסֵף קָא אֲתִי עַל יְדֵי שְׁנִיָּהֶם נִכְנְסוּ לֵא"י וְכֹן לַע"ל אָנוּ מְקוּוִים מִשְׁנֵי שְׁבָטִים אֵלוּ יִבְנֶה בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהֵם ב' כְּרוּבִים בְּרִקִיעַ אֲשֶׁר עָלֵיהֶם הַתְּפִלָּל יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית מח) הַמְּלֶאֶךְ הַגּוֹ"אֵל או"תִי עַל אוֹתוֹ בְּרִית קוֹדֵשׁ שְׁיִו מְכָל רַע יִבְרָךְ אֵת הַנְּעָרִים שְׁהֵם בֶּן דָּוִד בֶּן יוֹסֵף וְלְדַעְתִּי רִזָּא עֲלָאָה גִילָה כָּאֵן סוּד אִיְדָרָא שֶׁל רִשְׁב"י דְּלִית לָךְ מִיְלִי דְלֹא אִיְתַרְמִינָה מִשָּׁה בְּאוֹרֵינִת' קב"ה כָּל מִילִין סְתִימִין דְּאִיהוּ עֵבֶיד אַעְיִל לוֹן בְּאוֹרֵינִתָּא קְדִישָׁא.

הִנֵּה רִשְׁב"י פֶּתַח אִיְדָרָא עַד אִימַת נִיְתַבְּקֵבֵק יוֹמָא דְחַד סְמְכָא שְׂרָאָה שְׁהָעוֹלָם מְתוּמוּט וְאַפְּי' בְּסוּד הָאֲחוּר לֹא הִיָּה יוֹשֵׁב אֲלֵא בְּקִיּוּמָא דְחַד סְמְכָא עַל הַהוּד כִּי (אִיכָה א) נְתַנְנִי

שְׁנֵי מֵמָה כָּל הַיּוֹם דו"ה ר"ל כָּל הַיּוֹם שְׁאֵנוּ בְּגִלוֹת אֶז הַיּוֹדֵי נְהַפְּךָ וּמוֹלֵם עוֹמֵד עַל רֶגֶל אֶחָד וְהוּא דו"ה וְכֵן בְּאֶלְפֵי חֲמִישֵׁאָה הַגְּלוֹת שֶׁהוּא נֶגֶד סְפִירַת הַיּוֹד וְלָכֵן תִּיקָן רִשְׁב"י הַכְּנָה בְּמַלְכוּת שְׁתֵּהָ אֹרֶה מְקַבֵּל מַג' וו"ם שֶׁהוּא סוּד רִי"ו וְכֵן אִיְדָרָא בְּגִימ' רִי"ו וְשֵׁם שֶׁל ע"ב כְּלוֹ עָגוּל וְכֵן אִיְדָרָא הוּא תְּרַגּוּם שֶׁל גִּוְרָן ז"ש כְּתְרוּמַת גִּוְרָן פֶּן תְּרִימוּ אֹתָהּ שִׁירִים הַשְּׂכִינָה לְהִיּוֹת לָהּ הַכְּנָה גִּוְרָן שֶׁהוּא עָגוּל כְּתְרוּמוֹ אִיְדָרָא שֶׁהוּא סוּד רִי"ו וְכֵן תְּרִימוּ אוֹתָהּ: ד' כְּנָפוֹת לְקַבֵּל ד' רֶגְלֵי הַמְּרַכְּבָה שֶׁהֵם דְּמִיּוֹן (יִשְׁעֵי' יא) וְנֶעַר קִטָּן נוֹהֵג בָּם הוּא מְטַטְרוֹן וְהֵם הָעוֹמְדִים לְקַבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל מִד' כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ כִּי הֵם שׁוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל מִן ד' רוּחוֹת הָעוֹלָם וּמְקַבְּצִין מִכָּל כְּנָף נִיצוּצוֹת טְהוֹרוֹת שִׁיּוּרְדִין לְשֵׁם מִן יִשְׂרָאֵל ז"ס (שָׁם כד) מְכַנֵּף הָאֶרֶץ זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק הֵם הַנִּיְדָחוֹת (שָׁם) בְּנֹגְדִים בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגְדִים.

גַּם נִרְמַז בְּפָסוּק זֶה שֶׁהַטְּלִית בְּד' תִּיקוּנֵינוּ שְׁמַתְקֵן הָאָדָם בְּכָל יוֹם לְקַבֵּל ד' עוֹלָמוֹהָ בְּעוֹבְדָא וּבְמִלְוִילָא יִפְנֶה וַיִּטּוֹל יָדָיו לְקַבֵּל עֲשֵׂיָה טְלִית נֶגֶד יְצִירָה כִּי זְעִיר עַד חֲצָיו הִיא מְכוּסָה לְעֵילָא נֶעַר יִשְׂרָאֵל עִם לָאָה וְכֵן הוּא בִּיצִירָה תִּמְן מְקַנֵּן מְטַטְרוֹן חֲצָיו הוּא טוֹב לְפִי שֶׁהוּא מְכוּסָה שָׁם וְתַפְלָה שֶׁל יָד הוּא תַּפְלָה דְּמִיּוֹשֵׁב (שְׁמוֹת יז) כִּי י"ד עַל כ"ס ר"ל תַּפְלָה שֶׁל יָד צָרִיף לְהַנִּיחַ מִיּוֹשֵׁב נֶגֶד עוֹלָם הַפְּסָא בְּרִיאָה וְתַפְלָה שֶׁל רֹאשׁ נֶגֶד אֲצִילוֹת לְקַדָּם מְלָכָא עֵלְאָה בְּעֵינֵינוּ לְמִיקָם עַל כֵּן תַּפְלָה שֶׁל רֹאשׁ כָּל תִּיקוּנֵינוּ בְּעַמִּידָה הֵן לְהַנִּיחַ הֵן לְחַלּוֹץ כַּמ"ש בַּש"ע וְכֵן בְּדִבּוּר ד' אֵלּוֹ קְרַבְנוֹת לְקַבֵּל עוֹלָם הָעֲשֵׂיָה עַד בְּרוּף שְׁאָמַר אַח"כ זְמִירוֹת בִּיצִירָה עַד יוֹצֵר אוֹר וְאַח"כ עַד גָּאֵל יִשְׂרָאֵל בִּישִׁיבָה נֶגֶד בְּרִיאָה וְאַח"כ מְקַדָּם מְלָכָא עֵלְאָה בְּעֵינֵינוּ לְמִיקָם עַמִּידָה ז"ש מְכַנֵּף הָאֶרֶץ שֶׁהוּא טְלִית זְמִירוֹת שְׁמַעְנוּ כִּי הַטְּלִית לְזְמִירוֹת מוֹרִין עַל עֵינֵינוּ יְצִירָה.

כְּנָפוֹת לְשַׁחַר לְקַבֵּל עֲשֵׂיָה (שִׁיר ו) הַנְּשַׁקְּפָה כְּמוֹ שַׁחַר לְכֵן צִיצִית שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְּצוֹת שְׁאָמַר וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מְצוֹת ה' כְּתַב רִשְׁב"י שֶׁהוּא שְׁקוּל מְמַשׁ בְּשַׁקֵּל שְׁוֶה צִיצִית עוֹלָה ת"ר ח' חוּטִין ה' קֶשֶׁרִים הָרִי תְּרִי"ג וְכֵן (תְּהִלִּים קמז) גִּדְח"י יִשְׂרָאֵל בְּגִימ' תְּרִי"ג וְקֶרַח חֶלֶק עַל כָּל תְּרִי"ג מְצוֹת בְּטְלִית שְׁכָלוֹ תְּכַלֵּת לְכֵן אָמַר מֹשֶׁה הַבְּדִיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם הַנּוֹעְדִים עַל י"י כִּי ג' תִּיבֵּן אֵלּוֹ י"י אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִימ' תְּרִי"ג וּכְשֶׁתִּקַּח צ"ט כְּרִיכוֹת ז' ח' י"א י"ג הָרִי מְרַכְּבָה שְׁלִימ' אַבְרָהָם יצח"ק יַעֲקֹב דו"ד סוּד בְּרִית בֵּין בְּתֵרִי"ם הָכִי הָיוּ: סְמִיכוֹת פְּרֻשַׁת צִיצִית לְמִקוּשׁ יֵשׁ בּוֹ סוּד גְּדוּל כִּי כְּמוֹ שְׁצִיצִית הִיא בְּסוּד וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ עַל אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ אֲתָמֵר לְכֵן מְקוּשׁ יֵצֵא מ"קו ש"ש לְכֵן צִיצִית עוֹלָה ת"ר בְּכָלְלוֹת עֶשֶׂר וְעֶשֶׂר לְמֵאָה וְכֵן נְחַלְקִין לֵב' חוּטִין כָּל חוּט שְׁזוּר לְשָׁנִים שֶׁהוּא כְּנֶגֶד זְכוּר וְשִׁמּוֹר טוֹב וְרַע מ"ע מְצוֹת ל"ת וְכֵן שְׁבַת הִיא זְכוּר וְשִׁמּוֹר לְכֵן נֶאֱמַר בְּשִׁבְתָּ לְדַרוֹתֶם וְכֵן בַּפ' צִיצִית רַבִּי נְהוֹרָאִי בְּזוֹהַר רוּחַ וְכֵן בְּפָסוּק (מִשְׁלִי ל) שְׁ"מִמִּית בְּ"יָדִים ת"ת פֶּשֶׁר ר"ת שְׁב"ת וְנִרְמַז (שָׁם יד) וְאוֹלֵת בִּידִיָּה תַּהֲרִסְנוּ אֲשֶׁתוֹ שֶׁל קֶרַח שְׁנִתְּנָה עֲצָה לְחַלּוֹק עַל (שְׁמוֹת לָהּ) חֲכָמַת לֵב בְּיָדֵיהָ טוֹו וְעוֹלָם הַיְצִירָה טְלִית נִקְרָא יָד ז"ש (שְׁבַת כה) אָמְרוּ עָלָיו עַל ר' יְהוּדָה בַּר אֵילְעִי שֶׁהִיא רוּחַץ פְּנָיו יָדָיו וְרִגְלָיו פְּנָיו תִּיקוּן בְּרִיאָה יָדָיו תִּיקוּן יְצִירָה רִגְלָיו תִּיקוּן עֲשֵׂיָה וְלֹא עֲשֵׂה אֵת רִגְלָיו.

וְאִיִּקְשִׂי לָךְ הֵלֵא יָדָיו שֶׁל אָדָם הֵם לְמַעַלָּה מִן הַטְּבוּר וְאָדָם לְמַטָּה נֶגֶד זְעִיר וְהֵלֵא יָדָיו הֵם לְמַעַלָּה. וְהַתִּירוּץ כְּשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט הָאָדָם יָדָיו לְמַטָּה לְכֵן בְּפָסוּק (יְחִזְקִאל ח) וַיִּשְׁלַח תְּבַנִּית

יד יצרה דמות י"ד פי ע' שרים נחלקין על ה' ידות (שם) ויקחני בציצת ראשי למדו חו"ל
אין ציצית אלא ענף לפי שטלית הוא סוד עולם יצירה דמתפסה תמן מטטרון עד חציו
הוא טוב ומחציו ולמטה מתאחזין בו רע לקח מקח רע לעצמו לאפוקי טוב ומשה שהי'
טוב התחיל במזמור (תהלים צב) שיר ליום השבת על קרח (שם) טו"ב להודו"ת ליי"י
ולומר לפי שקרח לא רצה לומר שהיה לוי ולכן אמר משה בקר ויודע י"י (שם) להגיד
בבקר חסדה (בראשית א) וירא אלקים א"ת האו"ר בגי' תר"ג ששקולה ציצית כנגד
תר"ג כי טוב זה ענין שאול שפגם בימין עליון בשעה שהמית את פהגי נוב ימין עליון
רק לפי שהיה זהיר במצות ציצית הגין בעדו כי ד' ציצית הן לקבל ד' מלאכים רגמ"ן
נע"ר קט"ן נוה"ג ב"ם שהוא מטטרון שר היצירה רזא דטלית לכן הטלית עד רובו של
אדם מכסה פן זעיר דמקנן ביצירה מכוסה מחציו ולמעלה מן אמא לכו נקרא מטטרון
עץ הדעת טוב ורע מחציו ולמעלה טוב מחציו ולמטה רע: דוד כשפנת (שמואל א כד)
כנף של שאול בזה גרם לשבר ימין העליון כי נשתברה המרכב"ה (עמוס ט) הך הפפתור
לכן אמר לו שמעי בן גרא בן איש הימיני בתיבת ג'ר'א נחסרה הימין גבריאל ר"פאל
או"ריאל והוא נתקנא על מיכאל שהוא מימין ז"ש בן איש הימיני ובזה חטא דוד שקרבו
ימי הזקנה (מלכים א א) ולא יחם לו לפי שלא חמל על בגדים גם נרמזו ג' שנתנו לו
חיים י"רד ח"נוך מ"תן שלח נרמזו ס"ת (תהלים טז) תודיענו"י אור"ח חיי"ם.

(שם קלט) גלמי ראו עיניך שהיה ראוי להיות גולם (שם) ימים יוצרו ול"א אח"ד בה"ם
ר"ל לא מן א' באו שני דוד רק הרבה חלקים יש בו וס"ת אד"ם לא מן אד"הר לבד: בפ'
ויאמר יש בו ס"ט תיבין נגד ג' שורות של סנהדרין גדולה כ"ג לכל שורה דאינון נה"י
של זעיר פי פרשה ראשונה רמז לראש פרשה שניה לחג"ת שלישית לנה"י זעיר ויש
נשיא ואב"ד ושכינה על גביהם הרי ע"ב לכן חוזר ש"ץ י"י אלקיכם אמת להשלום ע"ב
י"י לתשלום מדת נשיא אלקיכם מדת אב"ד אמ"ת שכינה עלאה דאיהו כ"א פעמים
אהי"ה בגי' אמ"ת בסוד (שמות ג) אהיה אשר אהי"ה ציצית עולה ת"ר אותיות שם
אלהים ק"ך צירופים ויש בשם אלקים ג"כ שם של ב"ן כמ"ש (איוב א) ויבואו בני
האלקים כיצד ה' אותיות אלקים י"ג מילוי ל"ד מילוי המילוי הרי ב"ן נסוד בני אלהים
פ' ב"ד הרי ב"ן ובזה ד' ציצית לקבל תם ותכלת לקבל ים פי יש פרוכת מפסיק בין
אצילות לבריאה כשרוצים להסתפל בקדש בגוון תכלת מחאן באנפונה ומעפבין שלא
להסתפל בהן.

ציצית בגימ' ת"ר גבריאל הכריז למים שאחריהם שיזקרו בישראל שיפשו ציצית
לאחוריו ז"ש (שיר ב) הנצנים נראו בארץ זכות ציצית (שם) וקול הת"ר נשמע בארצינו
זכות ציצית שהוא ת"ר ז"ש (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמ"ה (יחזקאל ח)
וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי רמ"ה רי"ש מ"ם ה"ה בגי' ציצית ז"ש (ישעיה
כד) מכנף הארץ זמירות שמענו שזכו לשירה על הים עבור הכנף ד' פעמים כנ"ף הרי
ת"ר לכן (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור נגד מחנות שכינה ונהיה לכם לציצית
בגי' ד' קליפו"ת פי ד' ציצית מגינים מפני ד' קליפות שהם ד' רוחות הטומאה (תהלים
לד) חונה מלאך י"י סביב ליראיו ויחלצם ובכנפי יונה לציצית עם ח' חוטין בגי'
אברה"ם יצח"ק יעק"ב בזכותן ניתן לנו מצנה זו וכן תיבות בכל י"ח ברכות מנין תרל"ח

זולת פסוק יהיו לרצון ואם תמנה עם יהיו לרצון כפי הדין מיד שיסיים תפלת י"ח אז יאמר יהיו לרצון אז הם בגי' תרמ"ח תר"מ'ח טפחים במקנה תרח"ם ציון.

מילוי שכינה שין כף יוד נון הי הרי א' רוכבת על ת"ר והוא סוד מט"ט וסנד"ל עולין ת"ר (מנחות מא) תניא ר"מ אומר קשה עונשו של לכן יותר מעונשו של תכלת משל למלך שנתן לשני עבדיו לא' חותם של טיט ולא' חותם של זקב פתבו התוס' לפי שהציצית הם חותם לאות ולעדויות שאנחנו עבדיו זה פוננת ב"פ אני י"י אלהיכם.

בילקוט עבד שמכרו רבו ע"מ לחזור בו שפא יצא לחירות והשיב הקב"ה (יחזקאל כ) אם לא וגו' ובחמי' שפוכה אמלך עליכם לפי שענין ציצית הוא חותם של מלך לעבדו וסוד ד' חוטין ב' של לכן וב' של תכלת לקבל ד' עולמות אצילות בריאה היא שנים של לכן יצירה עשיה שנים של תכלת תמן דינא (מנחות לח) תכלת אינו מעכב של לכן לכן אינו מעכב תכלת וארבעתן מצנה א' פי שם בן ד' תרין רתיכין י"ה בשמים ו"ה בארץ ד' חוטין של תכלת לקבל אדני ד' של לכן לקבל שם של ד' ולכן הוא עיקר פי שם זה ראשון ואחרון לכן מתחיל בלכן וסיים בלכן ציצית הם סוד שני עבדים בגימטריא מטטרו"ן וסנדלפון"ן הם פנפים שמקבלין כל הניצוצות א' חותם של טיט כלול מי' גמלים ט"ט מן מטטרו"ן וא' חותם של זקב סטרא דינא פ"ר דינים של סנדלפון: בפסיקתא וישלח אותם משה.

זה הנה בעשרים ותשעה בסיון. בחיבורא קדמאה הארכתי בזה המאמר ע"ש.

אבל עתה לתרץ זה מה בא ללמדנו שהיה באותו יום יש לתרץ קושיא קדומה מאחר שהקב"ה צפה שיחטאו ולכן שלחם ממדבר פארן כדי שילכו במ' יום כל אנה פמין ג"ם ליתן לכל יום שנה ונהלא שליחות המרגלים היה שנה שנייה א"כ לא היו רק ל"ט שנה במדבר אחר שליחות המרגלים וחסר שנה שלימה ואיך יקנים יום לשנה כמספר הימים אשר תרחם אבל הענין שהתחיל פורענות שלהם למנות מעון עגל ידוע ששלימותו של אדם בין אדם למקום ובין אדם לחבירו והנה ידוע שכל הניצוצות ומעשים טובים שעושים ישראל הפל ע"י אור של נג"ה ז"ש (משלי ד) ואנרח צדיקים כאור נגה שדרך אור נגה בוקעים רקיעים ז"ס (שמואל ב כב) מנגה נגדו בערו גחלי אש ע"פ מאמר בפ' ויקהל יש בערב שפת שקליפת נגה רוצה לכלול בקדושה עולה למעלה וב' קליפות אחרות רוצים לעלות ג"כ בסוד (תהלים צב) בפרוח רשעים כמו עשב ר"ל קליפת נגה נקראת עשב ויצאו כל פועלי און אז בא שלהבותא דאשא מתחת פסא הכבוד ז"ש (שם) להשמדם עדי עד ויתפרדו כל פועלי און שרצים לנזקבא דתהומא רבה ז"ש מנגה נגדו אז רוצים גם שאר הקליפות לעלות בערו גחלי אש דשלהבותא תחות פנרסייא בער בהם אז (שמואל ב כב) ירעם מן שמים י"י על קליפת נגה אתמר לשון רעמים (קהלת ג) והאלקים עשה שיראו מלפניו וכן פנינה לקבל נגה בעבור הרעימה שהוא מלשון ירעם (תהלים יח) ועליון? תן קולו (שם) ישלח חיציו ופיצם ברק ויהומם (שם) ישלח ממרום יקחני על ניצוצות טהורות שעלו מן היים (שם) ומשני ממים רבים יצילני מאויבי עז.

הנה נקראת נג"ה שיש בה נ"ח פוחות החצי עברו במעשה עגל שעברו על כ"ט יום ז"ש במדרש ע"פ (דברים א) אחד עשר יום בחורב היו שלימים אח"כ הלכו דרך הר שעיר

כ"ט ימים הרהרו על עגל וכ"ט ניצוצות קדושות הלכו בתוך הקליפה אח"כ עם מעשה מרגלים שהי' בכ"ט בסיון נמצא כ"ט ניצוצות של נגה הלכו בתוך שאר הקליפות גרמו ישראל בעונותיהם שכל נ"ח ניצוצות של נג"ה (בראשית ג) וישמעו קול י"י אלקים מתהלה בתוך הג"ן שהוא סוד נג"ה בהיפך אתנון שגרמו אדם וחוה באכילת ע"הד שקול ה' מתהלה בתוך הג"ן פי ד' קליפות שסודם תהו ביהו חשף רוח רוח נגד נגה ז"ש לרוח היום ונרמז במלת הג"ן נמצא בשנים אלו עג"ל ומרגלי"ם בגי' ב"פ גבור"ה סוד (שמות ב) לב"ת אש שהראה הקב"ה במראה סנה שני עבירות שיעשו ישראל נרמז במלת לב"ת אש שגרמו עגל ומרגלים לעורר גבורה עלאה וגבורה תתאה שב' ב"ד הסכימו עליהם על דין שהוא סוד אש ז"ס (שם יב) וי"י נתן את ח"ן העם על סוד ח"ן ניצוצות של נג"ה והוא רוח ח"ן הן הן כ"ט פנרעניות שקבל סמאל ואם באנו לדרוש על סוד פר' ציצית שיש בה ס"ד תיבין על סוד נגה בו' שהוא חשבון אד"ם וחו"ה שמחוניבים להעלות ניצוצות נשמות מד' פנפות הארץ לקבל ד' ציצית פי מלאכים שסודם ארגמ"ן שהם בגי' (ישעיה מא) אר"ח ברגליו כמ"ש האר"י אלף ר"ח (משלי ד) וארח צדיקים פאור נגה ולכן תכלת מעפב בגונוני שלא יסתכלו החיצונים בקדושה כמ"ש ר' אילעי בזוהר ע"פ (דברים יח) תמים תהיה עם י"י אלקיך וכן דור המדבר במדבר הזה יתמ"ו דייקא שנעשו תמים במדבר ז"ש (תהלים יח) האל תמים דרכו אמרת ד' על סוד מלבוש מלשון (איכה ב) בצע אמרתו מבוע פורפירא סלה נ"א נ"גה א"רמית לעו"ן הע"ם הז"ה כמ"ש האר"י ז"ל רפ"ח ניצוצות: פאן זכר ט' תיקונין מלכי ואל"הי ובעגל זכר י"ג תיקוני אריה לפי ששם חטאו בזעיר שהוא שם של י"י וכאן חטאו בשם של אד"ני שהיא ארץ החיים דלעילא ז"ס ויה"ס פלב על סוד שם של אדני שהוא סוד (חבקוק ב) ה"ס מפניו כל הארץ שהוצרף פלב לעשות לעורר אריה וזעיר שהוא ו' י' ז"ס ויה"ס און תחזן ארי"ך זעיר ונוקביה ולפי שחטאו בתרעא דמלכא פי מילוי אדני"י אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד בגי' תרע"א דמלכא וכן פגימא דלהון גרשם סוד תרע"א ויפרתו משם זמורה ת"אנה ר"מון ע"נבים א"שכול רזא דרתיכא שלימתא ולפי שחטאו בתרעא דמלכא שהוא סוד אד"ני לכן הוצרף משה לבקש ועתה יגדל נא פח אדני ר"ל פי פח אדני פשמגדלין אותו דהינו מילוי אותיות הוא סוד תרע"א דמלכא בזה יכפר פי אין מדת הקב"ה כמדת ב"ו שמפה באיזמל ומרפא ברטייה.

אבל הקב"ה (דברים לב) מחצתי ואני ארפא (ירמיה ל) וממכותיך ארפאך הקלוקל הזה עם שם של אדני לכן בקש פח אדני שיימחול ויסלח להם ויאמר י"י סלחתי כדבריה ר"ל על עון אדני שחטאו כפר סלחתי להם בעגל כמ"ש בזוהר פ' בשלח שחטא שלהם הים על השכינה כנזכר שם (תהלים קו) וימירו את כבודם דייקא היא השכינה לכן הוצרף משה לאחוז בחבל כמ"ש שם רשב"י אמא אסתלקת מהתם לפי שחטאו בה לכן השיב לו הקב"ה כפר סלחתי להם על עון פגימת שם של אדני.

ואולם חי אני וימלא כבודי את כל הארץ אם יראו האנשים האלה פי הם פגמו בתרע"א דמלכא שערי צדק לכן נסתמה לפניהם תרע"א דמלכא דלא ליעול המן וימלא כבודי דייקא פי גם בעגל וימירו כבודם תיקון סופרים הוא כמ"ש בתנחומא שה"ל למימר כבודי ז"ש לכן הוצרכו לילה מ' שנה שיהיה קטן בישראל בן ס' לכן ס' גדולה של ויהי ס' פלב ס' צינורין (שיר ג) מגבורי ישראל (משלי יח) אח נפשע מקרית עז.

על פ' ציצית כי עז לאלהים שיש בו ק"ך צירופים שבהן, ת"ר אותיות מנין ציצית לכן על הים הציל גבריאל והכריז למים שאחריהם שיזנהו בכני ישראל שיהיו מטילין ציצית לאחוריהם כי אז על הים ניסע מלאה אלקים שיש בו ת"ר צירופים לכן (שמות יד) ויקח שש מאות רכב מלאה סמאל לקח ג"כ ת"ר עמו כי (קהלת ז) גם את זה לעומת זה עשה אלקים בסוד (שמות יד) נ"כחו תחנו על הים מערכה מול מערכה ובזכות ציצית זכו לשירה כמ"ש (ישעי' כד) מפנה הארץ שהוא ציצית זמירות שמענו לכן פתח משה (שמות טו) א"ז ישיר הן הן חוטין של תכלת א' רוכב על ז' לדברי הרמב"ם חוט א' של תכלת צריה להקיר.

על של לכן ולכן במזמור שיר ליום השבת שאמר משה על מפלתו של, קרח שלקח מקח רע לעצמו התחיל משה (תהלים צב) ט"וב ל הודות ליי"י בר"ת נרמזו ט"ל פריכות של ציצית וכשתצטרף ח' חוטין עם ה' קשרים הרי שם של ב"ן שהיא נרמז בפסוק (שמות טו) נ"הלת ב"עזף א"ל נ"והק"דשף ציצית שנקרא ע"ז שפשע בו קרח נרמז בפריכות ל"ט ובח' חוטין וה' קשרים שם ב"ן כנ"ף הוא סוד שם אהי"ה במילוי ההין שהוא בעולם עשיי"ה גימטרי' ר"ת א"ל נ"וה ק"דשף שם קנ"א כי ב' שמהן אלו הוי"ה אהי"ה הם ח' חוטין פנגד ח' אותיות שתיים של לכן הו"ה שתיים של תכלת אהי"ה ז"ש טוב להודות ליי"י על שם בן הוי"ה ולומר לשמה עליון על סוד אהי"ה משה אמר בקר ויודע (תהלים צב) להגיד בבקר סדקה י' קשרים נגדי היות כמ"ש רקנטי ז"ש (שם) עלי עשור ועלי נ'ב'ל סוד נ' שערי בינה ל"ב נתיבות חכמה (שם) עלי הגיון סוד הגיון בספר הבריאה בכנור שהוא כ"ו נ"ר.

ת"ם מן לדור"תם נוטריקון ת"פארת מ"לכנות נר מצוה עיטופא דמצוה לכן לקח קרח ר"ן איש ותכלת בא מן ים פנרת ברזא חדא (שם) כי שמחתי י"י בפעליה שפרא בריאה ופצתה האדמה את פיה ולפי שחטאו במעשה ובמחשבה כי טינא היתה בלבם אף שהעולם היו חושבין ויקהלו העם אל משה אבל משה הבין פנונתם ז"ש שמעו נא בני לוי שאין אתם מבינים פנונת קרח שהוא מראה לכם פנים איה שהוא לטובתכם קא מכונן המעט מכם דבר זה הוא קטן מה שהוא מרעיש אתכם ובקש פהונה לכן אתה וכל עדתך הנועדים על י"י ממש ז"ש בקר ויודע י"י את אשר לו כי עמו אתם מריבין ז"ש לכן הנה מן הבלועים נגד מעשה שלו ומן השרופים ששרפה הנשמה לבד החטאים האלה בנפשותם ז"ש (שם) מה גדלו מעשיה י"י נגד המעשה שפרא פה לגיהנם (שם) מאד עמקו מחשבותיה נגד המחשבה או שהרחיבה השאול פיה והעמיקה (איוב יא) עמקה משאול מה תדע ז"ש מה גדלו מעשיה י"י שפגמו בשם של מ"ה ביצירה ואהרן מ"ה הוא שרצו להשפיל אהרן מן בריאה ליצירה תמן שם של מ"ה גם רמז על סוד גלגול עדת קרח פדמתרמינו ואתפליג שהיה מן דור הפלגה שליש מגדל נשרף בסדום הכו בסגנונים ז"ש העיני אנשים תנקר שליש נבלע בקרח ז"ש בתחומא אין ויקח אלא פליגה (שם טו) מה יקחה לבך מגדל עד לב השמים (שם) ומה ירזמו עיניך סדום בסגנונים ז"ש ויתפרדו כל פועלי א"ו מן דור הפלגה הם באים אר"ז בגי' יצח"ק ד' ציציות ד' פעמים ב"ן הרי יצח"ק.

בִּלְבָנוֹן ל"ב נון שער בינה וכסיל לא יבין לכן התחיל משה מיד לאחר פגימה פ' ציצית (תהלים צג) י"י מלך גאות לבש זה המזמור נאמר על הים לכן פתח ב' וימסיים במ' שם אמר (שמות טו) כי גאה גאה ז"ש גאות לבש לבש י"י עז התאזר לבש טלית של תפארת התאזר בגימ' תר"ג כמו ציצית שהוא שקולה פתר"ג (ישעיה מב) י"י פגבור יצא וגו' על אויביו יתג' בר בתר"ג זה לבושו של הקב"ה אף הפון תבל ב"ל הם ל"ב נתיבות נכון פסאף מ"אז הם ח' חוטין והיא שירת הים שהתכלת דומה לים פתב האר"י ז"ל נ"הרות ק"ולם י"שאו ר"ת קי"ן עדותיה נאמנו מאוד ד' ציציות הם ד' עדות לד' רוחות כמ"ש בזוהר נ"אזה ק"נדש י"י ר"ת קי"ן כי קרח נשמת קין הנה בו: (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו הציצי הגינו עליו שניצול מאשתו של פוטיפ' לכן נתנו לו ה' לפי שהמקנים ציצית זהיר בה' לכן פתח (שם) הרנינו לאלקים עזינו שהציצית נקראים עז (חבקוק ג) לאור חצייה יהלכו לנגה ברק חניתה רז"ל דרשו (נדרים לט) על ענין ירח שלא רצו שמש יירח להאיר אם תעשה דין בבו עמרם נצא אם לאו לא נצא גרם תוקף הדינים שקליפה נגה נכנסת בטומאה ובענין צדקה גורמים שקליפת נוגה הולכת בקדושה ז"ש (ישע' סא) שוש אשיש ב"י (שם) כי כארץ תוציא צמחה וכגנ"ה זרועיה תצמיח ז"ש (שם סב) למען ציון לא אחשה וגו' עד יצא כנג"ה צדקה כי צדקה שלקחם יוצאת דרך אור נגה ומפח צדקה גורמין לעשות שלום בפמליא של מעלה ולמט' וכו' ה"א (שם נ) מי בכם ירא י"י וגו'.

אשר הלה חשיכים ואין נגה לו כי טיקל"א בזוהר הוא ק"ן בחושבון נוטריקון קליפת נ"גה פשעובדין דבני ישראל זכאין לטב איהו וכד סגי'אין חייבין לביש איהו. בזוהר פ' תצוה כל אותיות של (תהלים קמה) אשרי בו' חוץ מן ק"ר והלא בפסוק (שם) רצון יראיו יעשה ואת בו' פתיב פתב האר"י שפוןנתם על קרוב י"י לכל קוראיו ק"ר ביחד שהם אותיות שקר כי ש' היא יסודא דקשוט וק"ר מן קליפה אינון הרי שקר"ח על שם ק"ר נמשל ושם ח הוא אות של חטא שלא הנה בשבטים אבל ט' היא מסטרא טוב ח' מן חובה: והנה לכם לציצת.

חסר י' הן הן צרופי אלהים יו"ד פ' ה"י הרי ש' יו"ד פ' ה"ה הרי ר' יו"ד פ' ה"א הרי ק"ד שלשתן יחד עולים תר"ך מנין לציצ"ת ציצית עולה ת"ר ח' חוטין ה' קשרים עולין תר"ג גם ל"ט פריכות בכל פנף בגימטריא מרפב"ה שלימ"ה שהם אברה"ם יצח"ק יעק"ב דו"ד כי ארבע פנפות הם ד' חיות המרפבה וכל חיה פלולה מארבעתן הרי אינון פריכות ל"ט ד"פ ל"ט לכל פנף הרי בגימטריא יוס"ף: פרשת קרח ויקח קרח אבל לקח מקח רע לעצמו (קהלת ז) כי העש"ק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: עופרת של קי"ן לקח קרח שהיה ממדריגה מעולה ביותר ראש הלונים (ויקרא יג) כי ימרט ראשו קר"ח הוא טהור הוא רק לקח לעצמו חלק הקליפה של קין כדי לחלוק על משה ז"ש לקח מקח רע מן רע של קין וכן מן אותם ג' בארות שחפר יצחק באר האמצעי שהוא לקבל עולם יצירה שהוא לקבל לויים נקרא שמו עש"ק ע"ש גם לקח ק' של קין שהוא אות של סטרא אחרא קר"ח ב"ן יצ"הר בגימטריא הט"ן רש"ע כי שני עשירים היו א' מישראל וא' מן א"הע ושניהם ארז"ל (במד"ר ע"ז בפ' לך) הנה לו אלמנה אחד הנה לה רחל וכו' לדעתי מן ארבע פחות שאינם רואים פני השכינה שפודם חשמ"ל בקליפה (תהלים צז) פחציר מהרה י"מלו כמ"ש האריז"ל ימל חציר תמן וז"ש וירדו חיים שאולה שתרין רצועין

בישין ח"מור ש"ור התעוררו פת לצים פוגמין בא' של אדני ובי' של שם בן ד' ורנא דא גילה הקב"ה לקין שהוא גלגולא של קרח מצד הרוח שם בסוד (בראשית ד) שבעתים יק"ם קין י"תרו ק"רח מ"צרי יתרו מצד נשמה חבר הקני נפרד מקין קרח מצד רוח וכן קר"ח בגימטריא צ"ד רו"ח מתחלה עמד צ"ד חו"ר והי' במקום חור משמאל קר"ח הוא וטהור הוא אחר פה נהפך ונעש' צד רו"ח לב"ו ר"ע ונפתה באשה (משלי יד) ואולת בידיה תהרסנו ז"ש וישח קרח לקח מקח רע צד רע רע לעצמו ז"ש הקב"ה לקין א"י הבל אחיה וכי לא ידע ק"ו אבל גילה לו שמשה שהוא גלגולו של הבל יתקן אתנון אלו א"י דהיינו א' מן אדני וי' מהוי"ה מה שפגם קרח בליצנותא דילג' פי הלץ פוגם בא"י וקרח שהיה לץ פדאוקמינא נמצא מחוייב הבל אחיו לתקן קלולו וכו' גרם קרח ק"ך בתי דינים של אלקים מנין ל"ץ דמשה עלה למרום אל אלקים ז"ש (תהלים ת) ותחסרהו מעט מאלקים שפל ק"ך בתי דינים המתיק חוץ מן א' חושבן מע"ט הוא קי"ט ז"ש להם המעט מכם אם יש יכולת אצליכם להמתיק קי"ט בתי דינים שבקשטם גם פהונה ודמן ואבירם (עשו ליצירה) מזה המעט כי העליטנו אם פדכריה שהמתקת פל ב"ד למה לא הכנסתנו לא"י העיני האנשים הים תנער לומר דברים הפך החוש הלא עינים הרואות שפידת הדין עדיין מתוחה לקבליהון גם רמז על אינון תרין מאללי ארעא שעלייהו אמר שלח לה אנשים עדיין לא הגיע קורמה ליפול לפי שבימי עזרא (יומא עט) ניקרו עינו של יצור הרע לזה אמר אם יש כח בידך לנער עיני אותן אנשים ב' יצור הרע א' לקבל זנות לקבל זה נתנו ציצית הב' ע"ז ואלו הב' לקח קרח: ואני הנה נתתי לה את משמרת תרומתי.

בפסיקתא ואני ברצון הנה בשמחה דר' ישמעאל א"ל תלמידיו רבינו לפי שהו' אומר (בראשית ו) ואני הנני מביא את המבול מה שמחה היתה שם א' שמחה יש לפני הקב"ה פשיאבד מכעיסיו מן העולם שנאמר (משלי יא) בטוב צדיקים תעלוץ קרי' ובאבוד רשעים רינה.

ר' נתן אמר ואני מוסיף על עבודתם הנה בשמחה וכה"א (שמות ד) וגם הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בלבבך נתתי לה את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל נתתי זה פלל המתנות לפי שערער קרח על המתנות פהונה בא הפתוב ללמד לקיים לאהרן ולבניו את המתנות שלא שפל מי שירצה יבא ויערער ואני פותב ואני חותם ואני מעלה בערכיא לפיכך נסמכה פ' מתנות פהונה לפ' קרח עכ"ל בפסיקתא בספרי משל למ"הד למלך שנתן לבן בית מתנה ולא פתב ולא חתם ולא העלה בערכאות בא א' וערער עליה אמר המלך כל מי שירצה יבא ויערער פאן אני פותב פאן אני חותם אני אעלה בערכיא וכו' ומביא שם בספרי ד' פסוקים על שמחת הקב"ה בטוב צדיקים וגו' באבוד רשעים רינה ואומר (תהלים ג) שני רשעים שברת לי"י הישועה ואומר (שם י) י"י מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו ואתמר (שם קר) יתמו חטאים וגו'.

ברכי נפשי משל הדיוט לטובתו נשברה רגל פרתו וכו' וקשה מה ענין כ"ד מתנות אלו להחזיק לטובתו של אהרן ערער קרח על הפהונה לאהרן בין לגמרא דילו שפחלקין כ"ד מתנות על ג' חלקים סי' שלקם הרימותי יד"י שמתנות פהונה נחלקת לג' קיטרין י' במקדש ד' בירושלים י' בגבולין ובמדרש חולק על ב' חלקים י"ב במקדש י"ב בגבולין

סי' ז"ה יְהִי לָהּ מִקְדָּשׁ הַקְּדָשִׁים וז"ה יְהִי לָהּ וּגו' בַּגְּבוּלֵינָּה גַם אֶת ז"ה לְעֹמֶת ז"ה לָמָּה דוֹקָא הַמִּתְנֹת הֵם כ"ד גַּם שְׁמִירַת הַמִּקְדָּשׁ עַל כ"ד שְׁמִירוֹת ג' שְׁמִירוֹת עַל הַפְּהָגִים וּכ"א עַל לְוִיִּם בַּג' מְקוֹמוֹת שׁוֹמְרִים הַפְּהָגִים בְּמִקְדָּשׁ בֵּית אֲבֹטִינֹס וּבֵית הַנִּיצוּץ וּבֵית הַמּוֹקֵד וְקִשָּׁה וְלָמָּה פּר' זו נִחְלָקָה עַל ז' חֲלָקִים כְּדֵאִיתָא בְּפִסְיָקְתָּא פְּסוּק רֵאשׁוֹן בְּקִדְשֵׁי קְדָשִׁים שְׁנֵי בְּקִדְשֵׁי קָלִים הַשְּׁלִישִׁי בְּקִדְשֵׁי גְבוּל הַד' בְּכַפּוּרִים הֵה' בְּחֶרְמִים הוּ' בְּפֶטֶר רַחֵם הוּ' בְּכַוּוֹרוֹת בְּדֶרֶךְ הַדְּרָשׁ ע"ד מ"ש רז"ל ע"פ בְּנִקְרָ וַיִּנְדַע י"י אֶת אֲשֶׁר לוֹ א"ל מִשָּׁה גְבוּלוֹת חֲלָק הַקִּב"ה בְּעוֹלָמוֹ יְכוּלִין אֲתָם לְעַרְב יוֹם לְלִילָה הוּא שְׁאֵמֵר וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בֹקֵר וַיִּבְדֵּל אֱלֹקִים בֵּין הָאֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ בְּשִׁבִיל תְּשֻׁמִּישׁוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּשֶׁם שֶׁהַבְּדִיל הַקִּב"ה בְּשִׁבִיל תְּשֻׁמִּישׁוֹ בֵּין הָאֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ פֶּן הַבְּדִיל יִשְׂרָאֵל מִן א"ה עַד כִּי הַבְּדִיל אֶהְרֹן וַיִּבְדֵּל אֶהְרֹן לְהַקְדִּישׁוֹ קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים כְּשֶׁם אִם יְכוּלִין אֲתָם לְעַרְב אוֹתָהּ הַבְּדִילָה שֶׁהַבְּדִיל בֵּין הָאֹר וּבֵין חֹשֶׁךְ יְכוּלִין לְבַטֵּל אֶת זו לְכַף נֶאֱמַר בְּקָר ע"כ.

בְּסִפְרֵים רֵאשׁוֹנִים שְׁחַבְרַתִּי פְּרִישְׁתִּי כְּמָה פְּרִישִׁים עַל עֲנַן הַבְּדִילָה זו שְׁחַלַק הַקִּב"ה גְּבוּלוֹת לְמַחְלָקוֹתָיו שֶׁל קֶרַח וְעֵתָה לְפִי זו הַפְּנוּנָה שֶׁדָּרַשׁ רַבָּא בְּמַסְכַּת נְדָרִים (דף לח) (חֲבִיקוּם ג) שְׁמֵשׁ יֶרֶחַ עֶמֶד זְבוּלָה מֵאִי בְּעֵי בְּזוּבֹל וְהֵלֵא בְּרַקִּיעַ הֵם קְבוּעִים שְׁנֵאֵמֵר וַיִּתֵּן אֲנָתָם אֱלֹקִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם אֲלָא שְׁעָלוּ לְזָבוּל אִם אֲתָה עוֹשֶׂה דִין לְבָן עֶמְרָם נִצָּא אִם לָאו לֹא נִצָּא וְכו' הָעֲנִין שֶׁג' עוֹלָמוֹת הֵם כַּמ"ש (תְּהִלִּים קג) בְּרַכּוּ י"י מְלֹאכֹו זֶה עוֹלָם הַמְּלֹאכִים (שָׁם) גְּבוּרֵי כַח בְּרַכּוּ י"י כֹּל צְבָאִיו עוֹלָם הַגְּלָגְלִים (שָׁם) בְּרַכּוּ י"י כֹּל מַעֲשָׂיו עוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה שֶׁהוּא תְּכֵלִית כֹּל הַבְּרִיאָה וְהוּא הָאָדָם ז"ש בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמַשְׁלָתוֹ שְׁכֹן הָאָדָם הוּא עוֹלָם קֶטָן כְּלוּל מִכָּל ג' עוֹלָמוֹת אֵלוֹ וְהוּא (בְּרֵאשִׁית כח) סֵלֶם מְוָצֵב אֶרְצָה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה עוֹלָם הַגְּלָגְלִים (שָׁם) וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹקִים עוֹלָם הַמְּלֹאכִים וּכְנֻגָּד זֶה ג' קִיטְרִין בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִנֵּה לְוִיִּם יִשְׂרָאֵלִים כְּהִנֵּה מְדַרְיָגַת מְלֹאכֵי לְוִי מְדַרְיָגַת גְּלָגְלִים עַל הַשִּׁיר כִּי (יוֹמָא כא) אֲלֵמְלֵא קוּל הַמוֹנֵי שֶׁל רוּמֵי נִשְׁמָע קוּל גְּלָגַל חֲמָה שֶׁהַשְּׁמִים (תְּהִלִּים יט) מְסַפְרִים כְּבוֹד אֵל: וּבְזוֹנֵהר פ' וַיִּקְהַל כַּד פְּתַחוּ יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים קה) הוֹדוּ לִי"י קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ שְׁמֵשׁא בְּנַעֲמִימוֹתָא פְּתַח וּגו' ז"ש (שָׁם עב) יִרְאוּ עִם שְׁמֵשׁ שְׁגַם הַשְּׁמֵשׁ בְּנַעֲמִימוֹתָא מְזַמְרֵת הוֹדוּ לִי"י קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ כִּי בְּאוֹתוֹ פְּסוּק מְבֹאֲרִין י' סְפִירוֹת הוֹדוּ לִי"י כְּתָרָא עֲלֵאָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ חֲכָמָה הוֹדִיעֵנוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו בִּינֵה שִׁירוֹ לוֹ חֶסֶד זְמָרוֹ שִׁיחוֹ בְּכָל נְפְלְאוֹתָיו ת"ת הַתְּהִלָּלוּבְּשֵׁם קְדָשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי י"י נִצַּח הוֹד דְּרָשׁוּ י"י וְעִזּוּ יְסוּד מַלְכוּת.

זְכִינוּ לְדִין שֶׁג' עוֹלָמוֹת אֵלוֹ מְקוֹנְשֵׁרִין זֶה בְּזֶה וְעֵתָה שְׁבָא קֶרַח וְרַצָּה לְבַטֵּל הַנְּהַגַת הָעוֹלָם שְׁרַצָּה לְהִיּוֹת כְּהִנֵּה וְהוּא רַצָּה לְעֲשׂוֹת מִן עוֹלָם הַגְּלָגְלִים שְׁשֵׁם שְׁמֵשׁ יֶרֶחַ וְרַצָּה לְכַנּוֹס בַּגְּבוּל שְׁאִינוֹ שְׁלוֹ לְיִכְנֹס בְּעוֹלָם הַמְּלֹאכִים לְכֹן הִלָּכָה שְׁמֵשׁ וַיֶּרַח שְׁהֵם כָּלֵל הַגְּלָגְלִים אֵל עוֹלָם הַמְּלֹאכִים שֶׁהוּא זְבוּל מְקוֹם שְׁשֵׁם מִיכָאֵל עוֹמֵד וּמִקְרִיב הַקְּרַבְנוֹת בְּכָל יוֹם אֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם כְּשֶׁם שֶׁהוּא רוֹצֵה לְבַטֵּל הַנְּהַגָה שֶׁלְמַטָּה כֹּן תְּבַטֵּל עוֹלָם שֶׁלְמַעְלָה ז"ש בְּקָר וַיִּזְדַּע כִּי לֹא רַצָּה הַשְּׁמֵשׁ לְהֵאִיר עַל הָאָרֶץ שֶׁהִלְכוּ לְמַעְלָה בְּעוֹלָם הַמְּלֹאכִים לְמְקוֹם שְׁמִיכָאֵל כְּהִנֵּה גְדוּל עוֹמֵד לְמַעְלָה שְׁגַם קֶרַח שֶׁהוּא בְּמְדַרְיָגַת גְּלָגְלִים רוֹצֵה לִילָף לְמַעְלָה לְמְדַרְיָגַת כְּהִנֵּה שֶׁהוּא אֶהְרֹן ז"ש מִשָּׁה לְכֹן אֲתָה וְכָל עֲדַתְךָ הַנּוֹעֲדִים עַל י"י מִמֶּשׁ כִּי הַמְדַרְיָגוֹת הֵם ד' נְפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה נְשָׁמָה לְנִשְׁמָה סוּד אִי"ק אִם אִין ק אִין י' וְאִם אִין י' אִין א' וְכֹן הַדִּין מִן מֵאָה שְׁעָרִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל נוֹתֵן י' מַעֲשֵׂר לְלוֹי שֶׁהוּא בְּמְדַרְיָגַת רוּחַ

ורוח נותן א' לְנִשְׁמָה שְׁהַלּוּי נֹתֵן מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר לְכֹהֵן וְהוּא רוּצָה לְבַטֵּל הַנְּהִיגָה זֶה לְכֹן נֹעֲדִים עַל י"י מִמָּשׁ לְכֹן מְבִיא בְּזֶה הַמְדַרְשׁ ד' פְּסוּקִים עַל רְשָׁעִים כִּי הֵם רוּצִים לְפָגֶם בְּד' אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם שֶׁהֵם נֶגְד׳ ד' עוֹלָמוֹת אַבִּי"ע וְז"ש הַנּוֹעֲדִים עַל י"י מִמָּשׁ וְלִפִּי שֶׁד' אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הֵם אַרְבַּע יְסוּדוֹת לְכֹן נִלְקָה קֶרֶח בְּד' יְסוּדוֹת דְּהֵינּוּ הָאָרֶץ פְּצָתָה פִּיהָ וּבָלְעוּ יְסוּד הַעֶפֶר וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאוּלָה פִּי תְהוֹם בָּלְעוּ וַנִּבְקְעוּ תְהוֹמוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹ יְסוּד הַמַּיִם וַנִּשְׁרַף בָּאֵשׁ שֶׁל גִּיהֶנָם יְסוּד הָאֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי גִיהֶנָם הֵם (שָׁם סו) בָּאֵנוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם כִּי יֵשׁ גִּיהֶנָם שֶׁל שְׁלֹג וְאַח"כּ (יִשְׁעִיָה יט) רוּחַ עוֹנֵעִים שְׁנֵהֲרָגוּ בְּמַנִּיפָה עֵיפוּשׁ הָרוּחַ וְלִפִּי שֶׁקֶרֶח רָצָה לְשַׁנּוֹת סֵדֶר הַבְּרִיאָה שְׁנִבְרָאוּ י"ב שְׁעוֹת בַּיּוֹם י"ב שְׁעוֹת בְּלֵילָה לְכֹן נִתֵּן לוֹ הַקַּב"ה כ"ד מִתְּנֹת (קִהְלֵת ז) ז"ה לְעֹמֶת ז"ה י"ב בְּמַקְדָּשׁ י"ב בְּגִבּוֹלֵינִי ז"ש כָּשֵׁם שְׁנֵתֵן הַקַּב"ה גִּבּוֹלוֹת דְּהֵינּוּ יוֹם הוּא מֵדַת חֶסֶד (תְּהִלִּים מֵב) יוֹמָם יְצוּנָה י"י חֶסֶדוֹ חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם וּבְלֵילָה מִד"הַד פֶּן הַבְּדִיל הַקַּב"ה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים כִּי יִשְׂרָאֵל מְסֻטְרָא דְטוֹב (מְשָׁלִי יא) בְּטו"ב צְדִיקִים תַּעֲלֹץ קַרְיָה וּרְשָׁעִים רַע (תְּהִלִּים עג) אִף טוֹב לְיִשְׂרָאֵל (יִשְׁעִיָה ב) אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב אוֹי לְרָשָׁע רַע שְׂאוּחֻז בְּרַע פֶּן הַבְּדִיל הַקַּב"ה בְּטוֹב עֲצָמוֹ בֵּין חֶסֶד לְדִין שְׁלוֹם הֵם דִּין כְּהִנֵּם חֶסֶד וְלִפִּי שֶׁקֶרֶח רָצָה לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁבִיּוֹם א' נִבְרָא א"נִי שֶׁהוּא פֶהֶן (דְּבָרִים לג) תְּנַמְּךָ וְאוֹרְךָ לְאִישׁ חֶסֶד וּבַיּוֹם שְׁנֵי נִבְרָא דִין לֹא כְּתִיב כִּי טוֹב כִּי נִבְרָא בּוֹ דִין שֶׁל גִּיהֶנָם לְיוֹם מְסֻטְרָא דְדִינָא וְרָצָה הוּא לְשַׁנּוֹת הַבְּרִיאָה לְכֹן אֶסְתַּפֵּל מִשֵּׁה בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית לְכֹן מִשֵּׁה שְׁהִיָה יוֹם שְׁלִישִׁי מְכַרִיעַ בֵּינֵתִים וְהוֹרִיד קֶרֶח לְנוֹקְבָא דְגִיהֶנָם כִּי כְּתוּב בְּזוֹהַר זֶה שֶׁאָמַר הַקַּב"ה לְמִשֵּׁה הַבְּדִלוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה שֶׁהֵם רוּצִים לְבַטֵּל ד' הַבְּדִלוֹת שְׁאֵנוּ עוֹשִׂים כַּמ"ש לְקַבֵּל אַרְבַּע קְלִיפּוֹת וְרוֹאִים עַל אַרְבַּע אֲצָבָעוֹת וְהֵם רוּצִים לְבַטֵּל הַבְּדִלוֹת אֵלּוּ לְכֹן אָמַר בְּמַדְרָשׁ וְאַנִּי הִנֵּה לְשׁוֹן שְׁמִחָה כִּי שְׁמִחָה לַהַקַּב"ה לְאַחַר שְׁעֵשֶׂה דִין בְּרְשָׁעִים וּמְתוֹקְנִים כָּל הַד' עוֹלָמוֹת לְכֹן מִיָּד אַחַר פֶּר' קָרַת שְׁהִיָה הָעוֹלָם בְּמִלּוֹאוֹ צוּנָה הַקַּב"ה בְּלְשׁוֹן שְׁמִחָה וְאַנִּי בְּרָצוֹן הִנֵּה בְּשְׁמִחָה כָּשֵׁם שְׁבִרִיאַת עוֹלָם הִיָּתָה בְּרָצוֹן וַיִּשְׂמַח י"י בְּמַעֲשָׂיו גַּם פֶּן עִתָּה בָּא לִיתֵן הַנְּהִיגָה זֶה וְלִהְיוֹדִיעַ דִּינֵי תְרוּמָה גְּדוּלָה וּמַעֲשֵׂר מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר שֶׁהֵן תִּלְת קוּטְרִין בִּי"ע וְנִחְלָקוּ הַמִּתְּנֹת לְכ"ד לְתַמְנֵן עוֹלָם עַל כ"ד שְׁמִנְדוּג כָּלָה שְׁלֵמְעָלָה כ"ד רְתִיכִין זֶה לְעֹמֶת זֶה הֵן שְׁבִטֵי יָה י"ב וְלִקְבֵל זֶה י"ב נְשִׂאִים לְאַמְתָּם זֶה הִיא הַבְּדִלָה שֶׁהַבְּדִיל הַקַּב"ה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים שֶׁהִיא מִמָּשׁ הַבְּדִלָה שְׁבִין קוּדֵשׁ לְחוֹל ז"ש קֶרֶח כִּי כָּל הָעֵדָה כָּלָם קְדוּשִׁים כִּי מְצִינוּ בְּמַדְרָשׁ חֲבִיבִין הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקַּב"ה מְפָנֵם בְּכֹהֲנִים שְׁנֵאָמַר (יִשְׁעִיָה סא) וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי י"י וְחֲבִיבִין הֵם הַכֹּהֲנִים שֶׁהַקַּב"ה מְפָנֵם בְּמַלְאָכִים שְׁנֵאָמַר (מְלָאכִי ב) כִּי מְלָאךְ י"י צְבָאוֹת הוּא וְעוֹ"א רַב לָכֵם אִם הַשְׁרָרָה וְהַפְּהוּנָה שְׁלָכֶם הֲלֹא כָּל הָעֵדָה כָּלָם קְדוּשִׁים וְרֹאשֵׁי לְהִיּוֹת כֹּהֲנֵי י"י כַּמ"ש וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי י"י א"כ מְדוּעַ תִּתְּנִישְׂאוּ וּמִשֵּׁה בְּיָאֵר ג' קוּטְרִין שֶׁהַבְּדִיל הַקַּב"ה שְׁבִט לְוִי מִן יִשְׂרָאֵל כִּי לְוִי מַעֲשֵׂר שֶׁל יַעֲקֹב שְׁלָקַח מִיכָאֵל אֶת לְוִי לְמַעֲלָה וְהַקְדִּישׁוּ לְשָׁמִים כַּמ"ש יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית כח) וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ ל"ד ו"יִשְׂא יַעֲקֹב אֶת רִגְלָיו ר"ת ל"ו י"י וַיִּלְךָ אַרְצָה בְּנֵי קֶדֶם וְלֹא קָאָמַר מֵאֵן אָבֵל עַל סְמָאֵל קָאָמַר שְׁהֵלךְ אֲזִי לְדַרְכּוֹ אֵל עֲזָא וְעֲזָאֵל כְּשִׁזְהָ קָם זֶה נּוֹפֵל מֵאַחַר שֶׁיַּעֲקֹב יִשְׂא רִגְלָיו כִּי מִיכָאֵל שָׁר שְׁלוֹ קָם לְכֹן ע"ש ר"א ע"ש ר"א ר"ת בְּגִימְטְרִיא מִיכָאֵל ל"ק א"ל לְכֹן תְּרוּמָה בְּטָלָה בַּק"א כִּי זֶה חֲלָקוֹ שֶׁל מִיכָאֵל וּמִשְׁיָרֵיין דִּילְיָה אֵינּוּ דוּמָה לּוֹמֵד פְּרָקוֹ מֵאָה לְמֵאָה וְא' וּכְשִׁזְהָ קָם זֶה נּוֹפֵל ר"ל שְׁהֵלךְ לְמָקוֹם נָפֵל וְגִלּוּי עֲנִים שֶׁהוּא עוֹ"ה וְע"ז אֵל שְׁנִיָּהֶם בְּגִי

מקו"ם דעלגיהו אָמר יַעקב (שָׁם כח) מה נִזְרָא הַמְּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה פִּי אַם סְטָרָא דְדִינָא בֵּית אֱלֹהִים ז"ש הַמַּעַט מִכֶּם מַע"ט בְּגִי זֶה וְהוּא מִיכָא"ל גַּם בְּגִי סִט"ן גַּם אֵת זֶה לְעוֹמֵת זֶה וְאֵלוּ זָכָה קִרְח וְרָצָה לְהִסְפִּים עִם תְּנוּפָה שְׂצוּנָה הַקַּב"ה לְאַהֲרֹן שֶׁהוּא אִישׁ חֶסֶד לְהַנִּיף כ"ב אֶלֶף לְוַיִּם בְּיוֹם אֶחָד הָיוּ הַצִּינּוֹרוֹת שֶׁהֵם כ"ב כְּמוֹ שֶׁרָאָה יַעקב וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמְּקוֹם הֵם (זְכָרִיָּה ט) אֲבָנֵי גִזְרֵי מִתְּנוּסוֹת מְרַאשׁוֹתָיו קָרִי בֵּיהּ מְרַאשׁ א' עַד תִּי"ו (בְּרַאשִׁית כח) וַיִּשְׁכַּב בְּמִקּוֹ' הֵהוּא קָרִי בֵּיהּ וַיֵּשׁ כ"ב בְּמִקּוֹם הֵהוּא אֲזִי הָיוּ כָּל הַצִּינּוֹרוֹת מִתְּמַלְאִין לְחֶסֶד אֵל וּבֵית אֱלֹקִים הִיא נִקְרָא בֵּית אֵל (שָׁם) וְאוּלָם לְוִי שֶׁם הָעִיר לְרַאשׁוֹנָה וְהָיָה אֲזִי קִרְח קִרְח טְהוֹר הוּא בְּסוּד (וַיִּקְרָא יג) וְאִישׁ פִּי יִמְרַט רֹאשׁוֹ קִרְח הוּא טְהוֹר הוּא אֶהְרֹן הָיָה קְדוֹשׁ וְהוּא הָיָה טְהוֹר שֶׁהֵן ב' סְטָרִין קְדוֹשׁ בְּיָמִין טְהוֹר מִשְׁמָאל לְכֹן צוּנָה לְהַעֲבִיר תַּעַר עַל רֹאשׁ הָיָה הוּא אֲזִי בְּמִדְרִיגַת גְּבֻרִיאֵל שֶׁהוּא מְסֻטָּרָא דְשְׂמָאל בְּמִרְכָּבָה לְעִילָא וְאַהֲרֹן הוּא בְּמִדְרִיגַת מִיכָאֵל וּלְפִי שְׁלוּי הוּא מַעֲשֵׂר שֶׁל יַעקב לְכֹן נָתַן לוֹ הַקַּב"ה מַעֲשֵׂר מִן יִשְׂרָאֵל ז"ש (בְּרַאשִׁית כח) וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֵׂר הוּא מַעֲשֵׂר שְׁנָתָן לְלוּי וְאַח"כ לְוִי נוֹתֵן מַעֲשֵׂר לְכֹהֵן ז"ש (שָׁם) אֲעַשְׂרֶנּוּ פַּעַם שְׁנִית כִּי גַם אוֹתוֹ מַעֲשֵׂר שְׁנָתָן עוֹד אֲעַשְׂרֶנּוּ ל"ד נוֹטְרִיקוֹן ל"וּיִם כ"ה הַנִּים וְז"ש מִשֶּׁה בְּקִרְוִינְדַע י"י אֵת אֲשֶׁר לוֹ לְפִי שְׂבָבִיקָר מְמֻנָּה מִיכָאֵל (תְּהִלִּים צ) שְׂבָעֵנוּ בְּבִקְרָה חֶסֶדְךָ וְאֵת הַקְּדוֹשׁ וְאַהֲרֹן הוּא הַקְּדוֹשׁ בְּמִדְרִיגַת מִיכָאֵל וְגְבֻרִיאֵל בְּשִׁלְהוּבִיתָא דִּילְגִי אֵיתוּקַד קִרְח וְכָל עֲדָתוֹ לְפִי שְׂפָגַם בֵּיהּ כִּי הוּא מְמֻנָּה עַל שְׂמִירַת הַלוּיִם לְעִילָא ז"ש וְאַנִּי נִתְתִּי לָךְ אֵת מְשֻׁמְרַת תְּרוּמָתִי הֵן הֵן ג' מְשֻׁמְרַת שֶׁל כְּהֻנִּים לְקַבֵּל ג' תְּרוּמַת כָּל תְּרוּמָה הוּא סוּד ש"ר הַעו"לָם כָּלוּל מִי פְּעֻמִּים אֲדָנִי שֶׁהוּא הֵיכָל לְכֹן (תְּמִיד פ"א) בְּג' מְקוֹמוֹת שׁוֹמְרִין הַכְּהֻנִּים בְּמִקְדָּשׁ לְקַבֵּל ג' עוֹלָמוֹת בִּי"ע וְסִימָן ג' מְקוֹמוֹת אֵלוּ אָמ"ן א"ב טִינִס מ"ן קַד נ"י צוּץ לְקַבֵּל ג' עוֹלָמוֹת אֵלוּ פִּי ג' עוֹלָמוֹת אֵלוּ הֵם סוּד כֹּה"ן לו"י יִשְׂרָאֵל לְבִנֵי אַכְתְּרִיא"ל כְּשֶׁזֹּכִינן יִשְׂרָאֵל אֲזִי כָּל הַג' עוֹלָמוֹת כָּלוּלִים חַד ז"ש הַקַּב"ה לְאַהֲרֹן וְאַנִּי נִתְתִּי לָךְ אֵת מְשֻׁמְרַת כָּל הַג' תְּרוּמוֹת שֶׁהֵם ג' תְּפִלוֹת כָּל תְּרוּמָה נְרַמְזָת עַל שֵׁר הַפְּנִים שְׁקוּשֵׁר כְּתָרִים לְרַבּוֹ וְלְכֹן נֶאֱמָרָה פְּרִשְׁתָּ אֵלֵינוּ עֲבָד אֲבָרְהָם ג' פְּעֻמִּים בְּתוֹרָה לְקַבֵּל ג' פְּעֻמִּים הַשְּׂמִירָה ע"ש רְזָא עֲלָאָה ז"ש לְכָל ק"דְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ר"ת יב"ק שֶׁהוּא סוּד י"ח חוּד בְּ"רַפָּה ק"ד דְּוִשָׁה גַם יֵשׁ בּוֹ סוּד ג' שְׂמִינָה אֲדָנִי הוּי"ה אֵהִי"ה וְכִמוֹ שְׁנִחְלָקוּ הַכְּהֻנִּים עַל ג' מְקוֹמוֹת כֹּן נִחְלָקוּ הַלוּיִם עַל כ"א מְקוֹמוֹת סוּד אֵהִי"ה וְעֲבָד הַלוּיִם הוּא רְזָא דְאַמָּא עֲלָאָה וְהַשְּׂמִירָה עַל כ"ד וְכֹן מִתְּנוֹת עַל כ"ד וְכֹן כ"ד מְשֻׁמְרַת שֶׁל כְּהֻנִּים וְכ"ד שֶׁל לוּיִם וְכ"ד שֶׁל יִשְׂרָאֵל (תְּעֻנִּית כה) י"ב מְשֻׁמְרוֹת אֲנָשֵׁי מַעֲמָד בִּירִיחוֹ וִי"ב בִּירוּשָׁלַיִם (קִהְלֶת ז) גַּם אֵת זֶה לְעוֹמֵת זֶה הִגִּיעַ זְמַן הַמְּשֻׁמְרָה חֲצִי הַמְּשֻׁמְרָה עָלָה לִירוּשָׁלַיִם וְחֲצִי מְשֻׁמְרָה הָיָה בִּירִיחוֹ וְהָיוּ מְסַפְּקִין לָהֶם מִיָּם וּמִזוֹן לְאַחֲרֵיהֶן וְנִתְּנוּ לִיוֹנָדָב בֶּן רַכָּב חֶלֶק בְּרַאשׁ וְכו' טַעַם זֶה הַחֲלֻקָּה ג"כ נִגְדַת מְרַכָּבָה עֲלִיוֹנָה זֶה לְעוֹמֵת זֶה: בְּפִסְיֻקְתָּא הַבֵּיא מַעֲשָׂה שֶׁל רַבָּה בַּר בַּר חֲנָה א' לִי עַרְבִי א' בָּא וְאַרְאָךְ בְּלוּעֵי קִרְחַת הָרָאָה אֵלֵי שְׁלֹשׁ גְּנוּמוֹת וְעָשָׂן יוֹצֵא מֵהֶם נָטַל שְׁלֹשׁ גִּיאָצִי וְטוּבְלָן בְּמִים וְכִרְכָן בְּרַאשׁ הָרוֹמַח וְהוֹרִידוּ לְשֵׁם הַנִּיחוֹ מַעַט וְיָצָא חֲרָף א"ל שְׁמַע מָה הֵן אוֹמְרִים וְשִׁמְעֵתִי שְׂאוּמְרִים מִשֶּׁה אֶמֶת וְתוֹרָתוֹ אֶמֶת וְהֵן בְּאֲדִין א"ל אוֹתוֹ עַרְבִי כָּל ל' יוֹם מְהַפְּכֵן גִּיהֵנָם כְּפִשְׁרָה ע"ש עֲנָן ג' גְּנוּמוֹת אֵלוּ שְׂפָגְמוֹ בְּג' עוֹלָמוֹת וְנִידוֹנוֹ בְּג' דִּינִים סִי בְּ"שִׁם בְּ"לִיעָה שְׂ"רִיפָה מ"גִּיפָה וְז"ש הֵן גּוֹעֲנוּ אֲבָדְנוּ פּוֹלְנוּ אֲבָדְנוּ וְתַרְגוּם מְנַא קְטַל חֲרָפָא מְנַא קְטַל מוֹתָא מְנַא נְבַלַע בְּאַרְעָא: וְכִבְרָה כְּתָבוּ הַקְּדָמוֹנִים מָה בְּקָשׁוּ עוֹד לְהַתְּלוֹנָן שֶׁהוּא צָרָף הַקַּב"ה

להפריח מטה אהרן לבית לוי ואם כדברי הרמב"ן הרי כבר היו מאמינים בכהונת אהרן שכתב יצא אש מלפני י"י ותאכל לקרבנותיו אבל היו ישראל חפצים שיהיו הכהנים משרתי המשכן שיהיה לכל שבטים חלק עבודה למשמרת המשכן וז"ש אתם המטם את עם י"י שהם הכהנים שראויים לעבודת המשכן וגרמטם בלוקחם הקטורת פי זה קרבן של פהנים והם ראויים להיות עבודת הלויים לא שיקטרו הקטורת שהיא עבודה הפהנים לכן פדת מטה אהרן לבית לוי וכ"כ בחיי והוסיף והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשפתי מעלי תלונות בני ישראל בליעת קרח שהקב"ה פסל בכורים קרח בכור הנה שריפה לקטרת עורר על הפהונה שאהרן לבר נשאר הקדוש ועל תלוונה שעשו שלא רצו בחליפת לויים לכפורים באה המגיפה וקשה לדבריו מה הוצרך עוד פריחת מטה אהרן ואמ"ז ו"ל בספר אמרי שפר הביא על מה שפירש רש"י לאות ולזכרון שבחרתי באהרן הפהן ולא ילונו עוד על הפהונה והקשה הוא ו"ל מאיזה טעם הורה מופת פריחת מטה אהרן על פהונתם והלא מטה אהרן לא בעבורו הנה רק עבור שבטו שנגמר ואת שם אהרן וא"כ עוד יש פתחון פה אלו נכתב שם אחר הנה ג"כ פרח פי כל העדה של שבט פלם קדושים כמו שאמר קרח ותירץ הוא ו"ל בשם מהרי"א שגני תירוצים הביא שם שיש לפרש ואת שם אהרן הפתוב על מטה לוי דהיינו תכתוב שם אהרן על מטה לוי מצד א' ושבט לוי מצד אחר והנה פרח מטה אהרן באותו צד שהיה פתוב אהרן.

ולדעתי ז"ש רז"ל שהיו שקדים מתוקים מצד ימין ושקדים מרים מצד שמאל שהראה הקב"ה שהעולם נחלק על ב' חלקים אהרן היא איש חסד גורם ימין י"י שהוא רוממה ומתמן מיתוק הדיני ומצד השני שקדים מרים מסיטרא דינינים קא אתו ולכן הם הפוכים במידתן (חולין כד) פשר בפהנים פסול בלויים ולכן גבי פהנים מלת עולם הוא היא וגבי לוי א' ועבד הלוי הוא כמ"ש הבחיי שהם פלולים זה בזה וכמו שאברהם הוליד את יצחק דין הרו מים וילדו אש פן בכאן הוא להיפך אהרן אחיה הלוי נעשה פהן ז"ש במדרש ואני הנה ברצון ובשמחה כמ"ש (שמות ד) הלא אהרן אחיה הלוי וגו' וראף ושמת בלבו פאן הורה באצבע שהקב"ה הוציא את הפהונה שהיא חסד מן לוייה שהיא דין לכן מביא ראיה מזה הפסוק פי שם מבואר ענין זה וזה רצה הקב"ה להראות בענין המחלוקת זה של קרח כל מחלוקת שהיא שלא לשם שמים שהיא פלולה מאש ומים ועוד תירץ פשנאקדים למה הוצרכו כל המופתים להורות על פהונתו של אהרן הא' מופת רקועי פחים ציפוי למזבח ויהיו לאות לבני ישראל פירש"י לאות לזכרון שיאמרו אלו היו מאותן שפחלקו על הפהונה ונשרפו והשני מטה אהרן שפתוב שם למשמרת לאות לבני מרי ופירש"י לזכרון שבחרתי באהרן אלא מופת המטה הורה על שבטו של לוי והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ומופת רקועי פחים להורות על פהונתו של אהרן יותר מבשאר אנשים שבשבט לוי כמ"ש זכרון לבני ישראל ולמען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן וגו' עכ"ל דברי פי חכם חזן.

ולדעתי המעיין בפ' עיניו תחזינה מישרים שפירש ראשון אמת היא שהרי אמר בפסוק ראשון דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתוב על משהו הל"ל בקיצור קח מאתם מטה מאת כל נשיאיהם אבל הענין בני ישראל דייקא שהם שנים עשר שבטים ז"ש מטה משה לבית אב וכי עם פלאחד ואחד משבטו דבר שיתן משהו לז"א מאת כל נשיאיהם אבל לא

שִׁיכָתוּב שֵׁם הַנְּשִׂיאַ עַל הַמָּטָה רַק עַל כָּל אֶחָד לְבֵית אֲבוֹתָם שֶׁהֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סָבָא מִמֶּשׁ
בְּנֵי יַעֲקֹב אִישׁ אֶת שְׁמוֹ הַחֲקוּק לְמַעֲלָה בְּמִרְכָּבָה תִּכְתָּב עַל מִטְהוֹ וּא"כ מְבוֹאָר מִזֶּה
הַפְּתוּב שִׁ"ב מִטּוֹת הָיוּ וְעַל כָּל אֶחָד הָיָה פְּתוּב שְׁמוֹ לְבֵית אָב שְׁלוֹ וְנִמְצָא שֶׁעַל מִטְה
רְאוּבֵן הָיָה פְּתוּב רְאוּבֵן וְעַל מִטְה שְׁמֵעוֹן שְׁמֵעוֹן וְעַל מִטְה לֵוִי הָיָה פְּתוּב בּוֹ לֵוִי וְאֵח"כ
חֹזֵר וּמְבָאָר הַפְּתוּב וְאֵת שֵׁם אֶהְרֹן תִּכְתָּב עַל מִטְה לֵוִי ר"ל אַעפ"י שֶׁפְּכָר פְּתוּבוֹ כָּל נְשִׂיא
לְבִיָּה אָב שְׁלוֹ שְׁמוֹ וְגַם לֵוִי כְּתוּב עַל מִטְהוֹ לֵוִי זֶה בָּא לְהוֹרוֹת שֶׁפְּכָר הַקַּב"ה בְּמִטְה לֵוִי
וְלֹא בְּכָל י"ב מִטּוֹת אֲבָל מִי יֹאמֵר לָנוּ בְּזֶה הָאוֹת שֶׁאֶהְרֹן הוּא הַנְּבָחָר לְכֵן צִוָּה הַקַּב"ה
לְכַתְּבֵן ג'כ מִצַּד יָמִין שֵׁם אֶהְרֹן עַל מִטְה לֵוִי פְּדִי שְׁלֹא תִקְשֶׁה הֲלֹא מִטְה לֵוִי נִחְלַקְהָ לְשִׁתֵּי
מִשְׁפָּחוֹת לְמִשְׁפָּחוֹת פְּהוֹנָה וּלְמִשְׁפָּחוֹת לֵוִי לִז"א כִּי מִטְה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹת' וּבְמִסְוֹר'
אֲבוֹת' מְלֹא בּוֹ לְהוֹדִיעַ לָנוּ הַטַּעַם כִּי בִי"ת אֲבוֹת' תַּת"ס בְּגִי' תַּת"ס א' כִּי י"פ אֱלֹקִים בְּגִי'
תַּת"ס וְאֶהְרֹן בָּא לְבַסֵּם כָּל כּוֹחוֹת הַדִּין מִטְה מִשֶּׁה שֶׁהָיָה כְּלוּל שְׁשִׁים רְבוּא קִטְר"ת
סִמִּי"ם בְּגִי' תַּת"ס נִט הוּא קִטְר' א' מִן תַּת"ס (תְּהִלִּים ח) וְתַחֲסִרְהוּ מְעַט מְאֻלְקִים ז"ש מִשֶּׁה
לְקִרַח הַמְּעַט מִכֶּם אִם יֵשׁ כַּח בְּכֶם לְבַסֵּם כּוֹחוֹת הַדִּין כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אֶהְרֹן וּמִשֶּׁה.

וְהַנְּחָתָם בְּאֵהָרֵל מוֹעֵד וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחָר בּוֹ מִט"הו י"פֶּרַח בְּגִי' מִשִּׁי"ח כִּי נִחְמָה
בֶּן חוֹשִׁיאֵל מִנְחָם בֶּן עַמִּיאֵל בְּגִי' תַּת"ס א מְנַגֵּן בִּי"ת אֲבוֹת"ם כִּי בִימְיוֹ יִתְבַּסְּמוּ כָּל כּוֹחוֹת
הַדִּין וְהִנֵּה פְּרַח מִטְה אֶהְרֹן לְאוֹתוֹ צַד שֶׁהָיָה פְּתוּב בּוֹ אֶהְרֹן אוֹתוֹ צַד פְּרַח וְיִצְאָ פְּרַח רְמֵז
לְפָרְחֵי פְּהוֹנָה וְיִצְאָ צִיץ אֶהְרֹן אֶהְרֹן וְיִגְמֹל שְׁקֵדִים עַל לֵוִים שׁוֹקֵדִים עַל דְּלִתוֹת הַהִיכָל
יוֹם יוֹם לְכֵן הָיוּ שְׁקֵדִים מְרִים מִצַּד שְׁמֹאל עַד נ' יוֹם הָיוּ אוֹכְלִים אוֹתָם לְפִי שְׁעַד נ' שְׁנַיִם
הַלּוּיִם עוֹבְדִים עֲבוֹדָתָם.

גַּם ג' בְּתִים מְרוֹמְזִים וְיִצְאָ פְּרַח בֵּית רֹאשׁוֹן וְיִצְאָ צִיץ בֵּית שְׁנֵי וְיִגְמֹל שְׁקֵדִים בֵּית שְׁלִישִׁי
בְּמִהְרָה ב"ב. וְיֵשׁ בְּעֵנָן מִטְה אֶהְרֹן שֶׁהָיָה מְנוּחַ בְּצַד הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת.

צִנְצָנָת הַמֶּן הָיָה ג'כ מְנוּחַ לְמִשְׁמֶרֶת לְדַעְתִּי רְזָא עֲלָאָה הוּא מְבוֹאָר בּוֹ י"ב שְׁבָטִים
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם מְסוֹדְרִין אִישׁ עַל דְּגָלוֹ בְּאוֹתוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם לְמַעֲלָה כִּי י"ב שְׁעָרִים הֵם
לְמַעֲלָה בְּסוּד (שֵׁם קַכְב) שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי י"ה לְעֵילָא ז"ש לְרְאוּבֵן מִשְׁפַּחַת
הָרְאוּבֵנִי כִּי כָּל הַמִּשְׁפָּחָה יוֹשְׁבִים לְמַעֲלָה תַּחַת עֵנָף א' כָּל מִשְׁפָּחוֹת רְאוּבֵן תַּחַת דְּגָל
רְאוּבֵן זֶהוּ סוּד שְׁנַיִם עֲשָׂר מִטּוֹת שֶׁהָיוּ מְסוֹדְרִין לְמִטְה בְּמִשְׁכַּן נֶגֶד מִשְׁכַּן הָעֲלִיּוֹן שְׁגַם
שֵׁם מְסוֹדְרִין מִטְה מִטְה כְּשֵׁם לְמִטְה מִטְה כֵּן לְמַעֲלָה.

וְנִעְלַם מִטְה מ"ם ט"ט ה"ה מִטְה כִּי הַמְּקוֹנְבָלִים כּוֹתְבִין ט' ט' שְׁנֵינִיָּה סוּד תוֹף שֶׁל מִט"טֶרוֹן
ט"ט וְנִשְׁאָרוֹ אוֹתִיּוֹת רִמ"וֹן (תְּגִיָּה טז) ר"מ רְמוֹן מְצָא תוֹכוֹ אֲנֹכֶל שֶׁהוּא סוּד ט"ט שֶׁהוּא
טוֹב אֲבָל קְלִיפָה מְסֻטְרָא דְרַע זָרַק כִּי ר"מ הָיָה נִיצוּצוֹ שֶׁל מִט"טֶרוֹן בְּדוֹרוֹ וְכִשֶּׁם שֶׁסוּד
יֵשׁ עֲמַר לְגִלְגֵּלֶת שְׁיֵשׁ לְכָל צַדִּיק י"ש עוֹלָמוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל לָהֶם חִל"ה כִּי שִׁיעוֹר עוֹנָמַר
הִיא חִל"ה כֵּן מִט"ה אֶהְרֹן בְּגִימְטְרִי' י"ש ז"ש וּמִטְה אֶהְרֹן בְּתוֹף מִטּוֹתָם ר"ל לְכָל מִטְה
וּמִטְה שֶׁהֵם כָּל כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם דְּהֵינּוּ שִׁיעוֹר מִטְה אֶהְרֹן שֶׁהוּא י"ש כֵּן
יֵשׁ לְכָל מִטְה וּמִטְה בְּפָנֵי עֲצָמוֹ כִּי י"ש לְכָל צַדִּיק מְדוֹר לְפִי כְבוֹדוֹ וְהָיָה אֲצֵל הָעֵדוּת
צִנְצָנָת הַמֶּן מִצַּד א' עִמ"ר שְׁמֶרֶמֶז עַל י"ש עוֹלָמוֹת וְכֵן מִט"ה אֶהְרֹן מִצַּד שְׁנֵי הָרֵי ב'
פְּעָמִים יֵשׁ כִּי כָּל א' יֵשׁ לוֹ תִר"ךְ נִיצוּצֵי בְּהִיּוֹת' חֲלָקוֹ וְחֲלָק חֲבִירוֹ כִּמ"ש (מִשְׁלִי ח)
לְהַנְּחִיל אֶהְבִּי י"ש וְלֹא דִי בְּזֶה רַק (שֵׁם) וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא דְּהֵינּוּ אוֹצְרוֹת רְשָׁעִים

שְׁהִיּוּ רְאוּי ג"כ לְיִטְוֹל י"ש עוֹלָמוֹת אוֹתוֹ הַחֶלֶק נוֹטֵל הַצְדִּיק וְזֶה נֶרְמַז בְּתִיבַת בְּרֵאשִׁית תַּמָּן י"ש נִשְׁאָרוֹ אוֹתִיּוֹת בְּרֵא"ת בְּגִי' בְּנ"י יִשְׂרָא"ל הֶרִי נֶרְמַז סוּד שְׂכַר עוֹה"ב שֶׁהוּא י"ש בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתִיבַת בְּרֵאשִׁית מִטָּה אֶהְרֵן סוּד מְטָטְרוֹן בְּתִיקוּנִים מִטָּה פְּלִי חֶסֶד לַצְדִּיקִים מִטָּה פְּלִי חוֹבָה לְרִשְׁעִים מִטָּה נֶהֱפֹךְ לְנֶחֱשׁ וְנֶחֱשׁ לְמִטָּה וְהִנֵּה מְנוּחַ מִטָּה זֶה לְמִשְׁמֶרֶת אִם יִשְׂרָאֵל וְפֹאֵין: וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה אֶהְרֵן לְבֵית לִוִי.

סוּד פֶּר"ח הוּא סוּד רֶפ"ח נִיצוּצוֹת פִּי שְׁשֵׁה מְלָכִין קִדְמָאִין דְּמִיתוּ נְתַבְטְלוּ בְּז' לֹא אֶתְמַר בְּיָה מִיתָה בְּתוֹרָה רַק בְּד"ה כָּל מְדָה הוּא ע"ב וְיֵשׁ בְּכָל ע"ב ג' כְּדִי"ן ר"ל ג' פְּעָמִים כ"ד וְכָל פְּלִי ע"ב הוּא שְׁלִישׁ מִן הָאוֹרוֹת כִּי הָאוֹר הוּא עַל חֵד תְּרִין וְע"פ מ"ת הוּא רֶפ"ח וְעָלוּ אֵלָיו אוֹרוֹת לְמַעַלָּה בְּשִׁבְרֵת הַכְּלִים בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית א) וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת ר'פ'ח מ"ת כְּמִבְּנֹאֵר בְּכִנְפֵי יוֹנָה מְשֵׁה כְּשֶׁהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָה ר"ב נִיצוּצוֹת כִּי מִתְחַלָּה הָיָה מוֹטֵל עַל יוֹסֵף הַצְדִּיק שְׂיָרֵד לְמִצְרַיִם לְשִׁפּוֹר בַּר ז"ש (בְּרֵאשִׁית מֵה) רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חֵי וְעָלִיָּה אָמַר פֶּרְעֹה (שְׁמוֹת א) הֵן עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ר"ב וְעָצוּם מְמַנּוּ שְׂיַעֲלוּ ר"ב נִיצוּצוֹת (שָׁם) הִבָּה נִתְחַכְמָה ל"ו פֶּן יִרְבֶּה מִלִּוִי לְמ"ד ו"ו עַל פ"ו נִיצוּצוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת שְׁעָלָה מְשֵׁה אֵל הָאֱלֹקִים לְתַקֵּן אֵלָיו פ"ו נִיצוּצוֹת (שָׁם) וְנוֹסֵף גַּם הוּא (שָׁם יב) וְגַם עָרַב רַב עָלוּ אִתָּם (קִהְלֵת ז) גַּם אֵת זֶה לְעֹנְמַת זֶה ב"פ ג"ם בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים אִתָּם אִם כָּא מְשֵׁה (שְׁמוֹת יג) וְיִקַּח אֵת עֲצָמוֹת יוֹסֵף לְהַעֲלוֹת הַנִּשְׁאָרוֹת וְעַל זֶה הָיָה מִתְלַוְקָתוֹ שֶׁל קִרְחַר רַב לְכֶם אִתָּם חוֹשְׁבִין שְׁאִתָּם הֶעֱלִיתֶם הַנִּיצוּצוֹת שְׂאִינוּ כִּי כָּל הַעֲדָה כ"ל מִן ק"ד וְדוֹשִׁים ר"ת ק"ד אֱלֹקִים הַשֵּׁיב הַמַּעֲט מִכֶּם אִם יֵשׁ כַּח בְּכֶם לְבַסֵּם וְלְהַמְתִּיק קִי"ט מְנִין מַע"ט כַּמ"ש אֶצֶל מְשֵׁה (תְּהִלִּים ח) וְתַחֲסִרְהוּ מַעֲט מֵאֱלֹקִים רַב לְכֶם בְּנֵי לִוִי ר"ל הֵלֹא אֵין כַּח בְּכֶם לְהַעֲלוֹת קִי"ט צִירוּפֵי אֱלֹקִים שֶׁהוּא מַע"ט וַאֲ"כ אֵיךְ יַעֲלָה עַל דַּעֲתִיכֶם שְׁאִתָּם יֵשׁ כַּח בְּיָדְכֶם לְהַעֲלוֹת ר"ב נִיצוּצוֹת לְכֶן בְּמִזְמוֹר מ"ח שֶׁהוּא עַל סוּד ב' כְּדִין אָמַר (שָׁם מֵח) קִרְיַת מְלֶךְ ר"ב עַל רַב נִיצוּצוֹת אֱלֹקִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁג"ב בְּגִי' מִש"ה שֶׁהוּא הָיָה אִי"ש אֱלֹקִים וּבִיָּסֶם וְהַמְתִּיק כָּל הַנִּיצוּצוֹת וְהִנֵּה פֶּר"ח מִטָּה אֶהְרֵן פָּרַח בְּמִלּוֹאוֹ פ"א רִי"ש ח"ת בְּגִי' מִטְטְרוֹן ש"ר הַפְּנִי"ם שֶׁהוּא סוּד מ"ט ה"ה רֶהֲרֵן ל"בֵּית ל"וִי ר"ת בְּגִי' מִיכָא"ל וּלְפִי שְׁקִרְחַת הָיָה קִין עָלִיָּה אֶתְמַר (מְשָׁלִי יח) שְׁאֵת פְּנֵי רִשְׁעֵי לֹא טוֹב (בְּרֵאשִׁית ד) הֵלֹא אִם תִּשְׁתִּיב שְׁאֵת וְנֶרְמַז בְּס"ת פֶּר"ח פ"א רִי"ש ח"ת שֶׁא"ת כִּי קִרְחַת גְּלוּל שְׁלוֹ קִין (אֵיכָה ב) שְׁרָקוּ וַיִּחְרְקוּ חֶרֶק עָלָיו שֶׁר שֶׁל גִּיהֶנָּם שְׁנִי"ו כִּי (פְּסָחִים קִיט) ג' מֵאוֹת אֶקְלִידִי הָיוּ אוֹצְרוֹתָיו ז"ש (מְשָׁלִי יא) בּוֹטֵחַ בְּעַשְׂרוֹ הוּא יְפוֹל עַל קִרְחַת וְכַעֲלָה צְדִיקִים יִפְרָחוּ עַל סוּד רֶפ"ח (תְּהִלִּים צג) צְדִיק כְּתַמ"ר יִפְרֹחַ ס"ת קִרְחַת: וְהִנֵּה פֶּר"ח מִטָּה אֶהְרֵן.

בְּגִי' בֹּאכְתֵּרִיא"ל שֶׁהוּא שֶׁר הַבְּרִיאָה הֶרְאָה הַקֹּב"ה בְּמִטָּה זֶה שְׁאֶהְרֵן הוּא בְּמִדְרֵיגַת עוֹלָם הַבְּרִיאָה תַּמָּן אֶכְתֵּרִיאֵל וְקִרְחַת רְצָה לְבַטֵּל הַנְּהַגְנָה זוֹ וְהוּא רְצָה לְהִיּוֹת כִּהֵן בְּמִדְרֵיגַת בְּרִיאָה וְרְצָה לְעֲמֹד בְּמָקוֹם אֶהְרֵן ז"ש מְשֵׁה אִם בְּרִיא"ה יִבְרָא י"י ר"ל מֵאַחַר שְׁקִרְחַת רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקוֹם בְּרִיאָה לְכֶן יִבְרָא י"י וּז"ש וְאֶהְרֵן מ"ה הוּא כִּי הִלִּינוּ עָלָיו מֵאַחַר שְׁקִרְחַת רוֹצֵה שֶׁהוּא יִהְיֶה כִּהֵן וְהָיָה אֶהְרֵן בְּמָקוֹמוֹ בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְיָדוּעַ שְׁד' עוֹלָמוֹת יֵשׁ בְּכָל עוֹלָם שֵׁם יָדוּעַ ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן נִמְצָא בְּעוֹלָם יְצִירָה תַּמָּן שֵׁם שֶׁל מ"ה ז"ש וְאֶהְרֵן מ"ה הוּא כִּי תִלְוֵנוּ עָלָיו ו' תִּיָּרֶה כִּי רְצָה שְׂיִהְיֶה הוּא בַּיְצִירָה הֵמָּן ו' שֶׁל שֵׁם וּמִלּוֹי מ"ה אֶתָּה רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה אֶהְרֵן בְּעוֹלָם הַיְצִירָה דְּתַמָּן שֵׁם שֶׁל מ"ה וּלְפִי שֶׁבְּעוֹלָם הַיְצִירָה תַּמָּן שְׂ"ךְ דִּינִים חֲשׁבוֹן נַע"ר לְכֶן (דְּבָרִים לג) יְשִׁימוּ קִטוֹר"ה בְּאַפִּיךָ לְשִׁכְּךָ שְׂ"ךְ דִּינִים גַּם בְּצִיצִית

יש סוד ב"פ ש"ף מנין קטור"ה לכן אמר משה קחו איש מחפתו וצוה להקטיר קטורת לפי שפגמו בעולם היצירה ז"ש משה לכן אפה וכל עדתה הנזעדים על י"י ממש פי שמא דא מתחלק לד' עולמות בכל עולם אות א' אצילות י' תמן שם ע"ב בריאה ה' תמן שם ס"ג יצירה ו' תמן שם מ"ה עשיה שם ב"ן (שמות ל) ק"טרת ס"מים ר"ת בגי' ג' עולמות אלו ס"ג מ"ה ב"ן דאינון בי"ע (שם) ק"ח ל"ך סמי"ם בגימ' קר"ח משם ראה משה ליתן קטרת לקר"ח מעשה רק"ח שהם פגמו באלו ג' עולמות לכן אמר משל שגנב פלי מבית המרחץ סוד פלי שלם הם ג' עולמות אלו לכן אמר בזוהר ויקח נסיב מנא ביש לגרמיה שפגם בג' קטרין אלו (שמואל א יב) כ"י ל"א י"טוש י"י את עמו שהם ג' קטרין אלו ג' עולמות ונלקו בג' מיתות וסימן בש"ם י"י פי אמילם לפי שהם היו אנשי השם שיצעו בשמות לכן אמר אל תפן אל מנחתם ש"א יעשו בשמות הקדושים פעולות נוראות לכן (תהלים קיח) בשם י"י פי אמילם לפי שפגמו בג' עולמות שהם סוד ד' מיתות ב"ד ואתמר בכנפי יונה שד' מיתות הם על ד' אותיות ומי שהוא חייב סקילה פננס בעולם אצילות תמן י' של שם לכן זורקין בו אכן סוד סקילה ואם פגם בבריאה תמן ה' של שם וחיוב שריפה ואם פגם ביצירה תמן ו' של שם וחיוב הרג ואם פגם בעשיה תמן ה' של שם וחיוב חנק וד' מיתות אלו נידון קרח כמ"ש הרגום הן גוענו אבדנו כולנו אבדנו מנא קטל חרבא מנא קטל מותנא מנא בלעת ארעא בליעה תמן סקילה שריפה ממש מגפה היא חנק שנכנס רוח עושים בתוכם ונחנקו גם יצא הקצף לפני י"י חרבו שנופה נטויה על ירושלים הרי יש במיתתם שריפה מגפה חנק והרג (ג"פ ציצית נגד ג' עולמות שבכל עולם יש שם אלקים שיש לו ק"ך צירופים שבהם ת"ר אותיות מנין ציצית"ת שהוא בגי' ת"ר והם כדור ים מלא מס"ך בגי' ק"ך לכן סיום בציצית להיות לכם לאלקים) ויקח קרת נטל ביש לגרמיה והמשיך ק"ך בתי דינים ז"ש (תהלים עה) הודינו לה אלקים וגו' פי אקח מוע"ד בגי' ק"ך אני מישרי"ם בגימ' ציצית"ת (שם צב) צ"די"ק כ"תמ"ר י"פר"ח ר"ת בגי' ק"ך וס"ת קר"ח שהיה ל"ץ והמשיך ק"ך בתי דינים עליו ולפי דרוש הראשון לכן אפה וכל עדתה הנזעדים על י"י פי ד"פ ע"ב הוא רפ"ח וסוד מחלקותו על רפ"ח ניצוצות לכן (ד"ה א כה) הי' רפ"ח לונים על השיר ואונקלוס תרגום מנא קטל חרבא על לו גוענו ופי' קצת שהוא עון מרגלים וקשה מה ענין מרגלים למחלקותו של קרח אבל לפי דברי האר"י ז"ל ניקח שפי' סלח נא לעו"ן הע"ם הז"ה בגי' רפ"ח גם שם התפלל משה על פגם רפ"ח ניצוצות וא"כ שפיר קאי על מחלקותו של קרח כדלעיל: והנה פר"ח מטה אהרן.

סוד חסד לביה לוי סוד גבורה שניהם יחד חסד גבורה ע"ב רי"ו היא סוד רפ"ח שהוא סוד מזל עליון דיקנא דעתיקא ג"פ הונה במילוי יודי"ן ג"פ ע"ב הוא רי"ו ויעב"ר ע"ב רי"ו (בראשית א) ורות אלקים מרחפת רחף העליון עיין בכוננת הארץ"ל בענין ק"ש של לילה וז"ס אל מלא רחמים שמגרעין י' של רחמים שהיא נחה במבטא נמצא ויעבר הוא סוד רח"מים אל מלך יושב על כסא רחמים (ישעיה מט) פי מרחמם ונהגם ועל מבועי מ"ים ונהלם פי דיקנא עלאה נקרא אל וכו' תליין קוצין אל עליון כמ"ש הארץ"ל ע"פ (תהלים קמט) רוממות אל בגרונם: נתן הקב"ה לפהגים כ"ד מתנות ע"ד הפשט ע"פ גמרא פ' הדרוע ולתיים א"ר שמואל א"ר יונתן מנין שאין נותנין מתנות אלא לכהן חבר שנאמר (ד"ה ב לא) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הפהגים והלויים למען

יִחְזְקוּ בְּתוֹרַת י"י הַמְחַזֵּיק בְּתוֹרַת י"י יֵשׁ לוֹ מְנָה וּלְפִי שְׁקִרְחַת חֶלֶק עַל תּוֹרַת י"י כִּי זֶה מְחַלְקוֹתוֹ כַּמ"ש עַל מְזֻמּוֹר (תְּהִלִּים עג) אִךְ טוֹב לִישְׁרָאֵל יִשְׂרָאֵל חֲשָׁבוּ שְׁפִנּוֹנְתֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם וְכִנּוֹנְתוֹ בְּשִׁבִיל בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל כַּמ"ש וַיִּקְהָלוּ עַל מִשְׁהָ וְעַל אֶהְרֹן ר"ל הַרְוָאָה סוֹבֵר שֶׁהֵם הָיוּ חוֹלְקִים עַל מִשְׁהָ וְאֶהְרֹן ז"ש אִךְ לְמִרְאָה עֵינֵי הַרְוָאִים הַרְאָה עֲצָמוֹ שֶׁהוּא טוֹב לִישְׁרָאֵל וּבְשִׁבִיל טוֹבְתָן קָא מְכַנּוֹן אֶבֶל (שָׁם) אֲלֵקִים לְבָרִי לְבָב (שָׁם מַד) יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת לֵב שֶׁעֵינָא הִיְתָה בְּלָבוֹ וְגו' ז"ש (שָׁם עג) שָׁתוּ בְּשָׁמַיִם פִּיְהֶם בְּאַמַּת פִּיְהֶם הִיְתָה לְחַרְף לְשָׁמַיִם אִךְ שֶׁלְשׁוֹנָם שִׁדְּבָרוּ הִיְתָה מְהֻלָּה בְּאַרְץ כִּי הַרְוָאָה סוֹבֵר שֶׁעַם בְּנֵי אָדָם הִיְתָה מְחַלְקוֹתָם ז"ש (שָׁם יב) יִכְרַת י"י כָּל שְׁפִתֵי חֶלְקוֹת שֶׁהָיוּ פִּיְהֶם וּלְבָבָם אֵינָם שְׁנוֹה ז"ש וַיִּשְׁמַע מִשְׁהָ שֶׁהִיְתָה מְכַנּוֹן פְּנוֹנְתָם לְחַרְף עַל כָּל הַתּוֹרָה ז"ש בְּנֹקֵר וַיִּוְדַע י"י אֵת אֲשֶׁר לוֹ ר"ל שֶׁאַתֶּם מְכַנּוֹנִים לְתֵרוֹם כְּנִגְדוֹ כַּמ"ש מִשְׁהָ אֵתָה וְכָל עֲדֻתָהּ הַנּוֹעֲדִים עַל י"י לְחַרְף תּוֹרָתוֹ וּז"ש אַח"כ בְּיָדַי שֶׁלְהֶם מִשְׁהָ אֵמַת וְתוֹרָתוֹ אֵמַת שִׁדְּבָרוּ בְּמִשְׁהָ וּבְתוֹרָתוֹ וּלְפִי שֶׁהַתּוֹרָה נִחְלָקָה עַל כ"ד סְפָרִים לְכֵן לְהַחֲזִיק תּוֹרַת י"י נִתַּן לָהֶם הַקַּב"ה לְקַבֵּל זֶה מְנָה כ"ד מִתְּנוֹת פְּדֵי לְהַחֲזִיק בְּתוֹרַת י"י ע"ד הַרְמָזוֹ לְפִי שְׁקִרְחַת אֱלוֹ הַסְּפִים בְּתַנּוּפָה הִיְתָה גוֹרָם לְהַשְׁלִים רוּחַ צְפוֹן מִן הָעוֹלָם דְּמִתְמָן כָּל לִילִין וְשָׂדִים כַּמ"ש בְּזוֹהַר בְּהַאי פְּרַשְׁתָּא ע"פ וְעָבַד הַלְוֵי הוּא שְׁאוֹתוֹ צַד הַפְּתוּחַ לְצָפוֹן בְּמִשְׁמַרְתָּם שֶׁהֵם שׁוֹמְרִים אַרְוֹן הָעֵדוּת הָיוּ מְגִינִים בְּעַד כָּל הַמְזִיקִין בְּעוֹלָם ז"ש (בְּמִדְבָר ז) וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוּת מִשְׁהָ אוֹתוֹ יוֹם כָּלוּ מְזִיקִין וְשָׂדִים מִן הָעוֹלָם שֶׁהַבְּרִיאָה הִיְתָה פְּגוּמָה כִּי בַע"ש בֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת נִבְרָאוּ שְׂיָדִים וְרוּחִין בְּלֵי גוֹפִין וּבְאוֹתוֹ הַשְּׁמִירָה הָיוּ גוֹרְמִין לְעַמּוּד כְּתָרִים בְּכַנְיָהֶם רַק שֶׁגָּרַם קוֹרַח שִׁיֵּרַד לְתוֹךְ קְלִיפִין שְׂיָדִין וּלְיִלִין בְּנוֹי דְקִין דְּמִתְמָן נִפְרַד רוּחִין בִּישִׁין וַיִּדּוּעַ שַׁכ"ד זְיָנֵי דְמַסְאָבוֹתָא גָּרַם נַחַשׁ לְהַטִּיל בְּחוּהָ גַם זֶה הָאֵשֶׁה רַעָה (מְשָׁלֵי יֵד) וְאוֹלֵת בִּינְדִיָּה תְהַרְסֵנוּ ר"ל מְהַרְסֵת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּבִי"ת ז"ש (שָׁם) חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה עַל אֲשֶׁתוֹ שֶׁל אוֹן בֶּן פֶּלֶת אֶבֶל אֲשֶׁתוֹ שֶׁל קַרַח הַרְסָה בֵּית שֶׁל בְּרֵאשִׁית שֶׁהוּא נִגְדַּד ג' רוּחוֹת מְסוּגְרִין וְאֵלּוֹ לֹא חֲטָאָה הָאֵשֶׁה רַעָה זֶה הִיְתָה רוּחַ רְבִיעִית ג"כ נִסְתַּם לְכֵן מ' שֶׁל (יִשְׁעִיָּה ט) לְפַרְבֵּה הַמְּשָׁרָה סְתוּמָה בְּאַמְצַע הַתִּיבָה שְׂאִין זֶה עֵתָה רַק לַע"ל כְּשִׁיעֵבְבוֹר רוּחַ הַטְּוֹמָאָה מִן הָאָרֶץ יְהִיְתָה הָעוֹלָם סְגוּר מִכָּל רוּחִין וְשִׂדִין וְכִמוֹ שֶׁבְּבִרְיַת עוֹלָם (מְשָׁלֵי ט) חֲכָמוֹת בְּנִתָּה בֵּיתָה שֶׁל עוֹלָם (שָׁם) חֲצָבָה עֲמוּדִיָּה שֶׁבְעָה כֵּן בְּמִשְׁכָּן נִבְנָה בַּכ"ח מ"ה וּבז' עֲמוּדִים ז"ש וְאֶהְרֹן מ"ה הוּא שְׂיָדַע כ"ח מ"ה וְכִמוֹ שֶׁבַיּוֹם הַבְּרִיאָה גְרָמָה חוּהָ כ"ד זְיָנֵי דְמַסְאָבוֹתָא כֵּן אֲשֶׁתוֹ שֶׁל קַרַח גְרָמָה בְּאוֹתוֹ פָּרַק שְׂיָרְדוּ ח"יִים שֶׁ"אוֹלָה ר"ת ח"ש שֶׁל נַח"ש שֶׁהֵם חֲמוֹר שׁוֹר שֶׁצְנוּתָה הַתּוֹרָה לֹא תִחַרְוֵשׁ בְּשׁוֹר וְחֲמוֹר לְכֵן נִתַּן הַקַּב"ה כ"ד מִתְּנוֹת נִגְדַּד כ"ד זְיָנֵי דְמַסְאָבוֹתָא: נִחְלָקָה הַפְּרָשָׁה לְז' חֶלְקִים.

גַּם לְפִי שֶׁהַפְּהֵן פּוֹתַח שְׁעָרִים הָעֲלִיּוֹנִים (תְּהִלִּים טז) שְׁנֹבַע שְׁמַחוֹת א"ת שְׁנֹבַע אֶלָּא שְׁבַע סוּד הָעֲלָאָת ז' גְּרוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת לְכֵן נִחְלָקָה מִתְּנוֹת שֶׁלוֹ עַל ז"פ עַל ז' שְׁעָרִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהוּא פּוֹתַח שְׁעָרֵי צַד"ק שֶׁהֵם בְּגִי"ב ב"ת שַׁב"ע וְזֶה סוּד אֲשֶׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֹן אֱלִישַׁב"ע כְּמִבְּנֵי בְּזוֹהַר הַשִּׁנּוּי שֶׁנִּקְרָאת אֶצְלוֹ אֱלִישַׁבַע עַל סוּד (שָׁם נב) חֲסֹד אֵל כָּל הַיּוֹם וְאַצְלָ דוֹד בַּת שְׁבַע סוּד תְּהִלִּים שֶׁפְּתַח בְּאֲשָׁרֵי תַּמָּן בֵּית מִן בְּרֵאשִׁית וְנִשְׁתַּיְרוּ אֲשֶׁר"י (בְּרֵאשִׁית ל) כִּי אֲשֶׁרוֹ"נֵי בְנוֹת אֲשֶׁר"י בְּגִי"ב ז"פ חַכְמ"ה וְכֵן אֲשֶׁתוֹ שֶׁל יוֹסֵף אֲסוֹנ"ת בְּגִי"ב ז' פְּעָמִים חַכְמ"ה וּלְפִי שֶׁהַפְּהֵן קוֹשֵׁר ז' הִיכָלוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וַיֵּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁלְמַעֲלָה כ"ד שְׁעָרִים בְּסוּד (יִשְׁעִיָּה נד) וְשִׁמְתִי כ"ד כ"ד שְׁמִשׁוֹתֶיהָ לְכֵן בְּבִרְכַת וְלִירוּשָׁלַיִם כ"ד תִּיבּוֹת

וּכְשֶׁבָּא דָּוִד לְמִזְמוֹר כ"ד א' (שָׁם כו) פָּתְחוּ שְׁעָרִים וּגּו' לְכוּ נִתְּנוּ לְכַהֵן כ"ד מִתְּנוֹת וְנִחַלְקוּ לָזוּ פְּסוּקִים ז"ש נֶאֱנִי הִנֵּה בְּשִׁמְחָה שֶׁב"ע שְׂמֵחוּת אֶת פְּנֵיךָ עֲבָדוּ אֶת י"י בְּשִׂמְחָה בְּנִהְיֹו וּבְחִדְוָה (מְפָלִי כז) שָׁמֵן וּקְטֹרֶת יִשְׂמַח ל"ב שֶׁהוּא מֵעֶשֶׂר מִן שֵׁשׁ דִּינָיִם בְּסוּד (דְּבָרִים לג) יְשִׁימוּ קִטו"רה בְּאַפָּה לְבִסְמֵן וּלְהַמְתִּיקוּ.

הִנֵּה עֲבוֹר אוֹתוֹ דְּאֶתְמַר בֵּיהַ (שְׁמוֹת ד) הִנֵּה אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלְוִי שֶׁהִי רְאוּי לְהִיּוֹת לוֹ וְשִׁנְיָה טְבָעוּ וְשִׂמְחָה בְּגְדוּלָה וְיִצְאָ לְשִׁנּוֹת אֶת טַעְמוֹ כְּדִי לְהַחְזִיק שְׁלוֹם בְּעוֹלָם ז"ש הָיוּ מִתְּלִמְיָדָיו שֶׁל אֶהְרֹן אָמַר וְהָיוּ מִלְּשׁוֹן הַנְּיָה חֲדָשָׁה לְשִׁנּוֹת וְלִצְאָת מִן הַטְּבָע לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה אֶהְרֹן שֶׁהָיָה אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם לְכֵן עָפָה ג"כ אַחַר הָעֶרְעוֹר נָתַן הַקַּב"ה ג"כ בְּשִׁמְחָה מִתְּנוֹת כְּהוֹנֵה וז"ש בַּזֹּהָר קָרַח פְּלִיג עַל שְׁלוֹם מִחֲלָקוֹתָיו שֶׁל קָרַח הָיָה שֶׁלֹּא לָשָׂה שְׂמִימִים כִּי נִקְרָא שְׂמִימִים עַל שֵׁם אִשׁ וּמִימִים דְּכָלוּל זֶה בְּזֶה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו וְקָרַח לֹא רָצָה לְאַפְלָא דִּינָא בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי בְּדִינָא (תְּהֵלִים לג) ב"דב"ר י"י שְׂמִימִים נַעֲשׂוּ ב"מִדַּת ד"יִן ב"מִדַּת ר"ח מִימִים שְׂמִימִים מְאֹלוּ ב' נִבְרָא וְהוּא לֹא הִיָּתָה פְּנוּנָתוֹ לְשֵׁם שְׂמִימִים לְכֵן נִלְקָה בְּגִיהָנָם שֶׁנִּחַלַק עַל ב' מִינִים אִשׁ וּמִימִים וּע"ז אָמַר (שָׁם סו) הִרְכַּבְתָּ אֲנוּשׁ לְרֵאשִׁינּוֹ שֶׁנָּתַן הַקַּב"ה בְּרִירָה לְאַבְרָהָם אוֹ לְקַבֵּל גְּלִיּוֹת אוֹ לְקַבֵּל גִּיהָנָם ז"ש בְּאֲנוּ בְּאִשׁ וּבְמִימִים וְהַקַּב"ה הוֹצִיאָנוּ אֶז לְרוּיָה שֶׁהָיָה (שָׁם יז) חֲלָקָם בְּחַיִּים וְגַרְם דִּין בְּעוֹלָם (אִיּוֹב לו) חֲנָפִי לֵב יְשִׁימוּ אִף כִּי (תְּהֵלִים לה) חֲנָפִי לַעֲגִי מְעוֹג גָּרְמוּ אִף לְכוּ הַתְּחִיל דְּבָרֵי פִיָּהֶם אִף וְלֹא נִפְקוּ עַד דְּנָפְלוּ בִּידוֹ.

גַּם בְּהֵוָה יוֹמָא זָכָה כַּהֵן לְתַמָּא לְהִיּוֹת נֶגֶד אַפּוֹטְרוֹפָא רַבָּה נְהוּרָא יְמִינָא דְלַעֲיָלָא שֶׁהִיא מִיכָאֵל (שִׁיר ג) שְׂשִׁימִים גְּבוּרִים סְבִיב הֵן ס' אוֹתִיּוֹת שֶׁל בְּרַכַּת פְּהֵנִים ז"ש נֶאֱנִי הַנ"ה נְתַתִּי לָהּ אֶת מְשִׁמְרַת תְּרוּמַתִּי דְלַעֲיָלָא הֵן ס' רַבּוּא דְלַעֲיָלָא מְנַיֵן הַנ"ה וּלְפִי דְבָרֵי הַזֹּהָר (תְּהֵלִים סח) גָּעַר חַיַּת קָנָה יִתְבּוֹר רְגַל קוּף מִן קָנָה וְאַשְׁתָּאֵר הַנ"ה לְכֵן כָּל הַגְּאֻלוֹת הֵם (מְלָאכֵי ג) הַנ"ה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי וּגּו' וְכֵן קָרַח תְּפַסֵּס בְּאוֹת ק' שֶׁל קָרַח וּבַעו"ה זֶה נִבְלָע עִם כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם לַע"ל (דְּבָרִים לב) לַעֲת תְּמוּט רַגְלָם שִׁישִׁבּוֹר רַגְלֵי שֶׁל הַנְּחֹשׁ וְיִשְׂאָר (זְכָרְיָה ט) הַנ"ה מְלַכָּה יָבֵא לָהּ (יְשַׁעְיָ סב) הַנ"ה יִשְׁעָה בְּאֵה הַנ"ה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וּגּו' לְכֵן אָמַר מֹשֶׁה בְּמִזְמוֹר שְׂאֲמַר שָׁם מִפְּלֹתוֹ שֶׁל קָרַח (תְּהֵלִים צב) בְּפָרוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֶשֶׂב (מְשָׁלִי יא) בּוֹטַח בְּעֶשְׂרֹו הוּא יִפּוֹל זֶה קָרַח וְכַעֲלָה צְדִיקָי יִפְרָחוּ זֶה מִטָּה אֶהְרֹן שֶׁפָּרַח לְבֵית לוֹי (שָׁם יד) בֵּית רְשָׁעִים יִשְׁמַד זֶהוּ קָרַח וּבֵיתוֹ (שָׁם) וְאִנְהֵל יִשְׁרִים יִפְרִיחַ זֶה מִטָּה לוֹי גַּם עַל בְּלָעָם בֶּן בְּעוֹר אָמַר שָׁם (תְּהֵלִים צב) אִישׁ בַּע"ר לֹא יָדַע עַל בַּע"ר שֶׁנִּחְסַר מִמֶּנּוּ יוֹדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן לְכֵן חֲסַר ו' וְכֵן קָרַח פָּגַם בּו' שֶׁל שָׁם וְאֶהְרֹן מֵהוּא הוּא כִּי תִלוּנוּ עָלָיו כְּתִיב בּו' וְכֵן קְרוּאֵי עֲדָה בְּפִנְחָס וְכֵאֵן קְרָאֵי מוֹעֵד חֲסַר לְכֵן נַעֲנְשׂוּ שֶׁבְּכָל ר"ח מְהַדָּר כְּבִשְׂרָ בַקְלַחַת (שָׁם עה) כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָיִם אֲשַׁפְּטֵם שְׂאֲמָרוּ בְּנֵי קָרַח אוֹתוֹ מִזְמוֹר שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם לֹא רָצָה לְהוֹרוֹת בְּשֵׁם שֶׁל אֱלֹקִים שֶׁהוּא בְּפָרְשָׁה שֶׁלְפָנֶיהָ בַּפ' צִיצִית לְהִיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹקִים אֲבָל בְּנֵי קָרַח לֹא מָתוּ עָשׂוּ תְּשׁוּבָה וְהוֹדִינוּ לָהּ אֱלֹקִים כִּי לוֹוִים הֵם בְּסוּד אֱלֹקִים לְכֵן גַּם שָׁם הוֹדִינוּ (שָׁם) כִּי אֶקַּח מוֹעֵד בְּכָל ר"ח כַּד מְהַדָּר דִּינָא שָׁם אֲנִימִיִּשְׂרָיִם אֲשַׁפְּטֵם וְהִנֵּה בְּזֶה הַמִּזְמוֹר אָמַר שָׁם (שָׁם) לֵב) כִּי הִנֵּה אֲנִיבִיךָ י"י כִּי הִנֵּה אֲנִיבִיךָ אָמַר לְשׁוֹן הִנֵּה שִׁיחַתָּה רַגְלֵי ק' שֶׁל קָרַח שְׂאֲחָזוּ בְּאוֹת שֶׁל סֹטְרָא אַחְרָא ז"ש (שָׁם) צְדִיקָה כְּתַמ"ר יִפְר"ח שְׁלַע"ל לְסוּף הַיְמִימִים יַעֲלָה וְיִפְרִיחַ ג"כ קָרַח שָׁם נִרְמַז בֵּית רְשָׁעִים יִשְׁמַד לְגַמְרֵי ז"ש (שָׁם) לְהַשְׁמָדָם עֲדֵי עַד וּמֵאַחַר

שהוא בא משבט ישרים ז"ש ואהל ישרים יפריח ובזכות אבותיו יעלה מן שאול כמ"ש חנה (שמואל א ב) מוריד שאול ויעל ז"ש בתצרות אלקינו לע"ל יפריחו להגיד כי ישר י"י לכן אהל ישרים וכן באותו מזמור שאמרו (תהלים עה) נמוגים ארץ וכל יושביה כי כל ישראל נסו לקולם פי אמרו פן תבלענו הארץ (שם) אנכי תפנתי עמודיה הם (סנהדרין קיא) עמודים שעמדו ונתבצר מקום בגיהנם לבני קרח בוטח בעשרו הוא יפול ז"ש (תהלים עה) כי לא ממוצא וממערב כי אותו עושר של קרח לא היה פמשפט ומצא אוצרות של יוסף (שם) כי אלקים שופט זה ישפיל שנפל לנזקבא דתהומא רבה ולע"ל זה בעצמו ירים כי כוס ביד י"י מלא מסף לפי שקרח חלק על ציצית (יחזקאל ח) וישלח תבנית י"ד ויקחני בציצת ראשי כי י"ד אצבעות צריף להאריך כל ציצית ג' טפחים הם י"ב אצבעות וזולת הקשרים שהם ג"כ אצבע אחד כמ"ש הכל בו אורך ציצית י"ג אצבעות ועוד צריף להרחיק מן הפנף מלא קשר גודל כמ"ש הב"י הרי דין פשוט שצריף להאריך י"ד אצבעות לכן אמר כשהראו לו ציצית הראו לו תבנית י"ד כי כוס ביד י"י מאחר שפגם ביד גם כוס מלא הוא סוד רל"ו פ"ף ו"ו סמ"ף שהוא סוד שיעור קומה הוא סוד ציצית מלא מס"ך הוא בגי' ק"ך צירופי של אלקים אף שמריה ימצו ישתו והאינדנא דנפקי גירי הם דינים הכל מעדת קרח ואני אגיד לעולם אם הם לא רצו להסכים על פ' ציצית שמסיימת י"י אלקיכם ואנו אומרים בבקר ובערב י"י אלקיכם אמת ז"ש משה במזמור שיר ליום השבת חטא שלו טוב להודות לי"י ולומר פרשה שמע והיה אם שמוע הפתוב במזוזה ופר' ויאמר הפתובה בציצית כי בשניהם חטא וחלק על טלית של תכלת ועל בית של מזוזה ז"ש (תהלים צב) להגיד בפקר חסדך ואמונתך בלילות ודרשו רז"ל (ברכות יב) כל מי שלא אומר אמת ויציב שחרית ואמת ואמונה ערבית לא יצא י"ת לכן מוכרחין הם לומר שם משה ותורתו אמת ולפי ששקר אין לו רגלים לכן כל היקום אשר ברגליהם ז"ש (תהלים עה) ואני אגיד לעולם (ישעי' סב) יומם ולילה תמיד לא יחשו קרח לא רצה להיות לוי לומר ואזמרה לאלקי יעקב אבל לע"ל תרוממה קרנות צדיק כמ"ש ותרם לראם קרני לפי שמצנת ציצית נוטפת על הקרן (תהלים עה) וכל קרני רשעים אגדע אז (שם צב) צדי"ק כתמ"ר יפר"ח גם קר"ח: מה שהקירו ישראל אתם המיתם את עם ה' והלא כפר יצאו בלועים ושרופים וקרח היה משניהם לפי שרצה להיות מלך ולהיות למעלה ראש היה מן הבלועים עד תהום למטה ולפי שרצה להיות כ"ג כי היה בכור לכן היה מן השרופים ע"ד הדרש אמרתי שקרח לא טיפש היה ומטועני הארון היה התרעם על משה ואהרן שכל התלאות והרפתקאות דעזו עלייהו דישראל בא מהם והנה התרעם על שגרמו להם עגל כי משה גרם בלקחו ערב רב ז"ש הקב"ה (שמות לב) כי שחת עמך ולא עמי ואהרן ג"כ העיקר (שם) ויגוף י"י את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן ז"ש ר"ב לכם אתם הגורמים ערב ר"ב כי כל הצרות הצרות הפאי עלינו הכל בא מכם.

כי כל העדה כלם קדושים הם מסטרא דקדושה והם תו"ך כמ"ש (ויקרא כב) ונקדשתי בתו"ך בני ישראל וכמ"ש גבי בני יעקב עשרה שהם סוד הקדושה (בראשית מב) ויבאו בתוך הבאים לשבר אונקל כי (ירמיה ב) קודש ישראל לי"י ראשית תבואתה ובנוי דערב רב הם הקליפה אשר סביב המוח ומשה סבר שתהיה הקליפה ג"כ מתקנת לכנוס בתוך הקדושה לכן לקח עמו כי לע"ל כשיעבור רוח הטומאה מן הארץ יהי כן וזה היתה פוננת

שְׁלֹמֹה שִׁלְקַח אֶלֶף נָשִׁים לְהַכְנִיעַ אֶלֶף כּוֹחוֹת הַטְּוֹמָאָה וְגַם כָּל הַשָּׂרִים וְגו' ז"ש וּבֵת"וּכְם י"י שִׁישְׁרָאֵל הֵם הַתּוֹרֵךְ כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם כָּלֵו שֶׁל הַקַּב"ה וְהַקַּב"ה כִּיכֹוֹל מְעַצְמוֹתוֹ נִתַּן בָּהֶם ז"ש (בְּרִכּוֹת נח) בְּרִכָּה לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ שִׁחְלַק מִחֻכְמָתוֹ לִירִיָּאֵו וְלֹא"ה בְּרוּךְ שִׁנְתַּן מִחֻכְמָתוֹ כִּי (אִיכָה ג) חֲלָקֵי י"י אֲמָרָה נִפְשֵׁי וְנִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל וְחֻכְמָתָן הוּא (אִיּוֹב ל"א) חֲלַק אֱלוֹהִים מִמַּעַל לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי לֹא קִרַח וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְׂאוּ הֲלֹא אַתֶּם גְּרַמְתֶּם לָנוּ הַצָּרוֹת בְּעֵינֵינוּ עָגַל שִׁלְקַחְתָּ עֲרַב רַב וְכָל הַמְּאֻרְעוֹת מִתְּאוּנָנִים וְקִבְרוֹת הַתְּאֻנָּה הַכֹּל בָּא מֵהֶם גַּם דָּתוֹ וְאֲבִירָם אָמְרוּ לַמֶּשֶׁה וְהוֹסִיפוּ כִּי שְׁתִּים רְעוֹת שֶׁהִיָּה לְיִשְׂרָאֵל שִׁזָּה גְרַם תִּרְיֵן בִּינְעֵי דְהִיָּנוּ לֵב' חוֹרְבָנִין חוֹרְבָן א' עַל ע"ז ג"ע ש"ד הוּא עוֹן עָגַל שְׂאָז (יְחֻזְקָאֵל ט) קָרְבוּ פְקוּדוֹת הָעִיר (סְנֵהֲדָרִין) לְסוּף כ"ד דּוֹרוֹת נִגְבָּה חוֹב זֶה וּבֵית שְׁנֵי עֲבוּר מְרַגְלִים בְּכִיָּה שֶׁל חֲנָם גְּרַמָּה בֵּית שְׁנֵי שְׁעֵבוּר שְׁנֵאת חֲנָם נִחְרַב בֵּית שְׁנֵי ז"ש הַמְעַט כִּי הִעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם ר"ל הִעֲלִיָּה אֲשֶׁר הִעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִיָּתָה מִכֶּם שְׁגָרְמַת לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי אֵלוֹי לֹא לְקַחְתָּ עֲרַב רַב אֲשֶׁר עָלָה אַתֶּם ז"ש כִּי שַׁחַת עָמְדָה אֲשֶׁר הִעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרִי תָלָה הִעֲלִיָּה בְּמִשָּׁה לֹא דִי שְׁבֻזָּה אַתָּה הוּא הַגּוֹרֵם שִׁחְטָנוּ בְּעָגַל.

אִף גַּם זֹאת גְּרַמְתָּ לָנוּ שֶׁלֹּא נָבֵא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַתָּה הוּא הַגּוֹרֵם שֶׁלֹּא תִתֵּן לָנוּ נַחֲלַת שְׂדֵה וְכָרֶם כִּי לָמָּה הִסְכַּמְתָּ בְּשִׁלְיַחַת מְרַגְלִים ז"ש וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינָיו וְלֹא בְּעֵינֵי הַמְּקוֹם וְכֵן שִׁלַּח לָהּ לְדַעְתָּהּ אֲנִי אֵינָה מִצְוָה אוֹתָהּ וְלָמָּה הִסְכַּמְתָּ לְשִׁלּוֹחַ מְרַגְלִים וְכִי לֹא הִיָּה לָהֶם לְמְרַגְלִים לְהַגִּיד מַה שֶׁרָאוּ בְּעֵינֵיהֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הֵהֶם תִּנְקַר ר"ל אוֹתָן אֲנָשִׁים מְרַגְלִים שֶׁהִלְכוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוֹתָן וְחֻזְקָה עָשָׂה שְׁלִיחַ שְׁלִיחוֹתוֹ וְכִי לֹא הִיָּה לָהֶם לְהַגִּיד מַה שֶׁרָאוּ בְּעֵינֵיהֶם כִּי כָל מַה שֶׁהַגִּידוּ אֶמֶת הִיָּה שֶׁלֹּא נוֹכַח לַעֲלוֹת לְשֶׁם בְּדָרָה הַזֶּה וְעַל עֵינֵינוּ עָגַל הַשִּׁיב מִשָּׁה לְקַרַח שְׁמַעוּ נָא בְּנֵי לׁוֹי אַתְּמֵר בַּמִּדְבָּר אֶפְשָׁר אָדָם מִדְּבַר לְיוֹסֵף וְאַמְרֵלְשִׁמְעוֹן שְׁמַע אֲמַר הַמִּדְבָּר שְׁמַשָּׁה הַשִּׁיב לָהֶם שֶׁהֶם בְּמִכִּירְתָן שֶׁל יוֹסֵף גְּרַמוּ הַעֲגַל לֹא הֵם ז"ש שְׁמַעוּ נָא רְמֹז עַל שְׁמַעוֹן בְּנֵי לׁוֹי רְמֹז לְלוֹי כִּי אָמְרוּ אִישׁ אֶל אַחִיו (בְּרֵאשִׁית לז) לְכוּ וְנִהַרְגֵהוּ וְגו' אוֹתוֹ הַחֻטָּא גְרַם שִׁירְד יוֹסֵף לְמִצְרַיִם וְהַנְּצָרָה מִשָּׁה לְהַעֲלוֹת אוֹתָם ע"י טס שֶׁל כֹּסֶף שֶׁהִיָּה כְּתוּב עָלָיו עֲלָה שׁוֹר וְאוֹתוֹ טס זָרַק מִיכָּה לֹאשׁ וַיִּצָּא הַעֲגַל הַזֶּה וְהֵם הַגּוֹרְמֵין וְלֹא הוּא וְלִדְתָן וְלֹא אֲבִירָם כִּי שְׂרָאָה מִשָּׁה לְזוֹת שְׁפָתַיִם הַתְּפַלֵּל לְפָנֵי הַקַּב"ה שֶׁהוּא לֹא חֻטָּא בְּשְׁתִּים רְעוֹת אֵלוֹ עַל שִׁלְקַח עֲרַב רַב (יְחֻזְקָאֵל כג) אֲשֶׁר בְּשׁוֹר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם אָמַר לְפָנֵי הַקַּב"ה לֹא חֲמוּר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאָתִי אִף שֶׁלֹּא מְחִיתִי עֲרַב רַב לִילָה עִמָּנוּ וְכִי נִשְׂאָתִי אוֹתָם עַל כִּנְפֵי נְשָׂרִים (בַּמִּדְבָּר י"א) כִּי אֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנוֹק כִּי אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה לֹס' רַבּוּא שֶׁל נְשָׁמוֹת קְנוּשׁוֹת וְעַל דְּבַר מְרַגְלִים וְלֹא הִרְעוּתִי אֶת אֶחָד מֵהֶן אִף וַיִּיטֵב הַדְּבָר בְּעֵינָיו בְּעֵינֵינוּ שְׁלִיחוֹת הַמְּרַגְלִים מ"מ לֹא לְרַעָה עֲשִׂיתִי רַק לְטוֹבָה נִתְפַּנּוּנְתִי ז"ש אַתֶּם הַמִּיתֶם אֶת ע"ם י"י ר"ת ע"ג ל מ"ר גְּלִים הֲלֹא בְּשְׁתִּים אֵלוֹ אַתֶּם גּוֹרְמֵין לְפִי שְׁמַשָּׁה אָמַר בְּקַר וַיִּוְדַע י"י אֶת אֲשֶׁר לוֹ ז"ש שְׁפַנּוּנְתֶם לְחַרְף לְהַקַּב"ה בְּעַצְמוֹ וּבִתּוֹרְתוֹ וְלָכֵן לְקַח מִשָּׁה ס"ת בְּחִיקוֹ בְּזֹאת תִּדְעוּן: אֵלוֹ הֵב' שְׁאֵלוֹת שֶׁשָּׂאֵל קַרַח צִיצִית וּמְזוּזָה הֵא אֹקְמִינָא שְׁמַפְרָשָׁה שֶׁלְמַעֲלָה יִצָּא שְׁפָתוֹבִין תִּרְוִיָּהוּ בַּכ' בְּזוֹהַר רוֹת לְדַרְתֶּם חֲסַר כְּתִיב שֶׁהוּא הַמְּזוּזָה ע"ש וְע"ד הַדְּרָשׁ חֲלַק עַל מִשָּׁה בְּמַה שֶׁאָמַר בֵּית מֶלֶךְ סְפָרִים שֶׁכָּלֵם רְאוּיָם לְקַבֵּל הַתּוֹרָה כְּלָה וְעַל אֲהָרֹן שֶׁלְבַשׁ בְּגָדֵי בַד תְּכֵלֶת הַלְבִּישׁוֹן כָּלֵם תְּכֵלֶת שֶׁכָּלֵם רְאוּיָן לְאוֹתוֹ אִיֶּצְטָלָא גַם שְׁנֵי מִינֵי יִצָּר הִרְעָה יִשׁ יִצָּרָא דַע"ז וַיִּצָּרָא דְזִנּוֹת וְלִקְבֵל זֶה אֵלוֹ שְׁנֵי מִצּוֹת אַחֲרֵי לְבַבְכֶם זֶה מִינּוֹת כְּתוּבִים ב' פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל מְזוּזָה עָשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְאַחֲרֵי

עיניכם זה זנות פ'ר' שלישית של ק"ש ציצית ונמצא בקריאת שמע שאדם קורא בכל יום מנצח שני מיני יצ"הר שיש בעולם ז"ש רבינו ז"ל לעולם יתגבר אדם יצר טוב על יצר הרע על משפכם בק"ש ז"ש ויקח אין ויקח אלא פליגא ר"ל שצריף האדם לחלוק ולהרגיז כד"א (איוב טו) מה יקחה לבה זה יצ"הר של ע"ז (יקחאל יד) למען תפוש את בני ישראל בלבם (איוב טו) ומה ירזמו עיניו יצר הרע של זנות (שופטים יד) כי היא ישרה בעיני.

או אמר מה יקחה כי קרח פגם בעולם היצירה תמן שם של מ"ה ז"ש ואהרן מ"ה הוא וכן במזמור (תהלים צב) מ"ה גדלו מעשיי י"י המן ל"ב חוטין של טלית שמתעטף מטטרון או רמז שעדה קרח שהיו מן גלגול דור הפלגה פדמתרגמינו ואתפליג קרח ז"ש ויקומו לפני משה שהיו בדורות שלפניהם ז"ש אנשי ש"ם מדור הפלגה (בראשי' יא) ונעשה לנו שם והיו ג"כ אנשי סדום כמ"ש (שם יט) ואנשי העיר אנשי סדום ר"ל אנשי סדום היו ממש אנשי עיר שבנו עיר ומגדל וראשו בשמים הטטאים האלה בנפשותם וכמ"ש במזמור (תהלים צב) יתפרדו כל פועלי און כי ר"ן איש היו מדור הפלגה תמן פרידה ז"ש במדרש אין ויקח אלא פליגא מן דור הפלגה לכה ארז"ל פ' חלק מגדל שליש נשרף בסדום שליש נבלע בקרח שליש נעשו ממנו קיפין לילין שדין וכני קרח לא מתו משיריין דיליה ובהבדלה על היין מבטלין פתן כמ"ש הבדלו מתוך העדה פשעושין הבדלה ושופכין על הארץ מן היין נותנין פת לבטל פת בני קרח בנוקבא דתהומא רבא ז"ס (שם) הנה אויביי י"י יאבדו ויאבדו מתוך הקהל יתפרדו כל פועלי און כמ"ש (משלי יח) לתאנה יבקש נפרד זה קרח שבא מן דור הפלגה נתאנה לעושר שאינו שלו לכן (שם) בכל תושיה תגלע קלונו רום עינים ורחב לב עינו הטעתו על שראה שלשלת גדול ז"ש מה יקחה לבה על שאמה רואה שלשלת ומה ירזמו עיניו הטעתו ז"ש מה יקחה לבה נגד דור הפלגה שבנו עיר עד לב השמים ומה ירזמו עיניו על סדום שהכו בסנוורים אשר עליהם אמרו דתן ואבירם העיני האנשים ההם תנקר על גלגול סדום ובקטורת הנה מלח סדומית שמסמא את עינים ומשה צנה ליקח קטורה עז"א וכי עתה סם המות אתה נותן לתוך קטורת לסמות את עינים (ברכות מד) המתפלל צריף ליתן עיניו למטה ולבו למעלה לכן צנה משה בפ' שלפניה וראיתם אותו על הקב"ה שיתן לבו למעלה ולא תתרו אחרי לבכם פשהוא נותן לבו למעלה ואחרי עיניכם שיתן עיניו למטה ועל שניהם אמרו אם ליתן עיניו למטה העיני אנשים ההם תנקר לעצום עיניו ושללא להסתפל בתוך ארבע אמות של תפלה ואם ליתן לבו למעלה ז"ש לא נעלה ז"ש מה יקחה לבה ומה ירזמו עיניו וישמע משה ויפול על פניו נתן לבו למעלה ופניו למטה ויאמר בזוהר ע"פ אל אלקי הרנחת חסר ו' מסר גרמיה לאילנא דמותא פי מזמור (תהלים כה) אליי י"י נפשי אשא יש בו ארבע פעמים בן כמ"ש האר"י ז"ל שהוא סוד ארבע ציצית כי כל פנה מורה על שם ב"ן ל"ט פריכות ח' חוטין ה' קשרים ולזה אנו מכוננין בשעת נפילת אפים במזמור א"ליי י"י נ"פשי א"ש א"להי (שם) מ"י ז"ה האיש (שם) נ"פשו ב"טוב תלין ד' פעמים ב"ן הם ארבע יסודות ז"ס (יומא) תכלת עמר"א הוא ר"ל סוד תכלת מורה על ד' יסודות נרמזין במלת ע'מ'ר'א ע"פר מ"ים ר"וח א"ש וצריף ליקח כל ארבע פנפי הציצית וליפול עליהם כי ד' פנפים הם גימט' ארבע יסודות ואותו מזמור אמר משה (שם) אל יעלצו אויבי לי על קרח ועל עדתו (שם) גם כל קויה לא יבנשו יבנשו הבוגדים

ריקם קָשֶׁר בּוֹגְדִים שְׁעֲלִיהֶם אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה כד) בּוֹגְדִים בְּגָדוּ וַיְהִי הַיָּהּ הַבְּגִידָה (שָׁם) בְּגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוּ עַל שְׁלֶקַח בְּגָד שֶׁל תְּכֵלֶת טוֹב וַיִּשָּׂר י"י עַל בְּנֵי קִרְחַ שְׁעֲשׂוּ הַשּׁוֹבָה ע"כ יוֹרֵה חֲטָאִים בְּדָרְךָ וְקִרְחַ לְקַח מְקַח רַע מִן אֵילָנָא דְמוֹתָא שְׁהוּא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אֲבָל מִשָּׁה אֲמַר נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין כְּחֶסֶדְךָ זָכַר לִי עֲתָה לְמַעַן טוֹב"ךָ י"י שְׁהוּא רְזָא דְטוֹב עֲתָה דִּיִּיקָא וְלֹא בְּגִלְגוּל כָּל אַרְחוֹת י"י חֶסֶד וְאַמְתָּ שְׁחַלְקוּ עַל אֲהָרֹן חֶסֶד וְעַל מִשָּׁה אֲמַת.

לְמַעַן שְׁמָךְ י"י וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵיכִי רַב הוּא בְּרַב ס"לַחַת בְּגִימְטְרִיא ג' עוֹלָמוֹת א"ל שְׁד"י א"ל י"י א"ל אֲדַנִּי שְׁהוּא סוּד בֵּית אֱלֹקִים בְּרַב חֲטָא שְׁאֲמַר רַב לְכֶם בְּנֵי לׁוֹי בְּרַב בְּשׂוּרוֹהוּ רַב לָךְ ז"ש פִּי רַב הוּא (מִשְׁלִי כו) פֶּן תִּשְׁנֶה לׁוֹ גַּם אֶתָּה וּפְגַם קִרְחַ בְּגִאָּנָה שְׁלׁוֹ וְעָבַד הַלְוִי הוּא כַּמ"ש בְּזוֹהַר ז"ש פִּי רַב הוּא אַרְבַּע עוֹלָמוֹת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בְּגִי" כ"י ר"ב הוּא י"ה פ' י"ה עוֹלָה רַכ"ה ר"ת כ"י ר"ב הוּא וְהוּא בְּגִימְטְרִיא קְלִיפ"ה שְׁגַבִּי סִיטְרָא אֲחֵרָא שְׁהִיא קְלִיפָה מ"זל מֵאֲזוּנִי"ם הִכִּי הָנִי (תְּהֵלִים כה) רָאָה עֲנִי וְעֲמִלִי ש"א נ"א ל"כֵּל ח"טֵאֵתִי פָּאן רְמֵז עַל סוּד קְטוֹרֶת בְּרֵאשִׁי אֶתְנֹן נְרַמְזוּ ד' סְמִים הַכְּתוּבִים בְּל' בְּהֶדְנָ' (שָׁם כג) תַּעֲרוֹךְ לְפָנֵי שְׁל"ח'ן נֶגֶד צוֹרְרֵי שְׁחַלְתָּ ל"בּוֹנָה ח"לְבַנָּה נ"טף רָאָה אוֹיְבֵי פִי רַבּוֹ וְשִׁנְאָת חֲמָס שְׁנֵאוֹנֵי עַל קִרְחַ וְעֵדְתוֹ וּלְפִי שְׁקֵרַת שְׁהִיָּה לׁוֹ ש' גְּמִלִי טְעוּנִין (פְּסָחִים קִיט) אֲקִלְדִי מִן אוֹצְרוֹת שְׁלׁוֹ שְׁהוּא סוּד ק"ן ק"ן פִּי סוּד כַּנ"ף הוּא ק"ן שְׁחַלְקָ פ' צִיצִית ז"ש אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּק"ן ק"ן שְׁהוּא מְטַטְרוֹן רְזָא דְקֵן צִיפּוֹר יְצִירָה תְּמֵן שָׁם שְׁל מ"ה ז"ש אֵלָא בְּמָה שְׁיֵשׁ בּוֹ שְׁלֹא יִטְעוּ בְּמִטְטְרוֹן כְּמוֹ שְׁעֲשֵׂה אַחַר (חֲגִיגָה טז) שְׁאֲמַר ב' רְשׁוּיּוֹת הֵם וְקִרְחַ פְּגַם בּוֹ ז"ש אַח"כ הַקְּנָאָה וְהַתְּאָנָה וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאִין אֶה הָאֲדָם מִן הָעוֹלָם.

תִּשְׁתַּר"ר מְלָה זוֹ כָּתַב אַמ"ז מְסַפֵּר אֶלְךָ ת"ק שְׁהוּא מְסַפֵּר כ"ב אוֹתִיּוֹת (תְּהֵלִים נא) הֵן אַמ"ת תְּפַצְתָּ בְּטוֹחוֹת אֶלְךָ שֶׁל אֲמַת הוּא אֶלְךָ הָרִי אֶלְךָ תַּצ"ה עִם ה' אוֹתִיּוֹת מְנַצְפָּךְ הֵם אֶלְךָ ת"ק הוּא מְסַפֵּר שָׁם שֶׁל ד' בְּזָה הַצִּירוּף י"פ ה' הָרִי נ' ו"פ נ' הָרִי ש' ה"פ ש' הָרִי אֶלְךָ ת"ק וְהוּא סוּד (בְּרֵאשִׁית יד) וּמִלְכֵי צֶדֶק מ"לךְ שֵׁל"ם בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת מְנַצְפָּךְ גַּם קְטוֹרֶת הַכֵּל בְּיַחַד הִיָּה מְשַׁקְלוֹ אֶלְךָ ת"ק וְכֵן הָיוּ הַמְּלָאכִים הַמְּקַטְרִיגִים שְׁלֹא לִיתֵן הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל בְּזוֹהַר פ' תְּרוּמָה אֶתְתַּקַּפְתָּ שְׁכִינְתָּא וְתִבְרָה לְגִזְיִין דְּלַהוֹן בְּפָסוּק (תְּהֵלִים ח) י"י אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּבְרָה הוֹדָךְ עַל הַשָּׁמַיִם לְדַעְתִּי נְרַמְזוּ בְּמֵלֶת אַש"ר אֶלְךָ ש"ר שְׁהוּא ת"ק פִּי אֵלוֹ הַמְּמוֹנָים רְצוּ שְׁלֹא לִירַד הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וּלְהִיפָּךְ שְׁלֵמָה בְּיוֹמָא שִׁיר הַשִּׁירִים אֲמַר אַש"ר שְׁתִּיקוּן אֵינוֹן וְאִנְקְלְסִיהֶם וּבְכַ' שֶׁל מַעֲלָה אֲמַר וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אַש"ר אֶתֶם זִנְיִים אַחֲרֵיהֶם אַש"ר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם צִיצִית הוּא ת"ר שְׁנַחֲלָקוּ עַל תְּרִין פְּרוּבִים מִטְטְרוֹן סַנְדְּלָפוֹן בְּגִימְט' ת"ר הֵן הֵן (שִׁיר ב) הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאָרֶץ עֵת הַזְּמִיר הִגִּיעַ וּמִי הֵם הַנְּצַנִּים ז"ש (שָׁם) וְקוֹל הַת"ר נִשְׁמַע בְּאָרְצֵנוּ קוֹל בְּגִימְטְרִיא אֵלֶיהָ חֲנוּךְ ת"ר בְּגִימְטְרִיא מַט"ט וְסַנְדְּלָפוֹן לְפִי תְּרִין אֵלוֹ הָיוּ בְּזָה הָעוֹלָם וְנִטְלָן הַקַּב"ה וְזָכָה חֲנוּךְ לְמִמְטְרוֹן וְאַלְהֵוּ לְסַנְדְּלָפוֹן ז"ס (תְּהֵלִים א) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים זֶה עֲזַת קִרְחַ (שָׁם) וְהִיָּה כְּעֵץ שֵׁתוֹ לְבְּגִימ' א"לִיָּהוּ ח"נוּךְ מַט"ט וְסַנְדְּלָפוֹן (שָׁם כה) זְכוּר רַחֲמֵךְ י"י נֶגֶד אֵלֶיהוּ וְחֶסֶדְךָ נֶגֶד מְטַטְרוֹן פִּי אֵלֶיהוּ רַחֵם וַיִּקַּח רַמַּח בְּיָדוֹ וְחֲנוּךְ חֲנוּן ז"ש (שָׁם) פִּי מַעוֹלָם הֵמָּה תְּרַנְּוּיָהוּ הָיוּ בְּזָה הָעוֹלָם וְהֵם סוּד שְׁ"ף דִּינִים פ"ר דִּינִים שְׁנֵיָּהֶם יַחַד ת"ר אוֹתִיּוֹת שֶׁל אֱלֹקִים ד' כְּנָפוֹת בְּגִימְטְרִיא ב"פ פ"ר גְּבִרְיָאֵל (יְחִזְקִיאֵל ט) ק'ס'ת הַסּוֹפֵר אֵינְתוּקַד בְּשִׁלְהַבּוֹתָא דִּילְיָהּ (וּלְעִיל כְּתַבְתִּי ב"פ שְׁ"ף יֵשׁ בְּצִיצִית ל"ב חוּטִין כְּפוּלִין הָרִי פ"ר פְּעָמִים הָרִי עֲלֵי עֲשׂוֹר

תר"ם סוד (חבוק ג) ש"מש ויג'רם עמד זבולה): בזוהר ויקח קרח מאי ויקח נטל מנא בישא לגרמיה ת"ח לית עלמא קאים אלא על שלום פד ברא קב"ה עלמא לא יכול לאתקיימא עד דאתי שלום דאיהו שבת שלמא דעלמא עלאה ותמאה צלפחד חלל שבת הזוהר רצה לדרוש סמיכות פר' קרח לפ' צלפחד ומקושש אבל לדעת רזא עלאה הוא שענין מחלוקת קרח פענן העלאת קליפת נגה בהעלאת שבת בסוד (תהלים צב) בפרות רשעים כמו עשב שפשוואין ג' קליפות שהם רוח ענו אש שקליפת נגה מוכנת לעלות בסוד שנים מקרא וא' תרגום שהיא קליפת נגה רוצים גם הם לעלות וזה לרע להם (שם) להשמדם עדי עד ז"ש (שם ז) ועדת לאומים תסובבך ועליה למרום שובה שמסבבין עדת לאומים הם ד' קליפות (שם צב) ואתה מרום לעולם י"י ועליה למרום שובה (שם ז) שפטי י"י כצדקי דהיינו שיכריעו מאזני צדק ולא מאזני מרמה ואימתי מכריע פף צדק וכתומי עלי כשאני בתמימות עם הקב"ה (שם) יגמר נ"א ר"ע רשעים הן הן ארבע קליפות נ"גה א"ש ר"וח ע"נ (שם) והכונן צדיק ובוהן לבות וכליות אלקים צדיק שפל ניצוצות טהורות מעלה לעילא לעילא והנה אתיא שלהוביתא דאשא מתחות פורסייא ומפיל אותם לנוקבא דתהומא רבא וכן הנה ענין קרח שהיה פדמות קליפת נגה שהיא לפעמים בקדושה פולה וכן קרח (ויקרא יג) ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא פי גילוח רישיה הנה קרח טהור ורצה לעלות ולהיות במקום מיכאל שהוא אהרן שמקרב רחוקים ומוציא (ירמיה טו) יקר מזולל ז"ש רב לכם שפע טובה כי כל העדה פלם קדושים ובתוכם י"י שישאל הם תוף ולא קליפה ומדוע תתנשאאו לדבר עתק עליהם שהם צריכין להוציא מהם ניצוצות טהורות כי פלם קדושים ולא כמו שאמם אומרים ולא תתרו אחר לביכם ואחרי עיניכם ולפי שהתעורר קר"ח ק"ליפות ר"ביעית ח"יצונה שהוא סוד טיקלא וכדי שלא יכריע מאזני מרמה בעולם אמר משה בקר ויודע י"י את אשר לו בק"ר בגימטריא מאזני צ"דק וכי אז שולט פתרא דאברהם בעולם כי יש ב' מאזנים בעולם ביום מדת חסד שהוא מאזני צדק וכלילה מאזני מרמה שולטין בעולם שולטניתא דדינא סיטרא דרע ז"ש ריש לקיש ויקח קרח לקח מקח רע לעצמו שולטניתא דרע ולפי שהתעורר י"א קליפין לכן צוה משה להקטיר קטורת בי"א סממנים של קטורת מבריחים י"א קליפות לכן יצא שלהוביתא דאשא ואיתוקד קרח ור"ן איש דיליה (איוב לח) בר"ן יחד פכבי בק"ר שהוא סוד מאזני צדק ויכריעו פל בני אלקים שהיו ג"כ פאן רנ"ב פם דתן ואבירם ז"ש שמעו נ"א בני לוי שרמז משה על שלקח קרח מקח ר"ע לעצמו שפגע בתרין קליפין ר"וח ע"נן ואיהו אומר תרין אחרנין נ"גה א"ש מע"ט מפ"ם בגימט' מיכאל"ל כה"ן גדו"ל וכי אתם רוצים לעלות למקום מיכאל פהן גדול פאהרן שהוא מוציא יקר מזולל אף אתה פן לכן אתה וכל עדתה הנועדים על י"י ולכן (חבוק ג) שמש ויג'רם עמד זבולה ולא רצו לצאת והלא ברקיע הם קבועים מאי בעי בזבול אלא לפי שרצה קרח להיות במקום מיכאל פהן גדול שהוא עומד ומשמש למעלה בזבול וכשם שמיקאל לעילא מקריב אישי ישראל ותפלתם פן כ"ג לתמא מקרב רחוקים למרום לכן הוצרך משה להתפלל אל תפן אל מנחתם שיש להם חלק בתמידי צבור נא אל תקבל חלקם מה ענין תמידין לכאן אבל הענין צריך אני להקדים עתה שמעתתא דיומא שאנו עוסקין עתה שפ"ד פה ק"מ קראקא בסוף פרש' מרובה אין מגדלים חזירים וכו': ת"ר פשצרו בית חשמונאי זה ע"ז הנה הורקנוס מבחוזן ואריסטובליס

מבפנים פן הגירסא במסכת (סוטה דף מ"ט) (במנחות דף ס"ד) אבל הגירסא האמיתית הוא גרסא דידן בשמעתין (ב"ק) הורקנוס הנה בפנים ואריסתובלים בחוץ שכן פתוב בספרים חיצונים שהורקנוס גבר באחיו פירש"י שני אחים היו ומריבין על דבר המלוכה ובכל יום היו משלשלים להם בקנפה דינרים והיו מעלין להם תמידיו והנה שם זמן אחד שהנה מפיר בתקמה ינונית אמר להם כל זמן שעוסקין בעבודה אין נמסרין בידכם למחר שלשלו דינרים בקנפה והעלו להם חזיר וכשהגיע לחצי החומ' נודעזעה א"י ת' פרסה על ת' פרסה באותו שעה גזרו ארור האיש אשר יגדל הזירים וארור מי שילמד בנו חקמה ינונית יש להתעורר קושיות עצומות מה ענין שפאו רז"ל להודיענו שנה הנה בזמן חשמונאי ושהנה שם ב' אחים הא' הורקנוס והשני ארסיתובליס שםם ל"ל ומה ענין זמן זה שלעזו להם בתקמה ינונית ואם מעשה שהנה כף הנה למה עשה י"י לנו פן שקלקול זה הנה דוקא ע"י חכמ' ינונית ולמה דוקא שלשלו להם חזיר ואיך הנה הענין זה שבנעץ ציפורן החזיר נודעזעה ת' פרסה על ת' פרסה היאמן כי יסופר שיהא קול של זה החזיר הולך ת' פרסה על ת' פרסה ולמה דוקא כשהגיע החזיר לחצי החומה נודעזעה ולא פחות ולא יותר גם מה שגזרו על שני ענינים אלו יחד ארור שיגדל חזירים וארור שילמד בנו חקמה ינונית וגם מ"ש רשב"ג (איכה ג) עיני עוללה לנפשי מפל בנות עירי שאלף ילדים היו לו לבית אבא ת"ק מהם למדו תורה ת"ק מהם חקמה ינונית הענין ברזא דחקמתא הו אמת חכמים הגידו שבימי חשמונאי נמתקו הקליפות המסתבכים מצד הוד של מלכות בסוד (דניאל י) והודי נהפך עלי למשחית וע"ז אנו מתפללין מלך עוזר ומושיע ומגן שכתב בהתחלת החקמה פ' ס"א ומושיע הם חסדים שפאין להוד שלו צריף ישועה יותר מפל שבו מסתבכים הקליפות ולא הנה להם תקנה רק ע"י בני חשמונאי ועל דיבוק אלו הקליפות שמסתבכים ומתקרבים ברגלים אז נכתב (שיר ג) מצאוני השומרים הסוכבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שהיא התכלת שיש על רגליה והוא התכלת שהיו פורסין על המשכן והוא השבעה מרגלאן בזוהר פ' יתרו שהם נקראים שומרי החומות פי השכינה נקראת חומה (שם ח) אני חומה והקליפות נקראין שומרי החומות שהם שומרים באיזה מקום יפנסו וידבקו עמה עכ"ל התחלות חקמה סי' ס"א.

לדעתי נרמז בזה הפסוק כשאין ישראל עושין רצונו של מקום אזי השומרים הסוכבים בעיר לוקחין וחוטפין קליפת נגה שהוא נכללת פולה בטומאה וזה נרמז בראשי אתנון (שם ג) א"ת ר"דידי מ"עלי ר"ת אר"ם נגה נקרא מלך ארמית ז"ס שארז"ל (סנהדרין) א"הר בלשון ארמית סיפר שנא' (תהלים קלט) ולי מ"ה י"קרו ר"עיד א"ל ר"ת ארמ"י וכן ר"ע שהי' בן גרים שנשמתו מקליפת נגה ונרמז (בראשית מט) מידי אבי"ר יעקב"ב אותיות רב"י עקיב"א (שם) מ"שם ר"ועה א"בן י"שראל ר"ת ארמ"י פי אד"ה הכניס תרגום בקדושה ז"ש ולי מה יקרו רעיה שרומז על סוד (ירמיה טו) תוציא יקר מזולל וכן על ר' עקיבא נאמר (איוב כח) בצורת יאורים בקע וכל יקר ראתה עינו שדרז"ל על ר' עקיבא שראה יותר ממשה רבינו נרמז במלת יקר שהוציא יקר מזולל ע"י שהיה בן גרים מן טפה אמצעית של ז' טיפין דאזדרקו בסוד ולכהן מדן שבע בנות אינון ז' טיפין דאזדרקו לכן אתמר בי' (שופטי' ה) שכב וז"ס (תהלים קטז) יקר בעיני י"י המוטה לחסידיו ר"ל חסיד' במיתתן מעלין ומוציאין יקר מזולל ועלייהו איתמר (שם לו) מה יקר חסדך אלקים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון ירנוון מדשן ביתה (שם מט) אדם ביקר

בל ילין לא לן כבודו עמו עד שפא יעקב שןפריה דאדם קדמאה ותיקן קלקול קין (משלי יב) לא יחרוף רמיה צידו הוא עשו שהלך לצוד ציד לא יחיה ולא יאריף כי פא יעקב (שם) והון אדם יקר חרוץ ומוציא יקר מזולל ובמה מוציא הוא יקר לזה אומר (שם) באנר חצקה חיים אני גובר מאני צדק ודרך נתיבה אל מנות פי (שם ה) רגליה יורדות מנות ולפי שהניצוצות יבואו ע"י משיח בן אפרים לכן נקרא (ירמיה לא) הבן יקיר לי אפרים ז"ס א' זעירא של ויקרא שרומז על משה רבינו שהמטה אשר היה בידו היה מתהפך לנחש עבור פשוטין ישראל כלפי חובה וייקא אתר דחובה שריא אז מתהפך לנחש וכשישראל זכאין מטה כלפי חסד וזה לה האות על סוד המטה (שמות ג) בהוציאך את העם הזה מעבדון בן ארנפה שהיא סנספיתא דרישא מן אותיות מנצפ"ך שם נתלה ממש ובעשיית המשפן כשפרסו תכלת על גבי המשפן אז זכה משה לאותו יקר ז"ס ויקרא אל משה בא' זעירא ולפי שביד משה היה המטה הזה ובזה נתקנא קרח בשעה שצנה הקב"ה על סוד תכלת בפ' שלפניה לכן הלביש הוא ר"ן איש טליתות שכולו תכלת כי כל העדה כלם קדושים וז"ס וישמע משה ויפול על פניו שחשדוהו על אשת איש רזא דמלה (משלי ו) ואשת איש נפש יקר"ה תצוד ועל אותה אש"ת אי"ש שהיא סוד נפש יקרה תצוד שאמר הקב"ה קח לה אשת זנונים וגו' חשדוהו ואמר רב לכם שאתם רוצים להעלות ר"ב ניצוצות בסוד ערב ר"ב אשר עלה אתם מן רפ"ח ניצוצות שלא העלה משה רק ר"ב ונשארו מנין אלהי"ם (שמות יט) ומשה עלה אל אלקים למתק ג"כ אלו פ"ו ניצוצות מנין אלקים ז"ש לו קרח רב לכם אתם לבדכם רוצים לירש כל הקדושה כי כל העדה קדושים ובתוכם י"י ויש להם יכולת להוציא מן קליפה לעשות או"ך ומדוע התנשאו בזה נפל משה על פניו בסוד והוא (בראשית כה) על פני כל אחיו נפל וצנה ליקח קטורת כי סמוך לזה שאמר (משלי ו) ואשת איש נפש יקרה תצוד א' במשלי (שם) היחמה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה לכן צנה ליקח מחתות לז"א שם לא יבזז לגנב כי יגנוב פי מדרז"ל על אלו ר"ן איש משל לא' שגנב פלי מבית המרחץ כי ענין הגניבה היה למלא נפשו כי ירעב לכן חסה התורה ולא פרסמה אותם לפי שלא יבזז לגנב אע"פ שהוא גונב מאחר שהוא עושה למלא נפשו כי ירעב ונמצא ישלם שבעתים פי נזרקה בקרח ונהמת נחש הקדמוני רוח של קין כדאימא בי' (בראשית ד) שבעתים יקם קין (משלי ו) את כל הון ביתו יתן כי כל עשרו של קרח הלך לנזקבא דתהומא רבא עבור זה (שם) נ"גע ו"קלון י"מצא בהיפוף אתנון יו"ן (שם) וחרפתו לא תמחה הוא רצה להפך קליפת יון ונהפכה לו עד שחרפתו לא תמחה (שם) כי קנאה חמת גבר (שיר ח) קשה כשאול קנאה (משלי ו) ולא יחמול ביום נקם בשעה שאמר משה אם בריאה יברא ולפי זה נבא אל ביאור המאמר שלנו ידוע שירושלים של מעלה מכונן פנגד ירושלים של מטה (תהלים ככב) כעיר שחברה לה יחדיו וכל העניינים שהם למטה הם הן פדמות שהם למעלה ומאחר שקליפת נגה נתמתקה בימי חשמונאי על ידי פהנים שאז היו בימי יון מלכות הרשעה וכשם שלמטה היה הורקנוס בפנים פן למעלה יש שני צדדין מלאכים קדושים בפנים מן המרפכה וסיטרא אחרא בחוץ וכן הראה הקב"ה לאברהם (בראשית טו) ויוצא אותו החוצה שהיה לו זרע בחוץ (שם) ויאמר פה יהיה זרעה שישראל שמיחדין יחוד שמע ישראל עם כ"ה אתנון גורמין לעשות מן חוץ תוף ומן ש"ק נעשה ב"ד בב"ד יהיה שהם סוד תרין מוחין דאבא ואמא בראש זעיר (זכריה יד) ביום ההוא

י"ה י"ה י"י אָחַד ז"ש פה יְהִיָּה זְרַעַף שְׂאָף מִן חוּצָה בִּיחּוּדָא עֲלֵאָה נַעֲשֶׂה יְהו"ה או יאמר שְׂרַמְזוּ לוֹ שְׂבָכָל דּוֹר יְבוֹאוּ שְׁלִישִׁים נִיצוּצוֹת מִן גּוֹיִם לְתוֹף קְדוּשָׁה ז"ש (בְּרֵאשִׁית יח) וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָּדוֹל ז"ש וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ הַחוּצָה שֶׁהָרָאָה לוֹ שְׂמֵן חוּץ פֶּה יְהִיָּה זְרַעַף שְׁלִשְׁתָּם יְהִי בְּתוֹף הַקְּדוּשָׁה וְהִנֵּה לְמַעַלָּה בַּקְּדוּשָׁה נִרְמַז בְּמִלָּה הַרְקֵנוּ"ס ה"א ר"א שׁוֹנָה קִידוּשָׁה נ"ע ר"ס" נְדַלְפוֹן וּבְסִטְרָא אַחְרָא שְׁעוּמְדַת וְחוּפְפַת מִבְּחוּץ כְּמוֹ שֶׁהִי אַרְיִסְתּוּבְלִיס לְמַטָּה בְּחוּץ כִּי הָיָה צְדִיק וְכִמוֹ שֶׁהָיוּ מְרִיבִין לְמַטָּה כֵּן הִי מַחְלֻקֶת זֶה לְעֵילָא בְּרַקִיעַ שֶׁהִי מִיכָאֵל עוֹמֵד בְּפָנִים וְסַמָּאֵל בְּחוּץ וְהִנֵּה יָדוּעַ שְׂסוּד תְּמִידִים שְׂמַקְרִיבִים בְּכָל יוֹם מַעֲלִין וּמוֹצִיאִין (יְרֵמְיָה טו) יָקָר מְזוֹלֵל כְּשֶׁם שְׁלִמְטָה מַקְרִיבִין כֹּף לְמַעַלָּה אִישִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם הָיָה שֶׁם זָקֵן מְלֵךְ זָקֵן וְכִסִּיל שְׂיַפְתָּה בְּנֵי אָדָם וְנִרְמַז זָק"ן ז"ה ק"ל לְפַת נ"גָה וְזֶה סוּד וְאֵל הַבְּקָר רֵץ שֶׁהָיָה רֵץ לְקֵרָאֵת (וַיִּקְרָא יט) מֵאֲזוּנֵי צַד"ק בְּגִי' בַק"ר שֶׁרָאָה (בְּרֵאשִׁית יח) שְׁלִשָּׁה אַנְשִׁים נִצְבִים עָלָיו הֵן ג' קְלִיפוֹת כְּשֶׁרוֹאִין שְׁקִלִיפָה נְגַה עוֹלָה לְמַעַלָּה לְכֹן עֲשֶׂה שְׁלִשׁ לְשׁוֹנוֹ בְּחֶרֶדֶל לְהַמְתִּיק ג' אֱלוֹ וַיִּתֵּן אֵל הַנְּעַר לְעֲשׂוֹתוֹ שְׁעֲלִיָּהֶם מוּטָל לְהַמְתִּיק תִּיקוּנֵין אֱלוֹ וז"ס (שָׁם כד) וְאַבְרָהָם ז"קֵן בָּא בְּיָמִים זֶה קְלִיפַת נְגַה שֶׁהָעֵלָה אוֹתָהּ בְּיָמִים הָעֲלִיוֹנִים דְּאֲשַׁתְּמוּדְעִין לְעֵילָא (שָׁם) וַיֹּאמֶר אֵל עֲבָדוּ זָקֵן בֵּיתוֹ שֶׁהוּא עֹבֵד אַבְרָהָם מְטַטְרוֹן לְעַז לָהֶם בְּחֶכְמָה יְוֹנֵית הוּא סוּד קְלִיפַת נְגַה יְוֹנֵית וְלְכֹן לֹא הִתִּירוּ ס"ת לְכַתּוּב רַק בְּלִשׁוֹן יְוֹנֵית לְפִי שֶׁהוּא קְרוּבָה לְמַהִימְנוּתָא אוֹתוֹ זָקֵן לְעַז לָהֶם בְּלִשׁוֹן יְוֹנֵית שְׂמִזוֹ הַקְּלִיפָה טִיקְלָא מְכַרְעַת לְזִכּוֹת וּלְחֻבָּה וְנִתֵּן לָהֶם עֲצָה לְהַגְבִּיר הַקְּלִיפָה וְלְכֹן נִתֵּן לָהֶם עֲצָה לְהַעֲלוֹת עַל חוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם לְמַטָּה חֲזִיר וְכִמוֹ שֶׁשְׁלִשְׁלוֹ לְמַטָּה עַל חוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם חֲזִיר כֵּן שְׁלִשְׁלוֹ לְמַעַלָּה כֵּן שֶׁל קְלִיפָה בְּגִימְטְרִיא חֲזִיר"ר שֶׁהִיא קְלִיפַת עֲשׂוֹ (תְּהִלִּים פ) יְכַרְסְמָנָה חֲזִיר"ר מֵיַעַר וּמֵאֲחַר שְׁעַל (יִשְׁעִיָּה סב) חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקֻדְתִּי שׁוֹמְרִים מֵאֵן אֵינּוֹן שׁוֹמְרִים מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וְנוֹתֵן רְשׁוּת לְמַטָּה לְעֲלוֹת חֲזִיר כֵּן נִתֵּן רְשׁוּת בִּירוּשָׁלַיִם דְּלְעֵילָא נִתֵּן רְשׁוּת לְשׁוֹמְרֵי הַחוֹמוֹת לְכַנּוֹס לְפָנִים וְכִשְׁהִגִיעַ לְחֻצֵי הַחוֹמָ' אֵז נְכַלְלָה קְלִיפַת יְוֹנֵית נוג"ה בְּגִימְטְרִיא הַחוֹמָ' הַחֻצִיָּה בְּטוֹמָא וְקִי"ל (חֻלִּין לב) מְחַצָּה עַל מְחַצָּה כְּרוּב כְּשֶׁגָמַר רַחֲמָנָא לְמַשָּׁה לֹא תִפְרוֹץ רֹבֵה וְהִנֵּה אֵז פְּרוּץ כְּעוֹמֵד חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם יִפְרָצוּ שְׁנַכְנְסוּ טְמֵאִים לְהִכָּל לְכֹן נִנְדַעְזַעְזָה א"י ת' פְּרָסָה כִּי כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לְחֲזִיר זֶה ת' אִישׁ בְּסוּד (עוּבְדָ' א) בְּיָה עֲשׂוֹ לַק"ש (בְּרֵאשִׁית לב) אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עֲמוֹ אֵינּוֹן אַרְבַּע מֵאוֹת ב"ד דְּחֻצִיפּוֹ (ע"ז) ע"ז שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ ת' פְּרָקִים הָיוּ וְע"ז מְצָרִים ת' פְּרָסָה עַל ת' פְּרָסָה (בְּרֵאשִׁית טו) וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם ד' פֵּאוֹת שְׁנָה לְכֹן כְּשֶׁגָבַר הַחֲזִיר נִנְדַעְזַעְזָה הַקְּדוּשָׁה דְּאֵינּוֹן ת' עֲלָמִין דְּכִסּוּפִין (שָׁם כג) אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף הֶפֶף עֲפֵרוֹן ר"ע עֵין שֶׁהִי (מְשָׁלִי כח) נְבָהֵל לְהוֹן אִישׁ רַע עֵין וְלֹא יָדַע כִּי חֶסֶר יְבוֹאֵנוּ חֶסֶר ו' שֶׁהוּא אֱלֹנָא דְּחִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה גְזָרוּ עַל אֵילִין תָּרִין עַל חֲזִירִים וְעַל חֶכְמַת יְוֹנֵית לְהַרְחִיק מִן הַפִּיעוֹר וּמִן הַדּוּמָה לוֹ שְׂסוּדָם נ"א נ"גָה הִיא קְלִיפָה יְוֹנֵית (יְחֻזְקָאֵל א) א"ש מְתַלְקַחַת הִיא קְלִיפָה אָדוּם שְׂסוּדָם נ"א ז"ש יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית לב) הַצִּילֵנִי נ"א מִיַּד אַחִי מִיַּד עֲשׂוֹ גַם אַבְרָהָם אָמַר (שָׁם יג) הַפְּרַד נָא מֵעָלַי כִּי נְגַה הִיא קְרוּב' אֵל אֲשֶׁר מְתַלְקַחַת לְכֹן אֱלוֹ הַשְּׁתִּים הֵם חֻצֵי הַחוֹמָה וְשְׁנֵים הַנְּשֹׂאָרִים הֵם סוּד ר"ע ר"וח ע"ק חֻצֵי חוֹמָה הַנְּשֹׂאָרַת ז"ש הַמְּלָךְ לְאַסְתֵּר (אַסְתֵּר ז) מַה שְׂאֵלְתָּהּ וְגו' עַד חֻצֵי הַמְּלָכוֹת וְתַעֲשֵׂ (שָׁם) אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמֵן הָרַע הִנֵּה הֵם שְׁנֵים הַנְּשֹׂאָרִים וְסוּד אֶלָּף יְלָדִים הוּא סוּד (שִׁיר ח) הָאֶלָּף לָהּ שְׁלֵמָה וְגו' יְבִיא בְּפִרְיוֹ אֶלָּף כֶּסֶף (שָׁם) אִם חוֹמָה הִיא נְבִנָה עָלֶיהָ

טירת כסף ולכן אמרו המגדל כלבים כמגדל חזירים פי לפעמים נקרא זה הקליפה כלב ולפעמים חזיר ה"ק מהם לדברי תורה ת"ק לתכמה ינונית שנוח לקו קליפת נגה וגברו העבירות שהיתה נכללה חצי בקדושה פי אלף פוחות הם אלף יומין דחול פשוזוכין ישראל (תהלים צא) יפול מצדה אלף ונכנסין כל הפוחות בקדושה וכשאין זוכין אזי פשהגיע לחצי החומה נזדעזע שמצאוני (שיר ג) השומרים הסוככים בעיר הפוני פצעוני נשאו א"ת ר"דידי מ"עלי ממש ז"ש אברהם ללוט שהיה בקליפת נגה הפך נא מעלי (משלי יח) לתאנה יבקש נפרד זה לוט דשירי בתבורא וסיים בפירודא (שם) בכל תושיה יתגלע בבתי כנסיות שאומרים שנים מקרא ואחד תרגום וממתקין אותה וכוללין אות' לקדוש'.

ולדעתי זה נרמז מה שדרשו רבינו ז"ל על פסוק (חבקוק ג) שמש ירח עמד זבולה על קרח מהראוי לפרש פן אבל הענין (שם) לאור חצייה יהלכון לנגה צדק שהוא סוד נגה שהוא בר"ק בגימטריא מאזנ"י צד"ק (שם) בזע"ם הצעד ארץ בגימטריא סט"ן (שם) באף תדוש גוים שהתחיל אף מאינון ד' שפתחו באף וסימנם ק"נ"א"ה (שם) יצאת ליגע עמה מהמן אצטריף ישועה כמו שפתבתי עוזר ומושיע (שם) ליגע את משיחה זה אהרן שהיה משוח בשמן המשיחה (שם) מחצת ראש מבית רשע זה קרח שלקח מקח ר"ע לעצמו ר"ל ע"ר (בראשית לח) ויהי ע"ר בכור יהודה רע בעיני י"י שעשה מן עק"ב רא"ש ר"ע ר"אש ע"קב שהכניס עקב של קדושה בתוך ראש הקליפה בסוד (שם ג) הוא ישופף ראש ואתה תשופנו עקב וכנבלע קרח נבלע כל היקום אשר ברגליהם ר"ל על אינון ניצוצי טהרה שהיה בעקב (תהלים קי) מחץ ראש על ארץ רבה ובסוד (שם עד) שברת ראשי תנינים עבור (משלי ט) מים גנובים אשר מתקו שרצו לעשוק הטיפין הקדושים ז"ש (חבקוק ג) ערות יסוד עד צואר סלה נקבת ראש פרזיו רזא עלאה הוא בסוד ראשי תנינים דאית להון נקב בסוד בית חורין והיה קרח מן הבלועים ומן השרופים בתרין אלו נלקה הוא רצה לבלע את הקודש נבלע ויצא שלהבותא דאשא ושרפה אותו ואת ר"ן איש וצנה הקב"ה לעשות ציפוי למזבח מן המחמות לזפרון לבני ישראל על סוד פרוכת וכיסוי ארון דפליגי בהו רבנן אם הכיסוי על כל הארון או על החצי הוא ג"כ על סוד קליפת נגה שלפעמים הוא כולה מכוסה ולפעמים חציו ולפי מעשים שלנו וז"ס (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת שאמר משה על קרח בפרוץ רשעים על אילין קליפין שעולין לעילא ואח"כ יורדין לנזקבא וכן היה קרח וכשהגיעו בני קרח למזמור ע"ג שהוא סוד (ירמיה טו) תוציא יקר מזולל כמ"ש בכנפי יונה שהוא קליפת נגה נגד שם של ס"ג בקדושה וי' אתנון הרי ע"ג אז התחילו לספר עון קרח (תהלים עג) אף טוב לישראל פי קרח לקח מקח רע לעצמו (משלי כא) נפש רשע זה קרח (שם) אותה דע (תהלים עג) אלקים לברי לבב הם משה ואהרן שהעלו ר"ב ניצוצות בסוד ר"ב לכם ועוד אלקים שהוא פ"ו סוד רפ"ח ניצוצות ז"ש אלקי"ם לברי לבב שענינם היה למתק עוד אלקי"ם לב"רי לבב (שם) ואני כמע"ט נטיו רגלי על משה אתמר (שם ח) ותחסרהו מע"ט מאלקים שנותיו קי"ט וחסירים מנין מע"ט ז"ש משה להם המעט מכם לפ"ז אלקים קאי על ק"ך צירופים של אלקים (שם) שלום רשעים אראה קרח בא לחלוק על שלום כמ"ש בזוהר (שם) פי קנאתי בהוללים ז"ש (שם עה) אמרתי להוללים אל תהולו שהיו שוטרים כל הלילה והטעם שעושר שלהם בא שלא במשפט (שם עג) בעמל אנוש אינימו

כי עָשְׂרוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל הָיָה בָּא בַעֲמַל וּיְגִיעָה אָכַל עוֹשֵׁר זֶה בָּא לָהֶם בְּלֹא עֲמַל וּיְגִיעָה (שָׁם) וְעַם אֲדָם לֹא יִגְוָעוּ לְכֹן עֲנֻקְתָּמוּ גֵאָוָה לְפִי שְׁלֹא הָיָה שׁוּם טוֹרַח וְעֲמַל וּבָא לָהֶם הָעוֹשֵׁר גַּם עוֹשֵׁר זֶה הָיָה גִזְלֵי אֵינֹו שְׁלֵהֶם ז"ש יַעֲטֹף שִׁית חֲמָס לָמוּ יִמִּיקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְּרַע לָקַח מִקַּח רַע לַעֲצָמוּ גַם יִמִּיקוּ שְׁטִינָא הִיתָה בְּלִבָּם אַף שְׁדַבְּרוּ בְּמִשָּׁה כַּמֶּש"ל כִּי הָיָה (שָׁם) עֲשֵׂק מִמָּרוֹם יִדְבְּרוּ שְׁתוּ בְּשִׂמִּים פִּיהֶם עַ'ש'ק נוֹטְרִיקוֹן ע'וֹפְרֵת ש"ל ק"ן זֶה גִרְמָה לֹו שְׁיִדְבְּרוּ בְּרַע ע"ש בַּזְּהַר שְׁנִטְל קַרַח מְנָא בִּישׁ לַגְרָמִיה.

עֲנִין עוֹשֵׁרוֹ שֶׁל קַרַח בָּא לֹו מִן (שְׁמוֹת יֵא) דְּבַר נָא בְּאֲזַנֵּי הָעַם וַיִּשְׁאַלֹו אִישׁ מֵאֵת רַעֲהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ פְּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וַיִּתֵּן י"י אֵת חֵן הָעַם אוֹתוֹ הָעוֹשֵׁר לֹא הָיָה רַק לְיִשְׂרָאֵל חֶלֶף עֲבוֹדָתָם כַּמֶּש"ל ב'פ' חֶלֶף (סְנֵהֲדֵרִין צֵה) בְּעוֹבְדָא דְגִבְיָהּ בִּן פְּסִיסָא שְׁבָאוּ בְּנֵי מִצְרַיִם וַתִּבְעוּ לְיִשְׂרָאֵל שְׁיִשְׁלָמוּ לָהֶם כָּל מָה שְׁלָקְחוּ וַיִּנְצְלוּ אֵת מִצְרַיִם וְהַשִּׁיב לָהֶם שְׁיִשְׁלָמוּ לָהֶם מָה שְׁעָשׂוּ מְלֹאכָה ת"ל שְׁנָה בְּמִצְרַיִם וַא"כ מֵאַחַר שְׁשִׁבְט לֹוִי לֹא הָיָה לָהֶם שׁוּם עוֹל מַלְכוּת כִּי הָיוּ מְקַבְּלִין עֲלֵיהֶם עוֹל תּוֹרָה וְכָל הַמְקַבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה מְעַבְרִין מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת וַא"כ לֹא הָיָה לְשִׁבְט לֹוִי לֹא בִּינַת הַיָּם וְלֹא בִּינַת מִצְרַיִם וְרֵאָיָה שְׁלֹא נִתְּנוּ לְנִדְבַת הַמְשָׁפָן לֹא קַעֲרַת כֶּסֶף וְלֹא מְזַרְק כֶּסֶף כִּי כָלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב לֹא הָיָה לָהֶם וְקַרַח שְׁהָיָה קְנָאֵי הַלֵּף מִבֵּית לְבֵית וְנִתְקַנָּא עַל כֶּסֶף וְזָהָב מְכָל א' מִיִּשְׂרָאֵל (תְּהֵלִים קַה) וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וְאִין בְּשִׁבְטֵיו כּוֹשֵׁל מֵאִי כּוֹשֵׁל כִּי לֹא הָיָה חֲטָא בְּאוֹתוֹ מִמּוֹן שְׁלָקְחוּ לְפִי שְׁהָיָה חֶלֶף עֲבוֹדָתָם וְהַקַּב"ה שֶׁהוּא בּוֹחֵן לְבוֹת וְרֵאָה שְׁקַרַח קְנָאֵי גְדוֹל וּבְדַרְף שְׁאָדָם רוֹצֵה לִילֵף מוֹלִיכִין אוֹתוֹ (סְנֵהֲדֵרִין קַה) חֲוֹצָפָא אִפִּי' כְּלָפִי שְׁמִיָא מְהַנְיָא נָתַן לֹו הַקַּב"ה אוֹצֵר שֶׁל יוֹסֵף מ"ג מִטְמוֹנִיּוֹת שְׁהַטְמִין יוֹסֵף הָא' נִגְלָה לְאַנְטוֹנִיּוֹס שְׁעָשָׂה טוֹבָה עִם כָּלִי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִיד תּוֹרָה שְׁבַע"פ עַל תִּילָה בִּימֵי רַבִּי וְאוֹצֵר שְׁנֵי נִגְלָה לְקַרַח וְלֹא הִי' רֵאוּי לְהִיּוֹת שְׁלֹו רַק (קַהֲלַת ה) עוֹשֵׁר שְׁמוֹר לְבַעֲלֵיו לְרַעְתּוֹ וְקַרַח שֶׁהִי' חֲכָם גְדוֹל וְרֵאָה שְׁעוֹשֵׁר שְׁלֹו מְסַטְרָא דְרַע וְעוֹשֵׁרוֹ שֶׁל מִשָּׁה שְׁנִתְעַשֵּׁר מִן הַלּוּחוֹת (שְׁמוֹת לַד) פְּסָל לָף וְאַהֲרֹן נִתְגַּדֵּל מִן אַחֲיוּ נִתְקַנָּא הוּא עַל עוֹשֵׁר שְׁלֵהֶם כְּעֲנִין קִין שְׁנִתְקַנָּא בְּהַבֵּל עַל שְׁקַרְבָּנוּ נִתְקַבֵּל וְהָיָה מְסַטְרָא דְטוֹב וְאִיהוּ מְסַטְרָא דְפִשְׁתִּים לְכֹן הַלְבִישׁ הוּא ר"ן אִישׁ טְלִיתוֹת שְׁכּוֹלָם תְּכַלֵּת כִּי תְכַלֵּת עֲמָרָא הִיא וְהָיָה מִחֲלוֹקֶת זֶה מַעֲוֹן קִין וְהַבֵּל שְׁהָיוּ עוֹסְקִים בְּכַר' צִיצִית כְּשֶׁהָרְגוּ וְכֹן בְּכָאן מְפָרְשָׁה שְׁלִמְעֵלָה יֵצֵא וְנִתְגַּרְשׁ עִתָּה בְּרוּחוֹ שֶׁל קִין (קַהֲלַת ד) קְנָאֵת אִישׁ מְרַעֲהוּ.

גַּם זֶה הָיָה חֲטָא שֶׁל הַבְּלִשְׁהָרְגוּ קִין עַל קַרַח נֶאֱמַר (מְשָׁלִי כֵא) פִּעַל אוֹצְרוֹת בְּלִשׁוֹן שְׁקַר הַבֵּל נִדְרָף מְבַקְשֵׁי מִנֵּת אוֹצֵר שְׁלֵהֶם הָיָה בְּלִשׁוֹן שְׁקַר וְנִתְקַנָּא חֲטָאִים ז"ש הַבֵּל נִדְרָף מְבַקְשֵׁי מִנֵּת לְכֹן בְּמִזְמוֹר אָמַר (תְּהֵלִים קו) וַיִּתְּאוּ תַאֲנָה בְּמִדְבָר וַיִּנְסוּ אֵל בִּישִׁימוֹן וַיִּתֵּן אֵת שְׁאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רְזוֹן בְּנִפְשָׁם וַיִּקְנָאוּ לְמִשָּׁה בְּמַחְנֵה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ י"י תִּפְתַּח אָרְץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתִּכַּס עַל עֲזַת אַבִּירָם וַתִּבְעֵר אִשׁ בְּעֵדָתָם לְהַבִּיהַ תְּלַהֲט רְשָׁעִים אַע"פ שְׁפִשׁוּטוֹ שֶׁל מְקַרָא שְׁקָאֵי עַל קְבָרוֹת הַתַּאֲנָה שֶׁם קְבָרוֹ הַמְתַּאֲוִים אֲבָל אֶפְשֵׁר שְׁקָאֵי ג"כ עַל עֲנִין תַּאֲנָה זֹו שְׁהָיָה מְבַקֵּשׁ וְנִפְרַד זֶה קַרַח שְׁנִתְאָנָה לְהוֹן וַיִּתֵּן אֵת שְׁאֵלָתָם שְׁהָיָה לָהֶם עוֹשֵׁר אֲבָל אַח"כ (שָׁם) וַיִּשְׁלַח רְזוֹן בְּנִפְשָׁם מִחֲתוֹת הָאֲנָשִׁים הָאֵלָה בְּנִפְשׁוֹתָם וְהִנֵּה לֹא דִי לָהֶם עַל עוֹשֵׁר שְׁלֵהֶם שְׁהָיָה רַק וַיִּקְנָאוּ לְמִשָּׁה בְּמַחְנֵה שְׁגָם בְּעֲשָׂרוֹ שֶׁל מִשָּׁה נִתְקַנָּאוּ שְׁהָיָה מְסַטְרָא דְקַדוּשָׁה ז"ש וְלֹאֲהֲרֹן קְדוֹשׁ י"י שְׁהָיָה עוֹשֵׁר מִצַּד קְדוּשָׁה וְעז"א קַרַח רַב לְכֶם הָעוֹשֵׁר בְּשִׁלְמָא כָּל יִשְׂרָאֵל שְׁיִשׁ לָהֶם עוֹשֵׁר זֶה חֶלֶף עֲבוֹדָה שְׁעַבְדוּ בְּמִצְרַיִם ז"ש כִּי כָּל

הַעֲדָה וְגו' שֶׁהוּא נֶאֱמָן לְשֵׁלֶם שְׂכָר עַל הַשְׂעִיבּוּד אַבְל וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְׂאוּ עַל קָהֵל י"י שִׁיְהִיָּה לְכֶם עֲוֹנָה רַב ז"ש בְּזוֹהַר נְטִיל מְנָא פִּינְשָׂא לְגַרְמִיָּה שֶׁהוּא נִתְאַוָּה לְמִמּוֹן שְׂאִינּוּ שְׁלוֹ כִּי לַע"ל מוֹכֵן זֶה הָעֲוֹנָה (יִשְׁעֵי' כג) לִיּוֹשְׁבֵים לְפָנֵי ה' יְהִיָּה סִתְרָה וְהוּא נִתְאַוָּה לְדַבֵּר שְׂאִינּוּ שְׁלוֹ לְכֵן הִלְךְ עֲוֹנָה הַהוּא לְאִיבּוּד וְלֹא נִהְיָה מְמַנּוּ שׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם ז"ש (מְשָׁלִי יא) בּוֹטֵחַ בְּעֲשָׂרוֹ הוּא יִפּוֹל שְׁנִפְל הָעֲוֹנָה הַהוּא לְנֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא וְלִמִּי מוֹכֵן הָעֲוֹנָה הַהוּא (שָׁם) וּכְעֵלָה צְדִיקִים יִפְרִיחוּ שְׁלַע"ל כְּשִׁצְדִיק (תְּהִלִּים צב) כְּתָמַר יִפְרַח וַיְבֹא צָמַח צָדִק אֲזִי אוֹתוֹ עֲוֹנָה יְבֹא לְעוֹלָם וּמִקְוֶה הִיָּה הָעֲוֹנָה מִסְטָרָא דְרַע יִתְקַן וַיְבֹא לְקַדוּשָׁה ז"ש (מְשָׁלִי כא) אוֹצֵר נִחְמָד וְשִׁמּוֹן בְּנִיָּה חֲכָם ר"ל מִשָּׁה וְאַהֲרֹן שֶׁהִיוּ מְשׁוּחִים בְּשִׁמּוֹן הִיָּה לְהֶם אוֹצֵר נִחְמָד אַבְל (שָׁם) וּכְסִיל אָדָם יִבְלַעְנוּ הוּא קָרַח שְׁנִבְלַע עִם עֲשָׂרוֹ וְאוֹצֵרוֹ וְכָל אוֹתָן הַפְּסוּקִים עַל קָרַח מְדַבְּרִים (שָׁם) רוּם עֵינַיִם וְרַחֵב לֵב עַל פְּרָשָׁה שְׁלֹמְעֵלָה צִיצִית וּמְזוּזָה וְלֹא תִתּוּרוֹ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינַיִכֶם (שָׁם) נ"ר רְשָׁעִים חֲטָאת שְׁהִיָּה לוֹ ר"ן אִישׁ (שָׁם) נִפְשׁ רָשָׁע אֲנִתָּה רַע שְׁלֵקַח מִקַּח רַע לְעַצְמוֹ (שָׁם) לֹא יוֹחַן בְּעֵינָיו רַעְהוּ שְׁעִינּוּ צָרָה עַל עֲשָׂרוֹ שֶׁל מִשָּׁה (שָׁם) בְּעוֹנָשׁ ל"ץ זֶה קָרַח שֶׁהִתְעוֹרַר ק"ך צִירוּפִים שֶׁל אֱלֹקִים (שָׁם) יַחֲכֶם פְּתִי לְאוֹת לְבָנֵי מְרִי לְזַפְרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל (שָׁם) וּבְהַשְׁפִּיל לְחַכְכֶם יִקַּח דַּעַת שְׁנָתָן לוֹ לְאַהֲרֹן כ"ד מִתְנֹת: וְכִי קָרַח טִפַּשׁ הִיָּה מָה רָאָה לְחַלּוֹק אֱלֹא שְׁעִינּוּ הִטְעַתוּ רָאָה שְׁלֵשֶׁלֶת שֶׁל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא שִׁיְצָא מְמַנּוּ וְעו"א הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הֵהֵם תִּנְקַר עַל שְׁמוּאֵל אֲתָמַר שְׂאֲמַר שָׁם (שְׁמוּאֵל א א) זָרַע אֲנָשִׁים שִׁיְהִיָּה חָשׁוּב כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן ז"ש (מְשָׁלִי כא) מִשְׁפִּיל צְדִיק לְבֵית רָשָׁע לְפִי שְׁרָאָה שְׁצְדִיק יְצָא מְמַנּוּ מִבֵּית רָשָׁע שֶׁהוּא קָרַח לְכֵן הִכְרִיעַ הוּא לְחַלּוֹק עִם מִשָּׁה ז"ש (שָׁם) מְסַלֵּף רְשָׁעִים לְרַע דְּבָר א' גְּרַם לְהֶם לְחַלּוֹק עִם מִשָּׁה (שָׁם) שְׁמִחָה לְצְדִיק מִשָּׁה (שָׁם) עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמַחֲתָה לְפִנְעֵלִי אֲנִי שְׂאֲמָרוּ לֹא נַעֲלָה (שָׁם יח) פִּי כְּסִיל מַחֲתָה לוֹ שְׁנַעֲשֶׂה מִה' ח' וְנִמְנָע מִהֶם פִּתַּח שֶׁל ה' וְנַעֲשֶׂה ח' ז"ש (שָׁם כא) גַּר רְשָׁעִים ח' טֹאת לְפִתַּח שֶׁל ה' חֲטָאת רוּבִץ עו"א (שָׁם) אָדָם תַּעֲה מְדַרְךָ הַשְׁפִּיל בַּקְהֵל רְפָאִים שֶׁהוּא גִיְהֵנָם יְבוּחַ וְעו"א (שָׁם) טוֹב שְׁבַת בְּאַרְץ מִדְבָּר מֵאַשֶׁת מְדִינִים וְכַעַס הוּא קָרַח שְׁפָא לְחַלּוֹק עַל תְּאוּמָה יִתִּירָה שְׁלֵקַחְהָ שֶׁהִיָּתָה צִיפּוּרָה אֲשֶׁת מִשָּׁה וְעָלִיו נִתְקַבַּל הוּא בָּה ז"ס וַיִּשְׁמַע מִשָּׁה וַיִּפּוֹל עַל פָּנָיו שֶׁחֲשָׁדוּהוּ בְּאַשֶׁת אִישׁ עַל שְׁלֵקַח תְּאוּמָה יִתִּירָה שְׁלוֹ לְכֵן דָּרְשׁוּ רז"ל (שָׁם יח) אַח נִפְשָׁע מִקְרִית עוֹ עַל קָרַח שֶׁהִיָּה אַחִיו שֶׁל מִשָּׁה וּמָה הִיָּה מַחֲלָקוֹתוֹ (שָׁם) וּמְדִינִים כְּבָרִיחַ אַרְמוֹן עַל הַמְדִינִית נְחֻלֵק עַל שְׁלֵקַח צִיפּוּרָה שֶׁהִיא תְּאוּמָתוֹ שְׁנוֹלְדָה עִם הַבָּל וְקִיֵן אָמַר שֶׁהִיא שְׁלוֹ וְהֵרַג קִיֵן הַבָּל אַחִיו עַל זֶה וַיִּתְרוּ חֲבַר הַקְּנִי נִפְרַד מִקִּיֵן וְתִקַּן אוֹתוֹ הַקְּלָקוּלָה וְעַתָּה חֲזַר וְקָלְקַל קָרַח אוֹתוֹ הַחֲטָא וְחֲשָׁדוֹ בְּאַשֶׁת אִישׁ עו"א שֶׁהִקְנָאָה עַל אֲשֶׁת נִחְמָד הִנֵּה (שָׁם כא) בְּנִיָּה חֲכָם כְּסִיל אָדָם יִבְלַעְנוּ מֵאִיזָה מְקוֹם בָּא עֲשָׂרוֹ שֶׁל מִשָּׁה לז"א (שָׁם) עִיר גְּבוּרִים עָלָה וְגו' חֲכָם זֶה מִשָּׁה (שָׁם) וַיּוֹרֵד עוֹ מִבְּטָחָה וּמִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר מִשָּׁה מִן פְּסוּלָתָה שֶׁל לִוְחוֹת וְחֲטָא שֶׁל קָרַח לְשׁוֹן הָרַע (שָׁם) שׁוֹמֵר פִּיו לְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ אַבְל קָרַח (שָׁם) זָד יְהִיר ל"ץ שְׁמוֹ ק"ך בְּתֵי דִינַיִם (שָׁם) עֲשֶׂה בְּעֶבְרַת זְדוֹן כִּי (שָׁם יא) טוֹב יִבְקַשׁ רְצוֹן זֶה מִשָּׁה (שָׁם) וְדוֹרֵשׁ רַעָה תְּבוֹאָנוּ כִּי קָרַח לְקַח מִקַּח רַע לְעַצְמוֹ גַּם דוֹרֵשׁ עַל אֲשֶׁה רַעָה שֶׁהִיָּה (שָׁם יד) וְאַנְלֵת בִּידִיָּה תִהְרָסְנוּ אַבְל מִשָּׁה עָלֶיָּה אִיתָמַר (תְּהִלִּים עג) א"ך טו"ב לְיִשְׂרָאֵל (מְשָׁלִי יא) בּוֹטֵחַ בְּעֲשָׂרוֹ זֶה קָרַח (שָׁם) הוּא יִפּוֹל וּמוֹכֵן זֶה הָעֲוֹנָה לְצְדִיקִים לַע"ל ז"ש (שָׁם) וּכְעֵלָה צְדִיקִים יִפְרִיחוּ לַע"ל גַּם עַל ד"ת א"בִּירָם שְׁנִחְלָקוּ עַתָּה בִּימֵי קָרַח עַל עֵינָיו כְּהוֹנָה כֵּן

היו (תהלי' עה) א"נשי ד"מים ומרמה שהכריעו מאזני מרמה לרעה שהיו אח"כ בימי דוד ד"נאג א"חיתופל שנרמזו בראשי אתנון נחלקו ג"כ בימי דוד על משמרות פהונה כ"ד ולוניה כ"ד וי"ב שבטים במעמדם הם חשבון הנ"ה נתתי לכם את משמרת תרומותי עלניהו אומר ודורש רעה תבואנו ועל דואג ואחיתופל נאמ' (שם נב) מה תתהלל ברעה הגבור (שם נ) ולרשע אמר אלקי' מה לך לספר חקי דוד המלך תיקן קין בק"ן מזמורי' של תהילי' שסייגם בי' הילולים לבסוף וקרח שנטל מנא בישא לגרמיה דורש רעה תבואנו ראה שלשלת של כ"ד משמורות פהונה יוצאים ממנו ועינו הטעתו ז"ש דתן ואבירם נחלקו על אותן המשמורות ז"ש העיני האנשים תנער אחז קרח באותיות ק"ר שהם תרין אתנון דקליפה ז"ס שארז"ל (פסחי' קיט) תלת מאה אקלידי דקליפה הוי מפתחן של קרת שאחז באותן תרין אתנון לכו אמר משה בקר ויודע י"י את אשר לו שקירב אות ב'.

אל אתנון קר כמבואר בזוהר שמות ב' באה בין אתנון ש"ת נעשה שב"ת וכן ב' בין אותיות ק"ר ונעשה בתיה"ם קבריה"ם (תהלים מט) קרב"ם בתימו לעולם ז"שהפתוב שם (משלי סימן י"א) בוטח בעשרו הוא יפול (שם) עוכר ביתו ינחל רוח על אות ב' שנתהפכה מן בקר ויודע י"י את אשר לו קרי ביה ויודע י"י או"ת אשר לו פי ש' הוא יסודא דקשוט שצירף קרח לסטרא אחרא (שם כא) פועל אוצרות בלשון שק"ר ועל אשתו של און נאמר (שם יד) חכמות נשים בנתה בית"ה אבל על אשתו של קרח (שם) ואלת בידיה תהרסנו ועל משה נאמר (שם כא) משכיל צדיק לבי"ת רשע שמשה צירף אות ביי"ת לאותיות ק"ר נאמר בקר ויודע י"י או"ת אשר לו שהוא ב' ברפת התחלת התורה היא בה אסתכל משה במעשה בראשית דאתמר בזוהר אהרן יום א' קרח יום ב' ונגברא בדינא הנה משה יום ג' מכריע משפט ומזה נעשה בתייהם קבריהם ונעשה מן קר קבר ונתחלק בקר לקבר ז"ש וברכה לראש משביר על משה שהנה (משלי יא) שוחר טוב מבקש רצון מי"י כמה שאמר בקר ויודע י"י כי אז סטרא דחסד בעולם (תהלים צב) בבקר חסדיך אבל על קרת אתמר (משלי יא) מונע ב"ר יקבהו לא"ם פי עיקר חלוקתו על ר"ב ניצוצות של רפ"ח שהעלה משה עם ערב ר"ב אשר עלו אתם ואיהו מונע ב"ר ז"ש במזמור (תהלים עג) אף טוב לישראל אלקים לבר"י לב"ב וקין והבל דאינון עתה קרח ומשה מחלוקתם הראשון דין אמר חלו"ץ סוד קל"ד ודין א' פר"ח באורא על אינון רפ"ח ניצוצין נחלקו גם עתה באו לחלוקה זו ז"ש (משלי יא) הוא יפול וכעלה צדיקים פרחו על סוד רפ"ח גם נרמז בזה הפסוק בוטח בעשרו ב"ו ט"ח עיין בזוהר שיר השירים שאלו ב' אותיות לא היו בתוך שבטים לפי שהם אותיות חטא והנה קרח לקח אות ח' שהיא חובה אבל אות ט' שהיא אות טוב לא לקח עמו ושיתף הוא לשמו תלת אתנון דסטרא אחרא ונקרא קר"ח בסוד וט"ח את הפית שבימי עכן נתקיים (יהושע ז) חט"א ישראל ואח"כ בימי שלמה ישבו בט"ח פשבנה שלמה בית המקדש (איוב לח) מי שת בטוחו"ת חכמה רזא עלאה אבל על משה נאמר (משלי כא) עיר גבורים עלה חכם ויורד עז מבטחה (דברים לג) וישפון ישראל בטח ביד עין יעקב אבל על משה נאמר (משלי כא) שמהח לה לצדיק עשות משפט (ירמיה כא) דינו לבקר משפט ועל קרח שחטף מן אותיות ט"ח אות ח' שהיא חובה תשאר ט' אמר (משלי כא) ומחת"ה לפעלי און שלקח אות ח' לעצמו ז"ש רז"ל שלקח מקח רע לעצמו ר"ל מן ב' אתנון אלו שהם ט"ח לא לקח אות ט' שהיא טוב כמו שעשה משה שהנה (שם יא) שוחר טוב אבל הוא (שם)

דורש רעה לקח אות ח' שהוא מקח רע לעצמו ולפי זה ניקח קאי על אילין תלת אתוןן
שהוא לקח אותיות קר"ח והוא הנה בן יצהר (שם) אוצר נחמד ושמ"ן בונה חכם אבל
(שם) וכסיל אדם יבלענו כי קרח פגם לכל משפחתו והנה פתח קרח בשבת כי גרם
שאות שין יקרב אליו ק"ר וישקר אין לו רגלים לכן שי"ן אקלידי דיליה גרמו שובלע
כל היקום אשר ברגליהם (תהלים לז) חר"ק עליו שר של גיהנם שיניו (שם קיב) רשע
יראה וכעס שיניו יחרוק וכוה (שם) תאנת רשעים תאבד וזה להיפוך שביום שבת
קודש העלה ש' של שק"ר שהוא יסודא דקשוט מסתלקת לק"ר ומתעלית אל בת עין
תלת גוונני דעינא ונעשה שבת ז"ס (ישעיה נח) אם תשיב מ"שבת ר"גליך ע"שות ר"ת
מ'ר'ע שנסתלק הש' מר"ע אבל קרח לקח מקח רע לעצמו כי הכניס בתוך אותיות ק"ח
שהיא בגי' גיהנם אות ר' שהוא רע ז"ש וניקח קרח ר"ל ו"י לרשע מן ק"ח שהוא גיהנם
בחסבון לקח מקח רע לעצמו דהיינו שהכניס אות ר' בין אותיות ק"ח הרי נעשה ממנו
קר"ח וכוה חרק עליו שר של גיהנם שנימו לכן נאמר על משה (משלי יא) שח"ר טוב
יבקש רצון כי (ויקרא יג) איש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא מסטרא דלינאי והנה
עושה מר' שלו רצון ישפיע שפע רצון אבל קרח עשה מן ר' שלו ר"ע ז"ש ודורש רעה
תבואנו לכן נסמכה פר' קרח למקושש ולפ' ציצית כמו שגרמז בפסוק משלי ל) ש"ממית
ב"ידים ת"תפש על אשתו של קרח שנתנה לו עצה על סוד ציצית לפגום בו גם סוד שבת
גרמז שם אבל אשתו של און הצילתו ע"י שישבה על פתח השער ונחפית שער זה סוד
(תזקאל ח) ויקחני בציצת ראשי הוא סוד שערות ראש היא תקנה חטא בשערות ראשה
גם חלק קרח על שהעבירו תער על ראשו והיא בנה ענין בעצמה תקנה אותו הענין ק"ר
ק"ר: פרשת חקת רזא דפרה אדנמה הוא סוד קליפת נגה (הושע ד) פפרה סוררה
לישראל נגה שאנו מחוייבין להביאה בתוך הקדושה ולהוציא' מן הקליפות.

והנה היא מכפרת טמאים דהיינו פשישראל עושין רצונו של מקום אזי הם מטהרים
הטמאים דהיינו פשישראל ח"ו אין עושים רש"מ אזי לוקח קליפת נגה הניצוצות טהורות
שבישראל ומטמאה אותם ומניח אותם בתוך הטמאים ז"ס (איוב יד) מי יתן טהור מטמא
ז"ס עשה לה שרף על קליפת נגה ושים אותו על נס וא' ר' ליב ב' שמות שצריף לכונן
בברכת ולמשומדים נקוד צבאות וכולו קמצין שהוא גי' מ"ה ס"ה בתרין שמהן אילין
ממתקין אותם ז"ס נוסח הברכה וכל אויבי עמך מהרה יפרתו מלכות זדון מהרה תעקר
ותשבר ותמגר לקבל ג' קליפין אבל על קליפת נגה שהיא קרובה למהמנותא אמר ותכניע
שהיא באה אל קדושה ז"ש שובר אויבים על ג' קליפות ומכניע זדים על קליפות נגה
ז"ש במדרש ד"פ עשה לה שתי חצוצרות כסף אינון נצח הוד (יהושע ה) עשה לה חרבות
צורים יסוד (בראשי ו) עשה לה תיבת עצי גופר מלכות אבל עשה לה שרף שגם הוא
תעלה בקדושה עשה לה גחש נחושת ברזא דנחש: המן הסלע הזה נוציא לכם מים.

בזוהר חדש פ' פי תשא דף פ"ד תמה משה כיון דאתינלא אזלין באורח מישור ולא
תבסמון אתרא וישראל יונקין מאתר דאיברי סלע שנאמר (דברים לב) ויניקהו דבש
מסלע ושמן מחלמיש צור שמן זה אברהם פשישראל עושין רש"מ מהפכין ומוציאין
שמן מחלמיש צור שהוא יצחק כמ"ש (שם) הצור עושה פעולות אברהם נקרא תמים א'
הקב"ה עשה לה שרף שהי' צופה הקב"ה שיטעו ישראל אחריה לכן צוה לעשות משלו
עשה לה משלה פי אין אדם אוסר דבר שאינו שלו וא"ת וא"כ למה הצריף חזקיה לכתת

את נחש הנחנשת מאחר שהיתה אינה שלקהם כבר תירצו בגמרא משום שראה שיטעו ישראל אחריה לכן פתת אותה ולפי דרף הראשון שנגד המים צנה הקב"ה לעשות שרף שהם פגמו במים והפתוב או' (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים ובפני' לספר יצירה שיש סוד שם קדוש עש"ל נוטריקון ע"ושה ש"מים ל"בדו הוא סוד שע"ל מרומז בר"ת ע"שה ל"ך ש"רף שרמז הקב"ה שגם בזה חטאו על המים ולא היתה חזרה בלב שלם במה שחזרו וא' נפשנו קצה בלחם ולא הזפירו מים כמו שפאו הם ואמרו אל משה ונסר מעלינו את הנחש ולא הזפירי שרף ומשה שראה שהקב"ה שלח נחשים וגם שרפים התפלל סתם בעד העם שיכפר הקב"ה היודע תעלומות לב בעד העם מה שחטאו ואז הראה הקב"ה שהם חטאו גם בשעלי מים ומשה עשה שתייהם נחש נחנשת במדרש פסיקתא הוא נחש הוא שרף ומביא ראיה מפסוק (שם יד) משורש נחש יצא צפע ופריו שרף יעופף וק' הלא בפסוק מוכח איפכא שהפרי של נחש הוא שרף והוא בעצמו אינו שרף ואפשר שהמדרש דרש מקודם לזה שהיה במדבר נחשים שהיו שורפים.

עוף הפורח הרי שהוא דורש הכל על נחש שהיו נחשים שפריו היה בעצמו ששרף כל עוף יעופף באויר וישראל אמרו נפשנו קצה בלחם הקלקל הראו את עצמן כאלו לא התרעמו רק על הפן אבל טינא היתה בלבם שהיו מתרעמין על עריות ז"ש ויסעו מהר החר לסבוב ארץ אדום שפאו לקבל אדום ויש לה ארץ שמגדלת וכו' ז"ש וישבו בשיטים מעין שמגדל זנות גם כן כשפאו לאדום ותקצר נפש העם בדרך זו פרישת ד"רך ארץ פה היא דתנינו וישמע משה את העם בכה למשפחותיו על עסקי עריות וגם שם תפלו בפן ומן תערומת הפן באו על העריות והטעם והפן כזרע גד שהגיד זרע מי הוא אם כן ז' לאחרון או כן ט' לראשון או מי שזנתה אשתו ועוד טעם א' שלא יצאו לפנות וא"א להם ליחד עם נשים משני אילין הטעמים היה תערומתן על זנות וזה הרמז בפסוק נ"פשינו ק"צה ב"לחם ה"קלוקל ר"ת נקב"ה וידב"ר הע"ם באלקיים ובמש"ה ס"ת מרמ"ה כי במרמה היו דבריהם והקב"ה שצופה ויודע מחשבתן שלח על תערומתן על הלחם כפשוטו נחשים כי יבא נחש שכל מטעמים בעולם נרמזין לו לעפר ליפרע מן אלו שטועמין כל מטעמים בעולם בלחם אשר הם אוכלים ועל שהתחממו באש של גיהנם שהוא היצ"הר של עבירה בוער פתנור אש לכן שלח עליהם שרפים ז"ש הרמב"ן בשער הגמול שאש של גיהנם הוא החימום שמתחממין רשעים באש של עבירה ז"ש והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאונה כי תאונה שלקחם היא אש של גיהנם לכן קרא שם המקום שהוא תבעירה ע"ש הארכתי בזה פ' בהעלותך ספר שני תורת נתן: בענין פטירת (אהרן) משה וכל ימיו אתמר עליה (תהלים ח) ותחסרהו מעט מאלקים בגי' י"פ אלקים מעט שהיה פלול מן שש"ם רבוא שהוא בגי' תתנ"ט א' חסר מן זה המספר אבל בשעת מותו נקרא איש האלהים דייקא (דברים ד) עלה ראש הפסגה ז"ש אש"ר בשד"ה מ'ואב בגי' תתס"א (בראשית ל) אס"ף אלהים את חרפתי ועז"א אז ישיר ישראל שיעלה הבאר ויבסם פחות הדין באר חפרוה שרים שהם האבות שגרו בארץ פלשתים ימים רבים שהם כ"ו שנים מנין שם כן ד' לבסם כל פחות הדין חושבן פלשתים ז"ש במחוקק במשענותם פי סוד משענ"ת הוא גימ' הכי הוי בחושבן י"פ אלה"ם והם חקקו בה עד שהעלו ובסמו פל פחות הדין לעלות ראש הפסגה עד שיבוא נחמי"ה ב"ן חושיא"ל מנח"ם ב"ן עמיאל"ל שהוא עלה ראש הפסגה שהיא תתס"א חושבון אש"ר בשד"ה מוא"ב.

על כן יאמר בספר מלחמות י"י על סוד המלחמה שתהיה לע"ל (שמות יד) י"י ילחם לכם (ישעיה ב) ונשגב י"י לבדו ביום ההוא ושם של אלקים לא יהיה באותו זמן כי א"ס"ף אלקים את חרפתי (שם נה) וחרפת עמו יסיר ויסר מעלינו את הנח"ש את זהב בסופה עם תרין אתנון אילין (שמות יב) מן הדם אשר בסוף הוא סוד פוחות הדינים שיבואו זה מן השם ויבסמו וימתיקו המים ז"ס ו"ה"ב ר"ל ו"ה ב' רתיכין מן שמא עלאה קדישא ויהיה מן סוף סופ"ה (נחום א) י"י בסופה ובשערה דרפו ואז יתקנו כל פחות האדם נר"נ ז"ס ואת הנחלים ארנ"ן שהוא א"דמ ר"וח נ"פ"ש נ"שמה כלל אדם על ג' קוטרין תליא ואז פשיראו מלחמות י"י שיהרג משיח בן יוסף נקראת מלחמת י"י בעמלק (זכרי' יד) ויצא י"י ונלחם בגוים את זה"ב בסופה שעתידי עשו להחזיר כל המתנות שלקח מישראל גם הוא קבל על עצמו לקבל כל הצרעת כמ"ש שני מצורעים היו וכו' וכמ"ש במדרש שאמר אדום פן בתרב אצא לקראתך אמר הקב"ה (ישעיה לד) כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד בשביל זה קאי אפרשה שלמעלה שתקצר נפש העם בדרך לסבב את ארץ אדום ולא רצו לעבור אותם בארצם על כן.

בשביל זה יאמר בספר מלחמות י"י גשבע הקב"ה מלחמה לי"י בעמלק שכל המתנות שנתנו להם וכן כל הנחלים שנתלו הם לעצמם מן ארנונות ומסים שנתנו להם ישראל בסוף מחוייבין להחזיר להם (שם) ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית (שם) וטבח גדול בארץ אדום ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער שהוא בן יהודה שנקרא.

בן על שם רע שרצה דוד לתקנו בבת שבע שהיא בת זוגו משושלת ימי בראשית ולא המתין ואכל פגה ומת אותו היגד ראשון ז"ש דוד (תהלים נא) לה לבדה חטאתי והרע בעיניך עשיתי שרציתי לתקן ער ונמצא רע ונשען לגבול מואב שלא יהיה תיקון זה עד שיבא בן דוד שהוא בא מגבול מואב ומשם יזכה לבאר"ה לתקן כל פוחות של דינים שהם מנין יצח"ק ר"ח מים יסתלק ר"ח וישאר מים היא הבאר אשר אמר י"י למשה אס"ף את העם ואתנה להם מים הוא הדבר אשר דבר י"י למשה שיבסם כל פוחות הדין לקיים קרא אס"ף אלקים את חרפתי שאמרה אמנו רחל על פוחות הדין פדלעיל ואתנה להם מים שיהיו ממותקין לגמרי.

או לע"ל יעלה ישראל מעלה מעלה עלה ב"אר בגי' ב"ן עמיאל שעתיד לעלות ויבקשו עליו (מיקה ה) ז' רועים וח' נסיכים לכן חשב ז' דרגין לקבל ז' רועים שהם יבקשו רחמים בעדו בא"ר ב"ן עמיאל חפרוה שרים ז' רועים פרוה נדיבי עם ה' נסיכים במחקק הוא משה שיבא עמהם או מח"קק הוא משיח ב"ן יו"סף (בראשית מט) ומחקק מבין רגליו ויצאו ישראל ממדבר העמים ויזכו למתנות רבות וממתנה שיתן להם הקב"ה ויקראו על שמו של הקב"ה ז"ש נחליאל ואז יעלו (ישעיה יד) על במותי עב ויזכו לע' מכילין דאורייתא ולמשיח אשר בשדה מואב שבא ממואב ויבנה ב"ית המקדש שהוא ג"כ חשבון תתס"א וכולל כל הכתי דינין ז"ש ונשקפה על פני הישימון לבנות בית המקדש שהוא עתה (דברים לב) ובתוהו יליל ישימון ואז (תהלים עג) ספ"ו תמו מן בלהות סמא"ל ובת זוגו בגימ' פני הישימון ע"ל פ"ני בגי' עמל"ק שהוא מלמטה וסר צלם מלמעלה וישקף י"י וירא עליהם לרעה כי שניהם הם אוחזין בנחש שהיא התעוררת לשון הרע שפן לשון הרע מתחלק על סמא"ל ובת זוגו בגי' לשון הרע ולכן צוה משה

לעשות את הנחש ולתלות אותה באויר שיסתכלו ישראל למעלה ויביטו בענין הנחש שהתחילה לשון הרע בעולם והיא שעמדה לאבותינו ולנו מסה מבדיל בינינו לבין אלקינו (ובשעה שקבלו התורה נתן להם מתנה ואח"כ נחליאל): ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבוב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלקים ובמשה.

אתמר בזוהר הא אתקמו חבריא דבטילו לאולפא תלמודא דאיקרי הר ההר אמאי איקרי הר ההר דמתמן נפק הוראה לעלמא דכתיב (שמות פד) אשר כתבתי להורתם והא איהו תורה שבע"פ אבל ת"ח רזא דתקמתא אית הקא האי אתרא דאיקרי הר ההר אורחא הוא לימא דסוף סופין דדרגין מדברא גדמיהון במדברא לדעתי זה פוננת המדרש רבה ויסעו מהר ההר זש"ה (נחמיה ט) ורוחף הטובה נתת להשפילם אלא שאותם שיצאו ממצרים שנגזרה עליהם מיתה לא היו רואים במדבר נחת רוח ולא רוח טובה וכה"א ובניהם יהיו רועים במדבר וגו' אר"ע כשהיו מגלים התגרים סל של פירות היו מתים וכו' הענין שפערומתן היה על התורה שבע"פ וערב רב לא היו יכולין להבין תורה שבע"פ ז"ש ורוחף הטובה נתת להשפילם ש"מ שענין תערומתן היה על ההשפלה על (תהלים עח) לחם אבירים כי הם לא אכלו את המן רק תמצות של מן ירד אח"כ להם שנעשה מינו ומשם אוכלים הם ולכן פתחו בשנים לחם ומים (מיום בחי' נפשנו קצה פי המן גם לחם במים לכן אמרו ק"ל ק"ל ב' דברים קלים) רש"י פי' שחזרו אחר מיתת אהרן אחרונית ז' מסעות ובפ' מסעי כתב רש"י ח' מסעות אמ"ז ז"ל תירץ ענין ז' מסעות אלו פי' אהרן הוא מדת החסד וכל זמן שאהרן היה בעולם היה מדליק המנורה בז' גרונותיה הן הן ז' מדות מחסד שהוא נקרא הר ההר עד מלכות שנקרא דרך ים סוף סופא דדרגין וחזרו לאחוריהם פי' (קהלת ז) גם את זה לעמת ז"ה עשה אלקי' ז' ה' יפלות בקדושה פן ז' היכלות בארץ אדום שהוא סטרא דחיוניא דאית לה ז' רישין וז' מדרגות ולכן מצינו בזוהר פשמת אהרן אשפח מנרתא דהוי מדליק בה כל יומא פי' ז' גרות היו דולקין כל ימיו ובאסתלקא דיליה אסתלקו ז' עננים שהיו עליהו דישראל ואם נאמר ח' מסעות תן חלק לז' גם לח' א"כ ה"ר ההר הוא סוד בינה פי' (מיכה ו) שמעו הרי"ם את ריב י"י אינון אבהן לפי זה נקראת בינה הר ההר שהוא הר על כל הרים דתחומא פי' יעקב ינק כל ימיו מאמא עלאה (תהלים קלג) כשמן הטוב שפע הוריד מן חכמה לבינה איקרי שמן הטוב יורד על הראש ומזקן אהרן יורד על פי מדותיו שהם ז' מדות דתחומתיה עד ים סוף סופא דדרגין אהרן מת על פי י"י חזרו ח' דרגין אחרונית פי' (ברכות ד) ח' שרצים אינון מלאך הפנות בשמונה ורבק' אומרת (בראשית כג) קצתי בחיי מפני בנות ח"ת ואינון שמונה מלכים ששלכו (שם לח) בארץ אדום ז"ש לסבוב ארץ אדום ונחתו בקליפה אתר דחויא בישא שריא לכו שלח עליהו נחשים ולכן אח"כ כשחזרו בתיובתא העלו השכינה בז' מדרגותיה.

גם הבאר היה מעלה איברים ועצמות של אמוריים ז' מילין היה מן הר זה להר זה וזה הבאר אשר חפר אברהם עם אבימלך עם ז' כפשות כשיעלה המים יהיה שלו עלו אז המים נגד אברהם א"שר ב"שדה מ"נאב ר"אש ה"פסגה ר"ת אברה"ם בזוהר פרשתא דא באתר אתרא אסתליק עם אינון מי מריבה דמשה ואהרן עכ"ל הזוהר.

לדעתי פנונה הזוהר שעיקר תערומתן הנה על סוד תורה שבכתב ותורה שבע"פ ז"ש ונדבר העם באלקים הורה שבע"פ ובמשה תורה שבכתב אין להם על תורה שבע"פ ואין מים על תורה שבכתב והוא דרך זוהר חדש וע"ז פנונתו ג"כ שנה הנה היא מי מריבה שאילו לא הנה משה בסלע על ס' מסכתות כמ"ש בתיקונים (דף נ"ו תיקון כ"א) בגין ויך משה את הסלע במטהו פעמיים דא גרים דלא נפיק מינה אלא טיפין טיפין זעיר שם זעיר שם וכמה מחלוקת על אילין טיפין ומאן גרים דאתמר בהון (ברכות לא) פל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה ובג"ד שמעו נא המורים ובג"ד ויך משה את הסלע פעמיים דאם לא דמחא בה לא הוי סרחיו ישראל ותנאים ואמוראים באורייתא דבע"פ דאיהו סלע דאתמר ביה ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טרח ומתקנים (ישעיה ב) ולא ילמדו עוד וגו' והוי נפיק מיא בלא קושיא ובלא מחלוקת ופסק בגין דשכינתא דאתמר בה (ירמ' כג) הלוא כה דברי פאש נאם י"י הוי בפנומיהון דישראל דאיהי אורייתא דבע"פ דאיהי על ס' מסכתות דשכינתא הוי נח על טיגרא.

דבכל אתר דבעי קב"ה למעבר גם שכינתא אקדמת על ההוא אתר וכיון דשכינתא הוי תמן לא הוי ליה למחאה בסלע דקלנא הוי לשכינתא דלא הוי יכיל למיהב מיא ודא איהו דאמר לא קדשתם אותי יען לא האמתם בי להקדישני בג"ד איסתליק י' מן מיטטרוון ואשתאר מטטרוון יבשה כי מטה משה הי' מטטרוון וא"כ גם תערומת פ' זו הנה על תורה שבע"פ להם הקלקל שמתחילה הנה להם קל רק עתה נתקלקל במיעיהם מאחר שבהפאת הסלע גרמו טיפין זעיר שם לצאת אתמר כי סלע המחלוקת גרים הנה מי מריבה שהם מחלוקת של כל ישראל.

הקושיות בזו הפרשה קדמוני הקדמונים ונדבר העם באלקים ובמשה לא מצינו בכל החטאים לשון הזה אין להם ואין מים הלא ארבעים שנה לא חסרו דבר ולהם ירד להם מן השמים גם מים הנה להם והוי ליה למימר אין להם ומים כמ"ש במסורה שנה חז מן הפסוקים דאתמר ביה אין אין ב' פעמים ולמה שנוז בהם נחשים שרפים פתח בעם וישלח י"י בעם וינשכו העם וימת עם רב מישראל מתחלה אמר באלקים ולבסוף אמר דברנו בי"י וכו' גם למה אמר וכו' בקמץ תחת הו'.

ולא בשבא גם אמרו ויסר מעלינו הנחש ולא הנחשים כמ"ש מתחלה במדרש הנחשים השרופים שהיו כלם שרופים ועתה עבור עונותיהם של ישראל נעשו חיים והחיות שלקחם בא מן הנחש העליון ואותו נחש העיר פרעה (יחזקאל כט) התנים הגדול הרובץ בתוך אנריו והוא נרמז במלת קטיגור שהוא קורא הגר היפך סניגור שווא תג"ר והוא קורא תג"ר ת"נין ג"דול ר"ובץ שהיו הגרים מראים ס"ל ס"מאל ל"ילית סלי חורי של פירות מיד מתים כי נרמז סוד סטרא אחרא: הקב"ה אמר למשה עשה לה שרף ומשה עשה נחש נחושת ע"ד הפשט ישראל השוו עבד לקונו ודברו בלחם שבא להם מן השמים ובמים שבא להם מן הארץ והוא שלא פדרף העולם שהמים בא מלמעלה (דברים יא) למטר השמים תשתה מים והארץ מוציאה להם כמ"ש (יהושע ה) ויאכלו מעבור הארץ לכן כשבאו סמוך לא"י שראו אילו השני מדריגות בארץ שהם הפך סדר העולם לכן באו הוציאו דבה שמעו שלא יבואו לא"י כמ"ש במדרש ע"פ נפשינו קצה בלחם הקלוקל שלא הנה יכול לטענם אותו הדור מפירות הארץ פלום א"ר עקיבא פשהנה מגלים להם

הסל הבא מן פירות הארץ היו מתים שנגמר אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה אה הארץ הטובה וגו' הם שרננו וידבר העם הם השיבום למה העליתנו ממצרים למות במדבר שלא זכינו לשום טובה בעולם אין להם ע"פ הטבע מלמטה רק מלמעלה ואין מים מלמעלה ע"פ הטבע רק מלמטה ואילו שיצאו ממצרים לא היו יכולין לרנן על המים כי גם פן במצרים ג"כ לא היה להם מטר מלמעלה לזה חזרו ורננו על הלחם לבד נפשנו קצה בלחם הקלקל שנה עיקר תערומתן ולא הזכירו המים ולפי שדברו על הלחם ועל מים לכו על לחם שלח (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו ונגד המים שלח בהם שרפי שאין מים לכבות האש תשרף וינשכו את העם הם שיצאו ממצרים שלא רננו רק בלחם לבד כי גם שם מים למטה וימת עם רב הם ערב רב שעלו אתם שהיו משאר אומות שיש להם מטר מלמעלה עליהם אמר רב בקמץ יבא העם אל משה הם אותן שקלקלו בלחם חטאנו כי דברנו בי"י ובהם הם אילו שדברו בלחם לבד וידוע שהפן בא משם י"י ולא משם של אלקים והם באו לתקן חטא של לחם שדברו נפשנו קצה לכו אמרו התפלל אל י"י ויסר מעלינו הנחש שהוא בא עבור לחם כמ"ש רש"י יבא נחש שקל המינין נטעמו לו טעם א' ויפרע מן אותם שדברו במן שהיה בו כל טעמים בעולם והם הראו שלא היה בו שום טעם וחטאו באלקים שממנו המים מלמטה גבורות גשמים ויתפלל משה בעד העם סתם לא קאמר בעד מה כי לא היה יודע אם חזרו מאותו חטא שקלקלו במים הקב"ה צנה לעשות שרף לכפר ג"כ על קלקול המים כי הקב"ה צפה והביט שלא חזרו מתערומתן הראשון שגם על המים היה תערומתן לכן אמר שרף לכו עשה משה נחש נחשת נחשת דהיינו פדברי הרמב"ן נחש לקבל נחש נחשת לקבל שרף פעננו נחשת קליל שעל שניהם היו צריכין פפרה ע"ד הדרש נגד אלקים נחש נגד משה שרף הקב"ה חס על פבוד הצדיק יותר פדברי צרור המור וח"י לכו שלח נגד משה שרף"י פי משה פכל פל ש"שים ר"בוא פ"רצופים ז"ש (ויקרא י) דרש דרש משה והנה הוא נמשל לשרף נחש חינוא דרבנו דלית ליה אסותא פל דבריהם פגחלי אש פי (תהלים קכ) חצי גבור שנונים עם גחלי רתמי' (שם) הצילה נפשי משפת שקר נגד לשון הרע של אדם באדם (שם) מה יתן לה ומה יוסיף לה נגד לשון הרע על הקב"ה ע"ד השכל חטאו בשני הנהגות שהקב"ה מנהיג עולמו באלקים הנהגת הטבע ובמשה הנהגת השגחה לכו אמר וידבר באלקים אלקי"ם בגימטריא הטב"ע ובמשה היא הנהגת ההשגחה שהיה בימי משה (שמות לד) נגד כל עמה אעשה נפלאות.

והנה הי' מרננים נגד אלקים הנהגת הטבע על שלישי של עולם שהוא מדבר ז"ש למה העליתנו ממצרים למות במדבר מקום ציה ועיף בלי מים אין לחם ואין מים לא אמרו אין לנו לחם כי היה להם לחם פל צרכם רק על מקו' ועל הנהגת השגחה של משה שקל מעשיו מעשה נבזים אמרו נפשנו קצה בלחם הקלקל על ההשגחה ועל שני הנהגות אלו דברו לכו שלח להם נגד הטבעי נחש כי מטבע ישוף הנחש רק שהקב"ה הפך הטבע שלא יזיקו אותם עתה שהם מבקשים טבע וישלח את הנחש.

ונגד השגחיות (דברים ד) י"י אלקיה אש אכלה (שם) ודבריו שמעת מתוך האש לכו היו שרפים וינשכו את העם על אותן שדברו נגד הטבע ונגד השגחה שהיה בישראל אמר וימת עם רב מישראל ישראל דייקא שהיא השגחה וכשבאו אל משה לא הגידו רק שדברנו בי"י ובהם ויסר את הנחש שהיא טבע ר"ל מאחר שאנו חטאנו בה שהוא א"ב

פגמנו בשם שאתה מתאחז בו' ההשגחה שהוא שם של י"י פי כל הנביאי' מתנבאים באספקלריא שאינה מאירה ומלשה אמר (שם לב) כי שם י"י אקרא (שמות ו) ושמי י"י לא נודעתי וגו' ז"ש עשה לה בדור שלה הוא הפל בהשגחה ושם אותו על נם שכל ימי מלשה הפל בנס היו עומדין בהשגחה שהוא שלו ולא בטבע לכן אמר מלשה והביט שאין הבטה אלא מלמעלה למטה שהקב"ה הוציאו החוצה וצא מאיצטגנינות שלה ישראל הם בהשגחה ונדבר העם באלקים טעמא זקירי בזרקא לפי שחטאו חטא נחש הקדמוני כדדריש האי ינוקא בזוהר פ' בלק על אבינו מת במדבר שזרקא על אבינו כי צלפחד מת מן המדברים באלקים ובמלשה ז"ש מן המדבר עצייה אומר וימת עם רב מישראל והוא צלפחד דהוה רב לבני יוסף ומגו דלא הוי ידעי אורחא דאורייתא לא הוי נשיא ואיהו לא נטיר פומיה ומיליה לקבליה דמלשה אבינו האי טעמא משוה לעילא וכריה ונביה בפום זה לכן ו"ישלח י"י ב"עם א"ת ה"נחשים ר"ת ואיב"ה שגרמו כ"ד זיני דמסאבותא ובאתערוותא דלהון גרמו ההוא נחש דלעילא לאתערא כמבואר בזוהר פ' פקודי בהיכלא קדמאה אית ממנא חד דאתקרי דומה ויש שם ד' פתחים בפתח ד' יש שם רוח דאתברי בפגימא דסיקרא דאתקרי אספרה מתמן מתפשטין אף וחימה תחות אילין תרין רוחין אית רוחא חדא דאתמניא על לישנא בישא איתער סכסוכא.

לדעתי עליה אי' (איכה ג) סכותה בענון לה מעבור תפלה (ע"ז יא) ס"ך קירי פלסתר ת"ח פד האי אתערוותא דלישנא בישא לתתא פדין האי נחש עייל ע"ש כשהוא מתעורר אזי כל חיווין בישינ מתעוררין ז"ס פשהתעוררו ישראל לשון הרע למטה אז וישלח י"י את הנחשים לא קאמר וישלח בשנא רק בפתח תחת השין פי איעקרו מפרזליהון באותו שעה שהתעוררו למטה נפתחו כל זממא דבפומיהון וניתן להם רשות לכן נקד בפתח ז"ש הנחשים השרפים פי' רש"י השורפים את האדם בארם שבפיהם ר"ל אותו אדם לשון הרע שהוא בפיהם למטה גרם לשון הרע אותם שנעשו אלו הנחשים שרפים (קהלת י) אם ישוה הנחש בלוא לחש אם לא היו מדברים לשון הרע לא היה הנחש נושה ת"ח אע"ג דזמנא קביעא איהו לכל חיווין לאפשטא משכא דילהון לא מתפשט אלא בזמנא דמיתערי בלישנא בישא מתתא ז"ס לדעתי משרוז"ל וראה כל הנשוה אותו וחי שארז"ל (ילקוט חקת) אפי' נשוה פלב וחימה מה ענינא לכאן גם למה אמרו ויסר מעלינו את הנחש ולא קאמרי הנחשי אכל נ"ל ע"פ הזוהר שם ת"ח פד חיווין דלתתא מתפשטין מההוא משכא פדין פל חד וחד יחיב קליה ואיתער לכמה חיווין דקיימי בהאי אתר דאיקרי בור דתמן נחשין קיימין וכולהו דלטורין לאתערי להאי חיווין רבא למהוי דלטורא על עלמא וכלא בגין האי אתער' דלישנא בישא פד קיימא אתערוותא דיליה לתתא עכ"ל וא"כ פשהתחילו ישראל למטה בלשון הרע גרמו שהתעורר נחש העליונה וכל חיות רעות ניתן להם למטה רשות להזיק ולישוה וכשראו ישראל שהנחש בא מן הנחש הבריח שהתעוררו באו לבקש שיסר מעליהם דייקא מלמעלה לא אמרו ממנו רק מעלינו כי סלקו בקשקשוי מרישא ועד רגלוי וכד קשקשוי סלקי ומתערי פדין כל גופא איתער וכל גרזיני בישינ מתעריין לכן א' הקב"ה עשה לה שרף והיה פל הנשוה ראה אותו אפי' פלב פי פלם הולכים אחר הנחש ומלשה עשה נחש נחושת תן לחכם ויחכם עוד שלא צוה הקב"ה אותו לעשות נחשית אבל אמר מלשה לשון נופל על לשון הם חטאו בנפשנו קצה בלחם הקלקל (דברים ח) לא על הלחם לבדו יחיה האדם רק על כל מוצא פי י"י ר"ל

נוטריקון מן ל'ח'ם ל"שון ח"כמים מ"רפא גם תערומתן הנה על אולפן אורייתא תורה
שבע"פ: במדרש על פ' אדום פתח בפסוק (תהלים קכ) אני שלום וכי אדבר כבד הארכתי
בספרי על שליחות אדום ועתה גם פ' זו מדברת בזה הענין.

(שם) הצילה נפשי משפת שקר שדברו ישראל שקר באומרם אין לחם ואין מים וזה
שקר מוחלט שהרי ארבעים שנה במדבר ולא חסרת דבר שהיה להם מן ומים ואם פנונתם
שיש להם לחם דבר יום ביומו ואין להם מותרות (קהלת ה) ומה פשרון לבצעליו כי אם
ראות עיניו ז"ש שם בלתי אל המן עינינו שאין אנו רואין רק מן אע"פ שהוא מתחלף
לכמה טעמים א"כ לא היה להם לומר לשון דמשתמע אתרי אפי ז"ש מלשון רמיה או
ע"ד שאמרתי לעיל שדברו על המן וכוננת לבם על עריות עז"א י"י הצילה נפשי משפת
שקר שדברו סרה על המן שהוא לחם קלל ונגלע באיברים ולבסוף יתפח מייעהם הלא
זה שקר מוחלט כי לטובתם עשה הקב"ה פדאי בגמרא שלא יצטרכו לילך ו' פרסאות
חוץ למחנה ויהיו דומין למלאכי השרת במרום ועל מה שדברו סרה על עריות לז"א
לשון רמיה נגד עריות א' מה יתן לה ע"ד (משלי לא) אל תתן לנשים חילך ועל מה
שתפלו בפן שהיה בו תקמ"ו טעמים ומה יוסף לה לשון רמיה ר"ל מה היה לו להיות
עוד יותר טעם וגם או על מה שדברו נגד אלקים א' מה יתן לה ונגד משה מה יוסף לה
כד"א (דברים א) יוסף י"י עליכם וגו' שמסר נפשו עליהם ובינה אותם ועוד מתלונני
עליו מה עשה הקב"ה נגד מה שדברו בו שלח נחשים (תהלים קכ) חצי גבור שנונים
ונגד מה שדברו במשה שלח שרפים ז"ש עם גחלי רתמים או נגד מה שדברו על המן
חצי גבור שנונים שלח נחשים כי אין בהם הנאה במה שדברו ובחנם דברו כף ארי דורס
ואוכל יש לו הנאה זאב טורף ואוכל יש לו הנאה אבל נחש אין יתרון לו בנשיכת זו
שהוא נושףן ישראל לא היה להם הנאה ובחנם דברו שהרי היה כל מטעמים בפן וא"כ
יבא נחש הנושף בלא הנאה וישוף למי שיש להם הנאה ואומרים שאין להם הנאה ונגד
מה שדברו בעריות להתחמם בעבירה אמר (שם) עם גחלי רתמים (איוב ל) ושורש
רתמים לחמם וכשראה דוד גם יעקב פשהיה בבית לבן והתבונן על גלותא בתראה שהיא
ג"כ עבור חטא זה ז"ש שפ' זו רומזת על סוף יומין שילכו ישראל מהר אל הר עד ים
סוף לסבב גלות אדום ג"כ עבור חטא לשון הרע המרקד בינינו עז"א (תהלים קכ) אויה
לי כי גרתי משוף עם לבן גרתי בגליות גם שכנתי עם אהלי קדר בשאר גליות אבל (שם)
רבת שכנה לה נפשי ותקצר נפש העם בדרך כי ראה אריכות גלותינו בזה הגליות עם
שונא שלו"ם בגי' עש"ו כי הוא שונא כי בהיכל ג' ששם היכל דומה ולקבל טמא דיצה"ר
שנקרא שונא כמ"ש לעיל והכל בא עבור לשון הרע ז"ש (שם) עם שו"נא שלום והנה
ע"פ הזוהר שפרשתא דא באתר אחרא אסתליק עם אינון מי מריבה דמשה ואהרן כמו
ששם היה המחלוקת של תורה שבע"פ כי אלו זכו ישראל היה משה שונה להם פרק א'
או הלכה אחת והיה מתקיים בהם ודברתם אל הסלע ונתן מימיו מיד בלא טורח ובלא
קושץ' ובלא פסק כי סוד סלע הוא על ס' מסכתות שהוא תורה שבע"פ כי השכינה היתה
שם והיא סוד תורה שבע"פ ונקראת סל"ע היתה השכינה בפומייהו דישאל מיד ועתה
בגין ניה משה את הסלע פעמים גרמו טיפין טיפין מחלוקת בישאל נמת עם רב בישאל
מן אינון נחשים חינוא דרבנן טרקה דלית בהו אסותא (משלי ז) כי רבים חללים הפילה
לכן נקוד עם רב בקמץ ונפל ממנו רב המה מי מריבה רב רבי רבן רבא פדאיתא

בתיקונים שמעו נא המורים הלכה שהם חייבי מיתה ולפי שהשכינה סוד תורה שבע"פ לכן נ"פשינו ק"צה ב"לחם ה"קלקל ר"ת נקב"ה נפשינו יבשה אין כל ז"ש אני שלום וכי דבר הטה למלחמה ר"ל פסוק הטה מי מריבה גרמה מלחמה של תורה ולכן מיד אחר פ' נחשים שהיה על סוד תורה שבכתב ושבע"פ דהוי פגמו בו' של שם ובה' של שם ומשה שתקן בנחש נחנשת אמר וישימהו על הנס הוי ליה למימר וישם על הנס אלא ע"ד (משלי ג) בכל דרפך דעהו דע ו"ה מן השם שהה' אחרונ' היא תורה שבבעל פה והו' היא תורה שבכתב ז"ש אצל משה (שמות ב) ותראהו ותרא מבע"ל מלמד שראתה עמו שכינה והנה פגימתו היה כו' ובה' סוד תורה שבכתב ושבעל פה לכן אמר וישימהו ה"ו תורה: תרין מצורעין שהיו מהלכין בסוף מחנות ישראל אינון תרין מאללי ארעא כשחטאו ישראל בלשון הרע התעוררו שניהם ז"ש וישעו מהר החר דרף ים סוף שהם סוף כל דרגין לספוב אה ארץ אדום הרי האחד שנקרא את ו"י דבר ה"עם ב"אלקים ר"ת וה"ב הרי ילד השני אשר עליו היתה הרינה כמ"ש (מלכים א כב) ו"יעבור ה"רינה ב"מחנה וכה"א ו"ירב ה"עם ב"משה: ע"כ יאמר בספר מלחמות י"י האי קרא כמה גונון סגי אין אמיןא בי' מבואר בי' סוד צדיק נרע לו בזוהר ויחי עוג מלך הבשן הוא מט"ט ובפרקי ר"א עוג אליעזר עבד אברהם ורזא עלאה איהו נשאר מיתר רפאים גם הם יחשבו כענקים סוד מט"ט וחנוף שהם יחשבו ג"כ כמלאכים בבריאה בהיכלות ומט"ט נקרא טוב נרע (יחזקאל א) ממראה מתניו ולמעלה טוב ולמטה רע פי עמודא דאמצעייתא מקוון תמן שגם הוא למעלה ישראל ולאה ולמטה יעקב ורחל ובמקום שהוא מבוית תמן (תהלים ה) לא גורף רע ז"ס (דברים ג) ערשו ערש ברזל הלא היא ברפת בני עמון תשע אמות ארכו ורחבו ד' סוד אחד (משלי כז) טוב שכן קרוב שהוא יסוד (שם) מאח רחוק ת"ת כלול ט' ספירין רוצה אשה בקב של תפלות היא סוד קוץ של ד' שהיא על יסוד מט' קבין הם סוד א"ח ופרישות שאח רחוק ז"ס ט' אמות ורחבו ד' על ד' של אחד בגמרא פ' ה"רואה שני מצורעים היו את וה"ב בסופה והיו מהלכין בסוף מחנה ישראל אינון הרי גרדיני טהירין עיין זהר בשלח הא אוקימנא דאינון מאללי ארעא בכל יומא ויומא ועליהם אתמר ונתן אהרן על שני השעירים וגו' א' מת לגמרי פי סלקו אותו לעילא ליי"י והיא קליפת שמעאל אבל הילד החי נשאר להנהגת העולם בימי שלמה והוא קליפת אדום קי"א צואה בלי מקום ק' לייפת י"שמעאל א"דום עלה לע"זאזל י"ד סמא"ל (בראשית כה) ורבקה אנהבת את יעקב ונותנת עצה בהוא יומא או ע"פ דרף הגמ' שדרשו בקידושין (דף ל) על שני ת"ח את וה"ב בסופה אף על פי ששונאין זה לזה אין זזין משם עד שנעשו אהבים זה לזה ענין הבאר (ברכות נד) שהיה מעלה איברים של אמורים והארון שהיה הולך לפנייהם פדברי הגמ' והמדרש ע"ש קאי ענין זה על פ' של נחשים שהיו ישראל מתרעמין על תורה שבכתב ועל תורה שבע"פ ולפי שעיקר תערומתו היה על תורה שבע"פ כי על תורה שבכתב ענו כל העם יחדיו נעשה ונשמע רק אח"כ כשפא להגיד להם דברים קשים כגידיו אז הוצרך להתניב אותם תחת החר פגיגית אם לא תקבלו שם תהא וכפ' הר וכו' כי בשביל תורה שבע"פ שנקראת ה"ר ה"ר משם יוצאת הוראה לעולם התניבו בתחתית הה"ר לכן שלח הקב"ה נגד תורה שבכתב נחשים ונגד תורה שבע"פ שרפים שהם הביבין יותר מדברי תורה שחיבין עליהם מיתה אבל אם לא הניח תפילין ולא קרא ק"ש אינו עובר רק עשה ואם יש לו ה'

בתים בתפילין או קרא ק"ש כדברי ב"ש חייב מיתה ועז"א (משלי ד) מכל משמר נצר
לכה ר"ל שישמע משמרת חכמים יותר מן ד"ת (שם) פי ממנו תוצאות חיים ר"ל שחייב
מיתה לגמרי ז"ש (תהלים קכ) י"י הצילה נפשי על שתקצר נפש העם בדרך (שם)
מ"שפת ש"קר מ"לשון ר"מיה ר"ת משמ"רפי הוא רמז לתורה שבע"פ שהוא משמר
וסייג לתורה שבכתב ולכן פשעשה הקב"ה גיסים לישראל הארון היה מכלה בגוים
שהשנה הקרים שהיה הר א' כמין שיני סלעים שיני רשעים שיבר הקב"ה עם ארון
העדות שהוא סוד עדות תורה שבעל פה ותורה שבעל פה הוא בסוד ארץ והפתוב אומר
(איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו וכן בכאן שהארון הוא תורה שבע"פ היה
מפה אותם והבאר שהוא סוד תורה שבכתב היה מעלה איברים ומגלה לישראל עונם כי
גילוי של האמורים היה ע"פ הבאר ז"ש על כן יאמר בספר מלחמות י"י ר"ל שאלו
המלחמות הפל באו מן ספר י"י כי ארץ מתקוממה לו שארון עדות הפה אותם שהיא
הארץ שמתקוממה להם אבל שמים הוא הבאר משם בארה כי שמים יגלו עונם ואית
דאמרו איפכא שבארון מונחין הלוחות היא תורה שבכתב ובארה של מרים מסתלק'
לעיל' היא תורה שבע"פ שבגינה לא היה מים לעדה שהוצרך משה למחות על סלע שהיא
תורה שבע"פ לא נתייבש הבאר אבל א' נסתלק לעילא פהיה דרשב"י פ' ויחי שראה
בחלום שאסתלק רשב"ז ונספרא דאגדתא עמיה וכן כשנסתלק אליהו נסתלקו ס' רבוא
גביאים עמו כי כל זמן שהיה הוא היה האור מתפשט בעולם וא"כ תורה שבע"פ הוא
הבאר ואע"פ שבזוהר אומר אין מים תורה שבכתב הלא כבר בספרי הארכתי שכל
דברי חכמים קיימים כי הבאר שהוא בית קיבול למים הוא נוקבא מים תורה שבכתב
ובאר היא תורה שבע"פ והנה לפי זה צ"ע הוא להיפוך ארון המית הגוים תורה שבכתב
והסוף והגמר הוא ע"פ תורה שבע"פ שהוא הבאר כן תורה שבע"פ אינה רק פירש וגמר
תורה שבכתב לכן כשחטאו שלח הקב"ה את הנחשים השרפים לא קאמר נחשים
והשרפים כי דא בלא דא לא אזלא שניהם יחדיו יהיו תמים נחשים ושבע"פ נגד תורה
שבכתב השרפים וישראל סברו שהקב"ה מקפיד יותר על תורה שבכתב (במדבר טו)
כי דבר י"י בזה אפילו אות אחת מן התורה לכן אמר יסר מעלינו את הנחש על סוד
תורה שבכתב וא"כ כשיסר זה ממנו כ"ש תורה שבע"פ והקב"ה השיב עשה לה שרף
ר"ל אותו חלק שנתתי לה שהוא תורה שבע"פ על זה החלק אני מקפיד יותר מן תורה
שבכתב לכן עשה משה נחש נחושת נגד כתב ובע"פ שניהם כא' והביט בהן וחי א' הכטה
שהוא יותר מן הראיה ישראל שהיו ראויים לבא לא"י שראו אסתלקותא של ענני כבוד
בפטירת אהרן ואסתלקותא הבאר בפטירת מרים שבאו ישראל בדרך האתרים כדאיתא
בזוהר דאחליש מינא אחליש גופא ומי שאין לו ימין הוא אינו עומד על קיומו רק נוטה
ממקום למקום דלית ליה סמיכו דריש בזוהר אתרים בלשון תרגום מקום ובימי משה
היו במדריגת זכר ועתה ירדו למדריגת נקיבה לכן אמרו נ"פשינו ק"צה ב"לחם ה"קלקל
ר"ת נקב"ה תש כוחו כנקבה וכן משה אמר (שם יא) ואם ככה את עושה לי תש כוחו
כנקבה ומשה היה במדריגת זכר: במדרש שלשה שמות אלו כנגד ג' בתי דינים
שבירושלים שהיו מפרשים תורה לישראל ממתנה נחליאל אלו סנהדרין שבהר הבית
ומנחליאל במות אלו סנהדרין שבעזרה בצד המזבח ומבמות הגיא אשר בשדה מאב אלו
סנהדרין שבלשכת הגזית בתחום שבאת בשדה מאב (רות ב) נערה מאביה היא השבה

עם נְעָמִי מְשֻׁדָּה מוֹאֵב וְנִשְׁקָפָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן וְשָׁם תּוֹרָה יִצְאָה לְכָל יִשְׂרָאֵל עַכ"ל יְדוּעַ שְׁיִרוּשָׁלַיִם שְׁלֵמֻטָּה מְכֻוֹנָת כְּנָגֵד בְּתֵי דִינִים דְּלַעֲיָלָא הֵם סוּד ג' עוֹלָמוֹת פְּהֵהוּא דְתַנְיִנּוּ (פְּתוּבו' קה) שְׁנֵי דִינֵי גְזִירוֹת הָיוּ בִירוּשָׁלַיִם א' דְמוֹן ח"נ נִן שְׁהֵם סוּד שְׁנֵי פְרוּבִים א' לִיהוּ ח"נוך א' וּפֶן ח"יה וְתַנָּא דְבְרֵייתָא קָא חֲשִׁיב שְׁלֵשָׁה וְסִי' (שְׁמוֹת לֵג) וְחֲנוּתֵי אֵת אֲשֶׁר אַח"ן א' דְמוֹן ח"נ נ"ח חוּם הֵן הֵן תִּלְת קוּטְרִין ג' שְׁרֵי פְנִים שְׁבָכְל עוֹלָם יֵשׁ א' סמ"א דְמִלְתָּא נוּטְרִיקוֹן ס' נְדַלְפוֹן מ"טט א' פְתִרִיָאֵל הוּא סוּד ג' אַרְוֹנוֹת שְׁעֵשָׂה בְצִלָּל וְסוּדָם אַרו"ן כִּי הֵם עוֹלָיִם לְחֻשְׁבוֹן אֶל"ף רנ"ו וְאוֹתוֹ אַרוֹן הַלֵּךְ לְפָנֵיהֶם וְהֵרַג אֵת הָאֲמוֹרִיִּים סְנֵהֲדָרִין שְׁבָצַד הַר הַבַּיִת לְקַבֵּל עוֹלָם הָעֵשִׂיָּה וְסְנֵהֲדָרִין שְׁבָצַד הַמְזַבֵּחַ לְקַבֵּל יִצִּירָה תַּמָּן מְזַבֵּחַ דְּלַעֲיָלָא מְטֻטְרוֹן שְׁהִיא עֲזָרָה וְסְנֵהֲדָרִין שְׁל לְשַׁפְת הַגְּזִית עוֹלָם הַבְּרִיאָה שְׁהִיא סְמוּךְ לְמִקְדָּשׁ הָעֵלְיוֹן וּמִשָּׁם יוֹצֵאָה תּוֹרָה כִּי תּוֹרָה מְכֻסָּא הַכְּבוֹד קָא אֲתִיָּא לְכָל יִשְׂרָאֵל דִּיִּיקָא כִּי כָשֵׁם ש"ס רְבוּא אוֹתִיּוֹת לְתוֹרָה כֵּן ס' רְבוּא נְשֻׁמוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְכָל א' מִיִּשְׂרָאֵל מְחוּקָק בְּמִשְׁעֻנְתָּם יֵשׁ לוֹ חֵק וּגְבוּל בְּתוֹרָה מִשָּׁם יְפוצוּ מְעִינּוֹת הַתּוֹרָה חוּצָה וּז"ס הִיא הַבָּאָר אֲשֶׁר אָמַר י"י לְמִשְׁה אֶסְרָף אֵת הָעָם כִּי מִשְׁה אֶסְרָף כָּל הַמַּחְנוֹת ז"ש (דְּבָרִים לֵג) בְּהַתְּאֶסְרָף רֵאשִׁי עִם יְחַד שְׁהֵם ס' רְבוּא וְכֵן מְסַפֵּר רֵאשִׁי י"ב שְׁבָטִים הוּא ס' רְבוּא כְּדֵאִיתָא בְּמִדְרָשׁ יְלִקוּט ע"פ (שְׁמוֹת ל) כִּי תִשָּׂא אֵת רֵאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי רֵאשִׁי תִּיבּוֹת שְׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְבָא הֵם לְפָקוּדֵיהֶם ר"ל חֻשְׁבוֹן שְׁל כָּל ס' רְבוּא ז"ש בְּמַחְקָק בְּמִשְׁעֻנְתָּם ר"ל מִשְׁה שְׁהוּא (דְּבָרִים לֵג) חֲלָקַת מְחוּקָק סְפוּן וַיִּתָּא רֵאשׁ"י עִם כִּי (שְׁמוֹת לֵג) וּמִשְׁה יִקַּח אֵת הָאֹהֶל שְׁל כָּל מִשְׁעָנָת וּמִשְׁעָנָת שְׁלָהֶם בְּסוּד וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה אֶהְרֵן בְּתוֹךְ מִטוֹתָם שְׁל כָּל מִטוֹת וּמִטוֹת שְׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְנִיקָה שְׁלָהֶם מִן מִטָּה אֶהְרֵן שְׁהוּא ג"כ מִטָּה מִשְׁה אֲשֶׁר לְקַח מִשְׁה מִלְּפָנֵי י"י לְדַבֵּר אֶל הַסֵּלַע (וּבְהַסְתַּלֵּק י' מִן סֵלַע אֶסְתַּלֵּק נְבִיעוּ) וְאֲשַׁד הַנְּחֻלִּים בְּגִי' ג' שְׁמוֹת שְׁל ג' עוֹלָמוֹת א"ל אֱלֹהִים י"י וְאֵשׁ"ד הַנְּחֻלִּים בְּגִימְטְרִיא מ"לך מִשִׁי"ח וְאֲשַׁד ה' נְחֻלִּים א"ש ר נ"טה ל"שַׁבְּת ע"ר ר"ת בְּגִי' יוֹס"ף כִּי הוּא (מְשָׁלִי יח) נְחַל נֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה וּמִן הַנְּחַל הַזֶּה (תְּהֵלִים קי) בְּדָרְךָ יִשָּׁת' מ' נְחַל ב' דָּרְךָ י"שְׁתָּה ר"ת מ' שִׁיח ב"ן י"סֵף (שָׁם) עַל כֵּן יָרִים רֵאשׁ שְׁהוּא רֵאשׁ הַפְּסָגָה ד"פ יב"ק בְּמִזְמוֹר (שָׁם כ) יַעֲקֹב י"י בְּיוֹם צָרָה וְאֵשׁ"ד הַנְּחֻלִּים בְּגִי' קס"א קמ"ג קנ"א עִם הַכּוֹלָל סוּד חו"ת מִשְׁה הָנִי י' אֲמִין וּמִטָּה שְׁבִידוֹ י' אֲמִין וְשׁוֹר י' אֲמִין הֵם סוּד ג' עוֹלָמוֹת כִּי מִשְׁה שְׁעָמַד בְּזֵה עוֹלָם הָעֵשִׂיָּה וּמִטָּה שְׁבִידוֹ הוּא מְטֻטְרוֹן י' כִּי י' שְׁל מְטֻטְרוֹן הָנִי סֵלְתִי נְבִיעוּ דִּילְיָה בְּרָזָא (בְּרֵאשִׁיתב) וַיִּקַּח אַחַת מִצְלַעוֹתָיו שְׁהִיא הִי' מִן סֵלַע כְּדֵאִי' בְּתִיקוּנֵים (שָׁם) וַיִּסְגֹּר בְּשֶׁר תַּחְתֵּינָה ר"ל מִש"ה נְקָרָא בִּשְׁג"ם הוּא בְּשֶׁר כִּי הַקַּב"ה מְסַר הַשְּׂכִינָה לְמִשְׁה וְהִיא כְּלָה דִּילְיָה וְשׁוֹר י' אֲמִין בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה כִּי כָּל אֶחָד כְּלוּל מִי' דְּרָגִין וְעוֹג מְלָךְ הַבְּשָׁן רְצָה לְעַקוֹר טוֹרָא בַר תִּלְתָּא פְּרָסִי כָשֵׁם שְׁרָאָה מְחַנְּנָה יִשְׂרָאֵל תִּלְתָּא פְּרָסִי שְׁעוֹג מְלָךְ הַבְּשָׁן כְּלוּל ו' פְּעָמֵי אֱלֹהִים (קֹהֶלֶת ז) גַּם אֵת זֶה לְעֹנְמַת זֶה עֲשֵׂה אֱלֹקִים כִּי עו"ג מ"לך הַבְּשָׁן עוֹלָה אֱלֹקִים מְלוּי עוֹלָה ש' רְבוּעַ עוֹלָה ר' וְשָׁם כֵּן ד' וְהִנֵּה קְלִיפַת ס"יחון מ"לך א' מוֹרֵי מְפָסְקַת בֵּינֵינוּ לְבֵין ג' עוֹלָמוֹת אֵלוּ שְׁסוּדָם ג"כ סמ"א סְנַדְלָפוֹן מ' טְטְרוֹן א' כְּתִרִיָאֵל הוּא סוּד (בְּרֵאשִׁית כה) ס' וְלֵם מ' צב א' רְצָה שְׁרָאָה יַעֲקֹב ג' שְׁרֵי פְנִים שְׁמִקְבֵּלִין ג' תְּפִלוֹת שְׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם.

לְבַטֵּל ס' מֵאֵל מ' לָאָךְ א' דוּם וּלְפִי שְׁעוֹג מְלָךְ הַבְּשָׁן אִיהוּ מִן הָעֵרּוּדִים דְּעוֹלָם הַיִּצִּירָה שְׁלֵא הִסְפִּימוּ לְבָרְוֵא עוֹלָה רַק מִט"ט סוּד נַעַר (שָׁם לז) וַיָּבֵא יוֹסֵף אֵת דְּבָתָם רַע"ה הֵן

הן הפתות שלא רצו לברוא העולם אל אביהם שבשמים שהסכים עם הקב"ה ז"ש רק עוג נשאר מן הרפאים שלא רצו להסכים על בריאת העולם והקב"ה השאיר את עוג פי כלם נשרפו עוג הוא ממול ערפו של משה וסיחון ממול ערפו של אהרן ושהיה גדול ממנו כמו שאהרן גדול ממשה ושניהם ניצולו עבור משה בימי מפול עוג נקרא הפלי"ט בגי' קד"ל סיחון"ן ג"כ בגימ' קד"ל יניקתם מן א"ף חמ"ה בגי' הכי הוי גם היו ממול ערפו של משה ואהרן לכן נקרא משה חר"ס (איוב ט) האומר לחר"ס ולא יזרח ב"פ קד"ל על אותה השמש נאמר (ישעיה כד) ובושה החמה ועל משה נאמר (שם ל) ויהי אור הלכנה בגי' נוריאל החיות רצוא פאור החמה (משלי ד) ואורח צדיקים כאו"ר נוג"ה בחושבן חד כי נוריאל מקבל ניצוצות יעקב פשראה זה אומר (בראשית כח) מה נורא המקום הזה על סוד נשמתין דסלקין ונחתין ולא שביק לעלמין והיא רזא דסלם (שם) מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכי אלקים אינון נשמות דסלקין ונחתין תרין מצורעין את וה"ב בסופה (ישעיה ד) ו"היה ה"נשאר ב"ציון והנותר בירושלים וגו' כל הפתוב לחיים בירושלים (שם) אם רחץ י"י את צנאת בנות ציון ואת דמי ירושלים ידח מקרבה ברוח משפט וברוח בער במלת את נרמז מצורע השני שנתמתק (מלכים א כב) ו"יעבור ה"רינה ב"מחנה צא"ת בגי' בקל אדום פרס ינון: וממתנה היא השכינה ויאבד את לב מתנה זה משה שנתן למשה מתנה נח"ל נ"שמות דשות ל"עולם ולא ספחיים מפני קנשי השמיטה בגי' יצח"ק (שמות לד) נ"וצר ח"סד ל"אלפים (תהלים לג) נ"פשינו ח"כתה לי"י (שם קי) מ"נחל ב"דרך י"שתה ר"ת מ"שיים ב"ן י"י"וסף אז (משלי יח) נחל נובע מקור חכמה (ישעיה יא) ומלאה הארץ דעה פמים מצוי שם גואל מלא גימל ואו אלף למד בגימ' ארץ.

דרך הא'ת'ר'ים א'לף ת"ר ר"בוא י"צ מ"שם שהם סוד פ"ר פלול ה' פעמים מבואר באיזרא על אלף ת"ר עלמין באר חפרוה שרים על אבות העולם פרוה נדיבי העם כי יודע אברהם אפי' עירוב תבשילין אף כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ידע אברה"ם במחק"ק עתה בא משה ונתן לכל א' וא' חלקו בתורה מאיבריו של אדם או רמז על רמ"ח מצות שבתורה מחקק שהיא חקוקה בלב כל א' וא' מאיבריו של אדם או רמז שע"י משה משה שנתחלקו החלקים בתורה שבע"פ טפין טפין ז"ש במחקק שהיא משה גרם שלכל א' יש לו (מלכים ב יח) משענת הקנה הרצוף שאין לנו הלכה פסוקה בכל התורה והנה הקב"ה אומר למשה קח את המטה הוא מט"ה מש"ה שהיה בידו סוד חנו"ך מטטרו"ן הכי הוי ואלו לא הפה משה בסלע היה נתקיים ודברתם אל הסלע שהיה שונה עליו פרק א' ונתן מימיו שלכל א' מישראל היה הלכה פסוקה לכן סוד תורה שבע"פ הוא ר"בי ע"קיבא בגי' מט"ה מש"ה והיא חשבון מלאכ"י רחמי"ם שהיו רחמים גמורים בעולם וכשחטאו ישראל והתרעמו על לחם הקלקל תורה שבע"פ נתהפך המטה לנחש וצנה הקב"ה לעשות נחש והביט אל הנחש וחי פי לא הנחש ממית רק החטא ושם אותו על גס בתוף גס זרק משה לאויר והוא עומד באמצע בא להודיע לנו שמי גורם לנו עיכוב גלות ארץ אדום שאנחנו בהר ההר הולכים מבקעה אל הר ומהר לגבעה (איכה ג) סכותה בענן היא סכסוכא העומד מסוף מבדיל בינינו לבין אלקים והוא מחיצה של (דברים לג) ברזל ונחונשת מנעליה שאון תפלתינו עולה לכן אומר ר"ע שהיא מארי דתלמודא בתורה שבע"פ ותקצר נפש העם בדרך שלא יוכלו אותו הדור לטעום מפירות

הָאָרֶץ כְּלוּם הָעֵנִין שֶׁהֵם מְאֹסוּ בְּרוּרָה שִׁבְעִי"פ ז"ש בְּזוֹהַר וַיִּסְעוּ מֵהַר הָהָר עַל דְּבִטְיִלוּ תַלְמוּדָא וְהוּא אֲוִירָא דַּא"י שֶׁהִיא מְחַפֵּים וּלְפִי שְׁגָם צִלְפָּחֵד הָיָה יָדַע אֲוִרְחָא דְאֲוִרְיִתָא עָלֶיהָ אָמַר הִיא יְנוּקָא וַיָּמַת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יָכֹלוּ לְטַעֲנוֹם פִּירוֹת אַ"י יִשְׂרָאֵל הָיוּ בְּאוֹתוֹ דוֹר מְאֵמָא עֲלָאָה דְמִקְנָנָא בְּכוֹרְסִיָּא ז"ס בַּא"ר בְּגִימְטָרְיָ ג' עוֹלָמוֹת אַפ"ן מֵלֵא"ךְ כֹּס"א שֶׁהֵן מְלֻמְטָה לְמַעְלָה עֲשִׂיָּה יִצִּירָה בְּרִיאָה דְאִינוּן נְפִשׁ רִוּחַ נְשָׁמָה וְאוֹתוֹ דוֹר נִסְתַּלְקוּ לְאַתֵּר עֲלָאָה עִם מְשָׁה כַּד אֲתַפְנִיֵשׁ לְמִיָּא ס' רַבּוּא פּוֹכְבֵּיָא מִתְּכַנְשִׁין עֲמִיָּה ז"ש לְכֹן לֹא הִבִּיאוּ אֶת הַקְּהָל הַזֶּה דִּיִּיקָא אָבֵל לַע"ל (שָׁם) וַיִּתָּא רֵאשִׁי עִם.

וְהִנֵּה הָיוּ יִשְׂרָאֵל אֲזִי פְּנֵי לְבָנָה לְכֹן הִתְחִילוּ לְשִׁיר וְלַעֲלוֹת הַרְמָתָה אֲזִי יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל עַל"י בַּא"ר עַנ"ו ל"ה בְּגִימ' דַּע"ת שֶׁתְּהִיָּה אוֹר לְבָנָה וְתִקְבֵּל פְּנֵי חֲמָה שֶׁהוּא מְשָׁה בַכ"ל בֵּית"י דַּע"ת וַיִּנְהִירוּ מִזִּיָּהָרָא דִּילִיָּה וַיַּעֲלוּ הָעוֹלָמוֹת שֶׁהֵן ג' לְתַמְנָן קוֹמַת אַד"הָר שֶׁהִיא מְסוּפָּה עוֹלָם עַד סוּפּוֹ וְהֵאֵי בְּאָר כְּבָר חֲפְרוּיָה שָׁרִים שֶׁלְמַעְלָה הֵם ב' קוֹשְׁרֵי כְּתָרִים מְטַטְרוֹן סְנַדְלָפוֹן אַח"כ פְּרוּיָה לְמַטָּה נְדִיבֵי הָעַם הֵן אַבּוֹת הָעוֹלָם בְּתַלְת גִּלְגוּלִים דִּילְהוֹן כִּי ג' אַבּוֹת הֵם אַבְרָהָם בַּעֲשָׂיָה (בְּרֵאשִׁית יב) וְאֵת הַנְּפִשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרֵן לְתַמְנָן עוֹלָם עֲשִׂיָּה תַמְנָן סְנַדְלָפוֹן (יְחֻזְקָאֵל א) אֲנָפֹן א' בְּאָרֶץ (שָׁם לֵג) אֲחַד הָיָה אַבְרָהָם וַיִּירֶשׁ אֶת הָאָרֶץ יִצְחָק תִּיקֵן רִוּחַ עוֹלָם הַיִּצִּירָה הֵן עַב"ד אַבְרָהָם בְּגִימ' מִיִּטְטְרוֹ"ן שֶׁלְקַח הָעֶבֶד לְהִבִּיא אֶת רַבְקָה בֵּת זוּגוֹ שֶׁל יִצְחָק (בְּרֵאשִׁית כד) עֲשָׂרָה גְּמֻלִים מְגֻמְלֵי אֲדוּנָיו שֶׁהִיא י' שֶׁל מְטַטְרוֹן דְּמִתְקַרְיָא סְלַע כְּמִבּוֹאָר בְּתִיקוּנִים שֶׁלֹּא תְהִיָּה הַסְּלַע יְבִשָׁה כַּד אִסְתַּלֵּיק י' שֶׁל מְטַטְרוֹן אִישׁתָּאָר הַסְּלַע יְבִישָׁה יַעֲקֹב דִּיּוֹקְנִיָּה חֲקוּקָה תַחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד לְתַמְנָן נְשָׁמָה אַח"כ בָּא מְשָׁה שֶׁהוּא מְחֻזְקָק (דְּבָרִים לֵגוֹן) כִּי שָׁם חֲלַקַת מְחֻזְקָק סְפוֹן נְטִיל ס' רַבּוּא גִלְגֻלֵּיָא וְסַחְרוֹן לְכוֹרְסִיָּא וְכֹלוּל כְּלוּלָהוֹן ז"ש בְּמִשְׁעֻנוֹתָם ז"ש (שָׁם) וַיִּתָּא רֵאשִׁי עִם ר"ל הוּא כְּלוּל כָּל הַנְּשָׁמוֹת מְסוּפָּה הָעוֹלָם וְעַד סוּפּוֹ לְקַח מִתְּנוּת בְּאֵדָם שֶׁכָּל נְשָׁמוֹת שֶׁהִיוּ כְּלוּלִין בַּאֲד"הָר כְּלוּלִין בּוֹ וּז"ס וַיִּתָּא בְּגִימ' אַד"ם דו"ד מְשִׁי"ח שֶׁהוּא כְּלוּל כָּל הַנְּשָׁמוֹת מְרַא"ש שֶׁהוּא אֵדָם דָּוִד הוּא תוֹף שֶׁכֵּן בֵּי"ת דו"ד יְנִיקָתָם ש"ם אֱלֹהִי"ם בְּגִימְטָרְיָ תו"ך מְשִׁיחַ הוּא סוּף ז"ש וַיִּתָּא רֵאשִׁי עִם.

וְהִנֵּה מְזָה הַפְּסוּק אָנוּ לוֹמְדִין עֲלֵיָּת הָעוֹלָמוֹת מִן עוֹלָם הָעֲשָׂיָה מְמַדְבָּר אֵל עוֹלָם הַיִּצִּירָה דְתַמְנָן יִשְׁמַח מְשָׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ שֶׁהוּא מְטָה שֶׁבִּידוֹ שֶׁהִיא מְטַטְרוֹן דְּאֵתְהַפֵּף הַמְטָה לְנַחֲשׁ עֲבוּר עֲזוּבוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמְטָה כְּלָפֵי חֶסֶד וְרַב חֶסֶד לְמַתַּק פ"ר דִּינִים שֶׁהִבִּיאָה חֲנוּה לְעוֹלָם ז"ס חֲפְרוּיָה תַמְנָן פ"ר אֲשֶׁתִּירֵי אֲתַנּוֹן חֲנוּה כִּי הוּא גְרָמָה לְהוֹרִיד פ"ר דִּינִים וּמִמְתַּנָּה עוֹלָם יִצִּירָה לְבְרִיאָה נְחֻלִיאֵל דְתַמְנָן נְחֻלִי אֵל חֶסֶד אֵל בְּסוּד (תְּהִלִּים נ) אֵל אֱלֹהִים י"י ג' עוֹלָמוֹת וּמִנְחֻלִיאֵל אֵל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת בְּמוֹת קַהֲלָת ה) גְּבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שְׁוֹמֵר וּמִבְּמוֹת הַגִּיא תַמְנָן י"ג מְכִילִין דְּרַחֲמִים אוֹ כְּנֻגָד עֲשִׂיָּה אָמַר חֲפְרוּיָה תַמְנָן חֲנוּה וּמְקַנָּן בִּיָּה סְנַדְלָפוֹן שֶׁהוּא פ"ר בְּצִירוּף חֲנוּה עוֹלָה חֲפְרוּיָה כְרו"ה נִגְד עוֹלָם יִצִּירָה דְאִיהוּ בֵּין ד' רְשׁוּיוֹת לְשִׁבְת כִּי ד' רְשׁוּיוֹת הֵן הֵן ד' עוֹלָמוֹת רְשׁוֹת הַיְחִיד עוֹלָם אֲצִילוֹת מְקוּם פְּטוֹר בְּרִיאָה כִּי מִתַּמְנָן נְשָׁמָתָא (מְשָׁלִי יב) לֹא יֵאֻנָּה לְצַדִּיק כָּל אֲוֹן וּמַעֲבִירִין מְמַנּוּ עוֹל מְלָכוֹת וְעוֹל דְרָף אֲרֶץ מִתַּמְנָן חֲזִירוֹת בָּא אֲמָא עֲלָאָה מְקַנָּנָא בִּיָּה וּמִשְׁקַבְלוּ יִשְׂרָאֵל הַלּוּחֹת שֶׁהִיוּ אוֹתוֹת חֲצוּבוֹת מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד הָיוּ חֲזִירוֹת מִמ"ה וּמִיִּסוּרִין וּמִמְלָכוֹת וּכְרַמְלִית כ"ר וְלֹא לַח לַח וְלֹא קָר כְּלוּל שְׁתִּיָּהֶם עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע וּמִתַּמְנָן אֲקָרִי יוֹסֵף אַבְרָךְ שֶׁהוּא סוּד עוֹלָם יִצִּירָה נַעַר בְּמְקוּם מְטַטְרוֹ"ן (בְּרֵאשִׁית מא) רַק ה"כ פְּסָא אֲגֻדֵל מְמַף שֶׁהִיא עוֹלָם

הפסא במחוקק תקוקה תחת פסא הפבוד במשענונתם שי"ב שבטים הם למעלה י"ב
שערים בכל שער ושער יש שבט בפני עצמו וכל נשמות משפחות משפחות הם עשויים
והולך אדם אל בית עולמו המיוחד לו ולמשפחתו ז"ס (שמות טו שנים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים שהראה הקב"ה לישראל בשעת יציאתם ממצרים ובאתר דאסתליק האי
מבועא דאיהו י' מן מטטרון שכינתא מן סלע תמן שריא מרה באתרהא היה ויבואו מרתה
ורזא דמלה (שם א) וימרו את חיייהם בעבדה תשה דא קנשיא בחומר דא קל וחופר
ובלבנים מליבון הלכה והכי הוי ישראל עד דאחזי להו עץ דא עץ החיים (שם טו) וימתקו
המים ז"ס שנקרא סלע זה בימים ההם צור פי (משלי ל) דרר נחש עלי צור והוצרר
להפות בו קודם שנתן מימיו אבל עתה דקימו אדעת רבן אי לאו דמחו ביה הוי מתקנים
ודברתם אל הסלע שנה עליו פרק אחד ונתן מימיו בלי טורח.

והנה כל נשיא היה חוקק במטה שלו איש לבית אב כפי סוד וניקתן במרפכה עליונה כל
אחד למשפחתו פי למעלה הם ג"כ סדורין פן וזה היתה ג"כ תלונתם וישמע משה את
העם בנכה למשפחותיו על עסקי משפחות משפחות הם חוננים איש על דגלו באנתות
לבית אבותם כמו שחקוקה צורתו של יעקב למעלה ולכן לא נזכר משה בשירה זו כי
יעקב הדור הוא הבא מדור הולך שהי' פני חמה ועתה פני לבנה משה אתפנש פדי
להאיר לדור ההיא ז"ש בזוהר בפרשה זו (קהלת א) אל מקומו שואף זורח הוא שם
ומבמות הגיא שפלים יונקים ממקום שקבר משה וישב בי"ג מכילין פדמתרגמינן אשר
בשדה מואב שזכה בהאי עלמא על מ"ט נתיבות מנין מוא"ב אבל אחר מותו ז"ש ומבמות
זכה אל ראש הפסגה שהוא שער החמשים ראש לכל ראשים אש"ר בשד"ה מוא"ב בגי'
י' פעמים אלהים וחד יותר שהוא כל ימיו עלה אל אלקים להמתיק י' פוחות שלהם י'
פעמים אלהים בגי' תת"ס בסוד (משלי כ) גם במעלליו יתנכר מיד שפא לעולם ותשם
בס"ף ו' של מחוקק [להמתיק] הדינים בפ' רבתי של אי"ק הכי הוי תת"ס שפא להמתיק
כל פוחות הדין שהוא סוד (איוב כח) ולכל תכלית הוא חוקר וכן סוף אי לאו ו' דביני
וביני לא יכיל עלמא לאתקיימא באינון דינין והנה משה מיד פשהתחיל הקב"ה לדבר
עמו (שמות ג) של נעליה על גופא דחיוניא דנגע ביה בת פרעה ואצטרע מתמן (שם) כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמ"ת קד"ש הו"א בגי' תת"ס א: הם באו אל משה באומרם
שלא חטאו רק בתערומתן על להם לבד (תהלים לב) ואין ברוח' רמיה ויסר מעלינו את
הנח"ש כי לא חטאו יותר ומשה שידע דקב"ה לא עבד דינא בלא דינא ויתפלל משה בעד
העם סתם מה שחטאו רחמנא לבא בעי הקב"ה השיב עשה לה שרף שחטאו בלב ג"כ
ומשה עשה שניהם נחש נחשת לכפר על שניהם או להיפך על שדברו לשון הרע בסתר
שלח נחש ועל הגלוי שרף לכן כשפאו והתנוודו חטאנו ויסר מעלינו את הנחש כי דברנו
בסתר ועל הגלוי לא היו צריכין להתנוודות כי ראה משה שהקב"ה השיב עשה לה שרף
שגם על מה שלא התנוודו וחללו השם בפרהסיא אפ"ה אכפר להם וכ"ש על הסתר ומשה
עשה שניהם.

או ישראל דברו לשון הרע ואתמר בגמרא (עירובין ט) אמר הקב"ה כל שמספר לשון
הרע אני עליו מלמעלה ושר של גיהנם מלמטה ז"ש (תהלים קכ) חיצוי גבור שנונים
הקב"ה למעלה עם גחלי רתמים שר של גיהנם מלמטה לכן שלח עליהם נחשים שרפים
נחשים מלמטה כד"א (עמוס ט) ואם יסרתו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש

וּנְשָׁכֶם וּמְלַמְעֵלָה שָׁרָף יְעוֹפֵף בְּמִסְוֵרָה ב' (שִׁיר ב) וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לַחֲכִי (יִשְׁעֵיָהּ יד) וּפְרִיּוֹ שָׁרָף יְעוֹפֵף בְּמִדְרָשׁ מִן הָיָה לוֹ תַקְמָ"ו טַעְמִים ז"ס וּפְרִיּוֹ מִתּוֹ"ק לַחֲכִי שֶׁהָיָה לוֹ תַקְמָ"ו טַעְמִים וְהֵם הִתְרַעְמוּ וְאָמְרוּ נִפְשֵׁינוּ קָצָה לָכֵן וּפְרִיּוֹ שָׁרָף יְעוֹפֵף שִׁשְׁלַח הַקַּב"ה עֲלֵיהֶם הַשְׂרָפִים וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם ד' פְּעָמִים בְּמִסְוֵרָה לְפִי שְׁלִשׁוֹן הִרְעֵ לִישָׁנָא דְקַטִּיל תְּלִיתָאָה ר"ל הוּא שְׁקוּל נֶגֶד ג' עֲבִירוֹת תְּמוּרוֹת ע"ז ג"ע וְשִׁפְיֵכוֹת דְּמִים וּמְצִינוּ רַבָּנָן דְּרָשׁוּ בַּפ' וְיִצְאָ ע"פ (בְּרַאשִׁית כח) וְשִׁמְרֵנִי בְּדֶרֶךְ הַיָּה אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ שֶׁהוּא מְשַׁמֵּשׁ עַל ע"ז ג"ע ש"ד וְלִשׁוֹן הִרְעֵ ע"ז (עֲמוֹס ח) חִי אֱלֹהֶיךָ דֵּן וְחִי דְרָךְ בְּאֵר שְׁבַע ג"ע (מְשָׁלִי ל) כֹּן דְרָךְ אִשָּׁה מְנַאֶפֶת ש"ד (שָׁם א) בְּנִי אֵל תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ אֲתָם לִשׁוֹן הִרְעֵ (תְּהִלִּים לו) וְנִדְרְכוּ קִשְׁתָּם אֶצֶל ע"ז פְּתִיב (שׁוֹפְטִים י) וַתִּקְצַר נֶפֶשׁוֹ בְּעַמֵּל יִשְׂרָאֵל אֶצֶל גִּילּוּי עֲרִירוֹת אֲתָמֵר בְּשִׁמְשׁוֹן (שָׁם טז) וַתִּקְצַר נֶפֶשׁוֹ לְמוֹת אֶצֶל ש"ד (זְכַרְיָא יא) וַתִּקְצַר נֶפֶשִׁי בְּהֵם וְפֹה אֶצֶל לִשׁוֹן הִרְעֵ כְּתִיב וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם בְּדֶרֶךְ א' בְּדֶרֶךְ לְכָלֵל כָּל הַדְּרָכִים שֶׁאֲמַרְנוּ שֶׁשְׁקוּלָהּ זֶה מִכָּל ג' עֲבִירוֹת ע"ז ג"ע ש"ר וַיִּסַּר מְעֻלֵינוּ אֶת הַנַּח"ש בְּמִסְוֵרָה כָּל חֵינוּיָא קַמְצָא כִּי הַקַּב"ה קַמְצָא אוֹתָהּ וְסָגַר פִּיהָ כִּד"א (קְהֵלִיתִי) אִם יִשְׁוֹף הַנְּחָשׁ בְּלוֹא לַחֲשׁ שְׁלַחֲשׁוּ עֲלֶיהָ מְלַמְעֵלָה שֶׁתִּלְךָ וְתַעֲשֶׂה דִין בְּפִלוֹנֵי כִּי (תְּהִלִּים קמח) רוּחַ סְעָרָה הוּא הַשֹּׁט"ן (שָׁם) עוֹשֶׂה דְבָרוֹ שֶׁל הַקַּב"ה שֶׁהוּא גּוֹזֵר מְלַמְעֵלָה לָכֵן בְּכָאֵן וַיִּשְׁלַח בְּעָם בְּפֶתַח שְׁנִפְתָּחוּ מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְז"ש (שָׁם) (ב) לָמָּה רָגַשׁוּ גּוֹיִם (שָׁם) עַל י"י וְעַל מְשִׁיחוֹ מֵהָ יִאֲמְרוּ שֶׁהִנֵּה הַקַּב"ה אֹסֵר בְּזֻקִים פִּיהֶם שֶׁל מַחְבָּלִים דְּלַעֲיָלָא שְׂאִין רִשׁוֹת בְּיָדָם לַחֲבֵל לָכֵן יִאֲמְרוּ נִנְתְּקָה מִמֶּנּוּ מֵאוֹתָהּ הַנְּחָשׁ הַעֲלִינוּ מוֹסְרוֹתֵימוֹ שֶׁהוּא קְשׁוּרָה בְּשִׁלְשָׁלוֹת וְאִין רִשׁוֹת לְהִזִּיק בְּנֵי אָדָם (שָׁם) וְנִשְׁלִיכָהּ מִמֶּנּוּ עֲבוֹתֵימוֹ מֵהָ שִׁישְׁרָאֵל קְשׁוּרִין בְּעַנְף (וַיִּקְרָא כג) ע"ץ ע"בוֹת מְשׁוֹלְשִׁין בַּג' אֲבוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב בְּגִימ' ע"ץ עבו"ת (תְּהִלִּים ב) יוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם זֶה הַקַּב"ה וּמְשִׁיחוֹ יִשְׁתַּק כִּי מְשִׁיחַ יִתִּיב בְּשָׂמַיִם נֶגֶד פֶּתַח שֶׁל רוּמֵי לְתַתָּא כְּדַאִיתָא בַּחֲלָק (שָׁם) י"י יִלְעַג לְמוֹ אֵז יִדְבַר אֱלִימוֹ בְּאִפּוֹ וּבְחִירוֹנוּ כְּדַאִיתָא בְּזוֹכֵר שָׁם בְּאוֹתוֹ הֵיכָל מִן לִשׁוֹן הִרְעֵ מִתְעוֹרֵר אָף וְחִימָה וַיִּסְעוּ מֵהַר הַהָר פ' זֶה רוּמְזוֹת לְעֵתִיד כִּי הִנֵּה ד' גְּלוּיֹת נִמְשָׁלוּ כָּל א' לְהַר וְהֵן אַרְבַּעַה מְרַבְּבוֹת שְׂרָאָה זְכַרְיָא (זְכַרְיָא ו) יוֹצֵאת מִבֵּין הַהָרִים וְהַהָרִים הָרִי גַחֲוֹשֶׁת שֶׁהֵן ד' מַלְכֵיכוֹת סוֹסִים אֲדוּמִים בְּכָל סוֹסִים שְׁחֹנְרִים מְדֵי לְבָנִים יוֹן סוֹסִים בְּרוּדִים אֲדוּם כִּי שְׁנֵי הָרִים הֵם וְנִחְלָקִין לַד' כִּי (אֵיכָה א) יִשְׁתַּרְגּוּ עֲלוֹ עַל צְנֹאֲרֵי וַיַּעֲקֹב שְׂרָאָה (תְּהִלִּים קכה) יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ שֶׁהֵם ד' מַחְנוֹת הַטּוֹמָאָה א' (בְּרַאשִׁית כח) מ"ה נוֹר"א הַמְקוּ"ם הִנֵּה בְּגִי' ד' מַלְכֵיכוֹת ד' כּוֹחוֹת הַטּוֹמָאָה כִּי ד' כּוֹחוֹת הַטּוֹמָאָה הֵם מְנַהֲיָגִים אַרְבַּע מַלְכֵיכוֹת וְכָל ד' מַלְכֵיכוֹת יִנְיָקְתָם מִן (יְחִזְקִיאֵל כט) תַּנְיִן הַגְּדוֹל הַרְוֵבֵץ בְּתוֹךְ יִאֲוֹרֵי שְׁכֵן תַּנִּי"ן בְּגִי' ד' כּוֹחוֹת הַטּוֹמָאָה וְכֵן ד' מַלְכֵיכוֹת וְז"ס וַיִּחְלָתָם כְּשִׁיבָא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׁבַע וְרָאָה ז' דְרָגִין בְּהֵהוּא תַנִּין בַּז' רִישֵׁין רָאָה שֶׁהִיא ס"ל בְּגִימְטְרִיא ק"ל קָל מִן שְׂמֵיָא נָפֵל עַל סַמָּ"ל אֲתָמֵר הוּא מְנַצֵּב אַרְבַּע שֶׁהוּא יִצָּר הִרְעֵ יוֹרֵד וּמִסְטִין וְעוֹלָה וּמִקְטָרֵג ז"ש נוֹטֵל רִשׁוֹת וְנוֹטֵל נְשָׁמָה (בְּרַאשִׁית כח) וְרִאשׁוֹ מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה וְהִנֵּה מְלַאֲכֵי אֱלֹקִים הֵם סִיטְרָא דְדִינָא קְשִׁיא עוֹלִים וְיוֹרְדִים כּוֹ הַכָּל תְּלוּי בִי (שִׁיר ד) אֶלְף הֶעָנָן תְּלוּי עֲלִיו שְׁעַל פִּיו יִצְאוּ וְעַל פִּיו יָבוֹאוּ לְדִין וְהַכָּל בְּרִשׁוֹת עֲבִיד אִם יִשְׁוֹף הַנְּחָשׁ אֵינוֹ עוֹשֶׂה כְּלוּם רַק וְהִנֵּה י"י נֹצֵב עֲלָיו שְׂמִצּוֹנָהּ לָכֵן צוֹנֵן יַעֲקֹב (תְּהִלִּים קכא) אִשָּׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים הֵם טוֹרֵי דְמִלְטָטָא וְטוֹרֵי דְנִחְשָׂא וְאֵז יִאֲמַר נָא יִשְׂרָאֵל (שָׁם) מֵאִין יָבֵא עֲזָרֵי שֶׁהֵם לְנוּ הַרְבֵּה אוֹרְבִים בְּמָרוֹם הַדָּר א' (שָׁם) עֲזָרֵי מַעַם י"י וְגו' אֵל יְנוּם שׁוֹמְרֵיךָ (קְהֵלָה ה) כִּי גִבּוֹתָ

מעל גבוה שומר והנה ישראל הולכים בגליות (תהלים קה) מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר והנה בזו הפרשה רומז פשנסעו ישראל מהר ההר וילכו ויסעו במדבר העמים מהר אל הר דרדף ים סוף עד שיבואו בסוף דרגין שנימינית בשמינית למלכי אדום לכן קזרו לאחוריהם ח' מסעות פדברי רש"י בפ' מסעי לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרדף ד' פעמים ותקצר במסורה נגד ד' גליות אבל גלות הזה של אדום הוא על עון לשון הרע ונדבר העם באלקים ובמשה למה העליתנו מארץ מצרים הלא טוב היה לנו לשבת במצרים ז"ש וישבו שם ימים רבים שהיו ראויים להיות כל ד' גליות שאנו יושבין בד' מלכיות שנים רבים היה לנו ראוי לשבת במצרים למות במדבר על גליות אלו ונפשינו קצה בלחם רע עין שהוא ק"ל לקל חסר (איוב כד) קל הוא על פני המים כי בכל גליות אנו יושבין תחת ק"ל משיריין דיליה ומיד פשמתעוררין ישראל לשון הרע מתעוררין כל הנחשים וישראל ראו שהפל תלוי באותו תנין גדול רובץ בתוך יאוריו לכן בקשו ויסר מעלינו את הנחש במסורה ג"פ ויפר (שמות ח) ויסר הערב מפרעה ומפל עבדיו ויסר את הנחש (שם יד) ויסר את אופן מרכבותיו פרעה היה התנין ועליו היו תלויין כל הערבות ז"ש ויסר את הערוב ויסר את אופן מרכבותיו אופני מרכבותיו מבעי למימר או אופן מרכבתו אבל בזה האופן תלויין כל המרכבות או שבקשו על ערב רב שהיו אתם וגרמה להם ערבותא בישא ז"ש ויסר את הערב שהם ערב רב אז ויסר את הנחש כי לא נחש ביעקב לכן אמר הנחש בלשון יחיד כי בזה הנחש תלויין כל המרכבות א"פן בגי' סמא"ל כל המרכבות בנוין עליו לכן עשה משה נחש נחושת כי ההרים הרי נחושת והביט אל הנחש וחי כי גלות מכפרת עון והפסוק אומר (ישעיה ה) לכן גלה עמי מבלי דעת ר"ל שאינם רוצים לידע שהם בגלות ואין מקבלים עול גלות עליהם אבל והביט אל לשון הרע שדיבר וזרקו אותו לנוקבא דתהומא רבא וכשיביט האדם באלו ענינים אזי וחי ואם קאי אקליפת נגה שצריכין ישראל להעלותה מן הקליפות וניצוצות הנדחות כלם יעלו לקדושה ודרדף נגה (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה פשישראל מביטין למעלה ומעלים ניצוצות מן קליפותיה כל הנשוף מן (קהלת ד) דמעת העשוקים וחי.

חטאנו כי דברנו בי"י ובה שגם שמא דא דאית בהו כי משה כלול תרנונייהו שם של אלקים מלא הוא שי"ן שורקת של ספר יצירה נשאר אמתון מ"ה של משה שהיא מילוי הוי"ה באלפין.

ובתחלה אמר ונדבר העם באלקים ובמשה חשבו שהקב"ה לאמר (שמות ז) ראה נתתיך אלקים לפרעה כי שם אלקים הוא כלול ביה ד' פעמים אלהי"ם בגימטריא משה וכל כוחות הדין באו ממנו: פרשת בלק וירא בלק את כל אשר עשה ישראל סבא לאמורי עם עשו כששלח לו לעשו עם לבן גרתי שהוא היה בלעם בגלגול שלא הוסיפו לו רק ס' של סטן על מספר שמו הראשון ועיקר תיקונו של יעקב לתמן השכינה שהיה שורה על ישראל ז"ש לו ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה האי קרא ברזא דחכמתא יעקב אמר (בראשית לב) עם לבן גרתי ואחר עד עתה ר"ל שתיקן (תהלים קיט) עת לעשות לי"י השכינה נקראת עת ולבית דמבילת דכורא אתקריאת עתה בה' בסוד נער נערה ליל לילה מבואר בזה פ' בא ז"ש בלק עתה לכה נא ארה לי את העם הזה ובזה מפרש ועתה לכה נא ארה לי על מלת פה שצוה ישראל סבא לעשו פה תאמרן לאדוני לעשו

שהיא אצילנו חופפת על ראשינו תמיד או על סוד אדני ז"ש לעשו (בראשית לג) יעבךר
נ"א אדני לפני עבדו פי (שמות לד) ילך אדני בקרבנו וכשישראל בגלות נפרד שם של
אדני בסוד (שם ד) שלח נ"א ב"ד תשלח ז"ש האר"י ו"ל שיבאו אותיות נ"א ויתחברו
עם אותיות י"ד ז"ש יעקב (בראשית לה) הצילני נ"א מי"ד אחי פי י"ד עשו גורמת פי
י"ד על כ"ס י"ה שאין השם שלם ז"ש בלק לכה נ"א ארה לי בזוהר אולי אוכל נכה (שם
מד) ידבר נ"א עבדך דבר שהוא הוא המתקן אותיות נ"א עם אותיות י"ד שאמר יוסף
לפני זה האיש אשר נמצא הגביע בידו על סוד י"ד של שם אדני והשיב יהודה אני
הוא המנגן ב"ד פי דוד סוד (שמות יז) יד על פס י"ה לכן הנה בדוד י"ד מן אברהם ז"ש
פי עצום הוא ממנו ר"ל מצותיו ותוקפיה של יד הוא בא ממנו פי דוד בא מן בלק מן
עגלון ארה לי מלת לי מורה זיווג הקב"ה עם ישראל (תהלים קך) אל י"י בצרתה ל"י
קראתי שיזכיר הקב"ה קידושין של שם עשה למען קדושתך אות למ"ד הוא (משלי יח)
מגדל עז שם י"י מגדל הפורח באויר תמונת כ"ו שהוא שם י"י והוא אנה גדולה מכל
כ"ב אותיות מורה על הקב"ה י' קטן מכל אותיות (דברים ז) כי אתם המעט הרי שבמלת
ל"י מורה זיווג הקב"ה עם ישראל (תהלים כב) ואתה קדוש י"ושב תהלות ישראל ל"כה
ארה לי על סוד (בראשית לג) פי יש ל"י פל (שם לב) ויהי ל"י שור ונחמור עם תיבת לי
נכנעו פל תרין סטרין לפני ישראל פי בזה (שמות יט) והייתם לי סגלה מכל העמים ר"ל
קידושין צריכין ידים מוכיחות הרי את מקודשת לי והקב"ה קודש ישראל בתיבת לי
(ויקרא פה) פי לי בני ישראל עבדים במדרש פל מקום שיאמר לי קיים לעולם ז"ש
(שמות כה) ויקחו לי תרומה ר"ל בתיבת לי נעשים ישראל קודש ל"י בשעת עגל אמר
הקב"ה (שם לב) ועתה הניחה לי שיבטל הקידושין שלהם ומזה למד משה לשבר הלוחות
ובטל הקידושין שלהם לולי זה לא הנה תקנה לישראל פי היו נידונים פאשת איש ועתה
נידונו כפנויה דוד המלך אמר (תהלים כב) פל רואי ילעגו לי על אינון קידושין (הושע
ב) וארשתיך לי באמונה ז"ש בלק לכה ארה לי את העם הזה שמאחר שעם העם הזה
יש קידושין עם הקב"ה אולי אוכל לנכות ולבטל הקידושין שלהם לכן נתן בלעם עציה
בענין זנות לבטל זיווג הקב"ה עם ישראל וליקח אחר הזנות ולפי דברי הזוהר ע"פ פי
ידעתו את אשר תברך מבורך על השכינה הנקראת את (שם לד) אברהם את י"י בכל
עת ע"ש ז"ש לכה בא ארה לי את העם הזה ר"ל מדת את היא עם ישראל אולי אוכל
נכה וע"פ הזוהר פר' בשלח קודם פ' המן ע"ש ת"ח לא בעי קב"ה למיטב אורייתא
לישראל עד דקריבו בהדיה ובמה קריבו בהדיה בגלויי רשימא דא א"ר יהודה לא קריבו
ישראל לטורא דסיני עד דאעלו בחולקא דצדיק ונכו ביה מנ"ל (שמות יט) ביום הזה
באו מדבר סיני ביום הזה דייקא ז"ש (ישעיה כה) ואמר ביום הזה הנה אלקינו זה
וכשמכרו ישראל ליוסף הצדיק אתמר (בראשית לז) נסעו מז"ה אח"פ בא משה (שמות
יג) ויקח את עצמות יוסף וזה לה האות על ברית קודש שבזה נכו לתורה אח"פ כמ"ש
(שם ג) בהוציאך וגו' תעבדון על החר הזה כשחטאו בעגל נעשו כל ישראל ערלים אמרו
(שם לב) פי זה משה האיש (הושע ו) והמה כאדם עברו ברית וכשיצאו ממצרים (שמות
יב) והיה הדם לכם לאות אמרו (שם טו) זה אלי ואנוהו ז"ש בלק ארה לי את העם הז"ה
דעאלו בברית קדושה שנקרא זה לכן בירך אותם פי מראש צורים על אברהם קדמאה
לברית מי מנה עפר יעקב על הערלה שטומנין בעפר ובזה הן עם לבדד ישכון שיש להם

חֹתֶם הַמֶּלֶךְ לְכֹן נָתַן בְּלַעַם עֲצָה לְפָנָיו בְּבְרִית קִנְיָן אָמַר בְּלַק לְכָה אָרָה אַר"ה מְלִשׁוֹן כְּמֵלֵא אֹרָה וְסִלּוֹ שְׁהִיָּה מְלִקֻט עֲשׂוּבִין לְמַעַבְד בִּיָּה חֲרָשִׁין וְהַשִּׁיב בְּלַעַם מָה אֶקְוֶה לֹא קָבֵה אֵל שֶׁהַקֶּב"ה מְבַטֵּל הַפְּשָׁפִים וְכ"ת הֵלֵא (סִנְהֶדְרִין כ) נִקְרָאִין פְּשָׁפִים שְׁמִכְחִישִׁין פְּמִלְיָא שְׁל מַעְלָה לְז"א כִּי מְרֵאשׁ צְוֹרִים אָרְאָנוּ ר"ל דְּנִפְיֵשׁ זְכוּתִיהוּ הֵן מִצַּד זְכוּת אָבוֹת מְרֵאשׁ צְוֹרִים הֵן בְּצַד עֲצָמָם הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁפֹּן וְכִתְיָרְצוּ שָׁם בְּגִמְרָא עַל ר' חֲנִינָא דְנִפְיֵשׁ זְכוּתִיהּ שְׁאֲנִי וְע"ז בְּמִסְוֶה ג"פ תְּחִיָּה (שְׁמוֹת כג) מְכַשְׁפָּה לֹא תְחִיָּה וְהַטַּעַם שְׁלֹא תְחִיָּה כָּל נְשָׂמָה לְפָנֵי הַפְּיִשׁוּף אִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמּוּד אֲבָל (קִהְלֵת ז) וְהַחֲכָמָה תְּחִיָּה בְּעִלְיָה זְכוּת הַתּוֹרָה עוֹמֵד לְפָנֵי הַפְּיִשׁוּף בְּלַק אָמַר הִנֵּה עִם יֵצָא מִמְצָרִים כְּשִׁיִּצְאוּ מִשָּׁם הָיוּ בְּאַחֲדוּת לְכֹן אָמַר יֵצָא בְּלִשׁוֹן יְחִיד אֲבָל עֲתָה וְהִנֵּה כִּיִּסָּה אֶתְעִין הָאָרֶץ שְׁהֵם (בְּלִשׁוֹן) רַבִּים בְּלַק שְׁהִיָּה שׁוֹנָא אֶת יִשְׂרָאֵל וְיִדַע שְׁעֵבֶר (זְכַרְנִי י) בְּיָם צָרָה וּפְסֵל מִיכָה הִיָּה עֲמָהֶם רִיבּוּי אָמַר הִנֵּה עִם יֵצָא מִמְצָרִים שְׁמִיָּד נַעֲשׂוּ רִיבּוּי כְּשִׁיִּצְאוּ מִשָּׁם לֹא אָמַר וְהִנֵּה מִיָּד רַק כְּשִׁעֲבֵר בְּיָם צָרָה עֲמָהֶם ז"ש (בְּמִדְבָר לֹא) הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בְּלַעַם ר"ל אֲנֻמָּה מְיֻחָדָת אֵל אֶחָד בְּרֵאֵם וּמֵאֲמִינִים בְּאַחֲדוּת כְּשִׁעֲוֹבְרִים בְּבְרִית נַעֲשׂוּ בְּלִשׁוֹן רַבִּים פְּרַעַה אָמַר (שְׁמוֹת א) הֵן עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב אַע"פ שְׁהֵם רַבִּים הֵן יְחִידִים ז"ש (שָׁם) הִבָּה נִתְחַפְּמָה לּוֹ פֶּן יִרְבֶּה שְׁלֹא יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל מְיֻחָדִין וְלֹא יֵאֲמִינוּ בְּאֵל אֶחָד וּבְלַעַם שְׁהִיָּה בְּאוֹתוֹ עֲצָה שְׁלַח אַחֲרָיו בְּלַק נִיָּגֵר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעַם כִּי רַב הוּא ר"ל אַע"פ שְׁהֵם רַב אִינָם רַק אִישׁ א' ז"ש הו"א וְע"ז הַשִּׁיב בְּלַעַם לְכָה אָרָה לִי יַעֲקֹב נֶגֶד הַתְּחִלָּה חֲנוּמְרִית וְלְכָה זֹנַעַם יִשְׂרָאֵל הַתְּחִלָּה צוּרִיית נֶגֶד הַתְּחִלָּה חֲנוּמְרִית א' מְרֵאשׁ צְוֹרִים אָרְאָנוּ שְׁהֵם מְיֻחָדִים (יִשְׁעָי נֹא) צוּר חֲנוּצְבָתָם וְגו' אֵל אֲבָרְהָם אֲבִיכֶם וְגו' כִּי אֶחָד קִרְאתִיו וּמִגְבָּעוֹת אֲשׁוּרָנוּ שְׁרָה הוּא גְדֵרָה עֲצָמָה מִן הָעֶרְוָה וְגִדְרוּ כָּל הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ אַחַת הִיָּתָה וּפְרָסָם הַכְּתוּב וְעַל הַתְּחִלָּת צִירִית אָמַר הֵן עִם כְּמוֹ שְׁאוֹתִיּוֹת הֵן הֵם מְיֻחָדִין בֵּא"ט ב"ח פֶּן הֵם אֶחָד ז"ש (מְלֹאכִי ב) הֵן אֵל אֶחָד בְּרֵאֲנוּ עַל צוּרָה (שָׁם) אֵב א' לְכוֹלְנוּ חוּמָר (שָׁם) מִדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאַחֲיוּ בְּגִמְרָא (מְעִיל' יז) עֲנִין ר' רֵאוּבֵן בֶּן אֲצִטְרִבִּילִי שְׁגָזְרוּ ג' גִּזְרֵו' שְׁבַת מִלָּה נִיָּדָה שְׁהֵם דְּבִקּוֹת הַשָּׁם נִצְחִיּוֹת אַחֲדוּת מִצַּד שְׁבַת דְּבִקּוֹת א' הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁפֹּן בְּשְׁבַת וְעַל מִלָּה א' מִי מָנָה עֶפֶר יַעֲקֹב וְעַל נִיָּדָה שְׁסוּפְרָת ז' יְמֵי נְקִיִּים ז"ש וּמְסַפֵּר רֹבֵעַ יִשְׂרָאֵל אַע"פ שִׁישׁ לָהֶם מְסַפֵּר שְׁמִסְפָּרִין ז' יְמֵי נְקִיִּים אַפ"ה הֵם מְתַרְבִּין לְפִי שְׁיַעֲקֹב כָּל עֲנִינּוּ בְּבֵית לָבֵן כְּשִׁהְיָה בֶּן צ"א א"ל הַקֶּב"ה (בְּרֵאשִׁית, לֹא) צ"א מִן בֵּית לָבֵן לְרִמּוֹז עַל סוּד יְחִיד שָׁם אֲדֹנֵי הַנִּיָּה סוּד אָמ"ן לְכֹן כְּשִׁנּוּלֵד יוֹסֵף אֵז כְּשִׁהְיָה יַעֲקֹב בֶּן צ"א לִיָּמֵד לְיוֹסֵף (שָׁם לז) ב"ן זְכוּנִי"ם הו"א לּוֹ ס"ת אָמ"ן (כִּי קָטָן בָּא לְעו"הב מִשְׁעָה שְׁיַעֲנָה אָמֵן) מְלִמְטָה לְמַעְלָה כְּשִׁרְאָה בְּלַק מָה שְׁעָשָׂה יִשְׂרָאֵל סְבָא לְאֲמוּרֵי שְׁנוּלֵד יוֹסֵף שְׁהוּא סוּד אָמֵן (יִשְׁעָי כו) צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים וּבְזָה נּוּלֵד שְׁטָנוּ שְׁל עֲשׂוּ וְעו"א (בְּרֵאשִׁית לב) הַצִּילָנִי נ"א מ"יד א"חִי ר"ת אָמ"ן (אֲשָׁרִי וְלָמָּה רָגַשׁוּ חַד הוּא וְלָכֵן מְזֻמּוֹר אֲשָׁרִי הָאִישׁ הוּא מְזֻמּוֹר קי"ב): מְזֻמּוֹר קי"א עַל מִשְׁהָ שְׁהוּא סוּד מְסוּנָה אֶלְף אִיֶּק כְּלוּל מַג' עוֹלָמוֹת בְּסוּד נר"ן מִשְׁהָ רַבִּינוּ כְּלוּל מִכָּל תְּרִי"ג מְצוֹת (תְּהִלִּים קיב) אֲשָׁרִי אִישׁ (בְּמִדְבָר יב) וְהָאִישׁ מִשְׁהָ עֲנִיו (תְּהִלִּים קיב) יָרָא אֶת י"י כְּלוּל מִן מְצוֹת לֹא הִעֲשָׂה שְׁהֵם מִצַּד הַיִּרְאָה ג"כ מִן רַמ"ח מְצוֹת עֲשָׂה ז"ש (שָׁם בְּמְצוֹתֵינוּ חֲפִץ מְאוּד (שָׁם) גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יִהְיֶה זָרְעוֹ לְע"ל בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל (ד"ה א כג) וּבְנֵי רְחֻבָּהָ רַבּוּ לְמַעְלָה (תְּהִלִּים קיב) דוֹר יִשְׁרָיִם יְבוֹרֵךְ שְׁהוּא (דְּבָרִים לג) וַיִּתָּא רְאִשֵׁי עַם דוֹר הַמְּדָבָר וּבְנָיו נִקְרָאוּ בְּנֵי מוֹשִׁיעִים כַּמ"ש ת"י

ע"פ (שמות לד) נגד כל עמך אעשה נפלאות (תהלים קיב) הון ועושר שנתעשר מן פסל לה על סוד השפע שיורד בכל עולמות מן משה ז"ש (שם) וצדקתו עומדת לעד הנהיג ישראל במדבר (שם) זרח בחושך אור לישרים פי כל מקום שהלכו קנו קדושה והוציאו ניצוצות (שמות י) ולכל ישראל הנה אור באותו מקום שישיבו ז"ש (שם) במושבותם (תהלים קיב) משמועה רעה שאמר פרעה (שמות י) ראו פי רעה נגד פניכם פי נכון לבו בטוח ב"י לילה אחריו (ירמיה ב) במדבר בארץ לא זרועה גם פששמע יהושע את העם ברעה הוא לא שמע והטעם כמבואר בזוהר דרגיה דמשה דעגלא אבל אנפוי דיהושע סיהרא לכן ראה ברעה ז"ש נכון לבו בטוח ב"י: וירא בלק את כל אשר עשה ישראל סבא לאמורי הוא עשו כשביקש עשו שיהיו שותפין יחד (בראשית לג) נסעה ונלכה לנגדה והסיב לו יעקב (שם לב) עם לכו גרתי (שם) והפכשים הפריד יעקב שלא יתערבו החיצונים בקדושה וכל עניינינו שם שלא (שם) שתם על צאן לכן פי הקשורים דמקשרי קישרא דמהמנותא הם ליעקב והעטופים הם ללכו וכן בקש על הדורות (שם לב) ורנח תשימו בין עדר לעדר בין זרע שזרע בקדושה לזרע שזרע שלא בקדושה ז"ש (שם לג) יעבר נא אדוני לפני עבדו בפני עצמו ואני אתנהלה לאטי מרפכה בפני עצמו (שם לב) ויקרא שם המקום ההוא מחנים שלא להתערב זה בזה כל אחד מחנה בפני עצמה ומבואר בכנפי יונה פשישראל הם זוכים אז יבאו ויאירו בהם ש"ע גהורין ומלבוש של חש"מל מכסה עניהם שאין רשות לחיצונים ליגע בהם ולכן נקרא ח"ש בזמן הארת הקדושה ועתים פשחשו יש שליטה בחיצונים אז נקרא מ"ל (תהלים לז) פתציר מהרה ימ"לו.

והנה בשעת תפילות י"ח שהמשכנו הארת הקדושה ואז כדי שלא ישלטו החיצונים באותה ההארה אז אנו מסיימין המברך את עמו ישראל בשלו"ם שהוא אותיות מלבו"ש דהיינו חש"מל שקרא יעקב (בראשית לב) שם המקום פני"אל שהוא סוד אור פניאל והנה בשבת פסוי הזה הוא כעין סנפה עליהו דישאל לכן מתפללין ופרנס עלינו ספת שלומך מזה הנה מתירא בלק ויגר מאב מפני העם כ"י ר"ב הוא בגי' ע"ב ס'.

מ"ה ב"ן בהארת אלו ד' שמות בד' עולמו' בסוד (תהלי' כט) י"י יברך שהוא ג"כ בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן (שם) י"ברך א"ת ע"מו ב"שלו"ם ר"ת א'ב'יע שפכל א' מד' עולמות יש זה הפיסוי ובשעה שקבלו תורה במדבר סיני זכו לאותו מלבוש ז"ש (שם) י"י עוז לעמו יתן כשנתן הקב"ה התורה לישראל אז זכו לשע"ח גהורין ושל עולם עשה הוא עב יותר מכלם פי שם עיקר אחיזת החיצונים ז"ש מאב עתה ילחכו הקהל הזה את כל ס ביבותינו כ"לחוף ה"שור ר"ת סכ"ה שהקב"ה פורס ספת שלומו עליהו דישאל ז"ש הן עם יצא ממצרים שהקב"ה נתן מסך מבדיל ביניהם לבינינו וכיסה את עין הארץ נתבקוק ג) כסה שמים הודו עי"ן האר"ץ בגימטריא תו"ך שהם תו"ך ואיהו חוץ לכן הביאו אל קרית חוצות והנה כשראה בלק באיצטגנונא קצת העדה שעמה וישב ממנו שבי נוטל זיהרא עלאה מנהווןאין עתה עת רצון לישראל לית ח"ש להו רק הם בחלק מ"ל לכן אמר והוא יושב עתה בחלק מ"ל מן חשמ"ל לכן עתה לכה נא בבקשה לא תדחה השעה שהיא עומדת ולפי שבלעם בא מן רע של הבל בסוד ה"נה ב"רך ל"קחתי שגרים ש"ע גהורין כמה דאת אמר (בראשית ד) וישע י"י אל הבל ואל מנחתו ובקליפה לקבל זה (ישעיה נ) ע"ש יאכלם (שבת קנז) מי שיש בו (משלי יד) ר"קב

ע"צמות ק"נאה וכמ"ש כנפי יונה על סוד תולע שאוכל בשר המת שבקליפ' הוא פני שו"ר קדמא' לניזיקין ובקדושה עול"ת תמיד שהוא שם אבגית"ן בגימטריא תולע ושקוצי"ת בגי' תולע"ת שני שנ' ונתן הכהן סוד נעוץ סופה בתחלתה כי חשבון ונת"ן הוא שם ראשון תולעת הוא שם אחרון והוא רזא דמ"ב על פן אמר בלק ילחכו סביבותינו פלחוף השו"ר שהוא השו"ר שמרחיקין ממנו בניסן ותשרי לכו הקריבו מ"ב קרבנות לקבל שם של מ"ב ועל בלעם שנתקנא בהו אתמר (משלי י) שם רשעים ירקב פי נעשו ממנו נחשים ועקרבים נירא ישראל שוכן לשבטיו וראה שהקב"ה חופה עליהם רוח אלקים ואתמר עליהו (שבת) ועצמותיהם יגרם בעצמות של רב אחא שלא היה בהם קנאה וכו' היה להם לדור המדבר שלא שלטה בהם רימה בפרקי דר"א ועל בלעם נאמר שת"ם העי"ן שגמרם ב"פ ש"ע ש"ע מסיתרא אחרא כמ"ש יוסף (בראשית מז) והאדמה לא תש"ם ובשעת חורבן (איכה ג) גם פי אעזק ואשוע שת"ם תפלתי שונכסין שת"ם קליפות במקום (ישעי' יא) שעש"ע יונק על חור פ"תו היא הקליפה עליה דבלעם אתמר (שם ו) השמ"ן ל"ב הע"ם היפך באתוון הנשמ"ה בלע"ם הנה שנתלבשה בהם נשמתו של בלעם הרשע פי כל מי שיש לו ג' דברים הללו הוא מתלמידיו של בלעם הרשע סימנם נתיצב מלאך י"י לשט"ן לו שפל מי שיש לו ג' מידות אלו נפש שפילה עין טובה רוח נמוכה הוא מתלמידיו של א"א ולפי שלא היו לו ג' סימנים אלו לכן היה לו לשטן (שם) ועיניו השע על ש"ע של סיתרא אחרא נענש שנעשה שת"ם העי"ן (שם) ואזניו הכבד שגם בלעם פגם באזניו הנה ותרונייהו בההוא רשע שפגם בכולהו: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל על ערב רב שהם אינם עומדין בתפקידו של הקב"ה כלחור"ך השור כמו שהטעו ישראל בענין עשיית העגל מזה היה מתיירא מואב ועוד אחרת היו מתייראי שראו מה שעשו ישראל לאמורי שעמון ומואב טהרו בסיחון לכן היו מתייראים מואב ואמרו לפניו מאחר שבלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא ובלק הוא ממדין ולא מעמון ומואב מש"ה הם נחשבים לעם אחד והטעם שלקחו בלק למלך לפי שמואב הוא משמאל ובלק הוא מימין שהיו ב' סטרין ביחד ובאו לכלול ימינא בשמאלא תרין סטרין בסטר' אחרא לפי שמואב הוא פני שמאל מאביהו לוט שהלך לשמאל תמן פני שור לכן אמרו עתה ילחכו פלחוף השור לכן לקחו בלק שהוא מימין מסיתרא דחמור ונעשה מלך למואב בעת ההוא לכן שלח בלק אחר בלעם פי ח בלעם הוא לכן מסיתרא דחמור ימין הלך למלך בארץ אדום שמאל לשפת ב' סטרין יחד לכן אמר נעשה שותפות ביחד ולפי זה (תהלים קכ) אויזה לי כי גרתי משך על בלק ומואב (שם) שכנתי עם אהלי קדר על בלעם ואפשר ע"ד (שם) אני שלום מי שרוצה לדבר שלום רק כשהוא פותח בשלום לפני בעל ריבו הוא חושב והוא רואה שהוא נכנע לפניו ואז מתחיל הוא במלחמה וכן מואב הוא לעולם שונאים זה את זה רק שעמה עבור ישראל משל לשני כלבים וכו' עשו שלום ועכ"פ הראה מואב את עצמו שהוא אינו ירא בפני ישראל להודיע למדין שהם חזקים ואין להם שום מורא בפניהם רק עתה ילחכו הקהל סביבותינו אם אין אנו מתייראים בפניהם כלל רק על סביבותינו ולפי שראה בלק את כל אשר עשה יעקב לעשו שכל עניינו היה על אתחברותא דסיתרא אחרא לכן לקח סיר וחרפ בגוקב' דתהומא רבא והוצרך אח"כ דוד להעלות (סופה נג) ט"ו מעלות עם ט"ו שיר המעלות וזה סוד שראה יעקב גם פן אתחברותא בה בשעה שהיה בבית לכו וחיבר

ט"ו שיר המעלות לבטל עינא בישא דא בתחלת חיבורו ט"ו מזמורים על ט"ו מעלות פל
א' פלול מאה רמז רשע זה (תהלים ככ) ב"צרתה ל"י ק"ראתי ר"ת בל"ק גם (שם)
ה"צילה נ"פשי מ"שפת ר"ת ה"מנ שנתפנון להוריד פ"ר דינים וכן הם נתחברו לזה או
לפי שבלק הנה מנגי בניו של יתרו שהוא (שופטים ד) חבר הקני נפרד מקין ובלק נשאר
בקנא דמסאבותא רע של קין ובלעם הוא מן רע של הכל כמ"ש לקמן ה"נה ב"רד
ל"קחתי אתחברו תרין אילין בעיטא חדא וע"פ הזנהר שדברש על שמות של רשעים הללו
שאמר בלק עצמק נלחם עם ישראל לפי שראה שמו עם לקה והנה שמי בא לקה ושמו
של בלעם בל עם לית עמא ולית רעיא שמא דילן גרים והקב"ה חשב ובלבל שמם לקח
בל מן בלק בל מן בלעם ונעשו בבלבל עמק בבלבל עומקא דמחשבה דלהון דלא ישלטון
בעלמא פנונת העמק הנה שבלבל אותם היינו מ"ש ר' שמעון אלעזר יאות אמרת אבל
ההוא רשע אמר דור הפלגה אשתדלו ולא יכולו דחסר מיניהו פומא דלישניהון איתבלבל
וכו' הרי שפנונתו שאותו עמק של בקעת שנער בבלבל אותם דעבדו שותפא בפומא
ובעובדא ועז"א בלק ועתה לכה נא ארה לי ר"ל שיש לי קסם בעובדא ולית אנא חסר
רק הדיבור אולי אוכל אני בעצמי ספק אם יועילו מעשי אבל עתה כשתבא נוכל בנודאי
ולכן אמר בלעם להקב"ה בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי קבה כי באמת בקש בלק
מפל עם מילולא שהוא קבה מלשון (ויקרא פד) ונוקב שם י"י בדיבור והקב"ה השיב
לבלעם לא תלך עמם להיות לכם שותפות בתרין סטרין דהיינו שאתה קבה ובלק ארה
לכן לא תלך עמם שיהיה ב' סטרין ביחד לא תאור את העם ובלק חשב שלכך לא בא
בלעם לפי שהוא תלה עובדין בידיה ולא ביז בלעם ובאמת גם במעשה הנה לו לכן אמר
וכל אשר תדבר אעשה פי גם המעשה יהיה נקרא על שמי ולכה קבה.

או ענין עמק שבלבל אותם שראו שישאל חטאו בג' ענינים סימנם עמ"ק ע"גל מרגלים
ק"רח ז"ש בלק הן עם יצא ממצרים ועשו עגל מה אלו ע"ז אף אלו ע"ז ועל מרגלים
אמר וכסה את עין הארץ שגידפו וחרפו באומרים פי חזק הוא ממנו כפיכול אפי' בעל
הבית אינו יכול להוציא פליו משם (זכר' ד) עיני י"י המה משוטטים בכל הארץ והם
פיסו וכפרו בעיק' בהקב"ה שהוא עין הארץ ועל קרח שעד היום (דברים ח) לא נפקו
שמש ורח עד דמחו בהו גירא שהם ענין הדינים שיורדים לעולם מן מעשה קרח ז"ש
והוא יושב ממולי שראה במשקופא דחכמתא קרח יושב בגיהנם שמה מואב ושריה
(יחזקאל לב) שמה אדום ומלכיה גם הוא יושב שם ממול היכלא ואותו עמק בבלבל אותם
שבא לקלל את ישראל ז"ש בלק ועתה לכה נא אין ועתה אלא תשובה כמ"ש רבינו ז"ל
ע"פ (בראשית ג) ועתה פן ישלח ידו שאד"הר עשה תשובה כמ"ש (דברים י) ועתה
ישאל מה ה' שואל מעמך והטעם שמלת ועתה מורה תשובה כמ"ש ר"א לתלמידיו
(שבת קנג) שוב יום א' לפני מיתתך שנמצא כל ימיו בתשובה לכן נקרא ועתה ברגע א'
יש קונה עולמו בתשובה ולפי שהיה בלק מתניירא שמא יעשו ישראל תשובה לכן אמר
ועתה ר"ל שיכולים לעשות תשובה ע"כ לכה נא אין נא אלא עתה עכשיו מיד תבא ולא
תדחה כי השתא קיימא שעתא ואפשר שה"ק הן עם יצא ממצרים וא"ת מי הוא זה שמלא
לבו לקלל בניו של מלך (הושע יא) אנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועותי לז"א שהרי
הקב"ה מסכים לזה שהרי עד הנה היו יושבים תחת ענני כבוד ז"ש וכסה את עין הארץ
תחת ענני כבוד ועתה יושב ממולי שנסתלקו ענני כבוד הרי שהקב"ה רוצה בקוללתו

ועז"א ויבא בלק את כל אשר עשה ישראל לאמורי שהוא עשו הוא עמלק כמ"ש (במדב' כא) וישמע הפנעני מלך ערד (ר"ה ג) שהיה עמלק שינה פסות ולשון ויבא עליהם ואז נסתלקו העננים בשעת מיתתו של אהרן (במדב' כא) וישב ממני שבי אותו אור שהיה להם מכל שרי מעלה נסתלק בשעת עשיית העגל ונשאר עוד קצת אור אצלם והוא שבי שלהם (תהלים סח) שבית שבי לקחת מתנות באדם ואותו שבי נטל עמלק ואפ"ה אח"ז (במדב' כא) ויקרא שם המקום ההוא חרמ"ה בטעם (שמות יז) מכה אמת' את זכר עמלק בגי' ר"ב החוב"ל שהו' גר"ן האטד סמא"ל מסט"ן עם תלת גוליגרין דיליה שהיו במדב' (דברים ח) נ"חש ש"רף ע"קרב (עמוס א) ע"ברתו ש"מרה נ"צח שעשו הבאיק בזה עם יעקב ע"כ שלח אחר בלעם שפל עניינו לבטל קין הבל כמו שבלעם היה מן כל של הבל פן היה בלק רק שהיה לו ג"כ ק"ל של קין רק שנשתיירו ג' איתנו י"ן ה' שהוא סוד אדנ"י י"ן מן אדנ"י בדכורא ה' בנוקבא בלעם עשה עניינו על שני חדשים (קהלת ז) גם א"ת זה לעומת זה עשה אלקים א"ת הגוים יש להם ב' חדשים ת"מוז א"ב ז"ש (אסתר ג) הרצים יצאו דחופים וגו' והעיר שושן נבוכה וישראל יש להם ב' חדשים א"לול ת"שרי הרצים יצאו דחופים (שם ה) והעיר שושן צהלה ושמחה לכן שלח הקדוש ברוך הוא מלאך והעמידו בג' מקומות שהרתה לו שפכר הקב"ה מאריף אפו וגבה דיליה ונגד ג' עבירות אלו יהיה ג' גליוה פעם ראשון עמד המלאך בדרך ומעמד בשדה כי (מ"כ ג) ציון שדה תחרש ופעם ב' על גלות שני גדר מזה וגדר מזה (שם) וירושלים עיין תהיה ופעם ג' על אריכות זה הגלות ויעמד במקום צר שאין לנטות ימין ושמאל שישאל מכל צד אין להם מנוחה לא מימין ולא משמאל לכן אמר בבלעם וילך שפ"י שראה בלעם (עמוס ב) ש"לשה פ"שעי ישראל והם עתה ש"מקישת פ"חד י"צחק לכן הביא מ"ב קרבנות ש"לשה פ' עמים י"ד שהם ג' ידות (תהלים מה) חגור חרבה על ירך גבור חזקה גדולה רמה ג' פעמים י"ד בגי' מ"ב מסטרא דגבור"ה בגימטריא ארי"ה שרצה לנפות והקב"ה (שם קטז) שומר פ"תאים י"י ועשה מזה ג' גליות שהם (ירמ' נ) ש"ה פ"זורה י"שאל שחלק העונש על ג' חלקים ש"מר פ"תחי י"שאל ש"די פ"תח י"מין ש"לשה פ"תחי י"שאל הן הן ג' צורות של ה' נ'ו' די די בגימטריא מ"ב ונתהפך הענין ש"לשה פ"עמים י"ברך (ישעיה מ) שא"ו מרום עיניכם ש"ערים א"רבעים ו"שנים ומזה הטעם העמיד בלק לבלעם על ג' מקומות ובכל פעם שבירף הוא מעין אותו עין שרצה לקלל אותם הפעם הראשון אמר מן ארם ינחני בלק לכה ארה לי יעקב הם הערב רב שעשו עגל ולכה זועמה ישראל על כלל ישראל מה אק"ב להוריד עליהם ק"ג דינים מסטרא דדינא עבור עגל שעשו בשעת מנחה ברזא חדא לא קבה אל כי א"ל הוא מעשר מן י"ש שהוא נחלק לג' פעמים ק"ג א' נוצר חסד הב' מצד הדין הג' מצד רחמים פדדריש שהוא רביא בפ' תרומה ע"פ (משלי ו) ותורה אור ע"ש והנה אף בשעה שהיו ראויין לקללם בשעה שעשו עגל לא קבה א"ל רק אמר למשה (שמות לב) הניחה לי וכי תופס היה בו אלא נתן לו מקום להתפלל בעדם והנה שם אל ושם י"י הם עומדים לפני שם של אלקים כי בטל יחיד במיעוטו ומה אנון אף בשעה שהיו ראויים לא זעם י"י רק אמר (בראשית מט) ארור אפם: הנה פסה א"ת עי"ן הארץ על תרין סטרין עש"ו ישמעא"ל בגימטריא הכי הני כי ראה בלק מה שעשה ישראל סבא לאמורי שלקח שכ"ם אחד מיד אמורי בסרבו שהוא ק"ש ובקשתו הפלה ובזה עושה אדם נחת רוח ליוצרו

בתרין יחודין בק"ש מוסר עצמו על קדושת שמו ובתפלה מוסר עצמו למיתה ולכן כל זמן שלא היה יוסף אצל יעקב לא נפל על פניו וכשבא יעקב אל יוסף אמר (בראשית מו) אמותה הפעם עתה יכול אני לפול על פני ולמסור למיתה בנפילת אפים כי אין נופלין אלא במקום ס"ת כמ"ש (שמואל ב כג) נפלה נ"א נ"פילת א"פיים (שם) ביד י"י אין י"ד אלא מקום י"י ס"ת ויוסף הוא סוד ס"ת שבארון בסוד (בראשית נ) ויישם בארון במצרים ולכן אז פשבא יוסף ליעקב קרא אז ק"ש ואחר כך התפלל ויפל על פניו ג"כ הרי נתקיימו שניהם ביום אחד כמאמר הקב"ה לאד"הר (שם ב) ביום אכלה ממנו אז מוכרח אתה להעלות ניצוצות הנידחות ממאנין תבירין שראה יעקב שיש שבר במצרים סוד מאנין תבירין מות תמות תרין בקש"תי סוד קש"ת ק"ש ת"פלה ובזה הם עושי' (תהלים קמט) נקמה בגוים ומקשרים כל נכבדי האומות בתבלי ברזל ואוסרים שרים שלמעלה בזיקים ואותו שקם אחד נתן יעקב ליוסף יתר מעל אחיו שהוא שטנו של עשו ז"ש (בראשית מח) אשר לקחתי מיד האמורי בתרבי ובקשתי דהיינו חרב שלו פיפיו להמשיך אל (תלי' קמט) רוממות א"ל בגרונם תרין פיות דהיינו ק"ש ותפלה או חר"ב מורה על יחוד ק"ש שמוסר עצמו למות בידם על נפילת אפים שהוא ביד שמאל נפלה נא ביד י"י ודבר זה ראה בלק אשר עשה ישראל לאמורי ויגר מאוד מפני העם כי ר"ב הוא שראה ארנו של יוסף הולך לפנייהם לפני ארון שכינה ז"ש עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחוף השור ויעקב בירך את יוסף (בראשית מט) בן פרת עלי עי"ן (שם מו) ויוסף ישית ידו על עיניו ז"ש וכיסה את עי"ן הארץ שהם ב' סטרין אלו עשו ישמעאל שהם כלל ע' אומות וכיסה את עי"ן הארץ על ע' של פתנות אור שעשה אד"הר מאלפין עיינין ור' חייא (מגילה כד) קורא לעיינין אלפין ועשה מע' א' כמו אברהם שאמר (בראשית יח) אנכי עפר ואפר שעשה מע' א' ז"ש כי מראש צורים אראנו שפמינו פשהיה בן מ"ח והפיר כל מ"ח צורות נפלה הארץ לע' שרים והוא נפל לחלקו של הקב"ה (יחזקאל לג) אחד היה אברהם ז"ש כי מראש צורים זה אברהם אראנו ממנו באה החלוקה גם פשבא אברהם וגזר ערוה כל ישראל גדרו בשבילו גם שרה גדרו כל הנשים ממנה כמ"ש ע"פ (שיר ד) גן נעול זכרים (שם) גן נעול נקיבות מי מנה עפר יעקב על שהכריתו ערלה ומתישין פת הזנות והוא נתן להם עצה על זנות עז"א תמות נפשי מות ישרים (תהלים קיב) נרח בחושך אור לישרים שהוא על (בראשית ג) פתנות עור של אד"הר שעשויה אור בארץ עז"א תמות נפשי מות ישרים על מיתות של אבות העולם אברהם מסר עצמו לאש ויצחק לחרב ויעקב עם מלאך לכן בא מלאך פנגדו וחרבו שלופה בידו שאתה רוצה לעקור אומה המוסרת עצמו למיתה על קדושת השם: בילקוט ע"פ (מכה ו) מה הלאתיה דריש ענין ק"ש אין הקדוש ברוך הוא מבקש וכו' ע"ש וקשה מה ענין זה לענין בלעם אבל לדידי ניחא שרצה לבטל ק"ש ותפלה לכן הראה לו בג' מקומות נגד ג' תפלות שחרית הראה לו אברהם מנחה יצחק ערבית יעקב.

ודם חללים ישתה פי אוחו (תהלי' קמט) חרב פיפיות בידו ומפה מפה של חלל לפי שבחללים של ק"ש יש ס' חללים (שם סח) בפרש שד"י מלכים בה ש"שים ד"בוקים י"פריד שהוא נותן ריוח בין הדבקים שעושה חלל וכבר בארנו שרשע בקש לעקור מהם קריאת שמע כ"ה אתון וכןגד זה ארז"ל (סנהדרין קה) שפלים נהפכו לקלה חוץ מן א' שרצה לעקור ב"כ מ' ישראל מה טובו אהליה יעקב שהוא סוד תרין זיווגים אלו ק"ש

י"ה תפלה ו"ה ללמד בני יהודה קש"ת שזה כתובה על ספר הישר כמ"ש תמות נפשי מות ישרים אמר בלעם מה אקוב לא קבה אל שפכר מידת אברהם הוא אל גם אברהם גם לברר ולזכור כל הגרים שמסוף העולם עד ביאת המשיח כי אברהם גייר אנשים ושרה נשים כמ"ש (בראשית יב) הנפש אשר עשו בחרן לא על גרים שבזמן ההוא מדבר רק על כל באי עולם כי (שם יז) אב המון גוים הוא וכן היא לא נקראת בלשון יחיד שר"י רק (שם) שרה ושמה פי הוא (איכה א) שרתי במדינות על כל הגוים קאמר (בראשית כא) גרש האמה הזאת שגרמה שפיתת וביטל הקליפה מן העולם והוא את"ן של בלעם שגרמזין בתניבת את"ן שבא מן אברהם ת"רח נ"חור וכבר בישר הקב"ה את אברהם (שם טו) ואתה תבא אל אבותיה בשלום על גלגול איוב ונרמז במלת תב"א והקב"ה רמז לשטן שבא לקטרג על איוב (איוב א) ויבא גם השטן בתוכם ויאמר י"י אל השטן מאין תב"א ת"רח ב"גלגול א"יוב והשיב השטן משוט בארץ ומתהלך בה שיהלך כל הארץ ולא מצא פאברהם שכתוב גבי' (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים אז השיב הקב"ה (איוב א) השמת לבך אל עבדי איוב ועל ישמעאל השיב (בראשית טו) תקבר בשיבה טובה שיעשה ישמעאל תשובה אבל למרק עונו בא באתונו של בלעם לפי שבא על חמותו ועל זכרים לכן תלחץ רג"ל בלעם אל הקיר מי שבא על הזכור יתענה רג"ל תעניות לפי שפגם בב' ריעים דלעילא שהם ע"ב קס"א וז"ש פי מראש צורים אראנו שהוא אברהם שגייר כל הגרים ומגפעות אמהות מי מנה עפר יעקב הברכה אשר בירך הקב"ה ליעקב (בראשית כח) והיה זרעה כעפר הארץ שיברך כל הענפים ויעשו פרי למעלה פדין צמיחה שחוזר לעלות כגנה זרועיה תצמיח פן מידתו של יעקב (תהלים פה) אמ"ת מארץ תצמח וצדק הם גירי צדק משמים נשקף ומספר רובע ישראל שהקב"ה מספר רביעותיהן שלא תלה כל זרע שנזרע בקדושה שהקב"ה מקבץ (שם קמז) נדחי ישראל הם ניצוצות הנידחות ולסוף ימים מצרף הקב"ה מחשבה למעשה ונברא מאותו זרע (ישע' ו) זרע קודש מצבתה ולפי שאברהם ושרה הם בנין אב לכל ת"ח בזיווגן שזרעם נכון לפניהם לכן פתח באברהם ושרה ואח"כ על מספר רובע של כל ישראל ולפי שרשע זה נלקה ברגל בחטא זה ע"כ בקש על עצמו ותהי אחריתי פמוהו: במדרש אולי אוכל נפה בו שלא בקש בלק רק לנפות א' מחלק כ"ד מישראל ו"ק מאין למד המדרש פן ונראה שהקשה לו קושיות ה' יתירה ועתה לכה לה מבע"ל בלא ה' אלא שנתפונן לנפות כ"ה מנין כ"ה אלה שהוא א' מכ"ד חלקים מס' רבוא של ישראל וטעם שרצה לנפות מנין כה לפי שהוציא הקב"ה לאברהם החוצה צא מאצטגנונא שלך והגביהו למעלה מן המערכה שאין המערכה שולטת עליהם וזה ראה בלק מזה שעשה לאמורי שהעמיד החמה שהוא מלה של עולם הגלגלים פמלה בגדוד בין הכוכבים המסבין מזה הצד ש'צ'ם מזה הצד נכ"ל חמה באמצע ויגר מואב מאנד פי רב הוא על השמש קאי שהנה נצחו את המאור הגדול שהוא רב על כל משפטי פוכבים ז"ש לו וכיסה את עי"ן הארץ על העמדת השמש שנברא להאיר על הארץ ומשנה הטבע וכל זה בא להם מצד ברפת (בראשית טו) פה יהיה זרעה ועתה לכ"ה נא ארה לי לעקור האי כ"ה מאתרה ברפת פה יהיה זרעה ואם לא אוכל לעקור כלו אולי אוכל נפה בו פורתא ובלעם השיב פי מראש צורים אראנו על אברהם שדורף על פמות המערכה ויש להם מערכה בפני עצמה הן עם לבדד ישכון (קהלת ז) גם את זה לעומת זה כמו שי"ב מזלות הן פן

י"ב שְׁבֻטִים (דְּבָרִים לב) יֵצֵב גְּבוּלוֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי מְנָה וְגו' וּמִסְפַּר רֹבֵעַ
עַל דְּגָלִים דְּלַעֲלֵא לְקַבֵּל ד' תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה שְׁבֻכָל הַקּוֹפָה יֵשׁ ג' חֲדָשִׁים כֹּן בְּכָל דְּגָל ג'
שְׁבֻטִים ד' פְּעָמִים קה"ל נְחָלַק יִשְׂרָאֵל.

אוּ נְאֻמַּר שָׁם בְּאַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית טו) וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ הַחוּצָה שֶׁהוֹצִיא אוֹתוֹ מִן חוּצוֹת לְכֹן
הַבְּיָאוּ קְרִיַת חוּצוֹת כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם תּוֹף וְהֵם חוּץ בְּלֹק וּבְלַעַם תְּרוֹנוּיָהוּ מִן ב"ל שֶׁל הַב"ל
(תְּהִלִּים עג) סָפוּ תָמוּ מִן בְּלֵהוּ"ת הַנּוֹת (שָׁם י) וּמְרָמָה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ וְע"ז (יִשְׁעִיָּה מו) פָּרַע
בֶּל קָרַס גְּבוּ בָּא מִשָּׁה וְנִקְפַּר בְּהַר גְּבוּ (דְּבָרִים נד) לֹא יָדַע אִישׁ רַע בְּלִיעֵל אֶת קְבוּרָתוֹ
שָׁם כִּי הוּא פּוֹעֵר פִּיו (יִשְׁעִיָּה ה) לְבָלִי חֶק וּכְשֶׁרָאָה קְבָרוֹ שֶׁל מִשָּׁה שְׁנִקְפַּר בְּהַר גְּבוּ הוּא
קוֹרַס וְכָרַע נָפֵל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא: וַתִּלְחֹץ רַגְלֵי בְלַעַם.

לְפִי שְׁשֻׁקָר אֵין לוֹ רַגְלִים גַּם רַצָּה לְגָרוֹם וְלַעֲקוֹר כ"ה מִיִּשְׂרָאֵל (עַמּוּס א) וְעַבְרָתוֹ שְׁמָרָה
נִצַּח לְבַטֵּל (שְׁמוֹת יט) וְהָרַס יִשְׁנֵי עֶשְׂרִים כְּלוֹ שְׁהִי מְאִירִים בְּיִשְׂרָאֵל ש"ע נ"הוֹרִין וְהִלְךְ
לְהַבִּיא לוֹ ג' גּוּלְגִירִין בִּישִׁין בְּזָה גוֹרֵם שְׁהוּדִי (דְּנִיָּאל י) נְהַפֵּף עָלַי לְמִשְׁחִית וְנַעֲשֶׂה דְוָה
וְקִיָּים עֲלֵמָא אֶחָד סְמָכָא שְׁהוּא הוּד וּבְזָה הָיָה אֲבִיקָתָ מְלֵאךְ אָדוּ"ם שְׁהוּא סְמָא"ל עִם
י"א קוּטְרִין דִּילְיָה דְכָלִּיל לְהוּ בְלַע"ם וְהָיָה יַעֲקֹב צוֹלַע אֶחָד פְּרַעָא לְכֹן מְדָה בְּמְדָה לֹא
בְטָלָה וַתִּלְחֹץ רַגְלֵי בְלַעַם אֶל הַקִּיר שְׁעֵתָה נַעֲשֶׂה הוּא צוֹלַע עַל אוֹתוֹ יִרְךָ כִּי נִתְלַבֵּשׁ בְּלַעַם
בְּשָׂר שֶׁל אָדוּם שְׁהוּא עוֹלָה עִמוֹ דְהִיָּינוּ סְמָא"ל עִם י"א קוּטְרִין וְכֹן מְלֵאךְ אָדוּ"ם וְזָה
סוּד לְדַעֲתִי וַיִּחַר אֶף אֱלֹקִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצֵּב מְלֵאךְ לְשִׁטֹּן לוֹ ר"ל שֶׁהַקְּב"ה חָרָה
אָפוּ כִּי הוֹלֵךְ הוּא עַל מְלֵאךְ סְמָא"ל אֶתְמַר בְּכָל מְקוֹם גַּבִּי אַבְרָהָם (בְּרֵאשִׁית יח) וְהוּא
יֹשֵׁב פְּתַח הָאֹהֶל וְכַה"א (שָׁם) וּלְשָׁרָה בִּן שְׁהִיָּה מִסְטָרָא דְנוֹקְבָא וְהוֹצֵרָה אֶת כ"פ לַעֲקִידָה
שְׁהִיָּה בְנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם וּלְפִי שְׁאָז שׁוֹלֵט גְּדִי בְּבֵית בְּסוּד (שְׁמוֹת כג) לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֵלֶב
אִמּוֹ לְכֹן גָּרַם הִיא יְשִׁיבָה שְׁיִמְשַׁל גְּדִי בְּקִלְיָה וְלְכֹן רוּמַז בְּמִדְרָשׁ יִשְׂרָאֵל שְׁחָטָאוּ גְּדִי
מִן הַעֲדָר עַל הִיא עֲנִיָּנָא אִי' לְכֹן בָּא בְּצַק לְבַטֵּל עֲקִידָה לַעֲתָה וְכֹן גַּבִּי עֲשׂוֹ אִי' וְגַם
הוּא זָה סְמָא"ל שְׁהוֹצֵרָה לְדָבָר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל ז"ש וַיִּתְיַצֵּב מְלֵאךְ י"י כִּי זָה הַמְּלֵאךְ י"י
לוֹ לְשִׁטֹּן וְהוּא רוֹכֵב שְׁרָצָה הַרְשָׁע הַזֶּה שְׁהִיָּה הוּא לְשִׁטֹּן: וַיִּף אֶת הָאֶתוֹן בְּמַקְל.

בְּזוֹהַר בְּדִינָא תְּקִיפָא (קֹהֶלֶת ז) כִּי הַעוֹשׂ"ק יְהוּל"ל חֲכ"ם ס"ת מְק"ל (בְּרֵאשִׁית לב) כִּי
בְּמַקְלֵי עֲבָרְתֵי אֶת הַיְרֵדוֹן אוּ שְׁרָצָה לְקַלֵּל אֶת יַעֲקֹב שְׁהִיָּה מִתְפָּאָר אֶת עַצְמוֹ בְּמַקְלֵי
עֲבָרְתֵי אֶת הַיְרֵדוֹן מִשָּׁם יוֹרֵד דִּין עַל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲקֹב נָטַל מִקְלוֹ שְׁהִיא הַתּוֹרָה ע"ד מ"ש
בְּמִדְרָשׁ רַבָּה פ' קְדוּשִׁים ע"פ (מִשְׁלֵי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ מְשַׁל לְמִלְךְ שְׁאָמַר
לְבָנוּ צֵא לְפָרְקֵמְטִי אָמַר לִי אָבָא מִתְיָרָא אָנִי בְּדָרְךָ מְהַלִּיסְטִים וּבָיִם מְפָנִי אַפּוֹרְטוֹן מָה
עָשָׂה אָבִיו נָטַל מִקְלֵי וְחִקְקוּ וְנָתַן בּוֹ קָמִיעַ וְנִתְנָה לְבָנוּ וְאָמַר לוֹ יְהִיָּה הַמְּקַל הַזֶּה בְּיָדְךָ וְאִי
אֶתָּה מִתְיָרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה כְּךָ אָמַר הַקְּב"ה לְיִשְׂרָאֵל עֲסֻקוּ בְּהוֹרָה וְאֵין אֶתְּם מִתְיָרָאִים
מִשׁוּם אֲנָמָה (הוֹשַׁעַד) עַמִּי בְּעַצּוֹ יִשְׁאֵל עַל הַתּוֹרָה (שָׁם) וּמִקְלוֹ יִגִּיד לוֹ עֲנִין הַנְּמָשֵׁל
(תְּהִלִּים קמז) מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב כִּי בָאוּתוֹ מִקְלֵ עֲבָר הַיְרֵדוֹן וְעֵתָה וַיִּף בְּלַעַם אֶת הָאֶתוֹן
ספ"ר ב"פ מְק"ל כִּי סִינַי וְסִינַי יְרָדוּ פְּרוֹפִין מִן הַשָּׁמַיִם לוֹ יֵשׁ חָרָב בְּיָדֵי בְּמַקְלֵ הַתְּעוֹרָר
עֲלֵיהֶם אַחֲרֵיָּים שֶׁל שָׁם מ"ה יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א נָא"ו יו"ד ה"א נָא"ו ה"א בְּגִי
ק"ל וְשָׁם שֶׁל מ"ב לְכֹן הַקְּרִיב מ"ב קְרַבְנוֹת (אוּ ה' גְּבוּרוֹת הֵם ה' הַנְּיוֹת בְּנִיקוּד אֱלֹקִים)
ז"ש (מִיכָה ו) עַמִּי זָכַר נָא מָה יַעֲזֵב בְּלֹק מְלֵךְ מוֹאָב עַל שָׁם שֶׁל מ"ה שְׁהוּא בְּזַעֲרֵי נְגַד

יעקב ז"ש לכה ארה לי יעקב מ"ה אקוב ר"ל שם מ"ה לא קבה א"ל פי הארת אריף
נתפשט בנעיר שהוא ג' יודין משם של ס"ג וא' בגי' א"ל הם משפיעין ביעקב שהיא נעיר
ומה אונעם לא זעם י"י פי שם של י"י הוא רחמים גמורים לא מניח דין להתעורר
באחוריים ונותן טעם לזה א' ה"ן ע"ם כלבי"א יקום פשעונים אמ"ן אז הארת א"ל בעולם
ועל מי שעושה עצמו אלה אתמר (תהלים פג) מל"א פניה"ם קלו"ן פי בלעם יניקתו מן
נופל וגלוי עינים שהם סוד עז"א עז"א ל בני קלו"ן פי כמו ששם של י"י בהפאה עולה
קו"ף כדא' ר' עקיבא קוף זה הקב"ה פן בלעם זה קוף בפני אדם אות של סטרא אחרא
דאחזו בהו בלק עם ב"ל של הב"ל ק' של ק"י ז"ש ויקר אלקים אל בלעם שקירב אותו
ק"ר ושקר אין לו רגלי' לכן נתלחץ רגל בלעם אל הקי"ר (שם קיב) שיצו יחרוק על
יסודא דקשוט ז"ש (שם סח) נ"ורא א"לקי' מ"קדשיה ר"ת א"מ פשעונים ישאל אמן
אזי (שם) אל ישאל הוא נותן עוז ותעצמות לעם פי אל במילוי הפני"ם וסי' א"ל מלא
רחמים.

מאן י"י לתתי להלן עמכם לא אמר לא אבה י"י לתתי רמז שרצה בלק לסלק הארת
פנים של אל שפא בעניית אמן יחוד ב' שמהן. וז"ש וירא בלק אשר עשה לאמורי שמיחוד
שני שמהן וכו' זה (במדבר כא) פי אש יצא מחשבו"ן בגי' ש"ם הוי"ה (שם) להבה מקרית
סיחו"ן בגי' קל"ד שם של אדנ"י ולפי שבלעם כבר אסף אותו מ' שעיקר שמו בלע בן
בעור לכן אמר בלק ועתה לכה נ"א לסלק תרין אתון אילין ג"כ שהם נ"א מן אמ"ן
מא"ן י"י לרמז שאין הקב"ה רוצה שאמלא אות אמן ז"ש בפרכות (דף י) ובע"ז (דף ד)
מ"ט לא רכבת אסוסיא א"ל ברטיבא שדאי ליה וכו' הענין פי תרין סטרין (יחזקאל כג)
אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם ופנחס נקרא ע"ש שפנה חמורים סוסים
תרנויהו פחד וז"ס מ"ס שנתנו מהם מ"ס לכן שאלו מדין מ"ט לקחת לה קליפת
חמור ולא לקחת קליפת סוס והשיב ברטיבא שדאי ליה ר"ל סו"ס הוא סוד עו"ן בחשבון
שהוא סוד סמאל שנקרא סוס ז"ש ברטיבא שדאי ליה שהם רוחותיו של סמאל רטיב"א
בגי' מלא"ך סמאל כמ"ש (שיר א) לסוסתי ברכבי פרעה דאזיף סמאל (שמות יד) שש
מאות רכב בחור שהיו מן אדם ואח"כ כל רכב מצרים רכ"ב הכי הוי ואח"כ הוצרך הוא
לרפוב על החמור עד שפא לקיבליה פנחס מתנגדו של בלעם שהיה לו חן של יוסף ויקח
רומח בידו ונהפך החמור (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון שעומד ג"כ לקבל עון
בנו בעור בלעם הוליד אביו בעור והיה בנו ונחלק לשנים יוחני וממרא ב' פלגי דגופא
לקיבליה הלביש פנחס מתנגדו של בלעם תרין נשמתן של נדב ואביהו שהיו ג"כ תרין
פלגי דגופא וידקור אה שניהם אינון נופל שהוא עזא וגלוי עינים שהוא עזאל על תרין
אילין א' נ"אם ש"ומע א"מרי א"ל גרמז בראשי אתון נ"שר ש"ור א"ריה א"דם וכבר
חבש אברהם חמורו (בראשית כב) ויקח א"ת ש"ני נ"עריו א"תו נ"אם ש"ומע א"מרי
א"ל הוא עזאל שנתחם בשם אל ויודע דעת עליון שהוא עזא הנקשר בשלשלת ויודע
דעת מי שהוא עליון ממנו ומן חטא עגל ויקח מידם נעשו תרין פלגי דגופא נדב ואביהו
ושם מתו (שמות לב) כשלת אלפי איש הם תרין רוחין אילין שהלף בלעם לאתר דהו
תמן ואתלבש בהו ז"ס ושני נערי עמו והם ג"כ סוד א"ת וה"ב תרין מצורעין דהוי
מהלכין בסוף מחנה ישראל שהם סוד שנים אנשים מרגלים בלק ידע שפל ענינו של
בלעם שהיו שני נערי עמו פדאיתא בזוהר שלקח רוחות של שני בניו שהם יו"חני

ממ"רא שגפלו בעגל עליוהו אתמר פשלשת אלפי איש (שם ז) וישלכו א"יש מט"הו בגי' יוח"ני וממ"רא שאחזו ברגל גאונה ועשו רגל עגל והם בקליפה תהו"מא בתיקוניהם חומי"אל תאו"מיאל ז"ס ותלחץ רגל בלעם אל הקיר ולפי שכל הפשפים עומד לקבליהון יוס"ף הצדי"ק בגי' שס"ה לכן אמרו עבדי פרעה שהם יונס וימברוס (שם י) עד מתי יהיה זה לנו למוקש ז"ה דייקא שהוא יוסף הצדיק לנו דייקא כי יוסף ביטל כל השס"ה ז"ש פלחוף השור על יוסף הצדיק לקבל י"וחני ו"ממרא ג"כ בגי' שס"ה ז"ס ארה לי את העם הז"ה דייקא אולי אוכל נפה בו חדא ידא תקיפא פי עיקר חטא העגל היה על שלקח אהרן מידם (משלי יא) י"ד לי"ד לא ינקה רע לפי שהם בנוי דקי"ן אחיו מן ב"ל של ה"בל שהיא רע שלו ומשה מן ה' של הבל ז"ש ועתה לכה נא ארה לי בה' לך מבע"ל אבל רמז על נשמתו שהוא מן ה' של הבל ובמד"ר (שמות ג) ועתה לכה ואשלחך אל פרעה בה' יתירה אם אין אתה גואלם וכו': בלעם אמר ה"נה ביה"ל לקחתי רמז על ניצוצו מן ה"ב"ל (ישעי' מו) פרע בל קרס נבו (משלי טו) שפתי חכמים יזרו דעת ול"ב פסילים לא כן דע"ת זה משה בגי' בכ"ל בית"י נאמן והוא יודע דעת עליון יניקת ער"ב ר"ב שמחזא"י עזא"ל ולפי דרף שפתי שפתי שרצה בלק להעביר שפע רצון היורד מג' רגלים ז"ש ועתה לכה ארה לי בה' על סוד מועדים שיניקתם מן סוד א"לה מ"ועדי י"י ר"ת אמ"י (שיר א) בני אמי נחרו בי לכן השיב המלאך זה שלש רגלים שאמה רוצה לעקור בה אונה שחוגגת שלש רגלים בשנה כי (שמות טז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף ז"ש (מיכה ו) עמי זכר נא מה יעץ בלק ר"ל שעצתו היתה על סוד ראיה של זכורף פן עמ"י זכור"ר נ"א מ"ה ס"ת ירא"ה שלמדו רז"ל בג"ש ז"ש בלעם מה אקב לא קבה אל בו נרמזין ג' פרקים אלו חג אסיף זה סוכות חג קציר זה פסח חודש אביב וחג בפורים שפאלו הזמנים שהם רואים פני האדון י"י צבאות לא קבה אל: הענין האתון שמיד מת אחר דיבורו כמ"ש רז"ל על ואותה החייתי וכן דג של יונה שנברא במעשה בראשית תנאי התנה הקב"ה מששת ימי בראשית לבלוע את יונה ומיד פשעשה מצוה זו שנברא בשבילו מת הדג כמ"ש מן הדגה שפנה ניפר שלא נברא רק לזה דהרי מיד פשעשה שליחותו חזר והלך לו וכן האדם (קהלת ה) מתוקה שנת העונד אם מעט ואם הרבה יאכל וזה סוד פועז עם רות שמיד למחרתו מת בתוך חנופתם (מלאכי ג) ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עוב"ד אלקים מיד שנברא נסתלק פועז שהוא סוד אלקים פי פועז בא בספיות זה לתקן ולהביא אותו זרע שמזריע בסוד (בראשית לח) ולא יסף עוד לדעתה פדלעיל שאותן הטופין לא אבדו לבטלה וכן הנהו טיפין שבעל לאשת חבר הקיני חלילה שהלכה לאיבוד והקב"ה מעיד עליה (שופטים ד) ותכסהו בשמיכה ר"ל שמי פה מעיד עליה לדעתה סוד גדול מסודות התורה שמאלו הז' בעילות שבעל אותו רשע פדדריש ר"י משום רשב"י ביבמות פרק מצנת חליצה (דף קג) בעד החלון נשקפה שפוננה שלא יאבד סיסרא שלשלת יוחסין שהיו גנוז בתוכו טיפין קדישין שש הנה תועבות י"י לא נזכרה בשירה לשבח רק השלישית (שם) שכב שהוא דרף פבוד פדאשפחן גבי אם הבנים (בראשית ל) וישכב עמה בלילה הוא וכה"א בכאן שכב למר פדאית ליה פדאיתא במדרש.

(ר"ע לית ליה זכות אבות). ע"פ (שם) פי שכר שכרתיך שכר השמא שכרתיך לבתר זמנא ולפי דברי הרקנטי וציוני שהביאו ענין (שם מט) יששכר חמור גרם ואפרש:

בְּמִדְרַשׁ רוּת ר' יוֹדָא דְהוּי קַמְיָה ר' סִימַאי בְּן עֲזַרְיָה שְׁאָמַר לוֹ (תְּהִלִּים כה) סוּד י"י לִירֵאָיו עֲשֶׂרָה.

סְבִי קְטוּלֵי מְלָכוֹת א"ל פְּנִחָס יְהוּא אֲלֵיהּ א"ל ר"ע לִית לִי זְכוּת אָבוֹת אָמַר (ד"ה א יב) וּמִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי בִינָה לַעֲוִיִּים וְגו' הִנֵּה אֶפְשָׁר שְׁחַלְקוּ בְּזֶה הַמַּחְלֻקָּת אִם גְּתַעְלָה מְעַנְּנוּ זֶה שֶׁל פְּנִחָס פְּדָבְרֵי הָאָר"י ז"ל וְכַשֵּׁם שְׁאֲלֵיהּ הוּא יְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ בְּסוּד (שְׁמוֹת ד) הוּא יְהִי לָךְ לָפָה לְכָךְ גְּתַעְלָה אַח"כ בְּמַחְשָׁבָה ר"ע וְהִיָּה מִיְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ דְּכוּלְהוּ תַלְמִידֵיהּ הוּוּ וְכוּלְהוּ אֲלֵיבָא דר"ע וְלִכְּן דְּבָרִים שְׁשֻׁמַע מִשֶּׁה רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם כְּלָלִים נִגְלוּ לר"ע שֶׁהוּא מְחַצֵּב תּוֹרָה שְׁבַע"פ וְהַעֲמִידוּ הַקַּב"ה בְּדוֹר הַחֲנוּכָּה לְהַגִּין עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעוֹלָם שְׁלֵא תִשְׁתַּכַּח וּר' עֲזַרְיָה הַשֵּׁיב (תְּהִלִּים קה) א"ל ת"ג עוּ בְּ"מִשִּׁיחֵי זֶה דַּעַת שְׁלִישִׁית שְׁהִיָּה מְשִׁיחַ בְּן יוֹסֵף בְּדוֹרוֹ ו'בְּנִבְיָאֵי ר"ת אֲבוֹת" אַע"פ שְׁאִין לוֹ זְכוּת אָבוֹת מִצַּד אָב מ"מ אָמַת וְיִצְיִב מ"ש רז"ל שְׁמִבְּנֵי בְּנֵי שֶׁל סִיסְרָא לְמַדּוּ תּוֹרָה בְּרַבִּים הוּא ר"ע (שׁוֹפְטִים ה) וְתִיַּבב הַשְּׁכִינָה עַל אִיחּוּר הַצִּירוּף (שָׁם) מִדּוּעַ בּוֹשֵׁשׁ רַכְבוֹ לְבֹא שְׁהַטְעִינָה אוֹתוֹ רְשַׁע צִירוּף מְרוּבָה בְּרוּב זְוֵהָמָא שְׁהַטִּיל בָּהּ תַּחֲלָה וְסוּף חֲכָמוֹת שְׁרוּתֵיהּ תַעֲנִנָה הֵם סוּד (תְּהִלִּים סח) עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת (שׁוֹפְטִים ה) אִף הִיא תִשְׁיֵב אֲמָרֵיהּ לָהּ הֲלֵא יִמְצָאוּ יַחְלְקוּ שְׁלָל כְּתָב בַּעַל ע"מ לְהַפְשִׁיט בְּגָדִים צוֹאִים בְּצִירוּף אַחַר צִירוּף רַחֵם חַד רַחֲמַתִּים תְּרִי הָא תְּלַת לְרֵאשׁ (אִיּוֹב ג) גָּבַר אֲשֶׁר דָּרְכּוֹ נִסְתָּרָה וְיִסְדָּה אֱלוֹהֵי בַעֲדוֹ עַל אֲלֵה נֶאֱמַר (שׁוֹפְטִים ה) כֵּן יֵאָבְדוּ כָּל אוֹיְבֵי י"י וְעַל ר"ע וְחֲבִירָיו אֲתַמַּר (שָׁם) וְאִנְהִיּוּ כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבוּרָתוֹ בָּא מִן מַעֲשֵׂה פְּנִחָס שְׁלֻחַח רַמ"ח בְּיָדוֹ שְׁדָקָר אֶת שְׁנֵיהֶם רַחֵם יִרְחַמְהוּ עוֹשֵׂהוּ וְהוּא (יְרֵמְיָה לֹא) יֵלֵד שְׁעֵשׂוּעִים אֲשֶׁר הֵמוּ מְעֵי עָלָיו (שָׁם) הֵבֵן יָקִיר לִי עַל מְשִׁיחַ בְּן אֶפְרַיִם (שָׁם) א"ם י"לֵד שְׁ"עֵשׂוּעִים הוּא ר"ת אִי"ש אֲשֶׁר עָלָיו אָמַר לִיעֵל (שׁוֹפְטִים ד) הִיֵּשׁ פֶּה אִישׁ וְאֲמַרְתָּ אֵין עֲמָנוּ אֵל כְּתָב בְּרַמְזוֹ לְזֶה מַחְלִיפִין הֵה' בֹּא' וְאֵין אוֹמַר שְׁכֵן עוֹלָה י"ש פ"ה כְּמִנְיֵן (בְּרֵאשִׁית מַט) אֲבִי"ר יַעֲקֹב שֶׁהוּא בְּהִיפּוּף אֲתָנוּן רַב"י עֲקִיבָא בֹא' (תְּהִלִּים צז) או"ר זרו"ע לְצַדִּיק וְלִישֵׁר"י ל"ב שְׁמַח"ה מְבוֹנָר הוּא בֹה' שֶׁהוּא בְּגִימ' מ"ט ה' מ"ש (יְרֵמְיָה כג) פְּטִי"ש יְפוּצִץ סִלַע וְנִדְמָה בְּדָבְרֵי חֲכָמִים לְטַרְסֻק"ל שֶׁהוּא חֲשׁוֹבֵן מִלֵּאכ"י רַחֲמִים אֲשֶׁר עָלֵיהֶם מְמוֹנָה מִטְטְרוּ"ן חֲנוּךְ עִם הַפּוֹלָל כְּפֹלָא בְּרִזָּא חֲדָא וְלִפִּי שֶׁהוּא מִיְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ כְּתוּב בֹה' וְסוּף יָמָיו עָלָה בְּפִלָּא הַעֲלִיּוֹן מִהֶאֱרָתוֹ בֹה' וְנִזְכָּה לְאֶלְף (קִהְלֵת ז) אָדָם אַחַד מְאֶלְף מְצֹאֵתִי שְׁזָכָה לְאֶלְף כִּי יַחְוֵדָא עֲלָאָה הוּא בְּאֶלְף עֵינֵי פְרִישַׁת וַיִּשְׁלַח עַל סוּד כֶּף עָלָה עַל יַחֲוֹד זֶה (וַיִּסְפַּק בְּלֶק כְּפָיו וּפְנִחָס זָכָה לְזֶה שְׁנַעֲשֵׂה כֹהֵן בְּסוּד נְשִׂאוֹת כְּפִי"ם) (שָׁם) וְאִשָּׁה בְּכָל אֲלֵה לֹא מְצֹאֵתִי שְׁזָכָה לְהַשְׁתַּדֵּל עוֹשֶׁר מִן הֵהוּא סְטָרָא וְלֹא מְצָא מִן יִשְׂרָאֵל בְּיָדָהּ שְׁאָבַד וְהִצְרִיף לְהַחֲזִיר מְרִישׁ הַגּוֹזֵל לְבַעֲלָיו הַדְרִין לְשִׁמְעֵתִין שֶׁג' הָיוּ מְזוֹהָמִין וְג' מְזֵה הַצַּד וְהַזִּיכּוּף בְּאֲמַצַּע וְעוֹ"א דְּבוֹרָה וְגו': בְּמִדְרַשׁ ג' הֵם שְׁלֵא שְׁלֵטוֹ בְּשִׁלּוֹתָן שֶׁשׁ שְׁעוֹת אָדָם יִשְׂרָאֵל סִיסְרָא אָדָם א' (בְּרֵאשִׁית ב) וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים וְלֹא יִתְבוֹשְׁשׁוּ שְׁלֵא הִיָּה שֶׁשׁ שְׁעוֹת בְּשִׁלּוֹתוֹ גַּם יִשְׂרָאֵל שְׁחֲזָרוּ לְזוֹהֶמַת הַנְּחָשׁ בַּעֲגָל הַפְּרִידוֹ בֵּין שֶׁשׁ לְשֶׁבַע וְגָרְמוּ פְרוּדָא גַם סִיסְרָא (שׁוֹפְטִים ה) מִדּוּעַ בָּאוּ שֶׁשׁ רַכְבוֹ שְׁהַשְׁכִּינָה עַל (מְשָׁלִי ו) שֶׁשׁ אֵלוֹ אֲשֶׁר שָׁנָא י"י צַעֲקָה וְהַשְׁלִישִׁית בָּאָה בְּאֵשׁ וְצָרְפוּ וּבְחֲנוּ ז"ס (שׁוֹפְטִים ה) יָדָה לְיַתֵּד תִּשְׁלַחְנָה יָד שְׁמַאֵל לְצָרְף וּלְזַכָּף (מְשָׁלִי לֹא) יָדִיָּה שְׁלַחָה בְּכִישׁוֹר זוֹ יַעֲלֵ שְׁלֵא הִרְגָתוֹ בְּכָלִי זֵינֵן מְשׁוּם לֹא תִלְבַּשׁ אֲבָל יָדָה לְיַתֵּד שְׁהַפֵּל תְּלוּי

בו אֲשֶׁר עָלְיוֹ תְלוּי (שיר ד) כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים אֶלֶף הַמְּגִן תְלוּי מִפְּנֵי כַמ"ש אָדָם א' מֵאֶלֶף מְצֵאתִי וּבְנִיקְרָא רַבָּה ג' לֹא שְׁלֹט.

בְּהֵם יצ"הר הקב"ה חתם שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם יוֹסֵף פְּלֹטֵי יַעֲלֵ יוֹסֵף (תְּהֵלִים פֵּא) עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ פְּלֹטֵי שֶׁהוֹסִיף לוֹ הַקַּב"ה וְקָרָא פְּלֹטֵיָאֵל אֵל מַעֲיֵד עָלְיוֹ שְׁלֹט בּוֹ יצ"הר וְלִכּוֹן פְּנִיחָס פְּשִׁקְנָא ב' קְנָאוֹת א' בְּשִׁטִּים וְאֶחָד בְּהַר הַכְּרָמֶל הוֹסִיפוּ לוֹ ב' שְׁמֵהֶן א"ל יהו"ה נְבִיא כִי (שֵׁם קִיח) אֵל י"י וַיֵּאָר לָנוּ וּמַעֲיֵד עָלְיוֹ עַל שְׁנֵי הַזְּמַנִּים אֵלּוּ הָאֵף שְׁנוֹכֵל לֹאמַר כְּדַכְתִּיבְנָא בְּחַבּוּרָא קְדָמָאָה עַל שְׁקִנָּא בַע"ז (דְּבָרִים לֵב) הֵם קְנָאוּנִי בְּלֹא א"ל נִתְּנוּ לוֹ שֵׁם א"ל וְעַל שְׁקִנָּא בְּזַנּוּת הוֹסִיפוּ לוֹ שֵׁם י"ה אֶבֶל לְכִי זֶה הַמְּדַרְשׁ תַּרְנוּנִיָּהוּ אִיתְּנָהוּ עַל מַעֲשֵׂה שִׁטִּים כְּמוֹ שֶׁהוֹסִיפוּ לוֹ לְפִלְטֵי אֵל וְלִיוֹסֵף יֵה"ו וְהוּא קָשֶׁר בְּתַרְיִן שְׁמֵהֶן אֵלּוּ וְכֹף יַעֲלֵ (וַיִּקְרָא רַבָּה פ"ג) שְׁמִיכָה אַרְשֵׁב"ל חֲזַרְנוּ עַל כָּל הַמְּקוֹמוֹת וְלֹא מְצָאנוּ שְׁמֵיהֶן דְּבָר נִקְרָא שְׁמִיכָה אֶבֶל אָמַר הַקַּב"ה שְׁמִי מַעֲיֵד עָלֶיהָ שְׁלֹא נִגַּע בָּהּ אוֹתוֹ רְשַׁע וְרִישׁ לְקִישׁ תְּלִמִיד ר"י הָנָה וְהָרִי ר"י מַעֲיֵד עַל בּוֹצִינָא קְדִישָׁא שְׁבַעֵל אוֹתוֹ רְשַׁע ז' בְּעִילוֹת אֶבֶל הַקַּב"ה מַעֲיֵד עַל צְדָקָתָהּ שֶׁל (שׁוֹפְטִים ה) מְנַשִּׁים בְּאוֹהֶל תְּבָרָךְ שְׁגֹדֹלָה עֲבִירָה לְשִׁמָּה מֵאֲחַר שֶׁהוּא בָּאָה מִמְּצָנָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה מֵאֲחַר שְׁאֲבִינוּ הָרֵאשׁוֹן חָטָא בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת שְׁבַעֵל בְּעִילַת מְצָנָה בְּיוֹם וּבְשַׁעַת תְּגַבְּנוֹת הַדִּין גְּרַם בְּפִתְחוֹתָיו בְּרִיאַת הַמַּזִּיקִין כְּהָרִי עֵין בֵּין הַשְּׁמֵשׁוֹת וְלֹא הִמְתִּין שֵׁשׁ שְׁעוֹת כַּד"א (בְּרֵאשִׁית ב) וְלֹא יִתְבוֹשְׁשׁוּ זֶה גְּרַם (שֵׁם ג) וְהַנְּחָשׁ הִזָּה עָרוֹם שֶׁהוֹלִיד אֶת עַרְלָתוֹ זֶה קִין אֶת פְּרִיֹו אֲחִ"כ הֵבֵל וְעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע הִחְלִיף רַע בְּטוֹב וְטוֹב בְּרַע וּז"ס תְּרִין סְטָרִין אֵילִין עַמ"ל וְאו"ן בְּגִימ' קִי"ן וְהַב"ל נִזְהָ גְרַם גְּלוֹת מְצָרִים וּפְרָעָה שֶׁהֵם מְרַע שֶׁל קִין שֶׁהוֹלִיד תְּאוֹמָתוֹ שֶׁל הֵבֵל וַיְהִי לוֹ לְאִם לְמִשָּׁה וְהַנְּשָׁמָה בָּאָה לְקִין בְּעֵצָמוֹ שֶׁהוּא (שׁוֹפְטִים ד) וְחֶבֶר הַקִּינִי נִפְרָד מִקִּין אֲשֶׁר עָלְיוֹ אָמְרָה חֲנוּה (בְּרֵאשִׁית ד) קְנִיתִי אִישׁ אֶת י"י שְׁרָאָתָה זִכּוּכּוֹ וְלִיבּוֹנוֹ אֲז (שְׁמוֹת ב) וַיִּתֵּן אֶת צִיפּוֹר"ה בְּתוֹ לְמִשָּׁה כֵּן הָזַר לוֹ לְהַחְזִיר אֲבִינָה לְבַעְלִיו פְּרָעָה וְרַכְּבוּ חֲזָרוּ וְנִיָּעָרוּ בְּחִילוֹ עַם שְׁלִישׁ מִלְּבַד תּוֹסַפֵּת אֲשֶׁר נָתַן הַקַּב"ה לְשׂר שְׁלוֹם מִתְּנָה בְּסוּד (שֵׁם יד) וּשְׁלִישִׁים עַל כָּלוֹ שְׁזָה הִזָּה בִּימֵי סִיסֵר"א בְּרָזָא דְּחֶכְמָתָא בְּסוּד לְדַעְתִּי (שֵׁם י) ל"מְעַן שְׁ"יִתִּי אוֹתוֹתִי אֵלָה בְּקַרְבוֹ מִמֶּשׁ בֵּר"ת אֲשֶׁ"ל שֶׁהוּא סִיסֵר"א וְאֲז הַנְּצָרָךְ אֲחִ"כ לְהִיּוֹת סִיבּוֹב זֶה ע"י הַצְּדִיקָה הַהוּא שֶׁהִיא מְבִינָה בְּנִיָּה שֶׁל, אֲשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי וְאוֹתוֹ הַזִּיכּוּף הַנְּצָרָךְ לְהִיּוֹת עַל יְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ שְׁיִצָּאת מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שֶׁהַנְּצָרָךְ לְהִיּוֹת פְּנִיחָס ג"כ יְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ מִבְּנוֹת פּוֹטִיָּאֵל שְׁפִיטָם אָבִי אִמּוֹ עֲגָלִים לַע"ז ז"ס שְׁאֲמָרָה דְּבוּרָה (שׁוֹפְטִים ה) מְקוּל מְחַצְצִים בֵּין מְשָׁאֵבִים שֵׁם יִתְּנוּ צְדָקָת י"י וְמָה הוּא הַצְּדָקָה (שֵׁם) צְדָקָת פְּרוּזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל עַל שְׁפִיזָר אֶת יִשְׂרָאֵל מִבֵּין א"ה עַל כִּי נִיצוּצוֹת טְהוּרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִתְּפָזְרוּ בֵּין אֲבִנֵי חֲצוּץ הֵן הֵן טִיפָה מְשֻׁלֵּשׁ טִיפּוֹת שְׁסִימָנ' (שִׁיר ה) דוּדֵי חַמ"ק עֶבֶר נִפְשֵׁי יִצָּאָה בְּדַבְּרוֹ ח"צִין מ"ר ק"בֶּעַת (אֵיכָה ג) וַיִּגְרַס בְּחֶצֶץ שִׁינֵי עַל ש' שֶׁל תְּפִלִּין עַל (דְּבָרִים כח) שֵׁם י"י נִקְרָא עָלֶיהָ אֵלּוּ תְּפִלִּין שְׁבָרָאֵשׁ שִׁיִּסְרָקוּ בְּמִסְרִיקוֹת שֶׁל בְּרִזָּל כְּשָׂבָאוּ בְּמִקּוֹם תְּפִלִּין וְהִנֵּה רָזָא עֲלָאָה אֵיכָא הָכָא שִׁג' הָרִים אֵלּוּ הֵר סִינֵי לְמִטָּה לִיתֵּן בּוֹ תּוֹרָה הֵר תְּבוּר לַעֲשׂוֹת בּוֹ נִיִּסִּים שֶׁל סִיסְרָא לְהַשִּׁיר דְּבוּרָה שֶׁהִיא נַעֲשִׂית עִתָּה אִם בְּיִשְׂרָאֵל וּמְרוּמָתָה בְּמִלַּת שְׁמִיכ"ה שֶׁהוּא סוּד (בְּרֵאשִׁית ד) וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא ש"עָה בְּגִי' צַפ"רָה לַמ"שֶׁה רָזָא חֲדָא שֶׁהוּא חֲשׁוֹבֵן חַד וּלְכִי שְׁמֵרִים הַנְּבִיאָה לְקַחָה הַתּוֹף בְּיָדָה לֹא שְׁרָתָה הִיא בְּיוֹם הַהִיא וְעִתָּה וְתִשָּׁר דְּבוּרָה וְעָלֶיהָ אָמְרָה רַחֵל (בְּרֵאשִׁית ל) נִפְתּוּלֵי אֱלֻקִּים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי

ג"ם י"כולתי זיווג ד"בורה וב"רק וְהַר הַפְּרָמֶל בָּא אֵלֶיהוּ ג"כ שְׁהוּא יְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ וּלְפִי דְרוֹז"ל שְׁרַמְזוּ הַקַּב"ה שְׁמִי עֲלֶיהָ מַעֲיֵד כ"ה רְזָא עַל שְׁיִצְאָת נְשֻׁמְתוֹ שְׁל ר' עֲקִיבָא בֵּא' וְיַחְדוּד כ"ה אֲתָנוּן דִּיחֻדָּא וּז"ס וְתַכְסְּהוּ בְּזַה הַיְחֻד שְׁלִזְה נִגְעָה בָּהּ לְהוֹצִיא (יְרַמְיָה טו) יְקָר מְזוּלָל כַּפ"י תְּהִיָּה ר"ל מֵאַחַר שְׁפָא לְיִסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ וּכְבָר דְרוֹז"ל (תְּהִלִּים קַלֵּט) וְלִי מַה יִּקְרוּ רַעֲיָה אֵל עַל ר' עֲקִיבָא שְׁדַבְרִים שְׁלֵא נִגְלוּ לְמַנְשָׁה מְסִינִי נִגְלוּ לר' עֲקִיבָא וְהוֹצִיאוּ חַז"ל זֶה מְלִשׁוֹן יְקָר שְׁהוּא נְדַרְשׁ (בְּמַגִּילָה טז) ע"ז (אֶסְתֵּר ח) שְׁמַחָה וְשִׁשׁוֹן וַיִּקָּר זֶה תְּפִילִין וְכִשְׁהַגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִילִין זַעַק זַעֲקָה גְדוּלָּה כִּי שָׁם מָקוֹם לְתַקְוָה קַלְקוּל הַבָּל וְרוֹת שְׁתַּפְּסוּ הַמְּדִינִית לְפָנֵי מֹשֶׁה וְכָל יִשְׂרָאֵל.

וְכַשֵּׁם שְׁלֵא מְצָא מֹשֶׁה זְיוּגוֹ (קִהְלֵת ז) אֲשֶׁה בְּכָל אֱלֹהִים לֹא מְצָאתִי עַל מֹשֶׁה שְׁהוּא (שָׁם) אָדָם אֶחָד מֵאֱלֹהִים וְלֹא מְצָא זְיוּגוֹ רַק מִמְּדִין כֹּן (נְדָרִים) לֹא מְצָא הוּא זְיוּגוֹ רַק בֵּין הַחֻוּחִים אַחַר שְׁנַתְּגִינְיָה גַם לְפִי זֶה אֶמְרָה דְּבוּרָה (שׁוֹפְטִים ה) רֹכְבֵי אֲתָנוּת צְחֻרוֹת יוֹשְׁבֵי עַל מְדִין קָרִי בִּיהַ עַל מְדִין בַּת יִתְרוֹ מִי הָיְתָה לָּהּ וְע"ז הָיְתָה הַתְּשׁוּעָה ע"י יַעֲלֵ (שָׁם) מַג"ן אִם יִרְאֶה וְרוֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֱלֹהִים יְהִי רַעֲנָא לְפָנֵי רַעֲנָא דְרַעֲוּוֹן שְׁיִהִיו אָמְרֵי לְרַצּוֹן: מֵלֶאֱדָה י"י אֲשֶׁר עָמַד בְּדַרְךָ לְשִׁטָּן לוֹ וְא' כִּי יִרְט הַדְרָךְ לְנִגְדֵי וְאֵרֹז"ל בְּמִדְרָשׁ יִר"ט ב"אֵת ב"ש מ"גוֹן וְהַעֲנִין שְׁיִשׁ מְרוֹז"ל שְׁאֹמְרִים שְׁזַה הַמְּלֶאֱךָ הִיָּה מֵלֶאֱכֹו שְׁל אַבְרָהָם מִיְכָאֵל וַי"א יִצְחָק שְׁהוּא גְבַרִיאֵל וַי"א נֹרִיאֵל יַעֲקֹב וְשְׁלִשְׁתָּן אֵימְתָּהוּ בִּיהַ כִּי פְנָחַס נִתְּלַבֵּשׁ בַּג' גְּוֹנִין אֵלוֹ וּמְרוֹמְזִין בְּתִיבַת פְּנָחַס כ"ן יח"ס י"רַק ח"וֹר ס"וּמַק וּבִר"מ מְפָרֵשׁ פ"ני ח"ס שְׁהוֹן תְּרִין אֲוֹרְזִילִי בֵּא' חט"ף מ' שְׁל מוֹת וּבְשִׁנֵי חֲטָף ו' שְׁל מוֹת וְהֵם תְּרִין גְּוֹנִין חֲנוּר יִרַק קֶאֱמִים בְּדִינָא וְנִתְּלַבֵּשׁ בְּיִצְחָק הָרִי ג' גְּוֹנִין אֵלוֹ מְרוֹמְזִין בִּר"ת א"ם י"רֵאֵה וְרוֹמַח אִי"ו א"בְּרָהֶם י"צֻחַק וְיַעֲקֹב.

וַיִּקְחָ רַמַּח בְּיָדוֹ וְעָשָׂה נִקְמַת הַשָּׁם ע"י רַמ"ח תְּיַבֵּין שְׁל ק"ש וְחֲטָף מ' שְׁהִיָּתָה עֲלֵיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל מֵלֶאֱהָ דָם טָאָס (שָׁם) מִיָּם שְׁאֵל חֲלָב נִתְּנָה וְאָמַר הַיֵּשׁ פַּה אִישׁ בְּסוּד וְהִנֵּה אִישׁ מְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל בָּא לְכֹן בָּאוּ אִז מ' אֱלֹהִים מִיִּשְׂרָאֵל לְבַטֵּל מ' שְׁל מוֹת כַּאֲשֶׁר עָמְדָה בִּימֵי פְנָחַס עֲלֵיָּהוּ וְנִרְמָז ג"כ בְּיַחְדוּד שְׁל אֲש"ל זֶה אַבְרָהָם אָבִינוּ נִטְעָה אֲש"ל וְחֲבַר סָפֵר: יִצִּירָה בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית יב) הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן כִּהְיָה דְרַבִּינָא וְרַב אִוְשַׁעֲיָא (סְנֵהֲדֵרִין סה) בְּכָל עָרֵב שִׁבְתָּ עֶסְקוּ בְּסָפֵר יִצִּירָה וְאִיבְרִי עֲגִלָּא תִלְתָּא (מְשָׁלִי לֹא) וְתוֹרַת חֲסֵד עַל לְשׁוֹנָה וְאַח"כּ בָּא ר' עֲקִיבָא וְסָדֵר אֵת מִשְׁנַת סָפֵר: יִצִּירָה סוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ לְכֹן אָמַר וְאֶתְבַּרְרִי בֵּא"שׁ לְזֶה בִּימֵי סִיכְרָא וְכֹן (מֵלֶאֱכִי ג) הִנֵּה א"נְכִי ש"וֹלַח ל"כֵם ג"כ רֵאשִׁי אֲתָנוּן נִרְמָז א"שׁ לְזֶה שְׁנַטְעָה אַבְרָהָם קְדָמָאָה לְגִיּוּרִין וְכָל יוֹמָא דְהוּהָ בְּחֶרֶן הָיָה מְבַרֵר נִיּוּצוֹת טְהוּרוֹת שְׁל גְרִים עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְעַל זֶה אֲשֶׁל נִטְעָה מְבַאָר שְׁבַע (מְשָׁלִי כד) שְׁבַע יְפוּל צְדִיק וְקָם (הוֹשַׁע ו) בִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְוִמְנוּ וְנִחְזִיָּה לְפָנֵינוּ וּלְפִי דְבַרִי הַקְּדָמוֹנִים (ד"ה א יב) וּמְבַנֵּי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי בִינ"ה לְעֵתִים בְּסוּד אֱל"ף בִּינָה כִּי זָכָה לְאוֹתוֹ יַחְדוּד וְע"כ אָמְרוּ (בְּיוֹמָא דָּף כז) לֹא מְצִינוּ צוּרְבָא מְרַבְּנֵן דְּאוּרִי אֱלָא מְלוּי אוּ מִיִּשְׁשַׁכָּר כִּי אֵלוֹ הַשְּׁנִים הִמָּה מִיְסוּד תּוֹרָה שְׁבַע"פ פִּינָחַס הוּא אֵלֶיהוּ (שְׁמוֹת ד) הוּא יְהִי לָּהּ לְפָה שְׁהִי מְשַׁבֵּט לוּי אוּ ר"ע שְׁהִיָּה מְשַׁבֵּט יִשְׁשַׁכָּר: וְכֹן אָמְרִינוּ בְּעִירוּבֵינוּ (דָּף קב) אֵר' יוֹחֲנָן כָּל אֲשֶׁה שְׁתוּבְעַת אֵת בְּעֵלָהּ לְדַבֵּר מְצָנָה יוֹצְאִים בְּנִים מְמָנָה כִּיִּשְׁשַׁכָּר וְהִנֵּה לֹאָה יִצְאָת לְקֶרְאָת יַעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית ל) וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בְּלִילָה הוּא וְכֹן בְּכָאֵן וְעַל הַצְּדָקָת אֲשֶׁר נִשְׁתַּבַּחַת יוֹתֵר מֵאַמְהוֹת שְׁלָנוּ יִצְאָת לְקֶרְאָתוֹ (שׁוֹפְטִי ד) סוּרָה אֲדוּנֵי סוּרָה אֵלִי אֵל תִּירָא וַיִּסַּר אֵלֶיהָ

ג"פ לשון סורה על הניצוץ שיִדְעָה הצדקת להוציא (יִרְמֵ' טו) יָקָר מְזוּלָל וז"ס (שופטים ה) ותכסהו בשמיכה שיִדְעָה שיצא ממנה מי שמיחד כ"ה שְעָרִים עֲלִיוֹנִים ז"ס (שם) ויפול כל מתנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אח"ד ר"ל שלא נשאר סיסרא באותו הבריחה עד שהוציא אח"ד שיצאת נשמתו באחד ז"ס (שם) ויִרְדָּ סִסְרָא מֵעַל הַמְרַכְבָּה ויָנֵס בְּרַגְלָיו שְאוֹתוֹ הַנִּיֶסָה שְכָרַח הַיְתָה הַפְּנוּנָה שְכָבִין (שם) רַגְלֵיהָ פָרַע נָפַל לְכֹן אָמַר עוֹד פָּעַם אַחֲרַת (שם ד) וְסִסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל אֶהֱל יַעַל חֲלִילָה לְהֶאֱמִין שִׁיְהִיָּה אוֹת א' שְפַת יִתֵּר בְּדַבְרֵי נְבִיאִים ק"ו תִּיבָה שְלִימָה אֲבָל רָזָא דָא אֲתִי לְאַשְמַעֲיָנוּ (שם) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְקִינִי מַעַט מִיָּם כִּי צָמְתִי חֶסֶר א' כְּתִיב כִּי בְשָׁבִיל אוֹתוֹ חֶסֶרֹן א"לף שְהַשְׁלִים (קִהְלֵת ז) אָדָם א' מֵאֶלֶף בְּסוֹף יָמָיו (שופטים ד) וַתִּפְתַּח אֶת נֹאד הַחֶלֶב בְּכָאן הָאֶלֶף יִתִּירָה כִּי הַשְׁלִים חֶקוֹ בֵּא' וַתִּשְׁקָהוּ וַתִּכְסֶהוּ בְזָה וְעוֹז"א (שם) ה"יש פ"ה בְּגִי רב"י ע"קִיבֵא בֵּא' י"ש פ"ה וְה' הִיא שִׁמּוּשִׁית גַּם רָמְזוּ יֵשׁ פֶּה שְהוּא סוּד תוֹרָה שֶׁבַע"פ כִּמ"ש גְּבִי פִנְחָס שְהוּא אֵלֶיהוּ הוּא יְהִיָּה לָהּ לִפ"ה (שם) הַיֵּשׁ פ"ה אִישׁ לְדַבְרֵי הָאָר"י ו"ל וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּרְוִיְהוּ אִיתְנָהוּ כִּי ק"ל אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ דֵּא"ח כִּי נוֹכַח לוֹמַר שְהִיָּה כְלוּל מְכֻלָּהוּ כְמוֹ שְפִנְחָס הוּא אֵלֶיהוּ וּמְדִיָּנִין עֲלָיו (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פ' עֵא) מֵאִינ' שְכָט הוּא קִצְתָן אוֹמְרִים מִשְכָּט גָּד וּקִצְתָן אוֹמְרִי מִשְכָּט בְּנִימִין וּקִצְתָן אוֹמְרִים שְהוּא פִנְחָס כְּהֵן מִשְכָּט לֹוי וְהוּא בְעֶצְמוֹ א' רַבּוּתִי לְכוּ וּבִקְשׁוּ בְד"ה וַתִּמְצְאוּ שְאֵנִי מִבְּנֵי בְנֵיָה שֶׁל רַחֵל מִבְּנִימִין וְכוּלָּהוּ אֶמֶת וּקְשׁוּט שִׁישׁ לְכָל אֵלּוֹ הַשְכָּטִים חֶלֶק בּוֹ וְכֹן אָנִי אוֹמֵר עַל הַקְרַח הַזֶּה שְאָמַר עֲלָיו בֶּן עֲזַאי כָּל חֶכְמֵי וְכוּ' וּמְכַרְשׁ בִּס' ע"מ שְלִכְבוּד גְדוֹל (בְּכוֹרוֹת נוז) כִּיּוֹן אֶת חֲמִיו כִּי נִשָּׂא אֶת בֵּתוֹ כְּדָאֵמַר (בְּכַתּוּבוֹת דף סג) בְּבַת כִּלְבָּא שְבוּעָה כְּעוֹבְדָא דְאֵמָא כֹּן עוֹבְדָא דְבַרְתָּא וְכִמ"ש הַתּוֹס' ע"ש סוֹף מֵאֶמֶר חִיקוֹר דִּין וְעַל אוֹתוֹ רֵאשׁ שְכַתְּבֵי הַרְבַּ שָׁם עַל (תְּהִלִּים קי) מַחֲזֵר רֵאשׁ שְרֵאשׁ שֶׁל עֲשׂוֹ מוֹנָח בְּעֵיטְפוֹי דִּי צַחֲקָה בְּתוֹף הַקְדוּשָׁה אַע"פ שְחֻשִׁים כֹּן דֵּן מַחָה בְּקוֹלְפָּא וְכֹן גְּבִי סִסְרָא נֶאֱמַר (שופטים ה) מְחַצָּה רֵאשׁוּ.

ולוֹלֵי דְמִסְתַּפִּינָא אֲמִינָא שְהִיָּה הוֹלָף מְדַחֵי אֶל דְחֵי כְּפִדוּעַ מִי שְאִינּוּ מְשַׁמֵּר בְּרִיתוֹ מְחַצֵּר חֶקְלָא מִן דוּמָם אֶל צוּמָח מִן צוּמָח אֶל חֵי בִלְתֵי מְדַבֵּר וְלִכֹּן רָמְזוּ חו"ל בְּתִיבַת (מְשָׁלִי ל) זְרִזִיר מְתַנִּים אַף שְחֻשְׁבוּ אוֹתָם בְּעִילוֹת כְּמִנְיָן זְרִזִיר לְכֹן בָּא בְּחִבּוּרָה מִן זְרִזִיר שְלֵא לְחַנְּם הֶלֶף אֶצֶל עוֹרֵב אֶלָּא מִפְּנֵי שְהוּא מִינּוּ וּמִן הָעוֹף הַזֶּה הֶלֶף לְבַהֲמָה (שם) אוֹ תִישׁ וּמְלָף אֶלְקוּם עֲמוֹ שְהִיָּה בְעֶזְרוֹ עַד שְהַעֲמִידוּ מִמִּיץ הַחֶלֶב ז"ס שְכַתּוּב מִיַּד פְּסוּק (שם) כִּי מִיץ חֶלֶב יוֹצִיא חֶמְאָה כִּי מִיָּם שְאֵל חֶלֶב נִתְּנָה וּמִן אוֹתוֹ חֶלֶב יֵצֵא לָנוּ חֶמְאָה וְהוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל שְהַתְחַלַּת הַחִיצוֹנִים הוּא אַף כְּאֶשֶׁר מְצִינּוּ שְהִיא הַקּוֹפֵץ בְּרֵאשׁ דְּבַרֵי הַנְּחָשׁ ז"ס (שם) וּמִיץ אַף יוֹצִיא דָם וְכֹן הֶמֶן פֶּתַח בְּאֵף וְכֹן מִבְּנֵי בְנָיו שֶׁל הֶמֶן הִיָּה שְמַעְיָה אֲבַטְלִיוֹן.

רב שְמוּאֵל בֵּר שִׁילָא מְסַנְחֵרֵב וּמִבְּנֵי בְנָיו שֶׁל גִּירוֹן קִיסָר הוּא ר' מֵאִיר מִיץ א"פִּיָּם י"וֹצִיא רִי"ב אֶל תְּכַנְיָסוֹ תְלַמִּידֵי ר' מֵאִיר לְכָאן כִּי קַנְטְרָנִין הֵם בְּהַלְכָה וְלִית לָהּ מִילָה דְלֵא אִיתְרַמִּיז בְּאוֹרֵייתָא וְע"ז אָמַר פְּנִי זָה (שם) שְמַמִּית בְּיָדִים תַּתְּפֹשׁ וְהִיא בְּהִיכְלֵי הַמְּלָף שְגַם הַקְלִיפָה תַתְּפֹשׁ בְּיָדֶיהָ מְצִירוֹף לְצִירוֹף עַד שְהִיא בְּאָה ב"כ בְּהִיכַל הַמְּלָף וְהַפְלֵל שְבָאוֹתוֹ הַדוֹר חָזְרוּ (שם כד) וְעַלָּה כְלוּ קַמְשׁוֹנִים כּוֹשֵׁן רְשָעִתִּים עוֹשֶׂה שְׁתִּי רְשָעִיוֹת בִּימֵי יַעֲקֹב וּבִימֵי מִשָּׁה שְהוּא בְלַעַם הוּא לְכֹן גַּם מְבַלֵּק הִיָּה עֲגָלוֹן מְלָף מוֹאֵב גַּם סִסְרָא הִיָּה אֶז חֲרָשֶׁת הַגּוֹיִם לְהִי' עָרַב עַל אֲוִקְלָסִין הֵרֵאשׁוּנִי' לְהִנָּה סוּד (שופטים

ה) יָדָה לִיתִד תְּשַׁלְּחָנָה בְּגִימ' זרז"ר לְתַמְנן אוֹתוֹ זרז"ר רַע יְרוּעַ כִּי עָרַב זָר עַל מְקַבֵּל גָּרִים רָעָה אַחַר רָעָה תָּבֵא עַד שִׁיִּצְרוּף וַיִּנְזַק גַּם לְעָרְבָא שְׁנַעֲשֶׂה נַחַל קִישׁוֹן עָרַב קָבֵלן ז"ש נַחַל קְדוּמִים וּלְתוֹקְעֵי עֲצָמוֹ בְּדָבָר הַלְכָה שְׁפִלְפוּל גְּדוּל הָיָה בָּא מִהַלְכָה שְׁנַשְׁפָּחָה מְפֹל יִשְׂרָאֵל אַף מִמַּשָּׂה עַד שָׁקַם בְּעַד הַרְנוּמַח שְׁפִסְקוּ קְרִינָא דְאַגְרָתָא לִיהוּי פְּרִוּוֹנָא וְנֹכָה לְהִיּוֹת פְּרִוּוֹנָא כָּל יָמֵי עוֹלָם ז"ש (תְּהֵלִים קו) וַיַּעֲמֹד פְּנַחֶס וַיִּפְלַל הוּא פֶּסֶק הַדִּין לְעֲצָמוֹ וְתַקַּע עֲצָמוֹ לְדָבָר הַלְכָה אֲבָל (מִשְׁלֵי יא) רַע יְרוּעַ רָעָה אַחַר רָעָה הַוָּצָרְכוֹ לְזַפֵּךְ לְצָרָף (תְּהֵלִים לד) רַבּוֹת רַעוֹת צָדִיק עַד שָׁבָא עַל עוֹמֵד (שָׁם) וּמִפְּנֵלְם יִצְיִלְנוּ י"י אֲבָל (שָׁם) תְּמוֹתַת רַשָּׁע רָעָה א' וְהַפֵּל עוֹשֶׂה הַקַּב"ה (שָׁם) פּוֹדֶה י"י אֶת נַפְשׁ עֲבָדָיו וְהוּא נַפְשׁוֹ שֶׁל ר"ע גַּם עָלָיו נִחְלָקוּ מִי הוּא כֵּן עַל יוֹנָה בֶּן אֲמִיתִי שֶׁהוּא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף "ב'ס'א'ר (וּבַמְדָרָשׁ פ' וַיְחִי) הַדִּין א' יוֹנָה מִן זְבוּלוֹן (בְּרֵאשִׁית מַט) וַיִּרְכָּתוּ עַל צִדּוֹן הַדִּין א' מִשָּׁל אֲשֶׁר וְהַדִּין א' שֶׁהוּא בֶּן הַצָּרְפִית וְגוֹיָה הָיְתָה וּבְפָרְקֵי ר"א הַגְּדוּל וְתוֹסֶפֶת בַּפ' הַמְקַבֵּל שֶׁהוּא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וְכוּלְהוּ קִשְׁוֹט וְהָכִי נָמִי דְכִנּוּתָהּ: הַדָּרוֹן לְגִידוֹן דִּינֵן שְׁבַסְפָּר אָמַר (תְּהֵלִים לו) מַה יִּקָּר חֲסֵדָה אֱלֹקִים עַל ר"ע כִּי הוּא הוֹצִיא (יִרְמְי' טו) יִקָּר מְזוּלָל בְּגִימְטְרִי' סוּד תוֹרָה שְׁבַע"פ (מִשְׁלֵי ל) וְאִם זְמוּת יָד לַפ"ה שְׁבַע"ה עֲשֶׂתָה בֵּית יָד לְתוֹרָה שְׁבַע"פ (שׁוֹפְטִים ה) יָדָה לִ"י תִּתֵּן תְּשַׁלְּחָנָה מִנֵּין ה"אָבוֹת כ"ד סַפְרֵי"ם (תְּהֵלִים לו) מִקוּ"ר חֵי"י"ם כּוֹלָא חַד לְכֵן מֵיָד אַחַר הַפְּסוּק (שָׁם) מַה יִּקָּר חֲסֵדָה הַבְּדָרָשׁ עַל ר"ע (שָׁם קַלֵּט) מַה יִּקְרוּ רַעֲיָה אָמַר (שָׁם לו) מִשׁוּף חֲסֵדָה לִיְנֻדְעָה עֲמָה מְקוּר חֵי"ם בְּאוֹרָה בְּאוֹרָה אֹר (שָׁם צז) אֹר זְרוּעַ לְצָדִיק (שָׁם לו) אֵל תְּבוֹאֲנֵי רג"ל גְּאֹנָה וְתִלְחֹץ הָאֲתוֹן רג"ל בְּלַעַם אֵל הַקִּיר רוֹכְבֵי אֲתוֹנוֹת עַל אֲשֶׁר לְחֻצוֹ לְיִשְׂרָאֵל בְּחֻזְקָה בְּחַרוּפִין וּבְגִידוּפִין לְכֵן נִלְקָה מִן הַשָּׁמַיִם שְׁלַחְמוֹ הַכּוֹכָבִים רָזָא עֲלָאָה כִּי כָּל מְשֻׁנָּה אֵלִיבָא דר"ע כִּי הוּא בְּגִימְטָה: ב"א ל"עֲקוּר ע"טֶרֶת מ"טֶטְרוֹן שְׁמַתְפְּלוּתִיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה עֲטָרוֹת וְהוּא רָעָה לְבַטֵּל מְאָה בְּרַכּוֹת מַה שֶׁתִּיקֵן דוּד שִׁיִּצָּא מִבְּלֶק שֶׁהִיא רוֹת הַמוֹאֲבִיָּה בְּתוֹ שֶׁל עֲגֻלוֹן זֶה שֶׁאָמַר בְּלֶק אָרָה לִי דִיִּיקָא שִׁיִּקְלָל אֶת עֲצָמוֹ כִּי עֲצוּם הוּא מִמְּנֵי ר"ל עֲצָמוֹתֵי שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא מְלֶךְ דוּד בָּא מִמְּנֵוּ לְפִי שְׁדוּד נִקְרָא אַרִי' לְכֵן אָמַר אַר"ה ל"י בְּהִיפּוּף אוֹתִיוֹת לַאֲרִי"ה דְחִמָּא לַאֲרִי' תִּקְיָא דְנִפְיָק מִיְנִיָּה וְרָעָה לְנִפּוֹת לִידָא חֲדָא שְׁכֵן דוּד (שְׁמוּאֵל א טז) מוֹגֵן בְּיָדוֹ אָמַר בְּגַמ' (שָׁם ב כג) נָאִם הַגְּבַר הוּקַם עַל תִּיקֵן דוּד מְאָה בְּרַכּוֹת כְּמִנֵּין ע"ל וְזֶה נִרְמַז בְּשֵׁם בְּלַעַם תִּמְן ע"ל נִשְׁתַּיִרוּ אֲתוֹנוֹן מ"ב נוֹטְרִיקוֹן מ"א אה ב"רַכּוֹת ע"ל לְבַטֵּל מ"א אה ב"רַכּוֹת ע"ל לְהַ ל"ה הַקְרִיב מ"ב לְזֶה אָמַר וְאֵדַע מ"ה יוֹסִיף ה' דָּבָר עֲמִי מִכָּאן הוֹדָה כְּסִיל בְּפִיו שִׁיִּשְׂרָאֵל יִתְבָּרְכוּ מַה טוֹבוֹ אֲוִהֲלָה יַעֲקֹב עַל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שְׁנַרְמַז בְּמֵלֶת (דְּבָרִים י) מ"ה אֵל תִּקְרִי מַה אֵלָא מְאָה וְכֵן אָמַר מַה אֵקֵב לֹא קֵבָה אֵל וּבְמֵלֶת אֵקֵב נִרְמַז ג' עֲנִינִים שֶׁהֵן (אִיּוֹב לו) אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאָס ר"ל שְׁצָרִיף לְהַתְפַּלֵּל בְּרַבִּים וְאִז שָׁם שֶׁל אֵל מִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם בְּסוּד (תְּהֵלִים פג) אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדַת אֵל עֵדָה שְׁלֵמָה נִקְרָאת עֵדָה עֲשֶׂרָה.

וְהִנֵּה א'ק'ב' הוּא א"מֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא ק' דוֹשָׁה ב"רַכּוֹ אֵלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה צָרִיף לֹמַר בְּעֵדַת אֵל שֶׁהִיא חוֹשְׁבֵן עֲשֶׂרָה וְעָלָיו נִאָּמַר לֹא תִקַּב אֵל הֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאָס הֵן עִם לְבַד"ד יִשְׁכּוֹן שֶׁהוּא מִנֵּין בַּד"ד שֶׁהֵם עֲשֶׂרָה מְדַרְיָגוֹת נוֹטְרִיקוֹן ב"א לְבַטֵּל ע"שֶׁרָה מ"דְרִיגוֹת גַּם אָמַר בְּלֶק לְכָה נָא בַה' עַל ע' שָׁרִים שֶׁל מִטְטְרוֹן שֶׁהֵם נִחְלָקִין לְהַ יְדוֹת שְׁכֵן ה' פְּעָמִים י"ד עוֹלָה ע' מִמְּנֵוּ הָיָה מְתִיָּרָא מוֹאֲב שֶׁאָמַר כִּי רַב הוּא עַל מְטְרוֹן שֶׁהוּא כְּלוּל מִכָּל ע' שָׁרִים כְּמוֹ שְׁמַשָּׂה הוּא לְמַטָּה בְּמְדַרְיָגַת מ"טֶטְרוֹן ש"ר ה"פְּנִיִם שְׁכֵן נוֹטְרִיקוֹן

מ'ש'ה פְּדֵאִיתָא בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בַּפ' פְּנָחַס שְׁלֵא הֵיָה אָדָם מְעוֹלָם שְׁהֵיָה כְּלוּלָמְכָל מְדַרְיָגוֹת כְּמוֹ מִשְׁה דְּאִיתְרַשְׁם בְּשִׁמְא וּכְמוֹ שְׁמִטְרוּ"ן הוּא (קְהֵלֶת ז) אָדָם אָחַד מְאֲלָף שְׁכָן מְטְרוּן שׁוֹר הַפְּנִים גִּי' אֲלָף חֶסֶר א' וְעֲלִיו אָמַר (אִיּוֹב לֵג) אִם יֵשׁ עֲלָיו מְלֶאֶךָ מְלִיץ אָחַד מִן אֲלָף שְׁהוּא מְטְרוּ"ן בְּגִימְטְרִי' ש"ר צבאו"ת פֶּן ג"כ בְּסִיטְרָא אֲחֵרָא הֵיָתָה יְנִיקַת בְּלַעַם מֵר"ב חוֹב"ל ש"ל עֲשׂוֹ לְכֹן שְׁלַח אַחַר בְּלַעַם וְהוּא בְּאוֹמוֹת הָעוֹלָם לְקַבֵּל מִשְׁה וְכֹן הֵיָתָה עֲנִינּוֹ עֲנִין עִם שִׁכְב"ת זר"ע שְׁהוּא ג"כ בְּגִימְטְרִיָא אֲלָף חֶסֶר אָחַד שְׁהֵיָה עֲנִינּוֹ עִם אֲלָף יְאוּרִים חֶסֶר א' כְּמִבְּנֵי אֲרָא בַּפ' נֶאֱרָא וְלְכֹן אָמַר בְּלֶק לְכָה נָא אָרְה לִי מְלִשׁוֹן יְאוּרִים גְּבִי מִשְׁה אֲתָמַר (אִיּוֹב כח) בְּצוּרַת יְאוּרִים בְּקַע וְכָל יְקַר רְאֲתָה עֵינּוֹ וּבְמַלְת צוּרַת נְרַמְזוּ בּוֹ כָּל כּוֹחוֹת שְׁל בְּלַעַם שְׁכָן מִלּוּי בַלַע"ם בְּגִימְטְרִיָא צוּר"ת וְעֲלִיו קָאָמַר וְאֲתָן צוּרַת שְׁל יְאוּרִים שְׁהֵם אֲלָף חֶסֶר חַד הָרִי בַּק"ע וְהַכְּנִיעַ אוֹתָם מִשְׁה.

בְּבַלַעַם כְּתִיב וַיִּקַּר וְהוּא חֶסֶר א' אָבֵל בְּמִשְׁה וְכָל יְקַר רְאֲתָה עֵינּוֹ אָבֵל בְּבַלַעַם כְּתִיב שְׁתוּם הָעֵינַן: וְהִנֵּה מְזֻמּוֹר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת שְׁאָמַר יַעֲקֹב כְּשֶׁרָאָה עֲנִין אֲתַחֲבֵרוּתָא שְׁל בְּלֶק וּבְלַעַם שְׁהוּא כְּעֲנִין שְׁוֹתְפֶתָה כָּל סַמָּא"ל וְסִיעֲתוֹ בְּרַקִיעַ בְּעִיטָא חֶדָא עַל יִשְׂרָאֵל וּכְמוֹ שְׁעֲשׂוֹ כָּל עֲנִינּוֹ שְׁעֲשׂוֹ עִם יַעֲקֹב הוּא בְּאֲתַחֲבֵרוּתָא שְׁל סַמָּאֵל בְּרַקִיעַ וּכְמוֹ שְׁאָמַר יַעֲקֹב אוֹתוֹ מְזֻמּוֹר כְּשֶׁקִּיבֵל אֶת הַבְּרָכוֹת מִיִּצְחָק אָבִיו שְׁאָז בָּא סַמָּאֵל עִם עֲשׂוֹ וַיַּעֲקֹב בָּא עִם מִיכָאֵל שׁוֹר הַגְּדוֹל שְׁהוּא שׁוֹר שְׁל יִשְׂרָאֵל ע"ז אָמַר וַיִּרְא בְּלֶק אֵה כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל סָבָא הוּא יַעֲקֹב לְאֲמֹרֵי הוּא עֲשׂוֹ כְּשֶׁלְּקַח יַעֲקֹב הַבְּרָכוֹת אֲזַן נְכֻסֵּס מִיכָאֵל עִמּוֹ עַל זֶה אָמַר וַיִּגַּר מוֹאֵב מֵאוּ"ד עַל שֵׁם (בְּרַאשִׁית כז) וַיִּחַרְד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדוֹלָה מְאֹד כִּי רַב הוּא עַל הַשׁוֹר הַגְּדוֹל מִיכָאֵל שְׁהוּא רַב עַל כָּל מְלֶאכִי וְלְכֹן שְׁלַח אַחַר בְּלַעַם שְׁהוּא יוֹדַע דַּעַת עֲלִיוֹן שְׁהוּא רַב הַחוּבֵל רַבֵּן שְׁל מַחֲבֵלֵי כְּרָמִים עַל פֶּן אָמַר לְכָה נָא אָרְה לִי עַל מִיכָאֵל שְׁהוּא פְּנֵי אַרְי' מִן הֵימִין וּלְפִי שְׁגַבְרִיאֵל הוּא מְהַשְׁמָאֵל פְּנֵי שׁוֹר הֵיָה מְתִיבִירָא מִן גְּבַרִיאֵל שְׁנַעֲשֵׂה לּוֹ לְאוֹיֵב בְּשַׁעֲהָ שְׁאָמַר אוֹי לָהּ מוֹאֵב שְׁיִצָּא שְׁלֵהֲבוּתָא דְאַשָּׂא מִן גְּבַרִיאֵל שְׁהוּא פְּנֵי שׁוֹר לְכֹן אָמַר עֲלָיו יִלְחֲכוּ אֶת סְבִיבוֹתֵינוּ כְּלַחוּן הַשׁוֹר ר"ל כְּמוֹ שְׁהַחֲרִיב גְּבַרִיאֵל בְּשִׁלְהַבוּתָא דִּילְקָה אֶת מוֹאֵב כֹּן יִלְחֲוּ אֶת כּוֹלָם וְעֲלָיו קָאָמַר וְהוּא יוֹשֵׁב מְמוּלֵי וְהוּ"א יוֹש"ב גִּימְטְרִי' מְלֵא"ךְ גְּבַרִיאֵל עִם הַכּוֹלָל וְאִם חֶסֶר ו' הִיא בְּגִי' חַכ"ם הַרְזִי"ם וּבְנָא"ו שְׁל וְהוּא גִימְטְרִי' מִיטְרוּ"ן בִּי' מְמוּלֵי מְלֵא בְּגִימ' כֹּן יִרַד וְהִנֵּה עַל גְּבַרִיאֵל אָמַר וְהוּא אוֹתוֹ מְלֶאֶךָ שְׁהוּא יוֹשֵׁב מְמוּלֵי לְהַכְרִיתָנִי וְאָמַר אוֹי לָהּ מוֹאֵב שְׁיִצְתָה אֲשֶׁ שְׁהוּא גְּבַרִיאֵל וְעַתָּה ו' מוֹסִיף שְׁאָנִי מְתִיבִירָא שַׁע"י מְלֶאֶךָ גְּבַרִיאֵל יִקַּח אֶת שְׁלוֹ מִתַּחַת יָדוֹ וְלְכֹן אַר"ה ל"י בְּגִימְטְרִיָא גְּבַרִיאֵל"ל (מְשֻׁלֵי יח) פִּי כְּסִיל מְחַתָּה לּוֹ שְׁכָן מְלֶאֶךָ ה' שְׁעַמַּד לְשִׁטָּן לּוֹ הֵיָה גְּבַרִיאֵל וַיִּש"ם דַּב"ר בְּפִי"ו ס"ת רַמ"ו עוֹלָה גְּבַרִיאֵל"ל וַיֵּשׁ אוֹמְרִים שְׁהֵיָה מִיכָאֵל כְּנַרְמֵז בְּמַלְת אַר"ה ל"י שְׁהוּא פְּנֵי אַרְי' וּמְמַנּוֹ הֵיָה מְתִיבִירָא בְּצַק וַיִּגַּר מוֹאֵב וַיִּג"ר בְּגִימ' מִיכָאֵל"ל כַּה"ן גְּדוּ"ל וְכֹן פִּי יִרַט הַדְּרָף נְגַדֵי יר"ט בְּגִי' מִיכָאֵל"ל כַּה"ג וּבְדְרָף הַפְּשֻׁט אָמַר ט הַמְּלֶאֶךָ שְׁהוּא רוֹצֵה לְעַקּוֹר אֲנֻמָּה שְׁחֻגְגָתָה ג' רַגְלִים וְנִמְצָא בְּזָה (אִיכָה א) דְרָכֵי צִיּוֹן יְהִי אֲבִילוֹת וְהַדְּרָכִים מְבַקְשִׁים תְּפַקִּידָם וּמְתַרְעֵמִין עַל זֶה שְׁרַצָּה לְקַלְקֵל הַדְּרָכִים לְכֹן יִרַט הַדְּרָף לְנְגַדֵי וַאֲיִכָּא מ"ד שְׁזָה הַמְּלֶאֶךָ הֵיָה מְלֶאכֹו שְׁל יַעֲקֹב שְׁהוּא נוֹרִיאֵל וְהוּא נְרַמְזוּ בְּמַלְת נ"א אַר"ה ל"י שְׁהוּא בְּגִימְטְרִי' נוֹרִיאֵל וְשְׁלִשְׁתָּן אֲמַת שְׁזָה הַמְּלֶאֶךָ הֵיָה כְּלוּל מַג' נְשִׁמוֹת שְׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְנְרַמְזוּ בְּמַלְת יר"ט כַּמ"ש בְּמַדְרַש רַבָּה וְתַנְחוּמָא יר"ט בַּא"ת ב"ש מַג"ן שְׁהוּא מוֹרָה עַל ג' מְלֶאכִים שְׁהֵם מַג' אָבוֹת מִיכָאֵל הוּא מְלֶאֶךָ שְׁל אַבְרָהָם גְּבַרִיאֵל מְלֶאֶךָ

שֶׁל יִצְחָק נֹרְיָאֵל שֶׁל יַעֲקֹב וְהִרְאָה הַמְּלֶאֶךְ בַּג' מְקוֹמוֹת סִימְנֵי אָבוֹת הִרְאָה לוֹ מִתְחִילָה לְקַבֵּל אַבְרָהָם וְתֵלֶךְ בִּשְׂדֵה לְקַבֵּל אַבְרָהָם אַח"כּ יִצְחָק בְּמִשְׁעַל הַפְּרָמִים וְאַח"כּ יַעֲקֹב הוּא מְקוֹם צָר שֶׁהוּא הַמְּמוֹצֵעַ בֵּין שְׁנֵי אֲנֹהֲלִים וְנִחְלָתוּ בְּלֵי מְצָרִים וְאִין לְנִטּוֹת לְיָמִין אוֹ לְשִׂמְאל מֵה שְׂאִין פֶּן אַבְרָהָם נוֹטֵה לְיָמִין וְיִצְחָק לְשִׂמְאל אֲבָל יַעֲקֹב קוֹ הָאֲמֻצְעֵי עוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְעָלְיוֹ קָאָמַר בְּלֻעָם פִּי מְרֵאֵשׁ צוֹרִים אֲרָאֵנוּ שֶׁהוּא רָאָה הַמְּלֶאֶךְ שְׁהִיָּה פְּלוּל מַג' אָבוֹת שְׁנִקְרָאִים צוֹרִים וּלְפִי שְׁבֻלְעָם הִלָּךְ עִם תְּרִין בְּנָיִן דִּילְיָה שְׁהֵם יוֹנֵס וְיוֹמְבְּרוּס פְּדַמְתְּרָגוּם יוֹנְתָן בֶּן עֲזִיָּאֵל ע"פ וְשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ שְׁהֵם תְּרִין בְּנָיִן דִּילְיָה וְהוּא מְבִנְיָאָר בְּזוֹ הַפ' שְׁבֻלְעָם הִיָּה יוֹדֵעַ הֵיכָן הָרוּחוֹת שֶׁל בְּנָיו שְׁמַתוֹ וְנִהְרָגוּ אַחַר עֲשִׂיָּית עֲגָל וְעָלִיָּהֶם קָאָמַר (שְׁמוֹת לֵב) כְּשֶׁלִּישֵׁת אֶלְפֵי אִישׁ וְהִקְשָׁה בְּזוֹהַר וְהִלָּא פְּמָה חֲנוּשְׁבָּנִין רְבָרְבִין הָוָה יָדַע אֲבָל עַל יוֹנֵס וְיוֹמְבְּרָס קָאָמַר שְׁהִיו חֲשׁוּבִין כַּג' אֶלְפֵי אִישׁ וְעָלִיָּהֶם אֲתָמַר בְּשַׁעַת יְצִיאַת מְצָרִים (שָׁם יָד) וְשְׁלִישִׁים עַל כֹּהֵל שְׁהֵן תֵּלֶת דְּרָגִין לְקַבֵּל ג' דְּרָגִין שֶׁל קְדוּשָׁה שְׁהֵם נִיסַע וְיָבֵא וְיֵט ג' רְתִיכִין שֶׁל אָבוֹת שְׁהֵם לְקַבֵּל מַג"ן מ"יכָאֵל ג"ב רִיאֵל נ"ו רִיאֵל וּבְקִלְפָה מְשַׁחִית א"ף ח"מָה מ"ים א"חֲרוֹנִים ח"וּבָה לְכֹן לְקַח בְּלֻעָם שְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ שְׁהִיָּה ג"כ תֵּלֶת דְּרָגִין וְלְכֹן מִתְנַרְץ גְּבִי אַבְרָהָם אָמַר (בְּרֵאשִׁית כֵּב) שְׁנֵי נְעָרָיו אֲתוּ בֵּא וּבְבֻלְעָם אָמַר וְשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ בַע' וְסִי כְּשִׁמּוֹ פֶּן הוּא ר"ל בְּלֻעָם כּוֹתְבִין אוֹתוֹ בַע' אֲתָמַר גְּבִי עִמּוֹ בַע' אַבְרָהָם כּוֹתְבִין בֵּא' אֲתָמַר גְּבִי אֲתוּ בֵּא' וְהַסּוּד לְפִי שְׁאַבְרָהָם עֲשָׂה מַע' שֶׁל (שָׁם ג) כְּתוּבוֹת עוֹר א' אֲבָל בְּלֻעָם (מְשָׁלִי טז) וְנִרְגָן מְפָרִיד אֶלּוּף וְהַגְּבִיר כַּח ע' קְלִיפּוֹת וְהִיָּה אַבְרָהָם הוּא בְּקִדּוּשָׁה נְרַמְזוּ אֲצֵלוֹ ד' חִיּוֹת הַקּוֹדֵשׁ א"ת ש"נִי נ"עֵרִיו א"תו תְּסַתְּפֵל בְּרֵאשִׁי אֲתוֹנוֹן תְּמַצָּא א"דָם ש"וֹר נ"שֵׁר אֵרִי אֲבָל בְּבֻלְעָם ש"נִי נ"עֵרִיו ע"מו ר"ת ע"שֵׁן ש"רָף ע"קֶרֶב נ"חֲשׁ (עֲמוּס א) ע"בֵּרְתוֹ ש"מְרָה נ"צַח וְהוּא סוּד (מְשָׁלִי ל) תַּחַת שְׁלֵשׁ רְגָזָה אֲרָץ ע"בֵּד ש"פְּחָה נ"בֵּל ר"ל (שָׁם) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ (שָׁם) וְשַׁפְּחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ (שָׁם) וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַע לְחֵם וְשִׁלְשַׁתָּם נְרַמְזִין בְּבֻלְעָם שְׁנִתְלַבֵּשׁ בְּעֶבֶד שֶׁהוּא סַמָּא"ל שְׁכֵן בַּלַע"ם בְּגִימ' סַמָּא"ל עִם י"א קוּיְטְרִין שְׁלוֹ שְׁהֵם הֶפֶן עִם י' בְּנָיו גַּם נִתְלַבֵּשׁ בְּבַת זוּגוֹ שְׁהִיא אֲשֶׁת זְנוּנִים וְעָלִיָּה רְמֵז בְּלֶק בְּאוּמְרוֹ וְעָתָה בּו' הַנוֹסָף לְקַבֵּל חֲיִילוֹתֶיהָ שֶׁל לִילִי"ת שְׁהִיא רוֹכֶכֶת עַל ת"פ מַחְנוֹת מַנִּין וְע"תָה לְכָה נָא אָרָה לִי עַלמַדַּת כָּה שְׁהִיא גְּבִירָתָהּ וְרָצָה שְׁתַּבָּא הַשַּׁפְּחָה וְתִירַשׁ גְּבִירָתָהּ וּמִתְחִילָה אָמַר כְּלַחֲנוּךְ הַשּׁוֹר עַל סַמָּאֵל שֶׁהוּא קְדַמָּאָה לְד' אָבוֹת גְּזִיקִין כְּדָאִי בְּזוֹהַר בְּזוֹ הַפ' עַל פְּסוּקָה (זְכָרְיָה ג) יִגְעַר ה' בְּךָ הַשֵּׁטֶן וְגו' תְּרִין גְּעֻרוֹת אֵלוֹ חַד לְדוּמָה וְחַד לְשָׁר שֶׁל גִּיהֶנָם שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ בְּצוֹרֵת שׁוֹר עֵינֵי שָׁם וְתַחַת נָבֵל הוּא בְּלֻעָם שֶׁהוּא גְּלוּלָא שֶׁל נָבֵל כִּי יִשְׁבַע לְחֵם שְׁדָרְשׁוּ עָלְיוֹ (מְשָׁלִי כג) אֵל תִּלְחַם אֶת לְחֵם רַע עֵינֵי שֶׁהוּא בְּלֻעָם אִישׁ רַע בִּלְעֵ"ל בְּגִי בַלַע"ם שְׁהִיָּה שְׁתוּם הָעֵינֵי וְנִמְצָא שֶׁג' שְׁרָגְזָה עָלֵיהֶם אֲרָץ שְׁלִשְׁתָּן מְרוֹמְזִין בֵּר"ת ש"נִי נ"עֵרִיו ע"מו שְׁבִזָּה נִתְלַבֵּשׁ בַּג' דְּרָגִין שֶׁל נְחֹשׁ שְׁרָף עֲקָרָב וְלְכֹן עֲמַד מְלֶאֶךְ י"י כְּנִגְדוֹ שֶׁהוּא הִיָּה נִשְׁמַתָּא שֶׁל פְּנִחַס שְׁנִתְלַבֵּשׁ ג"כ בְּקִשְׁתֵּי שְׁהֵם ג' גְּוֹנִין שְׁהֵם לְקַבֵּלְיָה זָה לְעוֹמֵת זָה כִּי כְּמוֹ שְׁנִתְלַבֵּשׁ הוּא בְּתֵרִין רוּחִין שֶׁל בְּנָיו חַד מְיָמִין וְחַד מְשִׂמְאל וְהוּא בְּאֲמֻצְעָ לְכֹן נִקְרָא (שָׁם כח) אִישׁ ר"ע עֵי"ן שֶׁהוּא בְּלֻעָם שְׁנִרְמְזִין לְסוּף תִּיבּוֹת ש"רָף ע"קֶרֶב נ"חֲשׁ וּבְמִלַּת אִישׁ יֵשׁ בּוֹ נוֹטְרִיקוֹן א"מְצָע י"מִין ש"מָאֵל עָלְיוֹ קָאָמַר גְּבִי יוֹסֵף (שָׁם כ) מִים עֲמוֹקִים עֲצָה בְּלָב אִישׁ מִים הוּא מוֹרָה עַל מִים אַחֲרוֹנִים חוֹבָה שְׁהִיָּתָה שָׁם בְּנִיקְתוֹ שֶׁל בְּלֻעָם וְעָלִיָּהֶם אָמַר בְּלֶק הִנֵּה מ'נְעֻדָה י"י מְכַבּוֹד ר"ת מִי"ם אֲבָל הוּא סֹכֵר שְׁבֻלְעָם הוּא מִים רֵאשׁוֹנִים שְׁהֵם

מַצְוָה מְסִיטְרָא דְקַדְוִשָׁה אֲבָל עֵתָה רְאָה בְּלֶק שֶׁהוּא מִן מַיִם אַחְרוֹנִים חוֹבֵת אֵינוֹן וּבִאֲתֵר דְּחוּבָא אֵינוֹן שְׂרִיָּו וְאֵין מְכַבְּדִין בְּמַיִם אַחְרוֹנִים עַל זֶה אָמַר בְּלֶק אֲמַרְתִּי שְׂאֵתָה וְכָל הָעֲנָנִי שְׂלָהּ הוּא בְּקַדְוִשָׁה וּמַיִם רֵאשׁוֹנִים מְכַבְּדִין בָּהֶם וְאֲמַרְתִּי כְּבֹד אֶפְבְּדָהּ אֲבָל עֵתָה רוּאָה אֲנִי שְׂגַם אֵתָה מְסִטְרָא אַחְרָא מִן מַיִם אַחְרוֹנִים וּבְזֶה מְנַעַף י"י מְכַבֹּד שְׂאֵין מְכַבְּדִין בְּאוֹתוֹ מַיִם וּכְמוֹ שְׂאָמַר ר' עֲקִיבָא (חֲגִיגָה טז) כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְאֲבְנֵי שְׂיֵשׁ טְהוֹר מְפָלֵל דְּאִיפָא טָמֵא נוֹטְרִיקוֹן (יְשַׁעְיָה כד) שְׂ"אֵיהָ י"וֹכַת שְׂ"עַר (שָׁם יג) שְׂ"עִירִים י'רְקָדוּ שְׂ"ם עֲמֻקִּים עַל שֵׁם עֲמֻק הַלֵּב שְׂל בְּלַעַם וּבְלֵב אִישׁ זֶה בְּלַעַם שְׂהִיְתָה יְנִיקְתּוֹ מִן בַּל שְׂל הַבַּל וְעַלְיוֹ קָאָמַר (מְשַׁלֵּי כח) נִבְהַל לַהוֹן אִישׁ רַע עֵין זֶה בְּלַעַם שְׂהִלֵּף לְמַדִּין לִיקַח שְׂכַר עֲצָתוֹ שְׂעַל יְדוֹ נְהַרְגוּ כ"ד אֶלְף (שָׁם) וְלֹא יַדַּע כִּי חֶסֶר יְבֹאֲצוּ כַּמ"ש בַּפ' חֶלֶק גְּמֵלָא בְּעֵי קַרְנָא אוֹדְנָא דְהוּא לִיה גְּזִיזָא מִיְגִיָּה זֶה שְׂאָמַר וְלֹא יַדַּע כִּי חֶסֶר יְבֹאֲצוּ שְׂנַחְסַר מִן הָעוֹלָם וְהַפְתּוֹב רְמַז שְׂמַפְחֵן זֶה זָכָה פְּנַחֶס וְנַעֲשֶׂה פְהוּ כִּי לֹא נִתְכַּהֵן פְּנַחֶס אֲלֵא עַד שְׂהַרְג לְזַמְרֵי נִמְצָא שְׂמֵן עֲצַת בְּלַעַם (ר"ל שְׂהַפְתּוֹב הוּא חֶסֶד בַּד' שֶׁהוּא מִדַּת פְּהוּ): הִנֵּה בְּבֵית רֵאשׁוֹן סִילְק בּוֹ חֶטָא הֶעֱגַל בְּבֵית שְׁנֵי סִילְק חֶטָא מְרַגְלִים וְהוּא כַּמ"ש לֹא אִישׁ אֶל כ"ב הוּא עַל דְּרָף שְׂאָמַר מְשִׁה כְּשֶׁהִתְפַּלֵּל עַל מְרַגְלִים (בְּמַדְבָּר יד) וְהַמְתָּה אוֹתָם כְּאִישׁ אַחַד ר"ל כְּמוֹ שְׂאָר שְׂאָר בְּשָׂר וְדָם שְׂצָרִיף לַעֲשׂוֹת מִיַּד נִקְמָה מְשִׁנֵּי טַעְמִים הָאֶחָד שְׂמָא יְמוֹת הַב' שְׂמָא לְמַחַר לֹא יִהְיֶה לוֹ יְכוּלַת לַעֲשׂוֹת נִקְמָה אֲבָל אֵתָה ה' אֶרְף אֶפִּים תֵּאָרִיף אֶפְרָה בָּהֶם וְהַשִּׁיב הַקַּב"ה (שָׁם) סִלְחֵתִי כְּדַבְּרִיף כִּי ב' טַעְמִים אֵלוּ לֹא שְׂיִיכִים אֲצִלוּ כְּמוֹ בְּבִשָׂר וְדָם כַּמ"ש (יְרֵמְיָה י) וִי"י אֱלֹהִים אָמַת הוּא אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלֵף עוֹלָם אָמַר שְׁנֵי שְׂמוֹת אֵלוּ כְּנֻגַד שְׁנֵי עֲנִינִים אֵלוּ וְה' פִּ אֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנַקְרָאָה זֶה אֱלֹהִים הַבְּטַחְתּוֹ הוּא אָמַת כִּי בְּשָׂר וְדָם מְתִיבֵרָא שְׂמָא יְמוֹת לְכֹן נִקְרָא עַל שֵׁם שְׂל ה' שֶׁהוּא מוֹרָה שֶׁהוּא הִנֵּה הִנֵּה וְיִהְיֶה לְז"א אֱלֹהִים חַיִּים שֶׁהוּא חַי לְעַד כְּנֻגַד שֵׁם שְׂל אֱלֹהִים שַׁב"ו מְתִיבֵרָא שְׂמָא לְמַחַר לֹא יִהִי לוֹ מְשַׁלָּה אוֹ שְׂיִהְיֶה בְּמַקוֹם שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ שֵׁם מְשַׁלָּה לְזֶה אָמַר הַקַּב"ה אֵינוֹ כֹּן שֶׁהוּא מְלֵף עוֹלָם עַל כָּל הָעוֹלָם וְזֶה מוֹרָה ע"ש שְׂל אֱלֹהִים שֶׁהוּא בְּעַל יְכוּלַת לַעֲשׂוֹת גַּם בְּכֹאֵן כְּנֻגַד ב' דְּבָרִים אֵלוּ הַשִּׁיב בְּלַעַם שְׂכַבְר סִילְק הַקַּב"ה עוֹן מְרַגְלִים לְחֹרְבֵן בֵּית שְׁנֵי וְאָמַר לֹא אִישׁ אֶל שְׂאֵין צָרִיף הַקַּב"ה לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ אִישׁ ב"ו שֶׁהוּא מְכַזֵּב וּכְמוֹ כֹּן אָדָם שֶׁהוּא מְתַחַרְט כִּי כֹן אָדָם שְׂצָרִיף לְהַתְחַרְט מְשִׁנֵּי טַעְמִים הָאֶחָד שְׂמָא יְמוֹת לְמַחַר עַל זֶה אָמַר הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה ר"ל הַהוּא בְּשָׂר וְדָם אוֹמֵר דְּבַר וְלֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְפִי שְׂיְמוֹת וְאֵינוֹ מְקַיֵּים גַּם בְּדִבּוֹר מְלִשׁוֹן (בְּרֵאשִׁית מב) דְּבַר אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ אֲתֵנוּ קִשׁוֹת שְׂיֵישׁ לוֹ יְכוּלַת הַיּוֹם וּמַחַר בָּא וְאֵין לוֹ יְכוּלַת ז"ש וְלֹא יְקִימְנוּ שְׂאֵינוֹ יְכוּל לְקַיֵּים מַחְמַת חֶסְרוֹן מְשַׁלְתּוֹ אֲבָל הַקַּב"ה אֵינוֹ כֹּן וְלָכֵן סִילְק הַקַּב"ה וְהָאָרִיף עוֹן מְרַגְלִים עַל חֹרְבֵן בֵּית שְׁנֵי וְלֹא הַבֵּיט אֲנוֹן בְּיַעֲקֹב עֵתָה רַק לְאַחַר זְמַן וְלֹא רְאָה עָמֵל בְּיִשְׂרָאֵל בְּעַת הַזֹּאת שְׂרַצָּה בְּלֶק לְקַלְלֵם עֲבוּר חֶטָא שְׂלָהֶם וְאֵינוֹ כֹּן וְרֵאזִיָּה לְדְבַר שְׂאֵין לָהֶם חֶטָא שְׂהַרִי ה' אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וּכְמוֹ שְׂאָמְרוּ בְּפָרֶק בְּמָה אִשָּׁה (שְׁבַת נו) כָּל הָאוֹמֵר דּוֹד חֶטָא אֵינוֹ אֲלֵא טוֹעָה דְכָתִיב (שְׂמוּאֵל א יח) וְה' עֲמוֹ אֶפְשָׁר שְׂדוֹד חֶטָא וְה' עֲמוֹ וְחֶטָא בָּא עַל יְדוֹ וְהִנֵּה בִּירָף אוֹתָם ג' פְּעָמִים שְׂכֹן ג' פְּעָמִים בְּרַכ"ה בְּגִימְטְרֵי תְרוּעָה ז"ש וְתְרוּעַת מְלֵף בּוֹ וְכֹן קָלְלָה שְׂרַצָּה בְּלַעַם לְקַלְלֵם בַּג' אוֹתִיוֹת בְּרַגַע כְּמִימְרֵיהָ שְׂפִתָּב הַתּוֹסְפוֹת (בְּרַכּוֹת ו) שְׂרַצָּה לּוֹמֵר כַּל"ם וְהַקַּב"ה הִיפָּף הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה וְנַעֲשֶׂה מַל"ך בַּג' פְּעָמִים בִּירָף אוֹתָם שֶׁהוּא בַּג' תְּרוּעָה ז"ש וְתְרוּעַת מְלֵף בּוֹ וּבְפַעַם ג' אָמַר כְּנֻגַד חֶטָא קִרַח שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בְּגִיחָנָם כְּנֻגַד זֶה אָמַר

מה טובו אנהליה יעקב וקחשיב ששה מדריגות פנגד שש מעלות לפסא והם ששה היסודות שית דרגין לנשמתן לגן עדן סוד ששה היכלות בסוד בראשי"ת ב"רא ש"ית דרגין דנשמה ולכן יעקוב מלא בו' על ו' דרגין אילין: מי מנה עפר יעקב.

שפדקו בעגל פסוטות (שמות לב) וישק את בני ישראל וכן אפר פרה פפרה על עגל תבא אמו ותקנח בנה ומספר רובע ישראל דגלים (ב"ק צ) מאן דאמר רחמנא וותרן וותרן בני מעוהי לז"א פי הקב"ה שומר העון לכ"ד דורות הן עם לבדד ישפון שהוא על חורבן (איכה א) איכה ישבה בדד.

וכנגד מרגלים שא' הקב"ה (במדבר יד) ואולם חי אני וימלא פבודי את כל הארץ שהוא ע"ד שאמר משה והמתה אותם כאיש א' וכי איש אתה שמוכרח למות פי מתירא שמה למחר לא יוכל לנקום פי מחר בא ואיננו גם אין בו יכולת לנקום עז"א אלקים חיים ומלך עולם לז"א לא איש אל שמוכרח האיש לכזב פי לא יוכל למלאותמשאלות לבו גם לא אדם הוא ויתנחם פי ההוא אמר ר"ל איש ואדם אומר ולא יעשה פי מחר בא ואיננו ודבר יום זה דבר עמהם קשות והיא מושל ומחר בא ולא יקימנה אין יכולת ושלטון בי"ד לקיים מאמרו אבל י"י אלקים אמת.

ונגד בני קרח אמר מה טובו אנהליה יעקב אף שקרח יושב בשער גיהנם אבל מה טובו אנהליה יעקב שהם יושבים בנחלים עלי מים פן הם יושבים במעין גנים באר מים חיים וגו' וחושב ו' מיני גן שיש לצדיקים בעולם הבא: וע"ז הדרה מאמר בונה פר' בחוקותי (מ"ב ו) עמי זכר נא מה יעז.

ג' מקומות של אבות הראה לו המלאך יר"ט ב"את ב"ש מג"ן בתפלת שחרית יבא ארי' שהוא מיכאל ומקבל צלותהון של ישראל במנחה במשעול הפרמים גדר מזה ומזה גבריאל מקבל ויבא שור ז"ס (תהלים קד) יצא אדם לפעל"ו בגימ' אר"יה לעבודת"ו בגי' ז"ה שו"ר עדי ערב פעם ג' נוריאל בערבות פני נשר וכשלא זוכין ישראל אזי סימן חנ"ך לנער במקום שור חמור במקום נשר נ"ץ במקום ארי' כ"לב ג' מקומות שראה המלאך לאתו הראה לבלעם מעלת ישראל שהם ג' דרגין מג' עולמות בריאה יצירה עשיה בפ"א הראה לו נפש מעשיה ותט השדה תמן הקליפות יש להם אחיזה מתרין צדדין הא' שהם מרובין הב' שהם מעורבין בפעם שני הראה לו רוח שהוא פלול מן יצירה שם הקליפות מחצה על מחצה פעם הג' הראה לו נשמת מקום בריאה תמן עולם שפולו טוב מקום צר שאין דרוך לנטות ימין ושמאל שאין להם אחיזה פלל: וירא בלק את כל אשר עשה ישראל לאמורי.

שהעמיד משה חמה והוא בהשגחה אלקי זה חמא במשקופי דחכמתא ויגר מואב מפני העם שרואין שאין הכשפים עושין לישראל פלום פי רב הוא פמה רב גובריה כמ"ש ר חנינא (סנהדרין סו) גפיש זכותיה או א' שראה בלק מעלתו של משה שהוא רב של כל ישראל מכח ר"ב דלעילא שהוא מטט"רון רבו של כל מלאכים דלעילא ז"ש מואב אל מדין עתה ילחכו את כל סביבותינו שהוא סטרא דילהון פלהון השור שהוא יוסף בכור שור שנקרא ג"כ ר"ב כמו שאמר יעקב (בראשית מה) רב עוד יוסף בני חי פי יוסף רוכב במרפכת המשנה (שם מא) רק הפסא אגדל מפיך הוא עולם הפסא ולכן כשאמר יעקב לעשו (שם לג) חנני אלקים על סוד, חנו"ך והשיב עשו (שם) יש לי ר"ב אחי שגם לי

יש רב החובל כי תרין אילין דא לקבל דא מט"ט בקדושה סמאל בקליפה ז"ש נירא בלק
בן צפור אותו הויכוח שעשה ישראל סבא לאמורי שפל עצמו שעבד בבית לכן להביא
יוסף לעולם שהוא שטנו של עשו לכן (שם ל) פאשר ילדה רחל את יוסף א' שלחני נא
כי עתה נולד שטנו שכן יוסף הוא נער למטה לקבל נער דלעילא והנה עיקר דירתו בבית
לכן להביא ב' פרוכים שהוא יוסף ובנימין יוסף לקבל מטטרון בנימין לקבל סנדלפון זה
מנעל וזה סנדל מ"ס שפלוחות גם פרעה ראה את משה וא' (שמות א) הן עם בני ישראל
ר"ב ועצום ממנו שיש להם רב שהוא יוסף השביר ב"ר ועתה יבא משה שלקח (שם יג)
עצמות יוסף שהוא עצום ממנו (שם א) ויאמר אל עמו בזוהר שר שלקחם או בלעם לכן
ע' של עמו עקומה כי בלעם הוא שתום העין והוא נתן עצו (בראשית לו) ושם עירו דין
הבה נתחכמה לו על מושיען של ישראל שהוא משה פן ירבה שיבואו שני פרוכים אלו
משה ויוסף ונוסף גם הוא על שונאינו שיבא הוא ויוסף ועלה מן הארץ שגם ארוננו של
יוסף עלה מן היאור שמשה העלה עצמותיו מן המים פשראה בלק מה שעשה ישראל
סבא לאמורי בענין רב שלקחם לכן ויגר מואב כי ר"ב הוא שיש לישראל ר"ב הוא מש"ה
כדמות מ"טטרון ש"ר ה"פנים לעילא לכן עתה ילחכו את סביבותינו פלחוף השו"ר הוא
יוסף ושלח אחר בלעם כי הוא ר"ב החובל יודע דעת עליון מנהגי ארבעין שהוא במספר
(ארבעים) כי גם הוא הולך ושני נערי עמו הם תרין פרוכין דיליה בקליפה לקבל תרין
נערים של ישראל ז"ש בלק כי עצום הוא ממנו והוא המתחיל בקלקלה ז"ש הן עם יצא
ממצרים אותו עם שקשרת בשלשלהון: מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל.

א' שיהיו הישראל בעצמן המספר והם מגידים המספר וכן ביקוש משה (דברים לג) ויהי
מתיו מספר ר"ל יהיו הם בעצמן המספר מה מספר אין לו סוף פן ישראל לא יהיה להם
קץ לכן היו כל ישראל למעלה מס' רבוא ז"ש רובע ישראל שפחלקו על ארבע דגלים
הם בעצמם דומין למספר ומי מנה אותם פשם שאין מנין למספר פן אין מנין להם וכה"א
(הושע ב) והיה מספר בני ישראל פחול וגו' מי מנה עפר יעקב על סוד אפרו של יצחק
שצבור ע"ג המזבח ז"ש מה אקב מסטרא דיצחק שם של אלקים לא קבה א"ל חסד של
אברהם כי מרא"ש צורי"ם הוא אברהם שגבר מד"הד ועקד את יצחק על הר המורה
וראה מעלתו של ישראל שהם חשבונו ומנינו פמנין ראשי תיבות של י' ספירות כח"ב
גג"ת נהי"ם מנין מרא"ש ז"ס כי מראש ר"ל מנין מראש אראנו לישראל: בזוהר פ'
משפטים יוסף ובנימין תרין נערים הם שהם תרין פרוכין לקבל מט"ט וסנד"ל לקבל
תרין נערים של בלעם כי מן יוסף בא משיח בן יוסף ומן בנימין אליהו שהוא פנחס שבאו
ג"כ אליו תרין נשמתין ערטילאין של נדב נאביהוא ז"א ועתה לכה נ"א ארה לי על נ"דב
א ביהוא לכן הלא בלעם ולקח שני נערי עמו שמהם ינוס ויומברוס לקבל ב' בנין של
אהרן שהרי הם נענשו על מה שלקח אהרן מידם כמ"ש בזוהר לכן אמר שהביאו זקני
מדין קסמים בידם והוא היה המלאך י"י שעמד לשטן אית דאמרי אברהם ואית דאמרי
יצחק ואית דאמרי יעקב ושלשתן היו כי יר"ט הדרך לנגדי בא"ת ב"ש מג"ן מ"יכאל
ג"בריא נ"וריאל וכן בלעם ושנינערי עמו היו לו ג' קליפות ש"רפ נ"חש ע"קרוב ר"ת
של ש"ני נ"ערי ע"מו וכן פנחס נתלבש בג' גונוין אילין.

או שראה בלק מה שעשה ישראל לאמורי שהוא עשו שהשיב לו (בראשית לב) עם לכן
גרתו ואחר עד עת"ה נרמזין ג' גליות במלת עת"ה ילחכו סביבותינו פלחוף השור שהוא

מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וְהוּא רוֹצֵה לְעִקְוֹר הַגְּאֻלָּה אַחֲרוֹנָה כִּי רָאָה שְׂדֵרָה פּוֹכֵב וְקָם שָׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲזִיץ פְּאֵתָי מוֹאֵב ז"ש וְעַתָּה לְכֵה נָא אֶרֶץ לִי אֶרֶץ תְּקִיפָא נְפִיק מִינְאִי וְרָצָה לְנִכּוֹת חֲדָא יְדָא עַל סוּד מְשִׁיחַ כִּי עֲצוּם הוּא עַל מְשִׁיחַ מִמְּנֵי פְרִידָה טוֹבָה יוֹצֵאת מִמְּנֵי וּבִלְעָם נִתְעַלָּה אֲזִי יוֹתֵר מִן יַעֲקֹב וְאָמַר אֶרְאֻנוּ וְלֹא עִתָּה ר"ל הֵן אֲנִי שְׁהִתְפָּאֵר עֲצָמֵי אֲנֹכִי אֶקְרָה כֹּה שֶׁהוּא סוּד שִׁמ"ע ע"וּל מ"ל לְכֹת ש"מִים.

גַּם עִמ"ק בְּלִבֵּל ע"וּל מ"ל לְכֹתָא ק"דִישָׂא שְׂרָצָה לְהַעֲבִיר הָאִי עוֹל מִיִּשְׂרָאֵל לְכֹן רָצָה לְנִכּוֹת חֲדָא יְדָא דָוִד (שְׁמוּאֵל ב כג) הוּקַם עַל: אַרְז"ל בְּקִשׁוּ חֲכָמִים לְקַבְּוֹעַ פ' בְּלַעַם בַּק"ש רַק מִפְּנֵי טוֹרַח צִיבּוּר לֹא קָבְעוּ הָעֵינָן וְיָרָא בְּלֹק אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל סְבָא לְאַמְרֵי שֶׁהוּא עָשׂוּ שְׂאִינוּ יָכוֹל לְנַצַּח ק"ש אִישׁ אֲשֶׁר עָמּוּ רַק ב"ק ש"ק רִיזָתָא ש"מִע לְכֹן שְׁלַח יַעֲקֹב לְעָשׂוּ (בְּרֵאשִׁית לב) כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לְעָשׂוּ כֹה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב ב"פ כֹּה עַל (שְׁמוֹת ב ויפן כ"ה וכו"ה כ"ה אֲתָנוּן דִּיחֻדָּא שְׁחֲרִית כ"ה עַרְבִית וְלָכֵן מְלֻאָךְ שִׁמְעֵש"אֵל שֶׁהוּא עוֹרָךְ מְלַחְמָה נִגְדוּ וז"ש (בְּרֵאשִׁית לב) וַיֹּאבֵק אִישׁ עָמּוּ ס"ת ק"ש וְלֹא יָכוֹל לוֹ עַד עֲלוֹת הַשְּׁחַר ק"ש שֶׁל שְׁחַר לְכֹן כְּשָׂבָא יוֹסֵף שֶׁהוּא שְׁטָנוּ שֶׁל עָשׂוּ לְיַעֲקֹב אַרְז"ל שְׁהִיָּה יַעֲקֹב קוֹרָא ק"ש שְׁבִיזָה מְבִטֵל הוּא סְטָרָא דְעָשׂוּ לְכֹן הַשְׁתַּחֲנוּוּה ז' פְּעָמִים כֹּהֵהוּא עוֹבְדָא דְרַב אַחָא בַר יַעֲקֹב תְּנִינָא דו' רִישֵׁין שְׁבָכֵל פְּעַם שְׁקָרָא ק"ש נִתְר רִישָׂא חַד לְכֹן אַרְז"ל (דְּבָרִים ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עוֹבֵר הַיּוֹם אֵת הַיְרֵדוֹן שְׁבִיזָתָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֵם עוֹבְרִים אֵת הַיְרֵדוֹן וְכִשְׂרָאָה בְּלֹק מַעֲלַת כ"ה אֲתָנוּן דִּיחֻדָּא לְכֹן אָמַר וְעַתָּה לְכ"ה נָא אָרָה לִי שְׁמַקְשָׁה בִּזְוָהָר לָךְ הֲל"ל אֶלָּא לְכ"ה שְׁפָל עֵינָנוּ לְמִיעָקֵר הָאִי כ"ה שְׁהֵם כ"ה שְׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים לְכֹן א' בְּלַעַם ב"פ הַתִּיצֵב כ"ה עַל עוֹלְתֵיךָ וְאֲנֹכִי אֶקְרָה כ"ה ב"פ לְקַבֵּל שְׁחֲרִית וְעַרְבִית וּלְפִי שְׁעִיקָר הַיְחוּד בְּפִרְשָׁה רֵאשׁוּנָה שְׁהֵם מ"ב תִּיבִין לְכֹן הַקְרִיב בְּלַעַם מ"ב קַרְבָּנוֹת וְלִדְעִתִּי ז"ס שַׁאֲרִז"ל מְאִימְתִי קוֹרִין ק"ש שֶׁל שְׁחֲרִית מְשִׁיפִיר בֵּין חֲמוּר לְעָרוֹד בֵּין זָאב לְכֹלֵב בֵּין תְּכַלַּת לְכַרְתִּי הָעֵינָן לְהַפִּיר בֵּין קְלִיפַת בְּלַעַם שֶׁהוּא מִימִין חֲמוּר וּבֵין עוֹג מְלָךְ הַבָּשׂוּן שְׁנַקְרָא עָרוֹד בֵּין הָעָרוֹדִים בִּזְוָהָר גַּם בֵּין בְּלַעַם בְּעַמְלֵק שְׁנַקְרָא מְלָךְ עָרֵד כִּי עֵינָן בְּלַעַם וְעַמְלֵק הוּא כְּעֵינָן מְשָׁה וְיַעֲקֹב עַמְלֵק כְּנָגֵד יַעֲקֹב מְלָכֵר בְּלַעַם נִגְדַּ מְשָׁה מְלָגוּ וְסִי' (תְּהִלִּים קד) הַשֵּׁם עֲבִי"ם רְכוּבוֹ שְׁבַקְדוּשָׁה הוּא י"ם י"עֲקֹב מ"שֶׁה וּבְקִלִּיפָה ע"ב ע"מִלֵּק ב"לַעַם ע"ב הָעֵינָן וְנִבּוּכַדְנֶצַּר א' (יְשַׁעְיָה יד) אֲעֲלֶה עַל בִּמְתִי ע"ב בְּקִלִּיפָה אֲדַמָּה לְעֲלִיוֹן כִּי יוֹדַע דַּעַת עֲלִיוֹן (שָׁם ס) כְּעַב תְּעוֹפְנָה ע"ב קְטָנָה כְּכַף הָאִישׁ זֶה חִילּוֹק בֵּין חֲמוּר לְעָרוֹד מְלָגָאוּ וְלַחֲוִץ בֵּין זָאב לְכֹלֵב יִשְׂרָאֵל נִמְשְׁלוּ לְזָאב (בְּרֵאשִׁית מט) בְּנִימִין זָאב יִטְרַף וּבְלַעַם לְכֹלֵב כְּדִלְעִיל וְכֹן בֵּין תְּכַלַּת שְׁדוּמָה לְכַסָּא הַכְּבוֹד לְכַרְתִּי הֵם א"ה עַ שְׁנַכְרֵתִים מִן הַקְדוּשָׁה וְלָכֵן כְּשָׂבָא פְּנִחַס לְקַבֵּל סְטָרָא אַחְרָא וְיִדְקוּר אֵת שְׁנִיָּהֵם הֵם שְׁנֵי נְעָרֵי שֶׁל בְּלַעַם שְׁהִיָּתָה וְנִיָּקְתוּ מֵהֵם וְהֵן הֵן (שָׁם ט) שְׁנֵי אַחִים שְׁבַחוּן שְׁהִגִּיד וְהִמְשִׁיךְ אוֹתָם חָם אָבִי כְּנַעַן כְּשִׂרָאָה עָרוֹת אָבִיו מְאוֹתָם שְׁנֵי נְעָרִים (יְהוֹשֻׁעַ ב) מְרַגְלִים חַר"ש שֶׁהוּא סוּד ח"מֹר ש"וֹר שְׁפָן הַתְּחַלַּת חֲמוּר פּוֹתַח בַּח' וּמְסִיִּים בַּר' וְכֹן שׁוֹר פּוֹתַח בַּש' וּמְסִיִּים בַּר' הָרִי חַר"ש מוֹרָה עַל ב' סְטָרִין אֵלוּ רַק נִשְׁאַרוּ אֲתָנוּן מ"ו ו' הָרִי מִינָן כַּל"ב שְׁדוּלָג מִבֵּין שְׁנֵי קְלִיפּוֹת אֵלוּ (תְּהִלִּים סח) אָמַר י"י מְבָשֵׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְצָוּלוֹת י"ם כִּי בְּקְדוּשָׁה לְקַבֵּל זֶה י"עֲקֹב מ"שֶׁה ז"ש וְיִדְקוּר אֵת שְׁנִיָּהֵם בְּרַמ"ח שְׁפִידוֹ בְּסוּד רַמ"ח שְׁל ק"ש וְלָכֵן בְּפָסוּק (שָׁם קו) וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה ה' תִּיבִין וּבְכָל תִּיבָה ה' אוֹתִיּוֹת לְקַבֵּל כ"ה אֲתָנוּן דִּיחֻדָּא שְׁהֵם כ"ה שְׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים וַיֵּשׁ בּוֹ סוּד גְּדוּל

לדעתי בשור ויספוק בלק את כפיו לפי שרצו אלו הרשעים לבטל מישראל את סוד ק"ש ותפלה וכמ"ש הן עם פלביא יקום הפלת שחרית שאז זמן קימה וכארי ותנשא במנחה שאז צריה להיות זהיר יותר גבור פארי לבטל מלאכתם ולעשות מלאכת שמים (שם קב) תפלה לעני כי יעטוף שמאחר עסקיו וכה"א (שם קמא) היכון תפילתי קטורת לפניה משאת כפי שמבטל ממלאכתו ולעשות מלאכת שמים תפלה לעני כי יעטוף מנחת ערב לא ישכב עד יאכל טרף תפלת ערבית ודם חללים ישתה ק"ש שעל המטה שאוחזו (תהלים קמט) חרב פיפיות בידו להרוג על חלליהם כמו שהרגו בלעם בן בעור שנתהווי ממנו מזיקים כמבואר בספרא דאשמדאי והוא מדה פנגד מדה ביקש לבטל מהם ק"ש שאוחזים ישראל חרב פיפיות ושותים דם חללים ח"ל חר"ב לכן הרגו אותם בחרב על חלליהם ומתוה דברי הרשע אנו רואים שהיה בדעתו לבטל מישראל אלו הד' עניינים פנגד זה בירך ד' ברכות שיגיע לישראל מאלו הד' עניינים כשאמר מה טובו אנהליה יעקב משפנותיה שהיא על שם ב"כ פנגד תפלת שחרית כנחלים נטיו שאז בקר אור (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים פי אידלי יומא (בראשית מד) בןקר אור והאנשים שלחו המה וחרמניהם איוב לח) ויריעו כל בני אלקים בתפלת המנחה כגנות עלי נהר בתפלת ערבית כאהלים נטע י"י בק"ש שעל המטה כארזים עלי מים.

והנה במסירת אדם בשעת ק"ש למיתה עושה יחוד לעילא בסוד פ"ף פשוטה וכ"ף כפופה וז"ס (מנחות כט) כ"ך עלה במחשבה פדריש האר"י ז"ל לכן פשראה בלק שלא נתקיימה מחשבתו ויספוק את כפיו (תהלים ט) בפועל כפיו נוקש רשע (שם כד) מי יעלה בהר י"י על מסירת נפשו למיתה (שם) ומי יקום במקום קדשו על מסירת קידוש השם לעילא אם הוא מתקן ב' כפות (שם קכח) יגיע כפיה כי תאכל: כתבו האחרונים סי' של בדיקה בריאהכשהוא נקב ד' פשוטה אזי הוא פשירה כ' כפופה טריפה והענין כי ד' פשוטה הוא במקום החיים ה' עילאה בינה לכן היתה הבהמה חיה וכשיירה אבל פשיהא כף כפופה הוא עלמא דמותא (משלי ה) רגליה יורדת מות לכן טריפה ז"ש יגיע כף ד' כי תאכל אז אתה אוכל בסוד (שיר ה) אכלו רעים שהא זיווג עליון אז (תהלים קכח) אשריה וטוב לה בעו"הב מה ראה מואב ליטול עצה ממדן שהיו מכשפים גדולים יותר ממדן שהרי הם נתאחזו בשמאל ומדין מימין כמ"ש בזוהר שבלק בן ציפור חמא במשקופא דחכמתא יותר מכלם ראה מנהיגם של אלו במדן נתגדל כי חמא בלק תוקפיה דמשה כי רב הוא על משה וישראל נוצחין שלא כמנהג העולם שעשה ישראל לאמורי שהעמידו החמה וראה שמשה פני חמה ז"ש כי רב הוא משה הוא (בראשית א) המאור הגדול ולפי (ר"ה כא) שבישראל לא קם אבל בא"ה קם כי כמו שמשה כלל כל ישראל כן היה בלעם כלל כל שבעים אומות זה שתום העין על ע' אומות ולפי שיוסף הוא (בראשית מט) בן פורת עלי עין ז"ש עתה ילחכו כל סביבותינו פלחון השור הוא יוסף שהוא פורת עלי עין לכן שלח אחר בלעם שתום העין שגם הוא כלל של ע' ניצוצות טמאות כמו שיוסף היה במצרים ז"ש (שמות א) ויאמר אל עמו ע' עקומה ולקט פסו הם סוד ניצוצות טהורות שעלו עמו מנין ר"ב מן רפ"ח ניצוצין ז"ש (שם יב) גם ערב ר"ב עלה אתם ז"ש ויגר מואב מפני העם כי ר"ב הוא שהעלו ר"ב ניצוצות עמהם ונשאר מנין אלהים (שם יט) ומשה עלה אל אלהים לתקן עוד פ"ו ניצוצות הן עם יצא ממצרים ערב ר"ב על ר"ב ניצוצות שהעלו אתם.

ויג"ר בגימט' מיכא"ל כה"ן גדו"ל שהוא המקרב רחוקים ומוציא (יְרַמְיָה טו) יקר מזולל וכסה את עי"ן האר"ץ בגי' ש"ם אלקי"ם שלא יעלו יותר כי מנגן אלהי"ם הנה להם עוד לעלות או רמז קא רמזו שמונצחין במדבר שלא פדרף העולם פי על ג' חלקים נחלק העולם על ג' שמות (תהלים נ) אל אלקים י"י במדבר שם של אלהים מושל והם.

עשו ממדבר ישוב וכסה ע"ן ה"ארץ שהוא ש"ם א"לקים ולפי שראה הוא בי"ת דו"ד שגם הוא בגימטרי' עי"ן האר"ץ לכן רצה לנפות חדא ידא תקיפא מן בית דוד שלא יבא לעולם. גם על בית המקדש שהיה דמות אריה והיה בגבול מואב רות המואביה (רות ב) השבה עם נעמי משדה מואב כמ"ש בפ' שלפניה אשר בשדה מואב ע"ש ז"ש כי עצום הוא ממנו מה.

אקוב עם שם של אלקים לא קבה א"ל כי ישראל אין כוחם אלא בפייהם (תהלים קמט) רוממות אל שעשו ממדבר ישוב (שם) בגרונם שממשיכין חסד אל בחרב פיפיות תרין פיות תורה ותפלה גם בינדם בג"ח לכן עמד המלאך בג' מקומות והראה לו שאמה רוצה לעקור אומה שעומדת על ג' רגלים שהעולם עומד עליהם ת' ע' ג"ח: או אמר מה אקוב מה יעשה הקב"ה לשמו הגדול שקשר מפתח קטן בשלשלת גדול שהוא שם אל שהוא בסוף ישראל רצה ב"לק ב"ן צ"יפור להוריד פ"ר פ"ר דינים שהכניע אותם אברהם בשעת עקידה (בראשית כב) ק"ח נ"א א"ת בגימטריא כפל פ"ר פ"ר שבאותו שעה נעקדו כל ד' עולמות באצילות מדת החסד עקדה גבורה בבריאה פני אריה את פני השור ביצירה מיכאל את גבריאל בעשייה את מאדים לכן שלח בלק עתה ילחכו את כל סביבותינו שהם על סטרין דלהון ושפבר יהיה עקוד פני שו"ר ז"ש פלחון השור.

ועתה לכ"ה לה מבע"ל שרצה לעקור זכות עקידה נלכה עד כ"ה (שם) ונשתחנה ונשובה אליכם מיכאל שיהיה הוא גובר לכן אמר ועתה לכה נא אר"ה ל"י בגימטריא גבריאל"ל שהוא משמאל ורצה לנכות חדא ארי"ה תקיפא שלא ינצח את השור שהוא משמאל כאשר עשה אברהם ז"ש הנה עם יצא ממצרים וכסה את עי"ן האר"ץ בגי' ש"ם אלהי"ם שמבטל זה השם ומאחר שרצה לבטל עקידה שהשפים אברהם בבוקר ולקח שני נעריו אתו לכן השפים הרשע הזה עם שני נעריו והמלאך השיבו רשע כבר קדמה אברהם בשעת עקידה וזה המלאך היה מלאך של עקידה ואית מאן דאמר מיכאל כי יר"ט בגימטרי' מיכא"ל כה"ן גדו"ל והרשע השיב חטאתי שבזה היה רשע ערום פי נודע כשאומרים חטאתי אין רשות למלאך לעשות דבר ז"ש דוד (שמואל ב יב) חטאתי לה' והשיבו (שם) גם י"י העביר חטאתה לא תמות וזה המלאך היה חסד רק לשטן לו היה כי אוי להם לרשעים שמהפכין וכו' והרשע השיב ועתה אם רע בעיניך אשוב' ודרז"ל שכן דרפף הוא אומר דבר והמלאך מתזיר בעקדה עשה ג"כ כף הקב"ה אמר קח נא והמלאך השיב אל תשלח ידך לדידי ניחא שזה היה הפל ענגו עקידה ואית מאן דיימא מלאך עקידה היה אוריאל והכא ג"כ בא זה המלאך לפי שרצה לנפות חדא ידא דארז' ור' עמנואל פירש שמלאך היה הקטיגור בעצמו שנעשה סניגור וזה שאמר אחר הדברים שהוא אל אחר והוא הוא היה בעצמו שנעשה מליץ יושר ז"ש (בראשית כב) עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה שהודתה ולא בוש ע"ז וע"פ דרפף גם בכאן לא אבה י"י לשמוע אל בלעם וישם דב"ר בפיו קבע מסמ"ר בפיו מ"לאך ס"מאל מ"לאך ר"ע

(דברים כג) וַיִּהְיוּ יְיָ לָהּ אֶת הַקְּלָלָהּ שְׁמֵלֶאֱדָה אֲכַנְרִי נַעֲשֶׂה מִלְּאָדָּה רַחֲמָן וְנַעֲשֶׂה עִתָּהּ בְּרָכָה וּז"ס (חֲבִיקוּם ג) לְפָנָיו יִלְהֶדְבֵּר עֲלֶיהָ אֲתָמֵר (יִשְׁעִיהָ נח) וְדָבָר דָּבָר כָּל מֵה שְׁאֲדָם מְדַבֵּר לְמִטָּה מִבֵּיא דב"ר שֶׁהוּא הַמְּמוֹנָ' דב"ר י"י בְּזֶה כִּי מְרָא"ש בְּגִי' פִּלְג"ש אֲלִיפ"ז שֶׁהִיא תַּמְנִ"ע כְּפָל דִּינִים פ"ר פ"ר וּבִלְקָק שְׁלַח לְבַלְעָם אֵל נָא תַּמְנִ"ע מֵהַלּוּף אֵלֵי (דברים פה) א"ם ב"ן הַכּוֹ"ת הַרְשִׁ"ע (תְּהֵלִים יט) תּוֹרַת י"י תְּמִימָה מְ"שִׁיבַת נ"פֶשׁ ע"דוֹת גַּם בְּגִי' לִילִי"ת שֶׁהִיא נִוְקָפָא קְלִיפַת יִשְׁמַעְאֵל (כמ"ש א"ה בְּזַמִּירוֹת בְּסוּד (בְּרָאשִׁי ו) ר"ק ר"ע כָּל הַיּוֹ"ם): לֹא הִבִּיט אֲנִי בְּיַעֲקֹב.

שְׁאִין בִּי"ב שְׁבֻטִים אוֹתִיּוֹת ח"ט מִן כ"ב אֲתָנוּן וּבְסִפְרֵי יִצְרָה בְּפִי רָאב"ד מְבִנְיָר שְׁאִילוּ ב' אוֹתִיּוֹת הֵם שְׁנֵי חוּשִׁים הַמְּלִיף ח' קָשֶׁר לוֹ כְּתָר וְצָר בּוֹ סֶרְטָן בְּעוֹלָם וְרָגַל שְׁמַאל בְּנִפְשׁוֹתֵמוֹז בְּשִׁנָּה כָּל אֵלּוֹ נֶאֱצָל מֵאוֹת ח' (שְׁמוֹת א) כִּי חִיּוֹת הִנֵּה וּבְרִיָּה זֹו גְּדִילָה בְּמִים וְיֵשׁ מִים טוֹבִים וְרַעִים שֶׁל שְׁמַחָה דְּמַעֲתָה מְאִירָה עֵינַיִם וְשֶׁל בְּכִיָּה מְכָה עֵינַיִם ז"ש (יְחֻזְקָאֵל ח) נָשִׁים יִנְשָׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת הַתַּמּוּז וְלוֹ רָגַל שְׁמַאל בְּנִפְשׁוֹ שֶׁהוּלָף בְּאַחֲרוֹנָה לְכֹן לְחֻץ רָגַל בְּלַעַם אֵל הַקִּיר כְּשֶׁהִיָּה עוֹלָה עַל הַהוּא מְשַׁעוֹל שְׁכַתָּב בַּס' קוֹל בּוֹכִים ע"פ (אִיכָה א) כָּל רוֹדְפֵיהָ הַשִּׁיגִיָּה בֵּין הַמְּצָרִים וּרְבָקָה שְׁאוּהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב אוֹמְרַת (בְּרָאשִׁית כז) קֶצֶתִי בְּחַיִּי מִפְּנֵי בְּנוֹת ח"ת שֶׁהוּא ח"וֹדֵשׁ ת"מוֹז כִּי (מְשַׁלִּי כֹא) וּמַחֲתָה לְפוֹעֲלֵי אֲנִי וּבִי"ז שָׁבוּ עָשׂוּ הַעֲגָל הַמְּלִיף אוֹת ט' וְקָשֶׁר לוֹ כְּתָר וְצָר בּוֹ אֲרִיָּה בְּעוֹלָם וְאָב בְּשִׁנָּה וְכוּלְיָא יָמִין בְּנִפְשׁוֹ (וְעֵינַיִן בַּס"י בַּפ"ה) וְלָכֵן נִשְׁרַף ב"ה כִּי הוּא גְּבוּרָה וּבוֹ נִתְבַּטְּלַת עֲצַת נִצְחָה יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כּוּלְיָא יָמִין אִילוּ ב' חֲדָשִׁים הֵם ב' אוֹתִיּוֹת ח"ט לְכֹן כְּשֶׁהִבִּיט בְּלַעַם שְׁאִין אוֹתָן ב' אוֹתִיּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּזֶה לֹא רָאָה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל כִּי י"י אֲלָקִיו עִמּוֹ וְאוֹתָן ב' חֲדָשִׁים לְקַח עָשׂוּ לְעַצְמוֹ בְּחִילוּק הַחֲדָשִׁים כִּי נִסָּן מְסֻטְרָא דְאַבְרָהָם ת' אֲיִיר יִצְחָק ו' יַעֲקֹב סִינּוֹן ז וְכֹן הִיָּה רְאוּי עָשׂוּ לְיִקְחָה חוֹדֵשׁ אֲלוּל רַק שִׁישְׂרָאֵל זָכוּ לְיִטּוֹל אוֹתוֹ חוֹדֵשׁ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מְלָדָּה בּוֹ שְׁאוֹתוֹ הַחוֹדֵשׁ תּוֹקְעִין וּמְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ וְכֵה כּוּלְיָא שְׁמַאל תַּאֲנֶה מְתַגְבְּרַת בְּהֵן כִּי מִזְלוֹ בְּתוּלָה לְכֹן חֲטָא בּוֹ דוֹד בְּבַת שְׁבַע בְּאֲלוּל הִיָּה מַעֲשֶׂה דְבַת שְׁבַע ד"פ קוֹרִין ק"ש בְּיוֹם וְעַל אֵלּוֹ הַד' פְּעָמִים אָמַר בְּלַעַם הֵן עִם כְּלָבִיא יְקוּם זֶה ק"ש שֶׁל ר' יְהוּדָה הַנְּשִׂיא קוֹדֵם פ' תְּמִיד שֶׁהוּא סְמוּךְ לְזִרְיָחָה וְכֹאֲרִי יְתַנְּשָׂא זֶה ק"ש בְּבִרְכוּתֵיהָ שְׁאֵז יְבֵא אֲרִיָּה דְלַעֲיָלָא בְּשַׁעָה שְׁמִסִּימִין אֶהְבֶּה רַבָּה בְּסוּד בּוֹחֵר בְּ"עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּ"אֶהְבֶּה בּוֹחֵר בְּגִימְטָרִי רִי"ו אֲרִי"ה ר"ת בִּי"ב בִּא"ת ב"ש (אִיּוֹב כח) (בְּ"צוֹרַת יִשְׂרָאֵל ב"קע) שִׁמ"ש (שׁוֹפְטִים ה) וְאִנְהִיּוֹ בְּצִאֵת הַשְּׁמֵשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ וְהוּא סוּד גְּדוֹל ז"ש כְּאֲרִי יְתַנְּשָׂא ק"ש שֶׁל עֲרַבִּית לֹא יִשְׁכַּב עַד כִּי יֹאכַל טָרֶף וְק"ש שֶׁעַל הַמְּטָה וְדָם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה עֵינָיו בְּחִיבּוּרָא קְדָמָאָה פֶּר' נִשְׂא סִפְרֵי תּוֹרַת נְתָן: ר"ש ע"י רִאָה ו"כַּעַס.

ר"ת רִי"ו שֶׁל סְטְרָא אַחֲרָא בְּסוּד (שְׁמוֹת יד) וְיִקְחָה שֵׁשׁ מֵאוֹת רַכָּב כְּשֶׁלּוֹקְחִין ו' שֶׁהוּא שֵׁשׁ מִן אוֹת רַכ"ב שֶׁהוּא בְּגִימְטָרִי מֵלֵא"ךְ סִמָּא"ל כְּשֶׁלּוֹקְחִין ו' מִפְּנֵי נִשְׂאָר בַּחוּ"ר שֶׁהוּא רִי"ו דְּסֻטְרָא אַחֲרָא שְׁרָשַׁע הִנֵּה בְּלַעַם רָאָה (יְרֵמְיָה ד) אֲרִיָּה מְסַפְכוֹ ר"ל סב"ך אוֹתִיּוֹת שְׁנִיּוֹת עַג"ל וְיִשְׁתֶּה אֵל הַמְּדַבֵּר פְּנִיּוֹ קְדָמְתָרְגָם ת"א וְרַצָּה בְּלָק לְנִפְּוֹת חֲדָא יְדָא דְאַרְגִּי מְסִיטְרָא דְקִדְוִשָׁה גַּם יִרָא"ה אוֹתִיּוֹת אֲרִי"ה שְׁרָשַׁע בְּלָק רָאָה אֲרִיָּה וְעַל אוֹתוֹ אֲרִיָּה כְּעַס אֲבָל (תְּהֵלִים קיב) רָשַׁע יִרָאָה וְכַע"ס שִׁנְיָו יִחְרוֹק עַל יוֹס"ף שֶׁשְׁלַח לוֹ בְּלָק יִלְחָכוּ סְבִיבוֹתֵינוּ כְּלַחֲוֹה הַשּׁוֹר שֶׁהוּא יוֹסֵף שֶׁהִיָּה עוֹמֵד נֶגֶד כָּל הַנִּיחּוּשׁ ז"ש כִּי נִחְשׁ וְגו' וְעָלִיו אָמַר וַיִּרָא יִשְׂרָאֵל וְגו' עַל שְׁבֻט יוֹסֵף שְׁרָצָה לִיתָן עֵין הֶרַע וּזְכוּתוֹ שֶׁל יוֹסֵף הִגִּין שְׁתֵּהֲנֶה

על ישראל רוח אלקים לכו בא פנחס שישי לו חן יוסף (שם קו) ויעמוד פנחס ויפל"ל בגימטריא יוס"ף שהוא בגימ' קנא"ה ובזה נתלבש מטתו שלום ה' פעמים אל"ל ז"ש מה אקב לא קבה אל ו' פעמים הוי"ה יוס"ף ונעשו יש לו ו' לבסוף בא יוסף שטנו של עשו ולוחם ממנו עקב הקדושה שלו מן רזא דשמא קדישא שהוא ו' והעגל נעשית ע"י עלה שור באו שש וכשלוקחין שש מן עשו שהוא סוד ו' נשאר (ישעיה נ) ע"ש יאכלם ונתקנא הרשע על ש"ע נהורין יראה על ע"ן שיניו על שן פי עבד יוצא בשן ועין ועז"א טול קיסם מבין שיניו קורה מבין ע"יניך על ש"ע נהורין שראה ונתקנא עליהו דישראל (תהלים קיב) סמוך לבו שהוא נתאבק עם סמך של סמאל במלחמת עמלק (שם) עד אשר יראה בצריו לכו אמר ליהושע שיחלוש פח של עמלק למטה והוא קשר קישרא לעיל נגד ס"ם בעצמו ז"ש (שם) עד אשר יראה בצריו לכו פששלח למלחמת מדין פנחס כשא"ל הקב"ה אחר תאסף אל עמך שתלה מיתתו בנקמה זו משמועה רעה לא יירא רק נכון לבו בטוח ב"י אזי ג"כ שלח לפנחס לנקום נקמת מדיינים והוא נקמת בני ישראל אבל משה נשאר בביתו לתת נקמת י"י במדין שר של מדין (שם) פינר נתן לאביונים כמ"ש (דברים לג) צדקת י"י עשה גם גרם גליות שפינרן בין א"הע קרנו על.

(שמות לד) קרן אור פנים שלו. במדרש רשע יראה וכעס זש"ה (ישעיה נז) והרשעים פים נגרש את מוצא ישראל נמשלה לחול שנאמר (הושע ב) והיה מספר בני ישראל כחול ונמשלו א"הע לים שנאמר (ישעיה יז) הוי המון עמים רבים פהמות ימים והם מתיעצים על ישראל והקב"ה מתיש פחם וגבורתם אמר ישע"י והרשעים פים נגרש הגל הראשון וכו' הנה לו לשני ללמוד מן הראשון פן פרעה בא ונתגרה על ישראל והפילו הקב"ה וניער פרעה וחילו בים לא הי' לו לעמלק ללמוד מפרעה וכו' לא הנה לו לסיחון ללמוד מעמלק אלא ויצא סיחון וכן ויצא עוג פן בלק לא הנה לו ללמוד מסיחון ועוג אלא שבה להתגרות עם ישראל ושלא אחר בלעם לקלל את ישראל א"ר סימון הה"ד (שם נד) כל כלי יוצר עליו לא יצלח פיון לא הצליח בלעם התחיל בלק מחרק עליו שיניו (תהלים קיב) רשע יראה וכעס זה בלק (שם) תאנות רשעים תאבד זה בלק ובלעם שהיתה תאנותם לקלל ישראל זש"ה (משלי כו) מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו משל למה הדבר דומה לזאב שחטף גדי מן הצאן בא פלב של קדרים ומריב עמו ומנבח פנגדו א"ל זאב הלא לא משלכם נטלתי רק מעדרו של רועה נטלתי אתה מה לה הוי מחזיק באזני פלב המזמור הזה פלו על משה מדבר גם עיין לעיל פ' ויחי ע"ש ג' אבות ועל יוסף הצדיק על ש"ע נהורין שעבד יוצא בשן ועין נתקנא הרשע אמר עליה רשע יראה וכעס על ע' שיניו יחרוק על ש' מנין שנ"י ותרנוייהו נאבדו ממנו תאוות רשעים תאבד לכו שלח לו הן עם יצא עבד לא יכול לברוח ממצרים ועבד יוצא בשן ועין: בזוהר חדש בתרין הוי ידע בלישנא ובעינא וילדעתי הם ב' לשונות ארה על ראיית עין הרע קבה על קב בדיבור בלק אמר לכה נאוא"ת והלא יכול לקלל במקומו שם לז"א אר"ה לי אני מבקש שתכניס עין הרע בהיפך אתנון רא"ה כי (משלי ג) מארת י"י בבית רשע על ראייה אתמר ובלעם ידע כי טוב בעיני י"י לברך אמר קבה לקלל בפה והקב"ה אמר שמע אם פדבריה שאמה אומר לי פיזוב שבלק שלח קבה אמר לא תלה עמיהם לא הנה לשלוח שתלה עמיהם הלא היית יכול לקלל במקומך אלא ודאי אמר לה ארה לא תאנר ובלק ראה שאין רוצה הקב"ה בארה שלח לו קבה ועצת רשע יראה וכעס שהוא על עין

הרע שְׁלוֹ וְשִׁינְיוֹ יַחְרוֹק עַל לְשׁוֹן שְׁלוֹ וְתַרְנוּנֵיהוּ נִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ ז"ש תֵּאֵנוֹת רְשָׁעִי תֵּאֲבֹד וְהִנֵּה בְּזֶה הַפְּסוּק קִשָּׁה דָּלָאוּ רִישֵׁיהָ סִיפֶיהָ כִּי מִתְחִיל בְּיַחֲדִיד רְשָׁע יִרְאֶה וְכַעַס וְאִח"כ מְסִינִים הָאוֹת רְשָׁעִים תֵּאֲבֹד דָּרַשׁ זֶה הַפְּסוּק עַל בָּלֵק וּבִלְעָם וְאֶפְשָׁר לֹאמַר כִּי רְשָׁע יִרְאֶה עַל בִּלְעָם כִּי מְצִינּוּ בַּמְדָּרָשׁ הַצְּדִיקִים אוֹמְרִים מְעַט וְעוֹשִׂים הַרְבֵּה אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית יח) יִקַּח נָא מְעַט מִיָּמַי מִהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח וְהִרְשָׁעִים אוֹמְרִים הַרְבֵּה וְעוֹשִׂים מְעַט כִּי אָמַר בָּלֵק כָּבֵד אֶכְבְּדֶךָ וְאִח"כ וַיִּקַּח בָּלֵק בָּקָר וַצֹּאן הִתְחִיל בִּלְעָם חוֹרֵק שִׁינְיוֹ זֶה הוּא דַעְתּוֹ רַחֲבָה עֲכָשְׁיוֹ שׁוֹלַח לִי זֶה לְמַחֵר אֲנִי נוֹתֵן מְאֵרָה בְּנִכְסָיו כִּמ"ש וּמַחֲץ פְּאֵתִי מוֹאֵב וְהֵאֲבִיד שְׁרִיד עֲדֵי אוֹבֵד ע"ז יִהְיֶה כִּי הַפְּסוּק רְשָׁע יִרְאֶה זֶה בִּלְעָם וְכַעַס שִׁינְיוֹ יַחְרוֹק שְׁלֹא נִתַּן לוֹ הַרְבֵּה לְאֹכֹל מִכַּח זֶה קָלְלוּ מִנְּכֻסָּיו שֶׁהִיָּה דַעְתּוֹ רַחֲבָה וְתֵאֵנוֹת רְשָׁעִים תֵּאֲבֹד אוֹ עַל בִּלְעָם שֶׁהִיָּה רוֹצֵה לְקַלֵּל בְּרֵאשִׁית שְׁלוֹ ז"ש רְשָׁע יִרְאֶה ה"ה שְׁדוּקָא בְּרֵאשִׁיתוֹ רָצָה לְקַלֵּל אוֹתָם וְלִיתָן בָּהֶם עֵינֵי הָרַע בְּמָקוֹם שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל ז"ש וְכַעַס כִּמ"ש וַיִּשָּׁת אֶל הַמְּדַבֵּר פָּנָיו שְׁרָצָה לְהַכְנִיס בָּהֶם חָטָא עֲגָל אִח"כ שִׁינְיוֹ יַחְרוֹק כִּי קָבַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסוּגוֹר בְּתוֹךְ פִּיו וְשׁוֹב אֶל בָּלֵק וְהוֹכֵרַח לִילָף וּבְזֶה תֵּאֵנוֹת רְשָׁעִים תֵּאֲבֹד שְׁנֵתָאוּ לְקַלֵּל יִשְׂרָאֵל אוֹ בָּא לְתַרְץ לְפָנֵי הַיִּפְףִּי הַקַּב"ה אֵת בִּלְעָם שִׁיבְרָף יִשְׂרָאֵל הֲלֹא יוֹתֵר טוֹב הִנֵּה שִׁיקַלֵּל בִּלְעָם וְהַקַּב"ה יִהְפֹּךְ לְבָרְכָה גַם הֲלֹא לֹא הִנֵּה יִכְוֹלֵת לְבִלְעָם רַק לְכַוֵּן עַת זַעַם וְהַקַּב"ה לֹא כָּעַס בְּאוֹתָן הַיָּמִים א"כ מִמִּילָא בְּטָלָה קָלְלַת בִּלְעָם וְהַתִּירוּץ הַקַּב"ה צָפָה שִׁיִּשְׂרָאֵל יַחְטְאוּ בְּשִׁיטִּים וַיִּהְיוּ אוֹמְרִים שֶׁקָּלְלָתוֹ שֶׁל בִּלְעָם גָּרְמָה זֹאת לְכֵן הַיִּפְףִּי ז"ש שִׁינְיוֹ יַחְרוֹק הַרְשָׁע הַטַּעַם לְפִי שְׁגָלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנָי הַקַּב"ה שֶׁתֵּאֵנוֹת רְשָׁעִים תֵּאֲבֹד וְתִגְרוֹם תֵּאֵנוֹה שְׁלֵהֶם שֶׁהַחֲטִיאוּ אוֹתָם אֵיבּוֹד לְיִשְׂרָאֵל לְכֵן הוֹצֵרָף הַקַּב"ה עִתָּהּ שִׁיִּהְיֶה שִׁינְיוֹ חֲרוּקִים וּלְבָרְף אוֹתָם אוֹ שָׂבָא לֹאמַר עַל הַקְּרִבּוֹת שְׁלֹו שֶׁהַיִּפְףִּי הַקַּב"ה וּמְסַר לְכַלְפָּא כִּמ"ש בְּזוֹהַר ע"פ וַיִּקַּר אֱלֹקִים אֶל בִּלְעָם כִּי טוֹב אַרוּחַת יְרֵק שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִבֵּית מְלֹא זְבַחֵי רִיב.

וּלְפִי הַמְּדָרָשׁ הָרֵאשׁוֹן אָמַר רְשָׁע יִרְאֶה וְכַעַס שֶׁהוּא רוֹצֵה מִתֵּאֵנוֹת הַרְשָׁעִים הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהִיא הָאֲבֹד וְאִפ"ה לֹא מְשַׁגֵּחַ בּוֹ וְכַעַס לְכֵן שִׁינְיוֹ יַחְרוֹק ג"כ אוֹ רְשָׁע הוּא בָּלֵק יִרְאֶה כִּמ"ש וַיִּרְא בָּלֵק וְכַעַס כִּמ"ש בַּמְּדָרָשׁ (תְּהִלִּים סט) תִּחְשַׁכְּנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת כְּפִיהוּא בְּרֵאשִׁיתוֹ גּוֹרֵם כַּעַס מִשָּׂא"כ צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמַחוּ שֶׁהִיָּה לוֹ לְלַמּוֹד לְבָלֵק מִן עוֹג שִׁינְיוֹ רְשָׁעִים יִכְרַתוּ ז"ש שִׁינְיוֹ יַחְרוֹק וְגַם מִן עֲמֻלָּה תֵּאֵנוֹת רְשָׁעִים הָאֲבֹד אֲחֵרִיתוֹ עֲדֵי אוֹבֵד אוֹ שְׁעַל רֵאשִׁיתוֹ נִסְתַּמָּה עֵינָיו וּמְסַפֵּר רוֹבַע יִשְׂרָאֵל ז"ש יִרְאֶה וּבְאוֹתוֹ רֵאשִׁיתוֹ וְכַעַס שִׁינְיוֹ יַחְרוֹק שְׁנַעֲשָׂה שְׁתוּם הָעֵינִי כִּי (שָׁם צב) אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַע וְתֵאֵנוֹת רְשָׁעִים תֵּאֲבֹד גַּם עַל עֲמֻלָּה.

וַיִּרְא בָּלֵק אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל סָבָא לְאֲמוֹרֵי זֶה עָשׂוּ כְּשָׂבָא לְקִרְאוֹתוֹ וְנִפְלַע עַל צוֹנָאוֹ וַיִּשְׁקָהוּ נַעֲשׂוּ שִׁינְיוֹ קִהוֹת וּמְפָרֵשׁ בְּזוֹהַר פ' וַיִּשְׁלַח שְׁעַל בֵּית הַמְּקַדָּשׁ שֶׁהוּא צוֹנָאר נִפְלַע וְשִׁינְיוֹ יַחְרוֹק הִנֵּה לוֹ לְבָלֵק לְלַמּוֹד דּוֹמָה בִּלְעָם לְכַל"ב כִּי תִלֵּת גְּלָגוּלִין שְׁלוֹ הֵם כַל"ב תֵּנָא הוּא ל"ב בְּנֵי הָאֲרָמִי הוּא ב' לְעָם בֶּן בְּעוֹר הוּא כ"ו וְשֵׁן רְשָׁעִים עָשָׂה שְׁתֵּי רְשָׁעוֹת וְכו' וְאֵעִפ"י שְׁבַגְמ' אָמַר הוּא בְּעוֹר הוּא לְכֵן רְצוֹנוֹ עַל בִּלְעָם שֶׁהָרִי קָאֵמַר הוּא בְּעוֹר שְׂבָא עַל בְּעִירוֹ וּבִלְעָם הוּא שְׂבָא עַל אֲתוֹנוֹ גַּם בְּמָה שְׂאָמַר בְּנוֹ בְּעוֹר רְצָא הוּא שְׁנַתְּגַלְגַּל הוּא בְּאֵבִיו כְּמוֹ שֶׁהִי אֲבִי בְּגִלְגוּל אֲבִיו ע"ל פ' שְׁמוֹת גַּם יֵשׁ בּוֹ אוֹתִיוֹת יִיבָא בְּזוֹהַר הֵהוּא סָבָא וְנִחְלַק אִח"כ לְשָׁנִים שְׁנֵי בְּנָיו וּמָה שְׁקָרָא אוֹתוֹ כָּלֵב קְדָרִים לְפִי שְׁבַלְעָם בָּא מְסַטְרָא דִּימִינָא כִּי תִרִין סְטָרִין אֵינּוֹן מְדִין שְׁנַתְּגַדֵּל שָׁם בִּלְעָם הוּא מְסַטְרָא דְחַמּוֹר

אֲשֶׁר חָבַשׁ אֲבָרָהֶם ז"ש הַמְּלֵאָה רָשָׁע כָּבֵר קִדְמָה אֲבָרָהֶם (בְּרֵאשִׁית כב) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרָהֶם
בַּבּוֹקֵר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת חַמְנוֹ וַיְבַלֵּק בָּא שְׁהִיָּה מְלֵךְ לְמוֹאָב בַּעַת הַהוּא שָׁבֵא מִסְטָרָא דְלוֹט
וַיְכַבֵּר אָמַר אֲבָרָהֶם לְלוֹט (שָׁם יג) הַפָּרֵד נָא מֵעָלַי אִם הַשְּׂמֵאל וְאִימְנָה וְאִם הַיְמִין
וְאִשְׁמְאִילָה שְׂאֲבָרָהֶם לְעוֹלָם (שָׁם יב) הַלוֹף וְנִסּוּעַ הַנְּגִבָה וְלוֹט לְעוֹלָם מִסְטָרָא דְשְׂמֵאלָא
וְא"כ בַּלְעָם מִסְטָרָא דְקִדְרִים שְׁהֶם מִסְטָרָא דְחַמּוֹר נוֹעַר ז"ש רוּעֵי לְכוּ (שָׁם כט) מ'ח'ר'ן
אֲנַחְנוּ מ'שְׂמוּרָה ר"שׁוֹנָה ח"מּוֹר נ"וֹעַר לְכוּ כָּל עֲנִינּוּ בְּאִתּוֹן שְׁהוּא גְּנוּקָבָא דְחַמּוֹר וְחִלַּת
דְּרַגִּין אֵינּוֹן שָׁם כ"לְבִי א"יִתְנִי ח"מְרִי וּמְסָטֵר' דְשְׂמֵאלָא שׁוֹר שְׁהִיָּה מְשַׁמֵּר זְקִנֵי מוֹאָב
עָלַי אָמַר עֲתָה יִלְחָכוּ אֶת כָּל סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֲוָה הַשׁוֹ"ר כִּי הֵם פָּח שׁוֹר לְבַד ז"ש וַיֵּרָא
בְּלֵק אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל סָבָא לְאַמְרֵי שְׁהוּא עָשׂוּ שְׁשַׁלַּח לוֹ עָשׂוּ שְׁהִלָּה בְּשִׁבְלֵוֹ אֵל
יִשְׁמַעְאֵל לְזוֹנֵג תְּרִין סְטָרִין עַל יַעֲקֹב כִּי עָשׂוּ הוּא קִדְמָאָה לְגִזְיָקִין שׁוֹר מוֹעֵד וַיִּשְׁמַעְאֵל
הוּא חַמּוֹר וְזוֹנֵג ב' סְטָרִין אֵלוֹ זֶה לְזֶה וַיַּעֲקֹב הַשִּׁיב שְׂאֵינּוּ מְתִירָא מְפָנֵי תְרִין רְצוּעִין אֵלוֹ
(שָׁם לב) וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחַמּוֹר שְׁכָבֵר הַכְּנִיעַ ב' סְטָרִין אֵלוֹ וְתִבְרַר יִתְהוֹן (יִשְׁעִי' לב)
אֲשֶׁרִיכֶם זֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם ר"ל זֹרְעֵי לְכֶם לְצִדְקָה וְעוֹסְקִים בְּב"ח עַל כָּל מַיִם הוּא
הַתּוֹרָה אֲזִי מְשַׁלְּחִין רְגַל שׁוֹר וְחַמּוֹר תְּרִין רְצוּעִין שֶׁל מַלְקוֹת וְהוּא רָאָה שְׂאֵינּוּ פֶת בְּיָדוֹ
לְבַד לְהַכְּנִיעַ יִשְׂרָאֵל שְׁעוֹסְקִים בְּתִרִין אֵילִין לְכוּ שְׁלַח אַחַר בַּלְעָם שְׁהוּא חַמּוֹר כְּדִי לְשַׁתַּף
שׁוֹר וְחַמּוֹר יַחְדָּיו מַה שְׁהַקְב"ה צְנוּהָ בְּשִׁבְלֵוֹ זֶה שְׁלֵא לְזוֹנֵג ב' אֵילוֹ יַחַד שְׁהֶם כְּלֵאִים ז"ש
וְעֲתָה לְכָה נָא אֵלֵי כִי אֵוִילֵי אֲנֹכִל הוּא סָפֵק כְּשִׂאָנִי לְבַד קְלִיפַת שׁוֹר יָכוֹל לְהַזִּיק אוֹ לֹא
אָבֵל כְּשִׁנְעֵשָׂה שְׁוֹתְפוֹת בְּיַחַד נוֹכַל בְּלִי סָפֵק וְלָכוּ יַעֲקֹב כְּשְׁהִיָּה בְּבֵית לְבוֹ דְבָרֵי רז"ל
סִידֵר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת כִּי רָאָה שְׁזוֹ הַמַּלְחָמָה יִהְיֶה לוֹ לְכַנּוֹ עִם בְּלֵק וּבַלְעָם אֲתַחַבְרוּ וְהִנֵּה
עַל זֶה הַמַּזְמוֹר (תְּהִלִּים קכ) אֵל י"י ב'צָרְתָהּ ל"י ק"רֵאֲתִי וַיַּעֲנֵנִי ר"תְּבִל"ק כִּי אֲתַמַּר
בְּזוֹהַר אֲתַחַבְרוּתָא דְבְּלֵק וּבַלְעָם הוּא מְמַשׁ אֲתַחַבְרוּתָא דְסַמְאֵל וְסִיעֵתוֹ כַּמ"ש עַל אֵלוֹ
וְעַל אֵלוֹ פְּסוּק (שָׁם יא) כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרַכּוּן ק"שׁוֹת ל"יֵרוֹת ב"מוֹ בל"ק אֲנֹכִל לִישֵׁר י"י
ל"ב כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם יִשְׂרָיִל לְב וּרְשָׁעִים אֵלוֹ (שָׁם יב) שְׁוֹא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רַעְהוּ שְׁפַת
חֲלָקוֹת כִּי דִיבּוֹר שְׁלֵהֶם הִיָּה עַל שְׁדוֹר הַפְּלָגָה לֹא יוֹכְלוּ כְּלוֹם כְּדֵאִיתָא בְּזוֹהַר שְׂאֲמַר בְּלֵק
דוֹר הַפְּלָגָה עֲבָדוּ עֲוֹבְדָא וְלֹא יָכוּלוּ כִּי פְּנוּמָא תִסַּר מִיַּנְיָהוּ דְלִישְׁנָא אֲתַבְּלַבֵּל אָבֵל אֲנָתָּה הוּא
פְּנוּמָה שְׁוֹן וְעוֹבְדָא מִתְתַקֵּן לְכוּ שְׁלַח קְסָמִים בְּיָדֶם שְׁהִרָאָה דְעוֹבְדֵי מִתְתַקֵּן קָמֵן שְׁיֵשׁ לְנוּ
קָסֵם רַק אֲתָה צָרִיף לְהַבִּין מְלוּלָא כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר תֵּאֵנֹר יוֹאֵר הוּא מִיָּלָא דִילָהּ לְגַבֵּי
עוֹבְדָא דִילִי וַיְהִיָּה נַחֲשׁ וְקָסֵם בְּיַחַד אֲזִי נָכַה בּוֹ ז"ש שְׁפַת חֲלָקוֹת שְׁהוּא דוֹר הַפְּלָגָה
שְׁנַחֲלֵק שְׁפַתָּם (שָׁם) ב"לב ו"לב יִדְבְּרוּ כִּי ב"ל מְבַלֵּק וּב"ל מְבַלְעָם הָרִי בְּלָב וְלָב יִדְבְּרוּ
עַל י"י וְעַל יִשְׂרָאֵל (שָׁם) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁוֹנֵינוּ נִגְבִּיר שְׁיֵשׁ פָּח וְתוֹקֵף בְּלִשְׁוֹן שְׁמִי אֲדוֹן
לְנוּ ז"ש (שָׁם קכ) י"י הַצִּיצָה נִפְשֵׁי מְשַׁפַּת שְׁקָר שֶׁל בַּלְעָם שְׂאֲמַר שְׁקָרִים בְּשֵׁם י"י
שְׁמַעוּלָם לֹא הִיָּה עֲנִינּוּ רַק מִסְטָרָא אַחֲרָא כַּמ"ש ר"ש בְּזוֹהַר תְּלַת סִימְנִין אֵינּוֹן סִימֵן מֵאֵן
דְּלֵא יִדַע כְּלוֹם שְׁבוּחֵי ע"ש וְאֵע"פ שְׁמָה שְׂאֲמַר שׁוֹמַע אֲמָרִי אֵל הוּא קִשְׁוֹט דְּהַהוּא דְרַגָּא
דִילִי קֵאֲמַר כו' מ"מ כָּל לִשְׁוֹנוֹ הִיָּה רְמִיָּה שְׁמַרְמָה בְּנֵי אָדָם שְׁחָשְׁבוּ שְׁעַל דְּרַגִּין קִדְיִשִׁין
קֵאֲמַר (שָׁם) מַה יִתֵּן לָהּ עַל פְּעַם רֵאשׁוֹן שְׁהַשִּׁיב מֵאֵן י"י לְתַתִּי לְהַלְוֵה עִמְכֶם שְׁנַפְשׁ גְּבוּהָ
שְׁלוֹ הִיָּה לְשַׁלּוֹחַן לוֹ שְׁרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים יוֹתֵר (שָׁם) וּמַה יוֹסֵף לָהּ עַל פְּעַם שְׁנֵי שְׂאֲמַר
מַה יוֹסֵף דְּבַר י"י אֵלֵי וְהַפֵּל הִיָּה לִשְׁוֹן רְמִיָּה (שָׁם) חִיצֵי גְבוּר שְׁנוּגִים (מְשַׁלֵּי כז) מְבַרְךָ
רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְגו' קִלְלָה תַחֲשֹׁב לוֹ אוֹ יֹאמַר עַל עֲנִין הַמוֹשְׁלִים שְׁלֵשִׁים מְמוֹנִים דְּלַעֲיָלָא

שְׁהַכְרִיזוּ בְּרַקִיעַ לְבַטֵּל מַלְכָּא דְאַמְרָאָה וְאוֹמֵר אוֹי לֵךְ מוֹאֵב כִּי אִישׁ יִצְאָה וְגו' לְהַבָּה וְגו'
וְאוֹתוֹ שְׁלֵהוּבִיתָא בְּא מִן גְּבַרְיָאֵל הַמְּמַנְהָה עַל אִישׁ וְלִכְּנ אִית מְנַהוֹן שֶׁא' שְׁמֵלְאָה י"י הִנֵּה
גְּבַרְיָאֵל.

ויש"ם דב"ר בפי"ו ס"ת בגי' גבריא"ל וכן בַּלְק אָמַר אר"ה ל"י בגי' גבריא"ל לְכֵן אָמַר
מֵה יוֹעִיל לֵךְ לְשׁוֹן הַרְע לְקַלֵּל הֵלֵא כְּפָר חִיצֵי גְבוּר הוּא גְּבַרְיָאֵל שְׁנוּנִים עִם גְּחִלֵי רְתָמִים
עַל אִישׁ וְלִהְבָּה שְׁיִצְאָה מְסִיחוֹן וּמְחֻשְׁבוֹן (תְּהֵלִים כֶּכ) אוֹיָה לִי כִי גִרְתִּי מִשְׁ"ף עִם לְכֵן
גִּרְתִּי כִי הוּא בְּלַעַם שְׁנַעֲשֶׂה מְלַךְ אָדוּם וְשָׁמוּ הִנֵּה בְּלַע בֶּן בְּעוֹר שְׁעֵשָׂה שְׁתַּפּוּת שֶׁהוּא
הִנֵּה מְסֻטְרָא דִּימִינָא קְלִיפַת חֲמוֹר יִשְׁמַעְאֵל אֲת"ן חֲסֵר ו' בְּגִימְטְרִיָּא יִשְׁמַעְאֵל לְ שְׁהִיָּה
מְגוֹלְגָל בְּאַתּוּנוּ לְפִי שְׁשֻׁכְב מִשְׁכַּב זְכוּר וְהֵלֵךְ אֶל אָדוּם שְׁהֵם מִשְׁמַאֵל וְשֵׁם עִירוֹ דִּין הִבָּה
נְתַחְפְּמָה שֶׁהִי בְּאוֹתוֹ עֵצָה וְנִמְצָא שְׁבָא שְׁנֵי מִשְׁמוֹרוֹת יַחְדָּיו שׁוֹר וְחֲמוֹר וּמִינֵיהוּ בְּא
כ"לֵב שְׁכֵן אוֹתִיּוֹת אֲמַצְעִים מִן תְּרִין רְצוּעֵין אֵלוּ בְּגִימְטְרִיָּא כ"לֵב ר"ל ו' מִן שׁוֹר מ"ו מִן
חֲמוֹר הָרִי בְּגִימְטְרִיָּא כ"לֵב ז"ס (שָׁם קֹד) תְּשֻׁת חֲש"ך וְיֵהִי לִילָה בּוֹ ר"ל בְּמַלְת תְּשֻׁת
חֲש"ך (שָׁם) תְּרַמּוּשׁ כָּל חִיתוֹ יַעַר וְלִשְׁתָּן מְרוֹזִין בּוֹ ח"מֹר ש"וֹר כ"לֵב הֵן הֵן ג'
מִשְׁמֹרֶת שֶׁל לִילָה לְכֵן מ"שְׁפַת שֶׁק"ר מְלִשׁוֹן רְמִי"ה ר"ת מִשְׁמ"ר (נְחֻמָּה ד) וְהִנֵּה לְנוּ
הִלְיָה מִשְׁמ"ר לְכֵן אָמַר אוֹיָה: לִי כִי גִרְתִּי מִשְׁ"ף שְׁרִשְׁעָה זֶה הוּא מ"שְׁמוּרָה ש"נִיָּה
כ"לֵבִים וְנִקְרָא כָּלֵב קְדָרִים שְׁכַנְתִּי עִם אֲהֵלִי קְדָר כִּי תִרְנוּיָהוּ אִיתְנָהוּ בִּיה לְכֵן מְתַחֲלָה
הִנֵּה שָׁמוּ בְּלַע וְעַתָּה נַעֲשֶׂה שְׁתוּם הַע"יִן שְׁנִסְתְּמָה עֵין שְׁלוֹ שְׁהִיָּה בְּסוּף שָׁמוּ וּבָאָה אֵלָיו
מ' סְתוּמָה וְנִקְרָא בְּלַעַם כִּי יוֹדַע דַּעַת עֲלִיוֹן שֶׁהוּא רַב הַחֹבֵל הַמְּמַנְהָה עַל ל"ט רְצוּעֵין
וְהוּא מ' שֶׁל מ"וֹת מ' שֶׁל מ"שְׁחִית מ' שֶׁל מ"לְקוֹת דְּחֻטִּיף אִיהוּ פְּנַחֵס מְעַל רְאִשֵׁי יִשְׂרָאֵל
מִמֶּשׁ כַּמ"ש בְּזוֹהַר אִזּוּ הִנֵּה כְּלוּל סַמ"אֵל עִם י"א קִיטְרִין דִּילָהּ וְכֵן מַל"אֵךְ אֲדוּם בְּגִי'
בְּלַע"ם אִישׁ רַע בְּלִיע"ל הָרִי סוּד מַל"אֵךְ אֲדוּם הוּא סַמ"אֵל וִי"א דְרָגִין כְּלוּל בְּלַע"ם
וּלְפִי (מִשְׁלֵי יֵט) א"ץ בְּרַגְלִיִּים חוֹט"א ס"ת בְּגִי' סַמ"אֵל (יִשְׁעָה נֵה) הָנִי כָּל צַמ"א לְכוּ
לְמִים לְכֵן וּתְלַחֲץ רַג"ל בְּלַעַם אֶל הַקִּיר ע"ם נַחֲל"י רְתָמִים ס"ת מִי"ם וּבְלַק אָמַר
לְבַלַּעַם הִנֵּה מְנַעֲהָ י"י מְכַבּוֹד ר"ת מִי"ם שְׁאִין מְכַבְּדִין בְּיָדִים מְזוֹנְהֵם כִּי הוּא מְסֻטְרָא
דְּחֹבָה מִיָּם אֲחֻרוֹנִים חֹבָה אִינוֹן וּבְאַתֵּר דְּחֹבָה אִינוֹן שְׁרִיָּין (תְּהֵלִים כֶּכ) רַבַּת שְׁכָנָה לָהּ
נִפְשֵׁי עִם שׁוֹנ"א נוֹטְרִיקוֹן שְׁ"נִים וְ"אַרְבְּעִים נ"הִרִי א"ש שְׁהֵתְעוֹרֵר הַרְשַׁע הִנֵּה בַמ"ב
קְרַבְנוֹת שֶׁהַקְרִיב שְׁרַמְזוּ בּוֹ קַמ"ב חֻשְׁבֵּן שֶׁל בְּלַע"ם קְרַבְנוֹת מ"ב ק"ב ע"מ סְמַר בְּ"פִיו
וְעַל עֲצָמוֹ אָמַר וְתֵהִי אֲחֻרִיתִי כְּמוֹהוּ שְׁרָאָה שְׁיִשׁ לוֹ: נִיקָה סוּף תִּיבּוֹת שֶׁל אַבוֹת הַעוֹלָם
בְּגִימְטְרִיָּא יִשְׂרָיִים כִּי אַבְרָה"ם יִצַּח"ק יַעֲקֹב ס"ת קַמ"ב עָלֶיהָ אָמַר: הַוִּשְׁעַ פְּשָׁרָה עֲגָל
שְׁגָרָם יוֹמָס וְיוֹמְבָרַס בְּנוֹי דְּבַלַּעַם ק"וֹל מ"לְחַמָּה בְּ"מַחְנָה שֶׁהוּא ר"ת קַמ"ב שֶׁהוּא בְּלַעַם
כִּי מְכוּחוּ בְּא הַעֲגָל וְאוֹתוֹ פַּח נָטַל עַתָּה בְּלַעַם שְׁהֵלֵךְ לְקַלֵּל יִשְׂרָאֵל כְּדֹאִיתָא בְּזוֹהַר שְׁנֵי
נַעֲרֵיו עִמּוֹ אֵלוּ הַכְּשָׁפִים וְהַכּוֹחוֹת שֶׁל בְּנוֹי לְקַח עִמּוֹ רַבַּת שְׁכָנָה לָהּ נִפְשֵׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלוֹם
(גִּיטִין נז) כִּי אֲתֵיָא לְבַלַּעַם בְּנִגְיָדָא הַשִּׁיב מִלִּיָּהוּ נִפְיָשִׁין לֹא תִדְרֹשׁ שְׁלוֹמָם וְטוֹבָתָם
לְכֵן קְרָאוּ שׁוֹנָא שְׁלוֹם אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר עַל עֲנָן פְּתִיחַת שְׁלוֹם שֶׁהַקְדִּימוּ יִשְׂרָאֵל אָף
לְסִיחּוֹן שְׁהִיָּה א' מַז' עֲמָמִין ז"ש אָף בְּמָקוֹם שְׁיִשׁ לִי לְדַבֵּר קְשׁוֹת דְּהִיָּנוּ עַל ז' עֲמָמִין
אַפ"ה אֲנִי פְּתַחְתִּי בְּשְׁלוֹם וְאִיךָ יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּם שְׁאֵלְךָ עֲמָהָם לְמַלְחָמָה אוֹ שְׁיִשְׂרָאֵל הִרָאוּ
עֲצָמָן עֲטוּפִים ז"ש אֲנִי בְּאֲמַת שְׁלוֹם לִי עֲמָהָם וְכִי אֲדַבֵּר עִם מוֹאֵב קְשׁוֹת הִמָּה חוֹשְׁבִין
שְׁאֲנִי מוֹכֵן לְמַלְחָמָה וְעַז"א וַיֵּרָא בְּלַק מֵה שְׁעֵשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי שֶׁהוּא א' מִן ז' עֲמָמִין

אפ"ה הקדימו עמָהם לְשֵׁלום ק"ו שְׁלֵא יתְחילו עמָהם לְמִלְחָמָה רק וַיָּגֵר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעָם
הם הָעָרְב רב ז"ש כִּי רַב הוּא עַל עָרְב רַב אָבֵל מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה לוֹ שׁוּם מוֹרָא רַק
וַיִּקְנְצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: סוּד בּוֹעֵל אֲרַמִּית קִנְאִין פּוֹגְעִין בּוֹ לְפִי שְׁהִנְצוּצוֹת הַנִּינְדָחוֹת הֵם
מֵאֲרִבֵּעַ פְּנֹפֹת הָאֲרֶזַן כָּל ד' מְלֹאכִים שְׂבָאִין מִסוּד אֵימָא שְׁהֵם סוּד (יְשַׁעְיָה מֵא) אֲר"ח
בְּרַגְלָיו לֹא יָבֵא אֲרַח שְׁהֵם עוֹמְדִים מִד' רוּחוֹת וּמִשְׁמָרִים יִשְׂרָאֵל מִכָּל צַד וְהֵם בְּסוּד
[מִלּוּי] שֵׁם אֵהי"ה עוֹלָה קִנ"א א"ל קִנ"א בְּגִימ' ר"ת ק"נֵאִין פּוֹגְעִין ב"ו מֵה שְׁנַתֵּן הַקִּב"ה
לְפִנְחָס בְּרִית שְׁלום עַל שְׂקִנָּא אֶת קִנְאָתוֹ.

בְּכַנְפֵי יוֹנָה יתְבַּאֵר בְּאַרְנוֹפָה סוּד קִנְאָה שְׂמַצַּד הַקִּנְאָה מְעוֹרֵר ש"ע נְהוּרִין דְּלַעֲיָלָא כְּשֵׁם
שְׂיֵשׁ ש"ע נְהוּרִין בְּקִדְוֶשָׁה כִּן יֵשׁ בְּקִלְיָפָה (שֵׁם נ) ע"ש יֵאָכֵלֵם (שְׂבַת קִנב) רַב אַחַאי בַר
יֵאֲשִׁיָּה לֹא הָיוּ עֲצֻמוֹתָיו מְרַקִּיבִין לְפִי שְׁלֵא הָיָה לוֹ קִנְאָה בְּמִלְי דְּעֵלְמָא שְׁהָיָה הַקִּנְאָה
הַנְּמַשְׁכָּת מִן הַחִיצוֹנִים עֲלֶיהָ אֲתָמֵר (מְשָׁלִי יד) ר"קֵב ע"צֻמוֹת ק"נֵאָה שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה.

לְדַעֲתֵי סוּד זֶה מְבֹאֵר בְּרֵאשִׁי אֲתָנּוֹן שְׁהוּא נִעְקָר מִן הַקִּדְוֶשָׁה רַק"ע בְּגִי' ש"ע נְהוּרִין
שְׂבָא אֶל תּוֹךְ ע"ש מִן עֲשׂוּ מִי שְׂיֵשׁ לוֹ קִנְאָה עֲצֻמוֹתָיו מְרַקִּיבִין עֲשׂ יֵאָכֵלֵם אָבֵל מִי שְׂאִין
בּוֹ קִנְאָה הוּא חַי וְקַיִם וְלְפִי שְׂפִנְחָס קִנָּא קִנְאָת י"י צְבָאוֹת גְּרַם שְׂמִלְבוּשׁ הוּא סוּד חֲשֵׁמ"ל
או"ר פְּנִיא"ל כִּיֶּסֶה עַל יִשְׂרָאֵל וְעָלְיו חוֹפֵף כָּל הַיּוֹם בֵּין כְּתִיפָיו שְׂכ"ן רָזָא דְּמִלְהָ הוּא
גוֹרֵם שְׁהַמְלָבוּשׁ מְקִיף אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִשְׁלִטוּ חִיצוֹנִים וז"ס (יְשַׁעְיָה יא) וּש"עֲש"ע יוֹנֵק
עַל חוֹר פְּתוֹן כְּשֵׂיֵשׁ ש"ע ע"ש עַל יִשְׂרָאֵל שְׁהוּא יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אִמּוֹ אִזּוּ מְסוּף מְבַדִּיל עַל חו"ר
פְּתוֹן הֵם נִפְשׁ הַקִּלְיָפוֹת בְּסוּד מוֹסִיף גּוֹרֵעַ וְלִכֵּן אַחַר תְּפִלָּה אָנוּ מִתְפַּלְלִין בְּשֵׁלוֹ"ם בְּגִי'
חֲשֵׁמ"ל כִּי בְּזִמְנֵי הָאֲרֵת הַקִּדְוֶשָׁה הוּא ח"ש וְאֵם ח"ו יֵשׁ שְׂלִיטָה לְחִיצוֹנִים אִזּוּ הוּא מ"ל
וּבִלְק אָמֵר לְבַלְעֵם וְהוּא יוֹשֵׁב מִמ"ל כִּי רָאָה בְּאִיֻּצְטַגְנִינוּ שְׁהוּא עֲתָה מ"ל לִכֵּן בִּיקָשׁ
נְעִתָה נִכְה נָא בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ שְׂיִהְיֶה מִיָּד מֵאַחַר שְׂאִנֵּי רוּאָה שְׁהַכִּיֶּסוּי הִנֵּה שְׂכִפְסָה אֶת עֵי"ן
הָאֲר"ץ בְּגִי' תו"ך וּבִלְק הִבִּיא בְּלַעַם קְרִיַת חוּצוֹת שְׁהוּא בַּחוּץ וְהֵם בְּפָנִים עֲתָה יִרְאָה
שְׂעֻמוֹד עֲנָן פִּלְטָם וְהוּא עֲתָה יוֹשֵׁב מִמ"ל חֵלֵק מ"ל מִן חֲשֵׁמ"ל וּפְנִחָס שְׂזָפָה וְהַשִּׁיב
הַתִּימָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעֲשָׂה מֵהֶם תו"ך בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכֵם זָכָה לְמַלְבוּ"שׁ זָכָה
לְשֵׁלום בְּזוֹהַר מְקִשָּׁה וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לִד' נֶגֶד הַשְּׂמֶשׁ וְכִי מֵה בָּא לְלַמְדֵּינוּ שְׁהָיָה בְּיוֹם אֵלָא
לְתַמְנָן בְּרִית שְׂנַקְרָא שְׂמֶשׁ ע"ש וּלְדַעֲתֵי שְׂעֵנִין בִּלְק שְׂרָאָה מֵה שְׂעֻשָׁה יִשְׂרָאֵל לְאַמּוּרֵי
עַל (ע"ז כח) שְׂהַעֲמִיד הַקִּב"ה חֲמָה בְּמִלְחָמַת סִיחוֹן וַיְדוּעַ שְׁהַחֲמָה הוּא בְּאַמְצָע ז' כּוֹכְבִים
וְהוֹדִיעַ הַקִּב"ה שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם מְעַרְכָּה בְּפָנֵי עֲצָמוֹ וּמְעַרְכַת הַשְּׂמִים נִכְנַע אֲלֵיהֶם לִכֵּן וַיָּגֵר
מוֹאֵב כִּי רַב הוּא שְׁהֵם יוֹתֵר גְּבוּהִים מִן אוֹתָהּ הַמְעַרְכָּה כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם תו"ך ז"ש עֲתָה
יִלְחָכוּ הַקָּהֵל הִנֵּה אֶת כָּל סְבִיבוֹתֵינוּ מִתְרִין סִיטְרִין שְׁהֵם הַתו"ך וְאַנְחֵנוּ הַחוּץ כְּלַחֲוֹךְ
הַשׁוֹר שְׂאוּכָל סְבִיבוֹ וּמְנִיחַ בְּאַמְצָעוֹ כִּן הֵם יְבוֹאוּ עֲתָה לֹא"י (יְחִזְקֵאל ה) זֹאת יְרוּשָׁלַיִם
בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׂמִתִּיהָ וְסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרֻצוֹת וְלְפִי שְׂיִשְׂרָאֵל נִמְשָׁלוּ לְלֵב שְׁהוּא בְּאַמְצָע הַגּוֹף
וּבִלְק רְצָה לְהַעֲבִיר אֶת תּוֹךְ שֵׁל יִשְׂרָאֵל כִּמ"ש לְעֵיל וְכִיֶּסֶה אֶת עֵין הָאֲרֶזַן עַל הַעֲמֻדַת
הַשְּׂמֶשׁ וְרָצָה לְמַחֹת אוֹתָם אֶל הַקִּצָּה ז"ש וַיִּרָא מִשָּׁם קִצָּה הָעָם שְׂיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל נִעְקָרִים
מִן הַתּוֹךְ לְבֵא קְרִיַת חוּצוֹת שְׂיִהְיוּ חוּצָה לִכֵּן הִרְאָה לוֹ הַמְּלֶאכֶךָ שְׂמַעֲלַת יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת
בְּאַמְצָע וּבְזָה שְׂחֻטָּאוֹ בְּפַעוֹר שְׁהוּא סוֹפ' דְּדַרְגִּין בְּאִינְדֵּרְטָא הוּא מְקוֹם צוּאָה (יְשַׁעְיָה ל)
צֵא הָאָמֵר לוֹ (דְּבָרִים כג) וְלֹא יִרְאָה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ לִכֵּן הוֹקֵעַ אוֹתָם נֶגֶד
הַשְּׂמֶשׁ דִּיִּיקָא שְׂחֻטָּאוֹ בְּזָה שְׁהִיוּ בְּאַמְצָע הַמְּרַכְבָּה.

ז"ש פנחס בן אלעזר בקנאו את קנאתי בתוכם דייקא שגרים שיבואו ישראל לתוך פדמעינא. לכן נענש בלק שהוא צור שיהיה נמנה שלישי למלכי מדין ומתחלה היה ראשון כי זה היה חטאו שרצה לדחות ישראל מן תוך לדחותם חוץ דחו אותו מן הראש אל התוך: פרשת פנחס נתן הקב"ה לפנחס החיים והשלום פדאמר (מלאכי ב) בריתי היתה אתו החיים והשלום הוא סוד השכיבנו אלקינו לשלום והעמידנו מלפניו לחיים שהם ב' יחודין ובלילה רחל מוסרת סימניה תחת המטה בסוד ד' דנחית לג' עולמות ב"ע וה"ו יורדת דאימא אוזיפת לברתא מנהא ואז נקראת מלכות אלקים בסוד (תהלים מז) מלך אלקים על גוים (שם קג) ומלכותו בפל משלה (שם מז) אלקים ישב על פסא קדשו שהוא עולם הכסא (בראשית כט) ויהי בבוקר והנה היא לאה זיווג עלאה ופנחס זכה במצוה זו שמסר עצמו על קדושת השם ויקח רמ"ח בידו ושם נפשו בכפ"ו ר"ל שביזה שמסר עצמו למיתה מוסיף פח ג"כ עלאה פפופה ופשוטה בסוד כ"ך עלה במחשבה דאתמר גבי ר"ע שפתבתי לעיל וגם בכ"י נישלח.

ז"ס (שמואל א כח) ואשים נפשי בכפי לכן זכה לתרין סטרין אלו חיים לקבל יחוד עליון ושלום לקבל יחוד תחתון שהוא שמע וברוך ז"ס מ' שחטף פנחס דהות טאס מלאה דם על משירייהון דישאל זכות תרין יחודין אלו גם לפי שא"ה נידון בנשירות איברים הוא סוד כ"ך עלה במחשבה ב"פ ר' הרי מ' שהיו איבריו נושרים ממנו וסוד הענין כי כל הנשמות הפלולות בו שהיו איברים שלו הנה פרחו ממנו באותה שעה שחטא וחרו לעלות ממנו ונתנו לתוך הקליפות ואלו הנשמות אנו צריכין להעלות בכל יום ויום ע"י תפלתינו ולא היה אד"ה ראוי להשתמש באותן אורות ונתמעטו ממנו ומפני הפגם נתאחזו החיצונים באותן הנשמות עד שנפלו בקליפות ומטו רגלין ברגלין ועליה אתמר (בראשית כט) וישא יעקב את רגליו ותיקן אז שהלך השטן לזרפו ארצה בני קדם ובלעם שהלך לשם לגבי עזא ועזאל לחץ האתון רגלו אל הקיר ולפי שמשא זכה ונטל כל האורות פל הי' פתרים שהיו לו לאד"ה לכלם זכה משה ועתה זכה פנחס ליטול כל פתרים אלו ונתוספה י' לפינחס ומשה בעצמו בא ואמר לו הנני נותן לו את בריתי שלום ולכן י' קטיעא פי אותה י' שהיתה קטיעה עד הנה מחטאו של אד"ה עתה נשלמה בפנחס ז"ש ויקח רמ"ח ב"ידו ר"ל שלקח כל הכתרים פרוץ שלם מן רמ"ח איברים שנשרו כל איבריו של אד"ה ועתה משתלם רמ"ח בפל שהוא קומתו של אד"ה פולל בידו קרי בי' ב"ד בברית דיליה וכמו שפל ס' רבוא היו כלולים במשה וכד אתכנש שמשא אתכנשו שיתין רבוא כוכביא עימיה שהם כל הדור המדבר בן בימי אליהו היתה הנבואה מתפשטת מס' רבוא נביאים וכד איסתלק אליהו נסתלקו עמו כל ס' רבוא נביאים ז"ש בגמרא מנ"ל שבעל מום פסול בעבודה בריתי שלום והא שלום פתיב א"ר נחמן דשלום היא ו' קטיעא רומזת על סוד י' פרצופין אלו שניתקנו ע"י לכן התחיל במדרש ילקוט ע"פ ויהי אחרי המגיפה זש"ה (תהלים צד) אם אמרתי מטה רגלי חסדך י"י יסעדי כי כמה שחטאו ישראל בזנות גרמו על דמטו קליפין רגלין ברגלין (משלי ה) רגליה יורדות מות שגרמו שאותיות מות ירדו למטה ז"ס מטה רגלי מטו קליפין רגלין ברגלין עד שנתן הקב"ה חסד לפנחס פהונת עולם וביזה זכה להוריד אות מ ואיתעביד מן ר"ח פינחס רמ"ח גם ו' של מות הוריד ונעשה רומח ז"ש (דברים לג) אף חונק עמים כל קדושו בידך שבשביל שמסרו על קדושת השם בידו (תהלים יז) ממתים ידך ביזה הם תכו

לרגליה (שם לו) אל תבואני רגל גאונה ויד רשעים אל תגדני כי שם נפלו פועלי און דחו ולא יכלו קום אבל גבי האי אתמר (משלי ל) ומלך אלקום עמו (שם כד) כי שבע פול צדיק נקם וכן בלעם איקרי קמאל (דברים לג) ל"א ק"ם וגו' בישראל כמשה אבל בא"ה ע קם שבת מישראל ומחז פאתי מואב כד"א (תהלים קי) מחז ראש על ארץ רבה לקיים קרא רבה אמונתך ואחרי שנמחז אותו ראש כמו שנמחז ראשו ע"י חושים בן דן ומנח בעוטפיה דיצחק אז (שם) מנחל בדרך ישתה אז (יואל ד) ומעין מבית י"י יצא והקש' את נחל השיטים שסופו להתרפאות על פן ירים ראש פנכות אבותיו הקדושים שהם בצדקתם יוציאו (ירמיה טו) יקר מזולל ויהיה להם מקום זה ובלעם שראה זה אמר כי מ"ראש צורים א"ראנו ר"ת מצ"א או מוצא עם תיבת ו"מגבעות שתרווייהו מ"צא בגימ' סמא"ל מוצא היא נוקבא חייבתא בישא שגם אותו הראש יהיה מתקן לע"ל ז"ש לא קבה א"ל שהרי שם אל יש לו בקדושה ולע"ל (משלי ל) ומיץ אף יוציא דם שישחטו אותו וישאר מלאך ולע"ל (ישעיה כה) בלע המנת לנצח וישאר מלאך ועז"א או מי יתנה משומו א"ל שרמז על זה שיעשה א"ל והרשע עצמו ביקש עלזה שתהיה אחריתו כמוהו על מלאך אדום הזה שסופו להחזיר והוא (תהלים פ) חזיר מעיר שע' תלויה נשאר אתנו מ"יר (שמואל א כד) מרשעים י"צא ר"שע (תהלים עט) מ"הר י"קדמונו ר"חמיד שהרשע יצא וישאר טוב פטעם (שם קד) יתמו חטאים מלשון במדבר הזה יתמו שרשומות שלהם יהיה במדבר וכן זה הרשעים עוד אינם לא יהיו עוד רשעים: ברבה פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן.

אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו לכן אמר וגו' גדול השלום פשוטו של מדרש הוקשה לו קושית הזוהר הל"ל בקיצור הנגי נותן לו לכן אמר הוא מיותר ר"פ בן יאיר השיב שהקב"ה צוה למשה שיאמר הוא בפיו לכל ישראל הנגי נותן לו את בריתי שלום פי עד היום היה משה משמר ברית כי ירש משה מקום יוסף כמ"ש (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף ויוסף היה לו סוד ברית כמ"ש (בראשית נ) וישם בארון בי' יתירה אח"כ (שמות ג) וזה לה האות שנתן הקב"ה אות זה למשה וגמירי (תענית כה) משמיא מיהב יהיב מישקל לא שקיל כמ"ש בלעם לבלק לקוב אויבי קראתיה והנה ברכת ברה והשיב לו בלעם שא"א להחזיר הברכה שהמשכתי מלמעלה ז"ש הנה ברה לקחתי וצנור שפע שבע רצון ירד על ישראל וגמירי משמיא מיהב יהיב משקל לא שקל ז"ש וברה ולא אשיבנה ירצה מאחר שהוא ברכה וברכה לא יכול להשיב כי משקל לא שקיל אבל גבי רעה מצינו שחזרה ריקם ז"ש שהוא אמר ולא יעשה ר"ל אמירה רכה לטובה בתמי' איה לא יעשה אבל לדיבור שהוא קשה יכול להיות ולא יקימנה כי הקב"ה חוזר לרעה ולא לטובה וא"כ מאחר שהקב"ה נתן למשה הברית לא לקח ממנו רק שהוא עצמו החזיר לו לפנחס אבל המדרש מתרץ בענין אחר שהקב"ה אמר מעלת פנחס בן אלעזר שהוא עשה מעשה אבותיו מעשה אהרן הכהן מה אהרן משיב חמה אף הוא פן משיב חמה ז"ש השיב את חמתי מה אהרן קנא וכן הוא בקנאו את קנאתי לכן מאחר שהיא מתלמידיו של אהרן אמר הקב"ה למשה לכן אמר בדין הוא שיקח שכרו ומפרש מה שכרו אתו ליתן לו שלום שכן התנא אמר הוי מתלמידיו של אהרן רודף שלום מדה כנגד מדה שיתנו לו ג"כ שלום ומאחר שעשה פאהרן ע"כ ונהיתה לו ולזרעו אחריו פהנת עולם.

העולם אברהם מ"יכאל יצחק ג"בריאל יעקב נ"וריאל פי תושבנא דדין פדין אברה"ם
יצחק"ק ויעק"ב בגי"מ מיכאל"ל גבריא"ל נוריא"ל וז"ס ויקח רמח בידו שמתחלה היה עומד
פינתס ר"ח ולקח עמו יצחק את"כ חטף מ' של חמה דטאם על משירייתיהו דישראל
בסוד מעל בני ישראל הרי רמ"ח סוד אברהם ואת"כ חטף ו' של מות פדאית' ברעיא
מהימנא הרי נטל כוחו של יעקב שהוא בכל מקום ו' פידוע הרי רומ"ח ואז פשהיה לו
כל הג' גוונים של קש"ת שהוא סוד אל"י א"דום ל"בן י"רק ונדקור את שניהם שהם
סמאל ובת זוגו הרי השלים הו' מן השם הרי השלים שמו אליה"ו וא"כ הנצרה לומר
פינתס שהוא בן אלעזר שנעשה נשמה הראשונה גוף אליו לקבל ב' נשמות שהוא עתה
ב"ן א"הרן ה"פהו ובס"ת ה' תיבין רמז שהוא פלול מארבעתן נ"פש ר"וח נ"שמה
נ"שמת נ"שמה פי אליהו בארבע ר"ל כל ארבע היו נכללין בו יחד בזוהר קם בדינא
ועביד דינא קר בדינא שהבועל ארמית קנאין פוגעין בו ודאין דינא ונדקור את שניהם
ז"ש ויעמוד פנתס ודן דינא יפלל שפסק הדין קנאין פוגעין בו ועביד דינא שלא כליתי
את בני ישראל בחמתי ומאחר שהוא אחיד בדינא זכה להתלבש בימינא לכן ניתנה לו
כהונה שהיא מדת חסד ז"ש (תהלים קו) ותחשב לו לצדקה שנעשה מדת חסד שהוא
אוהב צדקה ז"ס חזימ"ה (שם לג) ח"סד י"י מ"לאה ה"ארץ פי הוא משיב חמה וזכה
לפתוח מדת חסד קנאת"י בגי"מ ס"מאל ו"בת זו"גו (דברים כט) פי אז יעשן אף ה' וקנאהו
והם שבת אפו ורצועה בישא לאלקאה ופנתס דקר את שניהם ברומח והנה רזא עלאה
לדעתי כמו שעשה זכה פינתס שהוא אליהו דעליה אתמר (שמות ד) הוא יהיה לה לפה
פי הוא סוד תורה שבע"פ כל הספיקות מונח עד שיבא אליהו ת"י'ק'ו וזכה במסירת נפשו
למיתה שלקח רמ"ח בידו ושם נפשו בכפו גרם יחודא לעיקלא פדין מי שמוסר נפשו
למיתה ונכנס בשלום עלאה שהוא יוסף ז"ס (תהלים קו) ויעמוד פנתס ויפל"ל בגי"מ יוס"ף
לכן ניתן לו ברית שלום בו' קטיעה שהוא גבר שלים בתרין שלומין (ישעיה נז) שלום
שלום לרחוק ולקרוב פן את"כ פפסיבוב שני כל ימיו היה ר"ע מצטער על זה ועלה
במחשבה כל ימיו שאם יבא לידו ויקיים לתמן שלום עלאה ותתאה וכן הנה (חגיגה טו)
שנכנס בשלום ויצא בשלום משלום של בנימין נכנס לשלום של יוסף נקרא עקיבא בן
יוסף שגם הוא היה כלל תורה שבע"פ פי כולוהו אליבא דר"מ והנה כ"ד אלה תלמידיו
אלו הם כ"ד אלה שהרג שמעון בשכם על שפלו עצמן ונכנסו בברית עתה ונעשו גרים
גוונים ונשאר שלום משבט שמעון ואותן הנשמות נאבדו עתה עם נשיא שמעון ז"ס
נשיא בית אב לשמעוני רמז על שמעון שממנו יצא זה ושם גדר ערוה ועתה פרוץ את"כ
פשראו אלו כ"ד אלה מחצבן לא חילקו כבוד זה לזה לפי שראו יסודן הראשון ומתו
פעם שלישי בין פסח לעצרת ואותן מוצעת שהציעה לו כזבי בת צור באיסור את"כ
הציעה לו בהיתר ועל זה (נדרים) שחק ורק ובכה ר"ע כשבא אשתו של אנטריפס הרשע
אצלו פי זכר מעשיו הראשונים ובכה בדרה תשובה שכן יאות לתמן והמה בוכים פתח
אנהל מועד ועל שתפם בבליוריתא הסריקו בשרו במסריקת של ברזל (תהלים צב) מה
גדלו מעשיה י"י מאד עמקו מחשבונתיה (שמואל ב יד) לבלתי ידח ממנו נדח זה שהשיב
הקב"ה למלאכים זו תורה זו שברה והשיב כה עלה במחשבה ראוי הוא לזה העונש לפי
שהוא סוד מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח וז"ש ושם האיש המוכה את המדינית מה בא
למדינו את המדינית נאחרים פי להיות עמה ולשכוב אצלה בעוה"ב ומלפפתו וקשורה

בו כְּכֹל אֶבֶל לְדִידֵי נִיחָא שְׁרוּמְזוּ עַל הַמַּצְעוֹת שֶׁהֶצִיעָה לוֹ אַח"כּ בְּהִיתְרוּכְשָׁם שְׁאַלְיָהּוּ הַנְּבִיא ק"ד אֱלֹקִים הַנֹּצֵרֶף לְתַמְנָן לְכֹן חֵי ר' עֲקִיבָא ק"ד שְׁנַיִם וְאַע"פ שֶׁקְדָמוּנִים פִּינְרְשׁוּהוּ שְׁהִיָּה יִשְׁשָׁכֶר חֲמֹנֶר גָּרָם וּקְצָתָם פִּינְרְשׁוּ שְׁהִיָּה יוֹסֵף וּבְתִיקוּנֵי וּבְזוּהָר אָמַר שְׁהֵן הֵן י' נִיצוּצִין שְׁיִצְאוּ מִיוֹסֵף שְׁהִיָּו בְּלֹא גְנוּקָבָא לְכֹן הִי מְהֵרוּגֵי מַלְכוּת שְׁלֹטוֹ בְּהֵם חִיצוּנֵי לְדַעְתִּי ז"ש (בְּרַאשִׁית מַט) וְתִשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתוֹ וַיִּפְנוּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו מִיַּדֵי אַבִּי"ר י"עֲקֹב אוֹתִיּוֹת רַב"י עֲקִיב"א.

ר"ל עַל שֵׁם נִיפְנוּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו וּמֵאִילוֹ י' נִיצוּצִין בְּא ר"עֲק וְעַל זֶה קְרָאוּהוּ עַל שֵׁם יוֹסֵף כִּי מִן יוֹסֵף בָּא עֲנָנָן זֶה וּז"ס (שְׁמוֹת כֹּא) וְנִמְצָא בִיד"ו מוֹת יוֹמֵת ר"ל עַל שֵׁם נִיפְנוּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו מוֹת יוֹמֵת בְּמִיתָה תְּנִינִית וּבְתַגְרָר זֶה לְקַח פְּנֹחָס חֵן יוֹסֵף וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ וְחֲטָף אִינוּן נִיצוּצוֹת טְהוּרוֹת לְכֹן מְצִינוּ בְּמִדְרַשׁ מְשָׁלֵי שֶׁר"ע כְּשֶׁמֶת בְּבֵית הָאֲסוּרִין קָבְרוּ אֵלָיָהּוּ הַנְּבִיא שְׁהוּא פְּנֹחָס ע"ש עַל זֶה הַסּוּד אָמַר בְּפִרְשֵׁהּ זוּ וּבְנֵי קִרְחָ לֹא מָתוּ בְּנֵי שְׁמַעוֹן רְמָז לְבְנֵי שְׁמַעוֹן לֹא מָתוּ רַק חָזְרוּ לְזֶה הָעוֹלָם.

וּע"ז הַסּוּד אָמַר בְּקִנְאוֹ אֵת קִנְאֵתִי דְאִיתָא בְּזוּהָר רוּחַ בְּעוֹבְדָא דִר' פְּרַחֲיָי קָבֵר אוֹתוֹ וְהֶעֱלָה אוֹתוֹ ת"ח לְמַעְרְתָא ע"ש וְהָרָאוּ לוֹ חַד חֲלוֹן בֵּי קִינְיָיִן שִׁית מְשָׁקוּפִין לְאַעְלָאָה לְאִינוּן דְלַעֲיִן ק"ש בְּרַעוּתָא וּבְכֹוֹנָה דְלִיבָא וְעז"א (תְּהֵלִים סח) תְּכִין בְּטוֹבְתָהּ לְעֵנֵי אֱלֹקִי"ם עַל זֶה שְׁעוֹנָה ק"ש בְּעוֹנָתָה קנ"א בְּגִימְטְרֵי עֵנָא"ל מְלֵאָה שְׁמֻמּוֹנָה עַל זֶה ע"ש בְּאִנְרָה: נִינְדָבֵר י"י אֵל מֹשֶׁה וְגו' שְׂאוּ אֵת רֹאשׁ וְגו' בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הֵאֵי קָרָא אִית לְשִׁאלָיָהּ בְּיָה מָה עֲנָנָן זֶה לְזֶה. רַש"י מְבִיא ב' פִּירוּשִׁים מְשָׁל לְזֹאבִים שְׁנֹכְסוֹ לְעֵדֶר וְכו'.

אִם קוֹשְׁיָת רַש"י מָה עֲנָנָן הַמְנִינָן אַחַר הַמַּגִּיפָה. וּבְזֶה תִּירָץ לִידַע הַנּוֹתְרוֹת שְׁנֵי תְּשׁוּבוֹת בְּדָבָר הָא' הֲלֹא מְמַנְיָן כ"ד אֶלְף שְׁחָסֵר יְכוֹל לִידַע הַנּוֹתְרוֹת כְּמָה הֵם.

גַּם דָּבָר אַחַר שֶׁהִבִּיא רַש"י לֹא תִירָץ עַל זוֹ הַקּוֹשְׁיָא כְּלוּם כִּי מָה עֲנָנָן הַמְנִינָן הַזֶּה בְּכָאן הַל"ל אַחַר פְּרִשְׁתָּ עֲלָה אֵל הַר הַעֲבָרִים וְאַחַר פ' יִפְקוּד י"י אֱלֹקֵי הַרוּחֹת כִּי שֵׁם מְקוּמוֹ לִיקַח חֲשָׁבוֹן מִיִּשְׂרָאֵל גַּם קוֹשְׁיוֹת אַמ"ז ז"ל הֲלֹא לְפִי זֶה הַלְשׁוֹן לִידַע הַנּוֹתְרוֹת לְמָה לֹא מָנָה אוֹתָם אַחַר מַגִּיפַת קִרְחָ גַּם אַחַר קְבָרוֹת הַתְּאֵנָה וְתִירָץ שֶׁל אַמ"ז אִינוּ מְסַפִּיק כֻּלָּל לְזֶה עֲיִין בְּסִפְרוֹ פ' כִּי תֵשׁ שְׁאִינוּ מוֹנָה אוֹתָם רַק קוֹדֵם מְרַגְלִים שְׁהִיָּה לְהֵם לְבֹא מִיָּד לֹא"י רַק אַח"כּ חֲטָאוּ גַם עֲתָה מָנָה אוֹתָם שְׁיִשׁ לְהֵם לְבֹא מִיָּד לֹא"י הֲלֹא בְּקְבָרוֹת הַתְּאֵנָה אָמַר שֵׁם מֹשֶׁה לִיתְרוֹ (בְּמִדְבָרֵי) נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֵל הַמְּקוֹם וְגו' שְׁהִיָּה לְהֵם לִיסַע מִיָּד וְלֹא נִמְנוּ בְּאוֹתוֹ פֶּרֶק גַּם לְמָה הִפְסִיק בְּאַמְצַע הַפְּסוּק וְעֲשֶׂה פְּרִיגְמָא מְמַנּוּ חַד מִן כ"ה פְּסוּקִים אֶבֶל צְרִיכִין אֲנוּ לְמֵאֲרֵי ס"ת בְּזוּהָר אָמַר ר"א שְׁפִיר קְאָמְרַתְּ אֶבֶל לְפִי שְׁפִנְחָס הוּא אֵלָיָהּוּ וּבְשִׁבִיל יְקָרְיָה דִּילָיָה כְּתִיבָא פְּרִשְׁתָּא דִּילָיָה בְּאוֹרֵיתָא בְּעִינָא לְחַדְשָׁא מִילִין א"כ לְדַעְתִּי רְאוּיָה הִיָּתָה לְהִיּוֹת הַתְּחִלַּת הַפ' מִן נִיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגִּיפָה וְלִסְיִים פ' בְּלֶק וְלְהַתְּחִיל מִן וַיֹּאמֶר י"י אֵל מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לֵאמֹר סִדְרָא בְּפִנֵּי עֲצֻמָּה רַק בְּשִׁבִיל כְּבוֹדוֹ שֶׁל פְּנֹחָס הַתְּחִיל הַקַּב"ה פֶּר' לְהִיּוֹת נִקְרָאת עַל שְׁמוֹ פִּינְחָס וְהוּא פְּעֻנָן פ' נָשָׂא אֵת רֹאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן שְׁרָצָה הַקַּב"ה לְעֲשׂוֹת כְּבוֹד לְבְנֵי גְרִשׁוֹן שְׁהֵם בְּכוֹרִים וְהַתְּחִיל פֶּר' מָהֵם פְּמוֹ כֵן בְּמְקוֹם הַזֶּה וְעֲנָנָן פְּרִיגְמָא שְׁהִרְבָּה עֲנִינִים הִיָּה בְּעֲנָנָן הַמַּגִּיפָה הַזֶּה שְׁהִיָּתָה לְטוֹבְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּדִי שְׁפָל עָרַב רַב שְׁהִיָּו בְּיִשְׂרָאֵל (תְּהֵלִים עג) סְפוּ תִמּוּ מִן בְּלֵהוֹת כְּדָבָרֵי רַש"י שְׁפָל

אוֹתָן כ"ד אֶלֶף שְׁמֵתוֹ הָיוּ מִשְׁכֵּט שְׁמֵעוֹן מְאִינוֹן עָרֵב רַב שְׁנַתְגִּירוֹ וְנִתְדַבְּקוּ בְּשִׁמְעוֹן ז"ש וַיְהִי הַמֵּתִים שְׁפָרָר מֵתוֹ כַּמָּה פְּעָמִים בְּמֵתְאוּנָנִים בְּמַרְגְּלִים בְּעַגְל כַּמ"ש שָׁם וְאֵע"פ שֶׁר"א הַשֵּׁיב עַל זֶה אָבָא שְׁפִיר הוּא אָבֵל חֲזִינָא עֲלֵיהּ פְּלוּגְתָּא וְכוּ' הֲלֵא רִשְׁבִּי תִּירֵץ שָׁם כָּל הַקְּנוּשִׁיּוֹת שְׁמֵיִשְׂרָאֵל לֹא מֵת שׁוּם א' מֵהֶם וְהִנֵּה לֹא הָיָה יְכוֹלֵת לְבֹא לֵא"י שֶׁהוּא תוֹף שֶׁל כָּל הָעוֹלָם עַד שְׁמֵתוֹ כָּל אֵינוֹן קְלִיפּוֹת קוֹצִים בְּפָרֶם וְנִשְׁאָרוּ מְצוֹרֵף וּמְזוֹקֵק לְכוֹן הַתְּחִיל פֶּר' זֹו פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַשֵּׁיב אֶת חֲמַתִּי בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתִי בְּכַדִּי שִׁיְהִי יִשְׂרָאֵל תוֹף וְהַקְּלִיפ"ה נִפְלָה מֵהֶם ז"ש וַיְהִי אַחֵר הַמַּגִּיפָה שְׁנַגְּף י"י אֶת עָרֵב רַב אֲשֶׁר עָלָה אִתָּם וְהַפְּתוּב אוֹמֵר (שָׁם לֹז) וְקוּי י"י הִמָּה יִרְשׁוּ אֶרֶץ כְּשֶׁזָּרַע מְרַעִים יְכַרְתּוּ וְכַה"א (שָׁם עַג) קִרְנֵי רִשְׁעִים אֲגַדְעֶ אֲזִי (שָׁם) תְּרוּמְמָנָה קִרְנוֹת צְדִיק לְכוֹן עֲתָה מִחֲדָשׁ הַתְּחִיל שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִיתֵן לָהֶם נְשִׂאוֹת רֹאשׁ וְאָמַר שָׂאוּ חֵד מִן י"ב פְּסוּקִים ד"פ (יִשְׁעִיָּה מ) ש"או מ"רוּם ע"ינִיכֶם עַל סוּד שִׁמ"ע שְׁרָצוּ בָּלֵק וּבְלַעַם מְלַעַבְרוֹר עַל ק"ש וְלַעֲקוֹר כ"ה מֵאַתְרֵיהּ אֵינוֹן כ"ה שְׁעָרִים עֲלִיוֹנִים וּפְנִחָס לְקַח רַמ"ח בְּיָדוֹ עַל רַמ"ח תִּיבִין בַּק"ש (תְּהִלִּי לֹז) שְׁכֹן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה יִרְצָה שְׁאִין תְּקוּמָה לְיִשְׂרָאֵל לְשִׁכּוֹן בְּאֶרֶץ רַק לְקַנִּים אֲמַת וְאֲמוּנָה עֲרִבִית וְאֲמַת וְיִצִיב שְׁחָרִית וּבָהֶם תִּלְיָא אֲמוּנָה (בְּרַכּוֹת) וְכָל מִי שֶׁלֹּא אָמַר וְכוּ' לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבְתוֹ וְכַמ"ש (דְּבָרִים ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן שְׁבִנְכוֹת אֲמוּנָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל זְכוֹ לַעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וְאֵלּוּ כ"ה שְׁעָרִים פֶּתַח פְּנִחָס בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים קו) וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלַל וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה ה' תִּיבּוֹת בִּקְרָא וּבְכָל תִּיבָה ה' אוֹתִיּוֹת פִּי ע"כ (בְּרַכּוֹת כב) צְרִיכָה פְּנוּנַת הַלֵּב פְּדַבְּרֵי ר"מ וְכַמ"ש בַּר"מ שְׁפִנְחָס קִנְאוֹת שַׁד"י לַעֲלֵא שַׁד"י לְתַתָּא סוּד שַׁד"י שְׁ"שִׁים ד"בּוֹקִים י"פּרִיד כַּמ"ש (תְּהִלִּים סח) בְּפָרִשׁ שַׁד"י מְלָכִים בַּהּ גַּם כֵּן רַמְזוֹ עַל ק"ש: בְּפִסְיִקְתָּא מְפָנִי מַה פְּסוּק זֶה מְפָרֵד פִּינְחָס הוּא בְּגִימְרֵיָא ר"ח אֲחִזוּ בָּאוֹת מ' שֶׁהוּא מ' שֶׁל מִטְטְרוֹן שֶׁהוּא בְּעוֹלָם יְצִירָה וּפְנִחָס בְּעוֹלָם עֲשִׂיָּה (יְחִזְקֵאל א) אֲנֹפֶן אֲחִזְד בְּאֶרֶץ אֱלִיָּהוּ בְּאֶרְבַּע ר"ל בְּעוֹלָם רַבִּיעִי שֶׁהוּא עֲשִׂיָּה וְעַם זֶה נַעֲשֶׂה רַמ"ח (קַהֲלֵת י) פִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם הוּא אֱלִיָּהוּ (שָׁם) וּבַעַל כְּנָפַיִם מְאִרֵי דְגַדְפִּין הוּא מִטְטְרוֹן בְּסִפְר מַעֲיִין חֲכָמָה אָמַר עוֹף הַשָּׁמַיִם זֶה אֱלִיָּהוּ וּבַעַל כְּנָפַיִם זֶה רִזְיָאֵל שֶׁכָּל הַדְּבָרִים שְׁשׁוּמַע אֱלִיָּהוּ מוֹגִיעַ לְזֶה הָעוֹלָם ז"ס וַיִּקַּח רַמ"ח בְּיָדוֹ ר"ל כָּל סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהֵם מִן מִלְאָךְ רִזְיָא"ל הוּא מְבִיא לְזֶה הָעוֹלָם בְּיָדוֹ וּמֵאַחֵר שָׁלוֹ נִתְּנָה הַפְּהוּנָה וְעֲלִיָּה אֲתַמֵּר (מְגִילָה י) קִרְיָבִין אַע"פ שְׁאִין מְקַדָּשׁ שִׁדוּעַ כְּשִׁמְקָרִיבִין קִרְבָּנוֹת אֲזִי אוּרִיא"ל מְבִיא ע"ג מְזַבֵּחַ וּבָלֵק רִצָּה לְנִפְחוֹת חֲדָא יְדָא מְזָה הָאֲרִיָּה וּמִלְאָךְ י"י בְּדָרָף הָיָה אוּרִיא"ל (גַּם הָרוּחַ שֶׁהָיָה עַל פִּי הָאֲתוֹן ק"ם אֲרִיא"ל שְׁאִיָּה שְׁמוּרָה עַל וְקַם שְׁכֵט מִיִּשְׂרָאֵל וּמְחִץ וְגו') וְהִנֵּה זָכָה עֲתָה פְּנִחָס לְהִיּוֹת כַּהֵן וְלְהִיּוֹת בְּמִדְרֵיגַת אוּרִיא"ל וּז"ס וַיִּקַּח רַמ"ח שֶׁהוּא סוּד אוּרִיא"ל בְּיָדוֹ וְאִית מְנַהוֹן דְּאֲמָרֵי שְׁפִנְחָס קַם בְּיִצְחָק קַם יִצְחָק חֲטָא בְּמַה שֶׁהָיָה אוֹהֵב לַעֲשׂוֹ וְקִטְרָגוֹ עֲלָיו הַמְקַטְרִיגִים עַל זֶה וְלֹא נִתְּנִישֵׁב זֶה עֲנִין לְהִיּוֹת כַּפָּרָה עַד שְׁנַתְקַנָּא עֲתָה פְּנִחָס קִנְאֵת י"י צְבָאוֹת לְהַרְוֵג אֶת זְמָרֵי שְׁאֲזוּ הָיָה אוֹהֵב אֶת שׁוֹנְאוֹ וְעֲתָה (תְּהִלִּים קלט) הֲלֵא מְשַׁנְאִיָּה י"י אֲשַׁנָּא וּבִתְקוּמָה אֲתַקוּסֵט וּבְזָה גוֹרֵם שִׁיְהִיָּה מְלִיץ יוֹשֵׁר עֲלֵיָּהוּ דִּישְׂרָאֵל כָּל יָמָיו וְהוּא מְקַנָּא לְבְרִית לְכוֹן זָכָה אֲזִי פְּנִחָס לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּיִצְחָק שֶׁהוּא דִּין וְאַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב בָּאוּ אַח"כ אֱלִיּוֹ שֶׁהֵם ב' אֲנֹרְזִילִין לְכוֹן אֲמוֹר הַנְּגִי נֹתָן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹ"ם לְקַבֵּל עֲשׂוֹ שֶׁהוּא שׁוֹנָא שְׁלוֹם שְׁכֹן עֲשׂוֹ בְּחֻשְׁבָּנָא שְׁלוֹ"ם מְתַנַּגֵּד לִי"י חֲסִיד וְרַחֲמִים בְּגִימְטְרֵיָא שְׁלוֹ"ם שֶׁהֵם ב' נְשִׁמוֹת שֶׁל נָדָב וְאַבְיָהוּא (אַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב שְׁתַּרְוּוּיָהוּ

עולים נפ"ש) ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה ה' תיבנו ובכל תיבה ה' אתנון פי
 נתיחדו בתפלתו חמשה פרצופי הנפש כלולין זה בזה הנה ה' ברפי נפשי שאמר דוד
 פנגד זה עיני לעיל פ' קדושים ותפלת פנחס לא היתה צריכה סיוע לשום שלום פי נתעלית
 לחיה יחיד' לכן אמר ויפלל לא קאמ' יתפלל ז"ש (סנהדרין פה) מלמד שעשה פלילות
 עם קונו ממש שלא נגעו בה מלאכים רק נתיחדה תפלתו למקום עליון ונורא (תהלים
 כא) ובחסד עליון בל ימוט לכן זכה בזה שהוסיף הקב"ה על ישראל ב' אתנון (שם קכב)
 שבטי י"ה עדות לישראל פי בזכות זה נקרא גם פן על שם שני שמות א"ל יה"ו בסוף
 יומין גם אמר ויפלל פועל יוצא פי הוא קושר כתרים לרבו מתפלתו של ישראל ולכן
 אמר עתיד במקום עבר ולא קאמר ועמד פנחס ופלל שהיה משמע עבר לבד ובאמת
 שתרונייהו איתנהו שגם לעתיד יעמוד ויפלל מליץ יושר על ישראל ונרמז בשמו ו' שמות
 המבוארים בציוני שיש לאופן אחד בארץ שהוא סנדלפון שזכה אליהו בארבע ר"ל
 בעולם העשירי שהוא עולם רביעי תמן שם ב"ן בגי' אליהו והוא המלאך בכל מוצאי
 שבת לכתוב זכיותיהם של ישראל ובשם פ"י נח"ס נרמזים נוריא אל ח"ביביאל סנדלפון
 פי הוא המסבר שלשתן (תהלים לז) פי צדיק יהיה חכמה שנעשה תורה שבע"פ (שיר
 ד) אלף המג"ן תלוי עליו ג' גוונין אילו בנוי לתלפיות שהם ו': ומה שכתב משה שלום
 בו' קטיעא פתב האר"י ז"ל ע"פ דברי ר"פ בן יאיר ע"ש בזוהר שהקב"ה אמר למשה
 אמור אתה לכל ישראל ותן לו משלך שעד הנה היה הברית שלך כמ"ש וזה לך האות
 דייקא וכן לקח את עצמות יוסף בתחלה היה השלום שלו (בראשית נ) ויישם בארון
 במצרים שהוא היה הארון הקודש וכן (סוטה יג) הלכו שני ארונות זה אצל זה שהיו
 א"ה תמיהין עליו (שיר ג) מי זאת עולה מן המדבר והשיבם קיים זה מה שכתוב בזה
 לכן הקטין משה את עצמו וכתב י' במקום ו' גם בתיבת (במדבר יב) ענו מאוד מכל אדם
 הקטין משה עצמו וכתב ו' קטיעא שהוא עני ולקח הקב"ה אילין ב' חצאי ווין והוסיף על
 כלו"ת משה שראוי להיות חסר כ"ל משה שהם דומין אז ישראל ככלה שנכנסה לחופה
 ומשה זכה ונתעלה פלה פלילה פלילת יופי ובא ו' להשלים אספקלריא המאירה זה
 שמצינו בר"מ ו' של כ"ל משה שלא במקומה היא עומדת והענין כמו שאמרנו וכששכח
 מרע"ה הנוים לעמודים לא זכר אותם משה עד שפא אליו ניצוצו של ר"ע אז נגלו לו
 (שמות לח) ואת האלף ושבע מאות שקרא בת קול עשה ונים לעמודים ומרומז שם יוסף
 הוא סוד קנא"ה ג"פ בן ופנחס מ'סוד ושם הקנאה פינחס בגי' ר"ח ד' פ'עמים ב"ן ז"ש
 (סנהדרין פב) קנאין פוגעין בו קריינא דאגרתא איהו ליהוי פרונוקא יש בזה סוד אגרת
 הוא סוד ד' פ'עמים קנ"א פי כנ"ף בגימטרי' ק"ן עם הפולל הוא קנ"א פי בשם קנ"א
 שהוא אה"ה בההין שם נחלק ד' מלאכים סוד ארבע כנפות הארץ שמקבצין (תהלים
 קמז) נדחי ישראל והם סוד פינחס ד' פ'עמים ב"ן ז"ש בן אהרן הפהן כמו שאהרן הוא
 פולל ד' פ'עמים די"ן ד' כנפי החיות רנ"ו ומאחר שהוא קריינא דאגרתא.

והיה הוא הגואל ליהוי פרונוקא: והמה בנכים פתח אהל מועד. והתעוררו בבכיותם ש"ע
 דמעין התעוררו ש"ע נהורין בקנאה שקנא פנחס בכיס חסר ו' פי זכה פנחס להיות בעולם
 העשירי (יחזקאל א) אופן אחד בארץ במקום סנדלפון שם (שם ג) ב"רון פ"בוד י"י
 ממקומו וז"ס (שופטים ב) ויעל מלאך י"י מן הגלגל אל הבכיס ארז"ל זה פנחס שמצד
 גלגולו של נדב ואביהוא זכה להיות מלאך י"י ממש והגיע אל מקום בכי"ס שהאופנים

בַּרְעֵשׁ גְדוֹל מִתְנַשְׂאִים לְעֹנֶמֶת שְׂרָפִים לֹמֵר בְּ"רֹךְ כְּ"בוֹד י"י מִמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא בְּגִי תְּקִי"ח
לְקַבֵּל א"שֶׁה ז"רָה שְׂקִנָּא הוּא בְּבִרִית לְתַמְנָן קְלִיפֵת נְגַה שְׂרָצָה נָדָב וְנָאֲבִיהוּא לְקֶרֶב אוֹתָהּ
בְּקַדְוִשָׁה וְזֶה הִיָּה חֲטָאִים בְּסִמְכוֹת פ' (בִּיקְרָא טו) וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טְמֵאָה (שָׁם טז)
אֲחֵרֵי מוֹת בְּנֵי אֱהֲרֹן בְּקֶרְבָּתָם לִפְנֵי י"י כִּי לֹא הִיָּה פֶחַ בְּיָדָם כִּי אֵלּוּ נָטְלוּ עֲצָה מִמִּשְׁהָ
שְׁחַתְתֶּם הַקֶּב"ה שְׁמוֹ שֶׁל י"ה עַל יִשְׂרָאֵל לְהִיפֹף הָרְאוּבֵנִי לְפִי שִׁישְׂרָאֵל מְקַלְסִין לְהַקֵּב"ה
מִן (שִׁיר ה) רֹאשׁוֹ פָתַם פֶּז עַד (שָׁם) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִלְמַטָּה לְמַעְלָה לְמִשְׁוֹף הַשְּׂכִינָה
לְמַטָּה וְהַקֶּב"ה מְקַלְסֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן (שָׁם ז) מֵה יָפוּ פְעֻמֵּיהֶם בְּנִעְלָיִם מִלְמַטָּה לְמַעְלָה עַד
(שָׁם) רֹאשְׁוֹ עֲלֵיהֶם כְּכַרְמֶל לְפִי שֶׁהַקֶּב"ה רוֹצֵה לְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל וְלַעֲלוֹת אוֹתָם לְמַעְלָה לְכוּ
פ' מִתְחַלֵּה ה' אֲחֵרוּנָה מִהַשֵּׁם עַד י' דְלַעֲלֵלָה קְלִיפֵת נְגַה אֲרָמִית הוּא תְּקִנָּה ז"ש תַּחַת אֲשֶׁר
קִנ"א ר"ל שֶׁהֵבִיא ק"לִיפֵת נ"גֵה א"רָמִית לְאֵלְקִיו וְהַפְּנִיעָה לְקַדְוִשָׁה לְכוּ וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: (אִיּוֹב ד) זָכַר נ"א מִי הוּא נָקִי אָבֵד בְּכֶאֱן נֶרְמַז סוּד נ"דב א"בִּיְהוּא שְׁטַעוּ בְּעֵנִין
קְלִיפֵת נְגַה נ'ק'י נ"גֵה ק"לִיפֵת י"ון כִּי בְשֵׁם יְנִיקַת יָוֵן דְּאִינוּן קֶרֶיבִין לְמַהִימְנוּתָא כִּי אֵלּוּ
נָטְלוּ עֲצָה מִמִּשְׁהָ וְהִיָּה יְכוֹלֵת בְּיָדוֹ לְהוֹצִיא מִיִּסוּד אָבָא לְבַטֵּל ג' קְלִיפוֹת אֲחֵרוֹת לְגַמְרֵי
וְלְכַלּוֹל זוֹ בְּקַדְוִשָׁה ז"ש מִשְׁהָ לְיִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים לב) גוֹי אֲנִיכָד עֲצוֹת הַמָּה שְׁלֵא הָיוּ נוֹטְלִין
עֲצָה מִמִּשְׁהָ לְכוּ אָבֵדָה עֲצָה שְׁלֵהֶם כִּי נָדָב וְנָאֲבִיהוּא מִתְרִין פְּלָגֵי דְגוּפָא קָא אָתוּ נָצַח וְהוּד
מְזֵה הַטַּעַם אֵלּוּ הִיָּה מִשְׁהָ פֶהֶן לֹא הִיָּה שׁוּם רְעָה בְּעוֹלָם כִּי (תְּעֻנִית ה) מִשְׁהָ שְׁמַשׁ ז' יְמִי
מִיְלוּאִים בְּחֵלּוּק לְכוּ ז"ש (בִּיקְרָא ט) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי ר"ל נִי הִיָּה אוֹתוֹ יוֹם שְׂקִרָא מִשְׁהָ
לְאֱהֲרֹן שְׁאֵלּוּ הִיָּה מִשְׁהָ פֶהֶן לֹא הִיָּה שׁוּם גְּלוֹת בְּעוֹלָם אָבֵל עֲתָה שְׁהַפְּהוֹנָה ע"י אֱהֲרֹן
שֶׁהוּא מִיִּסוּד אִמָּא אֱהֲרֹן הוּא מִן כָּל ד' מְלָאכִים בְּמֶרְכָּבָה כִּי אֱהֲרֹן בְּגִי תַתְּקִנ"ו מִנִּין
יֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מ"שְׁרָתִיו בְּגִי רְפָא"ל גְּבִרִיא"ל מִיכָא"ל נוֹרִיא"ל: וְהִיָּתָה לוֹ וְלִזְרָעוֹ
וְגו' פֶּהֶנֶת עוֹלָם תַּחַת וְגו'.

בְּתִיב'ב'ע וְהָמָּה בּוֹכִים דְּהוּוּ בְּכִינֵן וְקוֹרִין אֵת שְׁמַע הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דְּבִרְתֵי שְׂרָאוּ
שְׁנַתְּקִימָה עֲנִינֵנוּ שֶׁל בְּלֶק שְׁאֲמַר לְבַלְעֵם וְעֲתָה לְכָה אָרְה לִי אֲמַר לְכָה בַּה' יִתְּרָה לְרַמּוֹן
עַל שְׂרָצָה לְנִפּוֹת כ"ה אֲתוֹנוֹן דִּיחֻדָּא (בְּרִכּוֹת כב) דְּקִי"ל כר"מ שִׁי"י אִי"א עַד פֶּאן צְרִיכָה
פְּנוּנַת הַלֵּב דְּבָרֵי ר"מ וְזוֹ הִיא ק"ש שֶׁל ר' יְהוּדָה הַנְּשִׂיא אִינוּן כ"ה אֲתוֹנוֹן דִּיחֻדָּא וְז"ש
וַיִּקַּח רַמ"ח בְּיָדוֹ הִיא סוּד רַמ"ח תִּיבִין שֶׁל ק"ש כִּי נִחְלָקָה שְׁיַעוּר קוּמָה שֶׁל ק"ש עַל ה'
חֲלָקִים וְעו"א בְּלֶק לְכָה אָרְה לִי אֵת הָעָם כִּי מִתְחִילָה מִב' תִּיבִין פ' רֹאשׁוֹנָה צְרִיף לְכוּנוֹן
שְׁיַהֲיָה רֹאשׁוֹ מְרַפְּבָה לְשְׂכִינָה וְאַח"כ עַד וְשִׁמְתָם ע"ב תִּיבִין שְׁיַהֲיִי זְרוּעוֹתֵי מְרַפְּבָה
לְשְׂכִינָה אַח"כ מִן וְשִׁמְתָם נ' תִּיבִין שְׁיַהֲיָה גּוּפּוֹ מְרַפְּבָה וְאַח"כ פ' צִיצִית ס"ט תִּיבִין
שְׁרַגְלֵי מְרַפְּבָה לְשְׂכִינָה הָרִי סוּד שְׁיַעוּר קוּמָה רל"ו אַח"כ ו' תִּיבִין דִּיחֻדָּא עֲלֵאָה ו'
תִּיבִין דִּיחֻדָּא תַתָּא הָרִי רַמ"ח ז"ס בְּיָדוֹ כִּי עַל ה' חֲלָקִים נִחְלָקָה עֲנִין זֶה לְכוּ בְּפִסּוּק
(תְּהִלִּים קו) וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלֵל כ"ה אוֹתִיּוֹת נֶגֶד כ"ה אוֹתִיּוֹת שֶׁל ק"ש שְׁיַחֲוֹד פְּנַחֵס
שֵׁם שְׁמִים אוֹ שְׂרָצָה לְנִפּוֹת ה' פְּרָצוּפִין שִׁישְׂרָאֵל אֲחֻזִּין בְּהֶם ז"ש כ"י ר"ב הוּא בְּגִי
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שְׁהֶם ד' אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם שְׁהֶם נִחְלָקִין לַה' פְּרָצוּפִין וּמְהֶם נִתְּפַשֵּׁט נֶפֶשׁ
רוֹת נִשְׁמָה חִיָּה יַחֲדָה לְכוּ ה' תִּיבִין וּבְכָל תִּיבָה ה' אוֹתִיּוֹת שְׁנַתְּיַחֲדוּ ה' פְּרָצוּפִין כָּלֵם
בְּסוּד (יִשְׁעִיָה ד) כִּי עַל כָּל כְּבוֹד חֶפ"ה ח"מִשְׁהָ פ"ר צוּפִי ה"נֶפֶשׁ וִיקַת רַמ"ח הֶם סוּד
אִיבְרֵי הַנְּשִׁמָּה שְׁהֶם ב' פְּעֻמִּים רַמ"ח וְנִחְלָקִין עַל י"ד שֶׁהוּא נִחְלָקַת עַל ה' אֲצַבְעוֹת שֶׁל
יָד וְהִנֵּה עַל מִשְׁהָ אֲתַמֵּר (שְׁמוֹת ג) וְעֲתָה לְכָה בַּה' יִתְּרָה וְאֲשַׁלְּחֶה אִם אֵין אֲתָה גּוֹאֲלָם

אין אחר גוואלם ועתה אמר הקב"ה למשה לכן אמור אתה להם שהווא ירית אחרוי והנה אותה מדרגה של ה' שהיתה אצל משה כי זכה משה ליחידה בשעה שעמד על הר סיני גם פנחס זכה עתה לזו המרכבה ז"ש ויעמוד פנחס ויפלל קאים בדינא וזכה להוסיף מן צדק לעשות צדקה בה' ז"ש (תהלים קו) ותחשב לו לצדקה לדור ודור גם נקרא (ישעיה כו) צדיק שומר אמונים בי' קטיעא של בריתי שלום לרמוז שנעשה שלום בי' מן צדק עביד צדיק וכשמזדונגין צדיק וצדק (תהלים לג) אוהב צדקה ומשפט בזה דקאים בדינא ועביד דינא והשיב ח"י'מ'ה (שם) ח"סד י"י מ"לאה ה"א"רץ בלעם שהיה בגלגול ג' פושן רשעתיים דעביד שהי רשעיות א' בימי יעקב וא' בימי משה כשם שפאן רצה לנפות חדא ידא תקיפא ס"א ב' ידים שהם ב' פוחות ימין ושמאל כ"ח אתוןן של אמ"ן יה"א שמיה רבא מברך ולכן שלח לו כ"ח דרגין דקוסמין פן בימי סיסרא התחילה הנביאה (שופטים ה) בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו י"י שלמדו רז"ל (שבת קיט) כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל פוחו קורעין לו גזר דין של ע' שנה מרעה לטובה ודרש מהאי קרא בשעת עגל (שמות לב) וישמע יהושע את קול העם ברע"ה התחיל משה לסדר תפלתו ולהוסיף פח בגבורה של מעלה וכן במרגלים (במדבר יד) ועתה יגדל נא פח י"י לכן אתמר (שמות לב) נירא משה את העם כי פרוע הוא על סוד בפרוע פרעות בישראל לכן אמר (שם) נ"א מ"ספרך א"שר כתבת סוד אמ"ן מלמטה למעלה ז"ש מה אקב לא קפה א"ל שהווא סוד של אמ"ן מתחיל א"ל מ"לך נ"אמן ובלק שאמר ועתה לכ"ה נא ארה לי רמז על ב' אותיות אלו של אמ"ן שהם נ"א כי מ' של אמן כבר היתה אצלו שבלק בן צפור מלך למואב בעת ההיא מאחר שהווא נעשה עתה מלך בקליפה למואב דתמן מ"ט קליפות ממנין מוא"ב הרי שהיה חושב שיש לאל ידו למשול על א' ולבטל השפע טובה שבאה מאות מ' ולפי שמשה היה מדרגתו מ' בסוד (שם ב) כי מן המים משיתיהו (שם כה) מ"בין ש"ני ה"פרובים בין מ' פתוחה למ' סתומה שהיא הי' שבנתיים רזא דחכמה עלאה: תמות נפשי מות ישרי"ם.

י"הא ש"מיה ר"בא מ"ברך ה"ן ע"ם כלבי"א מלמטה למעלה אמן סוד אמן יהא שמיה רבא ר"ל ג' מילואי י"ה יו"ד ה"י יוד ה"א יו"ד ה"ה שסודם ג' מילואים יה"א הוא אמן כי מילוי יה' בי' בא' ובה' בגי' אמן שהווא יה"א בג' מילואים של שם י"ה רבא שהווא מילוי שם י"ה ובלק רצה לגרום לסלק זיווג הקב"ה עם ישראל שהווא סוד י"ה מישראל שסודו אמן ז"ש לכה נ"א מן אמ"ן ארה לי והרשע בלעם נתן לו עצמה מצד אחר לסלק שם י"ה מישראל בענין זנות של שיתים והקב"ה אחרי המגיפה שהווא סוד פגם י"ה חתם שמו ותברך על ישראל החנוכי הפלנאי (תהלים קכב) שבטי יה עדות לישראל והווא סוד מחציו תתמלא תיקבתו ר"ל חצי השם שהיא י"ה תתמלא גם שם של אדנ"י כשפותבין ג' מילואי חצי השם אזי ב' שמהן משולבים כחדא הוי"ה ואדני שהווא סוד צ"א צ"א ולמד מה שבקש לבן הארמי לעשות ר"ל שפל עניינו לעקור יחוד של תרין שמהן שהווא סוד צ"א ופנחס בא בתרין נשמות ערטילאין שהיה אצלו וקישר אותיות נ"א עמנד"ב ואביהו"א (איוב ד) זכר נא מי הוא נקי אבד זה פנחס ואיפה ישרים נכחדו עם נדב ואביהווא זכה לייחד שם יה"א שמי"ה רב"ה מברך גם עמהם זכה למתק פ"ר פ"ר דינים שהיה רוצה בלק להביא על ישראל ז"ש (מיכה ו) עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב אמר לשון עצמה שגרמז בה כפל דינים מספר בל"ק ב"ן צפ"ר (תהלים עד) ראשי

תניני"ם על המים לכן זכה שאבות העולם היו שלשתן אצלו (שם לג) עצ"ת י"י לעולם תעמוד בגימט' (יחזקאל ט) קס"ת הסופר שהוא סוד פ"ר פ"ר שיהם כפל פ"ר גבורות מנצפ"ך לכן ה' תיבין בזה הפסוק וכל תיבה ה' אותיות פי מספר ה' אותיות של גבורה מנצפ"ה היא פ"ר וכל אות פלול מה' גבורות והוא ה' פעמים פ"ר פי (תהלים כב) סבבוני פרי"ם רבים אפירי בשן על עוג מלך הבשן (שם) כתרונ"י פי היא בקליפה נגד ערפו של משה בסוד פתח דילי' (ירמ' טו) יקר מזולל ז"ש פנחס בן וגו' השיב את חמתי מעל בני ישראל את הוא מיותר ולית לך מלה חדא או אות אחד בתורה שיהיה ח"ו מיותר אבל רומז על ה' בתי דינים אילו ה' גבורות מנצפ"ך שכל אחד מהם פלול מחושבן בגימ' אלף ת' והו' הן אלף ת' עלמין המבוארין באינדרא אשר עליהם אמר בלק ארה לי א"ת העם הזה והוא המתיק ובחסם כל אותיות בקנאו את קנאתי בתוכם מפרש בזוהר שהוא בתוך מ' מאחר שחטף אות מ ונחית בשמא גליפא ואות מ' של מנצפ"ך הוא היותר קשה מכלם הואיל וכל התחלות קשות ובלעם חטף התחלת אות מנצפ"ך ועשה מן מ' פתוחה מ' סתומה סתום הע"ן בשמו ואיתוקם קרא (תהלים צא) רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה ועז"א לכה נא ארה לי בה' על ה' אותיות מנצפ"ך: בדרך הפשט אמר בפ' ה' קורא (ברכות טז) א"ר אלעזר (תהלים סג) פן אברכה בתי זה ק"ש ובשמה אשא כפי זה תפלה כמו חלב ודבש פאלו הקריב קרבן ופנחס גר לתמן קרבנות בכוננת ק"ש ותפלה ויקח רמ"ח תיבין דק"ש ז"ש אברכה מנין אברכה"ה הוא רמ"ח תיבין.

ויש אם למקרא בה'. בתיי שהיא חיותו של אדם רמ"ח לכן זכה להקריב קרבן (שם) ושפתי רננות בעוה"ז ובעוה"ב נתן הקב"ה לפנחס ברית פהונת עולם פי הוא המקרב רחוקים לקדושה כמו שמיקאל מקריב נשמותיהן של ישראל ז"ש ויכפר על בני ישראל ראויה פפרה זו להיות לדורות פי הוא המקריב קרבנות אע"פ שאין מקדש קיים גם עבור שבלק רצה להעביר ברפת פהנים כמ"ש ועתה לכה נא ארה לי על ברפת (במדבר ו) פה תברכו שהיא פלולה מג' ברכות הן הן ג' גונוי הקשת שנתלבש בהן פנחס (שיר ד) א"לף המגן תלוי עליו ג' אבות הקדושים עם ג' שמות דהיינו סודם יחזקאל א) אפ"ן אחד בארץ שהוא סוד א" ביהוא פ"נחס נ"דב פי תרין אורזילין הוא אצלו לכן ניתנה לו עתה הפהונה שזכה לאותו ג' ברכאן ז"ש (זבחים) לא נתפנה פנחס עד שהרג לזמרי ואז נתלבש בג' ברכות אלו וזכה לג' ברפת פהנים כל המברך מתברך ונקרא אליהו (קהלת י) בעל פנפים (ישעיה כד) מכנף הארץ זמירות שמענו פי יש בכל פנף שם של קנ"א שהוא בגימטריא כנ"ף עם הכולל אליהו בארבע הוא סוד מספר רובע ישראל על ד' רגלי המרכבה פי אליהו הוא ב"ן וכנף קנ"א הרי סוד בא"ר שאליהו מתמן הוי והוא סוד ד' בארות שחפר יצחק שהוא פנחס הוא אליהו ועל זה רמז מספר רובע ישראל על ד' פנפות של ציצית שיש לכל אחד מישראל כ"ח מאות עבדים כמ"ש (בשבת לב זכר' ח) והחזיקו עשרה אנשים בכנף איש מכל לשונות הגוים הרי ב' אלפים ת"ת ז' מאו' לכל פנף הן הן כ"ח דרגין דקוסמין בפסוק וישלח בלק מלאכים פי רב הוא על כל אחד מישראל קאמר שיש לו ר"ב משמשמין ועז"א ההוא רשע מי מנה עפר יעקב הקליפות שמבטלין ישראל בערלה הטמונה בעפר ומי יוכל למנות מספר רובע ישראל הם המלאכים שיש לכל אחד מישראל בד' פנפות של ציצית ועתה שיבא אליהו בארבעה פנפים ונקרא (קהלת י) בעל פנפים יגיד דבר ובכל מוצאי שבת לוקח זמירות מישראל ז"ש מכנף הארץ זמירות

שְׁמַעְנוּ לְכֵן זָכָה לַכ"ח אֶתְנוֹן שֶׁל בְּרַפְת פְּהַגִּים שֶׁל הוּי"ה וְהִיְת' לֹו בְּרִית פְּהַנֹּת עוֹלָם וְעַלֶּיהָ אֶתְמ' (סְנֶהְדְּרִין סח) קְרִינָא דֶאגֶר"ת סוּד ד' פְּעָמִים קנ"א ז"ס קנ"א אֶת קְנֶאֱתִי תַחַת אֲשֶׁר קנ"א לֶאֱלֹהִי"ו בְּהִיפְדָּ אֶתְנוֹן אֲלֵיהוּ כִּי הוּא הִמְקַבֵּץ (תְּהֵלִים קמז) גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ וְהִי צִלְפָּחַד מְסִיטְרָא דְטוֹב דְקִין שְׁהִיָּה מְחֻלָּק עַל מְקוֹם ב"ה וְאִי וְחֻמָּד לֹא"י וְכֵן בְּנוֹתָיו זָכוּ לֹא"י שְׁחַבְּבוּ אֶת אִי"י וְכֵן (שׁוֹפְטִים ד) וְחֻבֵּר הִקְיִי נִפְרָד מִקִּין וְנִתְּנָן לְבָנָיו דְּוִשְׁנָה שֶׁל יְרִיחוֹ ת"ק אִמָּה נִגְדָּ ב"ה שְׁחַמְדוּ קי"ן וְאִין הַקב"ה מְקַפֵּחַ שְׁכַר כָּל בְּרִיָּה וְאֶח"פ זָכוּ בָּנָיו וְיָשְׁבוּ בְּלִשְׁכַת הַגְּזִית: וְנִתְּתָם אֶת נַחֲלָתוֹ לְשֶׁאֲרוֹ.

דרז"ל (ב"ב קיא) מוֹסִיפִין וְגוֹרְעִין וְדוֹרְשִׁין וְנִתְּתָם אֶת נַחֲלָת שְׁאֲרוֹ לֹו יֵשׁ בְּפֹסוּק זֶה סוּד מִיַּעוּט הִיָּרַח מְחֻצֵי ת"ת הַתַּחֲתוֹן שֶׁל אֲרִיָּה יִצְאֹו זְעִיר וְנִקְבָּא מְנַצֵּחַ גִּיתָקוֹן זְעִיר וְיִמְהוּד גְּנֻקְבָּא וז"ס (חֻלִּין דף ס) אִי אֶפְשָׁר לְפָנֵי מְלָכִים שְׁיִשְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתֵּר אֶחָד כִּי נ"ה וּמְקַצָּת ת"ת אֲרִיָּה הִיָּה כְּתֵר לְשִׁנְיָהֶם וְקִטְרָגָה הִיָּרַח וְיִרְדָּה עַד מְלָכוֹת אֲרִיָּה שְׁהוּא עֲטָרָה בְּרֵאשׁ יְסוּד וְזְעִיר יֵרֵשׁ אֶת מְקוֹמָהּ וְלִקַּח כָּל נֶה"י דְאֲרִיָּה וְהִנֵּה בְּמִיַּעוּט הַזֶּה הִיא הַדְּרָשָׁה וְדְרָשִׁינוּ וְנִתְּתָם אֶת נַחֲלָת שְׁאֲרוֹ לֹו מֵאַחַר שְׁהוּא יֵרֵשׁ מְקוֹמָהּ וְכִשְׁהִיא עוֹלָה עִמּוֹ וְהוּא בְּעוֹלָת בַּעַל בְּסוּד תג"א דס"ת (מְשָׁלִי יב) אֲשֶׁת חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ יִתְקַיֵּם הַפְּתוּב כְּפִשׁוּטוֹ אֶלְמָא מוֹסִיפִין הוּא עִילוּי רַב לְשִׁכְיָנָה וּפְשִׁטָּה דְקִרָא וְגוֹרְעִין וְדוֹרְשִׁין לְסוּד מִיַּעוּט הִיָּרַח שְׁהִיא גְּפִילָה וְעַתִּיד לְבָנוֹת עֵינֵן פְּרָק ט"ד מִיּוֹנָת אֱלָם.

וּלְפִי שְׁמַשָּׁה הִי גִלְגוּל הַבָּל סַל עֲצָמוֹ מְדִינָו וְצִלְפָּחַד בֶּן חַפ"ר בֶּן (תְּהֵלִים לז) ח"רַב פ"תְּחוֹ ר"שְׁעִים הַנְּדָרְשׁ עַל קִין שְׁהִיָּה מְסִיטְרָא דְקִין וז"ש לֹא הִיָּה ל"ו בְּנִים ר"ת הַב"ל כְּאֵלוֹ אָמַר לֹא הִבָּל וז"ס שְׁאֲמָרוּ לֹא הִי לֹו בְּנִים כִּי אִם בְּנוֹת שְׁלֹא נִשְׂאָר מִזְרַעוֹ שֶׁל קִין אִפִּי' בֶּן א' שְׁהַכֵּל גְּאָבֵד וְנִימְחַבְּמָבוּל כִּי אִם בְּנוֹת שְׁנִשְׂאָרָה אֲשֶׁתוֹ שֶׁל נַח הִיא נַעֲמָה אַחֻת תוֹבֵל קִין מִזְרַעוֹ שֶׁל קִין וְהִיא הִיָּתָה צְדָקָת וְכֵן בְּנוֹת צִלְפָּחַד הִי מְסִיטְרָא וז"ש אָבִינוּ מֵת בְּמִדְבָּר אוֹת אָבִינוּ בְּטַעַם זְרָקָא כַּמ"ש הִמְקַוְּבִלִים מוֹרָה עַל נַחֵשׁ שְׁבָא מְסִיטְרָא דִילֵיהָ וְהוּא לֹא הִיָּה בַּעֲדַת קִרַח גַּם כִּי הֵם הָיוּ מְסִיטְרָא דְקִין כְּנֹדַע לֹא הִיָּה הוּא בְּתוֹכָם כִּי לֹא הִחֲזִיק בְּחֻטָּא זֶה הַמְּחַלְוֹקָת הַגְּדוּלָּה רַק בְּחֻטָּאוֹ מֵת כְּדַבְּרֵי רַבִּינוּ ז"ל אוֹ שְׁהִיָּה מְקוֹשֵׁשׁ וְכַוּוֹנָתוֹ לְשֵׁם שְׁמַיִם כְּדֹאִיתָא בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן וְתִיָּקוֹן בֵּיהָ חֻטָּא קִין שְׁכַפֵּר בְּחִידוּשׁ הָעוֹלָם וְגַם לִיתָן ע"י זֶה פ' צִיצִית אוֹת בְּמִדְבָּר טו) וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ שְׁשִׁקוּלָה כְּנִגְדָּ כָּל תְּרִי"ג מְצוֹת וְתִיָּקוֹן בְּמָה שְׁחָלַק קִין עַל פ' צִיצִית מִשָּׂא"כ קִרַח וְעַדְתוֹ שְׁעַמְדוֹ בְּרִשְׁעָם וּבְמִרְדָּם וְע"כ נִאָבְדוּ מִן הָעוֹלָם וְלֹא בִקְשׁוּ חֵלֶק בְּאֶרֶץ כַּמ"ש לֹא נַעֲלָה אָבֵל בְּנוֹתָיו זָכוּ לִירֵשׁ הָאָרֶץ וז"ס הַמְּסוּרָה ג' פְּעָמִים וְרֵאִיתֶם (שְׁמוֹת א) וְרֵאִיתֶן עַל הָאָבִיבִים אִם בֶּן הוּא וְהִמְיָתָן אֹתוֹ וְאִם בֵּת הִיא וְחִיָּה וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ בְּצִיצִית (בְּמִדְבָּר יג) וְרֵאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ גַּם כִּי הִרְאִישׁוֹן אוֹמֵר בְּלִשׁוֹן נְקִיבָה וְרֵאִיתֶן מ"מ גְּפָרֵשׁ ע"פ עֵינֵינוּ זֶה מְבֹאָר מְאוּד וְדוּק: וְאִם כְּדַבְּרֵי הָאוֹמֵר מִן הַמְּעַפִּילִים הִיָּה חֻטָּא רַק בְּזֶה וְקִיבֵל עוֹנָשׁוֹ ע"י הָאֱמוּרִי הַיּוֹשֵׁב בְּהַר וְעַמְלָק וְכַנְעֵן ג' אֵלוֹ עַמְלָק אֱמוּרִי כַנְעֵן"ס"ת קי"ן וְכֵאֵן קִיבֵל עוֹנָשׁוֹ בְּחֻרָב (שָׁם יד) וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם עַד חֶרְמ"ה ר"ת ח"רַב ר"שְׁעִים מ"ת ה"בֵּל גְּדַרְשׁ הַפְּסוּק חֻרַב פְּתַחוֹ רְשָׁעִים עַל קִין וז"ש (תְּהֵלִים לז) לְטַבּוֹ חִיִּשְׁר"י דר"ך ס"ת עֵילָה ל"ת כְּמִנְיֵן הַב"ל עִם הַפּוֹלֵל וְכַבֵּר קִיבֵל עוֹנָשׁוֹ וז"ש כִּי בְּחֻטָּאוֹ מֵת וְקִי"ל (כְּתוּבוֹת לג) דֹּאִין מֵת וּמְשַׁלֵּם (סְנֶהְדְּרִין מז) וְהַרְוִיגִי כ"ד גְּכִסְיָהוּן לִיּוֹרְשִׁים מִשָּׂא"כ בַּעֲדַת קִרַח שְׁנִאָבְדוּ הֵם וְטַפָּם וְכָל רְכוּשָׁם וְגו': הַגְּנִי נִתְּנָן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם.

אליהו בארבע יש בהיכל עצם השמים (בזוהר פ' פקודי) ארבע מלאכים ממונים על חיה
יחידה מזרח ודרום בג'א'י סימן שלהם עולין ארבעתן שלו"ם [מ' רבתי] רב שהוא
תתקל"ו מחצ"ב נשמו"ת מי"ג מפילן דרחמי סוד י"ג פעמים ע"ב סוד (בראשית מד)
גבי"ע בידו (שם) ואתם עלו לשלו"ם אל אביכם ואלי"הו בא לבשר ולהשמיע שלום ד'
מלאכים אלו נקראו אבנים ממונים.

אליהו בארבע. ד' מלאכים של צפון ושל מערב הם ממונים לקבל טיפי דמים מקטן
הנימול ומקריבים לפני הקב"ה ואז ה' יתברך מתמלא רחמים על ישראל והנה זה ע"י
אליהו מלאך הברית שמביאין ד' מלאכים אלו לפני הקב"ה אלו ד' מלאכים שבהיכל
עצם השמים נקראים יתדות המשפן עולים תתק"ג ממונים על הברית מנין בראשית
שהם ברוח צפון ומערב ושם סוד חלוקא דרבנן (ישע"י מח) לא מראש בסת"ר דברתי
בגימטרי' היכ"ל עצ"ם השמי"ם שהוא סוד ה' (תהלים לב) אתה סת"ר לי מצר תצרני
שמצילין שם בחלוקא דרבנן כל מקטריגים (שם צב) צדיק כתמר יפרח פי צדקיא
ממונה על (משלי יח) מגדל עו"ז ש"ם הוי"ה בו ירוץ ונשגב ס"ת בגי' אליהו הפסא
(תהלים פט) וכסאו כשמ"ש נגדי בגימטרי' היכ"ל עצ"ם השמי"ם סוד כשמ"ש (ישע"י
ס) ולא יבא עוד שמש"ה: בגמרא (יומא עה) ברפת כ"ג פיצד חזן הפנסת נוטל ס"ת ונותן
לראש הפנסת וראש הפנסת נותן לסגן וסגן לכ"ג וכ"ג עומד ומקבל קורא אחר ו
בעשור ש"מ חולקין לתלמיד במקום רב אמר אביי משום פבוד של כ"ג ברזא דשמא
קדישא חז"ן הפנסת בגימטרי' אדנ"י ה' אחרונה של שם נותנה לראש הפנסת ו' של שם
ו' ראש הפנסת נותן לסגן ה' של שם וסגן לכ"ג י' של שם לכן קורא בי"כ בעצמו בתורה
בפ' אחרי ואף בעשור שהוא רזא די ובעשור של חוקמי הפקודים קורא על פה שהיא
סוד ה' אחרונה של השם סוד השבע"פ ולכן פתובה פ' זו בפ' פנחס בסוד (שמות ד)
הו"א יהי"ה ל"ך לפ"ה על סוד תשבע"פ פי כל הספיקות מונח עד שיבא אליהו ומברך
עליה ח' ברכות סוד ה' ראשונה של שם בינה (תהלים ו) למנצח בנגינות על השמינית
פי היא מלמטה למעלה שמינית או יאמר גולל את התורה ומניחו ב'ח'יקו שהוא רבוע
אדנ"י א' א"ד אדנ"י בגי' קכ"ו שהם מנין שהיה משה ברקיע ג"פ מ' הרי ק"ך ו'
ימים מר"ח עד שבעות הרי קכ"ו סוד בעד"ן ג"ן פרישיות תומין מנין בעד"ן לכן
במזמור (שם יט) השמים מספרים קכ"ו תיבות ובג' הפסוקים תורת ה' וגו' קכ"ו אותיות
והוא סוד חותם התורה סוף ה' חומשים מ' של מצרים מ' של מסעיהם ו' של יריחו י' של
סיני ל' של ישראל הרי נרמז ממול"י שבלק שלח לבלעם שבזה פיסה עין הארץ במה
שישב ברקיע קכ"ו ימים (דברים לב) והוא כ"מוס עמדי שקאי על משה שגרמז בתחלת
ה' פסוקים של האזינו בגי' משה עם ה' של הלי"י שנתרקה פדברי סופרי סורי אכל
פדברי סופרי נהרדעא גם ל' הנהרקה פי (משלי יח) מגדל עוז שם ה' מגדול הפורח
באור הוא על שנותיו של משה עד הצנואר של אימא מגיע כמו שהיה אדם הראשון
קודם שחטא היה מסוף עולם עד סופו לתשלום ששת אלפים שנה כמ"ש האר"י ז"ל
שהוא קומת אד"הר ז"ס משה הוי' י' אמין ושונר י' אמין ובו' הוא סוד ג' עולמות כל אחד
פלול מי' ז"ש (דברים יב) הלא הוא על משה קאי כמו"ס עמדי כמו"ס הנה עמדי ברקיע
שהוא חשבון קכ"ו ימים חתום באצרותי ר"ל פחותם של תורה ג"כ מנין כמו"ס פי
(ישע"י לג) יראת ה' היא אוצרו ירא"ת בגי' תורה הרי שהתורה אוצר של הקב"ה גם

נרמזו כמ"ס חסר ו' ג' שרי הפנים המקבלין כל צלותין ד' ישראל פ"תריאל מ"טטרוון ס"נדלפון וא"ת שר הבריאה אכתריאל באלף פבר כתב הרקנטי על פסוק (שם נו) שם עולם אמן לו אשר ל"א י"כרת בהיפוף אתון כתריאל ל בלא אלף ז"ס (שמות מ) מס"ך פתח למשכן ולכן כמה מצות הם בסמ"ך תורה ס' רבוא אותיות (פי במלת סמ"ך נרמזין מלמטה למעלה ג' שרי העולם מג' עולמות (בי"ע פנ"ל) (תולין ד) תרומה בס' פאה בס' בפורים בס' פלא רזא תדאומשה הנה פלול מפולם ז"ש בפ' וילך אנשים ונשים וטרף שהוא סוד טנ"א מלמטה למעלה תלת דרגין אינון ט"ף נ"שים א"נשים ומשה התחיל מלמעלה למטה מתחלה אנשים דרגא דנשמ' מבריאה נשים דרגא דיציר' מרוח טף דרגא דנפש מעשיה ואע"פ שבפ' נצבים מנה י' דרגין לקבל דרגין דלעילא כד"א בזוהר פרשת יתרו פוליהו דרגין אתתקו פגונוא דלעילא ה' מימינא וה' משמאלא (דברים כט) שבטיכם וגו' הא ה' דרגין לימינא ה' דרגין לשמאלא מאן אינון טפכם נשיכם גירף חוטב שואב הרי שסידר טף קודם ובכאן סידר נשים קודם לטרף: פרשת מטות מסעי בפסיקתא (משלי כא) טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדנים וכעס.

טוב הנה להם לישראל להיות חונים במדבר ויושבים בצילו של הקב"ה כמה שהיו יושבים בארץ מצרים ומדונין אותם ומכעיסין ומשעבדין תחת יד פרעה ללבון הלבנים שהרי היתה ארץ מצרים מעולה מכל הארצות (בראשית יג) פגן י"י בארץ מצרים ואעפ"כ לא הונזרו שמות הערים שהיו יושבין בהם ישראל כי אם גושן פיתום רעמסס אבל במדבר שפתוב בה (ירמיה ב) ארץ ערבה ושוחה ארץ ציה וצלמנות ואתמר (דברים ח) המוליכה במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב ואתמר (הושע יג) אני ידעתיה במדבר בארץ תלאובות אפ"ה הונזרו שמות מסעי בני ישראל ומחנותם מרעמסס עד בית הישימות עד מעברות הירדן למדד שחביבין היו מסעות וחנויות במדבר משיבתן בארץ פתרוס.

הקושי העצום בזה המדרש מי לא ידע בכל אלה שחביבין היו ישראל במדבר (שיר ג) מי זאת עולה מן המדבר שכל עילוייה של ישראל מן המדבר תורה ומשכן ומן ובאר והלא ארץ מצרים מלאה גילולים עד שהוצרך משה לצאת חוץ לעיר להתפלל כמ"ש (שמות ט) כצאתי את העיר אפרוש את פפי וא"כ מה בא להודיענו בזה גם במה שאמר שלא זכר במצרים רק ג' מקומות למה דוקא אלו ג' ובמדבר זכר ד' תוארים ציה וצלמנות ערבה ושוחה וכן נחש שרף עקרב צמאון ולמה זכר חנייתם במדבר מרעמסס עד בית הישימות עד מעברות הירדן הל"ל בקיצור מרעמסס עד מעברות הירדן ואם בעי להזכיר המסע הל"ל עד אבל השיטים שהוא אחרון ולמה הביא מתחלה פסוק של ירמיה ואח"כ פסוק של תורה ועוד פסוק שלישי.

והענין שענין ישיבה במצרים היתה פעין יציאת נשמה מן הגוף כמבואר בזוהר חדש ז"ש פגן י"י פן היתה ארץ מצרים וכמו שישבו ישראל במצרים ללבון לבנים ולחץ אותם לזכר חומרים לקבל אח"כ התורה הקדושה ולכן ישבו בגש"ן ג"לגולים ש"ל נ"שמות נ"שמות ש"ל ג"רים כמ"ש (בראשית מז) לגור בארץ באנו לקבל ניצוצות טהורות ולזכר אותם וכענין ישיבת ישראל במצרים שנתן הקב"ה ברינה לאברהם או לקבל גלות מצרים כדי לילך אח"כ לג"ע פן הנה מדבר העמים לישראל שלא יוכלו לבא

לְאַרְץ הַחַיִּים הַיָּא א"י דְּנֻקָּא דְרָדָּה מ"ב מְסַעוֹת שֶׁהוּא מ"ב שְׁעָרִים הַעֲלִיּוֹנִים וְזֶה סוּד שֵׁם שֶׁל מ"ב שְׁבוּקַעַת מ"ב נְהָרֵי אֵשׁ לִילָה הַרְמַתָּה לְמַעֲלָה בְּכָל לִילָה וְלִילָה וּבַמְדַבֵּר שֵׁם מְקוֹם ד' קְלִיפּוֹת לְכֹן הַנּוֹצְרֵי יִשְׂרָאֵל לִילָה דְרָדָּה שֵׁם וּלְהַכְנִיעַ ד' סִטְרֵין ד' גּוּלְגִירֵין בִּישִׁין שִׁישׁ בְּעוֹלָם וְכִמוּ שְׁבַמְצָרִים הָרְאָה הַקַּב"ה לְאַבְרָהָם מַלְכוּת וּשְׁלִישִׁים עַל פְּנֵלָם עֲגָלָה מְשֻׁלָּשׁ שְׁשָׁם מוֹשֵׁב ד' כּוּחוֹת הַטְּוֹמָאָה שׁוֹחָה וְעֵרְבָה צִיָּה וְצַלְמֹת וְאַח"כּ הִבִּיא הַפ' עַל ד' גְּלִיּוֹת מְרוֹמְזִין נְחֹשׁ שְׂרָף עֶקֶב וְצִמְצוּם וְאַח"כּ הִבִּיא הַפְּסוּק מֵאִין בָּאוּ לְהֵן ד' גְּלִיּוֹת אֱלוֹ ז"ש אֲנִי יִדְעַתִּיהָ בַּמְדַבֵּר בְּאַרְץ ת"ל אַבוֹת ר"ל ת"ל שְׁבָנוּ אַבוֹת הָעוֹלָם שְׁגִרְמוּ אַבוֹת הָעוֹלָם שְׁבַחְרוּ לָהֶם גְּלִיּוֹת וְלֹא גִיְהֵנָם פִּי מ"ר גְּלִיּוֹת טוֹבָה תְּלוּי בְּצַנְאוּרוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְאַח"כּ יִצְחָק בָּא מְבָאָר שְׁבַע גַּם יַעֲקֹב (שֵׁם לֵב) וְאַחַר עַד עָתָה.

וְהִנֵּה הִלְכוּ יִשְׂרָאֵל בַּמְדַבֵּר מ"ב מְסַעוֹת שְׁנַרְמְזִין בּוֹ כָּל יְמֵי עוֹלָם עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל וּבִפְרָשָׁה זֶה נְרַמְזִין א"לֵה מ"סְעֵי ב"נִי י"שְׂרָאֵל ד' גְּלִיּוֹת וְחוֹשֵׁב אוֹתָם מְלַמְטָה לְמַעֲלָה א"דוּם מ"דִּי ב"בֵּל י"וֹן כְּסֻדְר שְׂרָאָה אוֹתָם יְחַזְקָאֵל אֶבְל אֶצֶל יַעֲקֹב הֵם כְּתוּבִין מְלַמְטָה לְמַטָּה (שֵׁם) וי"פִּנְעוּ ב"וֹ מ"לְאֶכִי א"לְקַיִם וְכֹן (שֵׁם לֹז) י"עֵק"ב ב"אַר"ץ מ"גוֹר"י א"בִּי"ו בְּרֵאשִׁי אֶתְנוּן ד' מַלְכוּת וּבס"ת בְּגִימ' גִּיהֵנ"ם מְבוֹאֶרֶת שֵׁם הַבְּרִירָה שְׁנֵתָן הַקַּב"ה לְאַבוֹת הָעוֹלָם וְכֹן (תְּהֵלִים סח) א"לְקַיִם מ"נְשִׁיב י"חִידִים בְּ"יְתָה לְכֹן חֲלָק מ"ב מְסַעוֹת לְשָׁנֵי חֲלָקִים כִּי מִתְחַלָּה מְנָה ל"ג מְסַעוֹת עַד מִיתַת אֶהְרֹן אַח"כּ מְנָה שְׁמוֹנָה מְסַעוֹת שֶׁהֵן הֵן כָּל יְמֵי עוֹלָם שֶׁל ד' דוֹרוֹת הֵם מְאַבְרָהָם עַד חֲנוּכָּה הַבֵּית ז"ש הַרְקֻנְטֵי ע"פ (וַיִּקְרָא יב) וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב בְּדָמֵי טְהָרָה שֶׁהֵם ל"ג דוֹרוֹת ע"ש וְהֶאֱרַכְתִּי בְּחִיבוּרֵי קְדָמָאָה וְאַח"כּ זֹכֵר מִיתַת אֶהְרֹן בְּחֻדְשׁ אָב שֶׁשְׁקוּלָה מִיתַת צְדִיקִים כְּשֶׁרִיכַת בֵּית אֱלֹקֵינוּ וְהִנֵּה בְּחֻדְשׁ זֶה שְׁנַחֲרַב הַבֵּית וְאַח"כּ חוֹשֵׁב שְׁמוֹנָה מְסַעוֹת נִגְדָּה שְׁמוֹנָה יָמִים בְּזֶה הַחֻדְשׁ הִנֵּה אַח"כּ בְּיוֹם ט' נִחְרַב הַבֵּית בְּסוּף שְׁמוֹנָה מְסַעוֹת א' וְיַחַדְנוּ עַל הַיַּרְדֵּן שְׁשָׁם יֵרֵד דִּין מִבֵּית הַיְשִׁימוֹת שְׁנַחֲרַב הַבֵּית עַד אֶבְל הַשִּׁיטִים שְׁנַעֲשִׂוּ יִשְׂרָאֵל אֲבִילִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּמָה שְׁנַחֲרַב הַבֵּית דְּנֻקָּא בְּיוֹם ט' צְרִיכִין אָנוּ לְמֵאֲרֵי סֶפֶר יִצִּירָה שְׂצָר הַקַּב"ה בְּאוֹת ח' חֻדְשׁ תְּמוּזָה וּבְאוֹת ט' אָב וּכְשֶׁבָּאוּ אֱלוֹ שְׁנֵי אוֹתִיוֹת יַחַד ח"ט גְּרַם חַט וְנִרְמָז בְּפְסוּק זֶה שֶׁהִתְחִיל בְּעַל הַמְדַרְשׁ מְקוֹדֵם זֶה אָמַר (מְשָׁלִי כֹא) רוּם עֵינַיִם וְרַחֲב לֵב וְנִרְשָׁעִים חֲטָאֵת הַמְקַרָּא הַזֶּה מְדַבֵּר עַל בְּלַעַם שֶׁהָיָה בּוֹ ב' מִיָּדוֹת הִלְלוּ וְנִיצוּץ שֶׁלוֹ שְׂרָאָה וְרָצָה לְשָׁלוּט בְּיִשְׂרָאֵל הִנֵּה הַפֶּל חֲטָא"ת נִרְמָז בְּמֵלָה זֶה תִּרְוִין אֶתְנוּן אֱלוֹ רְאָה ק"ט א"ב ת"מוז ב' אוֹתִיוֹת אֱלוֹ שְׁמוֹשְׁלִים בְּאֱלוֹ שְׁנֵי חֻדְשִׁים וְכֹן אָמַר נְבוּכַד נִצָּר לְעַמּוֹ הַמְתִּינוּ לָהֶם לְחֻדְשִׁים כִּי שֵׁם תּוֹכְלוּ לָהֶם ז"ש (הוֹשַׁע ה) עָתָה יֵאָכְלֵם חֻדְשׁ א"ה חֲלָקִיָּהֶם וְכֵה"א (אִיכָּה א) קָרָא ע"לִי מ"וְעַד ל"שְׁבוּר בְּ"חֹרֵי ר"ת בְּלַע"ם כִּי כְּבָר חֲלָקוּ יִשְׂרָאֵל וְעֲשׂוּ הַחֻדְשִׁים הו"ז לְיִשְׂרָאֵל חֲטָא"י לְעַשׂוּ רַק (תְּהֵלִים ט) הָאוֹיֵב תִּמּוּ חֲרָבוֹת לְנִצָּח בְּזוֹהֵר פְּרִשְׁתָּ יִתְרוֹ שְׁלָקַח יַעֲקֹב מִן עֲשׂוֹ חֻדְשׁ אֱלוֹל ז"ש לֹא הִבִּיט אָנוּ כִּיִּעֲקֹב עַל אוֹתִיוֹת ח"ט שְׁאִינוּ בְּנִמְצָא בְּכָל שְׁבָטִים לְכִי שֶׁלֹּא הִבִּיט בָּהֶם אָנוּ שְׁאִין בָּהֶם ח"ט (מְשָׁלִי כֹא) כְּנֹפֶר לְצַדִּיק רָשָׁע וְתַחַת יִשְׂרָאֵל בּוֹגֵד כִּמ"ש בַּמְדַרְשׁ ע"פ (תְּהֵלִים נח) יִשְׁמַח צְדִיק זֶה מְשָׁה (שֵׁם) כִּי חֲזָה נִקְּם בְּבִלְעָם וּמִי הִרְגוּ פְּנַחַס שֶׁהָיוּ מְלֻבָּשׁ בְּנִשְׁמוֹת שֶׁל נְדָב וְאַבִּיהוּא שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׁעֵלְיָהוּ אָמַר בְּלַעַם תְּמֹנֶת נִפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִשׁוֹן רַבִּים וְסִיּוּם בְּיַחֲד וְתַהִי אַחֲרֵיתִי כְּמוֹהוּ שְׂרָאָה שַׁע"י פְּנַחַס שֶׁהָיָה מְלֻבָּשׁ בְּשְׁנֵי נִשְׁמוֹת אֱלוֹ ז"ש וְתַחַת יִשְׂרָאֵל בּוֹגֵד שְׁבַגְיַתּוֹ בְּאֵה מִן אֹהֶל יִשְׂרָאֵל כִּמ"ש בְּזוֹהֵר (אִיּוֹב ד) זָכַר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד זֶה

פְּנָחַס (שָׁם) וְאִיפָה יִשְׂרָיִם נִכְחָדוּ זֶה נָדָב וְנָאֲבִיהוּא דְאִישׁוֹתִיבּוּ בְּהוּא שְׁעֵתָא ע"י פְּנָחַס וּמָה שְׁאָמַר הַקָּב"ה לְמֹשֶׁה מִיָּד אַחַר נִקְמָה אַחַר הָאָסֶרֶף אֶל עַמִּיזָה זֶה לְטוֹבַת כָּל יִשְׂרָאֵל (מְשָׁלִי כ"א) טוֹב שְׁבַת בְּאֶרֶץ מִדְבָר מְאֹשֶׁת מְדֻנִּים וְכַעַס לְפִי שְׂאִין תִּקְוָמָה לְיִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי אֲשֶׁת מְדֻנִּים שֶׁהִיא הַקְּלִיפָה הַיּוֹתֵר חֲזָקָה וְשֶׁלֹּא הַכְּנִיעַ מֹשֶׁה בְּחַיָּיו לְכֹן הִנְצַרְף לְהִיּוֹת קָבוּר שָׁם כְּשִׁיעֲשׂוּ עֲבִירוֹת וְכַעַס אִזּוּ יְגוֹן מֹשֶׁה בְּעֵדָם ז"ש (שָׁם) אוֹצָר נִחְמָד וְשָׁמֵן בְּנוֹה חֲכָם שִׁישְׁפִיעַ שָׁמֵן טוֹב (שָׁם) וְכִסִּיל אָדָם יִבְלַעְנוּ זֶה עַל הַקְּלִיפָה הַהִיא שֶׁמִּמֶּנָּה הִיָּתָה יְנִיקַת בְּלַעַם לְבַלְעוֹת בְּגֵרוֹנוֹ הַשֹּׁפַע הַהוּא וּפּוֹעֵר פִּיּוֹ לְבָלִי חֶק אֲבָל אוֹצָר נִחְמָד וְשָׁמֵן בְּנוֹה חֲכָם זֶה מֹשֶׁה שֶׁהוּא גֹרֵם לְשָׁמֵן הַטוֹב לִירֵד הַטוֹב לְזֶה הָעוֹלָם וּבְזֶה יִשְׁמַח צְדִיק כִּי חֲזָה נִקָּם פְּעָמָיו יְרַחֵץ אָמַר פְּעָמָיו מִיָּדָה כְּנִגְדַּת מִיָּדָה הִרְשַׁע הִזָּה גֵרָם ג' לְהַזְכִּיר ג' עֲבִירוֹת הַנְּרָמְזִין בְּהַפְטוֹרַת שְׁמֵעוּ שְׁמוֹכֵיחַ אוֹתָנוּ בְּהֵם הַנְּבִיא שְׁהֵם פ"עוֹר ע"גל מ"רְגָלִים לְכֹן אָמַר (תְּהִלִּים נח) פ"עמִיו יְרַחֵץ בְּדָם רִשְׁעֵי שֶׁהוּא גֵרָם לָנוּ (קִהְלַת ד) הַחוּט הַמְּשׁוֹלֵשׁ שְׁחֵטָאוֹ בְּפַעוֹר הֵן הִנֵּה הִיוּ בְּדָבָר בְּלַעַם: אוֹ יֹאמַר טוֹב שְׁבַת בְּאֶרֶץ מִדְבָר שֶׁהִנְצַרְף מֹשֶׁה לִיקָבֵר בְּאֶרֶץ מִדְבָר וְהִיכֵן מֹשֶׁה קָבוּר בְּגִיא מוֹל בֵּית פַּעוֹר דְּהִיָּינוּ מְקוֹם שֶׁנַּעֲשֶׂה עֲבִירָה עִם הַמְּדֻיָּנִית שֶׁהִנֵּה אִישׁ בָּא לְעֵינַי מֹשֶׁה וְלְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל וְכַעַס שֶׁעֲשֶׂה עֲבִירָה שְׁמִפְּנֵי זֶה נִעְנַשׁ מֹשֶׁה ז"ש בְּמִדְרָשׁ ע"פ וְהָמָה בּוֹכִים שֶׁנִּתְרַשְׁלוּ יְדֵיו שֶׁל מֹשֶׁה לְכֹן נִעְנַשׁ (דְּבָרִים לד) וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ וְהִנֵּה (מְשָׁלִי כ"א) שְׁמַחָה לְצְדִיק מֹשֶׁה (שָׁם) עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט שֶׁדָּנוּ לְרִשְׁעֵי הִנֵּה בְּסִנְהֶדְרִין כַּמ"ש בְּמִדְרָשׁ (שָׁם) וּמַחַת"ה לְפוֹעֲלֵי אוֹן שְׁכָל רַעְתוֹ הִנֵּה עִם ח"ת שֶׁהוּא מַחְתָּה לְפוֹעֲלֵי אוֹן וּבְהֵם הִיוּ (יְחִזְקִאל ח) נְשִׁים יּוֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת הַתַּמּוּז (תְּהִלִּים ל"א) תּוֹצִיאֵנִי מִרַש"ת זוֹ טָמְנוּ לִי שֶׁהַזְכִּיר לָהֶם בְּלַעַם עֶזְרָא וְיִשָּׁת אֶל הַמִּדְבָר פְּנִיּוֹ כְּדַמְתָּרְגָּמִינוּ וְרִבְקָה שֶׁהִיָּתָה אוֹהֶבֶת יַעֲקֹב אֲמָרָה (בְּרֵאשִׁית כז) קַצַּת"י בְּחַיֵּי מִפְּנֵי בְנוֹת ח"ת רְמִזָּה עַל ק"ץ ת"י שֶׁנֵּה שְׁחָרַב הַבַּיִת וְהַתְּחִלַּת הַקְּלִקוּל הִנֵּה שֶׁהוֹבְקָעָה הָעִיר בְּתַמּוּז בִּי"ז בּוֹ שֶׁהוּא ח"ת וְק' קִטְנָה רְמִזָּה עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהִי גְבָהוּ ק' אֲמִין זֶה רְמִזׁ בְּכָאן שְׁחָשַׁב ח' מִשְׁעוֹת עַל אֵילוֹ ח' כּוֹחוֹת שִׁישׁ לְשִׁמּוֹנָה שְׂרָצִים שְׁבַתוֹרָה מְלֹאָה הַמְנוֹת בְּשִׁמּוֹנָה אַח"כ בָּא אוֹת ט' הָרִי נִשְׁלַם ח"ט שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְמִשׁוֹל בָּם גּוֹיִם עַד בֵּית הַיְשִׁימוֹת שְׁחָרַב הַבַּיִת עַד אֲבָל הַשְּׁיִטִּים וְאַח"כ מְזַכֵּר וְאֵם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהִנֵּה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׁיפִים בְּעֵינֵיכֶם זֶה יְרַמְיָה שְׁבָא מִבְּנֵי בְנֵיהַ שֶׁל רַחֵב הַזּוֹנָה שֶׁהִנֵּה מוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל גַּם רְמִזׁ עַל שְׂאוּל שֶׁהִנִּיחַ אַגַּג וּבָא הַמֶּן הִרְשַׁע שֶׁהִנֵּה לְשִׁיפִים בְּעֵינֵינוּ וְלְצַנְיָנִים שֶׁהִי מְתֻלּוֹצֵץ עַל יִשְׂרָאֵל בְּמוֹעֲדָם ז"ש (אִיכ' א) שְׁחָקוּ עַל מִשְׁבַּתִּיהָ שְׁכָל הַשְּׁנָה מִפְּקִין בְּשִׁיה"י וּפִיה"י ז"ש (מְשָׁלִי כ"א) טוֹב לְשְׁבַת עַל פִּינַת גַּג מְאֹשֶׁת מְדֻנִּים וּבֵית חב"ר שֶׁהוּא יְרַמְיָה שְׁבָא מִבְּנֵי בְנֵיהַ שֶׁל רַחֵב שִׁטְמוֹנָה הַמְרָגְלִים עַל הַגַּג וְהִיא זִכְתָּה לַח' פְּהָגִים שִׁיעָאוֹ מִמֶּנָּה מְאֹשֶׁת מְדֻנִּים וּבֵית חָבֵר הִיא יַעֲלֵ אֲשֶׁת חָבֵר גַּם רְמוּז רְמִזׁ נִפְלָא (ב"ב ח) שְׁשָׁכַר שֶׁל רַב שְׁמוּאֵל בֵּר שִׁילָא שֶׁהִנֵּה מְלַמֵּד תִּינוּקָת וּבָא מִבְּנֵי בְּנֵי שֶׁל הַמֶּן שְׁבָא מִן אַגַּג שְׁכָרוֹ יוֹתֵר גְּדוֹל מִן רַבִּי עֲקִיבָא שְׁבָא מִבְּנֵי בְּנֵי שֶׁל סִיסְרָא שְׁשָׁכַב אֲצֵל יַעֲלֵ אֲשֶׁת חָבֵר הַקִּינִי כִּי שְׁכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת הִיא (דְּנִיָּאל יב) כְּפוֹכְכִים לְעוֹלָם וְעַד וּרְבִנָן עֲצָמָם (שׁוֹפְטִים ה) וְאִהָבִיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ שֶׁהִרִי אֲצֵל הַחֲמָה אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה כד) וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה וְאֵע"פ שֶׁהַתּוֹסֵ' מְפָרְשִׁים שָׁם שְׁחַמָּה שְׁלַעֲתִיד לְבֹא (שָׁם ל) יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר שְׁבַעֲתִי הַיָּמִים וְרַבְּנָן הֵם יוֹתֵר טוֹבִים מִן מְלַמְדֵי תִינוּקָת נּוֹכַל ג"כ לֹאמַר לְהַפְּדוּ.

(משלי כא) פועל אוצרו' בלשון שקר הבל נדרף מבקשי מות בלעם שהיה לשון שקר והוריד אותיות מות שקטף פנתס אות מ ואות ו' ולא נשאר שם רק אות ת' ולכן ותלחץ רגל בלעם אל הקיר שהם אותיות ק"ר מן שק"ר ויקר אלהים אל בלעם (תהלים קיב) רשע יראה וכעס שיניו יחרוק כי אות ש' היא יסודא דקשוט א' והבל נדרף שלקח מן ב"ל של הבל ה"נה ב"רד ל"קתתי ר"ת ה"בל או פל ה"מן ה"בל נ"דף מ"בקשי מנות שבקש להרוג ולאבד והיה פועל אוצרות רב בלשון שקר שלו למלה שרצ' לקנות (משלי כא) הפכפה דרו"ל על אשנורוש (שם) דרף איש זר וזו ישר פעלו על קרח פמאמר כי שנים עשירים הם היו א' מישראל וא' מאומות (שם) נפש רשע אותה רע אבל הקב"ה שצופה ומביט ומוציא (ירמיה טו) יקר מזולל (משלי כא) בענוש לץ יחפם פתי אחר שקיבל ענשו הראוי יחפם אח"כ פתי ויבא ניצוץ ממנו (שם) משפיל צדיק לבית רשע שלעולם בא לבית רשע צדיק משכי"ל וע"ז לדעתי שאמר (שם ל) שלשה המה נפלאו ממני וארבעה לא ידעתי דרף הנשר בשמים שהוא סנחרב בשמים שבאו ממנו שמעיה ואבטליון שלמדו תורה ברבים וזכה שעלה לשמים דרף נחש שהוא המן שף עמא פנחש כדאמרינו בפסוק (עמוס ה) כאשר ינוס איש מפני הארי זה נ"נ (שם) ופגעו הדוב זה מדי (שם) וסמך ידו אל הקיר ונשכו נחש זה המן שהיה נשמתו מן נחש כדאמרינו (חולין קלט) המן מן התורה מנין שנשמתו באה מסיטרא דנחש שנאמר (בראשית ג) המן העץ דאי גבי נחש שהוא נתלבש בי' פתרין תתאין שהם י' בנים של המן (משלי ל) דרף נחש שהוא המן נחש בעצמו (שם) עלי צור שזכה שיבא אל הקדושה (דברים לב) הצור המים פעלו רב שמואל בר שילה (משלי ל) דרף אגיה בלב ים טיטוס שבא ממנו אונקלוס הגר ותיקן טיקל"א כי (קהלת ג) עת לקרוע התורה בגלות (שם יב) ותשבר כד של יפואל על המבוע (שם ג) עת לתפור זה אונקלוס הגר תפר התורה ועשה תרגום כי התרגום לתורה כמו השיליא לולד שמנחח התינוק בתוף השיליא והיא מחפה אותו פן התרגום לתורה וז"ס (שיר א) שחורה אני ונאווה שהתורה לוכשת שק בגלות ונאווה שהתרגום מייפה אותה לפרש דברים סתומים ז"ש (שם) כאהלי קדר אונקלוס בא מן קדר ועשה פרש ומסד ואוהל לתורה ומלכן הדברים שיהיו פיריעות שלמה עיין לעיל פר' ניצא ז"ש דרף אגיה טיטוס שלקח (גיטין נז) פלי המקדש והלך על הים וחרף וגידף להקב"ה וזכה לבא עד תבונת לב ים שהיא התורה ים התכמה והוא עמד על סודה ופנימותיה (משלי ל) דרף גבר הוא סיקרא כד"א (שופטים ה) רחם רחמתיים לראש גבר בעלמה על יעל אשת חבר שנקראת פן ע"ש שהעלימה הדברים (שם ד) ותכסהו בשמיכה שעשתה על סוד הניצוץ הטור להעלות נשמת ר"ע לעולם כדלעיל פר' בלק ולזה יצאתי לקראתו ולא קא מיתהנא מעבירה לפי (נזיר כג) שטובתן של רשעים ר"ל אותו הניצוץ הטוב אשר היא תקועה ביד רשעים היא הגורמת אח"כ (תהלים לד) רבות רעות צדיק ז"ש רעה היא אצל צדיקים כי מזה הענין שהיה ניצוץ זה אצל רשע זה הגורם לצדיקים שהוא סוד צדיק ורע לו מאחר שיש לו אחיזה ברע שהוא הרשע צדיק בן רשע בסיבוב הראשון וז"ש בגמרא החולץ (במות מז) מפני מה גרים מעוננים וכה"א (משלי יא) רע ירוע כי ערב זר רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים מן דא פשמקבלין הגר אז יבואו על הגר רעה אחר רעה כי ערב זר ונלוו על בית יעקב אזי ונספחו שבאים נגעים ויסורין עליו וזה הית' מיתת ר"ע שאמר כף עלה במחשב' לפני שאותן היסורין באו לו לפי שיעל (שופטים

ה) יָדָה לִימָד תְּשַׁלְּחֶנָּה וּמַחֲצָה רֵאשׁוֹ וְאֶחָד כֹּפֵּי בְּמִסְרוֹקֵת בְּרִזְלֵי וּז"ש אֵין בְּיַדְנֵנוּ לֹא מִיִּסוּרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם בְּאִים מִן זָרַע שְׁלֵהֶם וְשֶׁרָשָׁם שְׁהֵי הַטּוֹב מִן שְׁרָשׁ בְּרַע ז"ש (יְרֻמָּה ב) קוֹדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לַד' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל אֲנֻכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ רַעַה תְּבֹא עֲלֵיהֶם ר"ל מֵאֲחֵר שִׁישְׂרָאֵל הֵם קוֹדֵשׁ וְא"ה עַבְדֵי בְּאִים וְאֻכְלִים אוֹתָם וּמְקַבְּצִים הַנִּיצוּץ הַטְּהוֹר הַהוּא וְהֵם חוֹטְאִין בָּהֶם ז"ש כָּל אוֹכְלֵי דִינִיקָא יֶאֱשָׁמוּ הַגּוֹיִם אֶחָד כֹּפֵּי הַקַּב"ה מְטַהֵר אוֹתָם (שָׁם) וְרַעַה תְּבֹא עַל אוֹתָן הַנִּיצוּצוֹת כְּשִׁיבּוּאוֹ וְיִחַזְרוּ לִישְׂרָאֵל בְּקִדּוּשָׁה וְכֵה"א (תְּהִלִּים לַד) רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וְגו' (שָׁם) פּוֹדֶה י"י אֶת גֹּפֶשׁ עֲבָדָיו בְּשִׁבִיל זֶה מֵבִיא הַרְבֵּה יִסוּרִין עֲלָיו כְּדֵי לַפְּדוֹת אֶת גֹּפֶשׁ עֲבָדָיו גַּם נִקְרָאת יַעַל עֲלֵמָה שְׁהִלְכָה בְּנִרְיֹזוֹת כְּעֲלֵמָה כַּמ"ש גְּבִי מְרִים וְהֵנָּה עַל אֵילוֹ הַד' הֵיךְ מִפְּלִיא וּמִתְמִיָּה שְׁלֵמָה עַל (מְשָׁלִי ל) שְׁמִמִּית בְּיַדְנֵי תַתְּפ"ש וְהִיא בְּהִיכְלֵי הַמֶּלֶךְ שְׁזָכָה לְבֹא לְקִדּוּשָׁה וְעַל זֶה אָמַר ג"כ (שָׁם) שְׁלֵשָׁה הֵמָּה מִיִּטְבִּי צַעַד וְגו' (שָׁם) מִיִּץ חֶלֶב שְׁעֵשֶׂתָּה יַעַל יוֹצִיא חֲמָאָה שְׁזָכָתָה שְׁיִצָּא מִמֶּנָּה ר"ע וּמִיִּץ אֶף הַפֶּן שְׁהִתְחַיֵּל בְּאֶף יוֹצִיא דָם אוֹ (גִּיטִין נז) טִיטוּס שְׁדָקָר חֶרֶב בְּפָרוֹכֵת ע"ז יוֹצִיא דָם מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים מְשָׁלִי ל) ו"מִיִּץ "אֶפֶסִים" יוֹצִיא "רִיב ר' מֵאִיר שְׁיִצָּא מִנִּירוֹן קִיסָר מִיִּץ אֶפֶסִים אָמַר אֶפֶסִים ע"ד שְׁאָמְרוּ רז"ל בְּעִירוֹבִין (דָּף יג) שְׁלֹא יִרְדּוּ חֲבִירָיו לְסוּף דַּעַת ר' מֵאִיר שְׁהֵי יוֹדַע לִישָׂא ב' פָּנִים לְתוֹרָה פָּנִים טְהוֹר פָּנִים טָמֵא וּמִכַּח שְׁנֵי פָּנִים יוֹצֵא הַדְּבָר לְאִמְתּוֹ יוֹצֵא רִיב וְלָכֵן הָיוּ קִנְטְרִין בְּהִלְכָה עז"א (מְשָׁלִי כֵא) מְשָׁפִיל צְדִיק לְבֵית רַשָּׁע שְׁאֲחֵר קְדוּשׁ צְדִיק בָּא מִנִּיצוּץ שֶׁל רַשָּׁע מְסַלֵּף רַשָּׁעִים לְרַע וְעז"א (שָׁם) טוֹב "שִׁבְתָּ" בְּאַרְצָן "מְדַבֵּר" מֵאֲשֶׁת מְדַנִּים וְכַעַס שְׁהוֹכַרְחַ מִשָּׁה לְשִׁבְתָּ בְּאַרְצָן מְדַבֵּר כִּי הוּא גִלְגּוּלוֹ שֶׁל הֶבֶל שְׁחָלַק עִם קִין וְלָקַח לְעֵצָמוֹ יָשׁוּב וְהוּא לָקַח מְדַבֵּר וְכֵה"א (בַּמְדַּבֵּר י) אִתָּה יִדְעָתָּ חֲנוּתֵינוּ בְּמְדַבֵּר שְׁהוֹצְרָנוּ יִשְׂרָאֵל לִילָף אֶל הַמְדַּבֵּר וְנִרְמְזִין ד' אֲבוֹת וְזִיקִין "שׁוֹר" בּוֹר "מְבַעַה" מְבַעֵיר שְׁכֵן מִש"ה עוֹלָה לְקַבֵּיל אֲרַבְעָה פְעָמִים אֱלֹקִים עִם הַפּוֹלֵל וּבְפִרְשָׁה שְׁלִפְנֵינוּ שִׁבְמ"ה עִיר קִטְנָה לְקַבֵּיל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּוֹדֵשׁ "שׁוֹר" בּוֹר "מְבַעַה" הַבְּעַר אֲבָל כָּאֵן מְדַבֵּר בְּבִלְעָם שְׁחָטַף אוֹת מִשְׁהֵי נִקְרָא שְׁמוֹ בְּלַע וְכֵן בְּפִסּוּק (תְּהִלִּי קִלְה) בְּ"רִקִים" לְמִטָּר "עֲשֵׂה מ' נִצָּא ר"ת בְּלַע"ם (שָׁם) "רוּחַ" מֵאֻצְרוֹתָיו ר"ת ר"ם שְׁהוּא עוֹלָה עִמְל"ק שְׁאֵילוֹ שְׁנִים דָּא מְלָגָאוּ דָּא מְלָבַר כְּעִין מִשָּׁה עוֹלָה וְיַעֲקֹב בְּקִדּוּשָׁה וְכָל עֲנִינָם שְׁהֵי בְּמִצְרַיִם מֵהֶם הֵיךְ (שָׁם) "שְׁהִכָּה" בְּכוֹרֵי "מִצְרַיִם" מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה בְּרֵאשִׁי אֲתָנוּן נִרְמַז ד' נְזִיקִין אֵילוֹ ג"כ "שׁוֹר" בּוֹר "מְבַעַה" מְבַעֵיר בִּמ' וּלְפִי שְׁמִשָּׁה הֵיךְ מִן טוֹב שֶׁל הֶבֶל הַנּוֹצֵר לְשִׁבְתָּ בְּאַרְצָן מְדַבֵּר וְהוֹצֵר לִיקַח אֲשֶׁת מְדַנִּים בַּת יִתְרוֹ שְׁהֵי תֵאוּמָתוֹ הֵרֵאשׁוּנָה שְׁנִהַרְג עָלֶיהָ ע"י קִין אֲחִיו ז"ש וְכַעַס שְׁעֵשָׂה עֲבִירָה עַל יָדָה קִין וְהֵרַג הֶבֶל אֲחִיו עַל יָדָה אוֹ (מְשָׁלִי כֵא) טוֹב לְשִׁבְתָּ עַל פְּנֵי גַּג עַל שְׁמִשׁוֹן שְׁאָמַר לְבִסּוּף (שׁוֹפְטִים טז) תְּמוֹת נִפְשֵׁי עִם פְּלִשְׁתִּים וְעֵשָׂה עֲבִירָה לְשִׁמָּה שְׁלָקַח בַּת נּוֹי וְרֵאָה שְׁעֲבִירָה לְשִׁמָּה הִיא טוֹב מֵאֲשֶׁה מְדַנִּים וּבֵית חֶבֶר כִּי מִמֶּנָּה אָנוּ לוֹמְדִין (נְדָרִים לח) גְּדוּלָה עֲבִירָה לְשִׁמָּה מְמַצְנָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה: מ"ב מִסְעוֹת נִסְעוּ יִשְׂרָאֵל עַד שְׁבָאוּ לֹא"י בְּסוּד מ"ב שְׁעָרִים הַעֲלִינָנִים בְּרִזָּא דְפִתְחִים עֲלִינָנִים הֵן הֵן ג' הֵהִין כַּמ"ש הָאֶרֶץ ז"ל עַל אֲזָמָר בְּשִׁבְחִין לְמִיעַל גּוֹי פִּתְחִין ג' צוּרוֹת בַּה' א' ג' וְנִין ב"ו ד"ו ג"ג ד' הֵן הֵן ג' בְּחִינּוֹת ע"ש שְׁלִשְׁתָּן יַחַד עוֹלוֹת מ"ב (יְשַׁעְיָה נה) דְרָשׁוּ י"י בַּה' מִצְאוּ הֵם סוּד אֲבָא אוֹדָה י"י ז"ס ב"ם וְאֵלָה מְסַעְיָהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם חוֹשְׁבֵן מ"ב (תְּבַקּוּק ג) אֵלוֹ"ה מְתִימָן יְבֹא לָכֵן צְרִיף לֹאמַר שֵׁם שֶׁל מ"ב בְּכָל לִילָה (תְּהִלִּים קיח) פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אָבֹא ב"ם אוֹדָה יָה (שָׁם כה) שְׁאוּ

שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּגּוֹ' וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד י"י צ"ב א'ו'ת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד צ"י רֹוֹף ב"ן א' רְבָעִים וְ"שְׁתַּיִם ת"יבוֹת עֲלֵיהֶם רָמַז בְּלֶק וְעֵתָה לְכֶם אָרְה לִי שְׂרָצָה לְעַקֵּל פֶּתַחֵי שְׁעָרֵי צְדָק שְׁהֶם מ"ב ז"ש אַבָּא ב"ם אוֹדָה י"ה וּפְנִחַס שְׁהִיָּה לֹו חֵן יוֹסֵף שְׁנִיָּתוֹסֵף לֹו ה' (שָׁם פֵּא) עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שְׁמֹו זָכָה לְקֶשֶׁר ה' אֱלוֹ וְהַרְג ה' מַלְכֵי מַדִּין וְהַרְשָׁע בְּלַעַם שְׁהִיָּה פָּרַח ה' אֲוִירִים אֱלוֹ ג' צוֹרוֹת שָׁל ה' ד"י סוֹד חֲכָמָה ד"ו סוֹד בֵּינָה וּו"ו סוֹד דַּעַת הֶם סוֹד ג' מוֹחֵי זַעִיר וְהוּא אוֹת דָּגָל: וַיִּקְרָא לָהּ נב"ח.

"נִנְגָה" בְּרַק "חֲנִיטָה" נְחֻמָּה "בֶּן" חֲכָלָי "נְחֻמָּה" בֶּן "חֻשִׁיאֵל פְּדָרָה שְׁהַקְרִיבוּ מִלְוֵאִים (מְנַחֹת מַג) בִּימֵי נְחֻמָּה וּבִימֵי עֲזָרָא פֶן יִקְרִיבוּ מִלְוֵאִים לַע"ל בִּימֵי מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שְׁהוּא נְחֻמָּה בֶּן חֻשִׁיאֵל (תְּהֵלִים לַח) חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִי י"י תְּשׁוּעָתִי נִרְמַז בּוֹ גּוֹאֵל (יִשְׁעֵי ח) לְמַהֵר שָׁלֵל חֵשׁ בְּזוֹ לְמַתַּק קְלִיפַת נִגְהָ שְׁנֻקְרָא' (וַיִּקְרָא יֵט) מֵאֲזוּנֵי צַד"ק בְּגִימ' בַּר"ק שִׁבמ"ה (יְחֻזְקָאֵל ט) ש"ש ה' בְּ"אֵים מ' דָּרָה ה' צָפוֹן "שׁוֹר" בּוֹר "מְבַעַה" הַבְּעַר (דְּבָרִים ד) "בְּעֶבֶר" הַיְרֵדוֹן "מְזַרְחָה" שְׁמֵשׁ וּבִקְדוּשָׁה (שִׁיר ו) לְעֲרוּגַת ה'ב'ש'ם: עֵינַי בְּזוֹהַר פ' וַיִּקְרָא עֲמוּד ל' בְּעֵנַי הַקּוֹל כו' (בְּרֵאשִׁית ד) קוֹל דְּמֵי אַחִיָּה צְוֹעָקִים אֵלֵי מִן הָאֲדָמָה כִּי הַקּוֹל הוֹלֵךְ מְסוּפָה עוֹלָם עַד סוֹפּוֹ אוֹתוֹ הַקּוֹל נִשְׁאָר עַל הָאֲדָמָה בְּמַעֲרוֹת וּנְקִיקִים רַק צוֹעֵק לְמַעֲלָה שְׁלֵא נַעֲשׂוּ לֹו נְקָמָה כְּעֵנַי (גִּיטִין נז) דָּם זָכְרָה כו' וז"ש (אֵיבֹ לז) יִרְעֵם ה' בְּקוֹלוֹ נְפִלְאוֹת וּגּוֹ' (שָׁם) וְאוֹרוֹ עַל כְּנֹפֹת הָאֶרֶץ כִּי הַקּוֹל נִשְׁאָר בְּכַנֵּף הָאֶרֶץ: חֲסֻלַּת פְּרִשַׁת בְּמַדְבָּר סִפְר דְּבָרִים הַסֵּפֶד שָׁל רַבִּי אֶלְעָזָר הַזֶּקֶן אַחִיו שָׁל ר"מ אֶיִסְרֵלֶשׁ שְׁמַת יוֹם ד' ר"ה אָב שִׁפ"ג: אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל וּגּוֹ' אַחַד עֶשְׂרֵי יוֹם מִחוֹרֵב דָּרָה הַר שְׁעִיר.

(מְשָׁלִי ל) שְׁלֵשָׁה הֵמָּה נְפִלְאוֹ מִמֶּנּוּ ג' פְּרָשִׁיּוֹת בַּתוֹרָה שְׁמַתְחִילִין בְּאֵלֶּה אֵלֶּה תוֹלְדוֹת נַח אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמְּשַׁכֵּן אֵלֶּה מְסַעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (שָׁם) וְאֶרְבָּעָה לֹא יִדְעֵתִים לְמָה פֵּר' זוֹ מַתְחַלַּת אֵלֶּה הֵלֵא כ"מ שְׁנַאֲמַר אֵלֶּה פּוֹסֵל הֵרֵאשׁוּנִים וְכָאֵן מֵאֵי פֶסֶל הֵלֵא הַתוֹרָה נַעֲוִץ סוֹפָה בַּתְּחִלָּתָהּ וּתְחִלָּתָהּ בְּסוֹפָהּ וּמְשַׁנָּה תוֹרָה מוֹסִיף עַל מִצְוֹת הֵרֵאשׁוּנִים לְמָה אָמַר אֵלֶּה וּבְצִיּוּנֵי מְפָרֵשׁ צ"ו יָמִים מִנִּין אֵל"ה הַתְּחִיל מֹשֶׁה לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי ז' בְּאֲדָר מַת מֹשֶׁה וְזֶה הָיָה בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּאֲחַד לַחֲדָשׁ הַעֲשִׁירִי שְׁהוּא שְׁבַט הָרִי ל"ו יָמִים קוֹנְדָם מוֹתוֹ הַתְּחִיל מֹשֶׁה לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל אַעֲיָקְרָא דְדִינָא פִּירְכָא לְמָה דְּוָקָא ל"ו יָמִים בַּפ"ק דַּר"ה (דָּף יָת) (זְכָרָי ח) כֹּה אָמַר י"י צְבָאוֹת צוּם הֵרְבִיעִי וְצוּם הַחֲמִישִׁי וְצוּם הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הַעֲשִׁירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה (יְהוֹשֻׁעַ כד) וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן מַת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פְּנִחַס בְּנוֹ אֲשֶׁר נָתַן לֹו בְּהַר אֶפְרָיִם.

וְקִשָּׁה לְמָה לֹא אָמַר וַיִּמַּת אֶלְעָזָר כַּמ"ש לְפָנָי זֶה (שָׁם) וַיִּמַּת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וּגּוֹ' בַּתְּמַנְת סָרַח אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרָיִם מִצְפוֹן לְהַר גְּעֵשׁ בְּגִמְרָא פְּרַק הָאוֹרֵג (שְׁבַת קה) כָּל הַמַּתְעַצֵּל בְּהַסְפְּדוֹ שָׁל אָדָם כָּשֶׁר רָאוּי לְקוֹבְרוֹ בְּחִיּוֹ שְׁנַאֲמַר אֲשֶׁר וּגּוֹ' מִצְפוֹן לְהַר גְּעֵשׁ חֲזַרְנוּ עַל כָּל הַמְּקוֹמוֹת וְלֹא מִצִּינּוֹ הַר שְׁנֻקְרָא גְעֵשׁ מְלַמֵּד שְׁבִקֵשׁ הַקֵּב"ה לְהַרְעִישׁ עוֹלָם עַל שְׁלֵא הַסְפִּידוֹ כְּרָאוּי אֶת יְהוֹשֻׁעַ שְׁהִיָּה כָּל אֲחַד רִץ לְכַרְמוֹ וּלְגַפְנוֹ וּא"כ עֵבּוֹר זֶה הָעוֹנֵשׁ מַת אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן שְׁהוּא הָיָה רֹאשׁ לְאוֹתוֹ דוֹר וְעָלְיוֹ הָיָה מוֹטָל דְּבַר זֶה לְכֹן אָמַר וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן מַת ר"ל מֵאוֹתוֹ עֵנַי שָׁל מִיתַת יְהוֹשֻׁעַ שְׁהִיָּה הָהָר גְּעֵשׁ לְכֹן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן מַת אוֹ נוֹכַל לֹוֹמַר ע"ד הַזֶּהֱרַר פ' חֲקַת פ"פ (בְּמַדְבָּר כֵּא) כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דָּרָה הָאֲתָרִים שְׁמִיד

שְׁמַת אֶהְרֹן הָיָה הוֹלֵךְ מִשָּׁה כְּגוֹפָא בְּלֹא דְרוּעָא כְּמֵאן דְּתִבְרַר יְמִינָא דִּילְיָהּ כִּי בְּכָל דּוֹר יֵשׁ
שְׁלֵשָׁה בְּנֵי אָדָם שְׁהֵם בְּמִקּוּם אָבוֹת הֵן הֵן הַפְּרָכְבָּה כְּמוֹ שְׁהָיָה מִ"שֶׁה א"הָרֹן ח"וֹר בְּנָה
שְׁל מְרִים שְׁמֵהֶם הָיוּ ג' מִתְּנֹת לְיִשְׂרָאֵל הֵם הָיוּ עוֹמְדִין לְקַבֵּל מִ"שְׁחִית א"ף ח"מָה וְכְמוֹ
שְׁהַשִּׁיב אֲלֵיהֶו לְרַבִּי (ב"מ פח) דְּאִיפָא בְּהַאי עֲלָמָא ר' חֲזִיא וּבְנָיו כִּי חֲזַקְיָה בְּמִקּוּם
ג"בְּרִיאַל יְהוּדָה בְּמִקּוּ' מ"יְכָאֵל וּר' חֲזִיא בְּמִקּוּם נ"וֹרִיאַל כִּי בְּכָל דּוֹר יֵשׁ מַג"ן גְּוֹנִין אֵלוֹ
וּבְאוֹתוֹ דּוֹר הָיוּ יְהוֹשֻׁעַ אֲלַעְזָר פְּנַחֶס וְהֵגָה מִיָּד כְּשִׁמְתָה יְהוֹשֻׁעַ אֲזִי גַם דְּרוּעָא יְמִינָא אֵיִתְּבַר
אֲלַעְזָר בֶּן אֶהְרֹן מֵת מִן אוֹתָהּ מִיתָה שְׁמַת יְהוֹשֻׁעַ וְגַם קָבְרוּ אוֹתוֹ בְּגַבְעַת פְּנַחֶס בְּנוֹ כְּאִילוֹ
גַם פְּנַחֶס בְּנוֹ הֶרְגִישׁ בְּאוֹתוֹ מִיתָה שְׁהוּא נִשְׁאָר לְבַדּוֹ מִן ג' עֲמוּדִים.

וְיֵשׁ לְהַקְשׁוֹת מְדוּעַ בְּמִקּוּם זֶה קָרָא תְּמַנַּת סְרַח שְׁפִירְשׁוּ עַל שֵׁם שְׁהַעֲמִיד חֲמָה וְהַעֲמִידוּ
צוּרַת חֲמָה עַל קָבְרוֹ לִידְעַ שְׁזָה הָאִישׁ הַעֲמִיד חֲמָה וּשְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת יֵשׁ לָהּ שִׁמ"ש חר"ס
חמ"ה ס"ת שְׁס"ה יָמִים שְׁל שְׁנָה וְקָשָׁה הַל"ל חֲרָס כַּמ"ש בְּשׁוֹפְטִים תְּמַנַּת חֲרָס וְלֹא סְרַח
וְהַמְּפָרְשִׁים פִּירְשׁוּ שְׁהִיא כְּמוֹ כְּשֶׁב כְּבֹשׁ שְׁלֵמָה שְׁמֵלָה אֲבָל נ"ל לְפִי שְׁיָדוּעַ כָּל ס' רְבוּא
צִינּוֹרוֹת שְׁיֵשׁ בְּעוֹלָם כְּמִנֵּן אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁהֵם ס' רְבוּא וְכָל אוֹת יֵשׁ לוֹ חֲלוֹן בְּפָנֵי
עֲצָמוֹ וְכְשִׁמְתָה יָרְדוּ ס' רְבוּא מְלֹאכִים לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ כִּי יְהוֹשֻׁעַ הוּא נֶעַר בְּסוּד מְטָטְרוֹן שׁוֹר
הַפְּנִים שְׁהוּא כְּלוּל מִס' רְבוּא מְלֹאכִים כְּמִבְּנָאָר בְּתִיקוּנִים ז"ס (שָׁם) וְיָמַת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן
בְּתַמְנַת סר"ח קָרִי בֵּיהַ בְּתַמּוֹנַת ס' ר'בּוּא הַיְלִוּוֹת כִּי עָלְיָהּ אֶתְמַר (שִׁיר ב) מ'ש'ג'י'ח מִן
הַחֲלוֹנוֹת מ"טָטְרוֹן ש"ר ג"דוֹל י"פֶתַח ח"לוֹנוֹת וְהוּא אֲזִיִּל לְקַבֵּל אֲוֵלְפִן דְּצַדִּיקָא כַּמ"ש
(תְּהֵלִים קַמַּט) יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכַבּוּד דָּא מְטָטְרוֹן וְכַשְׂרִז"ל כְּנִתְיָנְתָהּ כֶּן נְטִילְתָהּ כְּמוֹ
שְׁנִיתָנָה תּוֹרָה עֲלֵהָ סִינִי שְׁיָצְאוּ ס' רְבוּא מְלֹאכִים וְקָשְׁרוּ ס' רְבוּא כְּתָרִים כֶּן בְּשַׁעַת
נְטִילַת צַדִּיק בָּא מְטָטְרוֹן עִם ס' רְבוּא מְלֹאכִים שְׁלוֹ שְׁהֵם צִינּוֹרוֹת שְׁל ס' רְבוּא חֲצוֹנוֹת
אוֹ לְפִי שְׁבִשַׁעַת מִיתָה בָּא רְבוּ מִשָּׁה לְקַבֵּל אֲוֵלְפִן שְׁלוֹ כַּמ"ש רְבָא פְּרָק הַגּוֹזֵל כַּד שְׁכִיבְנָא
נְפִיק ר' אוֹשַׁעֲיָא לְקַמֵּיהַ כַּד תְּרִי צְנָא מִתְּנִיתָא כְּנוֹתִיָהּ וְא"כ בְּלִי סַפְקָ כְּשִׁמְתָה יְהוֹשֻׁעַ שְׁבָא
רְבוּ מִשָּׁה לְקַבֵּל אוֹתוֹ מִשָּׁה הוּא פְּנֵי חֲמָה וְאֶמַר תְּמַנַּת סְרַח (בְּמַדְבָּר יב) וְתַמּוֹנַת י"י יְבִיט
שְׁהוּא אֶסְפַּקְלָרְיָא הַמְּאִירָה וְהַיְפּוּף סר"ח לְרַמּוֹז עַל ס' רְבוּא ח"לוֹנוֹת שְׁכְּלוּלִים בְּמִשָּׁה
רְבוּ שְׁהוּא כְּלָל כָּל ס' רְבוּא ז"ס הַר גַּעַשׁ ר"ל כְּמוֹ שְׁבִשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה (שְׁמוֹת יט) וְיִתְיַצְבוּ
בְּתַחֲתִית הַהָר אִם תִּקְבְּלוּ מוּטָב אִם לֹא שָׁם תְּהֵא קְבוּרַתְכֶם אוֹתָהּ הַר גַּעַשׁ עֲתָה שְׁלֹא
הַסְפִידוּ כְּרָאוּי וְרָאוּי לְקוֹבְרוֹ ג"כ בְּחִיּוֹ מִי שְׁלֹא מְסַפִּיד כְּמוֹ שְׁלֹא רָצָה לְקַבֵּל תּוֹרָה מְסִינִי
אוֹ בָּא לְהוֹרוֹת (ר"ה יח) שְׁשִׁקוּלָה מִיתַת הַצַּדִּיקִים כְּחֹרְבֵן ב"ה שְׁנִקְרָא הַר שְׁכֹן קְרָאוּ
אֲבָרְהָם וּבֵית שְׁנִי שְׁל יַצְחָק שְׁקָרָאוּ שְׁזָה וּבֵית ג' שְׁל יַעֲקֹב בֵּית כַּמ"ש יַעֲקֹב (בְּרַאשִׁית
כח) אִין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹקִים ז"ש הַר גַּעַשׁ כְּמוֹ שְׁקָשָׁה חֲנוּרְבֵן בֵּית רֵאשׁוֹן ה"ר לְפִי
שְׁנוֹטְרִיקוֹן "ה' ר"אשׁוּנָה כִּי אֲלָף בֵּית אֲלֹף בֵּינָה וְיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן מִיתַתוֹ הָיָה כְּמוֹ הַר
שְׁנַחֲרַב ב"ה עַל שְׁעָבְרוּ שָׁם ג'ע'ש ג'יְלוּי עֲרִיּוֹת ע"ז ש"פִּיכּוֹת דָּמִים עַל ג' אֵילוֹ נְחָרַב
הַבֵּית תְּמַנַּת סְרַח יֵשׁ בּוֹ סוּד (תְּהֵלִים כב) הַצִּילָה מְחָרַב נְפִשֵׁי וְגו' אַרִי"ה שְׁאָמַר דּוֹד עַל
סוּד רִי"ו שְׁיֵשׁ בְּכָלֵל כְּנִגְדוֹ רִי"ו מִיָּד כַּל"ב שְׁהוּא נֶגֶד שֵׁם ב"ן בְּקַדְוִשָׁה כַּמ"ש הָאָר"י
ז"ל שְׁנִיָּהֶם יַחַד רִי"ו ב"ן בְּגִימְטְרִיא סר"ח שְׁהַצַּדִּיק עוֹמֵד נֶגֶד גּוֹלְגֵרִין אֵלוֹ וְהֵם סוּד
חַר"ס הַנְּשַׁבֵּר כִּי (אִיּוֹב ט) הָאוּמַר לַחַר"ס וְלֹא יִזְרַח (שְׁמוֹת טו) ס"ס וְ"רוֹכְבוֹ ר"מָה
ב"ים: (יְרַמְיָהּ לוֹ) וְיְרַמְיָהּ לְקַח מַגִּילָה אַחֲרַת וְיִתְּנָהּ אֵל בְּרוּךְ בֶּן נְרִיָּהּ הַסּוֹפֵר וְיִכְתּוֹב
עָלֶיהָ מִפִּי יְרַמְיָהּ אוֹת כָּל דְּבָרֵי הַסּפֵר אֲשֶׁר שָׁרַף יְהוֹיָקִים מִלְּפָנֶיךָ יְהוּדָה בָּאֵשׁ וְעוֹד נוֹסֵף

עליהם דברים רבים כהמה בפסיקתא נמצאת אומר ג' בנים המה אחד תבע כבוד אב ולא כבוד ה'בן אחד תבע כבוד ה'בן ולא כבוד האב ירמיה תבע כבוד האב וכבוד ה'בן (איכה ג) נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת לפיכך נכפלה נבואתו ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה אליהו תבע כבוד האב ולא כבוד ה'בן שנאמ' (מלכים א יט) קנא קנאתי ליי' אלהי צבאות פי עזבו בריתך מה פתיב (שם) ויאמר ייי אליו לה שוב לדרךך מדברה דמשק וגו' ואת אלישע בן שפט וגו' תמשח לנביא תחתיך שאין ת"ל תחתיך אלא שאי אפשי בנבואתך יונה תבע כבוד ה'בן ולא כבוד האב מה נאמר בו (יונה ג) ויהי דבר ייי אל יונה בן אמיתי שנית לאמר ולא שלישית דבר עמו (משלי ל) שלשה המה נפלאו ממנו וארבעה לא ידעתים למה לא אמר ארבעה ולמה לא קא חשב בן בארי שאמרו בגמ' (פסחים דף פז) (משלי ל) אל תלשן עבד אל אדוניו.

גם במדרש חזית על פסוק (שיר א) בני א'מי נחרו בי קא חשב ג' הם שנטלו את שלמה מתחת יד ישראל מ"שה י"שעיה א"ליהו ולכך הביא ג' אלו פי סימנם בני אמ"י נחרו בי שנענשו עבור ישראל אל תלשן עבד אל אדוניו כמ"ש (שם) אל תראוני שאני שחרחורת בשחרוריתי וא"כ למה לא קחשיב רק אליהו הלא גם משה וישעיהו שבתעו ג"כ כבוד האב ולא כבוד ה'בן בדרך הפשט אילו הג' קא חשיב אליהו נדחה לגמרי בשביל שלא תבע כבוד ה'בן ויונה לא נדחה לגמרי רק לשני פעמים דיבר עמו ולא שלישית אבל ירמיה שבתע כבוד שניהם לכן נוסף לו דברים רבים כהמה ר"ל כהמה אבל יכול לפרש שנוסף עליהם קאי אתרי נביאים שפבר עברו שהמה עברו ונענשו על זה אבל ירמיה יש לו תוספת עליהם שזכה לאחר הקטרוג שבתע כבוד ה'בן וכבוד האב הגיד עוד ב' קינות דהיינו איכה יועם וזכור ייי כהמה אילו הב' נבואות שניבא יונה רק שנית ולא שלישית וזו אמרנו המדרש הזה שהקב"ה מקפיד על כבוד הבריות יותר ממה שמקפיד על כבוד עצמו שהרי אליהו כשתבע כבוד אב ולא כבוד ה'בן נדחה לגמרי שוב לדרךך דמשק אבל יונה שבתע כבוד ה'בן ולא כבוד האב לא נדחה לגמרי רק שני פעמים דיבר עמו המקום (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ר"ל מאחר שהם שלקמים בינם לבין חביריהם עם גבר לכן הקב"ה מדבר עמהם ב' פעמים ומה שאמר שלש והלא שנית דברה עמו ולא שלישית כבר תירץ שם בגמרא (במות צא) על עסקי גנוה לא דיבר עמו רק שני פעמים אבל באמת עוד פעם שלישית דבר עמו כמ"ש התוס' שם לכן אמר פעמים שלש וכל זה עבור שהוא תבע כבוד ה'בן ז"ש עם גבר אבל התובע כבוד האב וכבוד ה'בן נוסף לו דברים רבים כהמה וע"ד הרמז קא חשב ג' אלו שהן הן שבמדרש (ילקוט איכה) אמר כשאבו אברהם יצחק ויעקב משה להיכל פשראו אותו חרב התחיל אברהם מרט בזקנו ואמר פסוק (ירמיה ח) מי יתן ראשי מים וגו' יצחק א' (חבקוק ג) שמעתי ותרגז בטני יעקב א' (איכה ד) קלים היו משה א' מי יתן לי כל א' אמר פסוק לפי מידתו אברהם בעל גמילות חסדים שבזכות זה היתה מרים מפרנסת הדור במדבר באר של מרים לכן ר"ת מ"י י"תן ר"אשי מ"ים ר"ת מרי"ם שבזכותה היו ישראל יונקים מבאר מים חיי ומדת אברהם נמשלה למים לכן אמר הוא זה הפסוק יצחק אמר נגד מידת עבודה שהיה אהרן עומד ומקריב בעבודה במדבר והיו ז' עננים מחפים על ראשיהון של ישראל ועמה בחורבן (שם א) שמעו כי נאנחה אני ר' יהושע פתר קרייא באהרן בשעשה שמת אהרן ענני הכבוד הסתלקו (במדבר כא) וישמע הפענני מלך ערד ז"ש שמעתי ותרגז בטני נגד

מִיָּדָת רֹגֵז וַיַּעֲקֹב עֲמוּד הַתּוֹרָה שֶׁהִיא מִשֶּׁה נּוֹתֵן מִן לְיִשְׂרָאֵל מ' יוֹם מִן הַשָּׁמַיִם לְחֵם אַבִּירִים שֶׁל מֶלֶאכֵי הַשָּׁרֵת לְכֹן אָמַר עֵתָה קָלִים הָיוּ רוֹדְפֵינוּ מִנְּשָׁרֵי שָׁמַיִם שֶׁמִּתְחַיְלָה הִיא נוֹשֵׂא אוֹתָם עַל פְּנֵי נְשָׁרִים אָמַר רַב עוֹקֵבָא בְּלִיל ט' בָּאָב נִכְנַס אַבְרָהָם אָבִינוּ לְבֵית קַדְשֵׁי הַקְּדוּשִׁים תְּפֹסוּהֶקֶב"ה בְּיָדוֹ וְאָמַר מֵה לִידֵידי בְּבֵיתִי א"ל רַבש"ע בְּנֵי הֵיכָן הֵם אָמַר לִי חֲטָאוּ וְהִגְלִיתִים וְקָשָׁה מִי הִגִּיד לְבַעַל הַמְּדַרְשׁ שֶׁהִיא אַבְרָהָם נִכְנַס אֲזִי כִי מֵהֵיכָן נִרְמַז אַבְרָהָם בְּפֹסוּק זֶה גַם הֵלֵא בַּמְּדַרְשׁ מְבִיא שֶׁהֶקֶב"ה צָוָה לִירְמְיָה לֵילֵךְ עַל קְבָרֵי אֲבוֹת וְהִבִּיא אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב גַם מִשֶּׁה הַטַּעַם שֶׁנִּצְטָרְכוּ אֱלוֹ הָאֲרֻכָּע' כִּי הֵם בַּעֲלֵי אֲרַבְעַ גְּלִיּוֹת אֱלוֹ כִי ד' גְּלִיּוֹת אֵיִתְבַּדְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל ד' אוֹתִיּוֹת הַשָּׁם גְּלוֹת בְּכָל לְקַבֵּל י' שֶׁל שָׁם שֶׁהוּא אַבְרָהָם שֶׁנִּתְנַסָּה בַּעֲשָׂרָה נְסִיווֹת גְּלוֹת מְדֵי לְקַבֵּל יִצְחָק ה' שֶׁל שָׁם גְּלוֹת יוֹן ו' שֶׁל שָׁם גְּלוֹת אָדוֹם ה' אַחֲרוֹנָה לְקַבֵּל מִשֶּׁה לְכֹן הִבִּיא אֱלוֹ ד' בַּמְּדַרְשׁ שֶׁכָּל אֶחָד אָמַר פֹּסוּק לְקַבֵּל מְדַתוֹ כַּמ"ש לְעֵיל וּלְכִי שֶׁהֵם מְגִינִים עַל ד' גְּלִיּוֹת אֱלוֹ כַּמ"ש (שְׁמוֹת לַד) פּוֹקֵד עֲוֹן אֲבוֹת עַל בְּנֵים שֶׁהֵם ג' אֲבוֹת עַל שְׁלִישִׁים עַל ג' גְּלִיּוֹת וְעַל ג' אֱלוֹ מְצִינוּ הֶקֶב"ה וְיִתֵּר עַל ע"ז ג"ע ש"ד לְקַבֵּל אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב אֶבְל גְּלוֹת רְבִיעִי (עֲמוּס ב) וְעַל אֲרַבְעֵ לֹא אֲשִׁיבֵנוּ כִי גְלוֹת זֶה עֲבוּר עֲזִיבַת הַתּוֹרָה כַּמ"ש בְּזוֹהַר חֲדָשׁ (דְּבָרִים לַג) מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה מְלִשׁוֹן (שְׁמוּאֵל א ב) י"י מוֹרִישׁ שֶׁהוּא מוֹרִישׁ וּמְשַׁפֵּיל אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִי שְׁאִינָם לוֹמְדִין וַא"כ מִי הִגִּיד לְבַעַל הַמְּדַרְשׁ בְּמָקוֹם זֶה שֶׁאַבְרָהָם הִיא אֲזִי וְנִרְאָה שֶׁנִּרְמַז בְּפֹסוּק מְקוֹדֵם זֶה אָמַר א"לִי ב"עַת ר"עַת מ"ה ר"ת אַבְרָם ה' שֶׁל אַבְרָהָם נִסְתַּלְקָה שֶׁהִיא נִקְרָא אַבְרָהָם עַל שָׁם (בְּרֵאשִׁי יז) אָב ה"מוֹן ג"וִים נ"ת תִּיךְ אָב הַג"ן.

וְעֵתָה (אֵיכָה א) שְׁרֵתִי בַּמְּדִינוֹת הִיָּתָה לְמַס לְכֹן אָמַר אַבְרָם וְהִיא הֶקֶב"ה מְטִייל עֲמוּ ע"ד (וַיִּקְרָא כו) וְנִתְתִי מִשְׁכְּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וּפִי רַש"י טִייל בַּג"ע ר"ל שֶׁהִרְאָה בַּג"ע כִּי נִתֵּן הַקְּדוּשׁ ב"ה הַבְּרִירָה לְאַבְרָהָם (קֹהֶלֶת ז) גַם אֶת זֶה לְעֹמֶת זֶה אוֹ שֶׁעֲבוּד מַלְכוּת אוֹ גִּיהוּם וְכַחַר בַּגְּלִיּוֹת כְּדֵי לְטִייל עִם בְּנָיו בַּג"ע ז"ש וְנִתְתִי מִשְׁכְּנֵי ע"ש לְמִשְׁכְּן בְּשָׁבִיל עֲוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּדֵי וְהִתְהַלַּכְתִּי לְטִייל עֲמָהֶם בַּג"ע אוֹ הִרְאָה הֶקֶב"ה לְאַבְרָהָם בַּט' בָּאָב שֶׁבִשְׁעַת הַגְּלוֹת כָּל מְקוֹם שֶׁגָּלוּ שְׁכִינָה עֲמָהֶם ז"ש אֲרוֹנוֹת וְקִצְרוֹת פְּעָמִים בָּא בְּאֲרוֹנָה כְּגִלוֹת שֶׁלָּנוּ שֶׁהוּא אֲרוֹן וּפְעָמִים בְּקִצְרָה ע' שָׁנָה שֶׁל בְּכָל וְכָל מְקוֹם שֶׁהֵם הוֹלְכִים הֵן בְּגִלוֹת אֲרוֹן הֵן בְּגִלוֹת קֶצֶר הֶקֶב"ה מְטִייל עֲמָהֶם וּשְׁכִינָה עֲמָהֶם ז"ש הֶקֶב"ה לְאַבְרָהָם מֵה לִידֵידי לְדָאֹג עַל גְּלוֹתָם הֵלֵא אֲנִי בְּבֵיתִי כִי לְעוֹלָם לֹא זָזָה שְׁכִינָה מִפְּנוֹתַי מִעֲרָבִי כַּמ"ש (שִׁיר ב) הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתִלְיָנוּ (וַיִּקְרָא כו) וְהַשְׁמִיטִי אֶת מְקַדְשֵׁיכֶם דְּרוֹז"ל אַע"פ שֶׁשָּׁמַם בְּקִדְוֶשְׁתוֹ עוֹמֵד ז"ש (תְּהִלִּים יא) י"י בְּשָׁמַיִם כְּסֹאוֹ אַפ"ה (שָׁם) י"י בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ וְכַה"א (שָׁם ג) וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קִדְשׁוֹ סֶלָה ז"ש מֵה לִידֵידי הֵלֵא בֵּיתִי הוּא וְלִזָּה אָמַר בְּנֵי הֵיכָן הֵם: אֵיתָא בְּכַנְפֵי יוֹנָה קוֹדֵם הַתְּפִשְׁטוֹת ה' חֲסָדִים נִקְרָא אַבְרָם אַחַר הַתְּפִשְׁטוֹת ה' חֲסָדִים נִקְרָא אַבְרָהָם וַא"כ בְּשִׁעַת חוֹרְבֵן הַבַּיִת נִסְתַּלְקוּ ה' חֲסָדִים לְעֵילָא וַז"ס יִרְמ"יה סוּד חַכְמָא הַא' סוּד כְּתָף חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה קִלְעִים לְכַתְּף שֶׁנִּסְתַּלְקָה שְׁכִינָה בְּבֵית שְׁנֵי בֵּין כְּתָפָיו שֶׁהוּא סוּד י"ה שֶׁהֵם תְּרִין מוֹחִינִן וְהוּא סוּד יֵה"ה בַּא"ת ב"ש צַמְצ"ם שְׁכִינָתוֹ בֵּין שְׁנֵי בְּדֵי אֲרוֹן וַז"ש בֵּין כְּתָפָיו שֶׁכֵּן שֶׁהֵם (שִׁיר ג) שְׁשִׁי גְבוּרִים סְבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל ע"ש וְהִנֵּה עֵתָה שֶׁנִּסְתַּלְקוּ ה' חֲסָדִים אָמַר א"לִי "בְּעַת רַעְעָתָם" מֵה נִסְתַּלְקָה ה' כִּי אַבְרָהָם הוּא חֲסָד.

או אמר שהקב"ה השיב לו הלא לא עשיתי לה מאומה (איכה ד) פילה י"י את תמתו וגו' ויצת אש בציון שפף תמתו בעצים ובאבנים ז"ש (שם ג) חסדי י"י כי לא תמנו קשה תמו מבע"ל ונראה שאין בעל הרחמים פוגע בנפשות תחלה ז"ש חסדי ד' כי לא תמנו שלא התחיל בנו (שם) כי לא כלו רחמיו ר"ל אין בעל הרחמים פוגע בנפשות וכה"א (שם א) טומאתה בשוליה שהטומאה בפגדים מתחלת (שם) לא זכרה אחריתה שלא חזר בו אזי אח"כ (שם) ותרד פלאים וכה"א (שם ה) נפלה עטרת ראשינו על ב"ה שחבר לא חזר בו אזי (שם) אוי נא לנו כי חטאנו אח"כ פוגע גם בנפשות מה לידידי הלא לה לא עשיתי פלום רק פיליתי תמתי בביתי והשיב אברהם פגעת גם בנפשות ז"ש בני היכן הם בעצמם ג"כ אינם פאן השיב הקב"ה בניה חטאו והגליתים לפי שלא חזרו בהם.

מה לידידי הלא יסודי ציון וירושלים אתגניזו ומעולם לא שלטה בהם יד א"הע (מלכים א ט) והבית הזה יהיה עליון ממש שהוגבה למעלה ומעולם לא נגע בה יד (איכה ד) ולא חלו בה ידים (שם א) ממרום שלח אש ורעה מן חומת ירושלים שבכל יום נתבלעה כמ"ש (שם ב) חשב י"י להשחית חומת בת ציון נטה קו שבכל יום קו נטה על ירושלים וכמ"ש לרחל (ירמיה לא) ויש תקנה לאחריה שהיא (יהושע ב) תקנת חוט השני ז"ש מה לידידי הלא לא עשו פלום בהיכל רק שגבה לעילא ובית המקדש שלחטה הוא עומד למעלה בביתו וע"ז אמר יעקב פשראה ב"המק חרב (בראשית כח) מה נורא המקום הזה (תהלי' סח) נורא אלקים ממקדשיה אח"כ א' אין זה פלום פילה תמתו בעצים ובאבנים כי אם בית אלהים לא עשה לנו פלום רק בבית של אבנים ואח"כ אמר שגם בבי' אלקים לא עשה פלום שלא נגע בה יד גוים רק שנסתלק למעלה ז"ש וזה שער השמים (ירמיה ז) היכל י"י היכל י"י ג"פ ארץ ארץ ארץ (שם ב) שמעו דבר י"י לזה השיב אברהם הלא בני היכן הם.

או יאמר מה לידידי מה עשיתי לה הלא גלות זה גור' הטיוול בבית ג"ע שלמעל' כמ"ש יעקב וז"ה ר"ל ח"י גלו' שפזר הקב"ה את ישראל בין א"הע (שופטים ה) צדקת פרזונו עשה גורמ' שיבואו לג"ע שהוא שער השמים ז"ש מה לידידי להתרעם על זה החורבן שזה גורם שיזכו לשבת יחד בבית בג"ע.

או בית ג' נקרא בית פי יעקב קראו בית ונחרבו שנים הראשונים הר שדה אמר מה עשיתי לידידי בביתי שהוא נקרא בית אל בית אלקי יעקב (בראשית ל) מתי אעשה גם אנכי לביתי אמר יעקב נגד בית ג' אנאל ביתי.

או ע"ד הזוהר ר"פ פנחס ביהוא סבא בעיני דבעי מר' אלעזר בית ראשון ובית שני אשפחן ובית ג' לא אשפחן והשיבשעדיין לא נבנית הבית שרצה הקב"ה לבנות בעצמו ב"ה ז"ש מה לידידי הלא בבית שאני בעצמי אבנה אותו שלא נתקיימה ולא הנה ולא נברא עוד ותחלת מחשבתו הנה על בתי שעדיין לא ראה שום אדם: (תהלים לא) נשפחתי כמת מל"ב "מה לידידי" בביתי שקולה מיתת צדיקים פחורבן (שמות יז) "מלחמה" ליי"י "בעמלק שהראה הקב"ה לאברהם סוף הגאולה שנשבע בימינו לעשות נקמה בעמלק בביתי משי"ח ב"ן דוי"ד בי' שהוא מגן דל"ת (זכריה יא) פתח לבנון דל"תי.

או ע"ד המדרש (איכה א) כי רחוק ממני מנחם בעבודתא דההוא ערבי שאמר ליהודאי שרי תורף ושרי פדנך שנתרב ב"ה ואח"כ אמר ע"ש כי נולד משיח ז"ש (ישעיה י) והלבנון באדיר יפול וכתוב (שם יא) ויצא חוטר מגזע ישי ואית לן קראי סגיאי (תהלים ל) כי רגע באפו חיים ברצונו שבאותה רגע שהקב"ה פועם מיד חיים ברצונו וכה"א (דברים לב) מחצתי מיד ואני ארפא וכה"א (מיכה ז) כי נפלתי מיד קמתי תיכף לנפילה קימה וביום מר עצמו יהיה ששון ושמחה ליהודים לקיים קרא (תהלים כ) יענה י"י ביום צרה: הנה צונח הנביא (ישעיה א) ידע שור קונהו שישור ידע שנתרב הבית ונולד גואל של ישראל א"כ שיודע השור עת זעם ועת רצון מיי"ג גם הערבי (יחזקאל כג) אשר בשור חמורים בשרם יודע (ישעיה א) אבוס בעליו ואיך בעו"ה שהגוי יודע (שם) וישראל לא ידע.

אבל התירוץ (שם) עמי לא התבונן לפי שלא רצה עמי להתבונן דרכי י"י (הושע יד) מי חכם ויבן אלה והתבוננו דרכי י"י ז"ש מה לידדי הלא כבר גליתי ענין זה בהתחלת התורה בראשית בזוהר ב' פתים בר"אשית ב"ת רא"ש (בראשית ד) והארץ היתה תהו (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תהו והנה הקב"ה (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית ז"ש כבר גיליתי זה בב"ת של בראשית ומאחר שהקב"ה (הושע ז) כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים שמקדים רפואה למכה בליל ט' באב שהוא קודם לחורבן הבית כי המקדש נשרף ביום י' כמ"ש ר' יוחנן (תענית כט) אלו הייתי באותו דור הני קבעינה בעשירי שבו נשרף ההיכל והקב"ה קודם שנשרף ב"ה עסק בגאולת ישראל והיה מטייל עם אברהם ארנוכות וקצרות שהן הן ב' גאולות כמ"ש (ישעיה ס) הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני י"י בעתה אחישנה שקשה איפכא מבע"ל זכו אחישנה לא זכו בעתה ריז"ל אשכנזי מפרש שצריך להוציא כל הנשמות שבגוף וא"כ איך יכול להיות אחישנה אבל התירוץ שכל נשמות יבואו יחד שהקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום שכל הנשמות יהיו ביחד וא"כ יהיה בעתה ואחישנה זה שהיה מטייל עמו ארנוכות וקצרות שהראה לו ב' גאולות שיהי' קצרות אף ארנוכות ואני מפרש על קצרות כי אין בן דוד בא עד שיבואו כל הצרות ויסורין שגזר הקב"ה (מיכה ז) כימי צאתה מארץ מצרים אראנו נפלאות שהקב"ה שלח הרבה צרות תכופות וסמוכות כמ"ש (שמות ג) כי ידעתי את מכאוביו וכן לע"ל הקטן יהיה לאלף שיהיה קטן יעקב ואלף צרות יגיעו לו וא"כ הוא בעתה ואחישנה לכן אמרו רז"ל (סנהדרין צח) אם ראית דור שצרות רבות באים עליו חכה לו שנאמר (ישעיה כט) כי יבא כנהר צר אז רוח י"י נססה בו ובא לציון גואל וגו': ב"פ או"ר עולה ית"ד בהסתלק ב' אלפין נשאר ב"ת מה לידדי ב' בית שנסתלקו תרין א' ונשאר ב"ת וכן שני מצורעי שהלכו בסוף מחנ' ישראל שפודם א"ת וה"ב בגי' (דברים כג) ית"ד תהיה לה על אונגיה והיה בשבתה חוץ ונתפרת בה שהם רצועין בישין לאלקאה וכדרז"ל בחלק משיח יתיב על פתחא של רומי ז"ש (תהלים ב) יתצבו מלכי ארץ וגו' על י"י ועל משיחו וגו' יושב בשמים ר"ל משיח שיושב נגד פתח של רומי ישח"ק (מתעשר ריש לאבהן ד"פ ישחק במסורה) ש' שורקת לקבל ד' גליות (ישעיה סג) כי אתה אבינו יצחק הוא הגואל ז"ש הקב"ה לאברהם מה לידדי הלא מה עליך לה הלא משיח הוא למעלה בבית"י בגימטרי' משיח ב"ן ד"וד מאחר שהוא (תהלים צא) יושב בסתר עליון א"כ אין לה להצטער על גלות או יאמר ע"ד הגמרא במנחות (דף ג)

א"ר יצחק שהקב"ה מצא לאברהם בבית המקדש וברבתי מסיק רב עוקבא שהיה אברהם בבית קדשי קדשים.

הענין כי כמו שנתחלק העולם בריאה יצירה עשייה פן נתחלק האדם לג' חלקים (במדבר כג) ותרועת מ"לך בו מ"וח תמן משפן נשמה ל"ב תמן משפן רוח כ"בד תמן משפן הנפש וכן הבית המקדש נתחלק לג' חלקים אלו בית קדשי קדשים לקבל אברה"ם אב"ינו שהוא בגימטריא עול"ם העליון יצחק לקבל היציר"ה תמן נע"ר יעקב לקבל עשייה וא"כ כמו שהב"ה מקבל לג' אלו פן האדם פן ישראל בריה רחמנא דיהיב לן אוריין תליתאי ז"ש מה לידידי מה שעשיתי לידידי ונתקתי אותן לג' חלקים פן ב"ה מקב"ה בביתי שגם הב"ה נתחלק לג' חלקים נגד ג' עולמות ז"ש אברהם בני היכן הם הלא (משלי כה) הגו סיגים מפסוף ויצא לצורף כל"י שהם ג' קוטרין פ"הנים ל"ונים י"שאלים ז"ש בני היכן הם הלא אין בגלות היפר על ג' חלקים אלו והוא ע"ד ע"פ (ירמיה יג) דמוע תדמע וגו' כי נשבה עדר י"י עד שלא גלו היו עדרים פהונה לבד עדרים לוויה לבד עדרים ישראל לבד אחר כך נעשו עדר א' שנאמר כי נשבה עדר י"י נשבו אין פתיב פאן רק נשבה ועז"א יעקב (בראשית לב) ורינח תשימו בין עדר ובין עדר שיהיו ניפרין כל עדר עדר לבדו ולא יהיו בגולה ז"ש אברהם בני היכן הם ונתעברו העדרים: ג' נקראו על שמו של הקב"ה צדיקים ובית המקדש ומשיח שם של הוי"ה עולה מ"ה ז"ש מ"ה לידידי ר"ל שם של מ"ה הוא לידידי בביתי שגם ב"ה נקרא מ"ה בבית י"י גימטרי' מ'ש'ב'ד (תהלים כא) ובישועתך מ"ה יגיל מאוד מ"ה ימים יתפסה גואל הב' כמו גואל הא' (שם סו) מ"ה נורא מעשיך התרעם על כ"ה שערים העליונים כ"ה אתוןן דחודא מ"ה לידידי בבית י"י ס"ת הי"י (בראשית פד) אחותינו את הי"י לאלפירבבה (ישעיה כז) ה"באים י"שרש י"עקב ז"ש תפסו הקב"ה לאברהם בידו מדקארי לו ידידי שהוא רומז על ב' ידות יד ימין יד שמאל.

דיד על שם שתי ידים י"ד עתים לטובה י"ד עתים לרעה (איכה א) וילכו בלא פח כ"ח פרקים (שם ג) יתפוך ידו כל היום בבית י"י בב' של בראשית נרמזו אלו ב' ידים פי כ"ח אתוןן באותו פסוק שהראה הי"י.

כ"ח דורות של לבנה פי (שמות יב) החודש הזה לכם נרמז לנו והקב"ה (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית מן ב' של בראשית עד ב' של ובהו בו נרמזו ג' ידות שהם סוד של מ"ב נתחלק לג' פעמים י"ד הוא סוד מ"ב מסעות (תהלים פד) עוברי בעמק הבכא פשאמר הקב"ה לירמיה בני היכן אתם פהנים היכן אתם אהבי היכן אתם ר"ת בכ"א וזהם נגד ברית יעקב היא התורה אמר בני היכן הם (שם ב) אספרה אל חוק י"י אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך נגד ברית יצחק פנגדו עמוד עבודה אמר פהני היכן הם נגד ג"ח ברית אברהם אמר אהבי היכן הם זרע אברהם אהבי מסיטרא דחסד נקרא אהבה.

על ג' אלו היו ג' פרנסים במדבר (הושע ב) זנתה אמ"ם הובישה הורתם א"הרון מ"שה מ"רים ז"ש (מ"כה ו) נאשלח לפניה את משה אהרן ומרים עמ' זכר נא מרים ג"ח אהרן עבוד' משה תורה וכן מפרשת יב'ע ע"ש וכן בשעת חורבן היו ג' נביאים כי' (בראשית לג) ויח"ץ את הילדים י"רמיה בפונקים צ"פניה הוכיח בבית המקדש "ולדה לנשים ג"כ שלשה אלו וכן בכל דור ודור צריך שלשה מעמידי המרכבה נגד זה תלתא שבתא דפורענותא לקבל ג' אלו סי' דש"ח וכה"א ארץ ארץ ארץ (ירמיה ב) שמעו דבר י"י

(שם ז) היכל י"י היכל י"י המה ג' פְּעָמִים פי תִּלְתָּא זִימְנָא הָוֵה חִזְקָה (איוב לג) פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר לְקַבֵּל זֶה ג' פְּעָמִים אֵיכָה גַם ג' יוֹדִין יִתִּירִין לְקַבֵּל ג' גְּבִיאִים יִשְׁעֵיהָ יִרְמְיָהוּ יִחְזַקְאֵל גַּם רָמָז עַל ב' שָׁנִים וְשׁוֹקֵד עַל הֶרְעָה לְטוֹבָתָם ז"ש מֵה לִידִידֵי נְהַגְתִּי עִמּוֹ בַּמִּדְבָּר שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מ"ה מֵה וְשִׁשְׁקָדְתִּי עַל הֶרְעָה ב' שָׁנֵי גְרָמָז בְּמִלַּת בַּיִת י"י עַל ב' שָׁנִים אֱלוֹ כַמ"ש (דְּנִיאֵל ט) וַיִּשְׁקֹד י"י עַל הֶרְעָה הוּי"ה בְּמִלּוֹאוֹ עוֹלָה מ"ה זְכוּר י"ה מ"ה הָיָה לְנוֹ כַמ"ש הָאֵר י"י ז"ל: ג' יוֹדִין בְּפָסוּק רֵאשׁוֹן לְקַבֵּל ג' שְׁבָתוֹת דְּפִוּרְעָנוּת לְקַבֵּל ג' גְּבִיאִים שָׁהֵם ג' שׁוֹשְׁבֵינִים דְּמִטְרוֹנוּתָא שְׁפָתָחוּ אֵיכָה וְעַל זֶה אָמַר יִרְמְיָה ג' דְּמַעוֹת בְּפָסוּק (יִרְמְיָה יג) דְּמוּעַ תְּדַמַּע וְתִרְדַּע עֵינֵי דְמַעָה כִּי נִשְׁבָּה עֲדָר י"י וְרָזָא דְמִלְתָּא הוּא דְש"ח (דְּבָרִים ח) כִּי פִאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ כֵּן י"י אֱלֹהֵיךָ מִיִּסְרֶךָ שְׁמַתְחִלָּה אֹמֵר לוֹ דְּבָרֵי מוֹסֵר שִׁישְׁמַע לְדְבָרָיו וְאִם לֹא צִיָּנִית אֲזִי אֹמֵר אַח"כ שְׁמַע בְּנִי הֲלֹא כְּבָר הוֹכַחְתִּיךָ וְאִינְךָ תִּשְׁמַע לְקוֹלִי אֲנִכִּי מִיִּסְרֶךָ וּמִחֲשִׁיב לֹא הִמְכַּוְּתָה וְהִיִּסוּרִין שְׁרוּצָה לְשִׁלּוּחַ עָלָיו וְאִם בְּנוֹ אֵינֹ שׁוֹמֵעַ לוֹ אֲזִי מַכֶּה אוֹתוֹ וְכֵן ג' שְׁבָתוֹת אֱלוֹ מִתְחִילָה פּוֹתֵחַ דְּבָרֵי יִרְמְיָה קָא חֲשִׁיב וְאֲזַיל דְּבָרֵי תוֹכַחָה שְׁשׁוֹמֵעַ לְאָבִיו וּבִשְׁבָת שְׁאֲחָרָיו (יִרְמְיָה ב) שְׁמַעוּ דְּבַר י"י בְּיָה יַעֲקֹב הֲלֹא כְּבָר הוֹכַחְתִּיךָ וְאָבִיא עֲלֶיךָ יִסוּרִין וּבִשְׁבָת שְׁלִישִׁי חֲזוֹן (יִשְׁעֵיָה א) עַל מָה תִּכּוּ עוֹד הֲלֹא נִלְקוּ מִכָּפָר רָגֵל וְעַד רֵאשׁ ז"ש נִגְדַּ שְׁבָת רֵאשׁוֹן דְּמוּעַ וְנִגְדַּ שְׁבָת שְׁנֵי תְּדַמַּע וְנִגְדַּ שְׁבָה.

שְׁלִישִׁי תִרְדַּע עֵינֵי דְמַעָה כִּי כְּבָר נִשְׁבָּה עֲדָר י"י. ע"ד הַדְּרָשׁ (חֲגִיגָה ה) שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִקְב"ה בּוֹכָה בְּכָל יוֹם עַל מִי שְׁאֲפָשֶׁר לוֹ לְעֲסוֹק בְּתוֹרָה וְאֵינֹ עוֹסֵק וְעַל מִי שְׁאֵי אֲפָשֶׁר לְעֲסוֹק וְעוֹסֵק וְעַל פְּרָנְס הַמִּתְגַּאֵה עַל הַצִּיְבוּר מִנ"ל לְרַז"ל לֹמַר ג' דְּבָרִים אֱלוֹ וְאֲפָשֶׁר שְׁבַפְסוּק שְׁלֹפְנֵי זֶה אָמַר (יִרְמְיָה יג) וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשֵׁי מִפְּנֵי גְנוּהָ שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן גְּאוּהָ כְּפִשׁוּטוֹ עַל מִי שְׁנִתְגַּאֵה עַל צִיְבוּר.

גַּם מִי שְׁאֲפָשֶׁר לוֹ לְעֲסוֹק בְּתוֹרָה וְאֵינֹ עוֹסֵק דְּרַשׁ מִפְּנֵי גְנוּהָ עַל שְׁמִשְׁלִיךְ תַּת הַקְּב"ה אַחֲרֵי גִיוּוֹ וְלֹא לֹמַד בְּתוֹרָה וְעַל מִי שְׁאֵי אֲפָשֶׁר לוֹ לְעֲסוֹק בְּתוֹרָה ז"ש (שָׁם) וְתִרְדַּע עֵינֵי דְמַעָה כִּי נִשְׁבָּה עֲדָר י"י וַיִּשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמוֹסְרִים נִפְשָׁם עַל קַדְוִשְׁתַּת הַש"יִת כְּעִנְיֵן ר' עֲקִיבָא וְדוֹרוֹ וְכִינּוֹן שִׁישְׂרָאֵל גְּלוֹ מִמְּקוֹמָן אֵין לָהּ בְּיִטוּל גְּדוֹל מְזִה ג' דְּמַעוֹת הֵן ע"ד (שְׁבָת קִנְא) ג' דְּמַעוֹת רְעוֹת שֶׁל עֶשֶׂן וְשֶׁל בְּכִי וְשֶׁל בֵּית הַכֶּסֶף שֶׁעַל זֶה אָמַר הַמְּקוֹנֵן (אֵיכָה ב) כֹּלֹ בְּדְמַעוֹת עֵינֵי עַל אֱלוֹ שְׁתֵּי דְמַעוֹת שֶׁל בְּכִיָּה וְשֶׁל עֶשֶׂן וְעַל שְׁלֹא (יִשְׁעֵיָה נא) מִיָּהָר צוּעָה לְהַפְתֵּחַ שֶׁהוּא קִשָּׁה כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ חֲזוֹ"ל ע"פ מוֹצְאֵי חִיִּים ז"ש (אֵיכָה ב) חֲמַרְמָרוּ מַעֵי וְאֱלוֹ הַדְּמַעוֹת כֹּלֹ לְיִשְׂרָאֵל הִנֵּה יִרְמְיָה בְּכָה וְגַם עֶשֶׂן שֶׁל ב"ה שְׁנִשְׁפָּרַף כַּשְׂרִז"ל: (יִרְמְיָה כ) פְּתִיתְנִי י"י וְאִפְתָּ.

שְׁאֵמַר הַקְּב"ה כֹּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל הֵי בִירוּשָׁלַיִם לֹא הָיוּ יְכוּלִין הַשׁוֹנְנָאִים לְשַׁלּוֹט בִירוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמְּקַדָּשׁ וְטַעַם הַדְּבָר לְפִי שִׁישְׂרָאֵל הוּא הָיָה גְּלִגּוּלוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וְהוּא בָּנָה אֶהָ בֵית הַמְּקַדָּשׁ וְאֵי בְּזוֹהַר פ' וַיִּלְךָ שְׁאֵין הַקְּב"ה לֹוֹקֵחַ מִן הָאֲדָם בְּעֶצְמוֹ.

עוֹד ג' דְּמַעוֹת נִגְדַּ ג' גְּלִיּוֹת שֶׁהָיוּ בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְג' גְּלִיּוֹת בְּבֵית שְׁנֵי ג' דְּמַעוֹת נִגְדַּ שְׁוֹלְחָן שֶׁל תִּלְתָּא פְּרַעֲזֵי בַעו"הב וְהוּא עִנְיֵן ג' עִמּוּדִים שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם ג' דְּמַעוֹת עַל ג' גְּבִיאִים שֶׁהָעִמּוּד הַקְּב"ה לְיִשְׂרָאֵל נִפְשׁ רֵוַח נִשְׁמָה בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דִּיהֵיב לָן אוּרְזֵין תְּלִיתָאֵי אֵל עִם תְּלִיתָאֵי שְׁלֹשׁ תְּפִילּוֹת וְהִי"ה א"ם ל"א תִּשְׁמַעוּ ס"ת מֵא"ה (דְּבָרִים י) מֵה י"י

אֱלֹהֵיךָ שׁוֹאֵל מֵעַמְּךָ אֵל תִּקְרִי מָה אֵלָא מַאָּה ז"ש מַה לִּידִידֵי שֶׁהִקְב"ה מְבַקֵּשׁ מִן יְדִיד
שְׁלוֹ מ"ה לְקִינִים מַאָּה בְּרָכוֹת לְכֹן הָיָה גּוֹבֵה הַמְקַדֵּשׁ מַאָּה ז"ש בְּבֵיתִי בְּגֹבֵה שֶׁל ב"ה
כַּמ"ש (הַהֵלִים פֶּד) מ"ה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת שֶׁהִקְב"ה מְבַקֵּשׁ בְּמִשְׁכַּן שְׁלוֹ מ"ה
לְכֹד (שָׁם) נִכְסְפָה וְגו' וְגַם צְפוֹר מְצַאָּה בֵּית וְדָרוֹר קֵן לָהּ ק' רַבְתִּי שְׁמוּרָה עַל ק' בְּרָכוֹת
אֵלוֹ וַיַּעֲקֹב אָמַר (בְּרֵאשִׁית כַּח) מ"ה נוֹרָא (אֵיכָה ג) מ"ה יִתְאוּנֶן אָדָם חֵי (יְהוֹשֻׁעַ כַּד)
מְצַפּוֹן לְהַר גַּע"ש שְׁאֵז הַתְּעַרְרָה קְלִיפַת גַּעֲשׁ כְּלָה שֶׁהוּא נִגְדַּ מִיַּדַּת חֶסֶד אֲבָרְהָם לְכֹן גְּבִי
חֲוָרְבָן אֲתָמַר (יְחֻזְקָאֵל יֵא) אָהָה י"י אֱלֹהִים כְּלָה אֲתָה עוֹשֶׂה (אֵיכ' א) ג"ם הִי"א נֵאנַח"ה
וּתְש"ב אַחוּ"ר ס"ת אַבְרָה"ם שֶׁהִנֵּה בַר מֵא"ה כְּשֶׁנּוֹלַד לוֹ יִצְחָק בְּעַל הַדִּין וְתִקְוֶן
מַאָּה בְּרָכוֹת ז"ש אֵלֵי בְּעַת רְעֻתָם מַה ג' דְּמַעוֹת אֵלוֹ עַל ג' שְׁרֵי פָּנִים שְׁעוֹשִׂין עֲטָרוֹת מִן
תְּפִלוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל הֵן הֵן שֶׁלֵּשׁ אַרְוֹנוֹת שְׁעֻשָׁה בְּצִלְאֵל ס"מ"א דְּמִלְתָּא מִשְׁתּוֹקָא ר"ת
"סְנִדְלָפוֹן מְטָטְרוֹן אַכְתֵּרִיא"ל (בְּרֵאשִׁית כַּח) "סוֹלָם" מְוָצֵב "אַרְצָה (יְשַׁע'י מַה) אֲכֹן אֲתָה
אֵל מְסַתְתֵּר שֶׁהִקְב"ה מְסַתְתֵּר עֲצָמוֹ בְּאֵלוֹ ג' עוֹלָמוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה וּבְמִלַּת
מִסְתַּת"ר נְרָמְזוֹ ג' עֲלָמִין אֵלוֹ מ"טָטְרוֹן סְנִדְלָפוֹן מ"ס שֶׁל מְסַתְתֵּר נִשְׁאָרוֹ תַת"ר הוּא סוֹד
אֵלָף (הוֹשֻׁעַ יג) כְּדָבָר אֲפָרִים רַת"ת שְׁפָן אֵלָף עוֹלָמוֹת יוֹצְאִים מִן עוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא
סוֹד אֵל שְׁדֵי בְּמִלְוֵאָה אֵלָף לְמַד שֵׁין דְּלִית יוֹד שֶׁהוּא (אֵיבֹב לַג) מְלֶאֱךָ מְלִיץ אֲחָד מְנִי
אֵלָף כִּי הוּא בְּגִימָטְרִיא אֵלָף חֶסֶד חַד הָרִי בְּמִלַּת מְסַתְתֵּר נְרָמְזוֹ ג' שְׁרֵי פָּנִים אֲשֶׁר בְּתוֹכָם
הִקְב"ה מְסַתְתֵּר וּמְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּשַׁעַת חֲוָרְבָן (יְחֻזְקָאֵל כֵּא) כֵּה אָמַר י"י הֶסִיר הַמְּצַנְפַּת
וְהָרִים הַעֲטָרָה כִּי (אֵיכָה ה) נ"פֵלָה ע"טֶרֶת ר"א שִׁינוֹ בְּסוֹד נַע"ר (קִהְלַת י) אֵי לָךְ אֲרִיץ
שְׁמֵלְכָךְ נַעַר ז"ש (יְרֵמְיָה יג) בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נִפְשֵׁי עַל ב' עוֹלָמוֹת אֵלוֹ שֶׁהוּא סוֹד
מְסַתְרִים וְעַל זֶה אָמַר ג' דְּמַעוֹת אֵלוֹ הֵן הֵן בְּתֵי בְּרֵאֵי שֶׁל הִקְב"ה שְׁבוּכָה בָּהֶם אֲבָל (ד"ה
א טז) עוֹז וְחֻדוּהָ בְּמִקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹלָם אֲצִילוֹת בְּשַׁעַת חֲוָרְבָן הַבֵּית אֶף בְּתֵי גְּנוּאֵי שְׁנֵאֲמַר
(יְשַׁע'יָה כב) וַיִּקְרָא י"י אֱלֹקִים לְפִי הַגִּירָסָא בִּילְקוּט וַיִּקְרָא קָאֵי אַבְתֵּי גְּנוּאֵי שֶׁהוּא
בְּגִימָטְרִיא עוֹלָם הַעֲלִיוֹן אַבְרָה"ם אַבִּינוֹ וְעַל מַה זֶה קָא מְתַמָּה הִקְב"ה מַה לִּידִידֵי
בְּבֵיתִי מָה אֲתָה עוֹשֶׂה בְּבֵיתִי שֶׁהוּא בֵּית קֹדְשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים כְּדֵאִיתָא בְּמִדְרַשׁ רַבָּה לְמַר
עוֹקְבָא שֶׁהוּא בְּתֵי גְּנוּאֵי הֵלֵא בְּמִקוֹם זֶה אֵין עֲצָבוֹת לְפָנֵי הַמְּקוֹם מִמֶּשׁ וַיִּכְבֵּר אָמַר הִקְב"ה
לְמַטְטְרוֹן שְׁאָם לֹא הֵנִיחַ לִי לְבַכּוֹת אֵלָךְ לְמִקוֹם שְׁאֵין לָךְ רִשׁוֹת לִילָךְ שְׁנֵאֲמַר בְּמִסְתָּרִים
תִּבְכֶּה נִפְשֵׁי וְאַבְרָהָם אַבִּינוֹ הֵלָךְ לְפָנֵי וּלְפָנִים כִּי גְּדוֹלִים צְדִיקִים יוֹתֵר מִמְּלֶאכֵי הַשָּׁרַת
וּמְחִיצָתָן לְפָנִים מִמְּחִיצַת הַמְּלֶאכֵים וְאַבְרָהָם הֵלָךְ לְמַעְלָה לְבֵית קֹדְשֵׁי הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהוּא
עוֹלָם הַבְּרִיאָה לְפָנִים מִן עוֹלָם הַיְצִירָה תִּמְן מַטְטְרוֹן שְׁלֵא הָיָה יְכוֹלֵת לְמַטְטְרוֹן לִילָךְ
לְשָׁם וְזֶה שֶׁהִנֵּה מְתַמָּה הִקְב"ה הֵלֵא בְּתֵי גְּנוּאֵי אֵין לְפָנֵי עֲצָבוֹת וְלָמָּה אֲתָה הוֹלָךְ לַעַת
הַזֹּאת לְהַתְּאָבֵל בְּתֵי גְּנוּאֵי וְהַשִּׁיב אֲבָרְהָם תִּירוּץ שֶׁל גְּמָרָא (חֲגִיגָה ה) שְׁאֵנִי חֲוָרְבָן ב"ה
שְׁאֵפִי מְלֶאכֵי הַשָּׁלוֹם בְּעוֹלָם הַעֲלִיוֹן הַפֶּל (יְשַׁע'יָה לַג) שְׁלוֹם מַר יְבָכִיוֹן ז"ש בְּנֵי הֵיכָן
הֵם לְכֹן בָּא וְעֻשָׂה מְסַפֵּד בְּבֵיתוֹ מִמֶּשׁ לְפָנֵי הִקְב"ה בְּעֻצְמוֹ: וְעַנִּין ג' דְּמַעוֹת אֵלוֹ עַל שְׁלֻשָּׁה
אַבוֹת שְׁכַנְגָדָן אָמַר ג' אֵיכָה ג' דְּמַעוֹת יְרָדוּ בְּשַׁעַת עֲקִידַת יִצְחָק וְשַׁחַתוּ הַסַּכִּין ז"ש (אֵיכָה
ב) הַשְּׁלִיף מִשָּׁמַיִם אֲרִיץ תְּפָאֶרֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא עֲפָרוֹ שֶׁל יִצְחָק שֶׁהוּא צְבוּרָה לְמַעְלָה
תַּחַת כְּפֹא הַכְּבוֹד (בְּרֵאשִׁית כב) וַיִּקְרָא אֲבָרְהָם שָׁם הַמְּקוֹם הַהוּא יֵרֵא"ה שֶׁהוּא בְּהַפָּךְ
אַתְּנוֹן אֵרִי"ה וְעַתָּה (יְשַׁע'יָה לַג) אֲרֶאֱלָם צְעָקוֹ חוּצָה בְּזוֹהַר מְלֶאֱךָ רַחֲמֵיאל וְס' רְבוֹא
מְלֶאכֵים תְּחוֹתֶיהָ שְׁמִקְבָּלִין דְּמַעוֹת עַל ת"ח שְׁמַת וּבּוֹכִין עִם אוֹתָן אַבְיָלֵי צִיוֹן וִירוּשָׁלַיִם

ז"ש הן אַרְאֵלִם צַעְקוּ חֲנֻצָּה עַל שְׁנֵי בְּתֵי מְקַדְּשֹׁת (שָׁם כַּט) הָיוּ אַרְיָאֵל אַרְיָאֵל וְאַח"כּ
וּמְלֹאכֵי הַשְּׁלֹו' שָׁה ג' כַּתּוֹת שֶׁל מְלֹאכֵי שְׂרַת שְׂאוּמְרִים (שָׁם נוז) יְבוֹא שְׁלוֹם וּגו' הוֹלֵף
בְּכֹחוֹ יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם ז"ש מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן הָרִי שְׁבֻזָּה שְׁקוּלָה מִיַּת צְדִיקִים
כְּשֶׁרִיפַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ וְעז"א ג' דְּמַעוֹת (יִרְמְיָה יג) דְּמוּעַ עַל מְקַדְּשׁ רֵאשׁוֹן תְּדַמַּע עַל
מְקַדְּשׁ שְׁנֵי וְתֵרַד עֵינֵי דְמַעָּה עַל מִיַּת צְדִיקִים מְזָה הָעוֹלָם ז"ש (שָׁם) כִּי נִשְׁבָּה עֲדָר י"י
(כַּתּוּבוֹת) אַרְאֵלִים וּמְצִיקִים אֶחְזוּ בְּאֶרוֹן הַקְּוֹדֶשׁ נִצְחוּ אַרְאֵלִים אֶת הַמְּצִיקִים קָרָא אוֹתָן
בְּשֵׁם אַרְאֵלִים וְלֹא בִי שְׁמוֹת שְׁנִקְרָאוּ מְלֹאכֵים אֲלָא לְפִי שְׂאוּתָן אַבְיָלִי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם
שְׁנִקְרָאִים אַרְאֵלִים עַל שֵׁם הָיוּ אַרְיָאֵל אַרְיָאֵל הֵם בּוֹכִים עַל מִיַּת הַצְּדִיקִים וּשְׁקוּלָה
מִיַּתָּן וְכו' (תְּהֵלִים נו) שִׁמָּה דְמַעְתִּי בְּנֹאדָה הֲלֹא בְּסִפְרָתָהּ שֶׁהַדְּמַעוֹת הֵן מְסַפֵּר תּוֹרַת
אֲלִיקִים (שָׁם סט) יִמְחוּ מְסַפֵּר חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל יִפְתְּבוּ לְכוּן כָּל זְמַן שֶׁהַמְּקַדְּשׁ קִיָּם
הִיָּה מְקַדְּשׁ מִשְׁכּוֹן עֲבוּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם וְאַח"כּ פ' (אִיכ' ה) נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשִׁינוּ אֲזִי (שָׁם) אוֹי
נֹא לְנוּ (בְּרֵאשִׁית כַּט) ג' עֲדָרִי צֹאן שְׁהִיו רֹבְצִים הֵן הֵן ג' רְגָלִים שְׁהִיו שׂוֹאֲבִין מִשֵּׁם רוּחַ
הַקְּוֹדֶשׁ ז"ש אַבְרָהָם (יִרְמְיָה ח) מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִיָּם עַל (יִשְׁעִיָּה יב) וּשְׂאֲבָתָם מִי"ם בְּשִׁשׁוֹן
(תְּהֵלִים פד) מ"ה י"דִידוֹת מ"שְׁכִנּוּתֵיהֶם ר"ת מִי"ם וְעַתָּה בָּאוּ מִיָּם מְרִים וּמִיָּם זְדוֹנִים לְכוּ
ג' דְּמַעוֹת נִגְד (דְּבָרִים טז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יֵרָא"ה כָּל זְכוּרָה בְּהִיפּוּף אֶתְנוֹן אֵרִי"ה
וְעַתָּה הֵן אַרְאֵלִם צַעְקוּ חֲנֻצָּה ז"ש כִּי נִשְׁבָּה עֲדָר י"י ג' עֲדָרִי צֹאן אוֹ עַל ג' עֲנִיָּיִם (אִיכָה
ג) שֵׁת"ם תְּפִלְתִּי ג' עֲנִיָּיִם בְּגָלוֹת שְׁכִינָה תִּוְרָה מְלֹאכֵים אוֹ עַל ג' עֲבִירוֹת עַד מְדָרָה
כִּי רְגַל אוֹ עַל ג' מַעוֹן מ"לְכִיָּאֵל ע"טֵרִיאֵל נ"טֵרִיאֵל (תְּהֵלִים צ) י"י מַעוֹן אֶתָּה הֵייתָ לְנוּ
וְעַתָּה בָּא עִמּוֹן בְּמִקּוֹמֵן (אִיכָה, א) אֲשֶׁר צִוִּיתָ לֹא יְבוֹאוּ בְּקֶהֱל לָהּ ג' דְּמַעוֹת נִגְד ג'
גוּלְיֵירִין בִּישִׁין שְׁפָאוּ מְסִיטְרָא אַחְרָא מ"יָם אַחְרוּנִים חוּבָה מ"שְׁחִית א"ף ח"ימָה בְּמִקּוֹם
מג"ן מ"יְכָאֵל שְׂאֵרִית ג"בֵרִיאֵל מְנַחֵה נ"וֵרִיאֵל עֲרַבִית שְׁאֲנוּ אוּמְרִים (תְּהֵלִים עח) וְהוּא
רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית מִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוּ דָא אָף כָּל חַמְתּוּ דָא חִימָה אוֹ עַל
ג' גוּלְיֵירִין דְּלֵהוֹן תּוֹמִיאֵל עוּגִיאֵל הֶרְסִיאֵל אוֹ סְתֵרִיאֵל (אִיכָה א) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי
רוּדְף מְלֹא כֹן הַגְּאֹלָה בְּגוֹאֵל מְלֹא בּו' (יִשְׁעִיָּה נט) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל מְלֹא בּו' הָאִי קָרָא
קִשְׁיָא הַל"ל יְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל כַּמ"ש (שָׁם) יְבֹא כְּנֹהַר צֹר כֹּן הַל"ל בְּלִשׁוֹן עֲבָר אוֹ וַיְבֹא
בּו' הַעֵיטוּף וְלֹא בּו' הַהִיפּוּף אֲבָל הָעֵנִן הוּא וַיְהִי הוּא צֶעַר וְהִיָּה הוּא שְׂמֵחָה כִּי הַצֶּעַר
לְעוֹלָם רוּצָה הָאָדָם שְׁלֹא יְהִיָּה אֲבָל בְּשִׂמְחָה רוּצָה תְּמִיד שְׁכָבֵר הִיָּה וְכוּן גְּבִי צֹר א' יְבֹא
אֲבָל גְּבִי גְּאֹלָה אֲמַר וּבָא הַלּוֹאִי שְׁכָבֵר בָּא גַם כְּבָר נוֹלַד גּוֹאֵל קוֹדֵם שְׁחֲרַב הַבַּיִת ז"ש
כִּי יְבֹא כְּנֹהַר צֹר כְּבָר וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל כִּי כְּבָר הַגּוֹאֵל נוֹלַד קוֹדֵם שְׁחֲרַב הַבַּיִת גַּם (מִיכָה
ז) כִּימִי צִאתָהּ מִמְּצָרִים כְּמוֹ שְׁבָא גּוֹאֵל הֶרֶאשׁוֹן כֹּן גּוֹאֵל הָאֶחְרוֹן וּפְשָׁטֵן דְּקָרָא ע"ד
(יִשְׁעִיָּה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט עַפ"י הַדִּין שְׁלָם יְשָׁלָם הַמְּבַעִיר ז"ש וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל אֲבָל וּלְשָׁבִי
פִּשְׁעֵיבְעֵקֶב אֲזִי צָרִיף לָזָה חֲסָדִי ה' ז"ש נְאֻם י"י שְׁלָם שְׁכָר גַּם רָמַז שִׁיעֵקֶב הוּא מְאֵרִי
דְּפֹרְקָנָא וּכְבָר נָתַן אֱלֹהֵיו מִשְׁכּוֹן ו' שֶׁל יַעֲקֹב ז"ש וּלְשָׁבִי פִּשְׁעֵיבְעֵקֶב ו' יְתִירָה בְּגוֹאֵל
עַל ו' שֶׁל יַעֲקֹב וּכְמוֹ שְׂאִין פְּוֹרְעֵנִיּוֹת שְׂאִין מְרַגֵּישׁ בּוּ יַעֲקֹב כֹּן ג"כ גְּאֹלָה מְרַגֵּישׁ בָּהּ
יַעֲקֹב.

גַּם עֲבוּר תְּשׁוּבָה נִגְאָלִין שְׂאֵז נִקְרָאִין בְּשֵׁם יַעֲקֹב כִּי בִשְׁעַת חֲוֹרְבָן (אִיכָה ב) הַשְּׁלִיף
מִשְׁמִים אֶרֶץ תְּפָאֶרֶת יִשְׂרָאֵל אֲבָל (יִשְׁעִיָּה מד) כִּי גָאֵל י"י יַעֲקֹב אֲזִי וּבִישְׁרָאֵל יִתְפָּאֵר
שְׁלֹא יִקְרָאוּ עוֹד יַעֲקֹב וְאֵלּוּ הַבְּטָחוֹת עַפ"י ז"ש (שָׁם נט) רוּחִי אֲשֶׁר עָלִיָּה גַם עֲבוּר (שָׁם)

וידברי אשר שמתי בפיה: פְּרַשְׁתָּ וְאֶתְחַנַּן הַטּוֹב בְּגִיל טַד"הד שְׁהוּא פָּנִים שֶׁל י"י (שם כו) לְבַד ב"ךְ נִזְכֵּיר שְׁמֶךָ (בְּרֵאשִׁית מַח) ב"ךְ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל וְהוּא בְּגִימְטְרִיא י"א"יא וּמִשָּׁה הַתְּחִיל לִילֵךְ מִלְמַטָּה לַמַּעֲלָה אֲדַנ"י וְאֶח"פ י"י בְּנִיקוּד אֱלֹקִים הוּא סוּד יַחֲוֹד ק"ש הוּי"ה אהי"ה הוּי"ה אֲדַנ"י שְׁסוּדוֹ יא"יא דְּאֶתְמַר גְּבִי רַחֵל (בְּרֵאשִׁית כט) יַפֵּת מֵרָאָה וְאֲוֹנְקֵלֶס תִּרְגָּם יא"א בְּחֻזָּא שֵׁם קְדוּשָׁה אֶתְקֵרִית אֲרַבְעַ עֶבְרַת וְיֹצֵא מִן י"י אֱלֹקֵינוּ י"י אֶחָד עֵינַי בְּסִפְרָא פִּלְחָה הַרְיָמוֹן שְׁעַר ה' דָּף מ"ב פ' י"א: הַשִּׁיב הַקַּב"ה רַב לָךְ עֵיבּוֹר שְׁלָךְ הִיָּה עַד הַיּוֹם רַב אֵין צְוֹרָךְ עוֹד אֵל תּוֹסֵף דְּבַר אֵלֵי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה שְׁהוּא סוּד הַגְּלֹגוּל וּבְדָרְךָ הַנִּגְלָה אֶהְרֹן לֹא הִתְפַּלֵּל עַל בֵּיאת א"י כְּדֵי שְׁלֹא יִחְשְׁדוּהוּ שְׁעוֹשֶׂה עֲבוּר כ"ד מִתְּנוּת שְׁנַתָּן לֹו הַקַּב"ה כִּי הִפְהוּ הַגְּדוּל גְּדוּלוֹהוּ מִשָּׁל אֶחָיו וְהַעֲשִׂירוֹהוּ כְּעוֹבְדָא פְּנִחַס הַמַּסַּת"ת אֲבָל מִשָּׁה רַבִּינוּ שְׁהוּא כּוֹלֵל הַרִי"ג מִצּוֹת שְׁפָן מַש"ה רַבִּינוּ עוֹלָה תִּרְנ"ג וְכֵן י"י אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִיל תִּרְנ"ג לְבוּשׁ שֶׁל שְׁכִינָה שִׁי"ן כָּ"ף יו"ד נו"ן ה"י עַם י"ג אוֹתִיּוֹת רוּמָזָת עַל תִּרְנ"ג (תְּהִלִּים צג) י"י מְלָךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ י"י עוֹז הַתְּאָז"ר בְּגִימְטְרִיא תִּרְנ"ג ז"ש מִפְּנֵי מַה נִּתְאַוָּה תְּאָוָה הוּא בְּלַב כַּמ"ש בְּזוֹהַר בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה לֹא תַחֲמוּד וְלֹא תִתְאַוָּה חֲמֻדָּה שִׁינָךְ עַל מַחְשָׁבָה וְאֶח"פ בָּא לַמַּעֲשֶׂה אֲבָל תְּאָוָה הַרְהוּר בְּלֹא מַעֲשֶׂה וּבְעֵינַי פְּנִיסַת אֲרָץ יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר גְּבִי יַעֲקֹב בִּירוּשָׁלַיִם וּבְכַתּוּבוֹת (דָּף קיא) גְּמָרָא דִּילֵן דְּבָרִים בְּגוֹ כִּי הֵם דְּבָרִים הַתְּלוּיִין בְּמַחְשָׁבָה לְכֵן אָמַר מִפְּנֵי מַה נִּתְאַוָּה מִשָּׁה רַבִּינוּ לְכַנּוֹס לְאֲרָץ יִשְׂרָאֵל סוּד תְּאָוָה וְסוּד מַחְשָׁבָה הִפְלֵ אֶחָד וְהוּא סוּד גְּלֹגוּל סוּד חוֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת (שְׁמוּאֵל ב יד) לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח.

וּלְפִי דְּאֶתְמַר גְּבִי א"י קָאָמַר (דְּבָרִים ח) וְאֶכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבִרְכַת שְׁהוּא עַל תִּיקוּן הַגּוּף וְתִיקוּן הַנַּפֶּשׁ נִגְדַת תִּיקוּן הַגּוּף אָמַר לְאַכּוֹל מִפְּרִיָה הִיָּה צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת נִיצוּצוֹת הַתְּקוּעוֹת בְּפִירוֹת וּלְתִיקוּן הַנַּפֶּשׁ אָמַר לְשַׁבּוּעַ מְטוּבָה וְהֵלֵא כְּבָר קִיבִץ נִיצוּצוֹת הַנִּינְדָחוֹת בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר דָּרְכוּ כִּי רַגְלָם בְּמִדְבָר קְדָשׁוֹ אוֹתָם (מִשְׁלֵי יג) צְדִיק אוֹכֵל לְהוֹצִיא נִיצוּצוֹת מִמֶּנּוּ לְשׁוֹבַע נוֹפֶשׁוֹ הַתְּקוּעַ בּוֹ כַּמ"ש הַתְּקוּעוֹת לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח הַפְּהִינִים אוֹכְלִים וּבְעֵלִים הַתְּקוּעִים בְּאִנְכָל מִתְּכַפְּרִי וּלְפִי שְׁאָרְךָ יִשְׂרָאֵל נִחְלַק לְג' חֲלָקִים אָמַר ג' חֲלוּקוֹת הָאֲרָץ הַטּוּבָה נִגְדַת פֶּלֶל אֹמַר הָהָר הַטּוֹב זֶה רְיוּשָׁלַיִם וְהַלְבָּנוֹן זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גַּם הַנִּפְשׁוֹת נִחְלְקוּ לְג' נְפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה אוֹ שְׁאָמַר מִשָּׁה עַל ג' חֲלוּקוֹת שְׁנַחֲלָקוּ כ"ד מִתְּנוּת פְּהוּנָה שְׁסִי יד"י י' בְּגַבּוּלֵין ד' בִּירוּשָׁלַיִם י' בְּמִקְדָּשׁ כַּמ"ש ב'פ' הַגּוֹזֵל בְּתָרָא ב"ק וְעוֹז"א אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית יד) הַרִימוֹתֵי יְדֵי אֵל אֵל עֲלִיוֹן אַע"פ שְׁנַעֲשֶׂה כְּהֵן לְאֵל עֲלִיוֹן לֹא נִטַל לְעַצְמוֹ כְּלוּם רַק פֶּל כ"ד מִתְּנוּת הַנִּרְמָזִין בְּמִילַת יד"י כְּלָם הַקְּדִישׁ לְגַבּוּהַ ז"ש מַש"ה רַבִּינוּ שְׁהוּא כּוֹלֵל תִּרְנ"ג מִצּוֹת הַרְבֵּה מִצּוֹת נְצֻטוּ יִשְׂרָאֵל וְיִתְקַיְּמוּ ע"י רְמָז עַל כ"ד מִתְּנוּת אֵלוּ כִּי רְיוּשָׁלַיִם עוֹמְדָת עַל כ"ד שְׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים לְכֵן כ"ד תִּיבּוֹת בְּבִרְכַת וּלְרְיוּשָׁלַיִם וְדוּד אָמַר בְּמִזְמוֹר (תְּהִלִּים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם הַשִּׁיב לֹו הַקַּב"ה רַב לָךְ כְּלוּם אֶתָּה מְבַקֵּשׁ רַק שְׂכַר מִצְוֹת מַעֲלָה אֲנִי עֲלִיךָ כְּאֵלוּ עֲשִׂיתָם ז"ש רַב לָךְ (שָׁם לֹא) רַב טוּבָךְ אֲשֶׁר צְפַנְתָּ (יִשְׁעַי נג) לְכֵן אֶחְלַק לֹו בְּרַבִּים בְּזוֹהַר פ' כִּי תֵצֵא מִפְּרֶשׁ פְּסוּק (שָׁם) וְהוּא מְחַוֵּל מִפְּשָׁעֵינוּ עַל מִשָּׁה רַבִּינוּ שְׁהוּא נַעֲשֶׂה חוּלִין בְּשָׂבִילֵנוּ (שָׁם) וּבְחַבּוּרָתוֹ דְּאֶתְחַבְּרוּתָא דִּילֵיהַ שְׁנַתְּחַבֵּר עִם מַתִּי מִדְּבָר (שָׁם) נִרְפ"א לְנוּ בְּהִיפּוּף אֶתְנוּן פִּא"ר בְּשָׁלִיחוֹת הַמְּרַגְלִים אָמַר גַּם בִּי הַתְּאַנְפִּי י"י בְּגִלְלָכֶם שְׁהִנְצַרְךָ ג"כ לְהַתְּגַלְּגַל בְּגִלְגוּל מְחִילוֹת לַע"ל (אִיּוֹב כ) כְּגִלְלוּ לְנִצְחָה ג"ם ב"י ר"ת (שְׁמוּאֵל א כו) ג"ר שׁוֹנֵי מ"ה סִתְּפַח בְּ"נַחֲלַת י"י אוֹ עֲבוּר חֲטָא

פֶּעוּר שֶׁהִתְרִיזוּ לַע"ז בְּגִלְלָם מִלְּשׁוֹן גָּלִל אָדָם וְגָלִל בְּהֵמָה (וַיִּקְרָא יֵט) אֶל ת"פּנוּ אֵל אֱלִילִים וְהֵם עֲבָדוּ עֲבֹדַת פֶּעוּר וּמֵאַחֵר שֶׁמִּקְנָדָם לָזֶה אָמַר שְׁעַל מִשְׁה מְדַבֵּר מִפְּרֵשׁ עֲתָה פֶּסוּק (יִשְׁעִיָּה נג) תַּחַת אֲשֶׁר הֵעִירָה לְמִנֹּת נִפְשׁוֹ שְׁאָמַר (שְׁמוֹת לב) מִחֲנִי נ"א בְּשַׁעַת עֲגָל ז"ש מִשְׁה אֶעֱבְרָה נ"א שְׁיָבֵא זְכוּת שְׁמֶסֶר נִפְשׁוֹ לְמִיתָה וַיָּבֵא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לִיטּוֹל שְׁכָר מִצֹּת הַתְּלוּיִים בֹּא"י וְאִיזָה מִצֹּת בִּיקָשׁ אוֹתָן הַנְּחַלְקִין לִג' חֲלוּקוֹת עַל יו"ד שְׁבַגְבוּלִין אוֹמַר הָאָרֶץ הַטּוֹבָה ד' בִּירוּשָׁלַיִם אָמַר הֵקֵר הַטּוֹב הַזֶּה י' שֶׁבִב"הֶמָּה אָמַר וְהִלְבְּנוּן ז"ש (יִשְׁעִיָּה נג) וְאֵת עֲצוּמִים יַחֲלַק שְׁלָל עֲצוּמִים בְּגִימְטְרִיָּא אֶהְרִין ר"ל אוֹתָן הַכ"ד מִתְּנֹת שְׁנֵיִתְּנוּ לֵאדֶר"ן יְהִיו לָהּ שְׁכָר עֲלֵיהֶם פְּאִילוֹ עֲשִׂיהֶם וְעו"א רַב לָהּ ר"ל אוֹתָן הַמִּתְּנֹת שְׁהִיו רְאוּיָם לְהִיּוֹת לְאֶהְרִן שֶׁהוּא רַב וּבְכוּר יְהִיו לָהּ: אוֹ שְׁבַקֵּשׁ מִשְׁה אֶתָּה הַחִילוֹת לְהִרְאוֹת שֶׁהוּא שְׁיַמֵּשׁ (תְּעִנִית) ז' יְמֵי מִיְלוּאִים בְּחֲלוּק לָבָן גַּם עֲתָה אֶעֱבְרָה נָא שְׁיִהְיֶה מְעוֹפֵר וַיְהִי פָהֵן הַשִּׁיב לוֹ הַקַּב"ה רַב לָהּ פְּכָר אֶחָדִי הַגְּדוֹל נִטַל פְּהוֹנָה וְלוֹ יֵאָתֶה וְלֹא לָהּ וְעַל מָה שֶׁדָּרַשׁ ר' שְׁיַמְלֵאֵי יְכוֹל פְּאֶחְרוֹנִים ת"ל פְּרֵאשׁוּנִים אֲבָרְהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב יֵשׁ לְרִמּוֹן לְפִי שְׁמִשְׁה הַתְּחִיל בִּג' אָבוֹת בְּאוֹמְרוֹ אֶתָּה הַחִילוֹת לְהִרְאוֹת אֵת גְּדֻלָּהּ זֶה אֲבָרְהֶם וְאֵת יִדָּהּ זֶה יִצְחָק אֲשֶׁר מִי אֵל זֶה יַעֲקֹב הֵן הֵן ג' שְׁעָרִים שֶׁל מַעֲלָה בִי דְבָרוֹת שְׁנִיּוֹת אֶתְמַר בְּהוֹ ד' נוּיִן וְלֹא הַגְּנוּב וְלֹא תִנְאָף וְלֹא תִחְמוֹד וְלֹא תִתְאַוֶּה לְרִמּוֹן עַל כ"ד סְפָרִים פִּי ד"פ ו' בְּגִימְטְרִיָּא כ"ד וּמָה שֶׁרִמְזוֹן פֶּאֵן (נְדָרִים מַח) שְׁאֵלְמֵלֵא לֹא נִשְׁתַּבְּרוּ לוֹחֹת הִרְאִשׁוֹנוֹת וְלֹא הָיוּ רַק לוֹחֹת רֵאשׁוֹנוֹת לֹא הָיָה לְיִשְׂרָאֵל רַק ה' חֲנוּמְשֵׁי תוֹרָה וְסִפֵּר הַהוֹשַׁע בְּלִבָּד א"כ פְּשִׁהֲלִי לוֹחֹת שְׁנִיּוֹת נִתְּהוּ דְבָרוֹת שְׁנִיּוֹת וְנִרְמַז בָּהֶם ד' ו' שְׁהֶם מְסַפֵּר עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרִים וְרִנְזָא עֲלָאָה אֵיפֵא הֵכָא נִרְמַז כ"ד אֶתְנוּן שֶׁל תַּחַל ד' רֵאשֵׁי פְּרָקִים שֶׁל בְּרֵאשִׁית גַּם הַזִּנְהָר רִמְזוּ בִּפ' פְּקוּדֵי גִבִּי בְּגִדֵי פְּהוֹנָה דָּף ק"ד וַיַּעֲשׂוּ אֵת הַכְּתוּבָת שֶׁשׁ וְאֵת הַמְּצַנְפֵת שֶׁשׁ וְאֵת פְּאָרֵי הַמְּגַבְעוֹת שֶׁשׁ וְאֵת מְכֻסֵי בֵד שֶׁשׁ וְגו' כּוֹלָא אִיהוּ בְּשִׁית וְאִיהוּ רֵאשׁ הַהָרִים יַעֲיֵד לִיָּה וְכֹלָא אִיהוּ בְּרִנְזָא וְשֶׁשׁ וְשִׁית אִינוּן בְּכָל סְטָרִין דִּינִהִיר לָהּ דְהָא בְּרִנְזָא דְשִׁית נִהִיר לָהּ שְׁהֶם ג"כ סוּד (יִשְׁעִיָּה סא) בְּגִדֵי יִשַׁע וְעו"א לוֹ הַקַּב"ה רַב לָהּ שְׁכָר פְּאִילוֹ ג' אָבוֹת אֲשֶׁר אֶמְרָת: אוֹ יֵאמַר לְפִי שְׁמִשְׁה עֲלָה אֵל אֱלֹקִים עֲמוֹ לְקַבֵּל ד' פְּעָמִים אֱלֹהִים פְּמוֹ שְׁאֶהְרִן עוֹמֵד לְקַבֵּל ד' פְּעָמִים דִּין ז"ש (שָׁם נג) וְאֵת עֲצוּמִים בְּגִימ' ד' פְּעָמִים ד"ין פִּי הַנְּצָרָה מִשְׁה לְקַבֵּר שֶׁכ ד' קְלִיפּוֹת שֶׁבַח"ל ז"ש (שָׁם) לָכֵן אֶחֱלַק לוֹ בְּרַבִּי"ם דוֹרְשֵׁי רֵשׁוֹמוֹת דָּרְשׁוּ ר"ום ב"בל י"וֹן מ"די נִרְמַז בְּמִלַת ר"ב ל"ך בְּגִימְטְרִיָּא ד' ר"אשֵׁי א"בּוֹת נ"זִיקִין אֵלוֹ (דְּנִיָּאֵל יב) וְאֵלָה לְחַרְפוֹת וְלִדְרֵא"ן דְּרֵא"ן נוֹטְרִיקוֹן ד' ר"אשֵׁי א"בּוֹת נ"זִיקִין וְכֵן בְּ"עֶרֶר ה"יִרְדֵּן מ"זִרְחָה ש"מֵש ר"ת ב'מ'שָׁה שְׁאָם ש"וֹר ב"וֹר מ"בְּעָה ה"בְּעֶר פְּלָם נְכֻנְעוּ בּוֹ וְלְפִי שְׁשִׁנֵי גְלוּיּוֹת הִתְּרִיבוּ שְׁנֵי בָתִּים כִּמ"ש בְּמִזְמוֹר (תְּהִלִּים קלז) עַל נִהְרוֹת בְּכָל זְכוּר י"י לְבָנֵי אָדָם דְּהֵינּוּ אֵלוֹ הַשְּׁנֵי רֹם הִתְּרִיב בֵּית שְׁנֵי וּבְכָל בֵּית רֵאשׁוֹן ז"ש רַב לָהּ פִּי הַנְּצָרָה מִשְׁה לְהִיּוֹת קְבוּר בַּח"ל שְׁאֵילוֹ בָּא לֹא"י וְהָיָה לוֹ חֲלָק בְּמִקְדָּשׁ לֹא שְׁלַט אֲנֹמָה וְלִשׁוֹן בְּמַעֲשֵׂה יְדִיו כִּמ"ש ע"פ (שָׁם לג) לְיִשְׂרָאֵל נִאֻוָּה תְּהִלָּה שְׁבָנוּה צְדִיקִים לֹא שְׁלִטָּה רֹמָה וְלִשׁוֹן וְאוּלֵי בָּא מִשְׁה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל אֲזִי פְּשִׁחְטָאוֹ אֲזִי יְהִיָּה הַעוֹנֵשׁ עֲלֵיהֶם וְלֹא עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ ז"ש (שָׁם עט) מִזְמוֹר לְאַסְף אֱלֹקִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלַתִּיךָ שְׁפִילָה תִמְתּוּ בְּעַצִּים עו"א רַב לָהּ יֵשׁ לָהּ לְחַרּוֹב ב"ה לָכֵן אֵל תוֹסֵף דְּבַר אֲנִי עוֹד עֲבוּר שְׁלֹא יֵאבְדוּ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה ב' חֲטָאִים עֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִתְּרִיבוּ ב' מִקְדָּשׁוֹת וְעַל שְׁנֵיהֶם בָּא מִשְׁה וְהִתְּפַלֵּל (בְּמִדְבָר יד) סֵלַח נָא לַעוֹ הָעַם הַזֶּה אָמַר רַב לָהּ רִמְזוּ לוֹ

שהוא לקח ער"ב ר"ב עמו והם גרמו את העגל ועל מרגלים אמר ל"ך כד"א (שם יג) שלף לה אנשים והקב"ה לא שלח רק ל"ך איני מצוה אותך באופן שפתיבת ר"ב ל"ך רמז לו שבשניהם חטא וזה היה לשון הרע של דתן ואבירם כמ"ש שם בפ' קרח ע"פ דרש של ר' שמלאי אמר נגד העגל (ישעיה נג) תחת אשר הערה למות נפשו ונגד מרגלים (שם) ואת פושעים נמנה שהוצרך למנות עם מתי מדבר ז"ש בפ' דברים אחר שליחות מרגלים גם בי התאנף י"י וכה"א במזמור (תהלים עו) אשתוללו אבירי לב אלו משה ואהרן שנתרשלו ידיהם בשעת שליחות מרגלים גרם שנמו שנתם ר"ל שנקבר במדבר ואפשר שד' טעמים מבוארים בפסוק זה שהוצרך משה להיות קבור במדבר הא' עבור עגל לפי שהוציא שם רע על בתולות ישראל שהקב"ה אמר (שמו' לב) לך רד פי שחת עמך ר"ל ערב רב והוא אמר (שם) למה י"י יחרה אפה בעמך על ישראל בעצמם וע"י שהוציא שם רע עליהם הוצרך להיות אצלם לקיים קרא (דברים כב) ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו ז"ש הטעם הראשון שמת שם תחת אשר הערה נפשו למות בשעת עגל גם טעם שני (שם לג) ויתא ראשי עם ז"ש והוא את פושעים נמנה הטעם השלישי הוא ח"טא ר"בים נש"א ר"ת ח'רן שנקבר נגד חרון אף שנקבר מול בית פעור שפוער פיו לבלע את ישראל פיון שרואה קברו של משה חוזר לאחוריו (שם לד) ולא ידע איש רע בליעל את קבורתו וגם נרמז רבי"ם (תהלים לא) פי שמעתי דבת רבי"ם מגור מסביב הטעם הרביעי ולפושעים יפגיע שהוא הוצרך להיות קבור שם להתפלל על כל הדורות גם זה אחד מן הטעמים כמ"ש הקב"ה למשה (במדבר לא) נקום נקמת בני ישראל ר"ל אותה הנקמה שהיה לו למד"הד ליקח מן בני ישראל פי (דברים פה) תחסם שור בדישו וכבר היה החימה על ראשיהון של ישראל וז"ס אות מ שחטף פנחס ב"רמ"ח שבידו אותו הכופר (ישעיה מג) נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך ז"ש נקום נקמת בני ישראל אותה הנקמה תקח מאת המדינים וא"ח יותר רוצה המקטרג בבקמה הנפסלת בשחיטה ע"י ישראל מפמה המיתות מאליהם וכן רוצה מא' מישראל מפמה גוים לז"א אחר תאסף אל עמיך שמשוה הוא כפרתו של ישראל וכו' נח רוגזו של מקטרג ז"ש (שם נג) והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע ז"ש רב לך ע"ד (שמות יט) ונפל ממנו רב טול רב שבהם וכו' הס קטיגור ח"טא רבי"ם נ"שא ר"ת בגי' ג' פעמים אלה"ם שע"כ רצה משה לכונס לא"י לבסס כל בתי דינים וע"כ נקרא יר"וש"ל"ים תמן ג' ב"ד דהיינו שם של אלהים כפשוטו עולה פ"ו ורביבוע אלהים עולה ר' כזה א' א"ל אלה"י [אלה"י] אלה"ים הרי ר' עליה אתמר (שיר ח) ומאתים לנותרים את פריו ומילוי אלהים כזה א"לף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם בגימטרי' ש' ונרמז בפסוק (ויקרא כו) והייתי לכם לאלהים וגו' ואשפור מוטות עולכם ואולף אתכם קוממיות דפליגי ביה (סנהדרין) חז אמר שתי קומות של א"הר שהם מאה ב' פעמים מאה הרי מאתים וחד אמר ג' קומות הרי שלש מאות ותנונייהו איתניהו וכו' (שמות יט) ומשה עלה אל אלקים להנחותם במדבר מקום נחש שרף עקרב וצמאון אמר על משה (משלי יח) תחנונים ידבר ר"ש זה משה לפי שאלו ב"ד היו שם ועשיר זה יהושע שהיה לו זכות ירושל"ם בגימ' (שם) ועשיר יענה עזות והם קולות שופ"ר: עוד חשב שחטא שלו על שסירב בתחילת השליחות ז"ש אתה החילות להראות את עבדך ואמרתי (שמות ד) שלח נא ביד תשלח ז"ש אעברה נ"א שיעבור לו אותו החטא מה שאמר שלח נא והשיב לו הקב"ה בזה לא חטאת כלום על

מה שאמרת שם שלח נא כי נגד זה אמר יותר נא לטובה (שם לג) הראיני נא את פבנדך מחני נא מספרך (במדבר יד) סלח נא לעון העם הזה ועתה יגדל נא אותו חטא בתחילתשליחותו לא היה רק פשאמר (שמות ה) אדני למה הרעוּת לעם הזה למה זה שלחתי דבר גדול דיבר באותו שעה שהתרעם על ביאתו לזה הסיפוב בגלגול למה זה ר"ל בפעם זה שלחתי כמ"ש רבקה (בראשית כה) א"כ למה זה אנכי וכן ירמיה (ירמ' כ) למה זה ר"ה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ז"ש חטא של שלח נא פבר נמחל פי רב לך שדברת פנגד זה אבל רמז לו שחטא שלו היה בזה במה שאמר למה זה שלחתי אז השיב לו הקב"ה (שמות ו) עתה תראה ולא מלחמת ל"א מלכים פי בהדי פבשי דרחמנא למה להתרעם על הבריאה ז"ש פאן אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה במלת הז"ה רמז לו חטא שלו הי' למה זה שלחתי גם פאן רמז על חטא ראשון בימי הב"ל שהציץ ונפגע ז"ש ב"עת ה"היא ל"אמר ר"ת הב"ל י"י אלקים אתה החילות להראות אז ובה חטא (שם ג) פי ירא מהביט אל האלקים ר"ל שהיה מתיירא לגשת מאותה הבטה שהביט פבר בימי הקבל (לכן אמר עתה רב"ע וכי בשביל סירוב שלא רציתי לילך אתה דן אותי ז' ימים אלו לקבל ז' ימים הראשונים הלא לשם שמיל נתפוננתי שלא רציתי לילך).

א"תה ה"חילות ל"הראות א"ת. ר"ת פגימטרין הב"ל ואז נכנה בלה"ב הל"ב יודע אם לעקל ומאחר שנענש אז בהבטה ירא עתה לגשת השיב לו הקב"ה.

אדרבה על אותה ההסתר בזכות פי ירא זכה ויראו מגשת אליו לכן בזה שחשב שזה הוא חטא שלך ואדברא השכר שלך עתה לאין ערוך עלה ראש הפסגה וכל השערים לא ננעלו מפניך פי לא חטאת בזה וראה בכל ד' רוחות וכדברי (ברכות ז) שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן בשכר שלש זכה לשלש לכן חלק התפלה לג' חלקים הארץ הטובה ה' אחרונה הקר הטוב ו' של שם לבנו"ן ל"ב נתיבות חקמה ו' שערי בינה י"ה מן שם פן ד' וכלל תרנוייהו כחד שאמר משה אם חטאתי במה שאמרתי (במדב' כ) שמעו נא המורים הלא אתה החילות ואמרת לאות לבני מרי ואם שחטאתי שמעו נ"א הרי ב' פעמים חטא פאות נא שלח נא פיז תשלח גם שמעו נא המורים לקבל זה ב' פעמים נא לטובה אעברה נ' שיעבור נ"א פנגד נ"א והשיב הקב"ה חטא של שמעו נא המורים שקרא אותם מורים עיין ברמב"ן ע"פ המן הסלע הזה נוציא לכם מים.

במדבר פ' צו שאותן ז' ימים שבקש הקב"ה שילך משה בשליחותו כמ"ש (שמות ד) גם מתמול גם משלשום גם מאז דברך וגו' פרע הקב"ה למשה בשעת מותו אותן ז' ימים באדר וחד אמר שפרע לו בז' ימי מילואים שחשב משה שיהיה פהו ויהי ביום השמיני שקרא משה לאהרן שאהרן יהיה פהו ולא הוא נרמז בכאן שמשה פשראה פל ז' ימים של אדר שהגיעה מיתתו אזי פשפש במעשיו על מה חרה אף י"י ז' ימים אלו ז"ש ואתחנן אלי"י בעת ההיא (תהלים לב) על זאת תפלל כל חסיד אליך לעת מצוא זו מיתה שפשפש על ז' ימים אלו וחסב שהחטא הוא על שסירב לילך בשליחותו של מקום ז"ש אדני אלקים שהקב"ה רחום בדין והנה זה חטא שסירב על שאתה החילות להראות בהתחלת שליחות שלא רציתי לילך בשליחות ובקש אותה על מה שאמר שלח נ"א פיז תשלח ועתה בקש העבר נא את חטאתי אשר אמרתי נ"א שלח נ"א אעברה נ"א שיעבור אותו העון ומתחלה לא רצה לילך בשליחות ועתה רצה לתקן אותו העוות וראה את הארץ

הטובה שרצוני לילה ולעשות שליחותה והשיב לו הקב"ה אותו חטא שסירב זו ימים בשליחותו כבר נפרע במה שהיה מוכן להיות פהו ופירש רש"י על פסוק (שמות ד) הלא אהרן אחיה הלוי ראוי היה להיות לוי רק שעתה על ידה זכה לחשן משפט ושמח לבו הואיל וראה ושמח בלבו ז"ש רב לה ר"ל ע"פ הדין ראוי היה שאמה תהיה רב של כל ישראל והשררה והרבנות והקהונה והבכורה והעבודה ראוייה להיות שלה (מלאכי ב) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו וכבר נפרע זה הענין: אמר משה אעברה נ"א.

לפי שפקש כל זו ימי השבוע של חודש אדר ויש בשבוע א' נ"א שעות שיש מנוחה ליורדי גיהנם בגיהנם דהיינו בכל יום ג' תפלות המבוארות בתפילת משה את גדלה זה שחרית אברהם ואת ידה החזקה זה מנוחה יצחק אשר מי אל זה ערבית יעקב הן הן שלש ראשונות תקנו נגד ג' אבות כל תפלה יש מנוחה שעתא ופלגא פמבואר הן הן תלת שרביטין בסוד (אסתר ה) ויושט המלך את שרבי"ט הזקב לאסתר המלכה היא השכינ' ש"רביט ה"זקב בגימט' תק"מ דהיינו חצי שעה ג"פ שרבי"ט הזה"ב הרי שעתא ופלגא מנין י"ה יד'וד צבאות הנה ו' ימים בכל יום ד' שעות וחצי הרי בו' ימים כ"ז שעות אח"כ כל יום שבת כ"ד שעות הרי נ"א ועז"א (בראשית יט) אמלטה נ"א שמה דאי' גבי שר של גיהנם ז"ש משה אעברא נ"א לדעתי נרמז בפסוק (תהלים קיט) שלום רב לאוהב"י תורת"ך בגי' תתר"ף ואי"ן למ"ו מכשו"ל בגי' תקל"ט הרי רגע א' פשנשלם שעתא ופלגא יש להם מנוחה ועז"א בזהר שדנו להאי גברא ביהוא עלמא שבייש את חבירו ושמח על שרא' שלא ידע שהוא תלמוד פלום ודנין אותו מ' יום בגיהנם בכל יום ויום שעתא ופלגא וק' הלא מ' יום ניחא על בזיון התורה הניתנה במ' יום אבל שעתא ופלגא אמאי ולדידי ניחא לפי שעבר על פסוק זה שלום רב לאוהב"י תורת"ך בגימטריא תתר"ף ואי"ן למ"ו מכשו"ל תקל"ט לכן אותם (איוב ז) רגעים תבחננו ביהוא עלמא לאשלמא דינא ז"ש משה אעברה נ"א מאחר שפבר שלמו כל זו ימים שלא היה אופן ברקיע שלא הניח משה עליו ראשו כל זו ימים אלו וחשב (משלי כד) כי שבע יפול צדיק וקם שיש בשבע ימים נ"א שעות של עת רצון ואתחנן אל י"י בע"ת הרי היא עת רצון מן ו' עתים בעת תפלת צבור בעת רצון ענותה והשיב רב לה שלום רב (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתה פמוצא שלל רב (ישעיה נג) ואת עצומים חלק שלל פנ"ל שלשה מלאכים נזדונו למשה פמבואר ברבה פ' וזאת הברכה סי' (שיר ז) שררה אגן הסהר אל יחסר המזגמ"יכאל מימין ג"בריאל משמאל ז"נגיאל הסופר באמצע סודו מז"ג ומבוארין במזמור ל"ט פשהגיע משה לל"ט רצועין לאלקאה שהיה בלעם יודע דעת עליון רב החובל עליהם פמבואר בזהר פ' בלק שהם ל"ט והוא עליהם (דברים פה) במספר ארבעים יפנו אמר שם אמרתי אשמרה דרכי כי מספר שלשתן הוא (משלי טז) חמ"ת מלה מלאכי מות מיכאל בגי' ק"א זנגיאל בגי' ק"א הרי חשבון שניהם בגי' ר"ב ומנין גבריא"ל בגימטריא רמ"ו לכן פשנשא שלמה בת פרעה נעץ גבריא"ל קנה א' בים ונבנית עליו פרה רו"ם פי חושבנה דדין פדין וגבריא"ל עם ו' אותיות בגי' רנ"ב ר"א נ"א בענינו שהש"י בחננו פנקיבה שיש לה רנ"ב איברים ר"ב ל"ך בגי' (איוב לח) פרה"ן יחד כוכבי פוקר הוא מנסח מחנה גבריא"ל שלקח קרח ר"ן איש עם דתן ואבירם הרי רנ"ב (תהלים לט) אשמרה דרכי ב"פ דר"ך בגי' ג' אלו (שם) ח"ם לב"י (קהלת ד) חו"ט מ"שולש

ל"א ב"מְהֵרָה י"נתק (תְּהֵלִי לט) בקרב"י בגי' מטטרו"ן בְּהִגִּי פִי עֵיקָר עֲנִין אֲתָמֵר
בְּמַחְשָׁבָה לְכֵן א' נְתַאֲוֶה מִשָּׁה לְפִי שֶׁהַשֵּׁיב לֹו הַקב"ה רב לָהּ יֵשׁ לָהּ רב זֶה אָדָם הָרַאשׁוֹן
שְׁבִשְׁבִילוֹ ז"ש (שָׁם) א"שְׁמֵרָה ד"רְכִי מ"חֲטָא ר"ת אד"ם בְּלִשׁוֹנִי לְפִי שְׁאָמֵר (שְׁמוֹת ד)
כְּבֹד פֶּה וְכְבֹד לִשׁוֹן ז"ש (שָׁם ו) הֵן אֲנִי עָרַל שְׁפֹתַי וְכֵה"א (דְּבָרִים לָא) הֵן קָרְבוֹ יְמִי
לְמוֹת אוֹ ע"ד ז"ש רב לָהּ הָרַב שְׁלָהּ יֵשׁ אִם לְמִקְרָא וְיֵשׁ אִם לְמִסוּרָה לְפִי סְפָרִים שְׁלָנוּ
וְנִשְׁבַּב בְּגִיָּא בֵּא' לְבִסוּף לְפִי שְׁמִשָּׁה עֲמַד לְקַבֵּיל אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם בְּגִי' מִש"ה וְלֹא הֵיָה לֹו
זְכוּת שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְהִתְפַּלֵּל עַל יֵצֵר ע"ז פְּמוֹ שְׁעֲשֵׂה עֲזָרָא בְּבֵית שְׁנֵי עוֹז"א וְנִשְׁבַּב
בְּגִיָּא שְׁכַל עֲנִינוֹ לְבַקֵּשׁ לְהַחְרִיב בְּתֵי ע"ז מִן הָעוֹלָם כַּמ"ש רז"ל (מְשָׁלִי טו) ב"ית ג"אים
י"סח אֲדוּנִי וְאִם פְּדֻבְרֵי הַזְנוּהָר וְנִשְׁבַּב בְּגִי' בִּי"ג מְכִילִין דְּרַחֲמֵי לְפִי שְׁמַחְלֻקְתָּ קְדוּם (ר"ה
ל וי"ז) בְּאִיזָה מְקוֹם מִתְחִילִין י"ג מְדוּת רַבְנֵי סְפָרַד מִתְחִילִין י"י אֶל וְגו' וְרַבְנֵי צְרַפְת
מִתְחִילִין שָׁם הַשְּׁנִית וּמְבִיאִין רְאָיָה עַל פְּסִיק שְׁיֵשׁ בֵּין שָׁם רַאשׁוֹן לְשְׁנֵי וְהַזְנוּהָר בְּאִיזָרָא
מִתְחִיל אֶל רַחוּם וְחַנוּן י"ג תִּקְוִי אֲרִיָּה וְעוֹז"א כִּי (תְּהֵלִים ל) אֲלִיָּהּ י"י אֲקָרָא עַל שָׁם
הָרַאשׁוֹן פְּדֻבְרֵי רַבְנֵי צְרַפְתָּ שֶׁהוּא אִינוֹ רַק קְרִיאָה בְּעֵלְמָא (שָׁם) וְאֶל י"י ר"ל לְהַשְׁמ
הַשְּׁנֵי אֲתַחֲנֵן שָׁם מִתְחִיל תְּחִנָּה לְפִי דְבָרֵי ר"ת שְׁהִי"ג מְדוּת מִתְחִילִין מִשָּׁם הָרַאשׁוֹן וּמְבִיא
רְאָיָה מִן מְנַהֲגֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה הִיא כְּשִׂאזְמֵרִי (שְׁמוֹת לד) וְיַעֲבֹר י"י עַל פְּנֵיו וְיִקְרָא
מִתְחִילִין הַצְּבוּר (שָׁם) י"י אֶל רַחוּם וְחַנוּן וְאִם לֹא הָיוּ מִתְחִילִין הִי"ג מְדוּת רַק מִן
הַשָּׁם הַשְּׁנֵי הֵיָה לֹו לִש"ץ לֹוֹמֵר וְיַעֲבֹר י"י עַל פְּנֵיו וְיִקְרָא י"י וְהַקְהֵל הֵיָה לְהֵם לְהִתְחִיל
הַשָּׁם הַשְּׁנֵי י"י אֶל וְגו' אֲלֹא הוּא שָׁם מְקוֹם הַתְּחִלַּת הַמִּדּוּת לְפִי זֶה פִּירוּשׁ הַפְּסוּק אֲלִיָּהּ
י"י ר"ל כִּי ר"ת מְפָרֵשׁ פִּי שְׁנֵי שְׁמוֹת שְׁנֵי מִדּוּת הָא' קוֹדֵם שְׁיַחֲטָא הַשְּׁנֵי לְאַחַר שְׁיַחֲטָא
ז"ש אֲלִיָּהּ י"י ר"ל לְשָׁם הָרַאשׁוֹן דְּהִיָּנוּ שֶׁהוּא קוֹדֵם שְׁחֲטָא אֲקָרָא וְאֶל י"י לְאַחַר שְׁיַחֲטָא
אֲתַחֲנֵן צְרִיָּה לְבַקֵּשׁ בְּלִשׁוֹן מִתְנַת חֲנָם ז"ש כָּאֵן מִשָּׁה וְאֲתַחֲנֵן אֶל י"י ר"ל לְשָׁם הַשְּׁנֵי
שֶׁהוּא בְּלִשׁוֹן חֲנָם בְּעַת הַהִיא מֵאַחַר שֶׁהֵיָה לְאַחַר הַחֲטָא הַנְּצָרְכָתִי לְבַקֵּשׁ אֶל י"י הַשְּׁנֵי
לְאֹמֵר לְדוֹרוֹת אֲדוּנֵי קוֹדֵם שְׁיַחֲטָא אֲזִי מִתְפַּלֵּל בְּדַ וְיָא דְּמַלְכוּתָא כַּמ"ש דְּוֹד קוֹדֵם שְׁחֲטָא
(תְּהֵלִים יז) אֲנִי בְּצִדְקָא אֲחִנֶּה פְּנִיָּה וְלְאַחַר שְׁחֲטָא הִנֵּיָה בְּנִקְוֹדַת אֱלֹקִים שֶׁהוּא רַחֲמִים.

(בְּגִיָּא י"ב גְּבוּלֵי אֲלֶכְסוֹן הֵם בִּיצִירָה קַבֵּל יַעֲקֹב אָמֵר (בְּרַאשִׁית כח) אִין זֶה כִּי אִם בֵּית
אֱלֹהִים י"ב תְּחוּמוֹיִן בְּעוֹלָם עֲשִׂיָּה תִּמְן מְקַנְנָא מְטְרוֹנִיתָא וּבְעוֹלָם בְּרִיאָה י"ב שְׁבֹטִים
וּבְאֲצִילוֹת י"ב צִירוּפֵי הוּי"ה) וּלְפִי דְבָרֵי הַזְנוּהָר שְׁמַתְחִילִין י"ג מְכִילִין מִן אֶל רַחוּם וְחַנוּן
(מְשָׁלִי ד) א'ר'ח צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְה נוֹטְרִיקוֹן תְּלַת מְכִילִין קְדָמָאִין א"ל ר"ח חוּם חִינּוֹן ז"ש
אֲתָה הַחִילוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עֲבָדָה שְׁהִרְאָה לֹו י"ג מְכִילִין אֶת גְּדֻלָּה וְאֶת יְדָה זֹו מִיְצִת טוֹבָה
שֶׁהַקב"ה אָמֵר (שְׁמוֹת לג) אֲנִי אֲעֲבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֵיָה ז"ש אֲעֲבָרָה נ"א ר"ל שְׁיַעֲבֹר
עֲתָה הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר בִּיקֵּשׁ מִמֶּנִּי (שָׁם) הָרַאנִי נ"א אֶת כְּבוֹדָה ז"ש אֲעֲבָרָה עֲתָה נ"א שְׁאֵלָת
הָרַאנִי נ"א וְהַשֵּׁיב לֹו הַקב"ה רב לָהּ וְזָכָה לָזֶה עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה ז"ש אֲשֶׁר מִי א"ל
בְּשָׁמִים וּבְאֶרֶץ מִלַּת א"ל הוּא הַתְּחִלַּת י"ג מְדוּת וְחֻשְׁבַּב מִשָּׁה כְּשִׂיגִיעַ לְמִדְרָגָה זֹו יְדִיעַת
א"ל אֲזִי יִזְכָּה לְהַעֲבִיר גִּילּוּלִים מִן הָאֶרֶץ (יְשַׁעְיָה ב) וְהַאֲלִילִים כָּלִיל יִחְלֹף לְהַרְוֵג ל"א
מְלָכִים שֶׁהֵם בְּקִלְפָה ל"א לְקַבֵּל הַקְּדוּשָׁה א"ל כַּמ"ש (דְּבָרִים לב) כִּי דוֹר תִּהְיֶה פְּנוּכּוֹת הֵמָּה
בְּנֵים ל"א אֲמֵן בָּם הֵם קְנָאוּנֵי בְּלֹא א"ל ר"ל שְׁמַהֲפִכִין מִן א"ל עוֹשִׂים ל"א ז"ש מִשָּׁה
אֲשֶׁר מִי א"ל בְּשָׁמִים וּבְאֶרֶץ אֲעֲבָרָה נָא עֲתָה אֲעֲבֹר בֵּא"י ל"א מְלָכִים כִּי כָּל אֱלֹהִים מְלָכִים
שְׁלֹשִׁים וְאַחַד קְלִיפּוֹת אִינוֹן וּבִיּוֹם ו' אַחַר ו' שְׁעוֹת עַל הַיּוֹם מִתְחִילִין לְהַעֲבִיר אוֹתָם

בְּשִׁעָה שְׁמַתְחֵלֶת קְלִיפֶת נִגְה לְעֵלוֹת הַרְמָתָה לְאַחַר חֲצוֹת בְּסוּד לֹא"ל אֲשֶׁר שִׁבֶת מִפֶּל
הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְּבוֹדוֹ (תְּהִלִּים צב) בְּפָרוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ
עֹשֶׁב ז"ס וְאוֹרֵחַ צַדִּיקִים כְּאוֹר נג"ה שְׁמַתְחֵלֶת קְלִיפָה נִגְה לְעֵלוֹת עַד שִׁעָה אַחַת בְּמוֹצָאֵי
שִׁבֶת וּע"ז אֲנִי דְרָשְׁתִּי פְּסוּק כְּמִין חוֹמֵר שְׁאֵמֵר דָּוִד (שֵׁם נוז) אֶקְרָא לְאַלְקִים עֲלִיוֹן
שְׁמִסְתַּלֵּק דִּין מִן הָעוֹלָם לֹא"ל גּוֹמֵר עָלֵי ר"ל עִם דָּוִד הַמְּלִיךָ נִגְמֵר שֵׁם א"ל כִּי סְעוּדָה
קִטְנָה שֶׁל מוֹצָאֵי שִׁבֶת הוּא סְעוּד' דָּוִד וְהוּא שִׁעָה ל"א ו' שְׁעוֹת בְּעֶרְב שִׁבֶת עַד הַלֵּילָה
כ"ד שְׁעוֹת שֶׁל שִׁבֶת הָרִי ל' וְשִׁעָה אַחֲרוֹנָה שֶׁל סְעוּדָה קִטְנָה הָרִי א"ל לֹא"ל גּוֹמֵר עָלֵי
נִמְצָא מִי שְׁאוּכַל סְעוּדָה זוֹ גּוֹרֵם לְהַעֲבִיר כָּל אֵלֶּה מְלָכִים וְשִׁלְשִׁים וְאַחַד וְהִנֵּה חָשַׁב מִשָּׁה
כְּשִׁיגִיעַ לְמַדְרִיגַת א"ל אֲזִי יִזְכֶּה לְהַרְיֵגַת ל"א מְלָכִים בְּאַרְצָן וְהַשִּׁיב לוֹ הַקַּב"ה רַב לָךְ
שְׂאִין זֶה שֶׁלָּךְ וְצוֹ אֵת יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקִיָּהוּ וְאַמְצָהוּ כִּי זֶה חֲלָקוֹ (קִהְלֵת א) מִכָּל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר
יַעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי מִשָּׁה פְּנֵי חֲמָה וְהוּא פְּנֵי לְבָנָה וְאִין עֲנִין י"ג מְכִילִין אֵלּוֹ כְּשִׁתְּשִׁיג
הַשָּׁגַת י"ג מְכִילִין לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד לְכִיבוֹשׁ ל"א מְלָכִים ז"ש רַב לָךְ יֵשׁ לָךְ הַרְבֵּה
לְהַשִּׁיג בְּעֲנִין י"ג מְכִילִין אֵלּוֹ אֲבָל אִין עֲנִין הַשָּׁגָה זוֹ לְהַכְנַעַת ל"א מְלָכִים אֵל תוֹסֵף דְּבַר
אֵלֵי עוֹד בְּמַלְת א"ל נִרְמַז שֶׁל"א מְלָכִים אִינוֹן נִתְלִין בְּהַשָּׁגָה זוֹ וְרַב לָךְ הַשָּׁגָה עַל זֶה עֲלָה
רֹאשׁ הַפְּסָקָה וְרָאָה וְהַשִּׁיג אֲבָל לֹא תַעֲבֹר אֵת הַיַּרְדֵּן הִנֵּה רַק צוֹ אֵת יְהוֹשֻׁעַ וְגו' וְעו"א
וְנֹשֵׁב בַּג"י בִּי"ג מְכִילִין כְּפִי דְבָרֵי הַזֹּהָר שְׁזָכָה לְרֹאשׁ הַפְּסָקָה מִן י"ג אֵלּוֹ תֵּלֶת קוּטְרִין
אֵר"ח צַדִּיקִים גַּם הָרָאָה לוֹ הַשָּׁגַת שְׁתֵּי שְׁמוֹת לְכֹן אָמַר י"מ"ה וְ"צַפּוֹנָה" הָרִי שֵׁם בֶּן ד'
א' ת"ימנ"ה וְ"מִזְרַח" הָרִי שֵׁם בֶּן ד' שְׁנֵי הָרִי כָּל הַשָּׁגוֹת לְפִי כָּל הַדְּעוּעוֹת כְּמִנְיֵן י"ג
מְכִילִין וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר וְעו"א וְנֹשֵׁב בַּג"י.

אוּ שְׁהָרָאָה לְנוֹ סֹדֵר הַתְּפִלָּה ז"ש לֹאמַר לְדוֹרוֹת עֲנִין הַתְּפִלָּה לְסֹדֵר שִׁבְחוֹ שֶׁל מְקוֹם ג'
רֵאשׁוֹנוֹת וְאַח"כ צָרִיף לֹמַר י"ג מְדוֹת אַחַר שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה ז"ש וְנֹשֵׁב בַּג"י כְּדָבָרֵי הַזֹּהָר
פ' פְּקוּדֵי שְׁצָרִיף לֹמַר י"ג מְדוֹת אַחַר הַתְּפִלָּה גַּם נְפִילַת אֲפִים (א' וְאַתְחַנֵּן שֶׁהוּא רְמַז
(תְּהִלִּים כז) אִם תַּחֲנִן"ה עָלֵי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְפִי כִּי אִם תְּקוּם עָלֵי מְלַחְמָה תַּחֲיִנָּה בְּזֹאת
אֲנִי בּוֹטֵחַ לְכֹן הַתַּחֲיִל מִשָּׁה וְאַתְחַנֵּן אֵל י"י): אַתָּה הַחִילוֹת.

כְּפֶל לְשׁוֹן ע"ד הַפֶּשֶׁט שְׁמִשָּׁה לֹא הָיָה רְאוּי בְּהַתְּחִלָּתוֹ לְמַדְרִיגָה זוֹ בְּשִׁעָה שְׁבָא לְעוֹלָם
רַק בְּעֲצָמוֹ עֲשָׂה לְמַעַן חֲסֹדוֹ ז"ש אַתָּה מַעֲצָמָה הַחִילוֹת עִמִּי מִיָּד כְּשִׁבְאַתִּי לְעוֹלָם הַיִּיטִי
בְּמַדְרִיגַת עֶבֶד נְאֻמָּן ז"ש (שְׁמוֹת ב) וְהִנֵּה נֶעַר בּוֹכָה קוֹלוֹ כְּנֶעַר וְקוֹשָׁה מֵאִי אֲתִי לְלַמְדָּנוּ
אִיף הָיָה קוֹלוֹ שֶׁל מִשָּׁה אֲבָל הָעֲנִין (מִשְׁלִי ד) בְּמַעֲלָלָיו יִתְנַפֵּר נֶעַר שֶׁהָיָה חַנוּךְ לְנֶעַר
אַח"כ עָלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה אֵל הָאֱלֹקִים בְּמַדְרִיגַת בְּרִיאָה אִישׁ הָאֱלֹקִים כַּמ"ש (שְׁמוֹת ג)
שֶׁל עָלָה עַל תְּרִין פְּרוּבִים נְעֵלִים שְׁעָלָה לְמַעֲלָה מִתְרִין אֵילָן ז"ש מִיָּד כְּשִׁבְאַ לְזֶה הָעוֹלָם
עֲשִׂיתָ מַעֲצָמָה וְהַחִילוֹת עִמִּי לְהִרְאוֹת אֵת עֲצָמָה הוּא מְטַטְרוֹן וְזֶה עֲשִׂיתָ עֲבוּר גְּדֻלָּה וִידָד
הַחֲזָקָה וְלֹא דִי שֶׁהִגִּיעַ עַד הַלּוֹם רַק ג"כ הִגִּיעַ אַח"כ לְבִינָה ז"ש אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם
וּבְאַרְצָן וְא"כ מֵאַחַר שְׁזָכִיתִי לְג' עוֹלָמוֹת אֵלּוֹ אֶעֱבְרָה נָא לְעוֹלָם אֲצִילוֹת שֶׁהוּא ה"י
וְהַקַּב"ה הַשִּׁיב דָּב לָךְ מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצָן עֵינִין לְעֵיל פ' כִּי תִשָּׂא מִשָּׁה הָיָה אַחַד מִן ג'
יַעֲקֹב נִכְנָס גּוֹפּוֹ לְאַרְצָן יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף נִכְנָסוּ עֲצָמוֹתָיו וְלֹא גּוֹפּוֹ וּמִשָּׁה לֹא גּוֹפּוֹ וְלֹא עֲצָמוֹתָיו
לִז"א אֲשֶׁר מ"י א"ל רְמַז עַל יוֹסֵף וַיַּעֲקֹב בְּזוֹהָר פ' פְּקוּדֵי גַבִּי יוֹנָה אִי בְּאַשֶׁר גַּבִּי יוֹסֵף
אַתָּמֵר (בְּרֵאשִׁית לט) בְּאַשֶׁר אֵת אֲשֶׁתּוֹ מִי אֵל נִגְדַת יַעֲקֹב שֶׁא' לְעֲשִׂיו (שֵׁם לב) וְל"מִי
אֵל"ה לְפָנָיִךְ וְרָצָה מִשָּׁה עֲתָה לְהִיּוֹת כֹּא' מִהֵן אָמַר שְׁנֵי לְשׁוֹנוֹת אֵלּוֹ מ"י א"ל: בְּמַסְכַּת

סוטה (דף יד) וכי לאכול מפרה היה צריך משה רבינו להתפלל לכנוס לא"י לישוב ענין זה ע"ד הגמרא סוף עירכין ל"ד קדושה דאשונה קדושה לשענה ולא קדושה לע"ל למד זה מעזרא (עזרא ג) ויעשו בני הגולה השבים מן השבי סנפות וישבו בסנפות כי לא עשו בני ישראל מימות יושע בן נון ויהי שמחה גדולה מאוד אפשר בימי דוד לא עשו סנפות עד שבא עזרא אלא מקיש ביאתם בימי עזרא לביאתם בימי יהושע מה ביאתם בימי יהושע עשו שמטין ויובלות וקדשו חומה אף בימי עזרא קדשו וכו' ואיך דבצי רחמי על יצה"ר דע"ז ובטליה ואגין זכותא עליה והיגו דקא קפיד קרא עליה דיהושע דבכל דנקתא פתיב יהושע והכא יושע בשלמא משה לא בעי רחמי דלא הנה ליה זכותא דא"י אבל יהושע דה"ל זכותא דא"י אמאי לא ליבעי רחמי עכ"ל הגמרא וא"כ לדעתי זה היה ענין משה שהתפלל לכנוס לא"י כדי להכניע יצה"ר ולהתפלל וע"ז ביקש י"י אלקים אתה החילות להראות שפבר חלש הוא והתיש פח סמאל ועתה אעברה נא ר"ל אעביר יצר הרע דע"ז מן העולם לכן א' אשר מי א"ל בשמים ובארץ שכל פוננתו היה להודיע שהקב"ה בשמים ממעל ובארץ מתחת אין עוד לכן ביקש ואראה את הארץ הטובה כי שם מקום מקדש וזכות א"י והלבנו"ן להלבין עונותיהם של ישראל והקב"ה השיב רב לך אל תוסף דבר אלי עוד ז"ש לסוף בשמים ובארץ אין עוד כי אותו ענין לא יכל הוא לעשות וצו את יהושע שיהיה לו זכות א"י לכן הקפיד על יהושע שלא ביקש זה וקשה למה לא הקפיד על כל הדורות צדיקים ונביאים ששמואל שהיה שקול כמשה גם אליהו ואלישע ודומיהם אבל לדידי ניחא כי הקב"ה רמז למשה שיצוה את יהושע על יצרא דע"ז וכמו שאמר פרשת וילך שאמר למשה שיצוה על ענין ע"ז (דברים לא) הנה שוכב עם אבותיה וקם העם הזה וזנה לכן לקח משה עדות (שם לב) האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ כי בדבר זה רצה להעמיד לבטל מנהון יצר הרע של ע"ז ולהעיד בהם שמים וארץ שהקב"ה אין עוד וכן עשה יהושע סוף ימיו שדבר עמהם (יהושע כד) פה אמר י"י אלקי אבותיכם וגו' רק שהקפדה היה שהיה לו להעבירו מן העולם לגמרי.

ומה שאמר אפשר בא דוד ולא עשה סנפות ולא אמר שאר צדיקי עולם כי הוא מארי דעובדא דאתמר עליה תהלים (עו) ויהי בשלום סכה וכה"א (שם כז) כי יצפני בסכה וגו' וכה"א (עמוס ט) ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת לכן דרשו רז"ל (סנהדרין מד) (משלי יח) תחנונים ידבר רש זה משה.

ועשיר יענה עזות זה יהושע וקשה למה קרא למשה רש ונחלא מהפסוקלת נתעשר מאד גם שהכתיב על עצמו והאיש משה עניו מאוד מפל אדם אבל לפי מקומו במדבר שלא היה לו זכות א"י נקרא רש.

ונשב בגיא (שם טו) בית גאים יסח י"י שמנה הטעם רצה ליכנס לא"י לבטל כל בתי ע"ז שדרז"ל הרואה אותן בישובן צריך לברך: ו"אתחנן א"ל י"י ב"עת ה"היא ר"ת (בראשית ג) ואיב"ה אשית כ"ד זני דמסאבותא שהתעוררו עליהם בשעת מכירת יוסף.

(שם) וי"אמר א"ליהם י"וסף ב"יום ה"שלישי ועז"א יוסף אל אחיו (שם) מרגלים אתם שהם גרמו ג"כ (שם) לראות את ערות הארץ שהנחש גרמה להוריד כ"ד זני דמסאבותא דאתמר גבי מרגלים (במדבר יד) ו"פגריכם א"תם י"פלו ב"מדבר ה"זה וזה היתה גרם גלות מצרים (שמות יג) היום א"תם י"וצאים ב"חודש ה"אביב הוא האיב"ה הידוע

שְׁגָרְמָה ג"כ (בַּמְדָּבָר יט) ו"כל א"שר י"גע ב"ו ה"טמא יטמא דאתמר גְּבִי פָּרָה אֲדֹנָהּ (שָׁם כא) ו"יִשְׁלַח י"י ב"עם א"ת ה"נְחָשִׁים גְּבִי חֲרָבִים הַבֵּית אֶתְמַר (אֵיכָה א) א"יִכָּה י"שְׁבָה ב"דד ה"עִיר ר"בתי ע"ם ה"יָמָה פְּדֻרֵי־ר' לְוִיטָס בְּזוֹהַר אֵיכָה ו"י בְּשַׁעַת בְּנִין בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ (מְלֻאָכִים א ז) ו"יִבֵּן א"ת ב"ית י"ער ה"לְבָנוֹן גַּם בְּתַחֲלַת מְשִׁיחַת דָּוִד אֶתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א טז) עַד מָתִי אֶתָּה מִתְאַבֵּל וְגו' מִלֵּא קִרְנָה שְׁמֹן וְלֵךְ אֲשַׁלְחֶךָ א"ל י"שי ב"ית ה"לְחָמִי (תְּהִלִּים יח) (לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ) (שָׁם קכו) א"ז י"אמרו ב"גוֹיִם ה"גְּדִיל י"י לַעֲשׂוֹת (אִיּוֹב ט) חֲלָפוּ עִם אֲנִיּוֹת אב"ה חֶסֶד י' (בַּמְדָּבָר יא) ו הָאֲסֹפְסוּף א"שר ב"קָרְבוֹ ה"תְּאוּוֹ תְּאוּוֹ: (סוּטָה יד) דָּרַשׁ ר' שְׁמֵלָאִי מְפָנֵי מַה נִּתְאַנָּה מִשֶּׁה רַבִּינוּ לִיכְנֹס לֵא"י וְכִי לְאַכּוֹל מִפְּרִיָּה הִיָּה צָרִיךְ אוֹ לְשַׁבֵּעַ מְטוֹבָה הֲלֵא מְרַגְלִים בְּעֶצְמָן הַעִידוּ עַל כָּל הַמַּעֲלֹת שֶׁל א"י וְהִבִּיאוּ מִשָּׁם פִּירוֹת וְהָרְאוּ לְכָל שְׁפִירוֹתֶיהָ טוֹבִים עֹבְרִים זֶה לֵא הִיָּה צָרִיךְ מִשֶּׁה לִיכְנֹס לְשָׁם.

יֵשׁ לְהַתְעוֹרֵר בְּדִבְרֵי ר' שְׁמֵלָאִי מַה רָאָה עַל כִּכָּה לְדַרְוֵשׁ פְּסוּק (יִשְׁעָיָה נג) תַּחַת אֲשֶׁר הִעָרָה לְמִנּוֹת נִפְשׁוֹ פְּרִשְׁתָּ (שָׁם נב) הִנֵּה יִשְׁפִּיל עַבְדִּי עַל מַרְע"ה גַּם בַּתּוֹרָה בַּפ' שְׁלֵנוּ לֵא מְצִינוּ רְמֵז וְרַמְיָזָה שְׁמִשָּׁה הַתְּפִלָּה עַל מְצוֹת שֶׁל א"י גַּם תְּשׁוּבַת הַקַּב"ה כְּלוּם אֶתָּה מְבַקֵּשׁ שְׂכָר מַעֲלָה אֲנִי עֲלֶיךָ כְּאִילוֹ עֲשִׂיתֶם הֵיכָן נִרְמָזָה אֲבָל הַעֲנִינִי יֵשׁ לִיִּישָׁב עוֹד אִם הִטַּעַם שֶׁל מְצוֹת הוּא עֵיקַר מְצוּהָ בֵּא"י וּב"ה נִמְסְרוּ לַפְּהַגִּים לְמַה לֵּא הַתְּפִלָּה אֶהְרֵן עַל כְּנִיסַת א"י בְּרִזָּא דְגִלְגּוּלָא אֲתִי שְׁפִיר שְׁרָאָה אֶהְרֵן בְּנִבְוָאָה שְׁלוֹ שְׁיִכְנֹס לֵא"י כְּמוֹ שְׁרַמְזוּ שְׁמוּאֵל (שְׁמוּאֵל א יא) לְכוּ וְנִלְכְּהוּ הַגִּלְגָּל וְנַחֲדַשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה שָׁם רְמֵזוּ שְׁמוּאֵל סוּד גִּלְגּוּל שְׁלוֹ בֵּא' (שָׁם יב) הַנְּנִי עֲנוּ בִי וְגו' אֵת שׁוֹר מִי לְקַחְתִּי לְקִיָּים נְבִיאַת חֲנָה (שָׁם א) וְנִתְת' לְאַמְתָּךְ זָרַע אֲנָשִׁים שְׁיַעוֹר שְׁנֵי כְּהִנִּים נִחְלַק נִיצוּץ שְׁלוֹ הוּא (עֵינִיכִין לֵא) עֲזָרָא עֲלָה מְקִישׁ בִּיאָה שְׁנִיָּיָה לְבִיאָה רֵאשׁוּנָה וְגַם הוּא כְּהֵן צָדֵק לַע"ל בֵּין אַרְבַּעַת חֲדָשִׁים לְקִיָּים קְרָא (שְׁמוֹת ד) הֲלֵא אֶהְרֵן אֲחִיךָ הַלְוִי שְׁנַעֲשֶׂה לְוִי וְהַקְרִיב קִרְבָּן בְּהוֹרָאת שְׁעָה (שְׁמוּאֵל א ב) וּמַעֲיֵל קִטָּן תַּעֲשֶׂה לוֹ אֲמוֹ וְאִי"ש ע"ל מְקוּמ"ו יב"א בְּשִׁלּוֹ"ם ס"ת שְׁמוּאֵל וְתְּשׁוּבָתוֹ הַרְמָתָה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ שְׁהִיָּה אוֹהֵב שְׁלוֹם (בַּמְדָּבָר כ) וְיִכְפּוּ אוֹתוֹ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל זֶה טַעַם קִרְחָ שְׁחֻלַּק עַל אֶהְרֵן שְׁרָאָה שְׁאֶהְרֵן יוֹצֵא מְמַנּוּ וְהוּא כְּהֵן עֵינּוֹ הִטַּעֲתוֹ וְעַז"א (שָׁם טז) הַעֲנִי הַאֲנָשִׁים הֵהֵם תְּנַקֵּר שְׁרָאָה לְקִיָּים מְאֹמֵר חֲנָה וְנִתְת' לְאַמְתָּךְ זָרַע אֲנָשִׁים וְלִכְּן נִיתוּסְפוּ לוֹ עַל שְׁמוֹ אַח"כ מְנִין אוֹתִיּוֹת כ"ב כְּמוֹ שְׁדַרְז"ל רֵאשִׁי הִיָּה עֲזָרָא שְׁתַּנְתֵּן הַתּוֹרָה עַל יְדוֹ כְּמִשָּׁה וְאָף עַל פִּי כֵן נִשְׁתַּנָּה הַכְּתָב עַל יְדוֹ מִתַּחֲזִיקָה הִיָּה שָׁם אֶהְרֵן אַח"כ הוֹסִיף לוֹ כ"ב וְנִקְרָא עֲזָרָא מִתַּחֲזִיקָה הִיָּה כָּל כָּל פְּנֵי הַחַיּוֹת רַנ"ו וְאַח"כ כָּל כָּל פְּרוּבִים רַע"ח רְזָא דְמִלָּה כ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל כְּתָב נִשְׁתַּנּוּ עַל יְדוֹ לִכְן הוֹסִיפוּ עַל שְׁמוֹ.

מִשֶּׁה שְׁרָאָה עֵיבּוּרוֹ שֶׁל אֶהְרֵן בְּבֵית שְׁנֵי הַתְּפִלָּל אֶעֱבְרָה נָא שְׁיִהְיָה הוּא מְעִיבּוֹר גַּם כֵּן. (בְּכָאן צ"ל ד"ה הַשִּׁיב הַקַּב"ה רַב לְךָ בְּדָף עַט ע"א) אָמַר הַמְּבִיא לְבֵית הַדְּפוּס הִנֵּה הַמְּחַבֵּר קִיָּצַר כָּאן וְיָמִי שְׁרוּצָה לַעֲמֹד עַל הַדְּבָרִים בְּאֵר הַיִּטִּיב וְעֵינֵי בְּסִפְרֵי מְגִלָּה עֲמֻנְקוֹת בְּרַנ"ב אוֹפְנִים וְשָׁמָּה יִמְצָא כָּל דְּבָר וְדָבָר מְפֹרָשׁ בְּאֵר הַיִּטִּיב: פְּרִשְׁתָּ עֶקֶב (שְׁמוּאֵל ב כא) נִיְהִי רַעַב בִּימֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִי שְׁנָה אַחַר שְׁנָה וְיִבְקֵשׁ דָּוִד וְגו' וַיֹּאמֶר ה' אֵל שְׁאוּל וְאֵל בֵּית הַדְּמִים שְׁנָה רֵאשׁוּנָה אָמַר לָהֶם שְׁמָא ע"ז יֵשׁ בְּכֶם שְׁנָאֲמַר (דְּבָרִים יא) וְעֲצַר הַשְּׂמִים גו' עַד אָמַר דָּוִד אֵין הַדְּבָר תְּלוּי אֵלָּא בִּי וְיִבְקֵשׁ דָּוִד אֵת ה' וְאָמַר גו' יֵשׁ לְהַקְדִּים (מְדַרְשׁ רַבָּה בְּרֵאשִׁית) עֲשֶׂרָה רַעֲבוֹן בְּאוֹ לַעוֹלָם א' בִּימֵי אד"הר שְׁנָאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ג)

ארוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָהּ וּגּו' עַד וּא' לְעֵתִיד שְׁנֵאָמַר (עֲמוּס ח) לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְקִשָּׁה
הִתְחַלְתּוּ בָּאוּ לְעוֹלָם בְּלִשׁוֹן עֶבֶר עֲדִינָן לֹא בָּאוּ גַם אֲמָרוּ שְׂאוֹתוֹ שֶׁל בִּימֵי דָוִד הִיָּה רְאוּי
לְבֹא בִּימֵי שְׂאוֹל אֲלֵא לְפִי שֶׁהִי שְׂאוֹל (יִלְקוּט יא) דּוּמָה לְגֵרוּפוֹת שֶׁל שְׂקָמָה הִבִּיא הַש"ית
בִּימֵי דָוִד לְפִי פְּשׁוּטָה שֶׁל עֲנִיָּן כֹּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ תְלוּנָן וְעוֹמְדִין בְּאִיפָה שֶׁל אֲד"הר וּמִיָּד
שְׂחֻטָא הוּא נִשְׂרָו כֹּל אֲיִבְרֵי נְשָׁמוֹת מִמֶּנּוּ וּלְפִי שְׂחֻטָא אֲד"הר שְׂחָב בְּטִיפָה קִדְמָאָה דְּאִיִּהי
יּוֹד כְּמִבְּנֵי אֲרָב כְּכֹמָה דְּנִקְתִּין עַל פֶּן נִגְזָרוּ מִיָּד לְהִיּוֹת י' מִיָּנִי רְעִבּוֹן בְּעוֹלָם (מְשָׁלִי כח) וְעַל
פֶּת לֶחֶם יִפְשַׁע גָּבֵר אֵינּוֹן טִיפִין דְּזַרְעֵ וּלְפִיכָּה נִלְקָה בִּי קִלְלוֹת כֹּל אֶחָד מֵהֶם אָדָם וְחִוָּה
וְנִחַש וּא"כ שְׂפִיר קְאָמַר בָּאוּ פִי כְּבָר בָּאוּ פִי הוּא הַגּוֹרֵם רַק שְׂחֻלְק הַש"ית לְכָל דּוֹר וְדוֹר
וּלְפִי שְׂלֻמָּה הוּא מְקוֹם שֶׁל קִיָּן דְּבִי חָב הִיָּה רְעִב בִּימֵי לְמָּהּ פִּי עָלִיו אָמַר (בְּרֵאשִׁית ד)
פִּי אִישׁ הִרְגֵתִי לְפָצְעֵי דִּיִּיק שְׂהִיָּה אֲז תּוֹבֵל קִיָּן בְּעוֹלָם לְפָצְעֵי דִּיִּיק: אֲבָרְהֶם יִצְחָק יִעֲקֹב
תִּיקוֹנִין שֶׁל אֲד"הר נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה ע"ז ג"ע ש"ד וְאֶחָד בִּימֵי שְׂפּוּט הַשּׁוֹפְטִים עַל עֲנִיָּן
גָּזַל וְשֶׁל דָּוִד שְׂהִיָּה רְאוּי לְבֹא בִּימֵי שְׂאוֹל פִּי הַתְּשׁוּבָה הִיָּה עַל שְׂאוֹל וְאֵל בֵּית הַדְּמִים רַק
עִבּוֹר שְׂדוּד הִיָּה תִיקוֹנֵנוּ שֶׁל אֲד"הר בְּגִלְגּוֹל וְנִתְגַּלְגַּל הִרְעִב בְּיָמָיו וּלְפִי שְׂחֻלְתֵּי תִיקוֹנִין
דְּתַלְתֵּי אֲבָהֶן ע"ז ש"ד ג"ע לְכֹן בְּדַק דָּוִד ג' שְׁנִים שְׁנָה אַחַר שְׁנָה אַחַר מְפֻלְג כַּמ"ש בְּזוֹהַר
פ' חֲיֵי שְׁרָה (שָׁם כג) וְאַחֲרֵי כֵן קִבֵּר אֲבָרְהֶם אֶת שְׁרָה וְהָרִי כְּמָה דְרִישׁוֹת וְחִקִּירוֹת שְׂחֻקָר
דָּוִד שְׁנָה אַחַר שְׁנָה וּבְכָל שְׁנָה הִיָּה חוֹקֵר דָּוִד עֲנִיָּן א' לְתַמְנָן נֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה לְכֹן שְׁנָה
רֵאשׁוֹנָה תִיקָן ע"ז שְׁנָה שְׁנִיָּה ג"ע שְׁנָה ג' ש"ד פּוֹסְקֵי צְדָקָה בְּרַבִּים גַּם הִיָּה עֲנִיָּנֵי הִרְעִב
אֵינָם שְׁוֹיִם בְּזֶה רְאָה דָּוִד לְחֻקוֹר בְּכָל שְׁנָה אַחַר עֲבִירָה אַחֲרֵת בְּפֶר"א הַגְּדוֹל אִיתָא
בְּהִדְיָא שְׂחֻזֵּר אַחַר ג' עֲבִירוֹת אֵלוֹ ע"ז ג"ע ש"ד.

וּלְפִי שְׂמַצִּינוּ בַּמ"ר פ' וַיִּשְׁלַח (מְשָׁלִי כ) מוֹקֵשׁ אָדָם יִלַּע קוֹדֵשׁ וְאַחַר גְּדָרִים לְבַקֵּר
שְׂמִבְקָרִין פּוֹקְסוֹ שֶׁל אָדָם וַיִּעֲקֹב תִיקָן שְׂלֻשְׁתָּן וְאַחַר כֹּף קִלְקַל בְּגִדָר כְּאֵלוֹ קִלְקַל
בְּשֻׁלְשֵׁתָן לְכֹן בְּמִזְמוֹר שֶׁהוּא עַל הַגְּשָׁמִים אָמַר דָּוִד תְּחִילָה (תְּהִלִּים סה) אֱלֹהִים בְּצִיּוֹנוֹלְךָ
יִשׁוֹלֵם גְּדָר שְׂצָרִיךְ לְשִׁלֵּם וְאַח"כ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וּבֹא לְהַתְּפַלֵּל עַל הַגְּשָׁמִים וְכֹן בְּפּוֹסְקֵי (שָׁם
כב) פִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שִׁיקֵץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשׁוֹעוֹ אֵלָיו שׁוֹמֵעַ רוּמָז
לַמ"ש (בְּתַעֲנִית לַה) שְׂמוֹאֵל הַקָּטָן גִּזֵּר תַעֲנִית וְאַתָּא מְטָרָא קוֹדֵם הַגִּץ הַחֲמָה סְבָרוּ שְׂבָחוּ
שֶׁל צִיבּוֹר הוּא אָמַר אֲמִשׁוּל לְכֶם מְשָׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה כו' עוֹד גִּזֵּר תַעֲנִית וְאַתָּא מְטָרָא
אַחַר הַגִּץ הַחֲמָה א"ל אֲמִשׁוּל לְכֶם מְשָׁל כו' עוֹד אָמַר מְשִׁיב הַרוּחַ וְאַתָּא זִיקָא מוֹרִיד
הַגְּשָׁם וְאַתָּא מְטָרָא וז"ש פִּי לֹא בָּזָה נֶגֶד מְשָׁל רֵאשׁוֹן לֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ עַד
שְׂיִתְמוֹקִים מְשָׁל הַשְּׁנִי וּבְשׁוֹעוֹ אֵלָיו שׁוֹמֵעַ מְתִי יְהִיָּה זֶה מֵאַתָּה תְּהִלְתִּי בְּקִהֵל רַב
וְנִשְׁמַעַת הַתְּפִלָּה כְּשֶׁנִּדְרִי אֲשִׁלֵּם נֶגֶד יְרָאִיו אֲבָל מִמִּי שְׂפּוֹסְקִין צְדָקָה כְּרַבִּים וְאֵינָן
מְקִיָּמִין גְּשָׁמִים נִעְצָרִין ז"ש דָּוִד (תְּהִלִּים קטז) אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי שְׂחֻטָא אָדָם בְּגִלְגּוֹלוֹ
בְּחִיפְזוֹן טִיפָה שְׂבָא עַל אֲשֵׁתוֹ בַּיּוֹם בְּשַׁעַת תְּגַבְּרוֹת הַדִּין (שָׁם) כֹּל הָאָדָם כּוֹזֵב זֶה גִרְמָז
בְּרִיאַת מִזִּיקָן בֵּין הַשְּׂמִשׁוֹת פִּי מִמְצוּהָ שְׂלֵא לְשָׁמָה בָּאָה עֲבִירָה לְשָׁמָה וְעַתָּה בָּא דָּוִד
לְתַמְנָן זֶה אָמַר (שָׁם) מָה אֲשִׁיב לַה' שָׁם שֶׁל מ"ה דְּפָגַם בְּיָה אָדָם וְהֵם תְּלַת מ"ה כַּמ"ש
הָאֲר"י ז"ל ז"ש (שָׁם) כֹּל תְּגַמְלֵה' עָלַי אֲנִי מְחַוֵּיב לְתַמְנָן זֶה לְכֹן יִקַּח הוּא (פְּסָחִים קיח)
לַע"ל כּוֹס שֶׁל בְּרַכָּה בְּיָדוֹ תְּהִלִּים קטז) וּבְשָׁם ה' אֲקָרָא שְׂיִתְנוּקָן שָׁם ה' בְּמָה שְׂפָגַם
בְּתַחֲלִילָה לְכֹן מ"ה אֲשִׁי"ב בְּגִי מִשִּׁי"ח שֶׁהוּא גִלְגּוֹל שְׂלִישִׁי שְׁלוֹ וְאֲז נִדְרִי לַה' אֲשִׁלֵּם פִּי
גְּדָר מְקַיָּים כֹּל תְּלַת קִיטְרִין אֲבָל מִתְחַלָּה נִתְּנוּ לְאַבְרָהֶם שְׂיִתְנוּקָן נֶפֶשׁ וְלֹא תִיקָן יָפָה שְׂיִצָּא

ממנו ישמעאל וליצחק רות ויצא ממנו שופר דמים וליעקב ג"ע נשא ב' אחיות לכן משה
תיקן נשמה כמו יעקב דא מלגאו ודא מלבר יהושע (במדבר כז) איש אשר רוח בו במקום
יצחק דוד נפש כמו אברהם.

בגמרא מקשי מפדי דוד ושלמה מקמי יונה הוי מ"ט לא אמר כו' ומתריץ לפי שחותם
מרחם על הארץ לכן הוצרך לחתום עמהם תנא (ברכות ד) סומכוס אומר ברוך משפיל
רמים הא דלא מקשי הלא אליהו בתר דוד ושלמה הוי מ"ט לא אמר דוד ושלמה קודם
אליהו י"ל לפי שאליהו בארבע ר"ל בד' שמות שלו הוא פנחס דקינא ב' קנאות א'
בשיטים וא' בהר הפרמל לכן אין קושיא למה מזכיר אליהו קודם דוד ושלמה וא"ת הנה
ליה להזכירו קודם שמואל ויהושע עכ"פ אין פתיב בהדיא שהוא פנחס אף על סומכוס
יש להתעורר פסיים משפיל רמים א"כ הדרי קושיא לדוכתיה מ"ט לא מזכיר דוד ושלמה
קודם יונה אבל צריכין אנו לבעלי התוס' (בבא מציעא דף קיד) פרק המקבל שמפרשו
יונה בן אמימי הוא בן צרפית והוא משיח בן יוסף וא"כ שפיר קא מדייק תנא שמתחילה
יבא אליהו (מלאכי ג) לפני בא יום ה' הגדול והנורא ואח"כ יקדים משיח בן יוסף ויבא
קודם למשיח בן דוד ושלמה ואח"כ יבא בן דוד וירחם הש"ת על הארץ ומשום סומכוס
אמר שאז ישפיל רמים שיקנים (יואל ד) והורדתים אל עמק יהושפט (ישעיה לד) זבח
לה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום ז"ש (תהלים קל) ממעמקים קראתי ה' על הריגה
שיהרגו אותו בעמק יהושפט ואמר ב' גאולות (שם) ה' שמעה בקולי היום אם בקולו
תשמעו ועל בעתה אמר (שם) תהינה אזניה קשובות לקול תחנוני שבא בכם בלא מצות
(שם) אם עונות תשמר יה אזי ה' מי יעמוד וזה בעתה אבל (שם) כי עמה הסליחה למען
תנורא שיהי' הגאולה (שם) נפשי לה' משומרים לבוקר וב' מיני בוקר (שם) קוייתי ה'
קויתה נפשי ולדברו הוחלתי ר"ל לגאולה שליבי לפומי לא גלי' אני מקווה שיצבר דברו
(שם) יחל ישראל אל ה' שיעשה למען שמו ויהיה פסא שלם וז"ש אם עונות תשמור
י"ה א"כ יהיה ח"ו הפסא והשם לעולם חסר ה' מ"י יעמוד שיהיה שם שלם קווייתי ר"ל
שיהיה שם של ה' מלא ואז יהיה עם ה' בשלימות תמיד בעולם ועמו פדות ר"ל שהפדות
כבכול לו לעצמו (שם) והוא יפדה את ישראל מפל עונותיו אבל (ישעיה נג) חליינו הוא
נשא לדברו הוחלתי כמ"ש בסופה (תהלים כא) חיים שאל ממך נתת לו שאמר הש"י
לבן דוד מה אתה מבקש כו' ע"ש (ישעיה נד) ושמתי פדכד שמשותיף לע"ל תהיה ההבאה
מן כ"ד פעמים כ"ד הן הן כ"ד צירופי אדני (תהלים עד) א"ל י"שוב ד"ך נ"כלם כ"ד
פעמים כ"ד הרי תקע"ו והוא סוד עשו"ר (יואל ד) ונקית"י דמים לא נקיתי וה' שוכן
בציון: ג' פעמים מ' שהיה משה בהר ראשונים היו ברצון ואחרונים ג"כ ברצון ואמצעים
בכעס נגד ג' אבות הקדושים אברהם ויעקב חסד ורחמים ויצחק באמצע הוא בכעס לכן
היו האמצעים בצער ז"ש ואנכי עמדתי בהר פימים ראשונים הן הן הימים ראשונים
ימים העליונים הן הן האבות וז"ס שלשה ימי הקבלה נגד שלשה אבות וניתנה התורה
ביום השלישי שהוא יעקב (תהלים קמז) מגיד דבריו ליעקב (שמות יט) פה תאמר לבית
יעקב ז"ש (תהלים צט) משפט וצדקה ביעקב אתה עשית פי ג' פעמים שעלה משה להר
הם לקבל ג' אבות נמצא ביום הכיפורים שירד ואמר (במדבר יד) סלחתי פדבריהם
לקבל יעקב נמצא שמשפט הצדקה ביעקב אתה עשית או ג' פעמים מ' נגד ג' עולמות
בי"ע שהם נגד נפש רוח נשמה (שמות ב) ותקרא שמו משה פי מן המים משיתיהו (שם)

ותצפנהו שלשה ירחים סימן שלעתיד יהיה צפון ברכיע ג' פעמים גם על שנותיו שנתלקו
ג"כ על מ' מ' מ' מ' במצרים מ' בכוש מ' במדבר (דברים לב) כי לא דבר רק הוא מ'כ"ם
נוטריקון מ' צרים כ"וש מ' דבר שפל זה הנצרה להיות מ' להכניע סיטרא אחרא באותן
מ' שנה פדאיתא בזוהר פ' פקודי וג' קליפות אינון וכל אחד מן מ' הכניע אותם לכן אמר
משה במזמור (תהלים צ) תפלה למשה למנות ימינו פן הודע וגו' שמחינו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה ר"ל שבקש על מ' יום האמצעים שהיו בפעם פנגד אותן שנים שלו
שהיה בכוש מ' שנה וראה שם רעה שהיה לוחם עמו בלעם בכשפיו (במדבר יב) על
אדות הפושית אשר לקח אשר עליו אמר פרעה (שמות י) ראו כי רעה נגדפניכם בלעם
ובניו שהיו לוחמים עמו בכוש ואח"כ במצרים הן הן עבדי פרעה אשר הכביד הקב"ה
לבו ולב עבדיו יונס ויומברס יוחני ומר' אשר עשו העגל אח"כ גם בלעם אחר הריגתו
לקח (במדבר כב) ש"ני נ"עריו ע"מו הן הן נשמות שלהם שידע מקום הריגתו ושימר
עמו עד שהיה פלול מג' קיטרין נחש ש"רף ע"קרב נגד ג' גולגירין אלו המנגדין עמד ג'
פעמים מ' ברה.

גם רמז שהיה רב טוב צפון לכל ישראל ותצפנהו שלשה ירחים על ג' גליות של ישראל
אשר עליהם אמר (שמות ח) דרף שלשת ימים נלך במדבר כפי מ"ש (הושע ו) יחינו
מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו (במדבר י) ניסעו מהר י"י דרף ג' ימים זה היה
רמז על ארון י"י שהיה נוסע לפניו דרף שלשה ימים כי ג"פ עלה להר אחר ארון
אלקים שהם הלוחות והנה ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו כי בפעם שלישי נאמר
סלחתי כדבריה והנה כמו שבמ' שנים השלישיים של משה עלה משה אל אלקים (שמות
יט) ויקרא אליו י"י מן ההר פן באלו ימים האחרונים בר"ח אלול אמר הקב"ה למשה
גם פן (שם כד) עלה אלי ההרה וכמו שקבל בתחלת שנת ארבעים התורה (שם יט) קול
השופר הולך ונזק מאוד פן ג"כ בר"ח אלול העבירו שופר במחנה משה עלה להר (שם)
משה ידבר והאלקים יענו בקול שלא יטעו עוד אחר אלקים אחרים והקב"ה נתעלה
באותו שופר כמ"ש והאלקים יענו בקול של משה ר"ל מאחר שידעו שמשה עלה להר
בזה לא טעו והאמינו בי"י וזה רמז ותצפנהו שלשה ירחים מיד אחר צאתם ממצרים
המתין שלשה חדשים וקבלו התורה ונתמלא כל העולם אור כמו ששם נתמלא הבית
אורה וכן ביו"הכ (ישעיה כד) על פן באורי"ם כפדו י"י (תהלים כז) י"י אורי וישעי
ובזוהר ותצפנהו שלשה ירחים אלו תמוז אב טבת ימים רעים משה גרם שנסתלק חודש
אלול לטב ולא יהיה לחילקה של עשו רק ג' חדשים ולא ד' ז"ש ותצפנהו שלשה דייקא
ולא יותר נתרא אותו כי טו"ב וכמו שבמ' שנה אחרונים של משה (שמות יט) ומשה עלה
אל האלקים שהמתיק שם של אלקי"ם ויקרא אליו י"י והיפך לרחמים פן ר"ח אלול עלה
ונסתלק אלקים ובא י"י בקול שופר ז"ש בר"ח אמר הקב"ה למשה עבור משה שהמתיק
הדין א"ל הקב"ה (כס כד) עלה אלי ההרה וזולת זה לא היה ראוי להיות ימי רצון ומאחר
שענין משה רומז על כל גליות ישראל וכמו שבפעם השלישי שעלה מ' יום האחרונים
נתעלה עילוי גדול פן ביום השלישי בבנין בית השלישי יקימנו ונחיה לפניו והוא ע"ד
הזוהר פ' ויקרא במשל המטרונא שדחפוה מפלטין של מלך ובאה המטרונא בעצמה אל
המלך עד שדחפוה לגמרי ולא תבא עוד אל המלך עד שהמלך בעצמו יבא עם רתיכין
דיליה אחריה לכן אמר (עמוס ה) נפלה לא תוסיף עוד קום בתולת ישראל ר"ל שהיא

יקים אותה זכריה ט) הנה מלפך יבא לה שהקב"ה יבא אליה כמ"ש (תהלים קב) אתה תקום תרחם ציון (עמוס ט) ביום ההוא אקים את סופת דוד (תהלים קמה) סומך י"י לכל הנפלי סמכה דוד ברוח הקודש (ישעיה ס) קומי אורי פי בא אורך בר"ח אלול שהוא פעם ג' שעלה משה להר שהוא נגד ביום השלישי דאתמר ביה יקימנו יקום אותה (שם נב) התנערי מעפר קומי שבי קומי בתולת ישראל ולא תוסיף היא מעצמה לקום יקימנו הוא לכן ונחיה לפניו לעולם ולא תוסיף עוד לנפול קומי בתולת ישראל קרי אותה פאן בתולת לפי שזה החודש אלול מזל בתולה וכמו שאמר הקב"ה למשה בפעם השלישי שהוא ר"ח אלול עלה אלי הרהר פן לע"ל לבתולת ישראל יאמר קומי עלה אלי הרהר וכמו שמשה הוא הגואל הראשון כשם שנתפסה גואל ראשון ואח"כ נתגלה פן גואל האחרון כדאיתא במדרש מ"ה ימים תפסה משית ואח"כ חוזר ונתגלה (תהלים לא) מ"ה רב טובך אשר צפנת ליריאה לכן תמצא בניסן מפסח עד ר"ח סיון שפסקה זונהמתן של ישראל היו מ"ה יום פי ביום הזה באו מדבר סיני בר"ח סיון וכמ"ש (הושע ג) ואפרה לי בחמשה עשר פסח שהוא ט"ו בניסן (שם) וחומר שעורים ל' (שם) ולתה שעורים ט"ו הרי מ"ה יום ואתמר גבי משיח (תהלים כא) י"י בעצה ישמח מלה ובישועתה מ"ה יגל מאוד.

בר"ח אלול שאז מזל בתולה אמר הקב"ה למשה שהוא סימן לכל ישראל לע"ל עלה אלי הרהר כמ"ש (ירמיה לא) הציבי לה ציונים וגו' שובי בתולת ישראל שהקב"ה יאמר עלה והתנערי מעפר כשם שאמר למשה עלה אלי הרהר לקבל לוחות אחרונות פן לע"ל תן הקב"ה ברית חדשה לישראל (חגי ב) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון וכשם שהעבירו שופר במחנה פן (ישעיה כז) ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האנבדים וגו' ולא יטעו עוד אחר ע"ז (שם ב) ונשגב י"י לבדו ביום ההוא והאלילים כליל יחלוף כמ"ש עלה אלקים שנסתלק מד"הז מן העולם רק י"י בקול שופר.

עלה משה להר ביום ה' פי (שבת) פסח שיצאו ממצרים בה' בשבת היה וירד ביו"ה כ לסוף מ' יום שהוא ביום ב' מכאן נתנו שני נחמישי לימי דין פי ב"ד דלעילא קבועין בשני ובחמישי הענין שנקבעו שני ימים למעלה למשפט לפי שבאלו הב' ימים משתמש מזל צדק ביום ב' מתחיל צדק בלילה וביום ה' בפוקר סי' ש"צס חנכ"ל ראשי הימים כ'צ'נ'ש ח"לם ראשי לילות ז"ש צדק צדק בכ' ובה' פי מתחלה אמר (דברים טז) שונפטים ושופטים תתן לה למטה פדרך שי"י אלקיך נותן לה למעלה שיש למעלה י"ב מזלות נגד שבטיה שהם י"ב שבטים כשם שהנהגת העולם ע"י י"ב מזלות שהם קבועין על ז' פוכבי לכת הנה (תהלים נח) יש אלקים שונפטים בארץ תרין ב"ד ביום השני גבורה עילאה יצחק וביום ה' הוד (איכה א) כל היום דנה יומו של משה לכן נקבעו ב' ימים לדין והנה יום ה' ר"ח אלול פי פתחה של תשובה הוא ה' (ישעיה נה) דרשו י"י בה' מצאו משלי ל) לעלוקה שתי בנות ה"ב ה"ב סימן (תהלים פא) פי חק לישראל היא ב' ימים אלו שני נחמישי חק"ב טנ"ע קר"ע שט"ן ביום ה' שם חק"ב טנ"ע ביום ב' קר"ע שט"ן ונוטריון ח"ק והוא משפט.

ועלה א"ל' הרהר ג' גוננין אדו"ם ל"בן י"רוק (ר"ה יז) אמר ר' יצחק למה תוקעין בשל א"ל שגרמז בו אדום מתחילה והוא דין ונאנן לאתחבבא בדינא לא בעינא והתירוץ נכור

עקידת יצחק שנעקד הדין ונכנע באיל כפוף ולפי שבר"ה אתעטר יצחק לריש אבהו לכו התחיל בו תחילה: ועלה אלי ההרה.

ג"פ עלה משה להר נגד ג' קיטרין שאמר ר"א (שמות רבה פ' נב) לא זו מחבבה עד שקראה בת הן סוד ג' אחרונות לא זו מחבבה עד שקראה אחרתי והוא רזא דאלה אלה ראשי האבות ג'ת באותו פרק אמרו (שמות לה) אלה אלקיך ישראל אבל פעם שלישית הוא חב"ד נרמז במלת א"ל"י א' פתר ל' בינה י' חכמה לא זו מחבבה עד שקראה אמי והוא סוד יו"הכ שהוא עלייה לג' ראשונות לכן ארז"ל בר"ח אמר הקב"ה למשה עלה אלי ההרה אל"י דייקא שהוא סוד ראש הפסגה אל תוסף דבר אלי עוד (שם טו) זה אל"י ואנהו ג' ראשונות (שם) אלקי אבי ג' אמצעיות (שם) י"י איש מלחמה ג' תחתונות: אלו"ל שיהי' לישראל א"רון ל"נסחות ו"שברי ל"נסחות (מ"כה ז) א"מת ל"יעקב ו"חסד ל"אברהם שני פסאות למשפט א' ל"ו ו"א' ל"דוד ונאבד זה החודש מן עשו א"וי ל"רשע ו"אוי ל"שכנו ויהיה האדם א"הוב ל"מטה ו"נחמד ל"מעלה לעשות תשובה (שיר ו) א"ני ל"דודי ו"דודי ל"י ולפיכך ברשעים שסתם הקב"ה את לכן מלעשות תשובה כמ"ש (שמות י) כי אני הכבדתי א"ת ל"בו ו"את ל"ב עבדיו (איוב יב) משגיא לגוים ויאבדם (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי אבל בישראל כתיב (דברים ל) ומל י"י אלקיך א"ת ל"בבך ו"את ל"בב ורעה (ישעיה נט) ובא לציון גוא'ל ו'ל'שבי: ועתה ישראל מה יי אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה.

האי קרא רזין עילאין סתימאין אית ביה גושפנקא דשמא קדישא דאית בי' שרי בו' ומסיים בד' רזא דשמא גליפא וכו' בתהיבין כ"ו תהיבין מנינא דשמא מפורש וכשתפה כ"ו פ' כ"ו הרי סוד (תהלים לד) רבות רעו"ת צדיק ומפלם יצילנו י"י רזא עילאה איפא הקא איתא בס' הפליאה שמות מפורשים הוא סוד תרע"ו לכן אחר י"ח ברכות שיש בשמונה עשרה כ"ו אזפרות אומרים רחום וחנון ר"חם ע"לי ו"קבל ת"חנוני אם כפנים רחם פאב על פנים אם כעבדים חנון קבל תחנוני ובר"ת נרמז רבות רעות צדיק ומפלם שם של י"י שעולה מנינו כ"ו פ' כ"ו מנין רעו"ת וכוזה הפסוק ארז"ל נרמזו בק' איתיות ק' ברכות שהם סוד ק' בריכות עליונות הן הן ק' מפתחין דנטרין לנשמה כשהיא נכנסת בגוף כמבואר בזוהר פ' לה לה מנין ל"ד וכו' במדרש ילקוט בתחלת הפרשה משל של ישראל וא"ה ע"פ לא יאחר לשונא אינו נותן שחר לשונא ממה שלאחריו אלא ממה שלפניו לה"ד אדם שיש לו משא קלה לינתן פושט ידו ונוטל אבל אם היה משא של ק' ליטרא מהו עושה טוען על פתיפו לאחוריו כה"ה א"ה מתן שחרן בעו"הז משא קל מלפניו אבל משא של צדיקיא משא גדול מלאחריו על הפתח אמר דוד (תהלים סח) ברוך י"י יום יעמס לנו הצדיקים מתן שחרם לאחריהם (שם צד) ואחריו כל ישרי לב ואפשר שנרמז ענין זה בפסוק (במדבר ז) עבודת הקודש עליהם בפתח ישאו ר"ל מי שהוא עושה עבודתו בקדושה ובטהרה לא על מנת לקבל פרס אזי אותה הקדושה והשחר עליהם בפתח ישאו דהיינו שנושא השחר על הפתח שהוא לאחריו ואינו מבקש מיד שיהיה לפניו ז"ש יעקב (בראשית לג) יעבר נא אדני לפני עבדו (שם צב) וישלח יעקב מלאכים לפניו שפן שחר של עשו ובניו הוא לפניו אכפרה פניו במנחה ההולכת לפניו ז"ש ועתה ישראל מה י"י אלקיך שואל מעמך דייקא כי מן ישראל אינו מבקש עתה שהוא בעו"הז רק (תהלים לא) מ"ה רב טובך אשר צפנת ליראיך ז"ש כי אם ליראה

אותו והנה משא של מאה ליטרין הנרמז במלת מ"ה אל תקרי מ"ה אלא מאה שהוא שְׁכַר של צדיקים לעו"הב כמבואר בפסוק ברוך י"י יום יום ר"ל כמנן ברכות שאדם מברך בכל יום ויום אותו מנן יעמס לנו הקב"ה שְׁכַר משא ק' ליטרין והוא ישועתנו סלה והנה כמו שמשרו לנשמה ק' מפתחין דברפאן בשעת ביאתו לעולם פן (ישעיה מ וסב) שְׁכַרו אתו ופעולתו לפניו בשעת יציאתו מן העולם ז"ס בפסוק (דברים כח) ברוך אתה בבוואך ר"ל בביאתו לעו"הז מוסרין לו ק' מפתחין פן (שם) ברוך אתה בצאתה וביציאתו מן העולם מוסרין לו גם פן אלו ק' מפתחין לכו במלת שואל מעמך מלא בו' נרמזו ק' אותיות הם ק' שערים שזרע יצחק בארץ ההוא לכו נתן יצחק לעשו ק' עיירות עד מגדיאל שהוא רום רזא דא שואל מ"לאך ג"בריאל בגי' שואל מלא בו' (שבת נו) שנעץ קנה א' ביים בשעה שנשא שלמה בת פרעה ונבנה עליה פך גדול של ר"ום 'עק'ב נטריוקון ע"י"ץ ק"נה ב"ים ע"בור ק' ב"רכות נכנסה הקליפה בהיכל המלך (משלי ל) ששמית בינים תתפש ונכנס בעקב של קודש בסוד (איכה א) טומאתה בשוליה ז"ש והיה עקב לכו תשמעון את המשפטים האלו ונחרב הבית עק"ב שנה קודם תשלום האלף הד' שואל נטריוקון (תהלים לד) גדלו ל"ה א"תי ו"נרוממה ש"מו שלע"ל יקח מטטרון ס"ת בחיקו ונתחיל בזה הפסוק כי הוא שליח צבור דלעילא (והיה עקב תשמעון שזה שיחתו של אבות שנוטל הקב"ה ועשה מהם מפתח של גאולה לע"ל) כדאיתא במדרש בפ' ויצא ושם זה על חיה ושמה נשר (תהלים קג) תתחדש כנשר נעורייכי לקיים קרא (שמות יט) ואשא אתכם על כנפי נשרים וסמיה ליה (שם) כה האמר לבית יעקב כי יעקב הוא פני נשר בי"ת יעק"ב בגימטריא מטטרו"ן סנדלפו"ן בזוהר פ' (שמות ב) ויילך איש מבית לוי דא גבריאל שמונה על הנשמה מלעילא (שם) ויקח את בת לוי הוא הנשמה לכו נרמז במלת שואל מלאך גבריאל שהוא הולך עם ק' מפתחין דברכאן ז"ש ועתה ישראל מיד בבוואו לזה העולם מה י"י אלקיך שואל מעמך רק מאה ברכות שמסר ביך ונתן מלאך גבריאל עמך לכו העמידו לא"הר על ק' אמה ש"כרו א"תו ו"פעולתו ל"פניו ר"ת שואל: במדרש (דניאל ד) בגזירת עירין פתגמא בשם שאדם שואל למטה פן שואל למעלה: ועתה ישראל שם של ישראל עולה א' תק"ם ר"ל א' שעה שלמה תק"מ חצי שעה כי שעתא ופלגא זמן תפלה כמבואר בזוהר פ' נח שהוא זמן של כל תפלה שינוחו יורדי גיהנם בגיהנם שהקב"ה מבקש ממך יראה באותן עיתים מ"ה ברכות מן התורה וכל הברכות כולם מדרבנן על ז' שסימנם נ"ע ב"ש"מ"ח"ה [ר"ת של ז' מצות דרבנן] רק ברפת המזון מן התורה ואנו מברכין ט"ו פעמים בשבוע ג' ברכות מ התורה הרי חושבן מ"ה בשבוע אל תקרי מ"ה אלא מאה ברכות ישראל עולה י"ב פעמים מ"ה שהוא שם של מילוי אלפין ביציר תמן שם של ישראל כמ"ש (ישעיה מג) בנראך יעקב וינוצרך ישראל ישראל ביצירה עמודא דאמצעיתא מקנן ביצירה י"ב פ' מ"ה הרי סוד י"ב גבולי ההוי"ה יחד עולים תק"מ והא' מחברן יחד ז"ס ישראל ז"ש ועתה ישראל במלת ישראל מ"ה י"י אלקיך לדעת חכמה וחספון בזוהר כ"ח מ"ה חשבונות של מ"ה בכ"ד מותרין אף בשבת רזא דמלה סוד מ"ה בתרין יחודין שנגרמזין במלת בכ"ד סוד כ"ד עלה במחשבה ח"שב מ"ה מרכב"ה ר"כב מ"ה ע"ש מ"ה י"י אלקיך שואל מעמך לידע (תהלים קד) כלם בחכמה עשית כ"ח מ"ה ישראל נקראו אד"ם שהם אחיזתו בשם של י"י אתם הדבקים בי"י לא כעשו שם של א"ל כמ"ש בישמעאל שם של אל (מיקה

ד) כי כל העמים ילכו איש בשם אלקיו ונאנחנו נלך בשם י"י דברים לב) כי חלק י"י עמו וכה"א (שם) י"י בקדד ינחנו דייקא (תהלים מו) י"י צבאות עמנו ישראל נושע בי"י ז"ש אתם קרויים אדם מ"ה לפי ששם של מ"ה עולה יוד הא, ואו הא אדם לכן נקראים (יחזקאל לד) אדם אתם: פרושת ראה במדרש (משלי כח) נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבואנו ר' לוי פתח קרא בזה שאינו מוציא מעשרותיו פראוי והיתה לו שדה עושה אלה מידות והיה מוציא ממנה מאה מידות למעשר ממנה היה נזון כל ימיו וממנה מתפרנס כל ביתו בשעת מיתה קרא לבנו ואמר ליה בני תן דעתך בשד' זו פה וכה פורים הית' עושה וכה וכה הייתי מוציא למעשר ממנה והייתי מוציא כל מזונותי והייתי מתפרנס כל ימי בשנה ראשונה עשה אלה מידות הוציא ק' מידות למעשר בשנייה הכניס בה עין הרע והיה פוחת עשרה והיא פחתה מאה פחת לה עשרה והיא פחתה מאה עד שעמדה על מעשרותיה ק' מידות שמעו קרוביו לבשו לבגדים ונתעטפו לבגדים ונכנסו אצלו א"ל מה באתם לשמוח על אותו איש שנדוהו א"ל ס"ו לא באנו אלא לשמוח עמך לשעבר היית בעל הבית והקב"ה פהו עכשיו נעשית פהו והקב"ה בעל הבית המקרא הזה דרשתי בו כמה אופנים ועתה לפי זו פונוה של ר' לוי לדרוש קרי וכתוב כי פתיב בפסוק חסד בד' וקרי בריש וכן בטור ח"מ סימן ז' הביא שם ז' מידות לדיינים צריף ג"כ לגרוס שם חסר יבואנו וכן במדרש חיי שרה גבי עפרו שהיה רע עין ונתן לו אברהם ת' פסוף מנין ר"ע עי"ן ולא ידע כי חסר יבואנו שנחסר לו אות ו' משמו שהיה עפרון מלא ונעשה חסר ו' שיהיה מנין שלו ר"ע עי"ן והטעה שנחסר לו ו' שהוא אילנא דחיי והוא ממנה על שוכני עפר שנעשה ר"ע עי"ן עם ת' בתי דינין דחציפין שהם ת' איש של עשו: האופן הראשון ע"פ המדרש הנ"ל נבהל להון אותו איש שצוה לו אביו שיפרוש מעשרותיו פראוי והוא פוחת עשרה ולא ידע כי חסר יבואנו ר"ל אותן י' שפוחת והיה רע עין הם מביאין מארה וחסר כבודו שלו וגם הכתיב חסד יבואנו שהוא לסוף נעשה פהו שנקרא איש חסד ז"ש ולא ידע כי חסד יבואנו שיהיה הולך וחסר עד שנעשה פהו ויהיה איש חסד כמו שהשיבו הקרובים לאותו הבן.

ועל זה פי' הפסוק עשר תעשר כפל הפסוק בא להודיענו שיתן מעשר ואם לאו תעשר את כל תבואת זרעה ר"ל שלא יהיה לה רק המעשר ואתה תהיה פהו ובכל עשר תעשר יהיה פוחת וינצא מן השדה שנה בשנה כמעשה של אותו בן שבכל שנה ונשה יצא מן השדה עשר פורין עד שכל תבואות זרעו לא היה רק מאה שהוא עשר פעמים עשר ז"ש עשר תעשר את כל תבואת זרעה ר"ל שכל תבואות שלק לא יהיה רק י' פעמים עשר ז"ש עשר תעשר כפל על י' פעמים עשר שהוא מאה או להיפך עשר אזי תעשר את כל תבואת זרעה ר"ל שאם יתן שנה עשר אזי יהיה לשנה הבאה מן אלו עשר י' פעמים עשר ויהיה הכל מעשר תבואת זרעה: האופן השני ע"פ הגמרא (כתובות סו) מלח ממון חסר ואמרי לה חסד זהו הקרי והכתיב בפסוק כי חסר יבואנו ז"ש כפל עשר תעשר וכהוא יבוקא (בתענית) שא"ל ר"י ליהוא יבוקא פסוק לי פסוקיך א"ל עשר תעשר א"ל ל' לפרוש לי מר א"ל עשר בשביל שתתעשר והכתיב (דברים ו) לא תנסו את י"י א"ל ר' הושעני' חוץ מזו (מלאכי ג) הביאו את כל המעשר אל בית האוצר.

הקדמונים הליצו פסוק (בראשי' יג) אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה שאברהם איש חסד אוחז תמיד במעשה הצדקה (תהלים. מח) צדק מלאה ימינה כי מעשר שהוא

תביא בית י"י טיפה קדמאה ובזה גורם ערבוביא גדי בְּחֵלֶב וּבְזֹהָר דְּיוֹקְנָא דְּהַהוּא גְּבָרָא
לֹא אִישׁוֹתִיב דְּנִיָּאל שְׁלֵא טִימָא בְּפֶת בְּגִי (דְּנִיָּאל ו) שְׁלַח מְלָאכִי וְסָגַר פּוּם אַרְיֹנְתָא ז"ש
הַגָּה אֲנִכִי שְׁוֹלַח מְלָאךְ סְמִיךְ לֹא תִבְשֵׁל גַּם לְעַנְנֵי הַתּוֹרָה ע"ד הַמְדַרְשׁ שְׁבִקְשׁוּ מְלָאכִי
הַשְׂרֵת לְקַטְרֵג לְמַשָּׁה עַד שְׁאַמֵּר לָהֶם הֲלֵא זֶה שְׁאַכְלֶתֶם אֲצִלוּ בְּשׂוֹר בְּחֵלֶב ז"ש מְלֵא
תִבְשֵׁל גְּדִי פֶתֶב לָךְ כָּל הַדְּבָרִים וְזוּלַת זֶה לֹא הֵיָה מְקַבֵּל הַתּוֹרָה וּבְכֹאֵן לְעַנְנֵי מַעֲשֵׂר כִּי
מִי שְׁלֵא נוֹתֵן מַעֲשָׂרוֹתָיו פְּאִילוּ אֲכַל גְּבִילָה בְּמַדְרָשׁ מְשַׁל לְגַנְבִים שְׁאַחַד גֹּנֵב זָהָב וְאַחַד
גֹּנֵב עוֹרוֹת תְּפֹסִים אוֹתוֹ שְׁגֹנֵב זָהָב עִם אוֹתוֹ שְׁגֹנֵב עוֹרוֹת וְהֵלֵא אֲנִי עוֹרוֹת גֹּנְבֵתִי הַשִּׁיב
לוֹ הַכֹּל הוֹלֵךְ לְטִמְיוֹן כֹּף מִי שְׁאוֹכֵל בְּלֵא מַעֲשָׂרוֹת פְּאִילוּ אוֹכֵל גְּבִילוֹת: הָאֲפֹן הַה' בְּמַדְרָשׁ
ע"פ (תְּהִלִּים לז) בְּטַח בִּי"י וְעָשָׂה טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעָה אֲמוֹנָה ר' חֲגִי מְסַרְס קְרָא בְּטַח
בִּי"י וְעָשָׂה טוֹב עָשָׂה טוֹב וּבְטַח בִּי"י מְשַׁל לְאֶגְרוֹנִימוֹס שְׁיַצָּא לְשַׁעַר אֵת הַמִּדּוֹת וְרָאָה
אוֹתוֹ א' וְהֵיָה מְטִמֵּן מְלִפְנֵי א"ל מַה לָּךְ מְטִמֵּן עָשָׂה מְדוּתִיךְ בִּינְשֵׁר וְאַל תִּתְיַבֵּר אֵל הַה"ד
עָשָׂה טוֹב וּבְטַח בִּי"י וְשָׁפֵן אֶרֶץ עָשָׂה שְׁכוֹנָה שְׁלֵא אֶרֶץ הוּי זוֹרַע הוּי נוֹטֵעַ וּרְעָה אֲמוֹנָה
אֲמוֹנָתְךָ שְׁלֵא אֲבוֹת שְׁנֵאמֵר (שָׁם קא) עֵינִי בְּנֵאמְנֵי אֶרֶץ נְקִרָאוּ אֲבוֹת הָעוֹלָם נֵאמְנֵי אֶרֶץ
כַּשְׁדָּרז"ל ע"פ (יְשַׁעְיָה כד) וְהָאֶרֶץ חֲנָפָה תַחַת יִשְׁבִּיָה מְרָאָה לָךְ קָמָה וְלֹא מְרָאָה לָךְ גֹּרֵן
(שָׁם) כִּי חֲלַפּוּ תוֹרוֹת שְׁבִכְתָּב לְבַע"פ (שָׁם) עָבְרוּ חֵק שְׁלֵא מַעֲשָׂרוֹת (שָׁם) הִפְרוּ בְּרִית
עוֹלָם בְּרִית אֲבוֹת כִּי כָּל ג' אֲבוֹת שְׁלֵנוּ הָיוּ נֵאמְנֵי אֶרֶץ ז"ש (מְשַׁלִּי א) שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר
אֲבִיךָ וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ אֲמַר רַב הוּנָא אֲבוֹת עוֹלָם קִיִּימוּ תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת.

אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית יד) הִרִימוֹתֵי יְדֵי. יִצְחָק (שָׁם כו) וַיִּזְרַע יִצְחָק וְהֵלֵא אֵין בְּרָכָה בְּמַדּוֹד
וּמְנוֹי וְלָמָּה מוֹדְדִין אֵלָא לְמַעֲשֵׂר.

יַעֲקֹב (שָׁם כח) וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֵׂר אֲעֲשֶׂרְנּוּ לָךְ. הוּא שְׁדוֹד אֲמַר (תְּהִלִּים מ) וְתוֹרַתְךָ
בְּתוֹךְ מְעִי וְהֵלֵא הַתּוֹרָה בְּלֵב כַּמ"ש (יְרֵמְיָה לֵא) נִתְתִּי תוֹרַתִּי בְּקִרְבִּי וְעַל לִבִּי אֲכַתְּבֶנּוּ
אֵלָא אֲמַר שְׁלֵא בָּא לְתוֹךְ מְעִי דְבָר שְׁלֵא עֲשֵׂרְתִּי אוֹתוֹ ז"ש עֲשֵׂר תַעֲשֵׂר וְאַכְלֶתָּ לְפָנֵי י"י
אֲלִיקִיךָ ר"ל שְׁיִהְיֶה אֲכִילָה שְׁלֵךְ לְפָנֵי י"י לְפָנֵי אֲבוֹת הָעוֹלָם וְכֵן ג' אֵלוּ ד"גֵן תִּירוֹשׁ
יִצְהָר ר"ת בְּגִי הַאֲבוֹת לְקַבִּיל ג' אֵלוּ דְגֵן לְקַבִּיל אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית יז) אֵב ה"מֹן ג'וֹיִם
נ"ת תִּיךְ ר"ת ה"גֵן נְתוּסָפָה לוֹ ה' נְגִיד ה' מִיָּנִים שְׁלֵ דְגֵן ס"א ח'ש'ד' ש' ש' שְׁמִבְרִכִין עָלָיו
הַמוֹצִיא יִצְחָק תִּירוֹשׁ מְסַטֵּר יִין גְּבוּרָה יִצְהָר מִיַּעֲקֹב שְׁסֹף הָאֲבֹן בְּשָׁמֹן בְּפָפִים קְטָנִים
אֲשֶׁר שְׁכַח וְנִתְאַבַּק עַל הַפָּפִים קְטָנִים עִם שֵׁר שְׁלֵ עָשׂוּ כִי קִיבֵל יַעֲקֹב עַל עֲצָמוֹ (שָׁם כח)
וְהָאֲבֹן הַזֶּה שְׁמֵתִי מְצִיבָה (שָׁם) וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֵׂר אֲעֲשֶׂרְנּוּ לָךְ לְכֵן כְּשִׁשְׁכַח יַעֲקֹב
פָּפִים קְטָנִים לְקִיָּים נָדְרוּ אֲשֶׁר נָדַר בְּעֵת צָרְתוֹ בָּא סְמָאֵל לְעַכְבִּי שְׁלֵא יִקְוִים עֲשֵׂר תַעֲשֵׂר
אֵת כָּל תְּבוּאוֹת זְרַעְךָ שְׁהוּא יַעֲקֹב (יְרֵמְיָה ב) רֵאשִׁית תְּבוּאָתְךָ (יְשַׁעְיָה ו) זָרַע קוֹדֵשׁ זָרַע
אֲמָה וְאֵם לֹא תִקְיִים בָּא עָשׂוּ אִישׁ שְׂדֵה ז"ש הִינְצָא הַשְּׂדֵה שְׁהוּא עָשׂוּ אִישׁ שְׂדֵה.

עַנְנֵי הַמְשָׁל לְאֶגְרוֹנִימוֹס שְׁיַצָּא לְשַׁעַר אֵת הַמִּדּוֹת ע"ד מ"ש רז"ל (מְשַׁלִּי יא) מֵאֲזִינִימְרָמָה
תּוֹעֵבַת י"י וְגו' בָּא זְדוֹן שְׁבִזְמֵן שְׁיִשְׂרָאֵל חוֹטְאִין בְּמִשְׁקוֹלֵת וּבְמִדּוֹת אֲזִי בָּא זְדוֹן (שָׁם)
וַיְבֵא קִלּוֹן הַמַּלְכוֹת מְתַגְרוֹת ז"ש עֲשֵׂר תַעֲשֵׂר וְגו' וְצָנָה הַקַּב"ה לִיתֵן מַעֲשָׂרוֹת וְאֵם לָאוּ
הִינְצָא הַשְּׂדֵה עָשׂוּ אִישׁ שְׂדֵה וּקְטָנִים מֵתִים כְּשִׁאֲנוּ מִפְּרִישׁ מַעֲשֵׂר כִּי (שְׁבֵת לב) בַּעֲוֹן
נְדָרִים בְּנִים מֵתִים וְז"ש תְּבוּאוֹת זְרַעְךָ וְאֵם לָאוּ הִינְצָא הַשְּׂדֵה ה"ל לְהִינְצָא הַשְּׂדֵה: עֲשֵׂר
תַעֲשֵׂר.

מן יַעֲקֹב לְמָדוּ רז"ל (פְּתוּבוֹת סו) הַמְבַבְּזוֹ אֶל יְבַבְּזוֹ יוֹתֵר מִן חוֹמֵשׁ תְּרִין עֵישׁוּרִין וְהוּא בְּפָסוּק (שִׁיר ח) הָאֵלֶּף לָהּ שְׁלֹמָה מִן אֵלֶּף עוֹלָמוֹת זוֹכָה הַצְּדִיק ר' ז"ש מְאֵתִים פִּי עֲנָף מִגֵּן ר' מִן שָׁרֵשׁ שֶׁהוּא ד' עֲנָפִים ד' פְּעָמִים ר' בְּגִי שֶׁר"ש ז"ש עֵשֶׂר תְּעֵשֶׂר אֶת כָּל תְּבוּאוֹת זֵרְעָה שֶׁהוּא חֵד זֵרִיעָה (הוֹשַׁע י) זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה כְּדֵי שְׂיִזְכְּרוּ לָר' פִּי צִדְקָה בְּגִי ר' חֶסֶד א' וְמִי שְׂיִישׁ לוֹ ר' זֹזוּ אֵינּוּ מְקַבְּלִים צִדְקָה עֵשֶׂר תְּעֵשֶׂר מִי שְׁנוֹתָן מֵעֵשֶׂר זוֹכָה לִיתֵן מֵעֵשֶׂר ע"ד (מִשְׁלֵי כֹ) רוֹדֵף צִדְקָה וְחֶסֶד חַיִּים יִמְצָא הוּא ע"ד (שָׁם כח) גְּבַהֵל לֵהוֹן אִישׁ רַע עֵין וְלֹא יָדַע כִּי חֶסֶד יְבֹאֲנֵנוּ ר"ל שֶׁהַמַּעֲוֹת הוֹלְכִין וְמִתְמַעֲטִין אֲבָל (שָׁם יא) יֵשׁ מְפֹזֵר וְנוֹסֵף עוֹד מִי שְׁנוֹתָן צִדְקָה זוֹכָה שְׂיִהְיֶה לוֹ מַעוֹת לִיתֵן צִדְקָה אוֹ ע"ד (יִרְמְיָה יז) עוֹשֶׂה עוֹשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפָּט בְּחֻצֵי יָמָיו יַעֲזֹבֵנוּ שְׁלֹא יִזְכֶּה לְהֶאֱרִיף יָמִים (מִשְׁלֵי כח) וְלֹא יָדַע כִּי חֶסֶד יְבֹאֲנֵנוּ ר"ל שְׂיִמּוֹת בְּחֻצֵי יָמָיו ז"ש עֵשֶׂר אֲזִי תִזְכֶּה לְהִיּוֹת וְלִיתֵן מֵעֵשֶׂר וְאִם לֹא תִתֵּן אֲזִי הֵינְצֵא הַשְּׂדֵה ר"ל שְׂיִלְךָ מִזֶּה הָעוֹלָם וְיָמוּת אוֹ שְׂיִזְדַּמֵּן לוֹ הַקֶּב"ה בְּגִי אָדָם מְהוֹנָנִים לִיתֵן צִדְקָה וְאִם לֹא הֵינְצֵא הַשְּׂדֵה בָּא עֵשׂוּ מִן הַשְּׂדֵה וְלוֹקַחַת הַמָּמוֹן כְּעוֹבְדֵי דְבַנְיָ אַחֲתִיָּה דְרִיב"ז (ב"ב ט) שְׁנֵה שְׁנֵה ר"ל בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה קוֹצְצִין לְאָדָם לְחֶסֶד כֶּף וְכֶף אֵט הוּא זוֹכָה נוֹתֵן (יִשְׁעְיָה נח) לְרַעֵב לְחֶמֶד וְאִם לֹא (שָׁם) עֲנִיִּים מְרוּדִים תְּבִיא בַּיִת לְכֹן א' כָּפַל ב' עֵישׁוּרִין שֶׁע"פ צָרִיף לִיתֵן מֵעֵשֶׂר א"כ מוֹטֵב שֶׁתִּתֵּן אֶת כָּל תְּבוּאוֹת זֵרְעָה (שָׁם ו) זָרַע קוֹדֵשׁ מִצְבֹּתָה וְאִם לֹא הֵינְצֵא הַשְּׂדֵה וְזֶה דְבַר קָצוּב מִשְׁנֵה לְשָׁנָה לְכֹן רֵאָה אֶת דְּרָכָה וְחֶסֶד וְאֶכְלֶתָּ לְפָנַי י"י אֲלֵקִיף יוֹתֵר טוֹב לָהּ שֶׁתִּהְיֶה אֲכִילָה לְפָנַי י"י ז"ש וְלֹא יָדַע כִּי חֶסֶד יְבֹאֲנֵנוּ שֶׁע"פ צָרִיף לְחֶסֶד מִזֶּה הַמַּעֲוֹת וְא"כ יוֹתֵר טוֹב לַעֲשׂוֹת בְּמָמוֹן חֶסֶד לְעֲנִיִּים: אוֹ ע"ד אֵין אָדָם נִפְטָר מֵעוֹ"הוּ וְנִחְצֵי תִאֲנָתוֹ בְּיָדוֹ יֵשׁ לוֹ מְנָה מְבַקֵּשׁ מְאֵתִים ז"ש גְּבַהֵל לֵהוֹן אִישׁ רַע עֵין וְלֹא יָדַע כִּי חֶסֶד יְבֹאֲנֵנוּ כִּי מִי שְׂיִישׁ לוֹ ק' מְבַקֵּשׁ ר' קָצֵתָם אוֹמְרִים עוֹ"הוּ וְעוֹ"הב (תְּהִלִּים יט) צִדְקוֹ יִחַדְדוּ הָאָדָם אֵינּוּ עוֹשֶׂה כָּלוּם עֵבֹר עוֹ"הב רַק עֵבֹר עוֹ"הוּ הוּא נִמְצָא שְׂאִין אָדָם נִפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם שְׂיִהְיֶה חֻצֵי עוֹלָם בְּיָדוֹ ז"ש עֵשֶׂר תְּעֵשֶׂר מִי שְׂיִישׁ לוֹ עֵשֶׂר מְבַקֵּשׁ עוֹד עֵשֶׂר כֹּן הֵם בְּתֵאוֹת גּוֹפְנִיּוֹת כֹּן יִהְיֶה כְּשִׁירְגִיל הָאָדָם עֲצָמוֹ לִיתֵן צִדְקָה כְּשִׁיתֵן פְּעַם אֶחָד יִבְקֵשׁ לִיתֵן עוֹד פְּעַם שְׁנִית וְהוּא ע"ד מ"ש נִתֵּן תִּתֵּן לוֹ וְאֵל יִרַע לְכַבֵּד בְּתֵתָהּ לוֹ כִּי בְּגִלְלֵי הַדְּבָר הִזָּה יִבְרָכָה י"י אֲלֵקִיף שְׂיִיתֵן זָהָב א' בְּשָׁלְשִׁים פְּעָמִים וְלֹא בְּפַעַם אֶחָד ז"ש נִתֵּן תִּתֵּן הַרְבֵּה פְּעָמִים וְהַטַּעַם שְׂיִהְיֶה הַטַּבֵּעַ שְׁלוֹ לִיתֵן צִדְקָה וּבְזֶה הַהֲרָגֵל נַעֲשֶׂה לוֹ שְׂנִיּוֹי טַבֵּעַ ז"ש וְאֵל יִרַע לְכַבֵּד בְּתֵתָהּ לוֹ ר"ל שֶׁהֵלֵב שְׁלוֹ יִהְיֶה מוֹכֵן לִיתֵן צִדְקָה וְכֵ"א (שָׁם קיב) פֹּזֵר נִתֵּן לְאֲבִיּוֹנִים ר"ל שְׂיִפְזֹר בְּפְעָמִים הַרְבֵּה הַנְּתִינָה שְׂיִיתֵן שְׂבִיָּה (שָׁם) צִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד שְׂיִהְיֶה מוֹכֵן לִיתֵן הַרְבֵּה (שׁוֹפְטִי ה) צִדְקַת פְּרוֹזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וּמִשְׁנֹלֵשׁ בְּכַתוּבִים גַּם שְׁנִיּוֹי בְּנִבְיָאִים (יִשְׁעְיָה נח) הֲלֹא פְרוֹס לְרַעֵב לְחֶמֶד ר"ל פְּרוֹסָה לְזֶה וּפְרוֹסָה לְזֶה וְהַטַּעַם שְׂיִהְיֶה לָהּ טַבֵּעַ (שָׁם) וּמִבְּשָׂרָה לֹא תִתְעַלֵּם ר"ל מְטַבֵּעַ שְׁלָהּ ז"ש עֵשֶׂר שְׂבִיָּה תִהְיֶה אֲצִלָּה טַבֵּעַ לְעֵשֶׂר אַח"כ אֶת כָּל תְּבוּאוֹת זֵרְעָה דִּיִּיקָא לֹא מִן הַגְּזֵל מִגִּיּוֹפָא בְּחִיזוֹן וּמִתְחַלֵּק לְבִישָׂא כו'.

אוֹ בָּא לִזְמֵר מִי שְׁנוֹתָן פְּרוֹטָה לְעֲנִי בְּעוֹ"הוּ הַקֶּב"ה זֹרְעָה בְּג"ע כַּמ"ש בְּסִפְרֵי חֲסִידִים שְׂנֵאָמֵר (שָׁם סא) כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמֻחָה וּכְגִנָּה זְרוּעִיָּה תִצְמִיחַ כֹּן י"י מְצַמֵּחַ צִדְקָה בְּאֶרֶץ ז"ש (תְּהִלִּים לז) שְׁכֹן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה ז"ש (יִלְקוּט ק"ג) ר' חֲגִי מְסַרֵס עֲשֶׂה טוֹב וּבִטַח בִּי"י ר"ל שֶׁהַקֶּב"ה ג"כ עוֹשֶׂה עִמָּה וְזוֹרַע צִדְקָה בְּאוֹתוֹ עוֹלָם שְׁכֹן בְּאֶרֶץ ר"ל כְּשִׁישְׁכּוֹן בְּאֶרֶץ בְּעוֹ"הב אֲזִי וְרַעַה: עֵשֶׂר תְּעֵשֶׂר.

תָּרִין עִישׁוּרִין אֶחָד לַכֹּהֵן וְאֶחָד לְלוֹי לְלוֹי שֶׁהוּא מִדִּ"ה נֹתֵנִין מֵעֶשֶׂר לַכֹּהֵן תֵּעָשֶׂר ר"ל אֶחָד מִמָּאָה שֶׁהוּא י' פְּעֻמִּים עֶשֶׂר ז"ש וְאֶכְלֶתָּ לִפְנֵי י"י אֱלֹקֶיךָ שֶׁהֵם ב' סֹטְרִין אֶחָד לְדִין וְאֶחָד לְצִדְקָה כִּי תָרִין תְּבוּאוֹת הֵם ז"ש אֵת כ"ל תְּבוּאָת כ"הֵן ל"וי שְׁצַרְיָה לִיתָן תָּרִין עִישׁוּרִין אֶחָד לַכֹּהֵן וְא' לְלוֹי אוֹ שֶׁהִתְפַּלֵּה ק' בְּרִכּוֹת שֶׁהוּא עֶשֶׂר פְּעֻמִּים עֶשֶׂר הַתּוֹרָה ק' שְׁעָרִים גַּם כֵּן י' פְּעֻמִּים עֶשֶׂר א"הר אִיפֹה שְׁלִימָה הִיָּה וְאֶח"פ הַעֲמִידוֹ עַל ק' אִמָּה שֶׁהוּא י' פְּעֻמִּים עֶשֶׂר ז"ש אֵת כָּל תְּבוּאֹת וְרַעַף אָדָם קִדְמָאָה שְׁמֻמָּנוּ בָּאוּ כָּל הַיְלֻדִים ז"ש כָּל תְּבוּאוֹת וְרַעַף.

שְׂכָר שֶׁל עו"הב ק' לִיטְרִין לְצַדִּיק עֵינֵן בִּפ' עֵקֶב יַעֲקֹב אָמַר (בְּרֵאשִׁית כח) וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֶשֶׂר אֲעֲשֶׂרְנֻךָ לָךְ שֶׁהוּא סוּד א"מת (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֲמַת לִיעֲקֹב זָרַע אֲמַת הוּא לִיקְחָה מֵעֶשֶׂר מֻמָּנוּ אִזִּי הוּא א"דֵם וְיַעֲקֹב בָּא לְתַקֵּן חֲטָא ג"ע לְכֹן הִיָּה בֶן פ"ד כְּשֶׁאָמַר (בְּרֵאשִׁית כט) הִבֵּה אֵת אֲשֶׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמֵי פ"ד ד' פ' אֵהִי"ה אֵהִי"ה פְּעֻמִּים אֵהִי"ה בְּגִי' אִמ"ת: פְּרִשֶׁת שׁוֹפְטִים כְּשֶׁמָּנָה מִסְפַּר הַזֵּהָב אֲשֶׁר הִיָּה בִימֵי שְׁלֹמֹה (מְלָכִים א י) שֶׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשֵׁשׁ כְּפָרוֹת לְרִמּוֹז עַל לָאו דְלֹא תִסּוּר שֶׁעֵבֵר שְׁלֹמֹה לֹא יָרְבָה כְּסָף וְזָהָב וְלֹא יִסּוּר וְהַתּוֹרָה הַעֲיָדָה שֶׁלֹּא הוֹעִילָה חֲכָמְתוֹ רַק תִּסּוּר"ר לְכַבּוֹ לְכֹן הִיָּה זֶה הַמְסָפֵר: תָּמִים תִּהְיֶה עִם י"י אֱלֹקֶיךָ תִּמִּי"ם בְּגִימָט' ד' יִסּוּדוֹת בְּד' עוֹלָמוֹת כָּל יִסּוּד יֵשׁ בּוֹ שֵׁם ב"ן כְּנֶגֶד ד' בָּנִים דְּבִרְהַ תּוֹרָה ד"פ ב"ן בְּגִימ' יצח"ק וְהוּא סוּד ד' צִיצִית שְׁמֻחֲנוּיֵב הָאָדָם בְּכָל עַת לְקַיֵּים מְצָנָה זו כִּי ט"ל פְּרִיכּוֹת ה' קְשָׁרִים ח' חוּטֵין הָרִי ב"ן בְּכָל כְּנָף שֵׁם קנ"א הָרִי ב"ן קנ"א בְּגִימָטְרִי' בֵּא"ר ד' בְּאֵרוֹת שְׁחָפֵר יִצְחָק כִּר"י (בְּרֵאשִׁית כו) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר"ר (בְּמִדְר"ר) שֶׁיֵּשֶׁב כָּל הַיּוֹם בְּתַפְּלִינֵי שֵׁשׁ בָּהֶם גֵּר"ר תִּיבִין שֶׁהֵם ת"ג וְעַלֵּיהֶם אָמַר (אִיכָה א) ג"ת דְּרָף עַל קְצוּצֵי תַפְּלִינֵין וְד' בְּאֵרוֹת הֵן לְקַבֵּל ד' צִיצִית הָרִי שְׁקִיִּים (בְּרֵאשִׁית יד) אִם מ"חֻט וְעַד שְׁרוּף נ"על שְׁאָמַר אֲבָרְהָם שְׁזָכוּ בְּנָיו לְצִיצִית וְתַפְּלִינֵין וְעַל זֶה אָמַר הַקַּב"ה (שָׁם יז) הַתְּהַלֵּף לִפְנֵי וְהִנֵּה תָמִים וְאֵלוֹ ד' פְּעֻמִּים ב"ן גֵּרְמִזִּין בְּמִזְמוֹר (תְּהִלִּים כה) א"לִיף י"י נ"פִּשִׁי א"שֵׁא א"לֵהִי מ"י ז"ה ה"אִישׁ נ'פִּשׁוֹ ב'טו"ב תִּלִּי"ן הָרִי ד' פְּעֻמִּים ב"ן (שְׁמוֹת טו) עִם זוֹ גְּאֻלַּת נ"הֵלֶת בְּ"עֲזָה א"ל נ"וה ק"דְשִׁיף שֶׁהוּא ב"ן קנ"א (בְּרֵאשִׁית כט) מִן הַבָּאָר הַהוּא יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים: תִּתֵּן לָךְ.

הָיוּ יִשְׂרָאֵל בֵּא"י ת"תֵּן שְׁנַיִם מִנֵּי ז מִרְגָּלָאן שֶׁל שֶׁבֶת דְּחוּשְׁבֵן דִּילְהוֹן תַּכְל"ת. גַּם ה' עֲנָנֵי כְּבוֹד שֶׁהָיוּ מְקִיפִין אוֹתָם ה' פְּעֻמִּים עֲנָן בְּגִימָטְרִיא הִכִּי הָיוּ וְאֵלוֹ ה' עֲנָנִים הוּא סוּד זְכוּר"ר וְשִׁמוֹר"ר זְכוּר"ר הוּא ע"ב קס"א שִׁמוֹר"ר וְהוּא ש' מִלּוּי אֱלֹהִים ר' רַבּוּעַ אֱלֹקִים מ"ו הוּא מִלּוּי ע"ב תִּשְׁע"ט בְּגִי' זְכוּר"ר וְשִׁמוֹר"ר (מְשָׁלִי יב) שִׁפ"ת אֲמַת תְּכּוֹן לְעַד: שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ.

עֲנָן נ' יְמֵי הַדִּין עַד גְּמַר הַחֲתִימָה ל' שֶׁל אֱלוֹל ר' שֶׁל תִּשְׁרִי עַד הוֹשַׁעְנָא רַבָּא הֵן הֵן סוּד נ' שְׁעָרִים הַעֲלִינִים ז"ש כ"ל שְׁעָרֶיךָ כִּי גַם שְׁעָרִים הַעֲלִינִים הֵם נ' שְׁעָרֵי בֵּינָה שֶׁהֵם מְקוֹם תְּשׁוּבָה כִּי תְשׁוּבָה בְּבִינָה וְלָכֵן שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲמָרִינֵן בִּפ' חֶלֶק (וּבְכ"ב עה) פ' הַסְפִּינָה א"ר יוֹחָנָן עֲתִיד הַקְּדוּשׁ ב"ה לְהִבְיָא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שְׁלֹשִׁים עַל שְׁלֹשִׁים וְחוֹקֵק בָּהֶם עֲשָׂרָה אֲמוֹת בְּרוּם עֲשָׁרִים אֲמוֹת לְגַלְגַּל עָלָיו אוֹתוֹ תִּלְמִיד וּפְעַם אֶחָד הַפְּלִיג סְפִינָתוֹ בֵּימֵי וְרָאָה מְלָאכִים שֶׁהָיוּ חוֹצְבִין אֲבָנִים טוֹבוֹת וְכו' וְרָזָא דְמִלָּה חֲצַר הַמְּשָׁכָן הִיָּה

נ' והמשכן הנה ל' ואח"כ ר' וזה סוד שאמר (שמות י) בנערינו ובזקננו נ"ל"ה: או תתן לה.

גם כן לא פחות עלמא מתלתין צדיקים (בראשית יח) ואברהם היו יהי"ה ובזוהר חדש א' צריה להיות עשרים צדיקים שאמר לו המלאך שאין שם עשרים באותו דור וכן דרכי התשובה ל' יום ואח"כ ר' יום וכל אחד נחלק ל' ז"ש בכל שעריה ר"ל שערים שלה גם כן בירושלים דלעילא הם גם כן בזה השיעור גובהן ל' אבל אינו חקוק בהם רק י' בגובה עשרים ז"ש בכל שעריה אשר י"י אלקיה נותן לה לשבטיה שרש כל אותן שערים אשר לע"ל הקב"ה נותן לה לשבטיה ונרמז במלת ל"ד שהם שיעור ל' וד' (חולין נז) ר"ש כן חלפתא שהיה עסקן בדברים וראה עניו הנמלה לתרץ קושניית התוס' על שהוא תלמיד שלא האמין לר"י בענין שערי ירושלים בפרק הספינה ובחלק ותירוצים שרצה לברר הלא שלמה ברוח הקודש אמרה ויש ליישב לפי שאמר הכתוב (משלי ו) לה אל נמלה הרי שצינה לילה אליה ולראות דרכיה ואז חזקם ובעיניו יראה שאין לה קצין שוטר ומן של לכן הלך הוא וראה שכן צוטה תורה לילה ולראות בדרכיה (חולין סג) ור' יוחנן כשראה נמלה אמר (תהלים לו) צדקתה כהררי אל.

שלה אמר (שם) משפטיה תהום רבה ללשון השני שפירש רש"י שמזונותם בלא טורח והוא ע"ד שאמר סוף (קידושין דף פא) מה אלו מתפרנסין שלא בצער וכו' אלא שהרעותי את מעשי ז"ש לה אל נמלה ע"ש בענין רשב"י (ילקוט קלד) שמצא בבור של נמלים ש' פורין והלא בשעה שיצא מן המערה (בשבת פ' במה מדליקין דף לד) כשראה בעולם שהיו חורשין בשדה העניש אותם מיד ואמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה ואיך עלה אל לבם לספר מעשה שמצאו בבור של נמלה ש' פורין אבל ענין נמלה הוא קליפת עשו שמנו חז"ל בפ' קמא דמגילה (דף ז) שיש ענינו ומנינו על ש' פרפים עליו נאמר (תהלים קיב) רשע יראה וכעס יחרק שיניו בגימטרי' עש"ו לכן (פסחים יח) ש' גמלים טועני אקלידי דאוצרות של קרח ג"כ ש' בגימטריא רו"ת אלקי"ם יצחק שניגית עשו ממנו ב"ן אברה"ם והוא סוד (בראשית ו) שלש מאות אמה אורך התובה שהיא בנויה על עולם בכללו על שם של אלקי"ם מילוי אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם בגימטרי' ש' ולכן חזרים של גיהנם על ש' פרסה.

במדרש פונן וחורק ש' שורקת של יצחק בספר תהלים ועל אותה נמלה רמז רשב"י שילה עצל וילמוד ממעשה נמלה שפנסה ש' פורין לענוש לעושי רשעה כרשעתו ולקבל זה (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליה זה ש' של תפילין.

בעסק ר"ש כן חלפתא בפ' אלו טריפות שהיה רוצה ליזע ולברר שאין השגחה פרטיות לכל נמלה בפני עצמה רק במלכה וכן הגוים שנמשלו לנמלה עליהם אומר (תהלים לג) משמים הביט י"י וגו' בדרך כלל על בני אדם אבל (שם) ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ הם ישראל במה שברא פל ארץ בשבילם עליהם השגחה פרטיות לה אל נמלה עצל נמשלו ישראל לנמלה (ישעיה מא) אל תיראי תולעת יעקב שאין בהם פח אלא בפיהם (זכריה יג) והיה בכל הארץ נאום ד' פי שנים בה יפרתו יגועו פי אברהם ויעקב שניהם יאמרו יפחו על קדושת שמה אבל (שם) והשלישי יות' בה זה יצחק (ישעיה סג) כי אתה אבינו וכן ג' בתי' של נמלה באמצעי משמרת שלה אבל לא בעליון

זה אברהם מפני הדלף וטורד לא בסבי טעמא ולא בהתהון זה יעקב מפני הטינא לא בדרךקי עצה או יאמר ע"ד מ"ש בפרק כל פתבי כל המענג השכה זוכה לנחלה בלא מצרים לא פאברהם ולא פינצחק ז"ש ונהיה בכל הארץ גאום י"י פי שנים הן אברהם ויצחק בה יפרתו נחל' שלקם שיש לה גבול ונכר' הנחלה אבל והשלישית זה יעקב יותר בה שלא יפרת רק אין לה גבול או ע"ד הזנהר פ' ניירא שאברהם ויצחק אין רוצין לקבל אולפן דנשמתא דצדיקיא עד שילך יעקב (תהלים כד) מבקשי פניו והשלישית יותר זה יעקב (משלי ו) לך אל נמלה עצל וגו' אשר אין לה לא קצין ולא שומר ולא מושל ג' לשונות נגד ג' בתים שיש לנמלה עשו נדמה לנמלה שיש לו ג' גולגירין סי מא"ח רחוק ואינו עושה כלום רק באמצעי שהוא אף שהוא העיקר על פן ד' פתרו באף והוצרף משה לבקש (תהלים ז) קומה י"י באפף אבל חיימה משה הרגו ז"ש פי שניםבה יפרתו יגעו והשלישית יותר בה: או פי שנים בה יפרתו אלו ג' החדשים של עשו תמוז ואב והשלישית יותר בה אלו נשאר לישראל וג' בתים יש לנמלה ג' חדשים אלו אבל אמצעי הוא העיקר פן מתוך ג' חדשים לקח האמצעי שהוא חודש אב (הושע ה) עתה יאכלם חודש את חלקיהם (איכה א) קרא עלי מועד לשפוך בחורי ורמז ג' בתים אלו פי שנים בה יפרתו שאינה משמרת לא בעליון מפני הדלף ולא בתחתון מפני הטינא רק והשלישית יותר בה היא האמצעי והוא רמז על התשובה שתהיה בבחירתו (תהלים קיב) אשרי איש שיתגבר על יצרו כשהוא איש לא בימי זקנותו מפני הדלף שנמס פוהו וליחתו ולא בימי ינקותו מפני הטינא חומר שלו רק האמצעי וכה"א קרא עלי מועד לעשות תשובה ולשפוך בחורי לשבר פח היצ"הר בימי בחירתו וכן במידות פי שנים בה יפרתו הן הן הקצוות קצה ראשון וקצה אחרון שלא לילה בקצוות רק קנין אמצעי הוא שלם והשלישית יותר בה כמ"ש (משלי יד וטז) יש דרך ישר לפני איש לילה באמצעי אבל (שם) ואחריתה דרכי מות ר"ל שני קצוות הם שניהם דרכי מות לכן פתח ביחיד דרך וסיים ברבים בשנים דרכי פי שניהם כאחד לא טובים רק פי שנים בה יפרתו.

גם רמז על ג' עולמות שהקליפה בהן בעולם העשירה פסולת מרובה על האוכל גם ביצירה מחצה על מחצה פרוב אבל בבריאה מיעוטה ז"ש פי שנים בה יפרתו על ב' עולמות אבל והשלישית יותר בה שאין פח הקליפה שם והנה מדור הקליפה פמין חתיכה מרובעת נגד עולם היצירה עיין בכנפי יונה זה ענין הנמלה שפל מה שיש לה מנחת באמצע פן ג"כ מרפכת אסימון ואשמדאי ונעמן פלם נגד עולם היצירה או על ג' פעמים שעלה משה להר שבפעם השלישי נתרצה הקב"ה וא"ל (במדבר יד) סלחתי פדבריה פן כב' גאולות ראשונות פי שנים בה יפרתו והשלישית יותר בה והטעם שנ' שמות הם מנהיגי ג' עולמות (תהלים נ) אל אלקים הוי"ה והנה בפעם ב' היו בכעס פי שם של אלקים היא דין ובר"ח אמר הקב"ה למשה (שמות כד) עלה אלי דוקא אל שם ההוי"ה לכן אמר (תהלים מז) עלה אלקים בתרועה שם של אלהים ובא שם של הוי"ה: במצוה לא תסיג גבול רעה אשר גבלו ראשונים.

יש בו סוד ידוע (ישעי' כו) כי ביה י"י צור עולמים י"ה היא בריאה סופת שלם של י"י ביצירה והוא סוד איל של אברהם אבינו שנברא בע"ש בין השמשות עיין בכנפי יונה (חלק ב' סי' קל"ה) והנה פוננת הפסוק ע"פ הסוד על הזנהרת תוספת שבת שאז אימא פורסת סופת שלום על זעיר גבול (משלי כז) רעה ורע אביה אל תעזוב לעשות חל"ל

במקום חיי"ם (שמות לא) מחלקיה מות יומת ז"ש לא תסיג גבול שיהא סוד י"ה י"י אשר גבלו ראשונים המה היושבים ראשונה במלכות פי אומא עילאה מקננא בבריאה תמן י"ה עמוקא דאמצעיתא מקננן ביצירה תמן י"י מטרונותא מקננא באופן שהוא עשניה ז"ש לא תסיג גבול רעיה אשר גבלו ראשונים בנחלתה הוא מלכות נקראת אדני שלשתן יחד י"ה הוי"ה אדני"ה הוא ק"ו המד"ה פמו שק"ו המד"ה בגימטריא ס"ג מ"ה ב"ן שקהם ג' עולמות בי"ע פן ג' שמות אלו מן ג' עולמות אלו עולים ק"ו גבול רע"ך בגימטריא אש"ל שהוא הגבול אשר גבלו ראשונים עולם הכס"א שפן פ"ף סמ"ך אל"ף עולה אש"ל בקרקע של א"י הפתוב מדבר מן העפר אשר בקרקע המשפן י"פ אהי"ה י"פ הוי"ה בגי קרק"ע היא סוד (בראשית א) יה"י א"ור ו"יהי או"ר תרין סטרין פהדא (ישעיה נד) גמין ושמאל תפרוצי: נאשר יבא וגו' ביער לתוב עצי'.

ר"ל להוכיח על עצים דקים בסתר ולא תשא עליו חטא רק ביער ונדחה ידו בגרזן בגורא דדינא הטעם שהוא מונע להוכיח רעהו מן העץ לפי שאומרים לו טול קורה לכן אמר ונשל ע"ץ בלשון יחיד מפת זה לא הוכיחו ונשל הפרזל מן העץ ומצא רעהו ומת בעונו אבל לא יעשה פן והוא ינום אל אחת הערים וחי ר"ל (קהלת ז) אחת לאחת למצא חשבון פי (משלי כד) ראמות לאויל חכמות: פרשת תצא ו"היה א"ם ב"ן ה"פות הרשע.

ר"ת ואב"ה ואף שהוא חסר י' שפן פירש הזוהר (איוב ט) חלפו עם אניות אבה בלא י' וכו גפי לכן (בראשית לא) ו"ידבק א"נתו ב"הר ה"גלעד (במדבר יא) ו"האספסוף א"שר בקרבו ה"תאוו פלם חסירים י' וכבר פתבו הקדמונים רמז מכאן המ"ן הכות הוא עת קץ לע"ל שיקבל סמאל זה המן על עצמו כל המכות כמ"ש (איכה א) הבאת יום קראת ויהיו כמוני הוא וכת זוגו תמנ"ע שפרמזה בסוף א"ם ב"ן הכו"ת הרש"ע היא תמנ"ע שנעשית פילגש לאליפז שיצא ממנו עמלק והמן גם ליל"ת חסר י' בגי' ע"ת רעה הגה פאן נרמז המ"ן עם עת רעה שלו (קהלת ח) עת אשר שלט האדם באדם לרע לו ובזמן ע"ח שהוא אלף ת"ע לע"ח ערב יהיה אור ר"ל פשיבא עת רצון אז יבינו מה שכתוב בהתחלת התורה י"הי א"ור ו"יהי א"ור פי שם נרמזה סוד גאולה אחרונה.

תמנע פפל גבורות בסוד (מלכים ב ה) הלא טוב אבנה ופ"ר פ"ר פי סבבני פרים רבים: ויתד תהנה לה על אוניה. בפ"ק דכתובות (דף ה) דרז"ל על האצבעות שעשוין פיתידות שלא לשמוע דבר נבלה נהנה בשבתה חוץ פאן נרמז סוד אריכות גלותינו עבור (משלי ט) ו"איך ב"רגלים ח"וטא סוד ניצוצות הנדחות וקבצינו י"חד מאר"בע פ"נפות הארץ שהוא סוד אותיות אמצעות חב"ו (איוב ד) ח"יל ב"לע וי"קיאנו שאנו מכוננין בכל פעם פשנכנס לבה"כ בפסוק ראשון (תהלים ה) ו"אני ב"רוב ח"סודך שזה גרם למשה ח"ן ב"עיני ו"אדעה גם משה אמר ליתרו (במדבר י) אתה ידעת ח"נותינו ב"מדברו"היית לנו לעינים ובחורבן אמר (איכה א) עיני עיני יורדה מים (תהלים קיט) פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו קאי על עינים שיהיו מתקנים לכן הוצרך א"הר לתקן ק"ל שנה (במדבר כא) נ"פשונו ק"צה ב"לחם ה"ק"ל ק"ל הם ב' עינין כל אחד בגי' ק"ל ר"ת נק"בה ואם קאי על תורה יתד שהפל תלוי בו שהפל תלוי בשמע כמ"ש (ישעיה נה) שמעו ותחי נפשיכם ועתה בשבתה חוץ ושבת על תשובה ובזה נכסית העונות שהם צואת בנות ציון ומתחלה צריף ללמוד בתורה ואח"כ תשובה ז"ש וקרבו מלפנו לעבודתה פי

זולת זה לא עם הארץ חסיד ואי בְּזוּהָר פֶּרַ' בְּרֵאשִׁית ע"פ (שם נא) וּבְצֵל יָדֵי פְסִיתֶיךָ
מֵאֵן דְּמַחְדָּשׁ חֲדוּשֵׁינִי דְאִוְרֵייתָא מְעֻטְרִין לִיהַ בִּי"ע עֵיטְרִין וּבּוֹנָה רְקִיעַ חֲדָשָׁה מִן רְזִין
וְאַרְצֵי חֲדָשָׁה מִן פְּשֻׁטֵי דְאִוְרֵייתָא וּמֵאֵן דְּלֹא יַדַּע אֲוֶרְחֵי דְאִוְרֵייתָא דְלִגּוּ מִנְּקַבָּא דְתַהוּמָא
רַבָּא דְכַר וְנִקְבָּא (שם ה) מְוֹשְׁכֵי הָעוֹן בְּחֻבְלֵי הַשָּׁנָא דָּא דְכּוֹרָא (סם) וְכַעֲבוֹת הָעֲגֻלָּה
חֲטָאָה דָּא נִקְבָּא הָעוֹן בְּגִי סְמָא"ל ז"ש וְלֹא יֵרָאֶה בָּהּ עֲרֻנֹת דְּבָר שְׁלֵא יִשְׁנָה מֵאֲוֶרְחֵי
דְאִוְרֵייתָא פִּי י"י אֱלֹקֵיהּ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֵיהּ וְשָׁב מֵאַחֲרֵיהּ לְכֹן סְמָה מִיַּד לֹא תִסְגִּיר
עָבַד אֶל אֲדוֹנָיו: לֹא תִבִּיא אֲתָנָן זוּנָה.

על נוקבא ומחיר פֶּלֶב על דְּכּוֹרָא בֵּית י"י אֱלֹקֵיהּ פִּי תוֹעֵבֹת י"י גַם שְׁנִינָה לְרַבּוֹת
שְׁנִינוּיָהֶם מֵאֵן דְּמִשְׁנֵי אֲוֶרְחֵי דְאִוְרֵייתָא. (איוב א) וַיְבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכְכֶם שֶׁהוּא גַם גִּימָא
וְשִׁנְתָם לְבַנְיָה שְׁיִהְיֶה ד"ת מְחַוְּדִים בְּפִיָּה אִם יִשְׁאַל לָהּ אָדָם אֵל תִּגְמַגֵּם וְתֹאמַר מִיַּד
וַיִּתֵּד תִּהְיֶה לָּהּ י"תד בְּגִימְטְרֵיָא א"ת וְה"ב תִּרִין מְצוֹרְעִין דְּאֲזִלִין בְּסוּף ז"ש וְלֹא יֵרָאֶה
בָּהּ עֲרֻנֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֵיהּ תוֹעֵבֹת י"י גַם שְׁנִינָה אֵלִין תִּרִין מֵאֲלֵלֵי אֲרַעָא י"י א"לִקְיָהּ
מִתְהַלֵּךְ בְּ"קֶרֶב ר"ת י"וֹן א"דוּם מ"דִּי ב"בֵּל שְׁהֵם ד' מְלַכְיוֹת: פְּרִשְׁתָּ תְּבֵא הַשְׁקִיפָה
מִמְּעוֹן קְדוּשָׁיהּ.

מטטרו"ן עב"ד נאמ"ן הַשְׁקִיפָה לְרַעַה הַטַּעַם לְפִי שְׁבַפְרָדִס שְׁעַר הָאוֹתִיּוֹת נַחֲלֵק א"ב על
ד' חֲלָקִים עַד ו' רַחֲמִים גְּמוּרִים וְאוֹתִיּוֹת הַשְׁקִיפָה הֵן מַחֲלֵק אַחֲרוֹן שְׁהֵם דִּין גְּמוּר לְכֹן
(תהלים פה) צָדֵק מְשָׁמִים נִשְׁקָף וּלְפִי שְׁהֵדִין הוּא מִן שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא בְּמִלּוּי ש'
וּבְרִיבּוּעַ עוֹלָה ר' הָרִי ת"ק לְכֹן הַשְׁקִיפָה בְּגִימְטְרֵיָא ת"ק וְהוּא מְהַלֵּךְ מִן הָאֲרֶז לְרַקִּיעַ
מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה מִמִּדַּת פְּוֶרְעֻנִיּוֹת ת"ק פְּעֻמִּים וְכֹן חֵיו אַבּוֹת הָעוֹלָם ת"ק שְׁנִים הַקַּב"ה
בְּרַכֵּן מֵא' עַד ת' וְקַלְלֵן בַּח' מו' עַד מ': הָעוֹנֵן בְּדֶרֶךְ הַדְּרָשׁ לְפִי שֶׁהַקַּב"ה חֲלֵק בֵּין עוֹנְשִׁים
לְקַבְּלַת שְׂכָר מִתָּן שְׂכָר בַּב"ת וְעוֹנֵשׁ בְּבַעַל תְּכִלִּית וְאָדָם חוֹשֵׁב כְּמוֹ הַשְּׂכָר כֹּן לְהִיפֹף
הָעוֹנֵשׁ גְּדוֹל לֹא כַּחֲטָאִינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְהַקַּב"ה אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מ) כִּי לְקַחְהָ מִיַּד י"י כְּפִלְיִים
בְּכָל חֲטָאֲתֵיהּ וְהִנֵּה מִשֶּׁה שְׁבַרְכֶם בַּח' וְקַלְלֶם בַּכ"ב וְהַקַּב"ה עֲשֶׂה לְהִיפֹף בְּרַכֵּם בַּכ"ב
וְקַלְלֶם בַּח' (על זה הַדְּרָשׁ לֹא בָּא מִשֶּׁה לְהַסְגִּיר עָבַד אֶל אֲדוֹנָיו וְלְהַלְשִׁין עֲלֵיהֶם לְהוֹסִיף
עֲלֵיהֶם הַקַּלְלוֹת) וְכֹן תִּשְׁרִי חוֹדֵשׁ זֶה מִן סוּף אוֹתִיּוֹת שְׁהֵם דִּין גְּמוּר דְּוֹד אָמַר (תהלים
לא) הוֹצִיאָנוּ מִרְשַׁת זוֹ טַמְנוּ לִי אֲבָל נִיסָן הוּא חוֹדֵשׁ אֲבִיב מִן הַתְּחִלַּת א"ב שְׁהֵם רַחֲמִים
גְּמוּרִים (בְּרֵאשִׁי מִן אֲבִיב תִּמְן תִּשְׁרִי): בְּרוּךְ בְּכָל לַי וּבְכָרְט אָרוּר בְּכָל לַי אָרוּר בְּכָרְט
לְלִמּוּד לְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת הָרִי אֲרַבַּע וּד' פְּעֻמִּים אֲרַבַּע ט"ז וְכֹן בְּסִינֵי וְכֹן בְּעַרְבוֹת
מוֹאֵב שְׁנֵאֲמַר אֱלֹה דְבָרֵי הַבְּרִית נִמְצָא מ"ח פְּרִיתוֹת עַל כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ ר"ש מוֹצִיא הַר
עֵיבָל וּמְכַנֵּס אֱהֵל מוֹעֵד שְׁבַמְדְּבָר כְּתוּבוֹ הַתּוֹסֵ' בְּיִרוּשְׁלַיִם מְסִיִּים וְכֹן הִיָּה ר"ש אוֹמֵר אֵין
לָהּ כָּל דְּבָר וְדְבָר שְׁלֵא כָּרַת עָלָיו ת'ק'ע'ו פְּרִיתוֹת י"ב בְּכָרוּף בְּכָל לַי וְכֹן בְּכָרְט וְכֹן בְּאָרוּר
י"ב בְּכָל לַי י"ב בְּכָרְט הָרִי מ"ח לְלַמֵּד לְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת הָרִי קצ"ב פְּרִיתוֹת וְכֹן בְּהַר
סִינֵי וְכֹן בְּעַרְבוֹת מוֹאֵב הָרִי תַקַּע"ו פְּרִיתוֹת וְנִרְמָז (תהלים פא) תַקַּע"ו בְּחוֹדֵשׁ שׁוֹפָר
חֲדָשׁוּ מְעַשְׂיֶכֶם שְׁפָרוּ מְעַשְׂיֶכֶם לְקִיָּים תַקַּע"ו פְּרִיתוֹת שְׁנַכְרְתוּ עֲלֵיהֶם ח' פְּעֻמִּים ע"ב
ב"פ רפ"ח נִיצוּצִין עוֹשֵׁר שְׁמוֹר לְבַעְלָיו שְׁצָרֵיהּ הָאָדָם לְזַפּוֹר תְּמִיד עַל תַקַּע"ו פְּרִיתוֹת
שְׁכַרְתָּ הַקַּב"ה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּדִי רִשְׁעוֹ וְהוּא בְּגִימ' מְלִקוֹת
ז"ס (יְחִזְקֵאל מַה) וְשִׁשִּׁיתֶם אֶת הָאִיפָה ר"ל ו' פְּעֻמִּים אִיפ"ה הוּא ג' פְּעֻמִּים קצ"ב שְׁקַבְּלוּ
יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד עַל עֲצָמוֹ קצ"ב בְּהַר סִינֵי קצ"ב בְּאֹהֶל מוֹעֵד קצ"ב בְּעַרְבוֹת מוֹאֵב וְהוּא

סוד בצ"ק שְׁבִסְדְּקֵי עֲרֵבָה שְׁקִבְלוּ בְּעֲרֵבוֹת מוֹאֵב וְנַעֲשׂוּ עֲרָבִים לְהַדְדִי לְכֹן כְּשִׁמְלִקִין מִלְקוֹ"ת צָרִיף ג' בְּנֵי אָדָם וְהוּא ג' קִצְבִים שְׂרָאָה מְשֵׁה בְּרִקִיעַ הָא' קִצְבַּ שְׁחַתְתָּ בְּשָׂרוֹ שְׁל ר' עֲקִיבָא בְּמִסְרָ"ק נוֹטְרִיקוֹן "מ' "סָאָה "ר"מ "קִבִּין (דְּבָרִים כֹּט) מָה חָרִי הָא' הַגְּדוֹל הַזֶּה ר"ל אֶל"ף פ"א בְּמִלּוֹאוֹ בְּגִי' קִצְ"ב וְלְכֹן מִלְקִין מִלְקוֹת מְשֻׁלְשִׁים הָא' לְפָנָיו שְׁהִיָּה לוֹ לְאָדָם לְזַפְּרָה בְּרִית הַר סִינַי שֶׁהוּא לְפָנָיו תְּמִיד וּב' לְאַחֲרָיו אֲוֶהֱל מוֹעֵד וְעֲרֵבוֹת מוֹאֵב נִגְדָה ג' קוֹשְׁרֵי כְּתָרִים לְעִילָא א' לְפָנָיו בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה וְשִׁתִּים לְאַחֲרָיו יִצְרִיָּה עֲשִׂיָּה (שִׁיר א) בְּנֵי אֲמֵי נָחְרוּ בֵי אֲמֵי נוֹטְרִיקוֹן א"חֲאֵב מ"נְשֵׁה י"רִבְעָם אֱלוֹ ג' מְלָכִים שֶׁהֲרִשִׁיעוּ בְּיוֹתֵר וְהִסִּיתוּ לְעַע"ז כִּמ"ש (בְּסִנְהֶדְרִין קִג) פֶּרֶק חֲלָק שְׂאִין לְהֵם חֲלָק לְעו"הב: אֲבָנִים שְׁלִימוֹת.

אָבֹן עֲזָרָא נָתַן טַעַם גָּנָאֵי לְמִזְבֵּחַ שְׁיִהִיָּה מִקְצָתוֹן קוֹדֵשׁ וּקְצָתוֹן חוֹל ז"ש (מְשָׁלִי יֵא) מֵאֲזַנֵי מְרָמָה תוֹעֵבֶת י"י מִי שְׁשׁוֹקֵל תוֹרָה וְרָאִיָּה שְׂאִין לְשִׁקוֹל כְּוֹלָם שְׁוֹנִים (שָׁם) וְאָבֹן שְׁלִימָה רְצוֹנֹו מִי שְׂרוֹאָה דִין שְׁל מִזְבֵּחַ שְׂצוּהָ הַקֵּב"ה שְׁיִהִיָּה דוֹנָקָא שְׁלִימָה.

בְּאוֹתוֹ יוֹם נָסְעוּ יִשְׂרָאֵל ס' מִיִּל שְׁקִבְלוּ הַתוֹרָה שֶׁהוּא ס' רַבּוֹא אוֹתִיּוֹת בְּכָל מִיִּל אֶלְפִים אֲמָה הָרִי שְׁהִלְכוּ ק"ך אֶלְף אֲמָה בְּאֲמָה בַּת שְׁשֵׁה טְפָחִים הָרִי תש"ך אֶל"ף טְפָחִים י' פ' הַס"ד שְׂאִין לוֹ לְהַקֵּב"ה בְּעוֹלָמוֹ רַק אַרְבַּע אֲמוֹת שְׁל הֶלְכָה הִיא ג"כ סוֹד תש"ך וְהֵם תש"ך צִירוֹפִין צ"בֵּאוֹת אֲמָה בְּאֲמָה בַּת ה' טְפָחִים הֵם סוֹד ב' כְּרוֹבִין מְטָרְוֹן וְסִנְדִּלְפוֹן (שִׁיר ב) וְקוֹל ה"תוֹר נ"שִׁמְעָ בְּ"אַרְצֵנוּ ת"ר אוֹתִיּוֹת אֶלְקִים צָבָא א"וֹת בְּכָל אוֹת וְאוֹת יֵשׁ בּוֹ צָבָא בְּפָנָיו עֲצָמוֹ וּבְאוֹת סְמָךְ נִרְמָזוּ ג' עוֹלָמוֹת בִּי"ע ג' קוֹשְׁרֵי כְּתָרִים מְלֻמְטָה לְמַעְלָה סִנְדִּלְפוֹן מ"טָרְוֹן כ"תִּרְיָאֵל ג' תִּיקוֹנֵי חֲטָא עוֹן וְפִשַׁע נֶפֶשׁ הַחַוְטָאֵת הָרִי שְׁחַטָּא חוֹטָא בְּנֶפֶשׁ וְעוֹן בְּרוּחַ כִּמ"ש (תְּהִלִּים לֵב) לֹא יִחְשׁוֹב י"י לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה נְשִׁמָּה בִּי"ה פָּגַם פִּשַׁע נָתַן ג' לְשׁוֹנוֹת כ"פָּרָה מ"חִילָה ס"לִיחָה נוֹטְרִיקוֹן סְמָךְ מְלֻמְטָה לְמַעְלָה כִּי בִג' אֱלוֹ מְכַנְיַעִין ס"טן אוֹת סְמָךְ שְׁל (קִהֶלֶת יב) סוֹף דְּבַר הַפֶּל נְשַׁמְעָ ס' גְּדוּלָה לְבַטֵּל ס"מֵאֵל כ"ח מְאָדִים עֲשׂוּ לְקַח מִכ"ס מְמַצְרִים.

מְשֵׁה שְׁתֵּי ק"ך שְׁנָה סִי' (דְּבָרִים לֵב) הֵלֵא הוּא כִּמ"ס ד' בְּמַצְרִים ס' בְּכוֹשׁ וּבְמִדְּוֹן מ' בְּמִדְּבַר סִי' ג' עוֹלָמוֹת כְּנ"ל סוֹדָם א"הָרֹן אֶל"ף רִנ"ו קְרִבְנוֹת שְׁל כָּל הַשְּׁנָה כִּמ"ש בְּסִדְרָ עֲבוּדָה סִימְנָם א"הָרֹן: בְּמִס' סוֹטָה נְמַצָּאת אוֹמֵר שְׁשִׁלְשָׁה מִינֵי אֲבָנִים הִקִּימוּ שְׁנַיִם עֲשׂוֹר בִּירְדוֹן וּכְנָגְדוֹן בְּגִלְגָּל וּכְנָגְדוֹן בְּהַר עֵיבָל וְק' הִקְמַת אֲבָנִים אֱלוֹ ג' פְּעָמִים ל"ל הֵלֵא בְּהַקְמַת אוֹתָן אֲבָנִים בְּגִלְגָּל הָיָה דִי לְתִשׁוּבַת יְהוֹשֻׁעַ שְׂאֵמֵר לְכַנְיַי יִשְׂרָאֵל (יְהוֹשֻׁעַ ד) כִּי יִשְׂאֲלוּן בְּנִיכֶם מִחַר אֵת אֲבוֹתֵם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה וְהוֹדַעְתֶּם אֵת בְּנִיכֶם לֵאמֹר בִּיפְשָׁה עֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל אֵת הַיְרֵדוֹן הַזֶּה וְלָמָּה הִקִּימוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת אֱלוֹ בְּדֶרֶךְ הַדְּרָשׁ עֲנִין שְׁלִשָׁה מִינֵי אֲבָנִים אֱלוֹ רְצָה הַקֵּב"ה לְזַכּוֹת אֵת הָעוֹלָם לִידַע קִישׁוֹר ג' עוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁהִרָאָה לִיעֲקֹב (בְּרֵאשִׁית כח) סוֹלָם מוֹצֵב אֲרֻצָּה עוֹלָם הַשְּׁפָל (שָׁם) וְרֵאשׁוֹ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה עוֹלָם הַגִּלְגָּלִים (שָׁם) וּמִלְאָכֵי אֶלְקִים עוֹלָם הַמְּלָאָכִים וְנִרְמָזִין בְּפִסּוֹק רֵאשׁוֹן שְׁל הַהוֹרָה בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֶלְקִים עוֹלָם הַמְּלָאָכִים שְׁנִקְרָאוּ אֶלְקִים וְאֵח"פ אֵת הַשְּׁמִים עוֹלָם הַגִּלְגָּלִים וְאֵת הָאֲרִץ עוֹלָם הַשְּׁפָל וּמֵאֲחַר שְׁפָל אֶחָד מִג' עוֹלָמוֹת אֱלוֹ נִחְלַק לִי"ב כְּמוֹ שְׁהִרָאָה הַקֵּב"ה לִיעֲקֹב (שָׁם) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם שְׁהִיו י"ב אֲבָנִים וְאֵח"כ אֵמֵר (שָׁם) אִין זֶה כִּי אִם בִּיָּה אֶלְקִים שְׁנַעֲשׂוּ י"ב אֲבָנִים אֱלוֹ אָבֹן אַחַת וְהוּא סוֹד [ז"ה]

כמבואר בזוהר פְּרַשְׁת חַיִּי שְׁרָה תַּנּוּן הָתָם בַּד' פְּעָמִים בַּשָּׁנָה בְּכָל יוֹם עֵדוּ מְנוּטָף עַל הַגֶּן וְנִהְרָ גְדוֹל מִתְחַלֵּק לַד' רְאִשִׁים וּמ"ח טִיפִין מְנוּטָף בְּכָל יוֹם הֵן אוֹתִיּוֹת שֶׁל מ"ח בִּי"ב צִירוּפֵי הַהוּי"ה וְנִמְצָא בַד' עוֹלָמוֹת בְּכָל עוֹלָם מ"ח אוֹתִיּוֹת הָרִי (יְשַׁעְיָה כַח) צ"ו לַצ"ו ר"ל ב"פ א"ל אַדְנִי: פְּשָׁלְמִדְתִּי בְּמִסְכַּת סוּטָה הַקּוֹשָׁה לִי עַל רַש"י בְּזָה הֶעֱנִן ג' מִיָּנִי אֲבָנִים שֶׁהָרִי בְּגִמְרָא אָמְרוּ שְׁמִשָּׁה הַקִּים אֲבָנִים בְּחַיָּו וְלָמְדוּ שֶׁם ג"ש וְהֵם אֵינָם שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ אַח"כ מְצָאֵתִי שֶׁא"ז הַנִּיחַ הַדְּבָר בַּצ"ע וַיֵּשׁ לְתַרְזַן בְּעֵנָן מִחֲלוֹקֶת תַּנָּא דִּינָן בַּג' מִיָּנִי אֲבָנִים אֵלּוּ וִירוּשָׁלַיִם ד' מִיָּנִי אֲבָנִים.

(יומא פז) ד' חלוקי כפפה ששאל ר' מהיא בן חרש לראב"ע והשיב שאינם רק שלשה ותשובה עם כל אחת ואחת ג' פעמים ניתנה תורה בהר סיני אז זכו ישראל על כנפי נשרים לעולם הבריאה למעלה מן תרין פרוכים מ' וס' שבלוחות מטטרו"ן וסנדלפון"ן בגימטריא נשרי"ם אח"כ באנהל מועד תמן איתוקם משפנא מן העולם היצירה אח"כ בערבות מואב מן העולם העשנייה שמטרונותא מקננא באופן כי אז פני לבנה שהוא יהושע הגיע זמן של עבור הארץ לאכול (יהושע ה) וישפנות המן כי (דברים יא) הלא הטה בעבר הירדן אחרי דרף מבוא השמש שפבר שקעה פני החמה שהיא משה בשי"ד פתיב בש' לדרוש על ד' אותיות השם (תהלים סח) שבית שב"י ר"ל י"ב צירופי השם בגימטריא שי"ב הפוך בשי"ד הם שי"ב ד' אותיות השם או לפי שנס גדול נעשה בהם שעל מ' סאה היו כתובין ע"פ כל התורה פלו שגברא העולם בשם של שדי שאמר לעולמו די כן בזה הנה מיעוט מחזיק מרובה ואמר להם ד"י: פְּרַשְׁת נְצַבִּים אַתֶּם נְצַבִּים הַיּוֹם כֹּלְכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם.

בשמעתתא דיומא כיצד מלקין אותו כופה שתי ידיו על העמוד הילף והילף וסזן הסנסת אוחו בבגדיו אם נפרמו נפרמו עד שהוא מגלה את לבו והאבן נתונה מאחרי סזן הסנסת עומד עליו ורצועה בידו כפל אחד לשניים ושניים לארבעה וב' רצועות עולות ויורדות כן ידה טפח ורחבה טפח וראשה מגעת ומפה אותו שלישי אחד מלפניו ושתי ידות לאחוריו המפה מפה בידו אחת בכל פוחו והקורא קורא אם לא תשמע והפלה י"י את מפותף וחוזר לתחלת המקרא ושמתם את דברי הברית הזאת וחזתם והוא רחום וחוזר לראש צריף ליתן טעם מה ענין שלשה דינינים אלו דת"ר גדול בדינינין קורא השני מונה השלישי מפה ולמה מפין משולשות לפניו שלישי ולאחוריו שתי ידות בגמרא למד מדקאמר לפניו פדי רשעתו שהוא חלק א' לפניו ולאחוריו ב' רשעיות צריף ליתן טעם למה לפניו א' ולאחוריו ב' בדרף הדרש על פי דברי עקביא (אבות פ"ג מ"א) הסתפל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה ואותן ג' דברים הא' שצריף להסתפל מה שלפניו מאין באת ושתיים לאחוריו דהיינו שיתבונן לאן הולך ולפני מי נותן דין וחשבון ועז"א (איוב יד) אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רוגז אדם נקרא כן על שם א"פר ד"ם מ"רה וטעם הדבר שצריף להזכר שהוא אפר והולך למקום עפר ומאין באת דם ולפני מי הוא עתיד ליתן דין ז"ס מרה תהיה באחרונה וכן ב"ש"ר ב"נשה ס"רוחה ר"ימה לפני מי נותן דין לע"ל בנשה למען תהיה יראתו מן הבושה בושו כל עובדיה וכו' מאין תבא מטיפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר ורימה או ב"נשה ש"אנל ר"ימה לפני זה בנשה הוא מאין תבא מבית הבנושת שאול הוא מקום זין וחשבון.

והנה נקרא א'ד'ם ע"ש ג' שאלות אלו א"פר ד"ם מ"רה ז"ש מאין באת ילוד אשה שפיר
מלא צואה חמת מלא דם לאן הולך קצר ימים ולפני מי ליטן דין ז"ש ושבע רגזו ועז"א
(משלי כב) הלא כתבתי לה שלישים על שלישים אלו שצריה האדם להסתפל לכן בפר'
מלקות אמר והיה אם בן הכות הרשע נקוד בין בחירק תחת ב' (שם כג) בין תבין את
אשר לפניך (שם) פי תשב ללחום את מושל היצר הרע שהוא רוח המושל שעולה על
האדם בין תבין ג' דברים הא' את אשר לפניך מה לפני בואו לזה העולם גם לאחרי
(שם) ושמת שפין בלועיה אם בעל נפש אתה שהוא דין וחסבון (שם) אל תתאו
למטעמותיו כי הוא ועז"א (דברים יט) תכין לה הדרך ושלשת את גבול ארצה (משלי
כג) לחם כזבים אל תיגע להעשיר מבינתה חדל פי מחר בא ואיננו ז"ש (שם) התעיר
עיניך בו ואיננו אבל בדרך הסוד פוננת זו המשנה שלקחו רצועה של עגל כפול וכל אחד
כפול לארבע ולמה לקחו ג"כ של חמור בגמרא דרש גלילאה עליה דרב חסדא (ישעיה
א) ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו יבא מי שמפיר אבוס בעליו ויפרע וכו' ולמה כפו
ידיו על תרין סטרין הילך והילך ולמה חזן הפנסת מפה אותו קוראו חזן רש"י פי' שלא
שמע שום משמעות הענין הלא כתבתי לה שלישים ר"ל שלשה ספרים נפתחין בר"ה א'
של צדיקים גמורים מאן אינון שלשה ספרים הן שלש מדות של אבות (תהלים נ) אל
אלקים י"י דבר שהקב"ה מנהיג בהם העולם ולפי שהקב"ה מנהיג עולמו בשתי מדות
הן הן ידיו של הקב"ה (שם לג) ב'ד'ב'ר' י"י שמים נעשו ב"מדת ד"ין ב"מדת ר"חמים
והחוטא פוגם בד' אותיות השם שנתחלק על תרין י"ה בשמים ו"ה בארץ (שם צו) י"שמחו
ה"שמים ו"תגל ה"ארץ לכן לוקחין רצועה אחת כפול לשנים לרמזן כי תרין אתנון י"ה
הם רתיקא חדא ותרין אתנון ו"ה הם רתיקא שנייה שפגם החוטא בד' עולמות אלו והכניס
הקליפה במקו' הקדושה לכן צוה הקב"ה שלא לחרוש בשור ובחמור יחדיו לכן באים
סטרין אלו רצועה של שור וחמור ולוקין אותו בו שהוא סהדי שקרא אאגרייהו זילי
ויבא חמור ויפרע מזה האיש לכן כופין אותו על העמוד בשתי ידיו להפרע מן הרשע
הזה אשר פגם בשתי ידות של הקב"ה שפרא בהן העולם דהיינו עצרה, מאמרות ועשרת
הדברות ה' מול ה' הן הן (ד"ה ב יח) צבא השמים אשר עומדים עליו מימין ושמאל חזן
הפנסת ברזא דתקמתא (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו כמ"ש בזוהר פ'
יילך ופ' נצבים.

והנה שמים הוא סוד תפארת שהוא פלול משתי ידים העליונים (בראשית כה) איש תם
ינשב אנהלים באנהל אברהם באנהל יצחק לכן כופין אותו על עמוד שהוא עמוד שפל
שבעה עמודי עולם עומדין עליו (איוב כו) עמודי שמים רופפו ויתמהו מגערתו (תהלים
עו) מגערתה אלמי יעקב גרדם ורכב וסוס לכן כופין שתי ידיו על העמוד שהוא סוד
גדולה גבורה תפארת שמתפשט הנה והנה.

וחז"ן הפנסת אד"ני תמן דינא דמלכותא אוחזו בבגדיו כי מן המצות עושה אדם בגד ועתה
(ישעיה כד) בגד בוגדים בגדו עד שיגלה את לבו כי (קהלת ז) והי יתן אל לבו לבא
דכולא תמן (תהלים עג) צור לבבי וחקקי אלקים לעולם והאבן נתונה מאחרי להסיר
לב האבן ממנו הוא אבן נגף אשר הלה אדם אחר יצרו הרע שלכן הוצרכו להיות ג' בני
אדם לקבל ב"ד דלעילא גם א' מהדיינים קורא השני מונה השלישי אומר הפהו: גם מזה
הטעם מכות משולשות שיראה שלשה ספרים נפתחין לפניו וב' רצועות עולות ויורדות

בו הן מלאכי אלקים מתרין סטרין רצועין בישין לאלקאה עולים ויורדים בסולם זה
שהוא עמוד שפפו בו את האדם וכדי לזפור (בראשית כח) והנה י"י נצב עליו שהוא
פגום בו לכן ב' רצועות כל א' פפול לשנים (ישעיה מ) פי לקחה מיד י"י כפלים שהוא
כפל כפל פי שנים הם כפל ושנים שהם ארבעה הם (שם) כפלים בכל חטאותיה שכן
גולגורין בישין דמתגרין במלחמה הם ג"כ ד' המרומזין במזמור (תהלים עח) והוא רחום
עון משחית אף חמה ז"ש (דברים כח) אם לא תשמור לעשות וגו' והפלא י"י שם של
י"י והיו המכות משולשין פי ג' אותיות השם הם העיקרים יו"ד ה"א נא"ו הם בגימטרי'
ל"ט והיו משולשות עם שלשה בני אדם לרמז על ג' אותיות השם ז"ש (שם כה) והפלו
לפניו כדי רשעתו ר"ל בדבר שפגם שהוא בשם של מ"ה במספר אותו השם מפין אותו
וק' מאי ענין זה של ושמם את דברי הברית שהוא סוף התוכחה לכאן וחזור לתחלת
המקרא ויש לתרץ פי בפסוק שאחר זה מתחיל משה אהם נצבים פולכם לפני י"י אלקיכם
וסידרו ה' דרגין ראשיכ' שבטיכם זקניכם ושונטריכם כל איש ישראל הא ה' דרגין דימינא
טפכם נשיכם וגו' הא ה' דשמאלא פלהו דרגין אתיין פגוונא דלעילא כמ"ש בזוהר פרשת
יתרו לעברך בברית י"י ובאלתו הרי שפכת משה ברית עם ישראל ה' פעמים לכן מי
שנתחייב מלקות פופין אותו על העמוד שתי ידיו הילך והילך נגד ה' דרגין דימינא וה'
דרגין דשמאלא שפגם בהם האדם ומאחר שזה הוא התחלת הברית פענן סידר שסידר
משה המרכבות למטה מול מרכבות דלעילא לכי חוזר לתחלת המקרא שזה הפסוק הוא
תחלת המקרא והתחלת הברית גם שלש של שלש אלו רומזין על שפגם בג' נפש רוח
נשמה שהן הן ג' עולמות בי"ע נרמזין בראשי תיבות והיה אם בין הכות ה"רשע ו"הפילו
ה"שופט ר"ת ג' אותיות השם (בראשית כז) הו"ה גביר לאחיה אף שפפתח ו"היה אם בין
על ד' אותיות השם מ"מ אצילות היא נעלם מן י' של שם לכן פופין ב' ידיו על העמוד
שגם בי' של שם פגם (דברים פה) ו"הפילו ה"שופט ו"הפלו שענין ההפאה להמתיק ג'
בתי דינין אלו ולכן שלישי מלפניו הוא הנפש אשר עומדת וחופפת עליו בקבר ולאחריו
כדי ב' רשעיות נגד רוח ונשמה שהרוח הולך ולא ישוב והנשמה הולכת לעילא (ת"ק'עו'
בריתות על כל מצנה הוא סוד יחוד קב"ה ושכינתיה מנין יסו"ד מלכו"ת (משלי ג) בכל
דרכיה ד"ע ה"ו): אעתיק דברי האר"י ז"ל בענין מלקות משארז"ל (פתובות לג) חייבי
בריתות שלקו נפטרין פי מלקות עולה תקע"ו כנגד כל הדינים בין נחים וקשים ושרשם
מאלקים ואדני מילוי אלקים עולה ש' ורביעו עולה ר' הרי ת"ק מן מלקות ואח"כ ס"ה
מן אדני עם ט' אותיות משני שמות אלו והכולל שלהם הרי מלקו"ת לכן המלקות מתקן
כל הדינים נחים וקשים ולכן הקושר בעמוד הידים יכווין לארפיא ולזה כוונן המפה
ברצועות שור וחמור שהם קליפות חמורות וצריף ב"ד של שלשה נגד כ"ב שהם
חשובות פאחת פי שורש הקליפות הם מלמעלה למטה וצריף ב"ד של ג' לתקן הדינים
ע"י קו המדה ממקור העליון והאומר הפסוקים הוא הגדול יאמר אותם עם הטעמים
שהוא כנגד פתר והאומר הפלו ישב בצד שמאל נגד בינה דינים מתערין מינה והאומר
והוא רחום ישב בצד ימין נגד חכמה פרחם אב על בנים וצריף המקושר כשקושרין אותו
לומר (ירמיה י) יסרני י"י אף במשפט אל באפף פן תמעטני.

לפי דרכי והפילו השופט והפלו לפניו כדי רשע"ו ר"ל מספר ר"שעו שהוא מלקו"ת:
לפי שפבר אהם נצבים היום פולכם לפני י"י לעברך בברית וכבר פתבו התו' בשם

ירושלמי בסוטה פ' אלו נאמרין שאין לה אדם מישראל שלא פרת הקע"ו בריתות על כל מצוה ומצוה י"ב ברוך בכלל וברוך בפרט וי"ב ארוך בכלל ובפרט הרי מ"ח ללמוד ללמד לשמור לעשות הרי ד"פ מ"ח הרי סוד אתם נצבי"ם היום כלכם לפני י"י אלקיכם פמנין נצבי"ם יש לכל איש ישראל בריתות על כל מצוה ומצוה לכן פתח ברבים וסיים ביחיד פי על כל אחד מישראל עברו עליו קצ"ב בריתות על כל מצוה ומצוה ולפי דברי רבי שאמר (סוטה לז) לדברי ר' שמעון בן יהודה איש פפר עכו שאין לה אדם מישראל שלא נכרתו עליו מ"ח בריתות של שש מאות אלהי וזה' אלקים ותק"ן ז"ש אתם נצבים היום כולכם איש בעד איש כל איש ישראל ר"ל אחד מישראל הוא ערב ההרבה בעד כל ס' רבוא שלקהם וכמו שבבבאן היו קצ"ב בריתות כן ג"כ בהר סיני קצ"ב בריתות וכן ג"כ באוקה מועד קצ"ב בריתות הרי ג' פעמים קצ"ב פמנין מלקו"ת ומנין רשע"ו ז"ש (תהלים פא) תקע"ו בחודש שופר במדרש חדשו מעשיכם שפרו מעשיכם תקע"ו בריתות שפרתו עליהם ח' פעמים ע"ב נגד ח' תיבות שיש בפסוק יסרני.

י"י אף במשפט שכתבהאר"י ז"ל שצריף לומר בשעת מלקות גם אלו ג' מלקות שהם נגד ב"ד דלעילא ג' אותיות השם הגדול הוא אברהם קורא הפסוקים ושל שמאל אומר הפהו הוא יצחק ויעקב הוא האומר והוא רחום פי קו הרחמים הוא יעקב.

או נאמר (ישעיה מח) ישראל מקוראי ויעקב הוא הגדול בחיר שבאבות ויצחק אומר הפהו ואברה"ם בגימטרי' רח"ם אומר והוא רחום ג"פ קורא פסוק זה הן הן כל הקלות י' של אדם י' של חנה י' של נחש ט' של אדמה שנתקללו ממעשיו של נחש גם רמז על ג' חלקים אלו שמפין א' לפניו ושמים לאחריו על ג' מדות של אבות העולם (בראשית לב) ויעקב הלך לזרפו ואח"כ תרין משיריין של אברהם ויצחק דאזלי לקבל אולפן דצדיקניא (שם) ויפגעו בו מלאכי אלקים הם משיריין דאברהם ויצחק וישלח יעקב מלאכים לפניו ואח"כ הולכין אברהם ויצחק לאחריו כדאיתא במדרש הנזעלם פרשת וירא לכן מכין חלק א' לפניו נגד יעקב ושמים לאחריו נגד אברהם ויצחק ז"ש (זכריה יג) מה המכות האלה בין ידך ואמר אשר הפיתי בית מאהבי לפי שהמכות הם בין ידים כופה ידיו הנה ונהנה פי הקב"ה ברא העולם בשתי ידים (ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים וז"ש אח"כ (זכריה יג) פי שנים בה יפרתו יגעו והשלישית ינתר בה והבאתי את השלישית באש הן הן ב' שלישים שמפין לאחריו פי שני חלקים יזרקו לאחריו והשלישית אשר ישארו הן השליש שמכין לפניו (תהלים קמ) ישבו ישרים את פניו עוד ענין קשירת ב' ידים כדאיתא בתקונים ב' מלאכים ממנונים הא' כתביאל הב' חתמיאל בי"ה לכן בר"ה א' אבינו מלפנו כתבינו ובי"ה א' אבינו מלפנו חתמנו יד פותחת בר"ה ויד חותמת בי"ה לכן ברכת השיבנו הוא ברכה ה' פותחת בה' ומסיימת כה' פי ה' רומזת על תשובה תשוב ה' (ישעיה נה) דרשו י"י בה' מצאו ולכן רוחו של יעקב נברא בה' וביום ה' אומרים (תהלים פא) הרנינו לאלקים עזנו (שם סב) פי עז לאלקים (שם פא) הריעו לאלקי יעקב.

גם ע' שרים שלמעלה נחלקין על ה' פעמים י"ד דהיינו י"ד שרים ממזרח י"ד שרים ממערב י"ד מצפון י"ד מדרום י"ד מלמעלה הרי ה' פעמים י"ד ז"ש מה המכות האלה בין ידך הם השרים העליונים שמספמין להלקותו (תקראל ח) וישלח תבנית י"ד ויקחני

בְּצִיצַת רֵאשִׁי בְּמִזְמוֹר (תְּהִלִּים קי"א) אוֹדָה י"י בְּכָל לֵבב שְׁלֵעוֹלָם צָרִיף לְהִזְפִּיר מֵעַמֵּד הַר סִינִי (דְּבָרִים ד') יוֹם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ וּגו' בְּחוֹרֵב ז"ש (תְּהִלִּים קי"א) בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַד הַיּוֹם לְהַם רָז שֶׁל מִלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם שְׁאֵמְרוּ מִתְחִלָּה נַעֲשֶׂה וְאַחֲ"כּ נִשְׁמַע ז"ש (שָׁם) גְּדוּלִים מַעֲשֶׂה י"י וְאַחֲ"כּ (שָׁם) דְּרוֹשִׁים לְכָל חֲפְצֵיהֶם שְׂאֵז (שָׁם) הוֹד וְהִדָּר פָּעֵלוּ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדָת לְעַד וְאַחֲ"כּ בְּאוֹהֶל מוֹעֵד חָזְרוּ וְנִשְׁנִי (שָׁם) זָכַר עֲשֶׂה טַעַם שְׁחֹזַר וְנִשְׁתַּלְשְׁלוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב לְפִי שְׁטָרְף נָתַן לִירֵאָיו שְׁפָפָה הִהָר כְּגִיגִית שֶׁהָיוּ אֲנוּסִים וְהָיוּ יְרֵאִים מִפְּנֵי הַטְּרִוּף אֲבָל עֲתָה (שָׁם) יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ עַל בְּרִית שֶׁל עַרְבוֹת מוֹאָב שֶׁהֵעֵמִיד מִשֶּׁהָ ה' דְּרָגִין מוֹל ה' דְּרָגִין וְהָאִיף הִיָּה הַבְּרִית (שָׁם) כַּח מַעֲשֵׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ הֵם כ"ח פְּרָקִים שֶׁל שְׁמִי יְדִים שֶׁל הַקַּב"ה דָּבָר זֶה הִגִּיד לְעַמּוֹ דְּנוֹקָא (שָׁם פ"א) כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא (שָׁם קמ"ז) חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל לֹא עֲשֶׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם שֶׁלֹּא הוֹדִיעַ הַקַּב"ה יוֹם הַדִּין וּמִזֶּה הַטַּעַם לֹא כָתַב בַּתּוֹרָה שֶׁר"ה הוּא יוֹם הַדִּין כְּדֵי לְהַעֲלִים מִן א"ה ע ז"ש (שָׁם פ"א) בְּכֹסֶס לְיוֹם חֲגִינוּ שֶׁלֹּא גִילָה הַקַּב"ה וְכִיפָּה יוֹם הַדִּין בַּתּוֹרָה הַטַּעַם הוּא כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא לֹא"ה ע ז"ש (שָׁם קי"א) לְתַת לְהֵם נִחַלַת גּוֹיִם שְׁגַם חֶלֶק שֶׁל א"ה ע יְרָשׁוּ יִשְׂרָאֵל וְחֹזֵר וּמְפָרֵשׁ מֵהוּ כַּח מַעֲשֵׂיו לז"א (שָׁם) מַעֲשֶׂה יְדִי"ו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל פְּקוּדָיו כ"ח פ"תְּבִיאַל ח"תְּמִיאַל עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת זֶה הוֹשַׁעְנָא רַבָּה.

(שָׁם) רֵאשִׁית חֲקָמָה יִרְאֵת י"י ר"ל כְּשֶׁקָּבְלוּ הַתּוֹרָה מִתְחִלָּה הִיָּה בְּיִרְאָה: אַת"ם נֶצְבִים הַיּוֹם כְּנֹלְכֶם לְפָנֵי י"י אֲלֵקִיכֶם. אַמ"ת אַתֶּם נֶצְבִים כְּשֶׁהֵם כְּנֹלְכֶם לְפָנֵי י"י אֲלֵקִיכֶם בְּפֶה וּבִלְבָב כַּמ"ש כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ בְּמִדְרָשׁ אַתֶּם נֶצְבִים אִימְתִי כְּשֶׁתִּהְיֶה אֲגוּדָה אַחַת הַיּוֹם כְּנֹלְכֶם בְּנוֹהֵג שְׁבַע עוֹלָם אָדָם נוֹטֵל אֲגוּדָה א' שֶׁל קְנִים בְּכַת אַחַת וְלֹא יְכוֹל לְשַׁבְּרָה וְאֵלּוּ אַחַת אֲפִילוֹ תִינּוֹק יְכוֹל לְשַׁבְּרָה וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא שֶׁלֹּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיִּהְיֶה אֲגוּדָה אַחַת שְׁנֵאֲמַר (יְרֵמְיָה ג') בְּיָמֵים הַהֵמָּה יִלְכוּ בֵּית הַיְהוּדָה עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחְדָּיו מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקָשָׁה מֵה עֹנֵן אֲגוּדָה אַחַת לְפָרְשָׁה זֶה בְּדָרְךָ הַפְּשֻׁט בְּפָרְשָׁה זֶה הַכְּנִיסֶם לְבְרִית וְקַבֵּל כָּל א' מִיִּשְׂרָאֵל בְּרִית שֶׁל ס' רְבוּא כְּדֵאֲמַרְיָן בְּגִמְרָא סוּטָה (דָּף ל"ז) וְנַעֲשׂוּ עֲרִיבִים זֶה לְזֶה וּא"כ בְּזֶה עַרְבוֹת אֶחָד מְחַיֵּיב לְשֵׁלֶם בְּעַד חֲבִירוֹ ז"ש כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל ר"ל אִישׁ א' מִיִּשְׂרָאֵל הוּא כָּלֵל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֹנֵן לְעַבְרָה בְּבְרִיָּה וּבְאֵלְתוֹ וְלִכֵּן נִקְרָאוּ יִשְׂרָאֵל (יְרֵמְיָה נ') ש"ה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁלּוּקָה אֶחָד מִרְגִישׁ בּוֹ חֲבִירוֹ כֵּן גַּם יִשְׂרָאֵל (נִיקְרָא כו) וְכִשְׁלוֹ אִישׁ בְּעוֹן אַחֲיוֹ לְפִי שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאוּ אִישׁ אֶחָד לְכֵן כְּשֶׁלוֹ אֶחָד בְּאֲחֵיו וְכֵן כְּשֶׁחֹטֵא אֶחָד מְחַיֵּיב חֲבִירוֹ לְשֵׁלֶם בְּעַדוֹ (וּמְבִיא רֵאָיָה) וְכֵן לַע"ל כִּי בְּכָאן נִרְמְזָה סֵדֵר גְּאוּלָּה אַחְרוּנָה ע"ד הַמְדָּרָשׁ פ' בֵּא (אִיּוֹב לֹא) מָה אַעֲשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבָנָה לַע"ל יְדִין הַקַּב"ה א"ה ע בְּקִימָה וּבְנִצְיָבָה.

וְהִנֵּה סִדְר מִשֶּׁה בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה סֵדֵר הָעַרְבוֹת אִיף הוּא מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ לְמַחֹת וְלֹא מִיָּחָה לְכֵן פָּתַח רֵאשִׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם (שְׁבַת נד) הִנְהוּ דְרִישׁ גְּלוּתָא מִתְּפָסִי אֲכֹלָא עֲלָמָא לְפִי שֵׁישׁ בְּיָדֶם לְמַחֹת כַּמ"ש הַנְּבִיא (מְלָכִים א כב) רֵאשִׁית אֵת כָּל יִשְׂרָאֵל נִפְצָיִם אֵל הַהָרִים הֵן הֵן הַמְּנַהֲיִגִים רֵאשִׁיכֶם שֵׁישׁ בְּיָדֶם שְׁבֻט מוֹסֵר ז"ש שְׁבֻטֵיכֶם וְלֹא אָמַר לְשְׁבֻטֵיכֶם לְמַד חֲסִירָה וְלִכֵּן אָמַר ג"כ טַפְכֶם כִּי הֵם הֵן עֲרִיבִים בְּעַד אֲבֵיהֶם בְּשַׁעַת הַר סִינִי אֲבָל בְּהַקְהֵל אָמַר מִתְחִלָּה נְשִׁיכֶם שְׁבָאוּ לְשִׁמּוֹעַ וְאַחַר כָּף טַף: (בְּרֵאשִׁית א) בְּעֲשִׂירֵי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רֵאשִׁי הַהָרִים.

ר"ל ביה"כ שהוא עשירי לתשרי גם בר"ה שהוא אחד לחודש נראו ראשי הקרים אתם נצבים היום בר"ה צריכין להיות באגודה אחת כי יום תרועה לשון אהבה וריעות: וענן אגדה נרמזו בו ד' מלוי השם בעולם אצילות השם של ע"ב במילוי יודין הרי א' שם של ס"ג בעולם הבריאה יש לו עוד ב' ענפים מילוי ס"ב וס"ז הרי ג'.

שם של מ"ה בעולם היצירה יש לו ג' ענפים מילוי מ"ד מ"ה מ"ט הרי ד' שם של ב"ן בעולם עשייה יש לו ד' ענפים ג"ן ד"ן ז"ן ה"ן הרי ה' מן אגדה. ז"ש השם הוא סוד אגדה אחת לעשות רצון א"ש לכן גם ישראל יהיו לעתיד דמיון שמו יתברך ויהיו כולם אגודה אחת כמ"ש (עמוס ט) ואגודתו על ארץ יסדה ר"ל כמו שאלו ד' מילואי השם שהם קשורין וכוללן זה בזה פן נתן הקב"ה שישראל למטה יהיו באגודה אחת (ד"ה א יז) מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וסי' כל הצירופים (תהלים נא) ופי' ג' תהלתך י"ג ענפים ואח"כ י"ד צירופים נשתנים: בזוהר ר"מ פ"א אמר על ענן יום הדין של ר"ה שניתן רשות למקטרג לחפאה פתחא ולכסא ומסיים שם ואי תימא מאן ידע דהכי הוא רנא דא אתייהב לחכימין ואף מאן דלא חכים יכול לידע מן דין שלמטה איך הוא למעלה כי כל מה שיש בארץ יש בשמים ועז"א הנסתרות ליי' אלקינו ר"ל אעפ"י שמשפטי י"י הם נסתרות מ"מ מן נגלות לנו ולבנינו לעשות למטה יכולין לידע מה למעלה וכה"א (שם פא) בכסא ליום חגיגו שנתכסה ממנו משפט העליון אבל על כל פנים מן חק ישראל למטה יכולין אנו לידע משפט האלקי יעקב וכה"א (חבקוק ג) כסה שמים הודו ז"ש (תהלים קטו) השמים שמים ליי' ואין האדם יכול לידע מה בשמים לז"א (שם) והארץ נתן לבני האדם מאחר שנתן הקב"ה לאדם בארץ בזה יכול לידע מה שהוא בשמים ואמר זה על יום ראש השנה כמ"ש (שם) י"י זכרנו יברך שהוא יום הזכרון (שם) יוסף י"י ע"ל"כ' עלכם ועל בניכם כפל נוטריקון (ר"ה כו) ע וברים ל"פניו כ"בני מ"רון (תהלים קטו) ברוכים אתם ליי' א"תם אפילו מוטעין שווגין מזידין ז"ש אתם נצבים היום כולם ר"ל כמו שאתם נצבים היום למטה כולם פן עומדין ה' מול ה' דרגין לפני י"י אלקיכם למעלה: יש בתורה כ"כ קרין וכתבין כמנין ק"רין וכת"בין שהוא חשבון תתמ"ח (בראשית לח) למי חתמ"ת והפתילים והוא סוד או"ת א"מת מנין ד' שמות הוי"ה המנהיגים ד' עולמות א"ב'יע' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וד' שמות אהי"ה קס"א קס"א קמ"ג קנ"א בשילוב שתיהן ביום צריף להקדים שמות אהי"ה ואח"כ הוי"ה ובלילה להיפך מדת לילה ביום ומדת יום בלילה אב הנתחמן מ"רחם בא"יק תתמ"ח: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבך לעשותו.

בפה ובלב האדם שם ב"ן ד' לכן אמר נצבים (שמות יג) למען תהיה תורת י"י בפיה וכה"א (תהלים לז) תורת אלקיו בלבבו כי בלב ובפה בו שם בן ד' בפיה תורה שבע"פ ובלבך תורה שבכתב פן פירש"י קאי על תפלה כי צריכין תרין סטרין אלו לתפלה.

בזוהר פ"א ויקרא בשמחה וברננה בלב ובפה ובזה (שם ק) דעו כי י"י (שם) הוא אלהים תורה שבכתב שמחה בע"פ רננה ז"ש (שם) מזמור לתודה סימן ק'. ק' ברכות של תפלה שצריף לעמוד לתפלה מתוך דבר הלכה פסוקה (שם) ה"ריעו ליי"י כ"ל ה"ארץ ר"ת הלכ"ה עבדו את ה' בשמחה תורה שבכתב משמחי לב ברננה בע"פ ובזה שמיניח בכתב ובע"פ בזה דעו כי י"י הוא אלקים הוא עשנו ד' פ' ה' הוא לקבל ד' קליפות ג' מהן ג' שני

עָרְלָה אִשׁ רֹחַ עָנָן תִּמְן מַעֲשֵׂה עֲבִירָה וְשִׁנָּה הֶרְבִּיעִית לְקַבֵּל קְלִיפַת נִגְה תִּמְן מַחֲשָׁבָה שֶׁל עֲבִירָה דְּבַר זֶה מְבֹאָר בְּלַחֲשׁ בַּפ' וַיִּקְרָא עֲטִיפָא בְּקַטְפָּא אֲזַדְמָנָא שְׁרִי שְׁרִי ע"ש חד שְׁרִי לְקַבֵּל מַעֲשֵׂה וְחַד שְׁרִי לְקַבֵּל מַחֲשָׁבָה גַם בְּקַדְוֶשָׁה ג' עוֹלָמוֹת תִּמְן מַעֲשֵׂה וְעוֹלָם הָאֲצִילוֹת עוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה ז"ש פִּי קָרוֹב אֵלֶיהָ הַדְּבַר בְּלִבְבָהּ עוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה לַעֲשׂוֹת עוֹלָם הַמַּעֲשֵׂה ל' שֶׁל וַיִּשְׁלִיכֶם גְּדוּלָה לַע"ל תִּהְיֶה מַעֲלַת יְרוּשָׁלַיִם שְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת (בְּרָכוֹת לַב) בַּפ' אֵין עוֹמְדִין כָּל חֵיל וְנִהְטוּן שְׁלֹשִׁים עַל שְׁלֹשִׁים (יִשְׁעֵי נֹד) כַּדכ"ד שְׁמִשׁוֹתֶיהָ יַעֲקֹב אָמַר שִׁיר לַמַּעֲלוֹת כְּפוּל עַל ל' מַעֲלוֹת שֶׁל סוּלָם שָׁהֵם ג' עוֹלָמוֹת וּכ"א.

כְּלוּל מִי הָרִי שְׁלֹשִׁים צְדִיקִים בְּכָל דּוֹר כְּמִנְיֵן יִהי"ה: יְרוּשָׁלַיִם גְּבוּהָ ג' פְּרָסְאוֹת שֶׁהוּא י"ב מִיֵּל ז"ש (דְּבָרִים טז) בְּכָל שְׁעָרֶיהָ אֲשֶׁר י"י אֱלֹהֶיהָ נוֹתֵן לָהּ לְשִׁבְטֶיהָ ר"ל נֶגֶד שְׁבִטֵי י"ה ה' שְׁעָרִים י"ב מִיֵּל עַל כָּל שְׁבֵט מִי"ל נוֹטְרִיקוֹן (תְּהִלִּים צא) מ"לאֲכִיו י"צוּה ל"ך לְוִיָּה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיֵּל הֵן שְׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת בִּי"ע שִׁיגְבִיָּה הַקַּב"ה יְרוּשָׁלַיִם מִן הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה לְבְרִיאָה דְּרָף שְׁלֹשִׁים מַעֲלוֹת תִּלְת דְּרָגִין ז"ש יְרוּשָׁלַיִם ג' פְּעָמִים הֵם עַל ג' עוֹלָמוֹת אֵלוֹ סוּד נֶפֶשׁ רֹחַ נְשָׁמָה וְלַעֲתִיד לְבֹא יִהְיֶה הַכָּל נְשָׁמָה.

אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם בְּנִלְכָם. בְּלִשׁוֹן זֶה רָמַז לָהֶם עַל סוּד רֹחַ הַקְּוֶדֶשׁ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹּה עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת וְכִמוֹ שְׁקִיבֵל מִשָּׁה (שְׁמוֹת יט) וַיִּתְנַצְּבוּ בְּתַחֲתֵית הַהָר שָׁם קָבְלוּ תוֹרָה שֶׁבַע"פ כָּל מָה שֶׁתִּלְמִיד וְתִיק עֲתִיד לְחַדֵּשׁ וְאִיתָא בְּמִדְרַשׁ שְׁמוּאֵל ע"פ (שָׁם יד) הַתְּנַצְּבוּ וְרָאוּ וְגו' מְסַר הַקַּב"ה לְמִשָּׁה מְגַלַּת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמְסַר לוֹ בַּעֲמִידָה פֹּה עֲמוּד עֲמָדֵי מְסַר לִיהוֹשֻׁעַ וַיִּתְנַצְּבֵם שָׁם עִמָּה (תְּהִלִּים קיט) לְעוֹלָם י"י דְּבָרָה נֹצֵב וְהוּא בְּשָׁמַיִם לְכֹן קָבְלוּ עַל כָּל דּוֹר וְדוֹר אֲמוּנָתָהּ כּוֹנֵנָתָה אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד: פּר"א (פָּרָק טו) ר' אֱלִיעֶזֶר אֹמַר אֲנִי שְׁמַעְתִּי בְּאֲזִנֵי י"י צְבָאוֹת (עֵינָיו זֶה הַמַּאֲמָר בְּאֶנְרֵה בְּפָרְקֵי דר' אֱלִיעֶזֶר עַד מְסַפֵּר הַחַיִּים): עָנָן הֵן אֵמַת חֲכָמִים הַגִּידוּ שִׁמֵּי הָאָדָם נִחְלָקִין לַד' חֲלָקִים יְמֵי נַעֲרוֹת יְמֵי בְּחָרוּת יְמֵי זְקֵנָה יְמֵי שִׁיבָה וְקִצְתָן חֲלָקוֹ עַל ג' עֲלִיָּה עֲמִידָה יְרִידָה הֵן הֵן ד' זְמַנִּים אֵלוֹ נֶגֶד ד' פְּתָחִים וּבְכָל פְּתָח כְּשֶׁהוּא בָּא לְאוֹתוֹ זְמַן מְלָאכִים רַחֲמָנִים נוֹתְנִים לְאָדָם עֲצָה שְׁיָשׁוּב מְדַרְכּוֹ וְלְכֹן בְּפִתַח רֵאשׁוֹן שֶׁהִגִּיעַ לִימֵי הַנַּעֲרוֹת שֶׁהִיָּצַר (מְלָאכֵי ג) בּוֹעֵר כְּתַנּוּר אִשׁ בְּתוֹף עֲרָלִים וְגַחֲלִים וְכו' הֵם יְמֵי הָעֲלִיָּה כְּשֶׁהִגִּיעַ לִימֵי נִישׁוּאִין וְלוֹמַד תוֹרָה בְּטַהֲרָה הַלְכָה יִשְׂאֵ אִשָּׁה וְאֵח"פ לֹמַד תוֹרָה מָה לָהּ לְהִיּוֹת מְרוֹחֵק מִתּוֹרַת אֱלֹקִים וְכו' כְּשֶׁהוּא בָּא בְּפִתַח שְׁלִישִׁי שְׁכָבֵר הִגִּיעַ לְאַרְבָּעִים וְקָאִים אֲדַעְתִּיָּה דְּרַבִּינָה מָה לָהּ לְהִיּוֹת מְחוּק מְסַפֵּר הַחַיִּים כִּי אַז (יִשְׁעֵיהָ ד) כָּל הַפְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַיִם קְדוּשָׁה יֵאָמַר לוֹ וְגו' הַפְּתַח רְבִיעִי שֶׁהוּא מִן ס' וְאֵילָף כִּי לְמִדְּוִן אָנוּ מִפְּתַחוֹ שֶׁל הֵיכָל שֶׁהִיָּה ר' וּבְכָל כ' סִימָנָא מִקְלָתָא (תְּהִלִּים קכח) יִגִּיעַ כַּפ"י כִּי תֵאֶכֶל כָּל הַנְּהַנְּהָ מִיִּגִיעַ כ"פו (שָׁם קלט) וַתִּשָּׂא עָלֵי כַּפִּי"ה: שְׁבַעַה דְּבָרִים אָמַר שְׁלֹמֹה נֶגֶד עֲצָל וְיָמָה שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה גְּדוּל קִשָּׁה מְכַלֵּם כִּי צַד אָמְרוּ לְעֲצָל הָרִי לָהּ לְמוֹד תוֹרָה וְהוּא מְשִׁיב מִתִּיָּרָא אֲנִי מִן אֲרִי אֵלוֹ עַל שְׁבַעִים שָׁנָה שֶׁל שְׁנוֹת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִים בְּשָׁנָה לְקַבֵּל שְׁלֹשָׁה בְּתֵי דִינֵין שְׁנִידוֹן הָאָדָם ג' פְּעָמִים וְסִי' (מְשָׁלֵי כַד) ר"א"מ"ו"ת לְאֹנִיל ר"א"ש הַשָּׁנָה א"חַר מ"וֹת וְ"אֲחַר ת"חִיָּה (שָׁם כב) הֵלֵא כְּתַבְתִּי לָהּ שְׁלִישִׁים עַל ג' זְמַנִּים אֵלוֹ.

מַג' פְּרָקִים נִדְּוֹן בַּד' זְמַנִּים כָּל יְמֵי חֲלָדוֹ שֶׁהֵם שְׁחָרִית מוֹסָף מְנַחֵה נְעִילָה נֶגֶד יְמֵי הַנִּלְדוֹ הוּא שְׁחָרִית נֶגֶד בְּחָרוּת הוּא מוֹסָף כַּח בֶּן עֶשְׂרִים לְרִדּוֹף יְמֵי עֲמִידָה מְנַחֵה יְמֵי זְקֵנָה

ושיבה נעילת שְׁעָרִים שָׁאז כָּל הַשְּׁעָרִים מְגִיעִין לְנֶעֱוֹל (תְּעִנִית כד) ד"פ הַפְּהָנִים נוֹשְׂאִין כְּפִיהֶם שֶׁהֵם אֲנָשֵׁי חֶסֶד כִּי מְלֹאכֵי רְחֻמִּים בְּכָל ד' זְמַנִּים מְצוּיִים שֶׁהֵם נֶגֶד יְמֵי הַיְלָדוֹת וְהַשְּׁחָרוֹת כְּשֶׁהוּא זְמַן בְּחָרוֹת נֶגֶד תְּפִלַּת מוֹסֵף עַרְבִית הוּא נֶגֶד הַדִּין שֶׁל זֶה הָעוֹלָם שֶׁהוּא מְסוּגָל לְעֲנוֹת נֶפֶשׁ מִי שֶׁטָּרַח בַּע"ש יֵאָכֵל בְּשִׁבְתָּ הֵם נֶגֶד דִּין שֶׁלְאַחַר הַמִּיתָה כִּי אִז מְעַמִּידִין גּוֹף וּנְשָׁמָה עוֹלָם שֶׁאַחַר הַחֲתִימָה: כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדְּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ.

פִּי רָשׁ"י בְּכֶתֶב וּבַע"פ כִּי תוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב כְּפִשׁוּטוֹ וּבְמִדְרָשׁוֹ גִּישׁוֹפְנָקָא דְבָה תֵּלֵא תוֹרָה שִׁבְעַת"פ מִמֶּשׁ שֶׁפֶן תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה מִתְחִיל בְּמ' שֶׁל מ'אִימְתִי בְּמִס' בְּרִכּוֹת וּמְסִינְתָּ בְּעוֹקְצִין בְּשִׁלּוּם בְּס' סְתוּמָה וְהוּא עֵינֵן פֶּלֶא לֹא נִפְלְאָת הוּא מ'מ'ה שֶׁהַסּוֹד (שְׁמוֹת ב) מִן הַמִּ"ם מְשִׁיתִיהוּ (שִׁיר ו) וְשְׁמוֹנִים פִּילְגָשִׁים מִמֶּשׁ עַל מִנִּין ב' מ"מ שֶׁהוּא פ' לְכֹן הִיָּה מְשִׁה בֵּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה בְּעֶמְדוֹ לְפָנֵי פֶרַע"ה לְבַטֵּל פֶּה ר"ע מִן הָעוֹלָם שֶׁבָּא מְשִׁה בְּאִיפַת אֲד"ה כְּבָד פֶּה לְקַבֵּל תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה לְקַבֵּל תוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב הִיָּה כְּבָד לְשׁוֹן כִּי (מְשָׁלִי טז) דָּם מְעַרְכֵי לֵב שֶׁהוּא חוֹתֵם תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה (שָׁם) וּמִי"י מְעַנָּה לְשׁוֹן כִּי לְשׁוֹן הוּא קוּלְמוֹס הֵלֵב וּלְפִי שֶׁמְשִׁה (שְׁמוֹת יט) יְדַבֵּר וְהָאֱלֹקִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל מ' ס' שֶׁבְּלוֹחוֹת עוֹמְדִין בְּגֶס כִּי הוּא פוֹט"ה שֶׁר הַשְּׁכָחָה שֶׁמְסַפְּרוּ מֵאָה (נִרְאָה שֶׁגֶרֶס פּוֹטָה בְּטִית) אָמַר (אִיּוֹב כח) וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא שֶׁהוּא נֶעְלָם מ"ם שִׁי"ן ה"א וְהוּא חֲשָׁבוֹן מִיכָא"ל זִנְגִיא"ל שֶׁר הַתוֹרָה (מְשָׁלִי טז) לֵב חֲכָם יִשְׁכִּיל פִּיהו"ו שֶׁהוּא מֵאָה וְאֶחָד כִּמ"ש אֵינוֹ דוֹמָה לוֹמֵד פֶּרַק ק' פְּעָמִים לְמֵאָה וְא' לְכוּ בְּעַרְבֵי פְּסָחִים עַד מֵאָה פִּקַּע שִׁדָּא שְׁאָמַר מֵאָה וְאֶחָד וְלֹא הִיָּה שׁוֹב יְכוּלֵת לְשַׁד אֶצֶל זוּגוֹת רַק עַד מֵאָה כִּי מֵאָה עֵינִירוֹת נִתְּן יִצְחָק לְעֲשׂוֹ עַד גַּנְדִּיאֵל שֶׁהוּא רוּם לְקַבֵּל מֵאָה שְׁעָרִים בְּקִדְוָשָׁה אֲשֶׁר זָרַע יִצְחָק בְּאַרְצָה הַהוּא אָבֵל זְכִינוּ אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבָּא לְכַא"ן שֶׁהוּא מֵאָה וְאֶחָד אִז וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ מִתְקַיֵּים.

ז"ש פֶּה בְּפִיךָ עַל תוֹרָה שִׁבְעַת"פ וּבִלְבָבְךָ עַל תוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב שֶׁחֲתוּמָה בְּלֵב כָּל חֲכָם ל"ב ב' שֶׁל בְּרֵאשִׁי ל' שֶׁל לְעִינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל לְכֹן בְּעֵינֵן פִּיו וּלְבוֹ שְׁוֹיִן שֶׁבְּהֶם תְּלוּי שֵׁם בֵּן ד' כִּי ה' אֲנוֹת אֵית לְרִיאָה הַמְּנַשְׁבֵּת עַל הֵלֵב וְשִׁית עֲזָקָן לְקִנְיָה הָרִי ו"ה ה' מוֹצְאוֹת לְפֶה וְהַדִּיבּוֹר הַיִּנְצָא הוּא פְּעִין י' הָרִי דָּא קָשׁוֹר בְּדָא שִׁיְהִיָּה ד' אוֹתִיּוֹת שְׁוֹיִן מִבֵּית וּמִבְּחוּץ תִּצְפְּנוּ ה' מוֹל ה' ז"ש ה' נְסֻתְרוֹת לִי"י וְה' נְגִלוֹת לֹא נִפְלְאָת הוּא מִמ"ך וְלֹא רְחוּקָה הוּא עַל ב' הֵהִין אֵלוֹ אָמְרוּ ד' פְּעָמִים הוּא הוּא בְּפ' כְּבָר יְדַעְתָּ שֶׁד' מִינֵי תְּשׁוּבוֹת הֵן תְּשׁוּבַת הַבָּאָה תְּשׁוּבַת הַמְּשָׁקֵל תְּשׁוּבַת הַגָּדֵר תְּשׁוּבַת הַכְּתוּב וְהַתְּשׁוּבָה נְמֻשְׁלָה לֵה' ז"ש (יִשְׁעִיָּה נה) דְרָשׁוּ י"י בֵּה' מְצָאוּ ד' פְּעָמִים תְּשׁוּבָה בְּזָה הַפ' לְכֹן ד' פְּעָמִים הוּא נֶגֶד כָּל דְרָךְ תְּשׁוּבָה אָמַר פְּעַם א' ג' נְעַלְמִים הֵם בֵּה' בֵּה' בֵּה' בֵּה' בֵּה' סִימֵן יֵה"א שְׁמִיָּה רַבָּא (תְּהֵלִים כז) י"י אוֹרֵי בֵּר"ה וְיִשְׁעֵי בֵּי"ה כִּי מְעוֹז חֲיִי (שְׁמוֹת טו) עֲזִי וְזִמְרַת יָהּ שֶׁהוּא הוֹשַׁעְנָא רַבָּא): בְּמִדְרָשׁ אֲתֵם נִצְבִים אִימְתִי הַיּוֹם כְּוָלְכֶם לְפָנֵי י"י אֱלֹקֵיכֶם כְּשֶׁתְּהִיּוּ בְּאַגְוָדָה אַחַת בְּנוֹהֵג שֶׁבְּעוֹלָם אָדָם וְכו' אֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין לְע"ל עַד שִׁיְהִיּוּ בְּאַגְוָדָה אַחַת וְכו' הַה"ד (אִיּוֹב לֹא) מָה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקוֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ מִי אָמַר פְּסוּק זֶה שֶׁר הָעוֹלָם אָמְרוּ וְכֹן כָּל בְּאֵי עוֹלָם עֲתִידִין לוֹמַר כֶּף אָנוּ מוֹצְאִים בְּדוֹר הַמְּבוּל דֵּן הָאֱלֹקִים הָעוֹלָם בִּישִׁיבָה.

(בְּרֵאשִׁית ז) וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אָבֵל בְּמִצְרַיִם דֵּן אוֹתָם בְּעֵבְרָה שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת יב) וְעָבַר י"י לְגִזְוֹן אֶת מִצְרַיִם אָבֵל לְע"ל דֵּן בְּעִמְדָה שֶׁנֶּאֱמַר (זְכַרְיָה יד) וְעִמְדוֹ רִגְלֵי בַיּוֹם הַהוּא

וּכְתִיב לְכֹן חָם לִי נֶאֱמַר י"י אִם בִּישִׁיבָה דָן לְדוֹר הַמְּבוּל וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם וַיַּעֲבֹרָה דָן מִצְרַיִם וְהָרַג אוֹתָם כְּשִׁיבָא לְדוֹן הָעוֹלָם מִי יוּכַל לַעֲמֹד ז"ש מָה אֲעֲשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל מִפְּנֵי מָה עֲתִיד לָקוּם מִפְּנֵי (תְּהִלִּים יב) אֲנִקְתָּ אֲבִיוֹנִים עִתָּה אָקוּם יֹאמַר י"י עז"א לְמַעַן תִּשְׁפִּילוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּנֹצְבִים לְפָנַי י"י אֲלֵקִיכֶם וְכַשֵּׁם שְׁאַתֶּם נֹצְבִים כֹּן (תְּהִלִּים קיט) לְעוֹלָם י"י דְּבָרָה נֹצֵב בְּשָׁמַיִם (בְּרֵאשִׁית כח) וְהִנֵּה י"י נֹצֵב עָלָיו וְדָא (תְּהִלִּים קיט) אֲמוֹנְתָהּ אֲשֶׁר כּוֹנֵנָתָ אֶרֶץ וְתַעֲמֹד אַז גַּם הֵם בַּעֲמִידָה (שָׁם) לְמִשְׁפָּטֶיהָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם כִּי (מְשָׁלִי כז) כַּמִּים הַפְּנִים אָדָם לְמַטָּה כְּאָדָם עַל דְּמוּת הַכֶּסֶף (יְחִזְקֵאל א) ד"מֹת כ"מֶרְאָה א"דָם (תְּהִלִּים צ) תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד ד"כ"א דַּע מָה לְמַעְלָה מִמָּה אַתָּה יְכוֹל לִידַע אִיךָ הוּא לְמַעְלָה כִּי כָל מָה שְׁאַדָם עוֹשֶׂה כֹן מִשְׁפָּטוֹ לְמַעְלָה מָה לְמַטָּה כֹן לְמַעְלָה וְכַ"א (שָׁם קכא) י"י שׁוֹמְרֵיהָ י"י צִלָּה כְּשֵׁם שְׁאַדָם עוֹשֶׂה עִם צֶל שְׁלוֹ פֶּה לְמַעְלָה: מִצְוָה רֵאשׁוּנָה שֶׁל תּוֹרָה מְמַנֵּן הַרִי"ג מִצְוֹת פָּרוּ וְרַבּוֹ וּמִצְוָה אַחֲרוֹנָה מְמַנֵּן תְּרִי"ג מִצְוֹת וְעִתָּה כְּתַבּוּ לָכֶם הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְכַתּוּב כָּל אֶחָד סֵפֶר תּוֹרָה לַעֲצָמוֹ נַעֲץ סוּפוֹ בְּתַחֲזִילָתוֹ שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִכְתוּב־סֵפֶר תּוֹרָה וְלְרַבּוֹת בְּתוֹרָה ז"ש רַבָּא (שָׁבַת לא) נִשְׁאֵת וְנִתְּתָ בְּאֲמוּנָה עֲסַקְתָּ בְּפָרְיָ וְרַבִּי הַפֵּל עַל הַתּוֹרָה קָאָמַר וְכַתּוּב בְּהַתּוֹסֶפֶת שְׁאִין תַּחֲזִילַת דִּינוֹ שֶׁל אָדָם רַק עַל הַתּוֹרָה לְכֹן אָמְרוּ בְּפֶרֶק חֵלֶק (דָּף צט) הַלּוּמֵד תּוֹרָה וְאִינוּ מְחַזְרִי אַחֲרֶיהָ דּוֹמָה לְאִשָּׁה שִׁיּוּלְדַת וּמִקְבַּרְתָּ בְּנִיָּה כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּנִים גּוֹפְנִיִים כֶּהָ בְּנִים רוֹחֲנִים ז"ש (הוֹשֵׁעַ ד) וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֵי אִזִּי אֲשַׁכַּח בְּנִיָּה גַם אֲנִי כִּי בְּנִים תִּלְוִין בְּתוֹרַת י"י ז"ש רז"ל צְדִיקִים בְּמִיתָתוֹן קְרוּוִין בְּנִים שְׁמוּסִיפִין בְּהַשְׁגַּת תּוֹרַת י"י (תְּהִלִּים קד) תְּוֹסֵף רוּחָם יִגְנְעוּן: פְּרִשְׁתָּ הַאֲזִינוּ נִשְׁאַלָה וְשָׁאֵלָה בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבִּינוּ נִסִּים גָּאוֹן עַל סִימָן ב"ג הַמְּלָךְ וּפַת וַיִּלְךְ לָמָּה אִין מִחֲסַלְקִין פ' נֹצְבִים וַיִּלְךְ וַתִּשְׁוֹבְכָתוֹ הַפֵּלָה שָׁנָה וּקְלִלוֹתֶיהָ תַּתְּחִיל שָׁנָה וּבְרַכּוֹתֶיהָ קָשָׁה לְפִי זֶה גַם בַּפ' הַאֲזִינוּ הִנֵּה לָנוּ לְסִיִּים קוֹדֵם ר"ה הַאֲרַכְתִּי בְּסֵפֶר הַרֵאשׁוֹן הַשְּׁנִי הַשְּׁלִישִׁי וְעִתָּה אוֹמַר אֲנִי (שָׁם צב) מָה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיהָ י"י כִּי בְּכָל פ' וּפְרָשָׁה מִן פֶּה דְלַעֲיָלָא יֵשׁ מַעֲיִן עֲנִינּוֹ שֶׁל יוֹם כְּמוֹ שֶׁהַאֲרַכְתִּי שָׁם בַּפ' נֹצְבִים קוֹדֵם ר"ה שְׁחִילֵק מִשָּׁה שְׁלֵשׁ כְּתוּב נִגְד ג' סְפָרִים שְׁפוֹתְחִין בַּר"ה רֵאשִׁיכֶם נִגְד סְפָרֵי צְדִיקִים טַפְכֶם נִשִּׁיכֶם בִּינוּנִים מְחוֹטֵב עֲצִיף נִגְד רְשָׁעִים וְכָל עֲנִין שֶׁל יוֹם ר"ה שְׁבָאוֹ (אִיּוֹב א) בְּנֵי אֱלֹקִים לְהַתִּיַּצֵּב מְבוֹאָר בְּאֲרוֹנָה שָׁם בְּדְרוּשִׁים אֲשֶׁר דְּרָשְׁתִּי.

גַּם עִתָּה בְּזוֹ הַפ' מְבוֹאָרִים עֲנִינִים שֶׁל גְּמַר הַחֲתִימָה הוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְלָכֵן יֵשׁ פְּסוּקִים בְּזוֹ הַפ' נ"א שֶׁהוּא רַמְזוֹ עַל (בְּרֵאשִׁית לג) יַעֲבֹר נ"א אֲדוּנֵי לְפָנַי עֲבָדוּ עַל יוֹם הוֹשַׁעְנָא רַבָּה שְׁנַתֵּן הַקַּב"ה עַבּוּר אַבְרָהָם שֶׁהִנֵּה דוֹר כ"א וְהוּא שָׁם שֶׁל אַהֲ"ה מִסְפָּר (תְּהִלִּים לט) א"ךְ בְּצֵלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ שְׁנַתֵּן הַקַּב"ה חוֹתֶם שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ יוֹם: כִּי שָׁם י"י אֶקְרָא.

הַזְכִּיר מִשָּׁה אֶת הַשָּׁם בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה אַחַר כ"א תִּיבּוֹת לְהוֹרוֹת נָתַן בְּלַבְנוֹ כִּי לֹא נִיכַר רַחֲמָן רַק אַחַר כ"א יוֹם לְגַמַר חֲתִימָה שֶׁהוּא יוֹם שֶׁל אַבְרָהָם כִּי ג' שְׁמוֹת הֵם בְּסוּד י"בֵּק א"הִנֵּה הִנֵּה א"דְּנִי בַר"ה שָׁם שֶׁל א"דְּנִי וּבִיו"ה כִּי שָׁם שֶׁל י"י וְכַהוֹשַׁעְנָא רַבָּה שָׁם שֶׁל א"הִנֵּה (בְּרֵאשִׁית כב) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שָׁם הַמָּקוֹם הַהוּא י"י יֵרָא"ה שֶׁהוּא אֲשֶׁר יֹאמַר בַּה"ר הוֹשַׁעְנָא ר"בֵּא י"י יִרְאָה ב' פ' יֵרָא"ה הַרִי בְּגִי הוֹשַׁעְנָא שֶׁהוּא סוּד אַרִי"ה גְבוּרָה לַב"ת ג"בּוּרָה עֵלְיָה גְבוּרָה תַּתָּא (תְּהִלִּים ה) בְּרוּב חֲסִדִּיהָ אַבָּא בֵּית"ךְ לֹא אָמַר בְּבֵיתָהּ רַק בֵּיתָהּ בְּגִי ב"פ גְבוּרָה"ה (שָׁם קו) מִי יִמְלַל גְבוּרָתוֹ שֶׁהֵם ב' גְבוּרָתוֹ ב' פ' גְבוּרָה בְּגִי הוֹשַׁעְנָא וּבְמַלְתָּ נ"א נְרַמְזוּ בַּנ"א יוֹם מִן ר"ח אֱלוֹל עַד גְּמַר חֲתִימָה נ"א יוֹם ז"ש מִשָּׁה

הצָר תָּמִים פָּעֵלוּ לְקַבֵּל אֲבָרָהֶם כִּי כָל דְּרָכָיו מְשֹׁפֵט לְקַבֵּל יִצְחָק אֵל אֲמוֹנָה לְקַבֵּל יַעֲקֹב
ג' חֲלָקֵי הַדִּין בַּר"ה מִתְעַטֵּר יִצְחָק לְרִישׁ אֲבָהֶן בִּיּוֹה"כ יַעֲקֹב בְּהוֹשָׁעֵנָא רַבָּה אֲבָרָהֶם וְזֶה
ג"כ סִימָן ה"זִיו ל"ך לְרַמּוֹז שְׁהִזִּי וְהִזְהֵר יָבֵא לְנוּ לְיִשְׂרָאֵל לְסוּף נ' יוֹם שְׁמֵרְחִיקִין מִן
שׁוּר תָּם וּמוֹעֵד נ' אֲמָה בְּיוֹמֵי נִיסָן וּבְיוֹמֵי תְּשׁוּבָה עַל נ' יוֹם מִן פֶּסַח עַד יוֹם מִתְּנַן תּוֹרָה
(שְׁמוֹת יג) וְחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם ג"כ נִיתַן לְנוּ נ' יוֹם מִן ר"ח אֱלוּל עַד
יוֹם גְּמַר חֲתִימָה כַּמ"ש לְעֵיל עַל פֶּסוּק (הוֹשַׁע ג) וְאֶפְר' לִי חוֹמֵר שְׁעוּרִים בַּט"ו כֶּסֶף ט"ו
הוּא רֵאשׁוֹן לְחֻשְׁבוֹן עוֹנוֹת שֶׁהוּא ט"ו בְּתִשְׁרֵי סְנוּפוֹת (שָׁם) וְחוֹמֵר שְׁעוּרִים ל' יוֹם שֶׁל
אֱלוּל (שָׁם) וְלִתְּדָ שְׁעוּרִים הֵם ט"ו יָמִים וְאַח"כּ יָמִים רַבִּים הָרִי ה' יָמִים עַד יוֹם הוֹשָׁעֵנָא
רַבָּה (שָׁם) וְאוֹמֵר אֵלֶיהָ וְגו' לֹא תִזְנִי כִּי תִכְלִית הַשָּׁנָה עֲשִׂיתְּ תִכְלִית י' יָמֵי תְּשׁוּבָה יוֹם
הַכַּפּוּרִים וְתִכְלִית יוֹם הַכַּפּוּרִים תִּפְלַת נְעִילָה: כִּי שָׁם י"י אֶקְרָא.

מִשֶּׁה צִירָף שָׁמוּ ית' וְנָתַן לְנוּ מֵהֶם זְמַנִּים שֶׁל תְּשׁוּבָה קַח שְׁנֵי אוֹתִיּוֹת אַחְרוֹנוֹת שֶׁל הַשָּׁם
ה' פ' ו' הָרִי ל' הָרִי נָתַן לְנוּ זְמַן ב"ד שְׁלֹשִׁים יוֹם וְאַח"כּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת הֶרְאֵנוּנוֹת וְתַפָּה
זוּ בְּזוּ י' פ' ה' הָרִי נ' יוֹם שְׁנָתַן הַקַּב"ה לְיִשְׂרָאֵל עַד יוֹם גְּמַר הַחֲתִימָה (דְּנִיָּאל ט) לְכֻלָּא
הַפְּשַׁע וְלִהְתֵּם חֲטָאוֹת יִשְׂרָאֵל וְלָכֵן הִלּוּי' מִן ל' שָׁנָה עַד נ' עֲבוּדַת י"י עָלֵיהֶם שָׁנָה הוּא
צִירּוּפוֹ שֶׁל שָׁם בֶּן ד' ל"ן בַּסֵּתֵר (תְּהִלִּים צא) בְּצַל שְׂדֵי גִבֵּי יַעֲקֹב אֲתָמֵר (בְּרֵאשִׁית כח)
וְיִלְן שָׁם אָבֵל (תְּהִלִּי מט) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין לֹא ל"ן כְּבוֹדוֹ עֲמוֹ שֶׁהוּא סוּד צִירּוּף שָׁם
בֶּן ד' לָכֵן הִיָּתָה הַתִּיבָה רַחֲבָה וְקוֹמָתָה שֶׁהוּא צִירּוּף שָׁם י"י (מִשְׁלֵי יח) מְגִדֵּל עֹז שָׁם י"י
עַל תִּיבָה אִי בּוֹ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָּב אוֹ יֹאמֵר כִּי שָׁם י"י אֶקְרָא עַל זְמַנֵּי הַתְּשׁוּבָה לְקַח
הַקַּב"ה י' שֶׁל שָׁם וְהוּא י"ה כ' י' בַּחוּדָשׁ אַח"כּ ה' יָמִים לְסְנוּפוֹת יוֹם רֵאשׁוֹן לְחֻשְׁבוֹן עוֹנוֹת
סְנוּפוֹת אַח"כּ ו' שֶׁל שָׁם וְהוּא הוֹשָׁעֵנָא רַבָּה וְכֵן בַּחוּדָשׁ נִיסָן י' שְׁהָרִי פֶסַח מְקַחוּ בְּעֵשׂוֹר
אַח"כּ ה' יוֹם א' שֶׁל פֶּסַח וְאַח"כּ ו' ז' שֶׁל פֶּסַח שְׁהִיָּה קַרִיעַת יַם סוּף כִּי שָׁם י"י אֶקְרָא עַל
סוּכ"ה שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִתְּרִין שְׁמֵהֶן אֲדנ"י הוִי"ה ה"ס כ"ו כִּי שָׁם י"י אֶקְרָא עַל ד' מִיָּנִים
שְׁבִלּוּלָב שֶׁהֵם תַּחַת הַקַּב"ה בְּעֵצְמוֹ וְלֹא תַחַת שׁוֹם שָׁר כַּמ"ש דָּוִד (תְּהִלִּים קטז) כּוֹס
יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא עַל נִיסוּף הַמַּיִם (שָׁם) וּבָשָׂם י"י אֶקְרָא עַל ד' מִיָּנִים שְׁבִלּוּלָב ע"ם נב"ל
קֶרָאֵם כֵּן לְפִי שֶׁעַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה כָּתוּב קצ"ב בְּרִיתוֹת כַּמ"ש תוּס' פ' אֵילוּ נֶאֱמָרִין (דף
לח) מֵה חָרִי הָאָף ר"ל א"ף מְלֵא אֶל"ף פ"א בְּגִימְטְרִיא קצ"ב ג' פ' קָבְלוּ עָלֵיהֶם בְּרִית
בְּהַר סִינַי בְּאֵהֶל מוֹעֵד בְּעַרְבּוֹת מוֹאָב ג"פ קצ"ב מִנִּין תַּמִּי"ם פָּעֵלוּ ז"ש הַתְּרַגּוּם עַל עַם
נָבֵל עֲמָא דְקַבִּילוּ אוֹרְיִיתָא כִּי קָבְלוּ הַהוֹרָה בְּכָל כָּף כְּמִנִּין ע"ם נב"ל לָכֵן בְּגוֹי נָבֵל
אֲכַעִיסֵם: הִזִּי ל"ך רַמּוֹז עַל הַזְּמַנִּים שְׁמֵתִחִילִין י' יָמֵי תְּשׁוּבָה ל' יוֹם שֶׁל אֱלוּל ד' שֶׁל
תְּשׁוּבָה וְאַח"כּ נֶצְחוּ יִשְׂרָאֵל וְהִזִּי וְהִזְהֵר לְיִשְׂרָאֵל עַד יוֹם גְּמַר חֲתִימָה שְׁמֵרְחִיקִין מִשׁוּר
הַמוֹעֵד נ' יוֹם וְאִז חֲבוּט חֲבִיט עַרְבָּה הֵם שְׁפַת שְׁקַר הָעוֹמְדִים עָלֵינוּ שְׁנֵי עַרְבֵי נַחַל הֵם
שְׁנֵי מְרַגְלִים מִצְּנוּרַעִים וְהֵם בְּעֵצְמָם מוֹדִים שְׁהִזִּי יָבֵא לְנוּ כַּמ"ש עֲשׂוּ (בְּרֵאשִׁית לג) יְהִי
ל"ך אֲשֶׁר ל"ך: הִזִּי ה' הוּא פִתְחָה שֶׁל תְּשׁוּבָה (יְשַׁעְיָה נה) דְּרָשׁוּ י"י בַּה' מִצְּאוּ ז' הוּא ז'
יָמִים שְׁבִין ר"ה לְיוֹם כְּפוּר שְׁבַת זוּ שְׁלֵא לְאֶכְנֹל פֶּת שֶׁל גוֹיִם וְיַעֲקֹב אָמֵר (בְּרֵאשִׁית כט)
מְלֵא שְׁבוּ"ע זֹאת ו' הוּא יוֹה"כ י' עַל יוֹם הוֹשָׁעֵנָא רַבָּה שֶׁלְקַח הַקַּב"ה ו' מִן הַשָּׁם וְעֲשֵׂה
מִמֶּנּוּ גְמַר חֲתִימָה כִּי אוֹת ו' מִן א"ב הוּא אהי"ה הָא כִּיצַד אֲבַגְד'הוּ בְּגִי אהי"ה לָכֵן נָטַל
הַקַּב"ה אוֹת ו' שֶׁל שָׁמוֹ וְחֲתַם בּוֹ כִּי אהי"ה פ' אהי"ה בְּגִימְטְרִיא אַמ"ת (מִשְׁלֵי ח) וְאֵהִיָּה
אֲצִלוּ אֲמוֹן וּמִשֶּׁה שְׁחַתְּם שָׁמוֹ בְּזוֹ הַפְּרָשָׁה בַּה' פֶּסוּקִים רֵאשׁוֹנִים לְפִי שְׁמֵקוּרוֹ שָׁם לָכֵן

פתח ואעידה בם בראש היריעה שסימן (תהלים סח) בי"ה ש"מו לא זכר בזו הפ' השם רק אחר כ"א תיבות מנין אהי"ה פי הקב"ה אמר למשה (שמות ג) אהי"ה אשר אהי"ה ויש כ"ג טעמים בספר מקנה אברהם: (הענין שהוא פסוק ה' מן הפר' ויש לו ה' סימנים ומתחיל בה' ומסיים בה' ויש בו תיבות מנין חיי"ם) בכאן נרמז סוד התשובה שהיא נרמזה בצורת ה' בסוד דרשו י"י בה' מצאו כמ"ש במסכת מנחות (שם לד) מי האיש ה"חפץ חיים וגו' פי כמו שתקנו רז"ל בתפלת י"ח ברכה ה' ברפת תשובה ומתחלת בה' השיבנו אבינו ומסיימת בה' ה' סימנים אלו נגד ה' פרצופי נפש רוח נשמה חיה יחידה בפרשה וישב ת"ח רזא דמל' אית רוגזא דאיהו מברכא מעילא ומתתא ואיקרי ברוך כד"א (בראשית יד) ברוך אברם לאל עליון ואית רוגזא אולטימא לעילא ולתתא (שם ג) ארור אתה מכל הבהמה (שם מט) ארור אפם פי עז על רזא דנא אית תרין טורי את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל לקבל אליו תרין דרגין ועל דא הא איקרי ברוך הא איקרי ארור מסטרא דדינא קשיא נפקין תרין רוגזין לתרין סטרין חשב בזוהר ו' דברים בברכה ו' דברים בקללה לכן ששה שבטים עליו על הר גריזים לברכה וששה עליו על הר עיבל לקללה.

הלי"י תגמלו זאת עם נבל ולא חכם: עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו דריש מלשון נבלת חכמה תורה רמז פאן סוד (ישעיהו ה) שאי סביב עיניך וראי פלם נקצו ב"א ל"ך ר"ת נב"ל שהוא גלגול הבל רק שנהפך ה' לנ' פי הבל חטא באימא א"י מן אדני לכן ה' מן הלי"י רחוקה מן התיבה (בראשית ז) ותם התיבה מעל הארץ ה' גדולה רומזת על דור המדבר כולם מסוד ה' ראשונה ז"ש פי דור תהפוכות ה"מה ב"נים ל"א אמן בם ר"ת הב"ל שלא השלימו מה שמנטל עליהם רק עם נבל רזא דא (שמות יח) נבל תפול גם אתה גם העם הזה אשר עמך שפלם באו מחיליה להשלים נ' שערי בינה ונהפכו (תהלים יד) אמר נבל בלבו אין אלקים בנים לא אמן ב"ם.

עם שם של מ"ב עולים הנשמות בכל לילה ולילה לכן משה אמר קודם מותו שירה זו שים בה מ"ב פסוקים ועמו עולה הנשמה לעילא כמ"ש פי שם י"י אקרא על שם של מ"ב ז"ש בנים לא אמן ב"ם על רזא דא ומשה שהרג בשם המפורש המצרי שהיה קי"ן לא הגין אז על דמו של הבל ודם זרעותיו או למד פאן מאמר רז"ל שהקב"ה והתורה והאדם קשורין זה בזה פי שיעור קומה דלעילא תר"ג (שמות ג) זה שמ"י עם י"ה הרי שס"ה זכרי עם ו"ה הרי רמ"ח וגם האדם הוא רמ"ח איברים נגד רמ"ח מ"ע ושס"ה גידין נגד מצנות ל"ת ונגד שס"ה ימי החמה ושלישתן מבוארין בפסוק זה הלי"י תגמלו זאת שם י"י שהוא סוד תר"ג עם שמ"י וזכר"י בגימטריא תר"ג עם נבל ולא חכם עמא דקבילו אורייתא ג"כ בזה המספר מכון להשלים שמא קדישא (תהלים צג) לבש ה' עז התאז"ר בגימטריא תר"ג שהוא לבוש שכינה במילוי ואח"כ מפרש שגם האדם מכון בזה החשבון הלא הוא אביה קניף הוא עשה אמר שני לשונות על קנוקנות של האדם שיש לו שס"ה גידין אמר קניף ועל גוף שלו אמר הוא עשה ויכוונה בכל מיני בסיס וכן מלמד שנמלה הקב"ה על כל אבר ואבר של אדם פי תר"ג מרכבות יש לו למטטרון שממונה על הנשמות כמ"ש בזוהר ע"פ (בראשית כד) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביהו זה מט"ט בביתו (שם) המושל בכל אשר לו עיין פ' וישב לכן אתמר בזוהר בר"מ כשאדם מת אתא מטטרון עם תר"ג מלאכים לקבל צדיק ז"ש זכור ימות עולם על מצנות לא

תעשה שיהם כמגן ימות השנה ובזה רואה הוא בכל יום ויום השנה שהוא ש"ה שאל אביה זה אברהם ויגדה שהיה מספרו רמ"ח ג"כ כמגן פל האברים: בתורה בנביאים ובכתובים מוכח שפשהתורה הוא בג' דורות אזי ההורה חוזרת על אכסניא שלה ז"ש שאל אביה ויגדה זקניה ויאמרו לה ר"ל כשאתה שואל לאביה ולזקניה אזי ההורה הוא כהנחל.

בנביאים (ישעיה נט) לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אזי אמר י"י שמכאן ואילך מעתה חוזרת התורה על אכסניא שלה ודבר זה למדו רז"ל (בב"מ יז) דהל"ל מפי זרע זרעה מעתה ועד עולם וידוע הפסוק מלא שמורה על זה שהקב"ה אומר שמכאן ועד עולם התורה חוזרת על אכסניא שלה בפתובים (תהלים קלב) אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לה אם ישמרו בניה בריתי ועדותי זו אלמד גם בניהם ר"ל כשאח"כ בני בניהם הם לומדים וקאי גם בניה' על פרי בטנ' שלפניו (שם) זאת מנוחת עדי עד שיהתורה חוזרת על אכסניא שלה וזה פוננת הגמרא בקידושין (דף ל) אריב"ל כל המלמד בן בנו תורה פאלו קבלה מהר סיני שנאמר (דברים ד) יום אשר עמדת וגו' בחורב וסמיה ליה (שם) והודעתם לבניה ולבני בניה ר"ל שאם קבלו ישראל מעצמן מהר סיני לא היו שוכחין לעולם ז"ש ע"פ (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו וא"כ כשמלמד הוא תורה לבני בנים הרי ג' דורות לכן פאלו קבלה מהר סיני ולא היה נשכח לעולם וחוזרת על אכסניא שלה וצריה לומר בתפלה בברכת התורה ונהיה אנחנו וצאצאנו וצאצאנו שאל ג' אלו צריה לברך והטעם גרים הריף גבי הרואה ניסים שנעשו לישראל אומר ברוך וכו' שעל ניסא דרבים כ"ע בעי ברוכי ועל ניסא דייחיד הוא ובריה ובר בריה בעי ברוכי שעל ג' דורות רחמי האב על הבן לי לגיני ולנכדי: האזינו השמים לגדולים של ישראל אמר עשו אזניכם פארפסת לשמוע רזי תורה ונדברה אבל להמון עם שאמר נגלה ותשמע הארץ אמרי פי כמ"ש (משלי ח) אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם (דברים ד) ותמונה אינכם רואים זולתי קול ז"ש ותשמע הארץ שהם אינם מבינים הנסתר רק שומעים אמרי פי לבד מי שאינו מבין סתרי תורה יערוף כמטר לקחי ז"ש בגמרא תענית (דף ז) העוסק בתורה שלא לשמה חייב מיתה ז"ש יערוף כמטר ואין צריפה אלא לשון הריגה (דברים כא) וערפו שם את העגלה ומי שלומדין סתרי תורה הם יכולין להחיות מתים כמ"ש (תהלים יט) תורת י"י המימה ר"ל היודע סידוריה של תורה ע"פ הנסתר (שם) משיבת נפש יכול להחיות מתים תזל כטל אורות שעתידי להחיות בהם מתים ז"ש נגד נסתרות של תורה פי שם י"י אקרא שמא גליפא ואמר בזה הפסוק ד' רוחות השמים כמ"ש בזהקוני מטר ממערב שהוא ענף של עולם (שם קמז) יש"ב רוחו בגימ' מער"ב וזו מים לפי שהשכינה במערב התחיל למטה למעלה מן ה' אחרונה של שם ז"ש פי שם י"י אקרא מן ה' אחרונה ז"ש הבו גודל לאלהינו לכן בפסוק ראשון של שירה ובפסוק אחרון חתם צירוף ה"י ה"ו שהוא השם של דין לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריהם למה השם הוא למפרע שמורה על דין הופך המטה לנחש וכשישראל עושין רצונו של מקום מהפכין הנחש למטה ז"ש הצור שהוא תקיף (משלי ל) דרף נחש עלי צו"ר כשהם עושים רצונו של מקום אזי מהפכין הצור להיות אגמי מים והוא עושה פעולה תמים והוא אברהם אע"פ שפל דרכיו של צור הוא משפט מ"מ עושה עתה פעולת תמים אבל באותו דור תהפוכות המה בנים לא אמן בם הפכו רחמים לדין ז"ש הל"י תגמלו זאת עם

נָבֵל וְלֹא חָכָם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה רֵא"ו עֵת"ה כ"י אָנִי אָנִי הוּא (מְלֹאכֵי ג) אָנִי י"י לֹא שְׁנִיתִי רַק שֶׁהִשְׁנִינוּ מִצַּד מְקַבֵּל (שָׁם) וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם דוֹר תְּהַפּוּכוֹת הֵמָּה גוֹרְמֵי הַיְפּוּף הַשָּׁם.

זְכוּר יְמוֹת עוֹלָם שֶׁנִּבְרָא אֲד"ה (תְּהִלִּים כה) זָכַר רַחֲמֵי י"י וְחִסְדֵּי פִי מְעוֹלָם הֵמָּה שֶׁאָמַר (בְּרֵאשִׁית ב) בְּיוֹם אֶכְלֶה מִמֶּנּוּ מוֹת תְּמוֹת שְׁמוֹת לֹד) נוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֵפִים שֶׁעָשָׂה מִן יוֹם א' אֶלְף שָׁנָה יוֹמוֹ שֶׁל הַקַּב"ה (תְּהִלִּים פה) פִּי טוֹב לִי יוֹם בְּחִצְרָה שֶׁעָשָׂה מִן יוֹם א' אֶלְף שָׁנִים ז"ש זְכוּר יְמוֹת עוֹלָם שֶׁעָשָׂה חֶסֶד וְרַחֲמִים וּבָזָה בֵּינוּ שָׁנוֹת דוֹר וְדוֹר שֶׁאֵל אָבִי הִרְאִינוּ שֶׁהוּא אֲד"ה וַיִּגְדֵּה.

אוֹ יֹאמֶר זְכוּר יְמוֹת עוֹלָם שֶׁנִּבְרָאוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְשֻׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית הָאָרֶץ הִרְמַב"ן לְפָרֵשׁ שֶׁכָּל מַה שֶׁנִּבְרָא בּו' יְמֵי בְּרֵאשִׁית כֹּן בְּכָל אֶלְף שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד ע"ש שֶׁהָאָרֶץ שִׁית אֲלֵפֵי הָנָה עֲלֵמָא וְאַח"כּ חָרִיב לְקַבֵּל שִׁבְתָּ.

אוֹ יֹאמֶר שְׁבֵא"הֵר הָיוּ נִתְלִין כָּל דוֹר וְדוֹר עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְכֹן בְּחִנּוּהָ נִתְלוּ כָּל הַנְּקִיבוֹת (אֵיזוֹב לַח) אִיפ"ה הֵייתָ בִּיסְדֵי אֶרֶץ ז"ש זְכוּר יְמוֹת עוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בָּהֶם אֲד"הֵר זֶה סֶפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם אִז תְּבִין שָׁנוֹת דוֹר וְדוֹר פִּי כְּנֹלָם מִמֶּנּוּ הֵם וְהִנֵּה דוֹד הָיָה רְאוּי לְהִיֹּת נֶפֶל עַד שֶׁנָּתַן לוֹ אֲד"הֵר ע' שָׁנָה.

וּבְזוֹהָר אָבוֹת נִתְנוּ לוֹ ז"ש שֶׁאֵל אָבִי וַיִּגְדֵּה גַם אֶתְמַר בִּס' ע"מ שֶׁמְתוֹשֵׁלַח יָרַד וְחִנּוּף נִתְנוּ לוֹ ע' שָׁנָה ז"ש זְקִנְיָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ וְהִטְעַם (יְבָמוֹת סו) בְּיַמֵּי דָוִד אִימְעַט שָׁנֵי (תְּהִלִּים צ) יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה כְּשֵׁם שֶׁנִּחְלַקְהָ מֶרְכָּבָה עֲלִיוֹנָה עַל ע' כֹּן נִחְלַקוּ שְׁנוֹת הָאָדָם עַל ע' ע' שָׁנָה ז"ש בְּהִנְחַל עֲלִיוֹן גוֹיִם עַל ע' שָׁרִים ג"כ בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם שֶׁהַפְרִיד שְׁנוֹת דוֹר וְדוֹר עַל ע' שֶׁנָּתַן אָדָם הִרְאִינוּ לְדוֹד וְכֹן הוּא מְסַפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ע' נֶפֶשׁ מְזָה הִטְעַם שֶׁיִּשְׂרָאֵל הֵם מֶרְכָּבָה בְּפָנֵי עֲצָמָה ז"ש יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בַּה"ם דִּיִּיקָא עַל שֵׁם מֶרְכָּבָה עֲלִיוֹנָה פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא מִתְחִיל הַפְּסוּק בְּכ"ף וּמְסִיִּים בּו' הָרִי כ"ו פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא הָרִי כ"ו פ' כ"ו מְנַן שְׁמוֹת שֶׁמְבִיא בְּפִלְיָאָה סוּד תִּרְע"ו (שָׁם לֹד) רַבּוֹת רַעו"ת צְדִיק וּמְכֹנֵלִים יִצְיָלוּ י"י פִּי שֵׁם בֶּן ד' כְּשֶׁתְּפָה כ"ו פְּעָמִים כ"ו עוֹלָה רַעו"ת לְכֹן בְּתַפְלַת י"ח כ"ו פְּעָמִים שֵׁם בֶּן ד' וְאוֹמְרִים אַח"כּ רַחוּם וְחַנוּן ר"ח ע"לִי ו"קַבֵּל ת"חֲנוּנֵי ר"ת רַעו"ת וְכֹן בְּתוֹכָהּ שֶׁל מְשֻׁנָּה תוֹרָה שֶׁאָמַר מִשֶּׁהָ מִפִּי עֲצָמוֹ כ"ו פְּעָמִים שֵׁם בֶּן ד' ז"ש פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא כ"ו פְּעָמִים כ"ו אִזִּי הָבּוּ גִּוְנָל לְאֲלֵקֵינוּ שֶׁמְמַתִּיקִין מִדַּת הַדִּין תַּמִּי"ם פַּעַל"ו בְּגִמְטְרִיא רַעו"ו פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא יֵשׁ בְּפִסּוּק זֶה כ"ה אוֹתִיוֹת כ"ה אֶתְנוּן דִּיחֻדָּא שֶׁמַּע יִשְׂרָאֵל כ"ה שְׁעָרִים הָעֲלִיוֹנִים בְּשַׁעַת מוֹתוֹ יַחַד מִשֶּׁהָ הַשָּׁם כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה ר' עֲקִיבָא יִצְאָת נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד צָרִיף לְהָאָרֶץ בְּאֶחָד: פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא.

בְּזוֹהָר ר"מ שׁוֹפְטִים (שָׁם עה) פִּי אֲלֵקִים שׁוֹפֵט כ"י כ' מִיָּנִיָּה יוֹד דְּחֻן שְׁבִנְיָה ד' עז"א (הוֹשַׁע יד) שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד י"י אֲלֵקֵיף כ"י כְּשֶׁלָּה בַּעֲוֹנָה (אָבוֹת פ"ו) שֶׁמְלַכּוֹת נִקְנִית בְּשִׁלְשִׁים מַעְלוֹת ר"ל שֵׁם י"י מְסַפְרוֹ ד"ו וד' אוֹתִיוֹת הוּי"ה הָרִי מְסַפֵּר שְׁלִשִׁים הוּא שֵׁם שֶׁל י"י וּבְזוֹהָר שֵׁם בֶּן ד' יֵשׁ בּוֹ ד' אוֹתִיוֹת וְתָרִין רְתִיכִין י"ה בְּשָׁמִים ו"ה בְּאֶרֶץ וְחֶשְׁבֹּנוֹ כְּפִשׁוּטוֹ כ"ו הָרִי אוֹתִיוֹת כְּבו"ד (תְּהִלִּים כד) מִי הוּא זֶה מְלָךְ הַכְּבוֹד י"י צ"ב א"ו הוּא מְלָךְ הַכְּבוֹד סְלָה פִּי חֶשְׁבֹּן שֵׁם בֶּן ד' הוּא כְּבוֹד לְכֹן מִתְחַלֵּה פְּתַח מִשֶּׁהָ בְּתָרִין רְתִיכִין הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם י"ה וְתִשְׁמַע הָאֶרֶץ ו"ה וְאַח"כּ חֲלַק שֵׁם בֶּן ד' לֹד רַחוּת יַעֲרוֹף כְּמִטֵּר

לקחי מערב וכו' כמ"ש בחזקוני הרי ששה חלקים צירופי השם ז"ש כי שם י"י אקרא ר"ל אלו השני פסוקים הראשונים הם צירופי השם בפסוק חלק לשני מתנות ואח"כ לד' מתנות והוא סוד היחוד אקד שפתמליכהו בשמים ובארץ ובארבע רוחות העולם ועז"א כי שם י"י אקרא ומיחד שמו ית' צריף להאריף בד' של אקד שהוא סוד מלכות שמים ז"ש קבו גנדל לאלקינו על ד' רבתי שבאקד התחילו עבדיה מביאין לה בחשאי ולכן אמר יערוף כמטר לקחי שהענו עולה בחשאי ואח"כ מנטף בקולי קולות פן יחוד שמע הוא בקול רם וברוף בחשאי ולפ"ז האזינו השמים הוא יחוד עלאה ותשמע הארץ יחוד תפאה ז"ש כי שם י"י אקרא נגד יחוד שמע קבו גנדל לאלקינו נגד יחוד ברוך שם כבוד ז"ש רז"ל מפאן שעונין ברוך שם כבוד מלכותו והוא סוד גדול כי בכאן נרמז יחוד ברוך שם כבוד במקדש ובגבולין עונין אמן גדול העונה אמן יותר מן המברך שהוא מזכיר שם אדני בפיו ומחשבתו שם של ההוי"ה אבל העונה אמן מזכיר בפיו שתי שמות ביחד אדני הוי"ה חשבון אמן ז"ש כי שם י"י אקרא אזי כל השומעין מחויבין ליתן גנדל לאלקינו ומכוננים ב' שמהן יחד והוא גנדל לאלקינו דין ורחמים ביחד ועז"א בנים לא אמן בם שלא מכוננים בעניותם אמן לקשר קושרא דמהימנותא שזו הוא עיקר האמונה (ישעיה כו) שומר אמונים וכתוב אמונים כי עיקר אמונה נתלה בעניית אמן לכן יש לדרוש המקרא והמסורת.

גם יש לומר שעל פן כתיב אמונים וקרין אמונים כי מי שהיא עם רבים בצבור יכול להשלים רמ"ח תיבות של ק"ש עם אמן שהוא אומר קודם ק"ש גם בשחרית עם ט"ו ויין של אמת ויציב ועם א' של אמת בגי' אמן ובערבית עם ו' של ואמונה ותרונייהו איתנהו אמונים על אמת ויציב גם ו' של ואמונה ז"ש בנים לא אמן בם קרי וכתוב אמן של אמת ויציב שחרית ו' של אמת ואמונה ערבית (תהלים סא) חסד ואמת מן ינצרוהו שהוא (שם צב) להגיד בפוקר חסדך אמת ויציב ואמונתך בצילות וטעם ו' של ואמונה להשלמת ג' שמות כתבתי בפ' בראשית ע"ש ז"ש (חבקוק ב) וצדיק באמונתו יחיה ר"ל בפוקר צריף לכונן בט"ו ויין של אמת ויציב שמספרן צ' ויש בו ג' שמות כפי דברי הפליאה תמונת ל' הוא כ"ו ובכל ה' ויין יש ל' הרי ג' למדין ג' שמות (משלי יח) מגדל עז שם י"י למד הוא מגדל פורח באויר יש בו שם י"י ז"ש הלי"י תגמלו זאת ל' גדולה מורה על שם בן ד' בתמונתו ובחשבונו כפל כ"ו הרי בפוקר צריף לכונן ט"ו ויין צדיק ובערב באמונתו ו' של ואמונה אזי יחיה כי כל תיבה מחזקת אבר מן האדם ולכן האזינו השמי"ם ואדבר"ה בגימ' תרי"ג ואח"כ הלי"י תגמלו זאת כי גם היא תרי"ג והתורה והאדם: ראו עתה כי אני א"ני ה"רא.

בכאן רמז על סוד שני שמות של ע"ב שהוא פלל כל השם של ע"ב א"ני וה"ו שכתבו התוס' א"ני על שם (יחזקאל א) ואנ"י בתוף הגולה והו"א על שם (ירמיה מ) והו"א אסור בזיקים שאנו מתפללים שהקב"ה עמנו בגלות ויעשה למען שמו ז"ש ראו עתה כי אני בעצמי בגלות עמכם הן הן תרין אנ"י וה"ו ולכן במספר שם זה לקח משה ע"ח זקנים והעיד לפניהם שירה זאת לעד כי מספר שני שמות אלו שהוא סוד פלל ע"ב חס"ד ולכן אנו אומרים בשעת ניסוף המים ביין שהוא סוד להשפיע חסד בעולם.

כי יין הוא מסִיטְרָא דְדִינָא בו"ז מים (איוב יב) שׁוֹפֵף בו"ז ע"ל נְדִיבִים ר"ת שב"ע (תהלים טז) שב"ע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיהֶם שְׁבַע יְמֵי הַחַג נִרְמַז בְּמַלְת (בְּרֵאשִׁית ב) וְנָכַל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה וְגו' טָרָם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר י"י אֱלֹקִים שְׁמַתְפַּלְלִין עַל הַמֵּים בְּחַג שְׁיִיחַ נוֹטְרִיקוֹן שְׁ"בֶעָה י"מי ח"ג לְדַבְרֵי ת"ק (תהלים קיח) א"נא י"י הוֹשִׁיעָא נָא וּלְדַבְרֵי ר' יְהוּדָה א"ני וְה"ו וּבִין לְמָר וּבִין לְמָר מְסַפֵּר ע"ח הוּא מְכַוֵּן (אֲסֹתֵר ד) וּבכ"ן אָבֵא אֶל הַמְלֶךְ לְכֹן בִּימֵי דִין אֲנֹן אֹמְרִים בְּתַפְלִיתֵינוּ וּבכ"ן תָּן פְּחָדָה לְפִי דְבָרֵי הַזִּקְהָר ג' פְּעָמִים בכ"ן שְׁהוֹת חֲשָׁבוֹן רִי"ו (שְׁמוֹת לד) ויעב"ר ע"ב רִי"ו וַיֵּשׁ ג"כ בְּצוּרַת שֵׁם בֶּן ד' רִי"ו ב' פְּעָמִים בֶּן פֶּתַח הָאָרֶץ י"ז לְבְּכַנְפֵי יוֹנָה כִּי ה' צוּרְתָהּ רִי"ו וְה' שְׁנִינְיָה ג"כ רִי"ו הָרִי ב"פ רִי"ו בְּשֵׁם שָׁל י"י ז"ס (מְלָכִים א יח) י"י הוּא הָאֱלֹקִים כִּי כְמוֹ אֲרִי"ה בְּחֻסָּד בֶּן גְבוּר"ה ג"כ בגי' רִי"ו ז"ש כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא בְּזֶה הַשֵּׁם נִכְלָלוּ שְׁתֵּי פְעָמִים רִי"ו הָא' אֲרִי"ה בְּחֻסָּד הַב' בְּגְבוּרָה ז"ש הָבוּ גְּנָדֵל לְאֱלֹקֵינוּ זֶה הַשֵּׁם כּוֹלֵל שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת בְּיַחַד גְּנָדֵל הוּא סוּד גְּדוּלָה לְאֱלֹקֵינוּ גְבוּר"ה ז"ש (בְּרֵאשִׁית כב) בְּהַר י"י יֵרָא"ה ר"ל שֵׁם שָׁל י"י הוּא יֵרָא"ה שְׁהוּא בגי' רִי"ו: כ"י דו"ר תְּהַפּוּכוֹת הַמָּה.

הם שְׁעוֹת שְׁיֵשׁ בִּי יְמֵי תְשׁוּבָה כְּמִנְיֵן ר"ם קָבִין שְׁבַמְקוּנָה וְהוּא צִירוּף שֵׁם בֶּן ד' כ"ו ר"ל ד' פְּעָמִים ו' הָרִי ק"ך וְאַח"כ עוֹד ו' פְּעָמִים ר' הָרִי ק"ך שְׁנִינְיָם יַחַד ר"ם וְכֹן הֵיזָה מְשֵׁה בְּהַר ק"ך יוֹם ק"ך לִילָה ג' פְּעָמִים מ' כְּמוֹ שְׁאֵמֵר הֵלֵא הוּא כְּמ"ס עֲמָדֵי ג' פְּעָמִים מ' מִס"ך מְבַדִּיל נֶגֶד נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה: בְּמִדְרָשׁ רַבָּה פְּרָשָׁה וְזֹאת הַבְּרָכָה שְׁבָא מְלֶאךָ הַמְנוֹת שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים אֶל מְשֵׁה (איוב לג) הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל וְגו'.

פַּעַם הָרֵאשׁוֹן הַשֵּׁיב (תהלים קיח) לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲזִיה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂה י"ה וְהַשֵּׁיבוּ מְלֶאךָ הַמְנוֹת (שֵׁם יט) הַשְּׁמִים מְסַפְרִים כְּבוֹד אֵל וּמַשֵּׁה הַשֵּׁיב אֲנִי מִשְׁתַּיְקֵן פַּעַם שְׁנִית הַזְכִּיר מְשֵׁה הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ וּבְרַח מְלֶאךָ הַמְנוֹת מְשֵׁם שְׁלִישִׁית הַתְּחִיל מְשֵׁה לְהַצְדִּיק אֶת הַדִּין הַצּוֹר תַּמִּים וּלְפָרֵשׁ הַמְדָרֵשׁ עַל פִּי פְּשׁוּטוֹ דוֹרֵשׁ הַמְדָרֵשׁ זֶה ג' פְּסוּקִים הַסְמוּכִים בְּפִרְשָׁה פַּעַם רֵאשׁוֹן כְּשֶׁהַשֵּׁיב מְשֵׁה לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲזִיה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂה י"ה אֲזֵ אָמַר מְלֶאךָ הַמְנוֹת הַשְּׁמִים מְסַפְרִים כְּבוֹד אֵל וְהַשֵּׁיב מְשֵׁה שְׁאֲנִי חָשׁוּב מִן הַשְּׁמִים וְאַרְצָ שְׁהָרִי אֲנִי מִשְׁתַּיְקֵן וְז"ש הַאֲזִינוּ הַשְּׁמִים וְאַדְבָּרָה פַּעַם שְׁנִי כְּשֶׁבָא מְלֶאךָ הַמְנוֹת אֵלֶי אֲזֵ אָמַר כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא וְהַזְכִּיר הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ אֲזֵ הַמְתִּיק הַדִּין שְׁמַמְנוּ יְנִיקַת מְלֶאךָ הַמְנוֹת ז"ש הָבוּ גְּנָדֵל לְאֱלֹקֵינוּ שְׁהוּא הַגְּדִיל אֵל שֶׁל אַבְרָהָם לְאֱלֹקֵינוּ וְלָכֵן אֵין תְּקוּמָה לְמְלֶאךָ הַמְנוֹת וּבְרַח הַמְלֶאךָ מִמְּנוּ וּבְפַעַם שְׁלִישִׁית הַתְּחִיל מְשֵׁה הַצּוֹר תַּמִּים פְּעָלוֹ לְהַצְדִּיק אֶת הַדִּין הַצּוֹר נֶגֶד צוֹר וּלְפִי שְׁהַזְכִּיר מְשֵׁה ד' רוּחוֹת הַשְּׁמִים בְּפָסוּק ב' שְׁהוּא סוּד מְרַכְּבָה עַל ד' אֲתוֹנוֹן דְּשָׁמָא קְדִישָׁא כְּמ"ש כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא לְכָל רוּחַ אוֹת אֶחָד מְשֵׁם יִתְבָּרַךְ: ט"ל וּמַט"ר בְּגִימְטְרֵי אֲרַגְמֵן ד' פְּעָמִים דִּי"ן כִּי ד' אֲתוֹנוֹן אֵלוּ כָּל אֶחָד הַסְּכִים לְהִיּוֹת דִּי"ן עָלָיו חֲלוּק תִּכְבַּת צו"ר עַל ד' פְּעָמִים הָרִי כָּל אֲרַבְעַת דִּי"ן שְׁהוּא פְּנֵי אֱלֹקִים בְּגִימְטְרֵי ע"ד (יְשַׁעְיָה כו) בְּטַחוּ בִי"י עַדִּי ע"ד כִּי אֵף שְׁאֱלֹקִים הוּא דִּי"ן פְּנֵי אֱלֹקִים אַכְטַד"ם דִּי"ן וְהוּא רַחֲמִים ז"ש הָבוּ גְּנָדֵל לְאֱלֹקֵינוּ כִּי גַם בְּשֵׁם אֱלֹקִים פְּנִים שָׁלוֹ הוּא גוּד"ל אוֹ אָמַר כִּינּוּי זֶה שֶׁל צוֹר קְנֹדֵם מוֹתוֹ וְלֹא כִּינּוּי אַחַר לְפִי שְׁאֲז עָלָה לְמַגְדוּל עוֹז שֵׁם י"י כְּמ"ש כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא וְהוּא אוֹת לְמ"ד בְּאֵלֶּף בִּי"ת וּלְפִי שְׁיֵשׁ ד' לְמִדִּין בֵּא"ב סִימָן (תהלים יח) וּבְאֵלֶּקִי אֲדַל"ג שׁוֹר א"לֶּף ל"מִד ד"לֶּת ג"ימֶל אֵלוּ ד' אוֹתִיּוֹת יֵשׁ בְּכָל א"ב שְׁיֵשׁ בָּהֶם אוֹת ל' וְאוֹת ל' מוֹרָה עַל שֵׁם י"י כִּי צוּרְתוֹ כ"ו כ' ו' לְמַעְלָה וְהוּא חוֹתֵם שֶׁל פְּסוּק כִּי שֵׁם

י"י אַקרא שְׁמִתְחִיל בְּכ' וּמְסִיִּים בּו' וּלְפִי שְׁמִנְשָׁה חֵי ד' פְּעָמִי ל' ק"ך שְׁנַיִם כִּי תִכְלִית הָאָדָם ד' פְּעָמִי ל' כַּמ"ש (אִיּוֹב ה) אָדָם ל'ע'מ'ל יִגְלַד ל'לְמוֹד ע"ל מ"נת ל'לְמַד ל'שְׁמוֹר ע"ל מ"נת ל'עֲשׂוֹת פֶּתַח הַצּוּר תָּמִים פָּעְלוּ יַחְלֹק תִּיבַת צו"ר עַל ד' תְּלָקִים לְמ"ד כִּי הַצְדִּיק אֶת הַדִּין עַל שְׁנֵשְׁלָמוֹ חַיָּו וְתָמִים פָּעְלוּ שֶׁל הַקַּב"ה הַלִּי"י תִּגְמְלוּ זֹאת ל' גְּדוּלָה יַעֲרוֹף כְּמָטָר לְקַחֲתִי כִּי מֵצַד לְקִיחַת לִוְלֵב וּמִיָּנְיוֹ שֶׁהוּא מוֹלִיךְ וּמְבִיא מַעֲלָה וּמוֹרִיד יְבֵא הַמָּטָר כַּמ"ש בְּמִדְרָשׁ (וַיִּקְרָא כג) אֲמַרְתִּי וּלְקַחְתֶּם לָכֶם פְּדִי לְזִכּוֹתְכֶם בְּמָטָר ז"ש כִּי שָׁם י"י אַקְרָא אֱלוֹ ד' מִיָּנַיִם עַל שָׁם ד' אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם וְאוֹתָהּ לְקִיחָה גוֹרֵם נְטִיפַת מָטָר (דְּבָרִים לג) אַף שְׁמִיּוֹ יַעֲרֹפוּ טַל הַצּוּר מְלֶאכֶּה שֶׁל תִּשְׁרִי צוֹרִיאַל שְׁמוֹ תַּמִּי"ם תַּהִי"ה בְּגִי' תִּשְׁר"י וְכוּ (יְשַׁע'י א) מֵלֵאת"י מִשֶּׁפ"ט ז"ש תָּמִים כִּי כָל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט.

מִשָּׁה זָכַר ד' רוּחוֹת בְּפָסוּק כִּי מִד' נְהָרוֹת שָׁהֵם בְּד' רוּחוֹת יוֹצְאִין מ"ח טִיפִין בְּכָל יוֹם וְגָרְמוּ לְמָטָר ז"ס יַעֲרוֹף כְּמָטָר לְקַחֲתִי כִּי כָל גְּבִיאִים נוֹטְלִין גְּבוּאַתָּם מִמִּשְׁה ז"ש לְקַחֲתִי הַפֶּל לְוֹקֵחִין מִמְּנֵי וּמֵהֶם יֵצְאוּ (מְגִלָּה יא) מ"ח גְּבִיאִים וְז' גְּבִיאוֹת ה"ן קָרְבוּ יָמֶיהָ בְּכָלֵל עַל מ"ח גְּבִיאִים וְז' גְּבִיאוֹת: הַזִּיּוֹ לָהּ.

הוּא מֵתַקְנַת עֲזָרָא וּבֵית דִּינּוֹ (שָׁם דָּף יח) שְׁהִיּוֹ ק"ך זְקָנִים וְהֵם הֵם שְׁתַּקְנוּ ח"י בְּרָכוֹת עַל הַסֵּדֶר (סִנְהֶדְרִין כא) עֲזָרָא הָיָה מְקַבֵּל מִמִּשְׁה רַבֵּינוּ כ"ב כִּי רָאוּי הָיָה שְׁתַּתְּנִן עַל יָדוֹ הַתּוֹרָה אִפ"ה נִשְׁתַּנָּה הַפֶּתַח עַל יָדוֹ כִּי הוּא אֶהְר"ן וְהוֹסִיפוּ אִתּוֹ כ"ב עַל שְׁמוֹ כ"ב וְנִקְרָא עֲזָרָא לְפִי שֶׁהוּא הָיָה כ"ב דוֹרוֹת מִמִּשְׁה רַבֵּינוּ כְּשֶׁם שְׁאַלְיָהוּ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁמִינִי לְפִי שֶׁהוּא מְלֶאכֶּה הַבְּרִית הַנִּיֻּתְנָה בְּשְׁמִינֵי הַלִּי"י תִּגְמְלוּ זֹאת שְׁנֹסְתִלְק ו' מִן הַחֶרֶב וּמִן זֹאת הַתּוֹרָה וְנִשְׁאַר זֹאת שֶׁהוּא לְעוֹלָם מוֹרָה עַל מִד"הֵד שְׁחַת לוֹ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁחֲטָאוּ בְּעֶגְלָה שְׁעָה בּו' שְׁעוֹת נִסְתַּלְקָה ו' וְאוֹמֵר שָׁם (שְׁמוֹת לב) שְׁחַת עֲמָה גָּרְמוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנֹסְתִלְקוּ תְּפִילִין מִן יָד כִּהְיָה בְּזוֹהַר בְּרֵאשִׁית ע"פ (שָׁם לג) וְיִתְנַצְּלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדֵיִם הֵם תְּפִילִין ז"ש צוֹר יִלְדֶּה ת'ש'י ת'פִילִין ש"ל י"ד.

עִם נָבֵל לְשַׁעֲבֵר וְלֹא חָכַם לְהַבָּא מֵה עֲנִין לְשַׁעֲבֵר וּלְהַבָּא ע"ד (יְשַׁע'י א) יִדַע שׁוֹר קוֹנְהוּ בְּיִלְקוּט (שָׁם) יִשְׂרָאֵל לֹא יִדַע לְשַׁעֲבֵר (שָׁם) עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן לְהַבָּא יִדוּעַ שְׁפָל הַדְּבָרִים הַטְּבָעִיִּים כָּל אֶחָד בְּטַבְּעוֹ מִתְנוּעַע אֶל מִרְפִּיז כְּמוֹ יַעֲקֹב וְעָשׂוֹ (הוֹשַׁע יב) בְּכַתּוּב עֵקֶב אֶת אֲחִיו יַעֲקֹב רִץ לְקִרְאֵת ב"כֵּן וּב"מֵד וְעָשׂוֹ לַעַ"ז וְכוּן מִגַּע עֲפו"ם שֶׁלֹּא בְּכּוֹנְנָה בְּיַיִן שֶׁהוּא אֲסוּר הֵנָּה הַשׁוֹר יִדַע קוֹנְהוּ וּמִתְנוּעַע אֶל אֲבִיו שְׁבַשְׁמִים כְּמוֹ שְׁמַצִּינוּ בְּפָר שֶׁל אֲלִיָּהוּ שֶׁלֹּא רָצָה לִילֵךְ עַד שֶׁהִנִּיד לוֹ אֲלִיָּהוּ שְׁשָׁם שְׁמִים מִתְקַדֵּשׁ עַל יָדוֹ וְכוּן חֲמוּרוֹ שֶׁל בְּלַעַם לֹא רָצָה לִילֵךְ לַעֲקוֹר אֲוָמָה סֵל ג' רַגְלִים שְׁבַזְכוֹת זֶה אוֹכְלִים הַגּוֹיִם כָּל הַשָּׁנָה מִתְמַצִּית שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּלְפִי שְׁבַלְעָם רָצָה לַעֲקוֹר יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם אֲבוֹסֵי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם שְׁמַמְנוּ אוֹכְלִים כָּל הָאֲוָמוֹת א"ל הַמְּלֶאכֶּה זֶה שֶׁלֵּשׁ רַגְלִים שְׁאִינוּ מְכִיר אֲבוֹסֵי שֶׁלֵּשׁ שְׁבַשְׁבִּילָם אֲתָם אוֹכְלִים ז"ש (בְּמִדְבָר כג) הֵן עִם לְבָדָד יִשְׁפֹּן שִׁישׁ לָהֶם הַנְּהַגָּה אַחֲרַת ע"פ הַשְּׁגָחָה (שָׁם) וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב וְאוֹתָהּ הַשְּׁפַע שִׁיּוֹרֵד לְעוֹלָם בְּשַׁבִּילָם לֹא יִתְחַשֵּׁב לְכֻלּוֹם נִגְדַת תַּעֲנוּג רוּחָנִי שִׁישׁ לָהֶם זֹלַת הַנְּהַגָּה הַטְּבָעִית אֲשֶׁר הַגּוֹיִם מְסוֹרִין תַּחְתֵּיהָ ז"ש יִשְׂרָאֵל לֹא יִדַע עַל לְשַׁעֲבֵר שֶׁהַקַּב"ה בְּרָאוּ וּקְנָאוּ כְּמוֹ הַשׁוֹר עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן עַל לְהַבָּא שֶׁהַקַּב"ה יִקַּח מְזוֹנוֹ וְאֲבוֹסוֹ מִמְּנוֹ ז"ש עִם נָבֵל שְׁמַנְבֵּל וְכַפּוּי טוֹבָה (תְּהִלִּים יד) אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹקִים וְאֵינוֹ יוֹדַע לְשַׁעֲבֵר שֶׁהַקַּב"ה בְּרָאוּ וּקְנָאוּ עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן לְהַבָּא שִׁיקַח מִעֲנּוֹ אֲבוֹסוֹ וְאֵין

לו מזון ז"ש הלא הוא אביה נגד לשעבר אמר קנייה נגד להבא אמר עמי לא התבונן שיקח ממנו פרנסתו ז"ש הוא עשה ויכוננה בכל מיני מאכלים מלשון (שם סה) תכין דגנם.

או יאמר נגד חשובי הדור ישראל לא ידע שאין מפירין אביהם שבשמים שהוא קונם עמי לא התבונן למוכית שמוכית אותם ואינם רוצים להתבונן אבוס בעליו שהם ת"ח שממנו אוכלין כמ"ש בזוהר פ"פ (דברים ד) פי ממנו תאכל ואתו לא תכרות שהשכינה אוכלת ממנו כמ"ש (שיר ד) רעיתי פרנסתי שהוא מפרנס תתאין ועילאין ז"ש אבוס בעליו שת"ח הן אבוס של הקב"ה שהוא בעליו כמ"ש בזוהר משפטים ע"פ (משלי ג) אל תמנע טוב מבצעליו זה הקב"ה ושכינתיה דאינון בעליו דאורייתא עז"א עם נבל אטר בלבבו אין אלקים ולא חכם ז"ש שאינו רוצה לשמוע קול חכם הלא הוא אביה על הקב"ה הוא עשה בכל דור ודור בכל מיני בסיס וכן ונתן לו חכמים ויועצים: פרשת ברכה משה שחי ק"ך שנה סימן הלא הוא כמ"ס עמדי ד' שנה היה במצרים ס' בכוש ובמדן מ' סימן כ"מס גם ג' קושרי קשרים מג' עולמות סנדלפון מ"טטרון א"כתריאל סודם אהר"ן אלף רנ"ו בגימטרי' קרפנות של כל השנה כמ"ס בסדר עבודה סימנו אהר"ן: וזאת הברכה.

בגמרא פרק קמא דע"ז (ישעיה' מג) מי בכם יגיד זאת וראשונות ישמיענוא"ר חנינא א"ר שפלאי לע"ל נוטל הקב"ה ס"ת בחיקו לא אמר בנרועו רמז על הימים שעמד משה בהר הלא הוא כמו"ס עמדי מנין ככ"ו פמנן בחי"קו והוא חשבון שם המפורש ו' צירופים יה"ו הי"ו וה"י י"וה ה"וי ו"יה בגי' ככ"ו ז"ש וזאת בו' יתירה פי בו' חותמות נברא העולם כדאיתא בס"י ז"ש ויאמר י"י מסיני בא ר"ל מן אותן ו' צירופים היוצאים מן שם הנ"ה שעיקרו אינו רק ג' אותיות מסיני בא באותן הימים קבלה ולא אמר שום פינוי אחר לתורה רק קראה בשם זא"ת מי בכם יגיד זא"ת לפי שפנה התיבה נכללין בזאת סיף וספר ירדו כרופין מן השמים ז מן זאת הוא ניין סיף ונשארו אתנו מן א' עד ת' יגיד הם ז"ך אתנו דא"ב עם ה' מנצפ"ך גם סימן יגיד ז"ך שמוה של ההוי"ה יגיד גם זא"ת הוא בגי' ג' פעמים קו"ל פי ג' קולות עתיד לתקוע בקול שופר נגד ג' קלין בליילה (ישעיה' סו) קול שאון מעיר קול מהיכל קול י"י משלם גמול.

בזוהר רות גם לפי שהמילה נקראת זאת ואמר (איוב יט) ואחר עורי נקפו זאת (תהלים קמז) מגיד דבריו ליצחק ולא לגוים ז"ש שנוטל ס"ת בחיקו בזכות מילה שנתנה בחיקו ומה שאמרו א"הע ניתנה לנו מראש ולא ידעו שהיום לעשותם ולא למחר.

ויש לומר ד' עניינים מה שראה הקב"ה לחזור התורה בערבות מואב אחר שנתן בהר סיני טעם האחד מתחלה אמרו נעשה ואח"כ נשמע והוא היקף הטבעי וכן אמרו עתה וראשונות ישמיענו שמתחלה נשמע ואח"כ נעשה או טעם שני פעם ראשון אמר (שמות כ) אנכי י"י אלקיך ליחיד פעם ב' באוהל מועד לרבים ועתה נכנסו להיות עריבים יחיד בעד רבים גם פעם השני שנכנסו לערבות כל יחיד ויחיד א' בעד חבירו לכן באו בערבוביא.

או ז"ש נתנה לנו כמו שנתן בפעם ראשון ושני באוהל מועד שלא להיות אחד ערב בעד חבירו ז"ש וראשונות ישמיענו לאפוקי פעם שלישי שנכנסו ערבין או פעם ראשון כפה עליהם החר אבל בערבות מואב היה ברצון בלא אונס וא"הע אמרו תנה לנו מראש ר"ל

הָיָה לָךְ ג"כ לְכַפּוֹת עָלֵינוּ הֵהָר פְּגִיגִית כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ לְיִשְׂרָאֵל ז"ש וְרֵאשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ כַּמ"ש (תְּהִלִּים ככו) אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל י"י לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה שֶׁהִקְבִּ"ה כִּפָּה עָלֵיהֶם הֵהָר מַה שֶׁלֹּא עָשָׂה כֵּן לְנוּ הִנֵּה אֵלֹו (שֵׁם) הַגְדִּיל י"י לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ כֵּן לְכַפּוֹת הֵהָר (שֵׁם) הֵיִינוּ שְׁמֹחִים לְקַבֵּל הַתּוֹרָה עִמָּהֶם גַּם לְפִי שֶׁחָשְׁבוּ (קִידוּשֵׁין לב) לְכַבּוֹד עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ עַד שֶׁשָּׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ מִסּוּף דְּבָרָיו רָאוּ תַחֲזִילַת דְּבָרָיו לְכֵן אָמְרוּ וְרֵאשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ שְׁמִיד בְּרֵאשׁ הַדְּבִיבּוֹר יִהְיֶה נִשְׁמַע שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְכַבּוֹד עֲצָמוֹ לְכֵן נִתַּן לָהֶם סִנְפָה ע"ד (הַמְדָרֵשׁ רַבָּה תְּרוּמָה) בְּנוֹ סִנְפָה לְאֵב שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁתִּהְיֶה הוֹלְכִים יִהְיֶה עִמָּכֶם וְיִקְרָאוּהוּ מִצְּנוּה קִלָּה שְׂאִין בֵּה כָּל חֶסְרוֹן כִּיִּם שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לִזְמַר שֶׁלֹּהֲנָאֵת עֲצָמוֹ אוֹמֵר אוֹ שְׁמִטְרִיחַ עָלֵיהֶם כִּי בֵּן נֹחַ נִהְרַג עַל פְּחוֹת מִשְׁנֵה פְּרוּטָה וְלְפִי דְּבָרֵי הַזֹּהָר דִּלְג קב"ה לְאַתֵּר דְּאִיִּצְטְרִיךְ וְנִרְחַ מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מֵהָר פָּאָרֵן לֹמֵר לֹא תִרְצַח וְכָל עֲצָמוֹ הוּא רְצִיחָה הוֹפִיעַ מֵהָר פָּאָרֵן לְיִשְׁמִיעָאֵל לֹא תִגְנוֹב לֹא תִנְאַף ז"ש וְרֵאשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ שֶׁיִתְחִיל מִן חֶמֶשׁ דְּבָרוֹת רֵאשׁוֹנוֹת וְלֹא מִן שְׁנָיוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה מִתְחִלָּה לְכַף נִתַּן לָהֶם סִנְפָה שֶׁהִיא צֵלָה דְּקב"ה נִגְדַּ אֲנֹכִי י"י אֶלְקִיךָ כִּי סוּכ"ה שְׁמָה ר"ל שֵׁם שֶׁל אֲדנ"י וְשֵׁם שֶׁל הו"י"ה זֶה שְׁמִי וְזֶה זְכָרִי ז"ש י"י מִיִּמִּינוֹ בָּא כְּשֶׁבָּא לְשֵׁם הַתְּחִיל לְפָרְסֵם שֵׁם שֶׁל י"י וְכֵן לַע"ל רֵאשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ עַל שְׁנֵי שְׁמוֹת אֵלֹו שֶׁהֶם יוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת מְלִמְטָה לְמַעְלָה (תְּהִלִּים קיח) זֶה הַשְּׁעַר לִי"י ז"ש (יִשְׁעִיָּה מג) מִי בְּכֶם יִגִּיד זֹאת (וַיִּקְרָא טז) בְּזֹאת יִבֵּא אֶהְרֹן אֵל הַקּוֹדֵשׁ ז"ש וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּירַף מִן (יִרְמְיָה ט) בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשֹּׁפֵל וְיִדוּעַ אוֹתִי ז"ש י"י מְסִינִי בָּא מִן שֵׁם שֶׁל אֲדנ"י יִגִּיעַ אֵל שֵׁם י"י וְלְכֵן נִתַּן לָהֶם מִצְּנוֹת סִנְפָה כִּי שֵׁם זֶה (בְּרֵאשִׁית כח) אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹקִים וְזֶה שְׁעַר הַשְּׁמַיִם וְהִנֵּה כָּל עַנְיָן נִרְמַז בְּפִסּוּק לַע"ל מִגִּיד מִשְׁהָ (יִשְׁעִיָּה מו) מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית אֵיךְ שֶׁלַע"ל.

לְרֵאשׁ הַשְּׁנָה (תְּהִלִּים פט) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה י"י בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ: הָאֲנֹפֶן הָא' עַל הַתּוֹסְפֹתָא זֹהָר פְּרִשְׁתָּ אֲמֹר שְׁבַר"ה נִתְּנוּ רִשׁוֹת לְמַקְטָרַג לְחַפְּאָה וְלַכְסָאָה וְלֹאֲנַעֲלָא פִתְחָא דְלַעֲיִלָּא עַל כֵּן בְּר"ה יִשְׂרָאֵל תּוֹקְעִין בְּשׁוֹפָר כְּדֵי לְפַתּוֹחַ הַפְּתָחִים מַה שֶׁהוּא סוּגֵר וְעַל זֶה אָמַר הַפְּתוּב אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה כְּדֵי לְפַתּוֹת אוֹתָן הַפְּתָחִים שְׁסוּגֵר הַמַּקְטָרַג וְעַל יְדֵי זֶה ה' בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ דְהֵיִינוּ שְׁבָא הַשְּׁפַע מְלַעֲיִלָּא וְלֹא שִׁיְהִיָּה מַחְשַׁבַת הַמַּקְטָרַג שְׁסוּגֵר הַפְּתָחִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יִבֵּא שְׁתַּע מְלַעֲיִלָּא וְגוֹרֵם שֶׁלֹּא יִבֵּא הַתְּפִלָּה לְמַעְלָה: הָאֲנֹפֶן הַב' דְּאִיתָא עוֹד שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַתּוֹסְפֹתָא בְּזֹהָר פְּרִשְׁתָּ אֲמֹר שְׁבַר"ה אֲתָמַר עֲלוּהִי דִיִּצְחָק (בְּרֵאשִׁי כז) וְתַכְהֵינְ עֵינָיו מֵרֵאוֹת דְּנִפְיָק מִיְנִיָּה עֲשׂוּ דְמַחְשָׁף אֶפְיָה דְּבַר יִיְתָא וְלְכֵן (שֵׁם) וַיִּקְרָא אֶת עֲשׂוֹ בְּנוֹ הַגְּדוֹל שֶׁיַּעֲשֶׂה לוֹ מְטַעְמִים מְעוֹבְדֵי דְבַנֵּי אֲנָשָׁא דְעֵלְמָא וְרַבְקָה שְׁאוּהֶבֶת לִי לִיעֶקֶב עֲבַדִּית לִיָּה מְטַעְמִים מַה הַמְטַעְמִים פְּקִידַת לִיָּה לְאִתְעָרָא אִיָּהוּ בְּאִינוֹן מְטַעְמִים דִּילִיָּה וַיַּעֲקֹב אֲתַעַר מְלַתְמָא בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין (שֵׁם) וְהַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב בְּהוּא קוֹל דְּשׁוֹפָר וְז"ש (תְּהִלִּים פא) תִּקְעוּ בְּחוֹדֵשׁ שׁוֹפָר וְהַטַּעַם כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְפַּסֵּה הַשְּׁטָן אוֹתָן עֵינָיִם שֶׁהִיָּה מִתְפַּסֵּה כִּי יַעֲקֹב אֲתַעַר עִם הַשׁוֹפָר וְע"י זֶה פּוֹתַח הָעֵינָיִם שֶׁהִיָּה הַשְּׁטָן נִגְעֵר בֵּיָּה וְתַכְהֵינְ עֵינָיו מֵרֵאוֹת שֶׁהוּא מַחְשָׁף עֵינָיִם וְזֶהוּ שְׁנֵאֲמַר אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה שֶׁהוּא גּוֹרְמַת ה' בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֹכוּ בְּאוֹר דִּיִּקָּא וְלֹא בַחְשָׁף כְּמוֹ שְׁאָמַר בַּתּוֹסְפֹתָא שְׁבַר"ה נִאָּמַר וְתַכְהֵינְ עֵינָיו מֵרֵאוֹת וְעַל יְדֵי שׁוֹפָר בְּאוֹר יִהְלֹכוּ.

ע"ש בְּזֹהָר: הָאֲנֹפֶן הַג' זֹאת לְפָנַיִם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִלּוֹךְ עָלֵיהֶם מְלִיךְ הָיוּ תּוֹקְעִין בְּשׁוֹפָר וְאוֹמְרִים (מְלָכִים א א) יְחִי הַמְּלִיךְ וּמְלִכוּתָא דְרַקִּיעַ כְּעִין מְלִכוּתָא דְאַרְעָא כְּמוֹ שֶׁפְּתַב

בתוספתא (ד"ה א כט) פי כל בשמים ובאריז וכמו שבארין כמלן עליהם מלך תוקעין בשופר פה בשמים בר"ה כשמשמליכין הקב"ה ואומרים המלך הקדוש המלך המשפט אז אנו תוקעין בשופר ומודיעין לפל פי הוא מלכינו וזש"ה (תהלים פא) פי חק לישראל כמו שחק לישראל פן המשפט לאלקי יעקב וזש"ה (ד"ה א כט) לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש אנתנו מודיעים שהממלכה להקב"ה אמת שבאותו פעם מתנשא לכל לראש וז"ש אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניו יהלכון דהיינו ע"י התקיעה אנתנו מודיעים שבאור פניו יהלכון שיש לך המלכות והמשלה (משלי כב) הלא כתבתי לך שלישים זמנים של תשובה ר"ה ויוה"כ והושענא רבה (שם) במועצות ודע"ת ת"פ שעות מן ר"ה עד הושענא רבה ומהו (שם) להודיע קשט אמרי אמת שהוא הושענא רבה אהי"ה פ' אהי"ה הוא סוד אמ"ת סוד חותם של הושענא רבה קש"ט בגי' אבו"ת פי ג' זמנים אלו הם ג' אבות יצחק ר"ה יעקב יום פפור יום גדול ונורא הושענא רבה אברהם דור כ"א שלשום חסר י' על שלשים יום של אלול: האופן הד' דאיתא בזוהר שבני ארץ ישראל יודעי סוד התרועה אבל בני הבבל לא יודעים סוד התרועה ומספק עושין ב' חומרת ואעפ"כ שפיר הם עושין ועל זה אמר אשרי העם הם בני א"י שהם יודעין סוד התרועה ואף בני בבל שאינן יודעין סוד התרועה ומספק עושין ב' חומרת ולפי הדין אני קורא בהן (קהלת ב) והכסיל בחשך הולך ועל כן אמר ואף עפ"כ ה' באור פניו יהלכון ולא בחשך כדאי' בזוהר פי שפיר הם עושין פי כולא איצטריף יללונתא דאיהו דינא תקיפא תלת תבירין דאיהו דינא רפא: האופן הה' ע"ד הפסוק (תהלים מז) עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר ר"ל אלקים הוא מדת הדין והתרועה הוא לקבל דין וי"י שהוא רחמים לקבל שופר קול פשוט שהוא רחמים ועל זה אמר עלה אלקים בתרועה שהוא דין ה' שהוא רחמים (שם) בקול שופר ועז"א אשרי העם יודעי תרועה שהוא מדת הדין ואמר יודעי מלשון (שופטים ח) וידע בהם את אנשי סכות שהוא לשון שבירה מה הם עושין לעשות בהן רחמים דהיינו ה' באור פניו יהלכון שיהא רחמים בחג הסכות שאז (תהלים טז) שבע שמחות את פניו אל תקרי שבע אלא שבע אז נודע שרחימו דמלכא נצחו המלחמה (שם עו) ויהי בשלם סוכו ר"ל כשנשלם סוכות ביום נ' של תשובה מן ר"ח אלול עד הושענא רבה ז"ש אשרי העם יודעי ומתי יודעין שהם נצחו המלחמה לז"א י"י באור פניו שובע שמחות את פניו יהלכון בן' יתירה לא אמר יהלכו אבל רמז רמוז על נ' יום של גמר החתימה.

או יאמר ל' קולות הן בתקיעות בני, א"י דידעי תקיעותא ואינון בבלאי לא ידעי וכולהו צריכין לפי ששם בן ד' הוא כ"ו וד' אותיות הרי ל' ז"ש י"י באור פניו י"י דייקא לז"א שם בן ד' (שם פט) בשמה יגילון כל היום ג"פ תוקעין מנושב ומעומד ולאחר התפלה לקבל ג' עולמות ב'יע והעיקר האמצעים לקבל עולם היצירה מט"ט שר הפנים וזהו באור פניו דייקא על שר הפנים ג' עולמות י'ב'ק אדנ"י הוי"ה אהי"ה הקב"ה בגימטריא הכי הנה הרי לקבל ג'פין אדנ"י אנפין הנה עינין אהיה הרי נגד הוי"ה הוא פנים בסוד (יחזקאל א) ויראה להם וגבותם ר"מ פ"ר פנחס ז"ש י"י באור פניו לקבל הוי"ה שהוא פנים: (הושע יד) שובה ישראל עד י"י אלקיך.

האי קרא לאו רישיה סיפיה ולא סיפיה רישיה פתח ביחיד ומסיים ברבי (שם) קחו עמכם דברי' דאית לשאליה ביה פתח בשמים י"י אלקיך ומסיים בתדא (שם) ושובי אל

י"י בספרא קדמא אמינא ביה כמה גוונין עתה עת לקצר לדרשו על כמה אופנים: האופן הראשון אמרי' ביומא פ'ר' בתרא (דף פה) אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ר"ל שצריף אדם לטהר עבור עבירות שבין אדם לחבירו קודם פי עבירות שבין אדם למקום יו"ה מכפר ז"ש שובח ישראל שהתשובה מועיל עד י"י אלוקיה אב לא בין אדם לחבירו ז"ש בעונה אזי צריף לרצות מתחלה את חבירו ז"ש קחו עמכם מתחילה דברים ופיוסים לרצות ושובה ליי' שאז (שם) כל תשא עון כל עבירות הן שפינו למקום הן שפינו לחבירו.

האופן השני ע"ד שאלו לחכמה חוטא מה ענשו (משלי יג) חטאים תרדף רעה ר"ל שכל אנושי שאלו לנבואה והשיב הנפש החוטאת היא תמות לתורה יביא קרבן והקב"ה אמר יעשה תשובה ז"ש שובח ישראל עד י"י אלוקיה ותעשה תשובה אבל בדרך שכל האנושי כשלת בעוניה ונחטאים תרדף רעה גם קחו עמכם שני דברים שהם נבואה ותורה כי לא"הע אור נבואה לא נגה עליהם גם אור תורה ושניהם לא הסכימו רק ושובו אל י"י כי הקב"ה רוצה בתשובה ז"ש (קהלת ט) כי כבר רצה אלוקים את מעשיה וברצונה תרום אליו כל תשא עון (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע י"י ח"כמה נ"בואה ות"ורה סימן חנ"ות פתוחה: האופן הג' (יומא כז) רבא רמי פתיב (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח וכתוב (תהלים לב) פסוי חטאה לכאורה מקשים הלא לא קשה מידי שהקב"ה מכסה פשע של אדם ואם פנונת רבא לפרש על דרף (מיכה ז) נושא עון ועובר על פשע (ר"ה יז) למי נושא עון למי שעובר על פשע ז"ש אשרי שהוא נשוי פשע ומי הוא נשוי פשע פסוי חטאה מי שהוא פסוי חטאה ולפי דברי הזוהר שקאי על תשובה שהוא לוקח לעצמו פסוי חטאה כי אותו הלבוש של החוטא מתלבש בו הצדיק גם כן לא קשה מידי על רבא ובמדרש דריש נשוי בשי"ן מי שנושה חובו רצה לומר שחטאתו אשר חטא אינו עושה עוד כי מדת הקב"ה עון אינו נמחק וכשהוא חוזר ועושה אותו אזי לוקח גם העון הראשון כמ"ש (תהלים סט) תנה עון על עונם וגו' וז"ש (שם עט) אל תזכר לנו עונות ראשונים ר"ל שאינו זוכר לו שעשה עבירה זו מקודם (שם) אשרי אדם אשר לא יחשוב י"י לו עון ומתי אינו חושב הקב"ה לו עון עצמו כשאין עוד (שם) ברוחו רמיה רצה לומר שאינו עושה עבירה עוד פ"נצא בה אבל אם עושה אותה עבירה אזי לוקחין גם חטא ראשון ואינו שוכח אותו ע"ד מ"ש בגמרא (ישעיה מט) התשפח אשה עולה מאחר שיש שכחה יכול שגם הר סיני תשפח (שם) ואנכי לא אשפחה ומאחר שאין שכחה יכול שגם מעשה עגל לא תשפח ז"ש (שם) וגם אלה תשפחנה וקשה פ"ה אפ"ר שלא יתשפח הלא (סוטה כא) אין עבירה מכבה מצוה מאחר שלא יתשפח הר סיני לא יתשפח מדה רעה אבל הענין שמו העבירה עושה מלאך רע ומן מצוה עושה מלאך טוב וכשעושה אח"כ תשובה נעשה מן עבירה גם כן מלאך וכל אותן מלאכים רעים נעשים טובים וכן להיפך לכן ס' רבוא מלאכים קשרו ב' פתרים פנגד נעשה ונשמע אח"כ פאו ק"ך רבוא מלאכי חבלה ופרקום פי אותם ס' רבוא מלאכים טובים נעשו מקטריגים גם ס' רבוא מלאכי חבלה פאו הרי ק"ך רבוא פפל ועז"א מאחר שאין שכחה מן מעשה הר סיני שהיו רק ס' רבוא מלאכים שפאו באותו פעם יכול אף לא תשפח מעשה עגל ויהיו לו כפלים מלאכי חבלה וא"כ יצא שזכרו בהפסדו ר"ל וגם אלה תשפחנה ר"ל אעפ"י כשאמרו (שמות לב) אלה

אלקידה ישראל באו מלאכי חבלה כפלים שגם לרבווי אתא פהנה וכהנה תשפחנה שפולם יהיו סגורים כמ"ש (יומא כא) אלו ואלו נעשו עטרה לראשו וכולם נעשו אריסין לראשו.

או יאמר אשרי אדם אשר לא יחשוב י"י לו עון פי הקב"ה אומר (מיכה ד) ואשר הריעותי וכמ"ש ביומא והקב"ה מהו אומר (בראשית ד) לפתח חטאת רובץ אבל על כל פנים האדם לא יאמר פן שהרי ארז"ל (ברכות לב) אליהו הטיח דברים פלפי מעלה שאמר (מלכים א יח) ואתה הסיבנת את לבם אחורנית וקשה הלא אלמלא ג' מקראות נתמוטטו רגליהם וכו' הרי שהקב"ה מסכים בעצמו ומתחרט על דבריו ולמה חשבו לו חז"ל להטיח דברים אבל הענין ע"ד שהקב"ה אומר (ישעיה מ) פי לקחה מיד י"י כפלים בכל חטאתיה ולכן אנו אומרים לא כחטאינו עשה לנו וגו' (תהלים קל) אם עונות תשמור יה אדני מי יעמוד אלא שזה אומרים אנו אבל הקב"ה אומר להיפך וכן בדבר זה הקב"ה מתחרט אבל אליהו לא יפה עשה שדבר פן ז"ש אשרי אדם אשר לא יחשוב י"י לו עון הקב"ה אומר ומתחרט על היצר הרע אבל האדם עצמו לא יאמר פן וז"ש ואין ברוחו רמיה שהאדם עצמו לא יאמר פן או לא יאמר האדם מאחר שבמקום (ברכות לד) שבועלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורים עומדין א"כ לכתחילה יעשה חטא פדי שיהיה בעל תשובה לז"א אשרי אדם שהוא נשוי פשע שאין הקב"ה יחשוב לו עון עצמו נמחק ונעשה מן קטיגור סניגור אבל האדם עצמו לא יאמר מתחילה שאני אהיה בעל תשובה שזה מן פלו אהטא ואשוב וכו' ואין ברוחו רמיה הוא לא יעשה כן וז"ש (הושע יד) שובה ישראל גדולה תשובה שמגעת עד פסא כבוד (שם) עד י"י אלקידה וא"ת א"כ מאחר שגדולה תשובה יאמר אהטא לכתחילה פדי שאעשה אח"כ תשובה ויהיה מדריגתו גדולה לז"א שאינו פן שאין התשובה מגעת רק פשהיית מתחילה שוגג ז"ש (שם) פי כשלת בעונך אותה תשובה מגעת לשה אבל פשהוא אומר אהטא ואשוב הוא מזיד גמור: במדרש (ילקוט ח"ב נ"ב ד) תני רבי אליעזר בר יעקב עתידה ירושלים להיות רמה ועולה עד שמגעת לכסא הכבוד ואומר' לפני הקב"ה הצר לי המקום גשה לי ואשבה שגאמר (ישעיה מט) עוד יאמרו באזניה בני שפוליה צר לי המקום גשה לי ואשבה ר' ירמיה רוסטיה בשם ר' לוי עדיין אין אתה יודע שבחה של ירושלים אלא ממה שכתוב (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם י"י חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה מכאן אתה יודע שבחה של ירושלים לפי הדרש חכמה גבורה עושר הן הן כלל ההצלחות מתחלה אמר על רוחב ההשפלה והלימוד שהוא חצובה תחת פסא הכבוד ואח"כ הוסיף ר' דוסתאי עוד שנים חומת אש על גבורה פבוד על עושר וברזא דחכמתא שתעמוד העשייה בבריאה כמו שהיתה קומת אד"ה קונדם המיעוט ור' דוסתאי הוסיף בירושלים הוא מטרוניתא ואני אהי"ה רזא דאהי"ה הוא בינה אהי"ה סוד (שמות ג) אהיה אשר אהיה: פתב בע"ז ג"ע ש"ד (תהלים יב) לשון מדברת גדולות וכלם באים מגאנה ז"ש (משלי טז) תועבת י"י כל גבה לב ר"ל כל תועבת ה' הוא בא מגבה לב גדול של קין לפי שהגיס לבו שקרפנו של הכל נתקבל ולא נתקבל שלו ג"ע יוסף הגדולה בא גם פן מן גסות רוח שלו שהיה מסלסל בשערו וגירה בו את הדוב ע"ז (שמות לב) חטא העם הזה חטאה גדולה מחמת שהרבו פסרף וזהב שהשפיע להם נמצא שכלם באים מחמת גאנה לכן אמר גדול בכל אחד מאלו ולכן מצינו (סוטה ה) כל המתגאה כופר בעיקר כל המתגאה נכשל באשת איש (משלי ו) נפש יקרה תצוד

וְשׁוֹפָה דָּמִים מִמַּעַט הַדְּמוּת ז"ש גָּדוֹל לְפִי שְׁנֹתֶגְדֵּל קִנּוּ וְהִיָּה מִתְגַּאֵה וּמִתְגַּדֵּל נִפְשׁוֹ נִכְשֵׁל בְּעֹנֹו (הוֹשֵׁעַ יד) אָמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עֵוֹן ע"ד כָּל הָעוֹלָם אַתָּה סוֹבֵל וְעוֹנֵי גָדוֹל מִנְשׂוּא ז"ש כָּל מֵאֲחֵר וְשִׂאתָה נוֹשֵׂא כָּל הָעוֹלָם לָכֵן תִּשָּׂא גַם הָעוֹן שְׁלִי: תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר.

בַּמְדָּרֶשׁ חֲדָשׁוֹ מַעֲשִׂיכֶם שְׁפָרוּ מַעֲשִׂיכֶם (סוֹטָה לח) כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל כָּרַת תִּקְעוּ וְבְרִיתוֹת בִּירוּשָׁלַיִם ג' פְּעָמִים קצ"ב הַטַּעַם כָּל מֵה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹ"הוּ צָרִיף לַעֲשׂוֹת עֲבוּר יַחֲוֹד קב"ה וְשִׁכְיִנְתִּיהָ כַּמ"ש (מְשָׁלִי ג) בְּכֹל דְּרָכֶיהָ דַע ה"ו יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם לָכֵן אָמְרוּ (שְׁבַת מ) דְּרָדְקֵי מִימֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן לֹא אֶתְמַר כְּנוֹתִיהוּ אֶלְף בִּינָה גְמוּל דְלִים ה"ו שְׁמוֹ שֶׁל הַקַּב"ה יָדוּעַ שְׁבַחֲסוֹד וְאַמַּת יִכְנַפֵּר עֵוֹן אֶבֶל בִּירְאֵת י"י סָר מֵרַע שִׁיעֲשׂוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם שֶׁהוּא נִרְמָז בְּאוֹת ה' וּבְאוֹת ו' וְכֵן נִכְרְתוּ תַקְפ"ו בְּרִיתוֹת עַל כָּל מַצְוָה וּמַצְוָה שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא יסו"ד מַלְכוּ"ת כִּי (קִהְלֵת א) כָּל הַנְּחָלִים הַנְּלָכִים אֶל הִי"ם נוֹטְרִיקוֹן יְסוֹד מַלְכוּת שֶׁהוּא סוֹד שֵׁם שָׁמַיִם גַּם מִסְפָּר הִיכ"ל אַהֲב"ה הִיכ"ל זְכוּ"ת בְּגִימְטְרִיא הַקַּע"ו לָכֵן כָּרְתוּ הַקַּע"ו בְּרִיתוֹת לְקַבֵּל תְּרִין הִיכְלִין אֵלּוּ שֶׁהֲרָאָה הַקַּב"ה לִיַּעֲקֹב בְּמִרְאָה סֻלָּם כְּשִׁינְצָא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שְׁבַע אֵינֹון ז' הִיכְלִין דְּכִסְפִּין וְכִשְׁהֲגִיעַ לְהִיכָל אַהֲבָה שֶׁהוּא הִיכָל שֶׁל אַבְרָהָם אָמַר (בְּרֵאשִׁית כח) אָנֹכִי אֱלֹקֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְעַל הִיכָל זְכוּת תָּמָן ע' קַתְּדָרְאִין יִתְבִּין ע' סִנְהֶדְרִין שְׁפוֹתֵחִין בְּזְכוּת אָמַר וְאֱלֹקֵי יִצְחָק כִּי הֵהוּא יוֹמָא אֶתְעַטֵּר יִצְחָק רִישׁ אַבְהָן ז"ש יַעֲקֹב (שָׁם) מֵה נֹוֹרָא הַמְקוּם הִנֵּה עַל הִיכָל ה' שֶׁהוּא אַהֲבָה וְעַל הִיכָל זְכוּת אָמַר (שָׁם) אֵין זֶה כִּי אִם בִּי"ת אֱלֹהִים בְּגִימְטְרִיא הִיכ"ל זְכוּ"ת וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם עַל הִיכָל רְצוֹן הֵן הֵן תִּלְתַּת סְפָרִים נִפְתָּחִין בַּר"ה נִגְדַּ ג' אַבּוֹת וְהִנֵּה הַתּוֹרָה שְׂאָדָם לּוֹמֵד נִרְמָזוּ אֶלְף בִּינָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים נִרְמָזוּ גּוֹמֵל דְלִים וְעַל שְׁנִיָּהֶם ה"ו שִׁיָּהִיָּה בִּירְאֵת ה' רְצָה לּוֹמַר לְשֵׁם שָׁמַיִם: יוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה (אֵיּוֹב א) וְיִבּוֹאוּ בְּנֵי אֱלֹקִים דְּאַתָּא מֵאַרְי דְּדִינָא בִּירְחָא תִּקְיָאָה יִרַח אֵיתָן וְאָז (מְשָׁלִי יג) וְדָרְף בּוֹגְדִים אֵיתָן (בְּרֵאשִׁית ח) וְתַנַּח הַחִיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּר"ה עַל הָרִי אֲרָרְט טוֹרֵי מְלִטְטִיא וְאָז (אֵיּוֹב א) וְיִבָּא ג"ם הַשְּׁטָן בְּתוֹכֶם שֵׁם שֶׁל אֱלֹהִים יֵשׁ בּוֹ שֵׁם ב"ן כִּיֻּצַּד ה' אוֹתִיּוֹת שֶׁל אֱלֹהִים וּמִלּוּי שְׁלוֹ י"ג אוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא סוֹד (אֵיכָה ג) וְיִגָּה בְּנֵי אִישׁ מִלּוּי מִלּוּאוֹ כְּזֶה אֶל"ף לְמ"ד פ"א לְמ"ד מ"ם דְל"ת ה"א אֶל"ף יו"ד נָא"ו דְל"ת מ"ם מ"ם זֶה סוֹד (יִרְמְיָה מֵא) ג' דְלִיה ב"ן אַחִיק"ם וְהוּא סוֹד בְּנֵי אֱלֹקִים כִּי אוֹתִיּוֹת שֶׁל אֱלֹהִים הֵם ב"ן לָכֵן מִיָּד אַחַר ר"ה מִתְעַנִּין צוּם גְּדֻלָּה שֶׁהוּא סוֹד בֶּן אַחִיק"ם וְאוֹתִיּוֹת גְּדֻלָּה נִרְמָזוּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת ה' י"ג ד"ל וְכֵן (בַּמְדָּבָר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פַחַ אַדְנִי דִינִים שֶׁל אֱלֹקִים אַחִיק"ם נִרְמָזוּ בּוֹ שֶׁשָּׂה אֲנָשִׁים הַבָּאִים מִדִּין עֲלִיוֹן מֵאַן אֵינֹון שֶׁשָּׂה אֲנָשִׁים א"ף ח"ימָה מְשַׁחִי"ת ק"צ מ"פְּלָה מִשְׁבַּר"ר כִּי בְּכִסּוּק (תְּהִלִּים עח) וְהוּא רַחוּם אָמַר וְלֹא יִשְׁחִית דָּא מְשַׁחִית לָכֵן נִרְמָזוּ בִּי הָרִי שְׁכָל ו' אֵלּוּ שִׁינְיָקְתָם מִן בְּנֵי אֱלֹקִים נִרְמָזוּ בְּמִילַת אַחִיק"ם וְיִבָּא גַם הַשְּׁטָן בְּתוֹכֶם מִכָּאן לְמַד רְמִי בַר חֲמָא בְּיוֹמָא (דָּף כֵּא) הַשְּׁטָן בְּגִימְטְרִיא שִׁס"ד כָּל הַשָּׁנָה אֵיתָ לִּיהָ רִשׁוּת לְאַשְׁטָנָא לְבַר מִיּוֹמָא דְכַפּוּרֵי וְקָשָׁה וְהֵלֵא עֵיקַר שְׁמוֹ שְׁטָן וְלָמָּה דָּרַשׁ גַּבִּי הַשְּׁטָן בַּה' אֶבֶל הַנּוֹקְשָׁה לוֹ ה"ל לְמִימַר וְיִבָּא גַם שְׁטָן בְּתוֹכֶם לָמָּה אָמַר הַשְּׁטָן אֶלָּא שְׂבָא לְדָרוּשׁ כְּנֹלִי יוֹמָא שְׂתָא אֶבֶל עֵיקַר שְׁמוֹ שְׁטָן וְהוּא מוֹרָה עַל ה' שְׁבִין יוֹה"כ עַד סוֹכּוֹת שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן לְחֻשְׁבוֹן עֲוֹנוֹת אֶבֶל אֵיתָ לִּיהָ רִשׁוּת לְאַשְׁטוּנֵי אִם חוֹטָא אָדָם רַק שְׂאִין לְיִשְׂרָאֵל פְּנָאֵי בְּאֵלּוּ הַיָּמִים לְחֻטּוֹא לְפִי שְׁעוֹסְקִין בְּסוֹכּוֹת וְלוֹלָב (יִשְׁעִיָּה נה) דָּרַשׁוּ י"י בַּה' מְצָאוּ הֵן הֵן ה' יָמִים שְׁבִין יו"ה כ לְסוֹכּוֹת ה' לִי"י תִּגְמְלוּ זֹאת עַל ה' יָמִים אֵלּוּ כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא וְיֵשׁ בְּשֵׁם בֶּן ד'

צִירוֹף תְּמִי"ם הָא כִּיצַד י' פְּעָמִים הו"ה ק"ס ה' פְּעָמִים יו"ה ק"ה ו' פְּעָמִים יו"ה ק"ך ה' פְּעָמִים יו"ה ק"ה ק"ך ק"ה ה' הָרִי תְּמִי"ם תְּהִיָּה עִם י"י ר"ל שְׁהוּא צִירוֹף הַשֶּׁם ז"ש (תְּהִלִּים יח) הָאֵל תְּמִים דְּרַפּוֹ אֲמַרְתָּ י"י צְרוּפָה ר"ל צִירוֹף שֶׁל שֵׁם י"י ז"ש פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא חֲזוֹר וּמִפ' הַצּוֹר תְּמִים פְּעָלוּ מִזֶּה הַטַּעַם (דְּנִיָּאל ט) שְׁבֻעִים שְׁבָעִים נִחְתָּהּ עַל עַמָּהּ וּגו' לְכֹלָא פִּשְׁעֵי וּלְהַתָּם חֲטָאת (ז' יוֹבְלוֹת שְׁעוֹלָה בֶּן ד' בְּחוֹשְׁבוֹן זְעִיר ז"ש (הוֹשַׁע יד) וְקַח טו"ב (שֵׁם) וְשׁוּבוּ אֶל י"י פִּי שֵׁם י"י הוּא טו"ב) (שֵׁם) וְאָמְרוּ אֵלָיו כ"ל ת"ש א"ע"וֹן ר"ת ע"ת"ך ע' שְׁנָה הָיוּ בְּבָבֶל ת"ך שְׁנָה הָיָה בֵּית שְׁנֵי לְפִי שְׁפָגְמוֹ בְּשֵׁם שֶׁל י"י שְׁצִירוֹפוֹ תְּמִי"ם ז"ש (דְּבָרִים יח) תְּמִים תְּהִיָּה עִם י"י אֶלְקִיָּהּ תְּמִי"ם הוּא שְׁבָעִים שְׁבֻעִים כָּל הַיָּמִים מִן חֲנֻכָּתוֹ בֵּית רֵאשׁוֹן תְּמִי"ם וְהֵם לֹא הָיוּ בְּכַנְּנֵן בֵּית שְׁנֵי רַק מְנַן תְּהִיָּה הָיוּ עִם י"י א"לְקִיָּהּ א"ל אֲמוּנָה בֵּית ב"ש ת"ך שְׁנָה.

פְּעָלוּ הוּא ג"כ רְבוּעַ שֶׁל שֵׁם בֶּן ד' מְקוֹ"ם קפ"ו תְּמִי"ם פְּעָלוּ הוּא מְנַן כָּל בְּרִיתוֹת שְׁפָרְהוּ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל מַצְוָה וּמַצְוָה לְפִי דְבָרֵי רַשְׁבֵּי" בִּירוּשָׁלַיִם שְׁאִין לָהּ כָּל מַצְוָה וּמַצְוָה מִיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹא כָּרְתוּ תַקְעוּ בְּרִיתוֹת שְׁהוּא מְנַן מְלַקוּ"ת פְּדֵי רַשְׁעוֹ ו"ש פִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט מִדָּה בְּמִדָּה (אִיּוֹב לד) פֹּנֵעַ אָדָם יִשְׁלַם לוֹ וְכֹאֲרַח אִישׁ יִמְצָאנוּ וְהִנֵּה ק' שְׁעָרִים הֵם בְּתוֹרָה וְעַל כָּל שְׁעָרֵי וְשְׁעָרֵי תַקְעוּ" בְּרִיתוֹת הָרִי מְנַן תְּמִי"ם פְּעָלוּ" תְּרַע"ו שֵׁם בֶּן ד' כ"ו פְּעָמִים כ"ו הָאֲזִינוּ שְׁמִים וְאָרְץ מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית נָתַן עֲזָרָא וּבֵית דִּינוֹ סִימָן זֶה הַפְּרָשָׁה הַזִּיאָ" לָהּ וְחִלְקוּהוּ אֲנָשֵׁי מַעֲמָד עַל ז' יָמֵי הַשְּׁבֻעַ ו"ש זְכוֹר יְמוֹת עוֹלָם בְּכָל יוֹם יוֹם מַעֲיִן מ"ב: (מְגִלָּה יח) מִשָּׁה אָמַר שִׁירָה זֶה עִם ע"ח זְקִינִים מְנַן הַזִּיאָ" ל"ך לְמָה נָטַל מִשָּׁה ע"ח זְקִינִים מְנַן זֶה לְמָה (בְּמִדְבָר יא) אֶסְפָּה לִי שְׁבָעִים אִישׁ שְׁמַעְנוּ אוֹ ע"ב זְקִינִים שְׁמַעְנוּ בְּמִתְנִיתִין ע"ח לֹא שְׁמַעְנוּ וְכִיּוֹצֵא בּוֹ שֶׁאֲרָז"ל מֵאָה יוֹתֵר מִבְּשָׂאָר מַצּוֹת וי"ל עַל דְּרָךְ הַגְּמָרָא בְּפָרָק לְוֹלָב מֵאָה וְעֶשְׂרִים זְקִינִים וּמֵהֶם כַּמָּה גְּבִיאִים תִּקְנוּ שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה עַל הַסֵּדֶר צְרִיף לִיתֵן טַעַם לְמָה זֶה הַמְּנַן שֶׁל ק"ך לְפִי שְׁבָאוּ לְהַמְתִּיק ק"ך צִירוֹפִים שֶׁל אֱלֹקִים וְהֵן הֵן סוּד (שְׁמוֹת יט) וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹקִים לְכֹן הָיָה בְּהַר ק"ך יוֹם וְהָיָה יָמִיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים לְהַמְתִּיק ק"ך בְּתִים שֶׁל אֱלֹקִים (שֵׁם) וַיִּקְרָא אֵלָיו י"י לַעֲשׂוֹת מִן אֱלֹקִים י"י ז"ש מִשָּׁה פִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא ר"ל שְׁהוּא מְהַפֵּךְ שֵׁם שֶׁל אֱלֹקִים רַחֲמִים ז"ש הֵבוּ גִזְדֵּל לְאֱלֹקֵינוּ אִף שֵׁם אֱלֹקֵינוּ שְׁהוּא דִּין יַעֲשֵׂה מִמֶּנּוּ רַחֲמִים שְׁהוּא גו"דל מִדַּת אֲבָרָהִם הַגְּדוֹל דְּאֵתְמַר גְּבִיָּה (בְּרֵאשִׁית כא) וַיַּעַשׂ אֲבָרָהִם מִשְׁתָּה גְדוֹ"ל וְלָכֵן לֹא רָצָה לְהִיּוֹת עֲנִיִּים שֵׁם בְּאוֹתָהּ סְעוּדָה שֶׁהֵם מְמַדַּת הַדִּין וְהוּא הַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד.

וְהִנֵּה מִשָּׁה עוֹשֵׂה הַצּוֹר לְהִיָּפֵךְ לַעֲשׂוֹת פְּעוֹלַת תְּמִים כְּדִלְעִיל רַק שַׁחַת לוֹ יִשְׂרָאֵל מִשְׁחִיתִים הַשְּׁפַע לְכֹן לְקַחוּ עֲרַב רַב ק"ך קְטָרִין בְּעַגְלָא וְאָמְרוּ (שְׁמוֹת לב) עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹקִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ ק"כ בְּתִים שֶׁל אֱלֹקִים לְכֹן יִרְדּוּ לְק"ך קְנֻטָרִין ק"ך רַבּוּא שֶׁל מְלֶאכִי חֲבָלָה וּפְרָקוּ עֲטָרוֹת שְׁלָהֶם שְׁהוּא שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ פִּי מִן י"י עֲשׂוּ אֱלֹקִים וְלָכֵן בִּימֵי שְׁלֹמֹה שְׁעֲשׂוּ בְּיָמָיו שְׁלוֹם כָּל הַמְּשַׁחִיתִים וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵין חֵירָם מְלֶךְ צוּר שְׁהוּרִיד שֵׁם שֶׁד א' וְהוּרִידוּ לְז' מְדוּרֵי גִיְהִנָּם וְנִכְנְעוּ כָּל כּוֹחוֹת הַדִּין גַּם הִיא בָּאָה מְלֶכֶת שְׁבָא וְנִתְנָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּיפָרִים זָהָב לְשִׁלְמֹה וְלָכֵן הִקְרִיבוּ אָז (מְלָכִים א ח) מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלְף צֶאֱן לְהַמְתִּיק ק"ך כּוֹחוֹת שֶׁל אֱלֹקִים (דְּבָרִים א) פִּי הַמְּשַׁפֵּט לְאֱלֹקִים הוּא לְכֹן (סְנֵהֲדָרִין) כָּל עִיר שִׁישׁ בָּהּ מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֲנָשִׁים מַעֲמִידִין בָּהּ סְנֵהֲדָרִי קְטָנָה וְלָכֵן הוֹצֵרְכוּ לְהִיּוֹת ק"ך זְקִינִים לְהַמְתִּיק ק"ך ב"ד, שֶׁל אֱלֹקִים (יִשְׁעִיָּה נו) פִּי בֵּיתִי בִּי"ת תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הַעַמִּים

(בְּרֵאשִׁית כח) אֵין זֶה כִּי אִם בַּיִת אֱלֹקִים וּמֵאֲחֵר שְׁשֵׁם אֱלֹקִים בֵּינָה ק"ך בְּתִים הַנֶּחְרָכוּ לְהִיּוֹת ק"ך זְקִינִים לְסֹדֵר בַּיִת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בַּיִת אֱלֹקִים לְהִיּוֹת רַחֲמִים כַּמ"ש (שֵׁם) אָכֵן יֵשׁ י"י בְּמִקְוֹם הַזֶּה (תְּהִלִּים קכא) י"י שְׁוֹמְרֵהָ י"י צִלָּהּ כְּמוֹ שְׁשֵׁם אֱלֹקִים עוֹלָה צֶל וְהָיוּ יָמָיו כְּצֶל אֲשֶׁר אֵינְנוּ יָרָא לְפָנָי אֱלֹקִים כֵּן י"ב הַנְּיוֹת הֵם בְּצִירוֹף שֵׁם בֶּן ד' וְכָל אֶחָד כְּלוּל מִי הָרִי ק"ך מִן שֵׁם שֶׁל י"י ז"ש י"י צִלָּהּ יֵשׁ ג"כ צִירוֹפֵי צֶל אֲצֶל שֵׁם שֶׁל י"י.

וְהִנֵּה גַם בְּשִׁירָה זֹו שֶׁהִיא כָּלֵל הַתּוֹרָה הַנֶּחְרָה מְשִׁיחַ לִיקַח ע"ח זְקִינִים שֶׁהוּא. מְסַפֵּר שֶׁלֵּשׁ הוּיּוֹת הִי"ה הו"ה וִיהִי"ה מְצַד ג' אַבּוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּסוּד ג' שְׁמוֹת שֶׁל בְּרַפְת פְּהִנִים מְלֶךְ מְלֶךְ יְמֶלֶךְ שֶׁהוּא סוּד ה' עֲלִין תְּקִיפִין שֶׁל שֶׁל שׁוֹשְׁנָה לְכֵן הִרְחִיק ה' מִן הַלֵּי' תִּגְמְלוּ זֹאת עִם נֶבֶל לְרִמּוֹן עַל סוּד מִנְצַפ"ך ה' גְּבוּרוֹת מִנִּין מְלֶךְ מ"לך י"מלך בְּגִימְטְרִיא פ"ר דִּינִים נִגְדַּח מְשִׁיחַ אוֹתִיּוֹת אָמַר ה' עֲנִינִים בְּפִסּוּק הַצּוּר תְּמִים פְּעֵלוּ.

גְּבִי עֲגַל אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁחָה (שְׁמוֹת לב) וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי כְּתַב בְּעַל עֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת שְׁרָמְזוּ עַל ג' הַנְּיוֹת אֱלוֹ הַנִּיחָה בְּגִימְטְרִיא ג' הוּיּוֹת מִנִּין ע"ח לְכֵן הַנֶּחְרָה מְשִׁיחַ לְהַזְכִּיר ג' אַבּוֹת (שֵׁם) זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ נִגְדַּח ג' הַנְּיוֹת אֱלוֹ וּמְשִׁיחַ אָמַר מִתְחִילָה יַעֲרֹף כְּמֶטֶר רָמְזוּ עַל סוּד מְטֵר שְׁיָרֵד בֵּימֵי הַמַּבּוּל שְׁאֵז נִתְּבַלְּבוּ אוֹתִיּוֹת שֶׁלֵּשׁ הַנְּיוֹת אֱלוֹ ז"ס מְבו"ל בְּגִימְטְרִיא ג' פְּעֻמִּים הוּי"ה (בְּרֵאשִׁית ז) וַיִּסְגְּרוּ י"י בְּעֵדוֹ שְׁנֵתְעַרְבוּ וְנִתְּבַלְּבוּ צִירוֹפֵי הָאוֹתִיּוֹת וְנִעְשָׂה מֵהֵם מְבו"ל כִּי מִתְחִילָה יָרַד גֶּשֶׁם עָלַי הָאֶרֶץ וְאַחֲרַי כָּף הָיוּ לְמַבּוּל (תְּהִלִּים כט) י"י לְמַבּוּל יָשַׁב ר"ל שֵׁם שֶׁל י"י הָיָה סוּד מַבּוּל שְׁנֵתְבַלְּבוּ אוֹתִיּוֹת גַּם כֵּן כְּשִׁיבָא נַח מִן הַתִּיבָה אָמַר י"ג וַיִּין שֶׁהוּא סוּד חֲשָׁבוֹן ג' הַנְּיוֹת וּז"ס (דְּבָרִים ח) כִּי לֹא עַל הַלְחָם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצָא כִּי י"י כִּי סוּד לַח"ם הוּא ג' הַנְּיוֹת ז"ש כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא עַל שֵׁם שֶׁל הַהוּי"ה לְכֵן לִקַּח ע"ח זְקִינִים עִמּוֹ הָבוּ גִּוְדֵל לְאַלְקִינוּ: זְכוֹר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינּוּ שְׁנוֹת דוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר אֲנוֹשׁ שְׁיָרְדוּ מְטֵר עֲלֵיהֶם אֱלוֹ חֲזָרוּ הָיָה גֶשֶׁם נִדְּבוֹת וְנִתְּהַפֵּף אֲח"כ לְרַעָה: הַלֵּי' תִּגְמְלוּ זֹאת כִּי דוֹר תִּהְיֶינָה הַמָּה שִׁחַת לוֹ הֵם מְשִׁחִיתִים אֶת עֲצָמָן וְלָכֵן נִתְּנוּ סִימָן לְכַרְשָׁה זֹו הַזִּי"ו לָהּ (שֶׁהוּא חֲשָׁבוֹן חֲנוּף שֶׁר הָעוֹלָם מְנַהִיג הָעוֹלָם בֵּימֵי גְלוּתוֹ וְהוּא שֵׁם אֶחָד מֵעַ' שְׁמוֹת) כִּי (אִיּוֹב כו) פָּרְשׁוּ עָלַי שְׂדֵי זִיו עֲנִנוּ הֵן שֵׁם י"י בְּגִימְטְרִיא מִטְטְרוּ"ן שֶׁהוּא חֲנוּ"ךְ וְכָשֵׁם שְׁרָמְזוּ מְשִׁיחַ כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא עַל שֵׁם שֶׁל מ"ב ז' תִּיבִין בְּפִסּוּק רֵאשׁוֹן לְקַבֵּל ז' שְׁמֵהֶן י"ב תִּיבִין בְּפִסּוּק שְׁנִי לְכֵן (יִשְׁעְיָה ו) שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים שֶׁהִיא י"ב לְכֵן אָמַר מ"ב פְּסוּקִים בְּשִׁירָה כִּי הִעֲלָה נִשְׁמָתוֹ עִם שֵׁם שֶׁל מ"ב וְכֹאשֶׁר כְּתַבוּ הַמְּקַוְּבִלִים שֶׁבְּכָל לֵילָה צָרִיךְ לְהַזְכִּיר אֲנָא בְּכַח לְהַעֲלוֹת נִשְׁמָתוֹ לְמַעְלָה וְכֵן בִּי"ה כַּה"כ כַּה"ג מְזַכֵּר שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ בְּנִעִימַת אֲחִיו הַפְּהִנִים שֵׁם שֶׁל מ"ב כֵּן ג"כ גְּרָמְזוּ שֵׁם שֶׁל ע"ב וְעַז"א כִּי שֵׁם י"י אֶקְרָא וְלָכֵן לִקַּח ע"ח זְקִינִים שֶׁהוּא מְסַפֵּר אֲנִי וְהָיוּ כְּתַב בְּזוֹהַר ב"ם ע"ב הֵם אֱלוֹ ב' שְׁמוֹת בְּהַתְחִלָּה וּבְאֲמָצְעֵי וְהוּא מְסַפֵּר (תְּהִלִּים קיח) אֲנָא ה': לְסוּפוֹת וּלְקַחְתֶּם לָכֵם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן.

לְחֲשָׁבוֹן עוֹנוֹת מִיַּד רִמְזוּ הַקְּדוֹשׁ ב"ה עַל הַגְּזֵל שֶׁתִּהְיֶה (סוּפָה ל) לָכֵם לְהוֹצִיא אֶת הַגְּזוּל לְכֵן בְּתַחֲלֵיל קְרַבְנוֹת בַּפ' קְרַבְנוֹת (וַיִּקְרָא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם לְהוֹצִיא אֶת הַגְּזוּל ז"ש בַּפ' לוֹלֵב הַגְּזוּל (יִשְׁעְיָה סא) אֲנִי י"י אוֹהֵב מְשַׁפֵּט שְׁוֹנָא גְזֵל בְּעוֹלָה שְׁדַרְזוּ"ל עַל לוֹלֵב הַגְּזוּל.

מִשָּׁל לְמַלְכָּה שְׁאָמַר לַעֲבָדָיו תָּנוּ מָכֶס א"ל עֲבָדוּ כָּל הָאָרֶץ שְׁלֵף וכו' מִמֶּנִּי יִלְמְדוּ עוֹבְרֵי דְרָכִים לִיתֵן מָכֶס. וְקִשָּׁה לָמָּה דְרוּז"ל זֶה עַל לְוֵלֵב וְלֹא עַל מִצְוָה אַחֲרָת.

וְכֵן בְּמִדְרַשׁ רַבָּה אוֹי לֹו לְזֶה שְׁנַעֲשֶׂה סְנִיגוּרְיָא קְטִיגוּרוֹ דְרָשׁוּ גַם כֵּן עַל לְוֵלֵב בְּפָרֶק הַגְּזוּל (סְנִיגוּרָה מַה) כָּל מִי שְׁמַקְנִים לְוֵלֵב בְּאִגּוּדוֹ הִדָּס בְּעִבּוּתוֹ מַעֲלָה עָלָיו הַפְּתוּב פְּאִילוֹ הַקְּרִיב קָרְבָּן שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים קִיח) אִסְרוּ חַג בְּעִבּוּתִים רְצָה לֹוֹמֵר אֲגִנְדַת לְוֵלֵב בְּעִבּוּתִים זֶה הִדָּס הָרִי הוּא פְּאִילוֹ הַקְּרִיב קָרְבָּן ז"ש (שָׁם) עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ מִתְחַלֵּה אָמַר י"י (שָׁם) בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם י"י עַל אֲרֻבַּע מֵינִים שְׁהֵם שָׁם שָׁל י"י שְׁבִיזָה גוֹרֵם (שָׁם לֵג) חֶסֶד י"י מְלֵאָה הָאָרֶץ ז"ש (שָׁם קִיח) אֵל י"י וַיֵּאָר לָנוּ גַם עַל מִצְוֹת סוֹפָה נִגְדַד ז' עֲנִי אֹר שְׁבִמְדָּבָר וַיֵּאָר לָנוּ וְאַחֲרַי כֶּף זֹכֵר אֲרֻבַּע מֵינִים אֵלִי אֶתָּה וְאוֹדָה הֵם ג' מֵינִים שְׁבִלְוֵלֵב אֲדוּם ל"בֵּן י"י רֹוֹק אֱלֹהֵי נִגְדַד אֶתְרוּג אֲרוּמְמָה שְׁבִיזָה הוּא לִי"י שָׁם שָׁל י"י וְכֵן (וַיִּקְרָא כֵג) שְׁמַחְתֶּם לִיפְנֵי י"י אֲלֵקִיכֶם ר"ה אֵין שְׁלִי"א בְּלֵא וְלָד (תְּהִלִּים קכב) שֶׁאֵלִי שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם ד' מִרְאוֹת שָׁל מְרַכְבָּה עֲלִיוֹנָה אֲדוּם י"י רֹוֹק ל"בֵּן שְׁחֹר אֲבָרְהֵם לָבֵן יִצְחָק אֲדוּם יַעֲקֹב יְרוּק דָּוִד שְׁחֹר (שִׁיר א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנִאֲנָה ז"ש אֲנִי י"י אֲנָהּ מִשְׁפָּט שְׁבִיזָה הַיּוֹם (תְּהִלִּים ט) נוֹדַע י"י מִשְׁפָּט עֲשֶׂה (שָׁם צו) אֲזַ יִרְנְנוּ כָּל עַצְי יַעַר לִפְנֵי י"י כִּי בָא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ וְאֲזַ שׁוֹנָא גְזֵל בְּעוֹלָה ר"ל לְוֵלֵב בְּאִגּוּדוֹ הוּא פְּאִילוֹ הַקְּרִיב עוֹלָה וְהוּא כְּתִב שָׁם לְהַזְהִיר עַל הַגְּזֵל לָכֶם וְלֹא מִגְזוּל ז"ש מִמֶּנִּי יִלְמְדוּ עוֹבְרֵי דְרָכִים יב לְפִי שְׁלִוֵלֵב הוּא שְׁמוֹ שָׁל הַקַּב"ה וְאֲזַ הַזְהִיר עַל גְּזֵל מִזֶּה יִלְמְדוּ בְּעַלֵי תְשׁוּבָה שְׁמָרוּ דְרָף י"י לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה: וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן.

מִצַּד הַקְּדִימָה ר"ל לְהַקְדִּים דִּין (וַיִּקְרָא כֵג) בְּסוֹפֹת תְּשׁוּבוֹת שְׁבַעֲת יָמִים קוֹדֵם כִּי בְּלִילָה מִקְדִּימִין לִישֵׁב בְּסוֹפָה אֲבָל לְקִיחַת לְוֵלֵב וּמֵינֵיו הוּא בַּיּוֹם רֵאשׁוֹן וְכֵן בְּפִסּוּק (שִׁיר ב) בְּצִילֹו חֲמִדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי דָּא סוֹפָה וְאַחֲרַי כֶּף (שָׁם) וּפְרִיֹו מִתּוֹק לְחִפֵי דָּא אֶתְרוּג הָרִי מִתְחַלֵּה סוֹפָה וְאַחֲרַי כֶּף לְוֵלֵב וּלְפִי שְׁהַמְנוּרָה נִדְרָשׁ לְאַחֲרֵי הַנְּצָרָה לְסַמּוֹךְ עֲנִין ז' יְמֵי סוֹכּוֹת שְׁהֵם לְקַבֵּל ז' עֲנִי כְּבוֹד שְׁהַקִּיף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָאֵל בְּצִאֲתָם מִמִּצְרַיִם כַּמ"ש (וַיִּקְרָא כֵג) לְמַעַן יִדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם כִּי בְּסוֹכּוֹת הַיּוֹשְׁבֵי צְרִיף לְהַסְמִיף מִיָּד עֲנִין מְנוּרָה וּז' נִירוֹתֵיהָ כִּי עֲנִי כְּבוֹד הָיוּ עֲבוּר אֶהְרֵן וְכֵן מְנוּרָה צוֹ אֶת אֶהְרֵן וְאֶת בְּנָיו לֹאמַר כִּי עֲנִין ז' הַקְּפּוֹת שָׁל סוֹפָה וּז' קִנֵי מְנוּרָה פְּנֵי אֶחָד לְהֵם לָבֵן הַסְמִיכֶם יַחַד לְהֵאִיר לְהֵם בְּעַמּוּד אֲשׁ לִילָה וּבְעַמּוּד עֲנִין יוֹמָם אֵל י"י וַיֵּאָר לָנוּ וּלְפִי זֶה מְזֻמּוֹר (תְּהִלִּים כז) י"י אוֹרֵי עַל סוֹכּוֹת וַיִּשְׁעֵי עַל עֲנִין הַשְׁעָנָא מִמֵי אֵירָא י"י מְעוֹז חֲיִי (שְׁמוֹת טו) עֲזִי וְזֻמְרַת יֵה כִּי אֲזַ בְּחַג בָּאִים מִיָּם זֹדוֹנִים ז"ש (תְּהִלִּים כז) בְּקָרוֹב עַלִי מְרַעִים רְצָה לֹוֹמֵר לְשֵׁלֶם כָּל נְדָרִים (שָׁם נז) עֲלֵי אֱלֹקִים נְדָרָף (שָׁם כז) לְאַכּוֹל אֶת בְּשָׂרֵי אַחַת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת י"י סוֹכ"ה הוּא שָׁם כ"ו וּס"ה ז"ש (שָׁם) לְחַזוֹת בְּנוֹעַם י"י זֶה שָׁם בֵּן ד' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ זֶה אֲדִנִי בְּגִימְטְרִיא הֵיכ"ל ז"ש (שָׁם) כִּי יִצְפְּנֵי בְּסוֹפָה שְׁהוּא כְּלוּל שְׁתִּיחָן יַחַד אֲבָל לְפִי שְׁבָא לְדָרוֹשׁ לָכֶם עַל אֲרֻבַּע פְּתוֹת שָׁל יִשְׂרָאֵל שְׁאוּגְדִין אֲרֻבַּעְתֶּם ז"ש וְלִקְחֶתֶם לַכ"ם דִּיִּיקָא רְצָה לֹוֹמֵר כָּל אֲרֻבַּע חֲלָקֵי יִשְׂרָאֵל כַּמ"ש עַל דְרָשׁ ר' מְנִי לָכֶם לַעֲצִמְיָכֶם ר"ל כָּל אֲרֻבַּע אֵיבָרֵי הַנּוֹף שְׁחוּטָא אֲדָם בְּהֵם לָכֶם לַעֲצִמְיָכֶם (שָׁם לָה) כָּל עֲצִמוֹתֵי תֵאמְרָנָה י"י מִי כְמוֹף אוֹ עַל אֲרֻבַּע אֲבוֹת לָכֶם דִּיִּיקָא כִּי הִמָּה כָּלָל כָּל יִשְׂרָאֵל וּלְפִי שֵׁד מֵינִים אֵלוֹ אֵינֶם תַּחַת שׁוּם שֵׁר רַק מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ וְכֵן יִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים לב) חֲלָק י"י עֲמוֹ זֶה שֵׁנ' וְלִקְחֶתֶם לָכֶם לַעֲצִמְיָכֶם בְּמָה שְׁאֵתֶם לֹוֹקְחִין ד' מֵינִים אֵלוֹ פְּרִי עֵץ הַדֵּר וּגוֹ' וְשִׁמְחֶתֶם

לפני י"י דייקא פי ארבע מינים אלו הם לפני י"י קאמר ולא לפני שום שר ולפי דברי רמב"ם שד' מינים הם ארבע אותיות השם לכן צריך לקרב אתרוג עם שלשה מיניו זה שפאמר ולקחתם לקיחה תמה לכם כמו שישאראל נחלקו גם פן על ארבע פתות נגד ד' אותיות השם פן יהיה פרי עץ הדר עם ג' מיניו פפות תמרים וגו' והטעם שיהיה שמחה בי"י (תהלים ק) עבדו את י"י בשמחה שם של י"י דייקא (שם) וכאו לפניו ברנה כי ד' מינים אלו הם לפניו ולא לפני שום שר ז"ש ושמחתם לפני י"י אלקיכם ר"ל עם אותן המינים שהם תמיד לפני י"י שיהיה אלקיכם בדין עד היום הזה כמ"ש (תהלים צו) יעלוזי שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער.

והדר מפרש באיזו עצים תהיה רנן ז"ש (שם) מלפני י"י ר"ל אותן עצים שאין שליטה לשום שר עליהם רק הקב"ה אדון יחיד שולט עליהם (שם) פי בא לשפוט את הארץ בר"ה וביה"כ ומזה הטעם מנענעין בהודו לי"י ואמרו הושיענו גם מזה הטעם אמרים בסופות הלל גמור כי סוד סנפה הוא שתי שמות הוי"ה ואדנ"י והוא סוד הל"ל י"י וז"ש (ד"ה א טז) ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדושיך שאין אנחנו תחת שרי הגוים רק יושבין תחות צלל דמהימנותא שלימתא להשתבח בתהלהיך לכן אנו אמרים (שם) ברוך י"י אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמ"ן והלל לי"י ר"ל סוד אמ"ן הוא נחלק על ה"לל ועל י"י וכן סוכ"ה אנו יושבין תחת תרין שמהן שנחלק עתה על ה"לל ועל לי"י כי אותה אבקש לחזות בנעם י"י דא הוי"ה ולבקר בהיכלו דא אדנ"י הרי פי יצפנני בסנפה ש"ך של ד' מינים הוא לעו"הב ז"ש אחת שאלתי מאת י"י ד' מינים שבלילך נגד ד' אותיות השם לחזות בנעם י"י ולבקר בהיכלו ג"ע של מטה ג"ע מעלה אחת שאלתי מאת י"י אותה אבקש על ד' אותיות השם שניתוספו לאבות העולם ומבאר במדרש פרי עץ הדר זה אברהם ניתוסף לו ה' של שם פפות תמרים זה יצחק עיקר שמו (בראשית כא) צחק עשה לי אלקים והי ניתוספה בו וענף עץ עבות זה יעקב ניתוספה בו ו' של שם וערבי נחל זה יוסף ניתוספה בו ה' (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו ז"ש אות"ה אבקש על אות ה' של אותות השם וצירוף זה הוא סוד (בראשית יח) והשענו תחת העץ הוי"ה והוא סוד נוגין בכללות עשר רק י' לרוב דקותה לא תחובה כלל ומשם זכו ישראל לישוב בסנפה בשביל שאמר למלאכים והשענו תחת העץ לכן זכו ג"כ באותו פרק לד' מיניו שצירופן ג"כ עץ שרשים ה' של שם נופא דאילנא ו' פרי י' עליו ה' הרי צירוף הוי"ה.

והנה נרמזין תרוננייהו בסדר הפתוב טל ד' מינים א' אחת שאלתי מאת י"י ר"ל אותן המינים שהם תחת י"י ולא תחת שום שר ומלאך אותה אבקש על ד' אותיות השם שצירוף זה נאס"כ בסופת תשובו שבעת ימים ז"ס שבתי בבית י"י בר"ת שבת"י נוטרקון ב"ספת ת"שבו ש"בעת י"מים והוא סוד סנפה שתי שמות לחזות בנעם י"י הוי"ה ולבקר בהיכלו אדנ"י ענן רמז (תענית ח) לניסוף המים ביום בו"ז (איוב יב) שופך בו"ז על נדיבים הנה ביום ב' יומא של יצחק בעל דין קשה יומא דמטרא הוא יומא דדינא וביום ו' יוסף וביום ז' הוא דוד סימן (תהלים קמד) המלמד ד' ל' לקרב ר"ת י"צחק ד"וד י"וסף בזוהר לפי שבאותו יום נעשית שנים עשר פרים אוסוף אתנון וגרע גם ג' ימים אלו סימן (בראשית מא) על פיך יש"ק כל עמי ביום ב' קר"ע שט"ן ביום ו' יג"ל פז"ק ביום ז' שק"ו צי"ת הרי יש"ק ביום ב' נרשם ט' של ונספיהם (שם כה) ויהי יצחק

בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה ביום ו' ונסכיה י' דרגיה דיוסף שומר הברית ביום ז'
מ' כמשפטם מ' סתומה של קן צפור של דוד גם ביום ז' (שם ח) ותנח התיבה מרובעת
על בנן מד' רוחותיה (שם לב) ויאמר יעקב פאשר ראם במ' סתומה פאשה עופרה לכן
הוא יום גמר התימה כמשפטם.

ובדרך הפשט נבראו המים ביום ב' ובארה של מרים נברא בערב שבת ובכולם לא יבואו
המים רק ביום ד' כי סימן קללה הם בחרג גם ביום ז' יבואו הגשמים בעתים (תענית כב)
כלילי שבתות כי בשבת פנויים עוברי דרכים לכן סימן בו"ז ב' הם מים עליונים ו' מים
תחתונים כלם יבאו ויגדו ביום ז' כמשפטם לכן נרמזו בהן מים ולפי דברי הזוהר (שיר
ח) אם יתן איש רע בליעל את כל הון ביתו באהבה של בו"ז יבוזו לו (תהלים ככג) חננו
י"י חננו כי רב שבענו שפע אותו הממונה הנקרא בוז המים שראה רבה בתענוגים ועתה
נהפכה הצינור (שם) רבת שבעה לה נפשינו הלע"ג שהיה דמי לעגל תלתא האי רידיא
אותו בו"ז בא (שם) לגאיונים נתקלקלו הצינורות מן ישראל (שמואל א ב) ור"ב בת בנים
אומללה עד עקרה ילדה שבעה ז' הקפות של מזבח (תהלים קיח) א"ל י"י ויא"ר לנו ז'
פעמים א"ל בגי' ויא"ר כי א"ל מלא אלה למד הרי הק"ף ועתה באו ז' פ' אלקים בגמטרי'
רב"ת שבעה לה נפשינו הלעג קרי בי' שבעה (שם טז) שובע שמחות את פניה (שם
ככג) אליה י"י נשאתי את עיני על ע"ן פרים שהקריבו בחרג נגד ע' אומות (שם) הינשבי
בשמים בי' יתירה הם י' מצות שבחרג שיר פשוט כפול משולש מרובע מול א'ב'ג'ד מצות
סופה א' ומצות נוסף המים ב' ונוסף היין ג' קול שני רעים אני שומע (תהלים מב)
תהום אל תהום קורא מבע מימיה קרבנות ג' פרים אלים כבשים ד' מינים שבלולב הרי
יחד י' וכשיושבין בצלא דמהימנותא צריה לראות כוכבים מן סופה ז"ש אליה י"י נשאתי
את עיני הינשבי בשמים הנה כעיני עבדים אל י"ד אדוניהם על י"ד אילים שמקריבין
בחרג ובכל יום י"ד כבסים ז"ש וכעיני שפחה אל י"ד גבירתה פן עינינו אל י"י אלקינו
עד שיחננו.

ביום ב' נרשם מ' של יצחק כי הוא ממתיק פני שור מהשמאל וכן ביום ו' יומו של יוסף
שזכה בכור שור בזוהר פרשה ויקרא יום ז' והאי נוסף המים דמי לשור שניהם יחד
קווי המים אל מקום אחד היא יום ז' (שיר ב) הנצנים נראו בארץ שהיא יום ז' שנקרא
ארץ אתרוג (ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ זה אתרוג שבשמאל (שם) וימיני טפחה
שמים ג' מינים שבמיין: מזמור י"ז על ענין ר"ה ויו"ה כ וסופות.

(תהלים יז) תפלה לדוד שמעה בה' י"י צדק (דברים טז) צדק צדק תרדוף בזוהר הן תרין
יומין של ר"ה שצריה להזמין ב' קולות (בראשית כז) הקול קול יעקב (תהלים פא)
הרנינו לאלקים עזינו (שם) תקעו בחודש שופר (שם יז) הקשיבה רנתי על קול השופר
(שם) האזינה תפילתי על קלא וצלוחא.

(שם) מלפניה משפטי יצא בזה היום לפי שעתה ע' קתדראין הם שבעים שרים יושבים
וננים ע' אומות שלהם הטעם שהיום יום הדין לפי שעתה נכנסה החמה במזל מאזנים
שהוא גלגול המישור תחת קו השנה והם כולם תחת המערכה וכבר התפלל דוד שידון
אותנו הקב"ה בשעה שהוא דו את הרשעים.

עוד טעם שלישי שעשה יום הדין (שם) לפעולות אדם בדבר שפתיה שאמר לו הקב"ה אהה סימן לבניה שנכנסת לפני בדימוס ודברה אמת (שם) אני קראתיה כי תענני אל ביום גמר חתימה יומא של אברהם אז רואין הענינה (שם פא) כס"ה ליו"ם חגיג"ו בגי' אברה"ם (שם יז) הטה אונה לי מארי דשערי מארי דדינא דמסתלקו שערי מעל אונדי מארי דדינא וכו' (שם) ושמע אמרתי יחודא שלימא.

(שם) הפלה חסדיה רב חסד מטה כלפי חסד והוא יומא של אברהם בדור כ"א יום כ"א בחודש (שם) מושי"ע חוסים בגימטרי' השענ"א (שם) ממתקוממים בימינה לולב הנימן בימין (שם) מפני רשעים זו שדוני מתרין סטרין (איוב א) ויבואו בני אלקים להתיצב על ה' ויבא גם השטן בתוכם.

א"ויבי ב"נפש י"קיפו על"י אבי"ע שפנגדן לוקחין ד' מינים בלולב הקפתו מזבח בערבה שהיא לקביל נפש ג' מינים נגד נפש רוח נשמה (תהלים צו) אז ירננו כל עצי יער אכל אתרוג נגד נשמה לנשמה (שם יז) אני קראתיה על אני וה"ו הושיעה נא שזה עיקר השם של ע"ב ז"ש הלל אם אנ"י כאן הפל כאן שם ל"ז של ע"ב הוא פולל כל השם כ"י תענני בגימטריא אתרו"ג שמרני פאישון בת עין זה הדס נגד בצל פנפיה תסתירני לולב שיש לו פרח ויש לו צל ולב אחד מפני רשעים זו שדוני בגימ' ערב"י נח"ל שהם נגד רשעים (שם) קומה י"י קדמה פניו (ירמיה ל) ויסרתי למשפט במשפט לא פתיב אלא שהקב"ה מוציא פתקין היסורין קודם שבא יום וכו' בזוהר פ' בלק הכריעהו שהקב"ה מכריע פה זכות על פה חובה (תהלים יז) פימו דברו בגאות נגד פיהם דבר שוא ערבה נגד שפתים (שם) עיניהם ישיתו לנטות בארץ נגד הדס תשובה תפלה צדקה מעבירין רוע גזירה מתחילה צריה צדקה ז"ש צדק ונגד תשובה אמר הקשיבה רינתי ונגד תפלה האזינה תפילתי בה' ימים על ה' ימים שבין יו"ה הכפ לסכות ה' של השט"ן שאין שטן שולט בהם לפי שישאל עושים מצות (שם) שמרני פאישון בת עין בצל פנפיה תסתירני על צל של סופה דתיב תחות צלא דמהימנותא או על צל של לבנה שמראין שם חייז של אד והטעם לפי שהלבנה היא ממנה על יסוד המים בחג נידונין על המים לכן מראין חייז של אדם במים (שם סו) הרפכת אנוש לראשינו באנו באש בר"ה (ישעיה סו) פי באש ה' נשפט ובמים על הושענא רבא וכו' (תהלים סו) ותוציאנו לרניה בצל פנפיה הוא שר הכנ"ף שר החרב ז"ש (שם יז) פלטה נפשי מרשע חרב"ך (שם) מלפניה משפטי יצא אז ביום ראשון לחשבון עונות צריה לקשר ד' מינים שהם נגד כל הגוף כמ"ש ד' מינים (שם לה) כל עצמותי תאמרנה נגד הדס דומה לעיני (שם יז) עיניה תחזינה מישרים לולב נגד הגוף (שם) צרפתי וגו' בל יעבר פי ערבה נגד שפתים נגד אתרוג שהוא נגד הלב (שה) בחנת לבי פקדת לילה (שם מט) אדם ביקר בל ילין לא לן עמו צרפתי בל תמצא לפעולת אד"ם על חטא שלו אתרוג הנה בדבר שפתיה אני שמרתי ד' דברים אלו שהם אורחות פריץ (שם יז) הפלה חסדיה שמוענעין בהודו לי"י כי לעולם חסדו גם בהושיעה נא ז"ש מושיע חוסים ממתקוממים בימינה על (שם קיח) ימין י"י רוממה נעמות בימינה נצח מגיני על אלקים על ג' מינים שמורים מ"גן (שם ז) מושיע ישרי לב נגד אתרוג שהוא פנגד הלב קומה י"י ב"א"פ"ך ג' מיני קרבנות א"לים פ"רים פ"בשים שהם פנגד ג' אבות ג' ספרים של ר"ה (שם) הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית (שם) י"י ידין עמים (שם) יגמר נ"א ר"ע רשעים נ"גה א"ש ר"וח ע"נן הפלה חסדיה על

נִכְבֵּד שְׁהָאוֹתִיּוֹת הָיוּ עֲגוּלִים לֹא הָיָה בָּהֶם לֹא רֹאשׁ וְלֹא סוּף וְכִשְׁהַלּוּחוֹת נִשְׁתַּבְּרוּ נִתְגַּלְמוּ
הָאוֹתִיּוֹת וְנִתְבְּדְרוּ פְּרוּחִים ז"ס מ"וּסְפִין ג"וּרְעִין ד"וּנְשִׁין סִימָן (תְּהֵלִים קמז) מִגִּיד
דְּבָרָיו לִיַּעֲקֹב ח"קוּ ו"מִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל כִּי הִלּוּחַ הָיָה ח"ק טְפָחִים ר"ת לו"ח פְּתַבְּם עַל
לוּחַ לְבָב הַתּוֹרָה שְׁמֵתָהּ לְתַב"ב וּמְסִימָת ל' הָרִי ל"ב הָיְתָה חֲתוּמָה בְּלוּחַ פִּי מְזָה וּמְזָה הֵם
פְּתוּבִים וְאִח"פ לּוּחוֹת וְשִׁבְרֵי לּוּחוֹת מְנוּחָיִם בְּאֶרֶץ (שְׁמוֹת לַד) פָּסַל לָהּ פְּסוּלָת שֶׁל
אוֹתִיּוֹת שְׁנִשְׁתַּבְּרוּ נִמְצָא הַתּוֹרָה שְׁהָיְתָה קוֹדֵם שְׁבִירָה הָיוּ אוֹתִיּוֹת אֲחִירוֹת וְהֵם אֵינָם
עֵתָה בַּתּוֹרָה יִהְיֶה עֵתָה פְּתוּב בַּתּוֹרָה חֲג שְׁבוּעוֹת אוֹ חֲג הַמִּצּוֹת פְּשִׁיבּוֹאוֹ הַשְּׁבָרִים לְהִיּוֹת
כְּבָרָאשׁוּנָה יִתְבַּטְּלוּ אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת שְׁהֵם עֵתָה וְנִמְצָא הַמוֹעֲדִים יִהְיוּ לַע"ל בְּטִילִים
כְּשִׁיעֲשֶׂה הַקַּב"ה דַּת חֲדָשָׁה וְיִתְחַדְּשׁוּ הָאוֹתִיּוֹת כְּנִשְׂר ז"ס (שְׁמוֹת יב) הַחֲוֹדֵשׁ הַזֶּה לָכֶם
שְׁיִתְחַדְּשׁוּ הָאוֹתִיּוֹת ר"ע קוֹשֶׁר קְשָׁרִים לְאוֹתִיּוֹת בְּשַׁעַה שְׁעָלָה לְמָרוֹם וְנִמְצָא פּוּרִים לֹא
כְּתִיב בַּתּוֹרָה לֹא יִתְבַּטְּל ר' אוֹמֵר אִף יוֹם הַכַּפּוּרִים לֹא יִתְבַּטַּל מֵאַחַר שְׁפָתוֹב בּוֹ (וַיִּקְרָא
כַּג) חֲנוּקַת עוֹלָם הָרִי רָמְזוּ שְׁלֵעוֹלָם לֹא יִתְבַּטְּלוּ אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ: תָּם וְנִשְׁלַם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרָא
עוֹלָם